KAMBARAMAYANAM

BALA KANDAM

(A Translation and transliteration in Malayalam)

VOL. I

Translated by

Dr. S. K. NAYAR

Rs. 15/-

Madras University Malayalam Series : 17

KAMBARAMAYANAM

BALA KANDAM

(A Translation and transliteration in Malayalam)

VOL. I

Translated by

Dr. S. K. NAYAR M. A., Ph. D.

MADRAS UNIVERSITY PUBLICATION

1967

Rs. 15/-

First Edition 1967

PRINTED AT THE JANATHA PRESS, MADRAS-5

കമ്പരാമായണം

(മൂലത്തോടുകൂടി)

ബാലകാണ്ഡം

വിവർത്തനം:

ഡോക്ടർ എസ്. കെ. നായർ

മദിരാശി സർവ്വകലാശാല
1967

FOREWORD

Kamba Ramayanam is one of the great classics which has greatly enlivened and uplifted the thoughts of those who have had opportunities of going through this epic. Such epics should appeal to all sections of the people irrespective of race, religion, or linguistic affiliation. It is, therefore in the fitness of things that such classics should be translated into different countries and States. The excellent translation of Kamba Ramayanam by Dr. S. K. Nayar of the University of Madras is an effort that deserves all praise. I am sure that once such great epics are made available in different languages, and the great thoughts embodied in such classics are made available to all people, this will doubtless tend to promote greater unity among the people of the world.

I congratulate Dr. S. K. Nayar in bringing forth this valuable publication in Malayalam.

SIR A. L. MUDALIAR,
Vice-Chancellor

University of Madras,
13th December, 1967

PREFACE

A thorough study of Tamil language and literature is an essential pre-requisite to the intelligent apprehension and understanding of Malayalam language and literature. Of all the Dravidian languages Malayalam has the closest affinity with Tamil. Whether Tamil is the mother or sister of Malayalam is a question to be dealt with elsewhere at some other context. Suffice to state here that till about the 9th century A. D., the people of Kerala looked upon Tamil and Sanskrit as the source for higher knowledge, and the literate of Kerala had studied either of the two or both to be a recognised scholar or poet. This being undoubtedly the fact, there remains on our part to pose a natural question as to whether there was no literary work in the then language of Kerala worthy of study. To this day no work of the kind is available, and therefore the linguistic historian is naturally tempted to believe that Malayalam, was not then a language of literary composition. It is round about the 12th or 13th century that a literary work worth the name is found according to the materials now available. There might have been a few similar works prior to these, but until they are unearthed nothing could be safely ascertained

However, as a great literary work in Tamil belonging to the period in question, i. e. the period of the language of Kerala slowly getting itself cultivated for literary purpose, Kambaramayanam deserves a close study by any Malayalam student from the linguistic point of view. I took up the study of Kambaramayanam purely with this objective at first· after my study of still earlier works, like Ahananuru and Purananuru. It was at this time my

friend, Sri. S. Nallaperumal, himself a scholar both in Tamil and Malayalam, and a specialist in Kamba-ramayanam, asked me to take up the translation of the work. I thought I would be enriching my knowledge of Tamil by translating it rather than contributing anything to the Malayalam literature, for which more eminent scholars-cum-poets are there. But when I finished the translation of a few 'Patalams' the late Sardar K. M. Panikkar happened to go through the same with the help of Sri. Nallaperumal who read out to him the original. Sardar Panikkar congratulated me heartily, encour-aged me to continue the work and even wrote a critical introduction to the unfinished work of mine. I may, in this connection, recall the enthusiasm he has evinced in my work, and record my great sense of gratitude to the departed soul for having blessed my work with his learned introduc-tion, which incidentally was his last writing in Malayalam.

Although Malayalam language from its early beginn-ings did possess '*Rama Saga*' in one form or other, it is surprising that a true translation of Kambaramaya-nam was not attempted till now. Kambaramaya-nam was not unknown to the people of Kerala. In temples, like Ettumanoor even today there is record to show that there has been an endowment allotted to the study of Kambaramayanam. In what way the study was conducted there is still unknown. Reading the original in Tamil and explaining it in the local language was perhaps the method adopted for the purpose. How-ever it is at present not in vogue, and to the generality of the people in Kerala Kamban's poetry is still alien. In Palghat District, even today Kambaramayanam enjoys unstinted popularity through the medium of the institution of Tolpavakkuttu (Olappamkuttu), when Pulavars hailing from the locality give exhaustive verbal commentary in Tamil-Malayalam. Again this institution is confined to a few places only, and Malayalis, at large, residing else-where have no knowledge of it. The best of commen-

tators of Kambaramayanam are still alive in Palghat, and their method was not so much in the line of expatiating the poetical beauty of Kamban's composition as their endeavours to digress on philosophic, grammatical and Vedantic interpretations based on some particular context in the text.

'Ramayanam' to a Malayali means nothing but the immortal composition of Thunchathu Ezhuthachan, the father of modern Malayalam. His work is based on the *Adhyatma Ramayanam* in Sanskrit, and is almost a true translation of it with his poetic genius embellishing it with free rendering here and there. No member of a Hindu family, till recently, could avoid the study of Thunchathu Ramayanam as it had been the practice in every family to read a few lines from it every night before its members retired to sleep. During the month of Karkitaka (July-August) the entire Ramayana should be read from the beginning to the end as a ritual to ward off the evils of the family re-assuring a better life both in the nearing New Year and the birth to come after the present one. Thus Ezhuthachan's Ramayana has loomed large in the every day life of Malayalis, which in turn, has contributed much to the standardisation of the language of Kerala which had strictly retained much of local nuances and dialectical peculiarities even to this day.

Prior to the days of Ezhuthachan two important works on *Rama Saga* were there, the earlier one *Ramacharitam* and the subsequent one, *Kannassa Ramayanam*. Both the works do possess literary merit, but they are now read by the specialists in language-study only. *Rama Kathappattu*, by Ayyappilli Asan is yet another work which also went off the memory of the people at large. Another important work is *Ramayanam Champu* by Punam Nambudiri. *Champu Kavyas* also did not enjoy much of popular appreciation. They are also treated as classics to be studied by specialists. The next instance of the impact of *Rama Saga* can be seen in Kathakali, the literary com-

position of which was based on Ramayana. Consequently Kathakali was known by the name *"Ramanattam"*, the dance-drama on Rama, and this term became obsolete when stories from *Mahabharata* and other puranic sources were adopted for Kathakali. Yet another work is *Kerala Varma Ramayanam* an adaptation of *Valmiki Ramayanam* which also was rather shadowed by Ezhuthachan's work.

Innumerable works based on Ramayana were written afterwards, both in prose and verse. Two attempts to render Kambaramayanam in Malayalam are noted. One is an abridged work in prose, narrating the story of Rama as dealt with in Kambaramayanam. It is a small book with no pretensions of betraying the beauty of Kamban's poetry. The other one is in verse, a very small publication, claiming the title Kambaramayanam, by one G. Ramakrishna Pillai. On a close perusal of it one can find nothing of Kambar excepting its attractive title, and a few lines and ideas borrowed or culled out as they are from Ezhuthachan's Ramayanam!

I don't claim this translation to be perfect in all respects. This is a verse to verse rendering. No verse has been left out and whatever version accepted by V. M. Gopalakrishnamachariar has been included in this work Translation from one language into another is no easy task, especially when the 'source' language is a classical one, like Tamil which is noted for its brevity of expression and beauty of diction. The only advantage on my part was that I could profusely borrow the diction and phraseology from Kambar whose language is not very much different from Malayalam, as that illustrious Tamil poet has never felt shy of borrowing words from Sanskrit, the best benefactor of Malayalam.

Malayalam transliteration of the original work in Tamil also is given, side by side with my translation in order to facilitate the Malayalam readers to compare the renderings with the original, and also to show them how attractive

and inimitable is the style of Kambar and the beauty of his language.

As per the present scheme the entire Ramayana will be published in ten volumes, each volume proposed to be released once in six months.

I have to thank the authorities of the University of Madras for having kindly sanctioned the publication of this work which not only gives the Malayalis an opportunity to get themselves interested in Kamban's Poetry but also serves the best means to effect emotional and cultural integration of the Tamils and Malayalis, who belong to the same racial and cultural stock.

I consider it my rare privilege and real honour to have been able to dedicate this work to my esteemed Vice-Chancellor at the occasion of the Silver Jubilee Celebration of his Vice-Chancellor-ship. The value of this publication is enhanced greatly with a foreword written by a versatile genius of his calibre.

I owe a great deal to Dr. M. Varadarajan, Professor of Tamil, my esteemed colleague in the University for his valuable advice and guidance, and the encouragement he has given to me in my work of translation.

University of Madras,
21—10—67.

Dr. S. K. NAYAR

AN APPRECIATION

KAMBAN is the greatest poet of the Tamils and his RAMAYANA is one of the few literary works which have enjoyed enduring fame. Valmiki is the original for Kamban, but though Kamban is an imitative and derivative epic poet, he has introduced elements into it which show his genius in an outstanding manner. His profound scholarship and familiarity with all the early Tamil works are brought out in the allusions and comparisons. His poetic inspiration is of a massive kind and flourishes side by side with the extensive knowledge lavishly displayed. He is a consummate master of Tamil poetry and he finds scope in employing them to suit the nature of his story. Thus description, comparison, allusion and dialogue are all employed to ennoble the theme of the grand story. He derives his basic material from Valmiki, but gives his own presentation.

In the Ramayana of Kamban the world possesses a literary epic which can stand comparison with the other epics of the world, including the original. It is a thousand years since he wrote his epic but the one millennium has not made him known even throughout India. Fortunately there is a new awakening now when Kamban's greatness is being realised more and more. Not a little has been contributed towards this realisation by the various translations of Kamban.

Sri. V. V. S. Iyer has translated "The Balakanda" and our esteemed Rajaji has translated "The Ayodhyakanda" of Kamban in English. There are renderings in English of portions of Ramayana by Sri. S. D. S. Yogiar, Prof. A. Srinivasa Raghavan and Prof. R. S. Desikan. Full rendering in Telugu has been made by Sri. Sriramulu Reddy and I understand there is a complete translation in Hindi also. The latest work of transltaion is that by Dr. S. K. Nayar in Malayalam.

Dr. Nayar, Head of the Department and Reader in Malayalam of the University of Madras has a distinguished place among the scholars of Kerala. A poet, lover of literature, a connoisseur of arts, Dr. Nayar needs no commendation and his work does not require any recommendation. He has completed the translation of "Balakanda" and "Ayodhyakanda" and is nearing completion of the translation of "Aranyakanda" and he proposes to have a translation of the entire Kamba Ramayana. This wiil be his magnum opus.

Two important *sine qua non* of good translation are: 1) Faithfulness to the original and 2) Gracefulness of the language employed for translation. Even a casual reading shows that the above two are satisfied by Dr. Nayar's translation.

1) Faithfulness to the original:

It is only necessary to read the Tamil stanza of Kamban and Malayalam rendering by Dr. Nayar–

Tamil

[1] *ulaham yāvaiyum tām uḽavākkalum*
nilai peruttalum nīkkalum nīṅkalā
aḽaku ilā viḽaiyāṭṭutaiyār avar
talaivar annavarkē caraṉ nāṅkaḽē.

Malayalam

ulakam muḻuvanum tān tanne yuḽavākki
nila nirttiyum pinne nīkkiyum nīṅṅā maṭṭil
aḽavattatām līla kōlumādimamūla
nilayam namukkellām nilkattē śaraṇamāy

---

1. ഉലകം യാവൈയും താം ഉളവാക്കലും
നിലൈ പെറുത്തലും നീക്കലും നീങ്കലാ
അലകു ഇലാ വിളൈയാട്ടുടൈയാർ അവർ
തലൈവർ അന്നവർക്കേ ശരൺ നാങ്കളേ

ഉലകം മുഴുവനും താൻ തന്നെയുളവാക്കി
നിലനിർത്തിയും പിന്നെ നീക്കിയും നീങ്ങാമട്ടിൽ
അളവററതാം ലീല കോലുമാദിമമൂല–
നിലയം നമുക്കെല്ലാം നിൽക്കട്ടേ ശരണമായ്

All the ideas of the original have been carefully brought out in the translation. All translations can only be of approximation but here the approxination is achieved to a very close degree.

(2) *Gracefulness of language*

Quality in translation not only involves closeness to the original but also "equivalence of effect" on the reader, i. e., having the same emotional impact on the Malayalam reader as on the reader of the original. This can be done if the process of rendering from one language to another is considered as transposition rather than a translation, which employs a series of word-for-word equivalents that do not always exist amongst language boundaries. This is true in the case of Tamil and Malayalam even though they are sister languages. What is very necessary for translation is the total feeling of complex, it's *"Gestalt"*. This can be achieved by any one who knows both the languages and is easily testified in Dr. Nayar's translation, e. g.

Tamil

[2] *Tanṭalai mayilkaḷāṭa ttāmarai viḷakkam tāṅka*
kkonṭal kaṇmuḻavinēṅka kkuvaḷai kaṇ viḷittu nōkka

Malayalam

Cōlayil kēkikaḷāṭavē tāmara—
ttārukaḷ tālappoli naṭattīṭavē
koṅṭal mṛdangam muḷakke kkuvalaya
ttaṇṭukaḷ kaṇṇu miḻiccu nōkkīṭavē

മൂലം

2. തണ്ടലൈ മയില്കളാട ത്താമരൈ വിളക്കം താങ്ക
ക്കൊണ്ടല് കൺമുഴവിനേങ്ക ക്കുവളൈ
കൺ വിഴിത്തു നോക്ക

തർജ്ജമ

ചോലയിൽ കേകികളാടവേ, താമര-
ത്താരുകൾ താലപ്പൊലി നടത്തീടവേ
കൊണ്ടൽ മൃദാംഗം മുഴക്കെ, ക്കുവലയ-
ത്തണ്ടുകൾ കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കീടവേ.....,

Tamil

koḷḷena mumpu koṭuppatai yallāl
veḷḷamanaittavan villaiyeṭutti—
ppiḷḷai muniṭṭatu pētamai yenpār

Malayalam

Teṟṟennu kanyaye nalkāteyentini—
kaṟṟacciṭayōnṟe villu varuttinān

Tamil

kaṭuppiniliyāru maṟintilar kaiyāl
eṭuttatu kaṇṭana riṟṟatu kēṭṭār

Malayalam

kaṇṭār karattiletuttatum tatkṣaṇam
tuṇṭāy mṇriññuḷḷorocca kēttāravar

In the above you do not find a literal translation but the total effect is brought out with remarkable grace. Translations of the inimitable epithets of Milton and Kamban are difficult. Milton will use 'dim religious light' 'studious cloisters pale'. Kamban will use,

Tamil

[8] *tōkaikkompin annavar*

Malayalam

mayilum pūvalliyum pōluḷḷa mallākṣimār

Tamil

paruvamankayar vāḷmukam

Malayalam

taruṇi māruṭe paṅkaja sundara vadanam

മൂലം

കൊള്ളെന മുൻപു കൊട്ടപ്പതൈ യല്ലാല്
വെള്ളമണൈത്തവൻ വില്ലൈ യെട്ടത്തി–
പ്പിള്ളൈ മുനിട്ടതു പേതൈമൈ യെൻപാർ.

തർജ്ജമ

തെറ്റെന്നു കന്യയെ നല്കാതെ യെന്തിനി–
ക്കറ്റച്ചിടയോൻെറ വില്ലുവരുത്തിനാൻ.

മൂലം

കട്ടപ്പിനി ലിയാരു മറിന്തിലർ കൈയാൽ
എട്ടത്തതു കണ്ടന രിററതു കേട്ടാർ.

തർജ്ജമ

കണ്ടാർ കരത്തിലെട്ടത്തതു തൽക്ഷണം
തുണ്ടായ് മുറിഞ്ഞുള്ളോരൊച്ച കേട്ടാരവർ.

മൂലം

3. തോകൈക്കൊമ്പിൽ അന്നവർ......

തർജ്ജമ

മയിലും പൂവല്ലിയും പോലുള്ള മല്ലാക്ഷിമാർ.
പരുവ മങ്കയർ വാൾമുകം
തരുണിമാരുടെ പങ്കജസുന്ദരവദനം.

It is a tribute to Dr. Nayar that he has translated Kamban's epithets gracefully as shown above.

It is said that the classics are the easiest to translate because the great masters use the 'human tongue'. Even so, the simpler the words of the original the harder it is to translate. The difficulties of translaton can be known by the perusal of the book by Monsieur Ronald Knox on "Bible translation problems". One should have the faculty to more and more detach ideas from words and one should be a great writer to present it in another language.

It is said that reading the translation will give one an opportunity to know straightaway the meaning also. How true this is will be known in the chapter headings given by Dr. Nayar:

Tamil	Malayalam
[4] *nāṭṭuppaṭalam*	*Kōsalavarṇanam*
arasiyarppaṭalam	*Rājaguṇa prakhyāpanam*
kaiyaṭai ppaṭalam	*Visvmäitrāgamanam*
vēḷvippaṭalam	*Yāgarakṣa*
kārmukappaṭalam	*Cāpabhañjanam*
eḻuccippaṭalam	*Dasarathanṟe yātra*
varai kāṭcippaṭalam	*Candrasaila darśanam*
paracurāmappaṭalam	*Paraśurāmagarvabhaṅgam*

Robert Frost said that poetry will lose itself in translation. But Kamban's beauty is not lost in any way in

---

4. നാട്ടുപ്പടലം — കോസലവർണ്ണനം
അരചിയറ്പ്പടലം — രാജഗുണപ്രഖ്യാപനം
കൈയടൈപ്പടലം — വിശ്വാമിത്രാഗമനം
വേൾവിപ്പടലം — യാഗരക്ഷ
കാർമുകപ്പടലം — ചാപഭഞ്ജനം
എഴുച്ചിപ്പടലം — ദശരഥന്റെ യാത്ര
വരൈകാട്ചിപ്പടലം — ചന്ദ്രശൈലദർശനം
പരശുരാമപ്പടലം — പരശുരാമഗർവ്വഭംഗം

Dr. Nayar's translation. That is why Sardar K.M. Panikker says "How beautiful" this Malayalam rendering of Kamban!

Dr. Nayar has rendered a great service to Kamban by taking Kamban to his State but simultaneously he has rendered a great service to Tamil language by making its greatest poet known to a wider audience.

MADRAS
1-12-1967

S. Nallaperumal.

അവതാരിക

ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരക്കല്ലുകളിൽ മഹാഭാരതത്തിനും രാമായണത്തിനുമാണ് ഏററവും പ്രാധാന്യമുള്ളതെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഭഗവദ്ഗീത അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ശാന്തി, അനുശാസനം മുതലായ പർവ്വങ്ങളിലെ ധർമ്മോപദേശംകൊണ്ടും ഉൽകൃഷ്ടാദർശപ്രധാനമായ ഉപാഖ്യാനങ്ങളുടെ വൈവിധ്യംകൊണ്ടും മഹാഭാരതം പഞ്ചമവേദമെന്നുതന്നെ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, രാമായണമാകട്ടെ അതിലെ കഥാനായകന്റെ സർവ്വോൽകൃഷ്ടഗുണംകൊണ്ടും അചഞ്ചലമായ ധർമ്മനിഷ്ഠകൊണ്ടും അതിലെ കഥയ്ക്കു് ഹൈന്ദവജനതയുടെ ഇടയിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നിസ്തുലാദരംകൊണ്ടും ഒരു പാവനമായ മതഗ്രന്ഥമെന്ന നില പണ്ടുതന്നെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാല്മീകി ആദ്യം പ്രകീർത്തിച്ചതായ രാമായണകഥ ഏതെല്ലാം രൂപത്തിലാണു സംസ്കൃതത്തിൽത്തന്നെ ശോഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്! കാവ്യമായും നാടകമായും ആ കഥ എത്ര കവികൾ മറിച്ചും തിരിച്ചും പ്രയോഗിച്ചു് തങ്ങൾക്കു കവിയശസ്സും ജനങ്ങൾക്കു രാമഭക്തിയും വളർത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ രാമായണകഥയുടെ പ്രഭാവം കാണുന്നതു ഭാരതത്തിലെ ദേശ്യഭാഷകളിലാണെന്നു തീർച്ചയായിപ്പറയാം. ഇൻഡ്യയിലെ തമിഴ് ഒഴിച്ചുള്ള ആര്യദ്രാവിഡ ദേശീയഭാഷകളുടെ എല്ലാംതന്നെ വളർച്ച രാമായണതർജ്ജമയേയും രാമായണകഥയുടെ പ്രചാരത്തെയും അനുസരിച്ചാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. രാമചരിതം തൊട്ടു് ആശാന്റെ സീതാകാവ്യം വരെയുള്ള മലയാളഭാഷയുടെ വളർച്ചയിൽ രാമായണത്തിനുള്ള പങ്കുതന്നെ വിചാരിക്കുക. കണ്ണശ്ശരാമായണം, അദ്ധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടു്, ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം, കേരളവർമ്മരാമായണം, രാമായണചമ്പു, രാമായണം ആട്ടക്കഥ, വാല്മീകിരാമായണതർജ്ജമ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ അവസാനമില്ല. പിന്നെ രാമായണകഥയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം കൈ

കാര്യം ചെയ്യുന്ന കൃതികളേയും മറക്കാൻ പാടില്ലല്ലോ. ഈക്കാലത്തും രാമകഥയ്ക്കു നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനശക്തി ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു ആശാൻെറ സീതാകാവ്യം, വള്ളത്തോളിൻെറ കിളിക്കൊഞ്ചൽ ഇവ ഉദാഹരണമാണു്.

മററു ഭാഷകളിലും ഏതാണ്ടിതുപോലെതന്നെ. ബംഗാളിയിൽ കൃത്തിവാസരാമായണം, ഹിന്ദിയിൽ തുളസീദാസഗോസ്വാമിയുടെ രാമചരിതമാനസം, കന്നഡത്തിലെ പമ്പരാമായണം മുതലായവ, ഇവയ്ക്കോരോന്നിനും അതതിൻെറ ഭാഷയിലുള്ള സ്ഥാനം കൊണ്ടു രാമകഥയ്ക്കും വാല്മീകിയുടെ ആദ്യകാവ്യത്തിനും ഇന്നുമുള്ള സ്വാധീനശക്തി ഏതാണ്ടു് ഊഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്.

ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ മാത്രമല്ല, രാമായണം ഈ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ജാവാ, കാംബോജം (കംബോഡിയ), തൈലാൻഡ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും രാമായണകഥയ്ക്കു് ഇപ്പോഴും പ്രചാരമുണ്ടു്. ജാവ പ്രധാനമായി മുസ്സൽമാൻ രാജ്യമാണെങ്കിലും രാമായണകഥ അവരുടെ സ്വന്തം ഇതിഹാസമായിട്ടാണു് അവർ കരുതുന്നതു്. തൈലാൻഡിലെ ചക്രവത്തികളുടെ പുരാതന രാജധാനിയെ ഇപ്പോഴും അയോദ്ധ്യയെന്നാണു പറയുന്നതു്. ആ രാജാക്കന്മാരുടെ മാറാപ്പേരും രാമനെന്നത്രേ. കംബോജത്തിലെ പല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും രാമായണകഥ വിസ്തരിച്ചു കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണു്.

ഒരുകാലത്തു ഹിന്ദുമതം പ്രചരിച്ചിരുന്ന ജാവ, കംബോജം, തായ്ലാൻഡ് മുതലായ നാട്ടുകളിൽ മാത്രമല്ലാ രാമായണത്തിനു പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നതു്. മംഗോളിയ, ചൈന ഈ രാജ്യങ്ങളിലും രാമായണകഥ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു തെളിവുണ്ടു്. എൻെറ പരേതനായ സ്നേഹിതൻ ഡോക്ടർ രഘുവീര ആറു വഷം മുമ്പു ചൈനയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിൽ മൂന്നുപേജിൽ എഴുതിയ ഒരു സംക്ഷിപ്ത ചൈനീസ് രാമായണവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതു ക്രിസ്താബ്ദം മൂന്നാംശതകത്തിൽ എഴുതിയതാണത്രേ. ചീന ത്രിപിടകത്തിൽ രാമായണകഥയും ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കൂടാതെ ചൈനയിലെ ഏററവും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നായ ‘കുരങ്ങ്’’ എന്ന നോ

വലിന്റെ നായകനായ വാനരശ്രേഷ്ഠൻ ഹനുമാന്റെ ഒരു പ്രതിബിംബമാണെന്നുപോലും പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനായ ഹുഷി (Hushih) ആ കൃതിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ലാ രാമകഥ അതിന്റെ അസാധാരണമായ പ്രാബല്യം ചെലുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. അല്പസ്വല്പമായ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടി ജിനന്മാരുടെ ഇടയിൽ രാമായണത്തിനു വലുതായ പ്രചാരമുണ്ട്. കലികാലവ്യാസനെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഹേമചന്ദ്രസൂരിയുടെ ത്രിശലാകഷഷ്ടിപുരുഷചരിതത്തിൽ രാമായണകഥ വിസ്തരിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രധാനമായ പല വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും വാല്മീകി കീർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഇതിഹാസത്തിലെ കഥ തന്നെയാണ് ആ ജൈനമഹാചാര്യനും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ബൗദ്ധസാഹിത്യത്തിലും അതുപോലെതന്നെ. ഈ അവൈദികമതങ്ങളിൽപ്പോലും രാമചരിതത്തിനുള്ള സ്വാധീനതയെ തെളിയിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിമാത്രം ഇവിടെപ്പറയാം. ബൗദ്ധകാളിദാസനായ അശ്വഘോഷന്റെ സൗന്ദരനന്ദമഹാകാവ്യത്തിൽ, സത്യാന്വേഷണത്തിനായി രാത്രിയിൽ രാജധാനി വിട്ടുപോകുന്ന സിദ്ധാർത്ഥനും തന്റെ സാരഥിയുമായി ഒരു സംഭാഷണമുണ്ട്. രാജകുമാരൻ അരമനയിലേക്കു തിരികെപ്പോകണമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സാരഥിയോടു സിദ്ധാർത്ഥൻ പറയുന്ന മറുപടി, ഇക്ഷ്വാകുവംശത്തിൽ ജനിച്ച താൻ പൂർവ്വികനായ രാമന്റെ കാലടി പിൻതുടന്നു് സത്യത്തെ പരിപാലിക്കുമെന്നാണ്. ക്രിസ്താബ്ദം ഒന്നാംശതകത്തിൽ വിരചിതമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അശ്വഘോഷകൃതിയിൽ ഇപ്രകാരമൊരു സൂചന കാണണമെങ്കിൽ അക്കാലം കൊണ്ടുതന്നെ രാമായണകഥയ്ക്കു ബൗദ്ധസാഹിത്യത്തിൽ എത്രമാത്രം പ്രാബല്യം ലഭിച്ചിരിക്കണമെന്നു് ഊഹിക്കാമല്ലോ.

ഇങ്ങനെ ഭാരതവർഷത്തിൽ മാത്രമല്ല, പൗരസ്ത്യഏഷ്യയിൽ എല്ലായിടത്തും, ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ലാ അവൈദികരായ ജൈനബൗദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിലും മാനിക്കപ്പെട്ടുപോന്നിരുന്ന രാമകഥയിൽ കാലക്രമംകൊണ്ടു പല പരിവർത്തനങ്ങളും വന്നുചേന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ലല്ലോ. പാതാളരാമായണം, ശതമുഖരാമായണം മുതലായ വികൃതരൂപങ്ങളല്ലാ ഞാൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പി

ക്കുന്നതു്. സീതയെ രാവണൻെറ പരിത്യക്തയായ മകളായിട്ടും ഹനുമാനെ വിവാഹംകൊണ്ടു രാവണൻെറ ബന്ധുക്കാരനായിട്ടും വാനരസൈന്യത്തെ വാനരധ്വജന്മാരായ മനുഷ്യരായിട്ടും വിവരിച്ചിട്ടുള്ള രാമായണകഥാഭേദങ്ങൾ നടപ്പിലുണ്ടു്. അവയെപ്പററി ഇവിടെ പരാമർശിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പക്ഷേ അവയിൽക്കവിഞ്ഞു മൂലപ്രധാനമായ വേറെ ഒരു മാററം കാലക്രമംകൊണ്ടു രാമകഥയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതു പിന്നീടുണ്ടായ രാമായണത്തെ (വിശേഷിച്ചു കമ്പരേയും തുളസീദാസനേയും) സംബന്ധിച്ചതാകയാൽ കൂടുതൽ വിസ്തരിച്ചു് ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വാല്മീകി ശ്രീരാമനെ വൈഷ്ണവാവതാരമായിട്ടാണു പറയുന്നതെങ്കിലും ഒരു മാതൃകാപുരുഷൻ എന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളു. നാലഞ്ചുഭാഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈശ്വരസ്വഭാവം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യവസാനം ശ്രീരാമനെ മഹാവിഷ്ണുവായിത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ചരിത്രദ്രഷ്ടാ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ക്രിസ്താബ്ദത്തിൻെറ ആദ്യശതകങ്ങളിൽപ്പോലും ശ്രീരാമാവതാരത്തിനു പൂജയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണു കാണുന്നതു്. ആദിവരാഹം, നരസിംഹം, സങ്കർഷണൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഈ അവതാരങ്ങൾക്കു മാത്രമാണു് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളും പ്രതിഷ്ഠകളും ഉത്തരഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. മത്സ്യം, കൂർമ്മം, വാമനൻ, പരശുരാമൻ ഈ അവതാരങ്ങൾക്കു് ഒരുകാലത്തും പൂജയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുപോലെ ആയിരുന്നു ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ശ്രീരാമനും. എന്നാൽ കമ്പരുടെ രാമായണത്തിൽ ശ്രീരാമൻ വിഷ്ണുവിൻെറ പൂർണ്ണാവതാരമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല പ്രണവത്തിലും കവിഞ്ഞ ഒരു മന്ത്രശക്തി രാമനാമത്തിനു ലഭിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. വൈഷ്ണവശക്തിയുടെ പൂർണ്ണരൂപമാണു ശ്രീരാമനെന്ന നില ആദ്യമായി ഒരു രാമായണത്തിൽക്കാണുന്നതു് കമ്പകൃതിയിലാണെങ്കിലും അതിൻെറ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ആൾവാറന്മാരിലാണെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. കുലശേഖരആൾവാറുടെ കൃതികളിൽ ശ്രീരാമനെ സർവ്വേശ്വരനായ നാരായണനായിത്തന്നെ വാഴ്ത്തിക്കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടു തീർച്ചയാക്കാം വാല്മീകിയുടെ മാതൃകാപുരുഷനു ദാക്ഷിണാത്യരായ വൈഷ്ണവരുടെ ഇടയിൽ ഈ മഹത്തായ പരിവർത്തനം വന്നുകഴിഞ്ഞു എന്നു്. അതു

പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിച്ച് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ജീവനാക്കുകയാണു കമ്പർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു.

ഏതായാലും ദാക്ഷിണാത്യരിൽനിന്നാണു ശ്രീരാമനു പൂർണ്ണ ദൈവരൂപവും രാമനാമത്തിനു മന്ത്രശക്തിയും ലഭിച്ചതെന്നും, ഇവിടെനിന്നാണ് അതു വടക്കേഇന്ത്യയിലേക്കു പരന്ന് തുളസീദാസരാമായണം വഴി അതിന് ഉത്തരഭാരതത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചതെന്നും വിചാരിക്കാൻ ചരിത്രപരമായ പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ട്. രാമഭക്തി ഗംഗാതടത്തിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച രാമാനന്ദൻ ദാക്ഷിണാത്യനായിരുന്നല്ലോ.

രാമനാമത്തിന് അത്യുൽകൃഷ്ടമായ മന്ത്രശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിനു കമ്പരുടെ കാലത്തുതന്നെ പ്രാബല്യം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു കമ്പരാമായണത്തിന്റെ ഫലശ്രുതിയിലുള്ള രണ്ടു പദ്യങ്ങൾ പൂർണ്ണസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

നന്മയുമൈശ്വര്യവും നാൾക്കുനാളുണ്ടാകുന്നു
തിന്മയും പാപങ്ങളും ചിതറിത്തേഞ്ഞീടുന്നു
ജന്മവും മരണവുമില്ലാതെയായീടുന്നി-
ജ്ജന്മത്തിൽത്തന്നെ 'രാമ'നെന്ന രണ്ടെഴുത്തിനാൽ.

എന്നുമാത്രമല്ലാ

"മരണകാലത്തിങ്കൽ 'രാമ'നെന്നുരപ്പവർ
പരമപദമെത്തും നിശ്ചയ;മതിനാലേ
മഹിതം രാമായണം കേൾപ്പവർ ശ്രീവൈകുണ്ഠം
പ്രപദിച്ചീടുമെന്നു ചൊല്ലണോ വിശേഷിച്ചും."

ഇങ്ങനെ തമിഴ്നാട്ടിൽ ശ്രീരാമനു പരക്കെ സമ്പ്രാപ്തമായിരുന്ന ദൈവത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം കാണുന്നതു കമ്പരുടെ രാമായണത്തിലാണ്. പല ശതവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് നിർമ്മിതമായ അദ്ധ്യാത്മരാമായണം ഈ അഭിപ്രായത്തെ മുൻനിർത്തി ചമച്ച ഒരു കൃതിയാണ്. അതിനു കേരളത്തിലുള്ള പ്രചാരം എഴുത്തച്ഛന്റെ വിവർത്തനംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. മററു ദേശങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിനു വലിയ പ്രചാരമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

വാല്മീകിയും കമ്പരുമായുള്ള ഒരു പ്രധാനവ്യത്യാസം, കമ്പർ ശ്രീരാമനെ പൂർണ്ണവിഷ്ണുരൂപമായും അതനുസരിച്ച് സീതയെ മഹാലക്ഷ്മിയായും രാമസോദരന്മാരെ അനന്താദിവിഷ്ണുശക്തികളായും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ അതുപോലെ പ്രാധാന്യമേറിയ വേറെ ഒരു വ്യത്യാസം ആ രണ്ടു കവീശ്വരന്മാരുടേയും കാവ്യരീതികളാണ്. ആദികവിയുടെ രാമായണം ഋജുവായ പ്രതിപാദനം കൊണ്ടും മിതമായ അലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രസക്തവും സന്ദർഭോചിതവുമായ വർണ്ണനകൾകൊണ്ടും ഋഷിപ്രോക്തമായ ഒരിതിഹാസത്തിനു് (Epic) യോജിച്ച രീതിയാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നേരേമറിച്ച് കമ്പരാവട്ടെ ആദ്യംമുതൽതന്നെ ഒരു മഹാകാവ്യരീതിയാണ നിഷ്കർഷയായി അനുകരിക്കുന്നതു്. സരയൂവർണ്ണന, കോസലവർണ്ണന, അയോദ്ധ്യാവർണ്ണന എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം ഭാവനാകുബേരനായ ഒരു മഹാകവിയുടെ വർണ്ണനാവൈഭവം. ഈ ആദ്യഭാഗം കാവ്യപ്രാരംഭമെന്നുപേക്ഷിച്ചാലും കമ്പരുടെ വർണ്ണനാവൈഭവവും ശബ്ദധാടിയും അദ്ദേഹം ഒരിടത്തും കുറയ്ക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാം. താടക വസിക്കുന്ന ഘോരാരണ്യത്തിന്റെ വർണ്ണനതന്നെ നോക്കുക:

> അന്നിലത്തുള്ള നനവാകെ വാനിൽനി-
> ന്നൊന്നോടെയക്കൻ കുടിക്കുന്ന മൂലമായ്

എന്നു തുടങ്ങുന്ന നീണ്ട നർണ്ണന കമ്പരുടെ കാവ്യശൈലിക്കു ഒരുത്തമോദാഹരണമാണ്. വാല്മീകി വളരെ ചുരുക്കിമാത്രമാണല്ലോ അതു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മിഥിലയിലേയ്ക്കുള്ള യാത്ര വർണ്ണിക്കുന്നതിനു വാല്മീകി ഒരുമ്പെട്ടുന്നില്ല. അതു രാമായണകഥയ്ക്കു് ആവശ്യവുമല്ല. എന്നാൽ കമ്പരാകട്ടെ മുന്നൂറോളം പദ്യങ്ങളുള്ള നാലു പടലങ്ങൾകൊണ്ടാണ് അതു വർണ്ണിക്കുന്നതു്. ഇതാണു കമ്പരുടെ കാവ്യശൈലി എപ്പിക് (Epic) രീതിയിലല്ലാ മഹാകാവ്യരീതിയിലാണെന്നു പറഞ്ഞതു്.

പല കാര്യങ്ങളിലും കമ്പർ വാല്മീകിയിൽനിന്നു ഭിന്നമായ അഭിപ്രായമാണു സ്വീകിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒരുദാഹരണം പറയാം. വാല്മീകിരാമായണം അനുസരിച്ച് ശ്രീരാമനു് മിഥിലയിൽ ചെന്ന കാലത്തു് പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. "ബാലോ ദ്വാദശവാർഷികയമകൃതാസ്ത്രശ്ച രാഘവഃ" എന്നാണല്ലോ

ദശരഥൻ, യാഗരക്ഷാൎത്ഥം പുത്രനെ ആവശ്യപ്പെട്ട വിശ്വാമിത്ര നോട്ട പറയുന്നതു്. ശ്രീരാമനും സീതയുമായി എഴവയസ്സിന്റെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്ന എന്നു്

മമ ഭൎത്താ മഹാതേജാ
വചസാ പഞ്ചവിംശകഃ
അഷ്ടാദശാനി വൎഷാണി
മമ ജന്മനി ഗണ്യതേ

എന്നു സീത തന്നെ വനപ്രവേശകാലത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് അക്കാൎയ്യത്തിൽ തൎക്കത്തിന്നവകാശമില്ല. അപ്പോൾ സീതയ്ക്കു വിവാഹകാലത്തു് വാല്മീകിരാമായണപ്രകാരം അഞ്ചുവയസ്സേ ഉണ്ടായിരുള്ളവെന്നു സ്പഷ്ടം. എന്നാൽ കമ്പരാകട്ടെ സീതയെ കൌമാരം കഴിഞ്ഞു് യൌവനത്തിലേക്കു് കാലെടുത്തുവയ്ക്കുന്ന ഒരു കന്യകയായിട്ടാണു് വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. രാമനെ വഴിയിൽ ആദ്യം കണ്ടശേഷം സീതയ്ക്കുണ്ടായി എന്നു പറയുന്ന കാമാതുരതയും വിരഹവേദനയും വളരെ വിസ്തരിച്ചാണു് കമ്പർ വൎണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ ഭാഗത്തിനു കാവ്യഗുണം ഏറുമെങ്കിലും വലുതായ ഔചിത്യഭംഗമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല, വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഈ ബാലകാണ്ഡംകൊണ്ടു് നിൎണ്ണയിക്കാമെങ്കിൽ കമ്പർക്കു് ശൃംഗാര വൎണ്ണനയിൽ അതിപ്രതിപത്തി കാണുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്, നഗരങ്ങൾ വൎണ്ണിക്കുമ്പോഴും ആറുകൾ വൎണ്ണിക്കുമ്പോഴും എല്ലാംതന്നെ ശൃംഗാരത്തിലാണു് കമ്പരുടെ കവിതയ്ക്കു ശോഭകൂടുന്നതു്. അതുപോകട്ടെ; ശ്രീരാമന്റെ ആദ്യദൎശനത്തിൽ സീതയ്ക്കുണ്ടായ കാമവികാരവും ശ്രീരാമൻ കണ്ണിൽനിന്നു മറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായ വിരഹവേദനയും കമ്പർ വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതാണല്ലോ ഇവിടെ വിഷയം. ആ ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചാൽ കമ്പരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സീതയ്ക്കു് ഒരു പതിനാറു വയസ്സെങ്കിലും തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നും. ശ്രീരാമൻ വില്ലുമുറിച്ചപ്പോൾ സീതയ്ക്കുണ്ടായെന്നായി വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ ഇതിലും കവിഞ്ഞതാണു്,

"വീൎത്തു ജഘനം പെരുകവേ മേഖല-
ച്ചാൎത്തു വലിഞ്ഞുമുറിഞ്ഞു തകൎന്നുപോയ്
മെല്ലിടയാൾക്കു വിതുമ്പി വാർകൊങ്കകൾ"

എന്നാണ സീതാദേവിയുടെ അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വർണ്ണി ക്കുന്നതു്. വാല്മീകിയിൽനിന്നു പ്രായത്തിനു വരുത്തിയിരിക്കുന്ന വ്യത്യാസം എത്ര വല്യതു്. ഇതു് മഹാകവിസ്വാതന്ത്ര്യമെന്നു് വി ചാരിക്കാം. ഇതിലെ ശൃംഗാരത്തിൻറ അനൗചിത്യത്തെപ്പററി എന്താണ പറയുക?

ഇങ്ങനെ വാല്മീകിയും കമ്പരുമായി വലിയ വ്യത്യാസമു ണ്ടെങ്കിലും കമ്പരാമായണത്തിനു സാഹിത്യത്തിൽ പരമോന്നത മായ ഒരു സ്ഥാനമാണ ഉള്ളതെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. വാ ല്മീകിയ്ക്കുശേഷം രാമായണകഥ എടുത്തു കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള വരിൽ കമ്പരും തുളസീദാസനുമാണു് പരമോൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ നിൽക്കുന്നതെന്നതു സർവ്വസമ്മതം തന്നെ. വിപുല വും വിശിഷ്ടവുമായ തമിഴ് സാഹിത്യത്തിൽ കമ്പരോടു തുല്യനായ ഒരു കവിയും, രാമായണത്തോടു തുല്യമായ ഒരു കാവ്യവും ഇല്ലെ ന്നത്രേ തമിഴർ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നതു്.

എങ്ങനെയുള്ള ആളായിരുന്നു കമ്പർ? അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതചരിത്രത്തെപ്പററി ചില സംഗതികൾ നിസ്സംശയമായി അറിയാമെങ്കിലും മററു മഹാപുരുഷന്മാരുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോ ലെ പല സംഗതികളിലും അമാനുഷത്വവും അതിശയോക്തിയും ചേർന്നുള്ള കഥകൾ കാലംകൊണ്ടു് പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതി നാൽ പതിരും നെല്ലും വേർതിരിച്ച് ഒരു ജീവിതചരിത്രം എഴു താൻ പ്രയാസമെന്നാണു് വന്നിട്ടുള്ളതു്, അദ്ദേഹം ഒരു ബ്രാഹ്മ ണവംശത്തിലാണ ജനിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ഒരുവ ച്ചനു് (മാരാർ) വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽക്കിടന്നു കിട്ടിയ ശിശുവായിരുന്നു എന്നതിനു തക്കമില്ല. വളർന്നതു് ചടയപ്പവള്ളലെന്ന വെള്ളാള പ്രഭുവിന്റെ ഗൃഹത്തിലാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാമായണത്തിൽ പലയിടത്തും ചടയപ്പനെ സ്തുതിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കവിയാകാൻ ദേവി നാവിൽ നാരായംകൊണ്ടെഴുതുകയും മററും അക്കാലത്തുള്ള വിശ്വാ സങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ അവയെ നാം വെറും ഇതിഹാസങ്ങളാ യി ഗണിച്ചാൽമതി. എങ്ങനെയായാലും കമ്പരുടെ സരസ്വതീ വിലാസം ചോഴചക്രവർത്തിയായ കുലോത്തുംഗൻ തൃതീയൻെറ കർ ണ്ണങ്ങളിൽ എത്തുകയും ആ സാർവ്വഭൗമൻ അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി തൻെറ ആസ്ഥാനകവിയാക്കി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ചോഴരാജ

സദസ്സിന്നു അലങ്കാരമായി വാണ കാലത്താണു് കമ്പർ രാമായണം നിർമ്മിച്ചതെന്നത്രേ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതു്. കുലോത്തുംഗചോളൻ വാണിരുന്നതു (രാജ്യഭിഷേകം) 1175-ൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു് കമ്പർ ജീവിച്ചിരുന്നതും പന്ത്രണ്ടാം ശകത്തിലായിരുന്നു എന്നുള്ള തിന്നു് സംശയമില്ല.

കമ്പർ മററു വല്ല ഗ്രന്ഥവും രചിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നെനിക്കറി ഞ്ഞുകൂടാ. വാല്മീകി തന്നെ രാമായണമല്ലാതെ മറെറാരു ഗ്രന്ഥ വും രചിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു് അതേപ്പററി വ്യസനിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

ഈ അനർഘമായ ഗ്രന്ഥത്തെ കേരളീയരുടെ മുമ്പിൽ ഇ പ്പോൾ വിവർത്തനം ചെയ്തു് സമർപ്പിക്കുന്നതു് ഡോക്ടർ എസ്. കെ. നായരാണു്. മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയിൽ മലയാളം വകു പ്പിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷനായ അദ്ദേഹം സാഹിത്യത്തിൻെറ മിക്ക വി ഭാഗങ്ങളിലും വിജയപൂർവ്വം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പണ്ഡിതനാ ണെന്നു പറയാം. വടക്കൻ പാട്ടുകളുടെ പ്രസാധനം മുതലായി ഗവേഷണപ്രധാനമായ കൃതികളും മുല്ലപ്പൂമാല, പ്രൊമെത്യൂസ് മുതലായ വിവർത്തനങ്ങളും അയ്യപ്പൻ മുതലായ നോവലുകളും നിര വധി ഉപന്യാസങ്ങളും കൊണ്ടു് മലയാണ്മയെ പോഷിപ്പിക്കു വാൻ നിരന്തരം പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഷാഭിമാനിയാണു് ഡോ. എസ്. കെ. നായർ. മുൻകൃതികൾ വായിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇത്ര മഹത്തായ ഒരു കാവ്യരത്നം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു് ആശിക്കുവാൻ തക്ക വിഭവങ്ങൾ ഡോക്ടരുടെ ആ വക കൃതികളിൽ കണ്ടിരുന്നോ എന്നു ന്യായമായി സംശയിക്കാം. പക്ഷേ ഇതു സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ മഹത്തായ ഒരു സമാരംഭത്തിൽ പ്രയത്നിക്കുന്ന ഏതൊ രാളെയുംപററി പറയാവുന്നതാണു്. സാമാന്യമായ സാഹിത്യപ രിശ്രമത്തിൽനിന്നു് അത്യുച്ചകോടിയിലുള്ളതും ലോകോത്തരമെ ന്നു് സർവ്വസമ്മതമായതും ആയ ഒരു കാവ്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കു വാൻ ഡോ. എസ്. കെ. നായർക്കു് അവസരം ലഭിച്ചു. ആ അവ സരത്തെ പൂർണ്ണമായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ വേണ്ട കഴിവുകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജോലിയും താമസസ്ഥല വും പരിശ്രമശീലവും സഹായമായി.

"......ആയതിൻ ഭാഷാന്തരം
വള്ളുവർ കുടി കൊണ്ട പുണ്യഭ്രുവാകും മന്ത-
വെള്ളിയിൽക്കുടിവെച്ച കൃഷ്ണനാൽ വിരചിതം"

എന്നു അദ്ദേഹം തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൻെറ ഔചിത്യം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. തമിഴ് വേദമെന്നു് അറിയപ്പെടുന്ന തിരുക്കുറളിൻെറ കർത്താവായ തിരുവള്ളുവരുടെ വാസം കൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മന്തവെള്ളിയിലാണ് എസ്. കെ. നായർ വീടു വെച്ചു താമസമാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങനെയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ തമിഴഭാഷയിൽ വേണ്ട പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചതും ആ പാണ്ഡിത്യം കമ്പരാമായണത്തെ മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനുപയോഗിച്ചതും വള്ളുവരുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണെന്നത്രേ അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

* * *

ഒരു വിവർത്തനത്തിൻെറ ഗുണം നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ രണ്ടു കാര്യമാണ് പ്രധാനമായി നോക്കാനുള്ളതു്. ഒന്നാമതു് തർജ്ജമ എത്രമാത്രം മൂലത്തോടു് യോജിച്ചാണ്; രണ്ടാമതു് തർജ്ജമക്കു് സ്വതന്ത്രമായ സാഹിത്യഭംഗി എത്രമാത്രം വന്നിട്ടുണ്ടു്; അതു ഭാഷയുടെ ശൈലി അനുസരിച്ചാണോ? മൂലവും ഈ ഭാഷാനുവാദവും തമ്മിൽ ഒത്തുനോക്കാൻ തമിഴ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ലല്ലൊ. എങ്കിലും തമിഴും മലയാളവും ഒന്നുപോലെ അറിയാവുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെ സദസ്സിൽ ഈ തർജ്ജമ വായിച്ചും അഭിപ്രായം അന്വേഷിച്ചും മററു വിധേനയും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതു് ഈ മഹാകാവ്യത്തിൻെറ വിവർത്തനം സാമാന്യത്തിൽ കവിഞ്ഞു് നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. തർജ്ജമയുടെ സാഹിത്യഭംഗി മററുള്ളവർ പറഞ്ഞറിയേണ്ടതല്ലല്ലോ. വിദേശഭാഷകളിൽനിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ സാമാന്യേന കാണാറുള്ള ഒരു തരം വികൃതശൈലി ഈ കൃതിയെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. പല തരത്തിലുള്ള ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ തർജ്ജമയുടെ ഭാഷ സ്വാഭാവികവും ഊർജ്ജസ്വലവും ആയിരിക്കുന്നു എന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും. ഉദാഹരണമായി ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

"എന്നു ശതാനന്ദവാക്കുകൾ കേൾക്കവേ
നന്നായ് ജടാഞ്ചലചാലനം ചെയ്തുടൻ
ഉന്നതതാപസൻ കൗശികൻ രാഘവ-
നന്ദനൻ തന്മുഖം നോക്കീ സകൗതുകം.
സുന്ദരനിന്ദീവരദളലോചന–
നിന്ദ്രോപലനിഭ ശ്യാമളൻ കോമളൻ
ഇംഗിതമെന്തെന്നറിഞ്ഞുടൻ നോക്കിനാ-
നിന്ദുചൂഡൻെറ ശരാസനം തൽക്ഷണം.
ചിന്തിയ നെയ്യാകുമാഹുതി വീഴവേ
ചെന്തീക്കനലൊളി പൊന്തിടും മാതിരി
സുന്ദരൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനെണീക്കവേ
വൃന്ദാരകന്മാർ വിളിച്ചാർത്തു ചൊല്ലിനാർ:
"ചന്ദ്രക്കലാധര ചാപമിന്നിക്ഷണം
ഭഞ്ജിച്ചു; വന്നു ഭവിച്ചു കല്യാണവും."

(ചാപഭഞ്ജനം)

വണ്ടുകൾ കൃശോദരം കണ്ടേററമനുകമ്പ
പൂണ്ടതി ദൈന്യത്തോടേ മുരണ്ടു പൊന്തീടവേ
ചെമ്മെഴും പവിഴക്കാ ചേർന്ന നന്മരതക-
സമ്മിതം കവുങ്ങിന്മേൽത്തങ്ങിട്ടുമൂഞ്ഞാലിന്മേൽ
കന്മഷം മുററും ജന്മം പോലവേ വന്നും പോയും
പെണ്മണിമാരാട്ടമ്പോളായതിന്നൊപ്പം തന്നെ
കണ്ടു നിന്നീട്ടന്നൊരു കാമുകന്മാക്കും ചിത്തം
തിണ്ടാട്ടും മനോഹരദൃശ്യവും കണ്ടാരവർ.

(മിഥിലാവർണ്ണനം)

ചൊല്ലിൻ മേന്മയെ വെല്ലും നല്ല ശൃംഗാരരസം
ഫുല്ലമാം രൂപം പൂണ്ടു മട്ടിലാക്കി
നല്ലഴകറിയുന്ന ചിത്രലേഖകനൊരു
കല്യമാമാലേഖ്യമായ് വരച്ചപോലെ
കല്യാണിയൊരു നാരി നിന്നുപോയ്, ഇന്ദിരയ്ക്കു
തുല്യയാണവളോർക്കിലാകാരത്തിൽ!
പൊന്നണിയെല്ലാം പോകെ,ത്തന്നെയും താങ്ങാനാവാ-
തങ്ങനെയൊററത്തൂകിൽ താങ്ങി നിന്നാൾ.

(ദശരഥൻെറ യാത്ര)

ഇത്ഥമാ നരപതിയോതവേ വിശ്വാമിത്രൻ
ക്രുദ്ധനായ് സമുത്ഥാനം ചെയ്യവേ ദേവാദികൾ
ശങ്കിച്ചുപോയീ ബ്രഹ്മപ്രളയമായെ;ന്നപ്പോൾ
ത്തൻകരമാദിത്യനും ചുരുക്കി മറിഞ്ഞുപോയ്.
തിരിഞ്ഞു ചരാചരജാതികളീ ലോകത്തും
വിരഞ്ഞു സ്വർല്ലോകത്തും തല കീഴായിപ്പോയി.
കോപത്താൽ മുനിയുടെ തടിച്ച പുരികങ്ങൾ
ചാപത്തിൻ മട്ടിൽചെന്നു ഫാലത്തിലേറിത്തത്തി
ചുവന്നു നയനങ്ങ,ളുറന്നു ചുണ്ടിൽച്ചിരി
പരന്നു ദിക്കെല്ലാമേ കൂരിരുൾ കൂട്ടത്തോടേ.

(വിശ്വാമിത്രാഗമനം)

കാനനച്ചോലയിൽക്കൊമ്പത്തിരുന്നങ്ങു
കോകിലജാലങ്ങൾ വേളി നടത്തവേ
ആട്ടും മയിലുകൾ വേൽമിഴിമാർ നട-
മാട്ടമരങ്ങിന്നലങ്കാരമാകവേ,
തിങ്ങുന്ന തൂവലെഴമരയന്നങ്ങൾ
ചെന്താരിൽനിന്നും തുയിലുണർന്നീടവേ
ഭൂപാളവും പൊററനീരും പൊഴിക്കുന്നു
പൂരിതാനന്ദം മധുവ്രതം സാമ്പ്രതം.

(കോസലവർണ്ണനം)

കാണികൾ കണ്ണിനു നാണമുണ്ടാക്കുമാ-
ക്കൗണപി തന്നുടൽ കണ്ടാലറച്ചിട്ടും
കാകോദരം കൊണ്ടു കങ്കണം ചേർന്നുള്ള
കൈകളിൽ ശൂലമെട്ടത്തൊരാ രാക്ഷസി
കാടകം വാഴുന്നു; കാമോപമാ, കേൾക്ക
താടകയെന്നാണവളുടെ നാമവും.

(താടകാവധം)

ഹരിയുടയ തിരുമൊഴികളിങ്ങനെ കേട്ടപോ-
താദിതേയന്മാർ പുഴക്കിനാർ മന്ദരം
ഉരഗപരിവൃഢനൊരു പാശമായ് ബന്ധിച്ചു
തൂണായി നാട്ടിനാർ വെണ്മതിബിംബവും

അലകടലിനുപരിയവരൗഷധവല്ലിക-
ളാകെപ്പറത്തിക്കടഞ്ഞു തുടങ്ങിനാർ.
അലയിളകിയവനി നില പതറിയതലാന്തത്തി-
ലാദിശേഷന്നുടൽ ഞെങ്ങി ഞെരിഞ്ഞുപോയ്.

ഇവ സ്ഥാലീപുലാകന്യായേന കൊട്ടത്തിരിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ.

അയോദ്ധ്യാവർണ്ണനയിലെ ഓരോ പദ്യവും വളരെ ഭംഗി യായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നിയതു്; അതുപോലെ മിഥി ലാവർണ്ണനയും. ആകപ്പാടെ അസാമാന്യമായ കവിതാഭംഗിയുള്ള താണ് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ബാലകാണ്ഡത്തിൻെറ തർജ്ജമ.

* * *

ഞാൻ ആദ്യമായി ഒരു പുസ്തകത്തിനു് മുഖവുര എഴുതിയതു് നാല്പത്തിമൂന്നു വർഷം മുമ്പാണ്. വള്ളത്തോളിൻെറ 'ശിഷ്യനും മകനും' എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യത്തിനാണ് ആദ്യമങ്ങനെ ചെയ്തതെ ന്നാണ് എൻെറ ഓർമ്മ. അതിനുശേഷം ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തി ലുമായി നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് അവതാരിക എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലതിനു് ചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും ഉന്നതമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ രണ്ടവസരത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു കൃത്യം ചെയ്‌വാൻ നിർബന്ധിതനായതിൽ എൻെറ അനർഹതയെ വിചാരിച്ച് ഞാൻ തന്നെ ലജ്ജിച്ചുപോ യിട്ടുണ്ട്. ഒന്നു് വള്ളത്തോളിൻെറ മഹത്തായ ഋഗ്വേദതർജ്ജമയ്ക്കു ഒരാമുഖം എഴുതിയപ്പോൾ; രണ്ടാമതു് ഈ കമ്പരാമായണത്തിനു് അവതാരിക എഴുതുമ്പോൾ. ഋഗ്വേദവും അതെസ്സംബന്ധിച്ച വി പുലമായ സാഹിത്യവും ബ്രാഹ്മണങ്ങൾ, ഭാഷ്യം മുതലായവയും ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള തർജ്ജമകൾ വഴിയാണ് വായിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വൈ ദികസംസ്കൃതത്തിൻെറ നിരുക്തവും നിഘണ്ടുവും തന്നെ വ്യത്യ സ്തമാകയാൽ സാധാരണസംസ്കൃതത്തിൽ അല്പമാത്രപരിചയ മുള്ള ഒരാൾക്ക് വേദങ്ങളും വൈദികസാഹിത്യവും മനസ്സിലാ ക്കാൻ എളുപ്പമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിൽ വേണ്ട ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വിപുലമാണ് ഇംഗ്ലീഷി ലെ വൈദികസാഹിത്യം. അതുപോലെയല്ലാ കമ്പരാമായണം,

ഇംഗ്ലീഷിൽ അതേപ്പററി വി. വി. എസ്. അയ്യർ എന്നൊരാളു ടെ അതിപ്രശംസാജടിലമായ ഒരു പുസ്തകമേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡം ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാ ചാരി വിവത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു് കവിതയുടെ ഗുണം ആക്കെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു് ഞാൻ സം ശയിക്കുന്നു. പിന്നെ തമിഴറിയാത്ത ഒരു മലയാളിക്ക് ആശ്രയ മായിപ്പറയാൻ ത്രിഭാഷാപണ്ഡിതനായ പി. നാരായണൻ നായ രുടെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി മലയാളലിപിയിൽ അച്ചടിച്ച ബാല കാണ്ഡം (പൂർവഭാഗം—അഹല്യാമോക്ഷം വരെ) മാത്രമാണുള്ള തു്. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഈ കൃതി മലയാളത്തിൽ അവതരിപ്പി ക്കുന്നതിനു് എനിക്കു സങ്കോചം തോന്നിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാ നില്ലല്ലോ. ഏതായാലും തർജ്ജമ ഒരു പ്രാവശ്യം വായിച്ചപ്പോൾ ആ സംശയം എല്ലാം അകന്നു. കമ്പരാമായണത്തിനു ഇത്ര മനോ ഹരമായ ഒരു വിവത്തനം മലയാളഭാഷയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ തീവ്ര യത്നം ചെയ്ത — കേവലം ഒന്നര സംവത്സരം കൊണ്ടു് — എൻെറ സ്നേഹിതനെ അനുമോദിക്കുക എന്നതു് എൻെറ കടമയും അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ കൃതിയെ മലയാളികൾക്കു് പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതു് അതിസന്തോഷകരമായ ഒരു കൃത്യവും ആണെന്നു് എനിക്കു് ബോ ദ്ധ്യമായി. വിവർത്തകനു് സർവമംഗളങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊ ണ്ടു് ലോകോത്തരമായ ഈ മഹാകാവ്യം ഇതാ മലയാളികളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. എം. പണിക്കർ

ഉള്ളടക്കം

ബാലകാണ്ഡം

			ഭാഗം
1.	പ്രബന്ധമുഖം		1 — 4
2.	സരയൂവർണ്ണനം		5 — 10
3.	കോസലവർണ്ണനം		11 — 30
4.	നഗരവർണ്ണനം		31 — 57
5.	രാജഗുണപ്രഖ്യാപനം		58 — 63
6.	ശ്രീരാമാവതാരം		64 — 107
7.	വിശ്വാമിത്രാഗമനം		108 — 115
8.	താടകാവധം		116 — 138
9.	യാഗരക്ഷ		138 — 159
	വിശ്വാമിത്രോപാഖ്യാനം	138 — 144	
	വാമനാവതാരം	144 — 152	
	യാഗരക്ഷ	152 — 153	
10.	അഹല്യാമോക്ഷം		160 — 192
	പാലാഴിമഥനം	168 — 172	
	ഗംഗോൽപത്തി	172 — 183	
	മിഥിലാപ്രാന്തവർണ്ണന	183 — 186	
	അഹല്യാമോക്ഷം	186 — 192	
11.	മിഥിലാദർശനം		193 — 255
	വിശ്വാമിത്രകഥ	232 — 249	
	രാമന്റെ വിരഹതാപം	249 — 252	
	ഉദയവർണ്ണന	252 — 255	

		ഭാഗം
12.	സൂര്യവംശചരിത്രം	256 — 266
13.	ചാപഭഞ്ജനം	267 — 288
14.	ദശരഥൻെറ യാത്ര	289 — 310
15.	ചന്ദ്രശൈലദർശനം	311 — 335
16.	ഉദ്യാനക്രീഡ	336 — 347
17.	ജലക്രീഡ	348 — 358
18.	മധുപാനം	359 — 378
19.	എതിരേല്പ്	379 — 387
20.	നഗരപ്രദക്ഷിണം	388 — 403
21.	നിശ്ചയതാംബൂലം	404 — 422
22.	സീതാവിവാഹം	423 — 453
23.	പരശുരാമഗർവഭംഗം	454 — 466

കമ്പരാമായണം

ബാലകാണ്ഡം

പ്രബന്ധമുഖം

1 ഉലകം മുഴവനും താൻതന്നെയുളവാക്കി
നിലനിർത്തിയും, പിന്നെ നീക്കിയും, നീങ്ങാമട്ടിൽ
അളവററതാം ലീല കോല്യമാദിമമൂല-
നിലയം നമുക്കെല്ലാം നില്ക്കട്ടേ ശരണമായ്.

2 ചിദ്ഗുണന്മാൎക്കുപോല്യമറിയാനരുതാത്ത
സദ്ഗുണനിധാനത്തെ വർണ്ണിപ്പാനശക്തൻ ഞാൻ
എങ്കിലും ഗുണത്രയമുഖ്യൻെറ മഹത്വമാം
വൻകടല്ക്കകം മുങ്ങിക്കൊൾവതേ വരപുണ്യം. 8

ചിറപ്പുപ്പായിരം

1 ഉലകം യാവൈയും താം ഉളവാക്കലും,
നിലൈ പെറുത്തലും, നീക്കലും, നീങ്കലാ
അലകു ഇലാ വിളൈയാട്ടുടൈയാർ–അവർ
തലൈവർ; അന്നവൎക്കേ ശരൺ നാങ്കളേ.

2 ചിറ്കുണത്തർ തെരിവു അരുനല്നിലൈ
എറ്ക ഉണർത്തരിതു; എണ്ണിയ മൂൻറിനുൾ
മുറ്കുണത്തവരേ മുതലോർ അവൻ
നറ്കുണക്കടല്ആട്ടുതല്നൻറു അരോ,

3 അന്തഹീനമായ് നിത്യമെന്നു ചൊല്ലിയ വേദ-
സന്തതി പോലും 'ഹരി'യെന്നോതും മുക്തന്മാർക്കും
അന്തവിഹീനമാം സന്മാർഗ്ഗമരുളിയോ-
രനഘപാദങ്ങളാണാലംബം മററൊന്നല്ലാ.

4 കേളിയേറീട്ടന്നൊരു പാല്ക്കടലിങ്കൽച്ചെന്നു
കാളിട്ടും കൊതി പൂണ്ട പാൽ നക്കിക്കുടിച്ചീട്ടും
പൂച്ചയെക്കണക്കു ഞാൻ, കുററമററെഴും വെററി
വാച്ചതാം രാമായണം കഥിക്കാൻ തുനിയുന്നു.

5 പെയ്യൊരു ശാപത്താലേയെന്നപോൽ, മരമേഴു-
മെയ്യൊരു ശരത്താലേ പിളന്നോൻ ചരിതത്തെ
ചെയ്യൊരു തപഃശക്തി കൊണ്ടല്ലോ മഹാമുനി
ചെയ്തുപോൽ സൽക്കാവ്യമാ,യായതു നിലനില്ക്കും
പൊയ്യററൊരീ ദേശത്തു ചൊല്ലുന്നേനല്പീയസ്സാ-
മീയ്യെൻെറ മൊഴികളിലത്ഭുതമതേ കഥ!

6 മായമററതാം കേൾവി കൊണ്ടു പണ്ടത്തെക്കവി-
നായകരാരചിച്ച കാവ്യത്തിൻ ഗുണമോതാൻ
ലോകത്തിൻ പരിഹാസപാത്രമാ,യപവാദ-
ഭാരത്തിന്നിതിന്നായി മുതിർന്നേനീയുള്ളോനും. 26

3 ആതി,അന്തം,അരിയെന,യാവൈയും
ഓതിനാർ,അലക ഇല്ലന,ഉള്ളന,
വേതം എൻപന മെയ്ന്നെറിനൻമൈയൻ
പാതം അല്ലതു പററിലർ-പററുഇലാർ.

4 ഓശൈ പെററു ഉയർ പാർകടലുററു,ഒരു
പൂശൈ, മുററവും നക്കുപു പുക്കെന
ആശൈ പററി അറൈയലുറേറൻ മററു,ഇ
ക്കാശ്ശുഇല് കൊററത്തു ഇരാമൻ കതൈയരോ!

5 നൊയ്യിൻനൊയ്യചൊല്ന്തൂർ കല്യറേറൻ;എനൈ
വൈത വൈവിൻ മരാമരം ഏഴ്തുളൈ
എയ്തഎയ്തവർക്കു എയ്തിയ മാക്കതൈ
ചെയ്ത ചെയ്തവൻ ചൊല്നിൻറ തേയത്തേ.

6 വൈയാ എന്നൈ ഇകഴവും മാച്ചു എനക്കു
എയ്തവും,ഇതു ഇയമ്പുവതു യാതെനില്,
പൊയ്ഇല്കേൾവിപ്പുലമൈയിനോൻപുകല്
തെയ്വമാക്കവി മാട്ചി തെരിക്കവേ,

7 ദേവഭാഷയിൽ മുന്നമിക്കഥ രചിച്ചുള്ളോർ
മൂവരാ;ണവർകളിൽ മുന്തിയ കവീശ്വരൻ
പാടിയ കാവ്യത്തിനെയാലംബമാക്കിക്കൊണ്ടു
പാടുന്നേൻ തമിഴ്പ്പാട്ടിലിക്കഥയീയുള്ളോനും

8 സർഗസംഖ്യകളോടെ വൃത്തഭേദങ്ങളുള്ള
സൽക്കാവ്യം പലവുരു കേട്ടുള്ള കർണ്ണങ്ങളിൽ
എൻ പാട്ടു, വീണാനാദപീയൂഷപാനം കൊണ്ടു
സമ്പ്രീതാ'ശ്രുണ'ത്തിന്നു പടഹം പോലാമല്ലോ.

9 മുത്തമിഴ്ത്തുറകളെ മുറ പോൽ പഠിച്ചുള്ളോ-
രുത്തമകവികളോടോന്നു ഞാനുണർത്തുന്നേൻ:
ചിത്തവിഭ്രമക്കാരുമജ്ഞത പെരുത്തോരും
ഭക്തരും ചൊല്ലും മൊഴി ഗണ്യമായ്ക്കരുതാമോ?

10 അറയുമാടാനുള്ള ശാലയും കൊച്ചുപിള്ളേർ
തറയിൽ വരച്ചെന്നാൽ തച്ചന്മാർ കോപിക്കുമോ?
മുറ പോൽ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥസഞ്ചയം പഠിച്ചുള്ളോർ
കുറവോതുമോ കുററം മുററുമെൻ കവിതയിൽ? 42

7 തേവപാടൈയിൻ ഇക്കതൈ ചെയ്തവർ
മൂവർആനവർതമ്മുള്ളും മുന്തിയ
നാവിനാൻ ഉരൈയിൻപടി നാൻതമിഴ്
പ്പാവിനാല്ഇതുണർത്തിയ പൺപരോ.

8 തുറൈ അടുത്ത വിരുത്തത്തൊകൈക്കവിക്കു
ഉറൈ അടുത്ത ചെവികളുക്കു ഓതില്, യാഴ്
നറൈഅടുത്ത അശ്ശുണനല്മാച്ചെവി-
പ്പറൈ അടുത്തതു പോലും എൻപാവരോ.

9 മുത്തമിഴ്ത്തുറൈയിൻ മുറൈ പോകിയ
ഉത്തമക്കവിഞർക്കു ഒൻറു ഉണർത്തുവെൻ:
'പിത്തർ ചൊന്നവും, പേതൈയർ ചൊന്നവും,
പത്തർ ചൊന്നവും, പന്നപ്പെറുപവോ?'

10 അറൈയും ആടരങ്കും പട, പിള്ളൈകൾ
തറൈയില് കീറിട തച്ചരും കായ്വരോ
ഇറൈയും ഞാനമിലാത എൻപുൻ കവി
മുറൈയിൻനൂല്ഉണർന്താരും മുനിവരോ,

11 സദ്ഗുണാരാമൻ തൻെറയവതാരങ്ങൾക്കിട-
യ്ക്കുത്തമം രാമോത്പത്തി;യക്കഥ നിരവദ്യം;
വിശ്രുതം, ചടയപ്പപ്രഭുവിൻ വെണ്ണനല്ലൂർ
വെച്ചല്ലോ രചിച്ചതു; [മായതിൻ ഭാഷാന്തരം
വള്ളുവർ കുടികൊണ്ട പുണ്യഭൂവാകും മന്ത-
വെള്ളിയിൽ കുടിവെച്ച 'കൃഷ്ണ'നാൽ വിരചിതം.]

12 തേടിയ പൊരുൾ നേട്ട,മറിവും കീർത്തിയുണ്ടാം,
നേടിടാം മുക്തിമാർഗ്ഗം, ലക്ഷ്മിയും കടാക്ഷിക്കും
കൂടിനോരക്കരെക്കൊന്നിട്ട ജയമാല്യം
ചൂടിയ വില്ലാളിയാം രാമൻെറ കഥ ചൊന്നാൽ. 52

---

11 നടൈയിൻനിൻറുഉയർ നായകൻ തോററത്തി-
നിടൈ നികഴ്ന്ത ഇരാമാവതാരപ്പേർ-
ത്തൊടൈനിരമ്പിയ തോംഅറു മാക്കതൈ
ചടൈയൻ വെണ്ണെയ് നല്ലൂർവയിൻ തന്തതേ.

12 നാടിന പൊരുള് കൈകൂട്ടും ഞാനമും പുകഴുമുണ്ടാം
വീടിയല് വഴിയതാക്കും വേരിയങ്കമലൈ നോക്കും
നീടിയവരക്കർചേനൈ നീറുപട്ടഴിയവാകൈ
ചൂടിയ ചിലൈയിരാമൻ തോള്വലി കൂറുവോർക്കു.

സരയൂവർണ്ണനം

1 ദോഷഭ്രയിഷ്ടപഞ്ചേന്ദ്രിയബാണവും
യോഷാമണീനേത്രഘോരശരങ്ങളും
ലേശം നെറി വിടാതുള്ളൊരു കോസല-
ദേശത്തിനുള്ളോരണി സരയൂനദി.

2 നീറണിമേനി നിറമുകിൽമാലകൾ
നീരാഴിയിലഴകാൻപോയ് മേഞ്ഞുടൻ
മാലേയമാർന്ന മാറുള്ള പൂമങ്കയെ
മാറിലണിഞ്ഞ മഹാവിഷ്ണുവായ് മാറി.

3 'നമ്മുടെ മാതുലനുഷ്ണിച്ചു ഭാനുവാ-
ലമ്മഹാനിന്നു നീരാട്ടു നടത്തണം'
ഇങ്ങനെ സാഗരം പൊങ്ങി ഹിമഗിരി_
യ്ക്കങ്ങു മേലേ കൊണ്ടലായിപ്പരന്നിതോ ? 12

1. ആററുപ്പടലം

1 ആശലം പുരിയൈം പൊറി വാളിയും
കാശലംപു മുലൈയവർ കണ്ണെനും
പൂശലംപു നെറിയിൻ പുറംചെലാ-
ക്കോശലം പുനൈയാററണി കൂറുവാം

2 നീറണിന്ത കടവുണിറത്ത വാൻ
ആറണിന്തു ചെൻറാർകലിമേയ്ന്ത,കിർ
ചേറണിന്ത മുലൈത്തിരുമങ്കൈ തൻ
വീറണിന്തവൻ മേനിയിൻ മീണ്ടതേ

3 പമ്പിമേകം പരന്തതു പാനുവാല്
നമ്പൻ മാതുലൻ വെമ്മൈയൈ നണ്ണിനാൻ
അമ്പിനാററുതു മെൻറകൻകുൻറിൻമേല്
ഇമ്പർവാരിയെഴുന്തതു പോൻറതേ

4 വാനോർ, പനിമല പൊന്നെന്നു കണ്ടിട്ടു
താനേ ചൊരിയുന്ന വെള്ളിനീൾക്കമ്പി പോൽ
ദാനശൗണ്ഡർ കൈയിലുള്ളതെല്ലാം കണ-
ക്കുനമില്ലാതേ മഴചൊരിഞ്ഞൂ മുകിൽ.

5 മാനധമ്മങ്ങൾ കരുതി മനുസ്മൃതി-
ജ്ഞാനമുൾക്കൊണ്ട മന്നൻെറ പുകഴ് പോലെ
നാന്മറയോർക്കുള്ള ദാനങ്ങൾ പോലെയും
വന്മഴ പെയ്തു തഴച്ചു നീരെങ്ങുമേ.

6 ഉച്ചിയും മാറുമടിയും തഴുകിയൊ-
ന്നിച്ചുപോൽ നിൽക്കാതെ തെല്ലു നിന്നും ദ്രുതം
സൈ്വരിണീ പോലേ മഴനീർ മലയിലെ-
സ്വത്തുകളെല്ലാമെടുത്തുകൊണ്ടോടിപോൽ.

7 പൊന്നും മണിയും മയിൽത്തഴപ്പീലിയും
മിന്നുമാനക്കൊമ്പ,കില്യ,മണികളും
അന്യാദൃശമായ ചന്ദനമെന്നിവ-
യൊന്നോടെ വാരി വണിക്കുപോലേകി പോൽ. 28

4 പുള്ളിമാല് വരൈ പൊന്നെന നോക്കിവാൻ
വെള്ളി വീഴിടൈ വീഴ്ത്തെനത്താരൈകൻ
ഉള്ളിയുള്ള വെലാമുവന്തീയുമ-
വ്വള്ളിയോരിൻ വഴങ്കിന മേകമേ.

5 മാന നേർന്തറ നോക്കിമനുനെറി
പോന തൺകുടൈ വേന്തൻ പുകഴെന
ഞാനമുന്നിയ നാൻമറൈയാളർ കൈ-
ത്താനമെന്ന ത്തഴൈത്തതു നീത്തമേ.

6 തലൈയുമാകമും താളും തഴീഇയതൻ
നിലൈ നിലാതിറൈ നിൻറതു പോലവേ
മലൈയിനുള്ള വെലാംകൊണ്ടു മണ്ടലാല്
വിലൈയിൻ മാതരൈ യൊത്തതവ്വെള്ളമേ.

7 മണിയും പൊന്നും മയിൽത്തഴൈപ്പീലിയും
അണിയു മാനൈ വെൺകോട്ടുമകിലുന്തൻ
ഇണൈയിലാരമുമിന്നകൊണ്ടേകലാൻ
വണികമാക്കളൈയൊത്തതവ്വാരിയേ

8 പൂക്കൾ നിരന്നും മൃദുമരന്ദത്തൊട്ടും
പൂന്തേൻ കലർന്നു, ചെമ്പൊൻപൊടി തങ്ങിയും
വാരണവീരമദനീരിഴകിയും
വാർമഴവില്ലിന്നൊളിപൂണ്ടു വാരിയും.

9 മാമലയേന്തി മരങ്ങൾ പിഴുതിരു-
തീരത്തുമുള്ളോരില മുതലായവ
ചാലേ ചുമന്നു കടലണകൊള്ളുന്ന
വാനരസേനയെപ്പോലെയായി ജലം.

10 ഈച്ചയും വണ്ടുമട്ടത്ത,തിർ തെററിയും
വേച്ചു,മൂക്കേറിയു,മുൾത്തെളിവില്ലാതെ
തേക്കെറിഞ്ഞും വരും വാരുററ വെള്ളമി-
ന്നോക്കിലോ കള്ളുകുടിയരെപ്പോലെയാം.

11 വിസ്തൃതമസ്തകസ്ഥൂലഗജങ്ങളെ
മററു സത്വങ്ങളോടൊത്തണി ചേർത്താർത്തു
കുത്തിയിരച്ചു കൊടി കാട്ടിട്ടും ജലം
വാർദ്ധിക്കു നേരേ പൊരുതാനിറങ്ങിയോ? 44

8 പൂനിരൈത്തുമെൻറാതു പൊരുന്തിയും
തേനളാവിയും ചെമ്പൊൻ വിരാവിയും
ആനൈ മാമത വാറെറാടളാവിയും
വാനവില്ലൈ നികർത്തതവ്വാരിയേ

9 മലൈ യെടുത്തു മരങ്കൾ പറിത്തുമാട്ടു
ഇലൈ മുതർ പൊരുൾ യാവൈയുമേന്തലാൻ
അലൈ കടററ ലൈയൻറണൈ വേണ്ടിയ
നിലൈയുടൈക്കവി നീത്തമന്നീത്തമേ

10 ഈക്കൾ വണ്ടൊടു മൊയ്പ്പ വരംപികന്തു
ഊക്കമേ മികുന്തുട്ടെളിവിൻറിയേ
തേക്കെറിന്തു വരുതലിററീമ്പുനല്
വാക്കു തേൻനുകർ മാക്കളൈ മാനമേ

11 പണൈ മുകക്കളിയാനൈ പൻമാക്കളോടു
അണി വകുത്തെന വീത്തിരൈത്താർത്തലിൻ
മണിയുടൈക്കൊടി മുന്തവന്തുൻറലാല്
പുണരിമേറ്പൊരപ്പോവതു പോൻറതേ

12 സൂര്യവംശീയരാം നാനാനൃപവര-
ശ്രീലശീലാഖ്യപ്രവാഹമാളും പടി
ശ്രീസരയൂനദി സാഗരകാഞ്ചിയിൽ
ശ്രീ തിരളുന്നോക്കു തായ്മുലപ്പാൽ തന്നെ.

13 വേടക്കിടാത്തിയിടിച്ച ചൂണ്ണും പിന്നെ-
യേലവും, കുങ്കുമം, തുള്ളുന്ന ചന്ദനം,
പുന്ന, സിന്ദൂരവും, നാരകം, വേങ്ങയും
കൊന്നയും കൊങ്ങുമരം, കണ്ടിവെണ്ണയും
പച്ചിലത്തുണ്ടു,മകില്യ,മകത്തി, തേ-
നീച്ചയുണ്ടാക്കുന്ന തേനാടയും കൊണ്ടു
പാരം പരിമളം കൊള്ളുന്നു ചുററിലും
നീരോട്ടമാണ്ടേ സരയൂമഹാനദി,

14 വേടർക്കെഴുന്ന കുടികൾക്കിടകളിൽ-
ക്കേറിശ്ശരവഷമാരി പൊഴിച്ചുടൻ
മാറത്തലച്ചു കേഴുന്ന പെണ്ണാളരെ-
യേറെയകററിയോടിച്ചു കൂട്ടത്തൊട്ടും
ക്രൂരമ്പുകൾ വില്ലു തൊട്ടവയാകവേ
വാരിയെടുക്കുവാൻ തള്ളിയലച്ചിട്ടും
നീരാകെ, വെററിയെഴും ക്രൂരമന്നനു
ചേരും പെരുംപടപോൽ വിളങ്ങീടുന്നു. 64

12 ഇരവി തൻകലത്തെണ്ണില് പല്വേന്തർതം
പുരവു നല്ലൊഴുക്കിൻപടി പൂണ്ടതു
ശരയു വെൻപതു തായ്മുലൈ യന്നതി-
പ്പു്രവു നീർനിലത്തോങ്കു മുയിർക്കെലാം

13 കൊടിച്ചിയരിടിത്ത ചുണ്ണങ്ങ്കങ്ങ്കുമങ്ങ് കോട്ടമേലം
നട്ടക്കുറു ചാന്തമും ചിന്തൂരത്തൊട്ടു നരന്ത നാകം
കട്ടുക്കൈ നാള് വേങ്കൈ കോങ്കു പച്ചിലൈ കണ്ടില്വെണ്ണെയ്
അട്ടക്കലിനട്ടത്ത തീന്തേനകിലൊട്ടു നാറുമൻറേ.

14 എയിനർ വാഴ്ചീറൂരപ്പുമാരിയിനിരിയല് പോക്കി
വയിൻവയി നെയിററി മാതർ വയിറലൈത്തോടവോട്ടി
അയിൻമുകക്കണൈയും വില്ലും വാരികൊണ്ടലൈക്കുനീരാല്
ചെയിർതരുങ്ങ് കൊററമന്നർ ചേനൈയൈ മാനുമൻേറ

15 കട്ടത്തയിർ, പാലു, വെണ്ണ, നെയ്യു,മുറി-
ക്കെട്ടിൽ നിന്നും വാരിയുണ്ടു, മരം തള്ളി
ആട്ടകളുള്ളോരിടച്ചിമാർ തങ്ങടെ-
യാട കവർന്നും, വരകളും പുള്ളിയും
കോലുമരവമുതുകേറിയാടുന്ന
ബാലഗോപാലനെപ്പോലെ മിന്നീ ജലം.

16 കാപ്പവർ കൈ പൊക്കിയാർത്തുവിളിക്കുമാ-
റാക്കമോടേ കതകിങ്കൽ മുട്ടിച്ചെന്നു
മുന്നണിയോടെ കുതിച്ചു പൊങ്ങിയിര-
തിന്നും വരിവണ്ടു നീന്തിപ്പറക്കവേ
ചുററും മണികൾ തെറിപ്പിച്ചു, നാട്ടിയ
കുററി പറിച്ചും തിരക്കൈകൾ പൊക്കിയും
ചിന്നും മദജലം വർഷിക്കുമാനപോൽ-
ച്ചെന്നൂ വയലിൽപ്പെരുവെള്ളമാകവേ.

17 മുല്ലനിലത്തെക്കുറിഞ്ഞി, മരുതത്തെ
മുല്ലയും, തെല്ലു വിളയുന്ന നൈതലെ
തുല്യമില്ലാത്ത വളത്താൽ മരുതമാം
നല്ല വയലാക്കി,യോരോ നിലത്തിലും
ഉള്ള പൊരുളുകളെല്ലാമകററുന്ന
വെള്ളമിജ്ജീവികൾക്കുള്ള ഗതികളിൽ
ചെല്ലും വിനയിണപോലെയൊലിച്ചുപോ-
യെല്ലാടവും മാററിയെല്ലാം മറിച്ചിതു. 86

15 ചെറിനറുന്തയിരും പാലും വെണ്ണെയും തെളിന്തനെയ്യും
ഉറിയൊടു വാരിയുണ്ടു കുരുന്തൊടു മരുതമുന്തി
മറിവിഴിയായർ മാതർ വനൈതുകില് വാരു നീരാല്
പൊറിവരിയരവിനാട്ടും പുനിതനം പോലുമന്റേ

16 കതവിനൈ മുട്ടി മള്ളർ കൈയെടുത്താർപ്പവെയ്തി
നുതലണിയോടൈ പൊങ്ക് നുകർവരി വണ്ടുകിണ്ട-
ത്ത തൈമണിചിന്തവുന്തിത്തറിയിറത്തടക്കൈ ചായ്ത്തു
മതമഴൈ യാനൈയെന്ന മരുതഞ്ചെൻറടൈന്തതന്റേ

17 മുല്ലൈയൈക്കുറിഞ്ചിയാക്കി മരുതത്തൈ മുല്ലൈയാക്കി-
പ്പുല്ലിയനെയ്തല് തന്നൈ പ്പൊരുവറുമരുതമാക്കി
എല്ലൈയില് പൊരുൾകളെല്ലാ മിടൈതടുമാറുനീരാല്
ചെല്ലുറു കതിയിറ്ചെല്ലും വിനൈയെനച്ചെൻറതന്റേ

18 കാത്തിട്ടം ചാലിലെ വെള്ളനില കൊട്ടി-
യാത്തറിയിക്കും പറയൊലി പൊങ്ങവേ
തമ്പ്ുറ തെററാതൊഴകി, നീർത്തുള്ളിയെ
പ്പൊൻമുത്തുകളൊത്തലകളാൽ വീശിയും
തൻ പെരുവെള്ളമാം മൂലകുടുംബത്തിൽ
നിന്നുമുയർന്നു,മിപ്പാരു കുഴിയവേ
നീണ്ടും, വരിവരിയായൊലിച്ചും, ക്രമം
റ്റൂണ്ടെഴും നീർച്ചാൽ നിരകളോർത്തീട്ടകിൽ,
ഒന്നിൽ നിന്നൊന്നിനൊന്നായ്പ്പിരിഞ്ഞീട്ടന്നൊ-
രുന്നതവംശത്തിനൊപ്പമായീട്ടന്നു.

19 മാമലയിങ്കൽ പിറന്നു പോന്നു പിന്നെ-
യാഴിപ്പരപ്പിൽക്കലന്നെഴമിജ്ജലം
അററമില്ലാത്ത മറകളാലും തെല്ലു-
വിസ്തരിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പൊരുളുപോൽ
ആദിയിലൊന്നുതാനായി,പ്പലപല
ജാതി ജലാശയമായിപ്പരന്നതു
സൂക്ഷ്മതത്ത്വത്തിൽ മഹിതമതഗ്രന്ഥ-
സൂക്തങ്ങളൊന്നെന്നതല്ലോ കഥിപ്പതും.

20 പൂമ്പൊടി തൂവിട്ടും പൂഞ്ചോലകളിലും
ചെമ്പകക്കാട്ടിലും പൂമ്പൊയ്ക തന്നിലും
പുത്തൻ മണൽത്തിട്ടതോറും കുരുക്കുത്തി
മെത്തിട്ടും വേലിയെഴും പൂഗഭൂവിലും
നല്ല വയലിലും, ജീവൻ ജഡങ്ങളി-
ലെന്നപോലല്ലോ പരന്നുലാവീ ജലം. 10

---

18 കാത്തകാൻമള്ളർ വെള്ളക്കലിപ്പറൈ കറങ്ങ്കക്കൈ പോയ്-
ച്ചേത്തനീർത്തിവലൈ പൊന്നുമുത്തമും തിരൈയിൻ വീശി
നീത്തമാന്തലൈയതാകി നിമിർന്തു പാർകിഴിയ നീണ്ട
കോത്തകാലൊൻറിനെൻറു കുലമെനപ്പിരിന്തതൻറേ

19 കല്ലിടൈപ്പിറന്തു പോന്തു കടലിടൈക്കലന്ത നീത്തം
എല്ലൈയിൻ മറൈകളാലു മിയമ്പരും പൊരുളീതെന്ന-
ത്തൊല്ലൈയിലൊൻറേയാകി ത്തുറൈതൊറും പരന്ത ചൂഴ്ച്ചി-
പ്പല്പെരും ചമയം ചൊല്ലും പൊരുളുംപോൽ പരന്തതൻേറ

20 താതുകു ചോലൈ തോറും ചൺപകക്കാട്ടുതോറും
പോതവിഴ്പൊയ്കൈ തോറും പുതുമണത്തടങ്കടോറും
മാതവി വേലിപ്പൂക വനന്തൊറും വയല്കടോറും
ഓതിയവുടമ്പുതോറുമുയിരെനവുലായതൻറേ.

കോസലവണ്ണനം

1 മാററുവാനാകാത നാല്പ പാദങ്ങളെ-
ത്തീർത്തു വാല്മീകി നുരർക്കിമ്പമേകിനാൻ.
അങ്ങനെയാമഞ്ജുകാവ്യം പുകഴ്ത്തിയ
മംഗല്യദമായ നാടിൻെറ വൈഭവം
ചൊല്ലിന്നു വെമ്പുന്ന മൂകനെപ്പോലിന്നു
ചൊല്ലുന്നിതാശാമധുമത്തനായിവൻ.

2 മുത്തുകൾ കാണാം വരമ്പുതോറും, തട-
വെച്ച മടകളിൽ ശംഖജാലങ്ങളും,
നീരാററുവക്കത്തു ചെമ്പൊന്നു, ചെങ്ങഴി-
നീർപ്പൂക്കൾ പോത്തു കൂത്താടും കുളങ്ങളിൽ,
പാരം പരന്ന പറമ്പിൽ പവിഴങ്ങൾ,
പാടത്തു നെല്ലിന്നിടയ്ക്കരയന്നവും,
തൊട്ട കരിമ്പുവിളകളിൽ തേൻ, ചന്ത-
മൊട്ടേറെയുള്ള പൂങ്കാവിൽ വണ്ടിണ്ടയും.

14

2. നാട്ടുപ്പടലം

1 വാങ്കരും പാത നാൻകും വകുത്തവാൻമീകിയെൻപാൻ
തീങ്കവിചെവികളാരത്തേവ:രും പരുകച്ചെയ്താൻ
ആങ്കവൻ പുകഴ്ന്ത നാട്ടൈയൻപെനു നറവ മാന്തി
മൂങ്കൈയാൻ പേശലുററാനെന്നയാൻ മൊഴിയലുറേറൻ

2 വരമ്പെലാ മുത്തന്തത്തു മടൈയെലാം പണില മാനീർ-
ക്കുരംപെലാഞ്ചെമ്പൊൻമേതിക്കുഴിയെലാങ്കഴുനീർക്കൊള്ളൈ
പരംപെലാം പവളഞ്ചാലിപ്പരപ്പെലാ മന്നം പാങ്കർ-
ക്കരുംപെലാഞ്ചെന്തേൻ ചന്തക്കാവെലാങ്കളിവൺടീട്ടം

3 ആറു പാഞ്ഞീടും രവം, കൃഷിക്കാർ കരി-
മ്പാട്ടുന്നൊരാലയിൽച്ചാറൊഴുകുമൊലി,
ആഴിക്കരയ്ക്കുള്ള ശംഖിൻമുഖത്തു നി-
ന്നാരാല്ലയരും ധ്വനിയും, പെരുംകൂററർ
തങ്ങളിൽക്കുത്തുന്നൊരൊച്ചയും, പോത്തുകൾ
തങ്ങുന്ന വെള്ളത്തിൽ നിന്നെഴും നാദവും
ഇങ്ങനെ മററു കളകളാരാവങ്ങൾ
തങ്ങളിലൊന്നായ് മുഴങ്ങീ വയലുകൾ.

4 ദ.ചാലയിൽക്കേകികളാടവേ, താമര-
ത്താരുകൾ താലപ്പൊലി നടത്തീടവേ,
കൊണ്ടൽ മൃദംഗം മുഴക്കെ,ക്കുവലയ-
ത്തണ്ടുകൾ കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കീടവേ,
വെൺതിരശ്ശീല തടാകം നിവർത്തവേ,
വണ്ടുകൾ തേനൊലിവീണ വായിക്കവേ
നൃത്തഗീതാദി രസിച്ചിരുന്നീടുന്നൊ-
രുത്തമരാജേന്ദ്രനായീ'മരുത'വും.

5 താമരത്താർകളിൽത്തങ്ങുന്നു വണ്ടുകൾ
താരാർമകളുമായൊത്തുചേന്നങ്ങനെ.
കാമിനിമാരയച്ചീടും കടാക്ഷവും
കാമനെയ്തീടുന്ന പുഷ്പബാണങ്ങളും
തണ്ടാരണിമാല ചൂടുന്ന കാമുക-
വൃന്ദത്തിനെ പ്രഹരിക്കുവാൻ മാത്രമായ്! 36

3 ആറുപായരവ മള്ളരാലൈ പായമലൈ യാലൈ-
ച്ചാറുപായോതൈ വേലൈച്ചങ്കിൻവായ്പ്പൊൻകു മോതൈ
ഏറുപായ് തമര നീരിലെരുമൈപായ് തുഴനിയിന്ന
മാറുമാറാകിത്തമ്മിൻ മയങ്കുമാ മരുത വേലി

4 തണ്ടലൈ മയില്കളാടത്താമരൈ വിളക്കന്താങ്ക-
ക്കൊണ്ടല് കൺമുഴവിനേങ്കക്കുവളൈ കൺവിഴിത്തുനോക്ക-
ത്തെണ്ടിരൈ യെഴിനി കാട്ടത്തേമ്പിഴി മകരയാഴിൻ
വണ്ടുകളിനിതുപാട മരുതം വീററിരുക്കും മാതോ

5 താമരൈപ്പട്ടുവ വണ്ടുന്തകൈവരു തിരുവുന്തണ്ടാർ-
ക്കാമുകർപ്പട്ടുവ മാതർ കൺകളുങ്കാമനംപും
മാമുകിറ് പട്ടുവ വാരിപ്പവളമും വയങ്കു മുത്തും
നാമുതറ് പട്ടുവ മെയ്യുനാമന്തുറ്പൊരുളുമന്നോ

6 നീരില്ലുറങ്ങുന്നു ശംഖുകൾ, മാമര–
ച്ഛോലയിൽത്തങ്ങി മയങ്ങീ മഹിഷികൾ,
പൂമാലയിൽച്ചെന്നു വണ്ടുകൾ മിന്നുന്നു
പൂമങ്ക താമരപ്പൂവിലരുളിനാൾ.
ചേറിൽപ്പതുങ്ങുന്നിതാമക,ളാഴിക്കു–
ചേരുംതുറകളിൽത്തങ്ങുന്നു ചിപ്പികൾ.
വൻക്കോൽത്തുറുവിന്നിടസ്ഥരയന്നങ്ങൾ
വാഴ്കും സുഖമാണ്ടു ചോലയിൽക്കേകിയും.

7 ആഴ്ത്തിക്കരിയാലുഴം നേരമേ മോളി–
ലെത്തി മിന്നീടുന്ന ചെമ്പൊൻതരികളും
ശംഖിൽ നിന്നുണ്ടായ മുത്തും നിലങ്ങളിൽ
പൊന്തുന്ന സൂൎയ്യകാന്തങ്ങളും ശാലിയും
തിങ്ങി മിനുത്ത കതിർക്കുല പൂണ്ടില
വിങ്ങി വിളങ്ങും കരിമ്പു,മളികളും
കൎഷകാസ്യങ്ങളും പൂക്കളും പുഞ്ചിരി
വൎഷിച്ചു കണ്ണു തുറന്നങ്ങു മിന്നുന്നു.

8 'തെൾവിളി' വീണയെടുത്തുള്ള ഗായകർ
തേൻ പിഴിഞ്ഞൂററിയ മദ്യം നുകർന്നവർ
തോൽവാർ വരിഞ്ഞ മൃദംഗം മുഴക്കി നി–
ന്നോരോ മനോഹരഗാനം പൊഴിക്കവേ 56

6 നീരിടൈ യുറങ്കുഞ്ചങ്ക നിഴലിടൈയുറങ്കും മേതി
താരിടൈ യുറങ്കും വണ്ടു താമരൈ യുറങ്കും ചെയ്യാൾ
തൂരിടൈ യുറങ്കു മാമൈ തുറൈയിടൈ യുറങ്കുമിപ്പി
പോരിടൈ യുറങ്കു മന്നം പൊഴിലിടൈ യുറങ്കുന്തോകൈ

7 പടൈയുഴ വെഴുന്ത പൊന്നും പണിലങ്കളുയിർത്ത മുത്തും
ഇടറിയ പരംപിറ്കാന്തു മിനമണിത്തൊകൈയു നെല്ലിൻ
മിടൈപത്തുങ്കതിരുമീനുമെൻറഴൈക്കരുമ്പും വണ്ടും
കടൈചിയർ മുകമും പോതുങ്കൺമലർന്തൊളിരുമാതോ

8 തെൾവിളിച്ചീറിയാഴ്പ്പാണർ തേമ്പിഴിനറവ മാന്തി
വൾവിചിക്കരുവി പമ്പവയിൻവയിൻ വഴങ്കു പാടല്

വെള്ളിവെൺമാടത്തകത്തൊളി വീശുന്ന
പള്ളിനീരാളപ്പൂമലർമെത്തയിൽ
പേടമയിൽ പോലെ നിദ്ര കൊണ്ടീടുന്നൊ-
രേടലർക്കണ്ണികൾ കണ്മിഴിച്ചീടുന്നു.

9 ആലയിലുള്ള കരിമ്പുതേൻ, പൂങ്കുല
ചാലേയരിഞ്ഞു വഴിയുന്ന തേൻ, പിന്നെ
ചോലക്കനികളിൽത്തങ്ങുന്ന തേൻ, തുടർ-
ന്നോലേയൊഴുകും ചെറുതേൻ തരങ്ങളും,
പൂമാലകൾ പൊഴിക്കുന്ന തേനുമള-
വേലാതൊഴുകിയൊലിച്ചു തിരിച്ചുടൻ
നീളെപ്പടവുകൾ സഞ്ചരിക്കുന്നതാ-
മാഴിപ്പെരുഞ്ചാലിലെത്തുന്ന വേളയിൽ
മീനുകളെല്ലാമതു കുടിച്ചുന്മത്ത-
മാനസം ചാടിക്കുതിച്ചു കളിക്കുന്നു.

10 പാട്ടുപോലിമ്പമായ് കൊഞ്ചും പുലയികൾ-
ക്കൊട്ടങ്ങു നീണ്ടു നിവന്നുള്ള കൺകളും
കാലും കരങ്ങൾ മുഖവുമധരവും
കോലുന്ന ചന്തം കലർന്നവയല്ലാതെ
മററു കളകളില്ലാത്ത മൂലം കള്ളു-
മൊത്തും പുലയർ പണിയെടുത്തീടാതെ
ലാത്തുന്നു ചുമ്മാ വയലിൽ, ചെറുമർക്കു
മെത്തുന്ന കാമിനീപ്രേമമുറച്ചതാം. 78

വെള്ളിവെൺമാടത്തുമ്പർ വെയില്‌വിരി പകംപൊററ്‌വള്ളി
എള്ളരുങ്കരുങ്കട്ടോകൈ യിൻറുയി ലെഴുപ്പു മൻറേ

9 ആലൈവായ്‌ക്കരുമ്പിൻ റേനു മരിതലൈപ്പാളൈത്തേനും
ചോലൈവായ്‌ക്കനിയിൻറേൻതൊടൈയിഴിയിറാലിൻറേനും
മാലൈവായുകത്ത തേനും വരംപികന്തോടി വങ്ക
വേലൈവായ് മടുപ്പവുണ്ടു മീനെലാങ്കളിക്കുമാതോ

10 പൺകൾവായ് മിഴററു മിൻചൊററ് കടൈചിയർ പരന്തുനീണ്ട
കൺകൈകാൻ മുകംവായൊക്കുങ്കളൈയലാററ്കളൈയിലാമൈ
ഉൺകൾവാർ കടൈവായ് മള്ളർ കളൈകിലാതുലാവിനിററ്പാർ
പെൺകൾപാല്‌വൈത്ത നേയം പിഴൈപ്പരോ ചിറിയോർ
പെററാല്‌?

11 പൊന്തും പുതുജലത്തിങ്കൽ നീരാടുന്ന
പൈന്തേൻമൊഴികൾക്കേഴമളകങ്ങളിൽ
കസ്തൂരി പൂമണത്തോടു ചേർന്നങ്ങനെ
മുററും പരിമളം, കാളും കടലിലെ
തുങ്ഗതരങ്ഗചയങ്ങളിൽ സൗരഭം
സംക്രമിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നതാകിലോ,
തേനൊലിച്ചെഞ്ചുണ്ടു പൂണ്ടുള്ള പൂരുഷർ
വാൾമുനനേർ കടക്കണ്ണിണ പായിച്ചു
കാമപാരവശന്മാരായി നോക്കുമാ-
റോമനത്തം പരമുള്ളോരവരുടെ
സൗന്ദര്യധോരണി വർണ്ണിച്ചുകൊള്ളുവാ-
നിന്നിനി മറെറാന്നു വേണമോ ചൊല്ലുവിൻ?

12 വെണ്മ തിരണ്ട കർപ്പൂരം കലർന്നെഴും
ചന്ദനക്കുട്ടോടു കുങ്കുമപങ്കവും
മാറിലിഴക്കി മനോഹരകുണ്ഡല-
ശാലികളാം പുരുഷന്മാർ കുളിക്കുന്ന
തണ്ണീർപ്പെരുമയെ വർണ്ണിച്ചു പാടുവാൻ
ദണ്ഡമുണ്ടെങ്കിലും ചൊല്ലുവനിത്രയും:
എങ്ങും പരന്നുള്ള പൂഞ്ചോലകളിലും
നെല്ലുവിളകളിൽ, ശൂന്യദേശങ്ങളിൽ,
വണ്ടൽവളം ചുമന്നീടുന്ന മണ്ണിലും
വണ്ടുകളാർക്കുന്നു സൗരഭം കാരണം. 100

11 പുതുപ്പുനല്കുടൈയു മാതർ പൂവൊടു നാവി പൂത്ത
കതുപ്പുറു വെറിയേ നാറും കരുങ്കടററരങ്ക മെൻറാല്
മതുപ്പൊതിമഴലൈച്ചെവ്വായ്വാട്കടൈക്കണ്ണിൻമൈന്തർ
വിതുപ്പുറ നോക്കു മിന്നാർ മികുതിയൈ വിളമ്പലാമോ

12 വെണ്ടളക്കലവൈച്ചേറുങ്കുങ്കുമ വിരൈമെൻ ചാന്തും
കുണ്ടലക്കോലമൈന്തർ കുടൈന്തനീർക്കൊളൈള്ള ചാററിൻ
തണ്ടലൈ പ്പരപ്പുഞ്ചാലി വേലിയുന്തഴീഇയ വൈപ്പും
വുണ്ടലിട്ടോട മണ്ണും മതുകരമൊയ്ക്കു മാതോ

13 മീനായതലോലലോചനമാർ കണ-
ക്കാലോലമാ വയലിങ്കൽത്തിരിഞ്ഞിട്ടും
ചെങ്കാലിയന്നോരരയന്നമോമന-
ച്ചെന്താമരത്തൊട്ടിലാട്ടി വളർത്തിട്ടും
പൈതങ്ങൾ, കാൽച്ചെളിപററിക്കനററുന്ന
കന്നു ചുരത്തും നറുംപാൽ കുടിക്കുന്നു;
താരാട്ടു പാടുന്നു പച്ചത്തവളകൾ
താളത്തി,ലായവർക്കൊന്നുറങ്ങീടുവാൻ.

14 കാനനച്ചോലയിൽ കൊമ്പത്തിരുന്നങ്ങു
കോകിലജാലങ്ങൾ വേളി നടത്തവേ,
ആട്ടം മയിലുകൾ വേല്മിഴിമാർ നട-
മാട്ട മരങ്ങിന്നലങ്കാരമേകവേ
തിങ്ങുന്ന തുവലെഴമരയന്നങ്ങൾ
ചെന്താരിൽ നിന്നും തുയിലുണർന്നീടവേ,
ഭൂപാളവും പൊറനീരും പൊഴിക്കുന്നു
പൂരിതാനന്ദം മധുവ്രതം സാമ്പ്രതം.

15 വേളിച്ചടങ്ങിലേർപ്പെട്ടു ചിലരനു-
രൂപകളായ കമനിമാരോടൊത്തു.
മററു ചിലർക്കു പരുന്തിനെത്തന്നിഴൽ
പററും കണക്കനുരാഗമേ കാമ്യമാം. 120

13 ചേലുണ്ട വൊൺകണാരിററിരികിൻറ ചെങ്കാലന്നം
മാലുണ്ട നളിനപ്പള്ളി വളർത്തിയ മഴലൈപ്പിള്ളൈ
കാലുണ്ട ചേററു മേതി കൻറുള്ളിക്കനൈപ്പച്ചോർന്ത
പാലുണ്ടു തുയിലപ്പച്ചൈത്തേരൈ താലാട്ടും പണ്ണൈ

14 കുയിലിനം വതുവൈ ചെയ്യക്കൊമ്പിടൈക്കുനിക്കു മഞ്ഞൈ
അയില്വിഴി മകളിരാട്ടു മരങ്കിനുക്കഴകു ചെയ്യ-
പ്പയില്ചിറൈ യരചവന്നം പൻമലർപ്പള്ളി നിൻറും
തുയിലെഴത്തുമ്പി കാലൈച്ചെവ്വഴി മുരല്വ ചോലൈ

15 പൊരുന്തിയ മകളിരോടു വതുവൈയിറ്പൊരുന്തുവാരും
പരുന്തൊടുനിഴല്ചെൻറെന്ന വിയലിചൈപ്പയൻറുയ്പ്പാരും

പീയൂഷയൂഷവും തോല്ക്കുന്ന ശാസ്ത്രാർത്ഥ-
സാരം ശ്രവിപ്പവരാണു വേറേ ചിലർ,
ആഗന്തുകർക്കന്നദാനം നടത്തിയൊ-
ട്ടാനന്ദമേല്ക്കാൻ കൊതിപ്പൂ ചില ജനം.

16 കണ്ണിൽ ചുവപ്പു കലർന്ന തലപ്പൂക്ക,
ളുന്നിദ്രകോപമെഴും മനോഭാവവും
ഒന്നിച്ചു കാണിച്ചു, തൽച്ചരണായുധം
തന്നാൽ പരസ്പരം വീറൊട്ടു തല്ലിയും
തെല്ലെങ്കിലും പൂർവ്വവൈരമില്ലെങ്കിലും
നില്ലാതെ കോപിച്ചുപോർ വെറുപ്പേലാതെ,
വീരവൃത്തിക്കല്പഭംഗം ഭവിക്കിലോ
ജീവനെപ്പോലും വിഗണിച്ചു വാശിയിൽ
ഉഗ്രമാം പോരു നടത്തുന്ന കുക്കുട-
വർഗത്തിലാളുകളാളുന്നു കൗതുകം.

17 ചെങ്കണ്ണെഴുന്നൊരു പോത്തിൻകിടാവുക-
ളങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമേററു ചീററത്തൊടേ
വമ്പിച്ച മേഘനിർഘോഷമുദിപ്പിച്ചു
കൊമ്പുകൾ കൊണ്ടു പരസ്പരം കുത്തിയും,
കൂരിരുട്ടെങ്ങും പരന്നതു പെട്ടെന്നു
കൂറിട്ടു കോപിച്ചു നിന്നേററ പോലവേ,
വൈരമിരുപുറം വർദ്ധിക്കുമാറവ
ഘോരതരമായ് തലകൊണ്ടടിക്കവേ,
വണ്ടിനം കുഞ്ചിയിലാർക്കവേ, വാരിദ-
മണ്ഡലത്തോളമുയർന്നു ജനാരവം.

മരുന്തിനു മിനിയ കേൾവി ചെവിയുറമാന്തു വാരും
വിരുന്തിനർ മുകങ്കൺടന്ന വിഴാവണി വിരുമ്പുവാരും

16 കറുപ്പുറുമനമുങ്കണ്ണിറ് ചിവപ്പുറു ചൂട്ടുങ്കാട്ടി
ഉറുപ്പുറു പടൈയിറ്റാക്കിയുറുപകൈയിൻറിച്ചീറി
വെറുപ്പിലകളിപ്പിൻവെമ്പോർ മതുകൈയ വീരവാഴ്കൈ
മറുപ്പട വാവി പേണാ വാരണം പൊരുത്തു വാരും

17 എരുമൈനാകീൻറചെങ്കണേ റൈറയോടേറൈറചീററത്തു
ഉരുമിവൈയെന്നത്താക്കിയൂഴ്റ നെരുക്കി യൊൻറായ്
വിരിയിരുളിരണ്ടു കൂറായ് വെകുണ്ടനവനൈയ നോക്കി
അരിയിനങ്കുഞ്ചിയാർപ്പമഞ്ചുറ വാർക്കിൻറാരും

18 മുള്ളു നിറഞ്ഞ ചെന്താരിൽ വെളുവെളെ-
യുള്ള മുളകളൊടിഞ്ഞു വീണീടവേ,
മുത്തും കനകവും തള്ളുമാറും, രത്ന-
മത്രയും ചിന്നിച്ചിതറിപ്പരക്കവെ,
ചേലുററ ശംഖം ചിലമ്പെച്ചലഞ്ചലം,
ചാലിൽ മീൻ തുള്ളിപ്പിടയുമാറങ്ങനെ,
ആമകൾ കാലും തലയും ചുരുക്കുമാ,-
റാകെ വരാലുകൾ പൊത്തിലൊളിക്കവേ
എങ്ങുമാ നാട്ടിൽ വയലിലുഴവുകാർ
തങ്ങടെ കാളകളെത്തെളിച്ചീടിനാർ.

19 മുന്തിയ മുക്കനി നാനാ മുതിരയും
മുങ്ങുന്ന മട്ടിൽ നറുനെയ് കലർത്തിയും
ചെന്തയിർക്കട്ടയും കൽക്കണ്ടവുമിട്ട
വെന്ത ചോറന്തണർ താന്താങ്ങൾ മേവിടും
ഇല്ലങ്ങളിൽ വെച്ചു ബന്ധുക്കളും പിന്നെ
നല്ല വിരുന്നുകാരോടുമൊരുമിച്ചു
വാനോരമൃതെന്നപോലെ രുചിക്കുന്ന
കോലാഹലമങ്ങു കേൾക്കാമനുദിനം.

20 ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളറിഞ്ഞു ലോഭം വെടി-
ഞ്ഞുണ്മയിൽ കോപം വെളിവാക്കിയും സ്വയം
പാല്യരാകും പ്രജാസഞ്ചയത്തെയറി-
ഞ്ഞെല്ലാരിലും കൃപാസാരം ചൊരിഞ്ഞിടും

18 മുള്ളരൈ മുളരി വെള്ളി മുളൈയിറ മുത്തും പൊന്നും
തള്ളുറ മണികൾ ചിന്തച്ചലഞ്ചലം പുലമ്പച്ചാലില്
തുള്ളിമീൻറുടിപ്പ വാമൈ തലൈപുടൈ ചുരിപ്പത്തുമ്പി-
നൾവരാ ലൊളിപ്പ മള്ള രുഴപകട്ടുരപ്പുവാരും

19 മുന്തുമുക്കനിയിനാനാമുതിരൈയിൻ മുഴുത്ത നെയ്യിൻ
ചെന്തയിർ ക്കണ്ടങ്കണ്ട മിടൈയിടൈ ചെറിന്തചോററിൻ
തന്തമിലിരുന്തു താമും വിരുന്തൊടുന്തമരിനോടും
അന്തണ രമുതരുത്തിയയിലുറു മമലൈത്തെങ്കും

20 മുറൈയറിന്തവാവൈ നീക്കി മുനിവുഴി മുനിന്തു വെഹ്കും
ഇറൈയറിന്തുയിർക്കു നല്കുമിചൈ കെഴു വേന്തൻ കാക്ക-
പ്പൊറൈ തവിർന്തുയിർക്കു ന്തെയ്വപ്പൂതലന്തന്നിറ് പൊന്നിൻ
നിറൈപരഞ്ചൊരിന്തു വങ്ക നെടുമുതു കാററു നെയ്യ് തല്

പേരാണ്ടൊരു നൃപൻ കാക്കവേ, ഭൂതലം
ഭാരമിറക്കിയൊട്ടാശ്വസിക്കും വിധം
നൗകകൾ പൊന്നിൻെറ ഭാരമിറക്കുന്നു
നൈതലിലൊന്നു നട്ട നിവർത്തീടുവാൻ.

21 കൊയ്ത നെൽക്കററകൾ മാനം തൊട്ടമാറു
കുന്നു കൂട്ടീട്ടതിന്മീതേ കുറിവെച്ചു
നെല്ലുമെതിച്ചതെടുത്തു ചെറിയോർക്കു
വല്ലികൊടുത്തു കുമ്പാരമായ് കൂട്ടിടും.
അങ്ങനെ ശേഷിച്ച ധാന്യമുചിതരായ്-
ത്തങ്ങുമതിഥികളൊത്തു ഭുജിക്കുവാൻ
വണ്ടി നിറച്ചു വഴി ഞെരുങ്ങീട്ടു ഭൂ-
മണ്ഡലത്തിൻെറ മുതുകൊടിയും വിധം
തങ്ങൾ വസിക്കുന്നിടത്തേയ്ക്കു കർഷകർ
ഭംഗം വിനാ തെളിച്ചീടുന്നു വാഹനം.

22 കററക്കതിർ തിങ്ങി നില്ക്കും വയലിലും
മുററും പരിമളമുള്ള പൂഞ്ചോലയിൽ
ഏററം മുതിർന്ന മരങ്ങൾ പലതിലും
പററും വിളകളും പിന്നെ മുതിരയും
മുല്ല നിലത്തിൽ വിതച്ചു വളരുന്ന
വല്ലികൾ താഴെപ്പടരും വകകളും
നൽകുന്ന കായ്കനി കൊള്ളുന്നു കർഷകർ,
നല്ല തേൻ പൂക്കളിൽ നിന്നു വണ്ടെന്നപോൽ.

21 എറിതരുമരിയിൻ ചുമ്മൈയെടുത്തുവാനിട്ട പോർകൾ
കുറികൊള്ളും പോത്തിറ്കൊല്വാർ കൊൻറ്നെറ്കവൈകൾ ചെയ്വാർ
വറിയവർക്കുതവിമിക്ക വിരുന്തുണ മനൈയിലുയ്പ്പാൻ
നെറികളും പുതൈയപ്പണ്ടി നിറൈത്തുമണ്ണുളിയവൂർവാർ

22 കതിർപട്ട വയലിനുള്ള കടികമഴ്പൊഴിലിനുള്ള
മുതിർപല മരത്തിനുള്ള മുതിരൈകൾ പുറവിനുള്ള
പതിപട്ട കൊടിയിനുള്ള പടിവളർ കുഴിയിനുള്ള
മതുവള മലരിറ്കൊള്ളും വണ്ടെന മള്ളർ കൊൾവാർ

(വൃത്തം മാറി)

23 തരുണിമാരുടെ പങ്കജസുന്ദര-
വദനം തന്നിലെ മൈക്കൺമുനകളെ
പിടകളെന്നു നിനച്ചു കൊതിച്ചു ഷട്-
പദനിരകൾ 'മരുത'ത്തിൽത്തങ്ങിപോൽ.

24 മാരസുന്ദരിമാർ മുല പൂരുഷ-
ന്മാരുടെ നേർക്കിടസ്സു കയർപ്പതും
കേരമദ്യം കുടിച്ചുള്ള മീനുകൾ
ചാരേ ക്കൂത്താടി നില്പതുമങ്ങല്ലോ.

25 കാർമുകിൽ പോൽ കറുത്തോരെരുമക-
ളൂരിലുള്ള കിടാങ്ങളെയോർക്കവേ
നീരിൽ നില്ക്കെ ച്ചുരന്നൊഴിയും പയോ-
ധാരയാൽ തഴച്ചീടുന്നു നെല്ലുകൾ

26 മുട്ടില്ലാത്തൊരട്ടക്കളയിലരി-
യിട്ടു വാർക്കുന്ന കഞ്ഞി കുളങ്ങളെ
വിട്ടൊഴുകിക്കവുങ്ങിൻ തൈക്കൂട്ടവും
നട്ട ചെന്നെല്ലിൻ ഞാറും വളർക്കുന്നു. 204

23 പരുവ മങ്കൈയർ പങ്കയ വാൺമുകത്തു
ഉരുവവുൺകണൈ യൊൺപെടൈ യാമെന-
ക്കരുതിയൻപൊട്ടു കാമുററു വൈകലും
മരുതവേലിയിൻ വൈകിന വണ്ടരോ

24 വേളൈ വെൻറ വിഴിച്ചിയർ വെമ്മുലൈ
ആളൈ നിൻറു മുനിന്തിട്ടു മങ്കൊർപാല്
പാളൈ തന്ത മതുപ്പരു കിപ്പരു
വാളൈ നിൻറു മതർക്കു മരുങ്കെലാം

25 ഈര നീർപടിന്തിന്നിലത്തേ ചില
കാർകളെന്ന വരുങ്കരു മേതികൾ
ഊരിനിൻറ കൻറുള്ളിട മെൻമുലൈ
താരൈ കൊള്ളത്തഴൈപ്പന ചാലിയേ

26 മുട്ടിലട്ടിൻ മുഴങ്കുറവാക്കിയ
നെട്ടലൈക്കഴനീർനെട്ടു നീത്തന്താൻ
പട്ടമെൻ കമുകോങ്കു പടപ്പൈപ്പോയ്
നട്ടചെന്നെലിനാറു വളർക്കുമേ

27 പൂവനോടിട ചേർന്ന പിടക്കോഴി
കാൽ കുടയവേ വീഴുന്ന മാണിക്യം
കുപ്പമേടിൽ മിന്നാമിനുങ്ങെന്നോർത്തു
കൂട്ടകളിൽ കുരുവികൾ വെയ്ക്കുന്നു.

28 വെൺതയിർക്കലം മത്തൊലിക്കൊള്ളവേ
വെള്ളച്ചങ്കുവള കിലുങ്ങീടവേ
താന്തമാമരക്കെട്ടുകൾ ചായവേ
മങ്കമാർകൈയ്കൾ നൊന്തിട്ടന്തു പരം.

29 നൈതലിൽ നീലക്കണ്ണെഴും പെൺകൊടി-
പ്പൈതലുകൾ മുറങ്ങളിൽ വാരിയ
മുത്തുകൾ കൊണ്ടു കൊച്ചു കളിപ്പുര
മുററത്തെല്ലാം പണിതു കളിക്കവേ
ചിന്തിയ നറും മുത്തുകൾ തന്നെയും
ചേററിയ വെട്ടുപാക്കിൻ തരിമണി.

30 ചെമ്മരിയാട്ടിൻ കുട്ടികൾ ചാഞ്ചല്യം
തെല്ലുമേലാത്ത കൊമ്പെഴും വൻതല
തമ്മിലിട്ടിടിക്കുമ്പോൾ മലയുടെ
താഴ്വരയിലിറങ്ങി നിന്നീടുന്ന 222

27 ചൂട്ടുടൈത്തലൈ ച്ചെന്നിറ വാരണം
താട്ടുണൈക്കുടൈയത്തകൈ ചാൻമണി
മേട്ടിമൈപ്പന മിൻമിനിയാമെന-
ക്കൂട്ടിനുയ്ക്കുങ്കുരീഇയിൻ കുഴാമരോ

28 തോയും വെണ്ടയിർ മത്തൊലിതുള്ളവും
മായ വെൾവളൈ വായ്വിട്ടരററവും
തേയു നുണ്ണിടൈ ചെൻറു വണങ്കവും
ആയർ മങ്കൈയരങ്കൈ വരുന്തുവാർ

29 കുററപാക കൊഴിപ്പവർ കോണെറി
കററിലാത കരുങ്കണളൈച്ചിയർ
മുററിലാര മുകന്തതം മുൻറിലില്
ചിററില് കോലിച്ചിതറിയ മുത്തമേ

30 തുരുവൈ മെൻപിണൈ യീൻറ തുളക്കിലാ
വരിമരുപ്പിണൈ വൻറലൈ യേറെററവാൻ

ഗർഭിണികളാം കാർമുകിൽ മാലകൾ
ഞെട്ടി മിന്നൽപ്പിണരൊളി ചിന്നുന്നു.

31 തേനൊലി പൊഴിക്കുന്നു തിനക്കാട്ടിൽ
ചേലിളം കിളി, മൂളുന്നു വണ്ടുകൾ,
നീരിൽപ്പുള്ളു ചിലയ്ക്കുന്നു, മേടയിൽ
നാരിമാരുടെ ഗീതം മുഴങ്ങുന്നു.

32 കുട്ടികളെപ്പിടിയാനയോടൊപ്പം
വിട്ടു, കൊമ്പനെപ്പാട്ടിൽപ്പെട്ടത്തവേ
വാരി ചൂഴും മലകൾക്കുടമക-
ളായ 'മള്ള'രുതിർത്തിട്ടുമാരവം
അന്നിലത്തിമ്പമോട്ടു കളിയാട്ടു-
മന്നങ്ങളെയിണ പിരിച്ചീടുന്നു.

33 കൊണ്ടിടുന്നു മാണിക്യം കിഴങ്ങിനം
കൊണ്ടിടുന്ന കൃഷീവലരാകവേ
തുങ്ങി നില്ക്കുന്ന മാങ്കനി തങ്ങളിൽ-
തങ്ങിടും രസം കൊള്ളുന്നു പൂർണ്ണമായ്. 238

உருமிடித்தெனத்தாக்குறு மோதையின்
வெருவிமால்வரை சூன்மழை மின்னுமே

31 தேனெச்சிலம்புவ தீஞ்சொலிளங்கிளி
நானெச்சிலம்புவ நாகிள வண்டுபூம்
புனெச்சிலம்புவ புள்ளினம் வள்ளியோர்
மனெச்சிலம்புவ மங்கல வள்ளையே

32 கன்றுடைப்பிடி நீக்கிக்களிற்றினம்
வன்றொடர்ப்படுக்கும் வனவாரிசூழ்
கன்றுடைக்குல மள்ளர் கழூஉக்குரல்
இன்றுணைக்களியன்ன மிரிக்குமே

33 வள்ளி கொள்பவர் கொள்வன மாமணி-
த்துள்ளி கொள்வன துங்கிய மாங்கனி

പൊന്നണിപ്പൂമ്പൊടികളണിയുന്ന
പുന്നപ്പൂക്കളോ പുള്ളികൾ കൊള്ളുന്നു
വെള്ളിത്തൂവാലെഴമരയന്നങ്ങൾ
പള്ളികൊള്ളുന്നു പങ്കജമെത്തയിൽ.

34 വേങ്ങ്കുഴലതും കൊന്നക്കുഴലുമാ-
യങ്കണങ്ങളിലായന്മാർ കാത്തിട്ടും
പൈയ്യുകളെയുറക്കുന്നു ചെറുമികൾ
തക്കപോൽ പൊഴിച്ചീട്ടും കുരവകൾ
നൈതൽ കന്നിമാർ ചെവ്വഴി കേട്ടല്ലോ
കാവൽ മാറുന്നു പുൽത്തിന കാപ്പവർ.

35 കാററിലാട്ടും മുളപ്പൊട്ടിൽ തട്ടിത്തേൻ-
കുട്ടിൽ നന്നൂറിത്തൂങ്ങിട്ടും പാമ്പുപോൽ
മാമലയിലെപ്പെന്തേനച്ചങ്ങഴി-
നീർമലർക്കുളം തിങ്ങിയൊലിക്കവേ
തുമ്പിലെപ്പിരിവായ്ച്ചങ്കു, കാറ്റേററ
ചേമ്പിൻ തണ്ടിങ്കലാടിക്കളിക്കുന്നു.

36 ശാശ്വതശ്രീയും വിദ്യയുമൊത്തുള്ളോ-
രാ ശശിലേഖാഫാലമുടയവർ 256

പുള്ളി കൊൾവന പൊൻവിരിപുന്നൈയിറ്
പള്ളി കൊൾവന പങ്കയത്തന്നമേ

34 കൊൻറൈവേയ്ങ്കുഴറ് കോവലർ മുൻറിലില്
കൻറുറക്കുങ്കുരവൈ കടൈചിയർ
പുൻറലൈപ്പുനങ്കാപ്പുടൈ പോതര-
ച്ചെൻറിചൈക്കു നളൈച്ചിയർ ചെവ്വഴി

35 ചേമ്പു കാലിറച്ചെങ്കഴ നീർക്കുള-
ത്തുമ്പു കാലച്ചുരിവളൈ മേയ്വന
കാമ്പു കാല്പൊരക്കണ്ണുകൻ മാല്വരൈ-
പ്പാമ്പു നാൻറെനപ്പായ്പചുന്തേറലേ

36 പെരുന്തടങ്കട്പിറൈ നുതലാർക്കെലാം
പൊരുന്തു ചെല്വമും കല്വിയും പൂത്തലാല്

ആശപോലെയഭീഷ്ടമേകീടിനാർ
വൈശസമാർന്ന യാചകന്മാർക്കെല്ലാം
വന്നിടുന്ന വിരുന്നുകാർക്കെന്നെന്നു-
മന്നം നൽകിയും വാണാരവർ സുഖം.

37 ചന്ദ്രലേഖാസമാനമാം കത്തിയാൽ
സുന്ദരമായ് മുറിച്ച കഷണങ്ങൾ
ചേർന്നിട്ടുമുപദംശവും സൂപവും
കുന്നുപോൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു കുഴച്ചതാം
വെണ്മുത്തിന്നൊളിയന്നത്തിൻ കൂമ്പാര-
മന്നസത്രങ്ങൾ തോറുമേ കണ്ടിടാം.

38 നൗകകളളവില്ലാതെ നൽകുന്നു
നാട്ടുകാർക്കു നിധികൾ പലതരം
നൽകിടുന്നു നിലം നിറയെ വിള,
നല്ല രത്നം നിലങ്ങളുമേകുന്നു.
നേടുവാനരുതാം കുലജന്മമ-
ങ്ങേകിടുന്നു സൗശീല്യാദി സദ്ഗുണം.

39 ആരുമാ നാട്ടിൽപ്പാപമേ ചെയ്യാത്ത
കാരണം പേടി കൂടാത്തോർ കാലനിൽ.
ചീററവുമവർക്കില്ലല്ലോ ചിത്തത്തി-
ലേററവും നല്ല ചിന്ത വളർക്കയാൽ. 276

വരുന്തി വന്തവർക്കീതലും വൈകലും
വിരുന്തുമൻറി വിളൈവന യാവൈയേ

37 പിറൈമുകത്തലൈ പ്പെട്പിനിരുമ്പുപോഴ്
കുറൈക റിത്തീരൾ കുപ്പൈ പരുപ്പൊടു
നിറൈവെൺ മുത്തിനിറത്തരി ചിക്കുവൈ
ഉറൈവ കോട്ടമിലൂട്ടിടന്തോറുമേ

38 കലഞ്ചുരക്കു നിതിയങ്കണത്തിലാ
നിലഞ്ചുരക്കു നിറൈവള നൻമണി
പിലഞ്ചുരക്കും പെറുതററ്കരിയതം
കലഞ്ചുരക്കു മൊഴുക്കങ്കടിക്കെലാം.

39 കൂററമില്ലെയോർ കുററമിലാമൈയാല്
ചീററമില്ലൈതഞ്ചിനൈയിററ്ചെമ്മൈയാല്

ധർമ്മമേ ചെയ്കയല്ലാതെ മററൊരു
ശർമ്മത്തിൽ കാംക്ഷയില്ലാത്ത കാരണം
നിത്യവുമവർക്കുൽക്കർഷമല്ലാതെ-
യെത്തുവതില്ലണവുമധോഗതി.

40 നെറി കടന്നു പരപ്പതു നീരുതാൻ
കുറിയഴിവതു കുങ്കുമത്തോളിനാം
കൃശത മങ്കമാർ മദ്ധ്യദേശത്തിനാം
കുടിലതകളോ കുന്തലിൽ മാത്രമാം.

41 അകിലിട്ടും പുക, വെപ്പുപുരപ്പുക,
നലമൊടാലയിൽ പൊങ്ങും നറും പുക,
മറയോർ പൊന്തിക്കും ഹോമധൂപത്തിനോ-
ടിവ കലർന്നു വളർന്നു കാർകൊണ്ടലായ്.

(വൃത്തം മാറി)

42 അരുവയർക്കുഴൽ പോലെ നടക്കുന്നു മയിലുകൾ,
അവരണിയൊളിപോലെ പരന്നു വെയിൽ,
അവരുടെ കുനുകുന്തൽ നിരപോലെ തിങ്ങി മേലേ
കറുകറെ നിറമാന്ന മുകിൽമാലകൾ,
അവർക്കെഴും മിഴിയൊളികോലും മീനകുലം നറും
മണമുള്ള വയലിങ്കൽ കുളിച്ചു നീന്തി. 294

ആററനല്ലറമല്ലതിലാമൈയാല്
ഏററ മൻറിയിഴിത്തകവില്ലൈയേ.

40 നെറികടന്തു പരന്തന നീത്തമേ
കുറിയഴിന്തന കുങ്കമത്തോൾകളേ
ചിറിയ മങ്കൈയർ തേയ്യു മരുങ്കുലേ
വെറിയവുമ്മവർ മെൻമലർക്കുന്തലേ.

41 അകിലിട്ടുംപുകൈയട്ടിലിട്ടുംപുകൈ
നകലിനാലൈ നറുംപുകൈ നാൻമറൈ
പുകലും വേൾവിയിറ്പൂംപുകൈയോടളായ്
മുകിലിൻ വിമ്മി മുയങ്കിനവെങ്കണും.

42 ഇയല്പുടൈ പെയർവന മയിൻമണിയിഴൈയിൻ
വെയില്പുടൈ പെയർവന മിളിർമുലൈ കുഴലിൻ
പുയല്പുടൈ പെയർവന പൊഴിലവർ വിഴിയിൻ
കയല്പുടൈ പെയർവന കടികമഴ്കഴനി.

43 അലയലയ്ക്കുന്ന ജലം കലങ്ങവേ സുന്ദരിക-
ളിടയൊടിഞ്ഞീടുമ്മാറു തുടിച്ചീടുമ്പോൾ
വിടരുന്നിതവരുടെ പവിഴച്ചുണ്ടൊളി ചേന്ന
വദനത്തിന്നഴകാന്ന കുമുദമെല്ലാം.
മടകളിൽച്ചരിക്കുന്നോരരയന്നം പോലെ മെല്ലേ
നടന്നിടുമഴകാന്ന ചെറുമികടെ
അളകാഞ്ചിതങ്ങളായ വദനങ്ങൾ പോലെ മിന്നും
നളിനങ്ങൾ മന്ദം മന്ദം വിടന്നിടുന്നു.

44 വിധികളെയെതിർക്കുന്ന വിരിഞ്ഞ വേല്മിഴിയാലേ,
കരിണിയെ മടക്കുന്ന നടകളാലെ,
ഇട തിങ്ങും മുലയിണകൊണ്ടു ചെന്താമരപ്പൂവിൻ
മട്ടുമുകുളങ്ങളെയും മടക്കീടുന്നു,
മല വാഴും മതിയെയാ വനിതകളെതിർക്കുന്നു
നലമെഴും തങ്ങളുടെ വദനങ്ങളാൽ.

45 പകലിനെപ്പഴിക്കുന്നു പരക്കും മണികിരണം,
കുളിരിളം നീർക്കുടത്തെ മടവാർമുല,
തുകിലിനോടിടയുന്നിതമ്മതൊളി വെൺനുരകൾ,
മുകിലിനോടടരാടി മംഗല്യവാദ്യം. 312

43 இடையிற மகளிர்களெறிபுனல் மறுக-
க்குடைபவர் துவரிதழலர்வன குமுதம்
மடைபெயரனமெனமடநடையிளக-
க்கடைசியர் முகமென மலர்வன கமலம்.

44 விதியினை நகுவன வயில்விழி பிடியின்
கதியினை நகுவன வவர்நடை கமல-
ப்பொதியினை நகுவன புணர்முலை கலைவாழ்
மதியினை நகுவன வனிதையர் வதனம்.

45 பகலினொடிகலுவ படர்மணி மடவார்
நகிலினொடிகலுவ நளிவளரிளநீர்
துகிலினொடிகலுவ சுதைபுரை நுரை கார்
முகிலினொடிகலுவ கடிமணமுரசம்.

46 മഴക്കാറിന്നഴകുററു മണമാന്ന പൂങ്കാവുകൾ,
കളത്തിൽ നെല്ലൊലിക്കൊപ്പം തടമുലകൾ,
നിറകടലണക്കെട്ടിലമരും നീരാഴി പോലെ,
നിധിയാളും ഗ്രാമം പോലാം നിലിമ്പലോകം.

47 നിരപ്പിനെക്കാണും മുത്തിൻപൊടിയാം
നെല്ലൊലികൾ പാല്-
ക്കടൽ പെററോരമൃതമോ തേനൊലിച്ചോല്ലോ
പെരും മലകളോ നദിയരുളിയ നിധികളാം
അരും മണിനികരംതാൻ പൊല്ക്കുമ്പാരങ്ങൾ.

48 സുന്ദരികൾ പന്തടിക്കും ചന്ദനപ്പൂങ്കാവനമോ
ചന്തമേറും ചമ്പകപ്പൂങ്കാടായി മാറി
സ്കന്ദതുല്യരായ യുവസുന്ദരർക്കേഴും കളരി
നന്ദനമെന്നാലും 'മുല്ല'ക്കാടായിപ്പോയി.

49 കോകിലങ്ങൾ പഠിക്കുന്നു ബാലികമാർ കൊഞ്ചും ഉള-
പാകമൊത്ത മൊഴി, മയിൽ നടനഭംഗി,
മിന്നുമിളം ശംഖിൻ തായ്കൾ ചൊരിയുന്നിതവരുടെ
കുന്ദദന്തകാന്തികോല്യം വെണ്മുത്തുകളെ. 328

46 കാരൊട്ട നികർവന കടിപൊഴില് കഴനീ–
പ്പോരൊട്ട നികർവന പൊലൻവരൈയണൈചൂഴ്
നീരൊട്ട നികർവന നിറൈകട നിതിചാല്
ഊരൊട്ട നികർവനവിമൈയവരുലകം.

47 നെൻമലൈയല്ലന നിരൈവരുതരളം
ചൊൻമലൈയല്ലന തൊട്ടകടലമിർതം
നൻമലൈയല്ലന നതിതരു നിതിയം
പൊൻമലൈയല്ലന മണിപട്ട പുളിനം.

48 പന്തിനൈ യിളൈയവർ പയിലിടമയിലൂർ
കന്തനൈ യനൈയവർ കലൈതെരി കഴകം
ചന്തനവനമല ചൺപകവനമാം
നന്തന വനമല നറൈവിരി പുറവം.

49 കോകില നവില്വന വിളൈയവർ കുതലൈ–
പ്പാകിയല് കിളവികളവർപയിനടമേ
കേകയ നവില്വന കിളരിള വളൈയിൻ
നാകുകളുമിഴ്വന നകൈപുരൈ തരളം.

50 മധുഗേഹമാളുന്നവർ നുകരുന്ന മദ്യം, നില-
മുഴം പണിയെടുക്കുവോരുഴന്നു നിലം,
വാദ്യവിശാരദരുടെ സദനത്തിൽ ശുഭാത്മക-
വാദ്യമേളം മുഴക്കുന്നു ബാലകരാകെ,
വക്രവീണ ഗാന്ധാരത്തിൽ വായിക്കുന്നു ഗാനവിദ്യാ-
സക്തരുടെ ഭവനത്തിൽ പൈതങ്ങൾ പോലും.

51 പൂമാലകൾ കുളിരിളം തേൻ ചൊരിവൂ, നൗകകളോ-
മാണിക്യകനകചയം പാതകൾ തോറും,
ശീതവാതമമൃതത്തിൻ കണികകൾ, കർണ്ണാമൃത-
ഗീതം കാവ്യമഞ്ജരികൾ മധുസ്യന്ദികൾ.

52 ചാരുത കലന്ന ചായലുള്ള ചഞ്ചലാക്ഷിമാരെ
നേരേ കാൺകെക്കാമുകർതൻ ചിന്തകൾ പോലെ
റൂവണിഞ്ഞ കുന്തലോടെ മണിയണിമാറുള്ളോരു
പൂവലംഗിമാർകളുടെ പിന്നാലെ മെല്ലെ
മാറിടാതെ നടക്കുന്നു പീലിത്തഴപ്പാന്ന മയി-
ലേറെക്കൗതുഹലം പൂണ്ടു പരന്ന കാവിൽ.

53 ദാനമില്ലാ, ദരിദ്രത ദാരിദ്ര്യത്തിനുള്ള മൂലം;
വീര്യമില്ലാ, പോരിലാരും നേർക്കാത്ത മൂലം; 342

50 പഴൈയർത മനൈയന പഴനറൈ നുകരും
ഉഴവർത മനൈയനവുഴതൊഴില് പുരിയും
മഴവർത മനൈയന മണവൊലിയിശൈയിൻ
കിഴവർത മനൈയന കിളൈപയില് വളൈയാഴ്.

51 കോതൈകൾ ചൊരിവന കുളിരിള നറവം
പാതൈകൾ ചൊരിവന പരുമണി കനകം
ഊതൈകൾ ചൊരിവന വുയിരുറുമമുതം
കാതൈകൾ ചൊരിവന ചെവിനുകർ കനികൾ

52 ഇടങ്കൊൾ ചായല്കൺടിളൈഞ്ഞർ ചിന്തൈ പോല്
തടങ്കൊൾ ചോലൈവായ്മലർപെയ്താഴ്കുഴല്
വടങ്കൊൾ പൂൺമുലൈമടന്തൈ മാരൊടും
തൊടർന്തു പോവന തോകൈ മഞ്ഞൈകൾ.

53 വണ്മൈയില്ലൈയോർ വറുമൈയിൻമൈയാല്
തിണ്മൈയില്ലൈ നേർ ചെറുനരിൻമൈയാല്

നേരുമില്ലാ പൊളിയുരസ്സാത്ത മൂല; മജ്ഞതയും
തീരെയില്ലാ കേട്ടറിവിൻ പെരുപ്പം മൂലം.

54 എള്ളും, തിന, ചാമ, ചോളം, മുതിരയും സുലഭമായ്
കൊള്ളും കററക്കളങ്ങളും കുഴഞ്ഞ ചേററിൽ
തള്ളിപ്പൊന്തുമളത്തിലെയുപ്പു തിങ്ങും കളങ്ങളും
തള്ളിച്ചേർന്നു കലമ്പിപ്പോയ് തമ്മിലന്യോന്യം.

55 ഊർദ്ധ്വഗതി ലഭിക്കാതെ ജീവജാലം കർമ്മപാശ-
ബദ്ധരായിപ്പലപല ഗതിയാളും പോൽ
ശക്കരയും പഞ്ചസാര, തേനുമായർക്കുടികളിൽ
വെണ്ണും തയിർക്കട്ടകളും കലർന്നു തമ്മിൽ.

56 കണ്ഠജമാം ഗാനങ്ങളും കാഹളധ്വനിയും വേറെ
പൊന്തിനിന്നു സന്ധിച്ചീട്ടും തെരുവീഥിയിൽ
ആറുമാറും വന്നു തമ്മിൽച്ചേർന്നുനിന്നു പോരാടിട്ട-
മ്മാറുത്സവയാഗങ്ങളും കലർന്നു തമ്മിൽ.

57 പിരിയൻ വായ്വഴി പൊന്തും ശംഖധ്വനി നേരേ കോലി-
ട്ടറഞ്ഞാഞ്ഞടിച്ചു കേൾക്കും പറയൊലിയും 358

ഉണ്മെയില്ലെ പൊയ്യുരൈയിലാമൈയാല്
ഒണ്മെയില്ലെ പല് കേൾവിയോങ്കലാല്.

54 എള്ളുമേനല്ലമിറുങ്കുചാമൈയും
കൊള്ളുങ്കൊള്ളെയിറ്കൊണരും പണ്ടിയും
അള്ളലോങ്കളത്തമുതിൻ പണ്ടിയും
തള്ളുനീർമൈയിററലൈമയങ്കുമേ.

55 ഉയരുഞ്ചാർവിലാവുയിർകൾ ചെയ്വിനൈ-
പ്പെയരും പല്കതിപ്പിറക്കു മാറുപോല്
അയിരുന്തേനുമിൻ പാകമായരുർ-
ന്തയിരും വേരിയുന്തലൈ മയങ്കുമേ.

56 കൂറു പാടലുങ്കുഴലിൻ പാടലും
വേറുവേറുനിൻറിശൈക്കും വീതിവായ്
ആറുമാറും വന്തെതിർന്തവാമെന-
ച്ചാറും വേൾവിയുന്തലൈ മയങ്കുമേ.

57 മൂക്കിററാക്കുറുമൂരി നന്തുനേർ
താക്കിററാക്കുറുംപറൈയുന്തണ്ണുമൈ

വരിഞ്ഞ വാറുള്ള ശുദ്ധമദ്ദളത്തിൻ ധ്വാനത്തോട്ട
കലർന്നിട്ട മങ്ങി 'മള്ള'ുതിർക്കമാർപ്പിൽ.

58 താലിയുമേലസ്സും ചേന്ന മാറിടത്തിൽ ധാരയായി
ലാലാമൃതമൊഴുകുന്ന തൻപൈതങ്ങളെ
പാലൂട്ടുന്ന തായമാർ തൻ ചെമ്പൊൽക്കരം വെണ്ണിലാവിൽ
ചാലേ ക്കുമ്പും ചെന്താരായിച്ചമഞ്ഞിട്ടുന്നു.

59 സദ്ഗുണത്താൽ നിലനിന്നു പൊലിമ പൂരുഷന്മാക്കു,
സത്യനിഷ്ഠകൊണ്ടു നീതി നിത്യത കൊണ്ടു്.
സദ്ധർമ്മങ്ങൾ നിലനിന്നു നാരിമാക്കുള്ളൻപുകൊണ്ടു.
തത്തൽക്കാലവഷമവർചാരിത്രം കൊണ്ടും.

60 ചോലക്കാവു നിറഞ്ഞൊരാക്കോസലത്തിന്നതിരുകൾ
നീളെത്തിരഞ്ഞാരും കണ്ടുപിടിച്ചോരല്ലാ
ക്കുലം തിങ്ങും നീരം കോല്യം സരയൂനദിയും പല
ചാലാം കാലിലോടിയിട്ടും കണ്ടവരല്ലാ.

61 ഉഗ്രനാശം വരുത്തീട്ടും നീർ തഴസ്സും പെരുംകട-
ലുച്ചണ്ഡമാം കാററടിച്ചു കേറി വന്നാലും
ചെറെറങ്കിലുമുലയാത്ത നന്മയെഴും കോസലത്തിൻ
കുററമററ മേന്മ ചൊന്നേൻ; ഇനി നഗരം. 376

വീക്കിററാക്കുറും വിളിയുമള്ളർ തം
വാക്കിററാക്കുറുമൊലിയിൻ മായുമേ.

58 താലിയൈമ്പടൈ തഴുവുമാർപിടൈ
മാലൈവായമുതൊഴുക മക്കളൈ–
പ്പാലിനൂട്ടുവാർ ചെങ്കൈ പങ്കയം
വാനിലാവുറക്കുവിവ മാനമേ.

59 പൊററ്പിനിൻറന പൊലിവു പൊയ്യിലാ
നിററ്പിനിൻറന നീതി മാതരാർ
അററ്പിനിൻറന വറങ്കളന്നവർ
കററ്പിനിൻറന കാലമാരിയേ.

60 ചോലൈ മാനിലന്തുരുവിയാവരേ
വേലൈ കണ്ടുതാമീള വല്ലവർ
ചാല്യം വാർപുനററ് ചരയുവുമ്പല
കാലിനോടിയുങ്കണ്ടതില്ലൈയേ

61 വീട്ടു ചേരനീർ വേലൈ കാൻമട്ടുത്തു
ഊട്ടു പേരിനുമുലൈവി ലാനലം
കൂട്ടു കോശലമെന്നുങ്കോതിലാ
നാട്ടു കൂറിനാനകരക്കൂറുവാം.

നഗരവണ്ണനം

1 മധുരപദാവലി മിതമായാശയ-
ഗരിമ കലൎന്നു ലസിച്ച കവീശ്വര-
രഖിലം വാഴ്ത്തി വിളങ്ങുമയോദ്ധ്യാ-
നഗരത്തിൻെറ മഹത്വമനല്പം.
വ്രതനിയമാദികൾ കൊണ്ടീ ലോക-
രശേഷം പുകാനിച്ഛിക്കുന്നോ-
രിടമതിൽ നിന്നു നിലിമ്പരുമവിടെ-
യിറങ്ങിക്കൊൾവാൻ കൊതി പൂണ്ടന്നു.

2 ധരയുടെ മുഖമോ, തിലകം താനോ,
കണ്ണോ, നറുനെട്ടുമംഗല്യത്തിൻ
ചരടോ, ചാരുവിഭൂഷകൾ ചേൎന്നൊരു
മാറിൽ വിളങ്ങും മണിഭൂഷണമോ
ഉയിരിന്നുള്ളൊരിരിപ്പിടമോ, മലർ-
മങ്കയ്ക്കിനിതാം ചെന്താമരയോ,
മധുരിപുമാർവിൽ വിളങ്ങും കൗസ്തുഭ-
മണി വെച്ചുള്ളൊരു പൊൻപേടകമോ,
വാനോരുലകിൻ മേലുലകോ, മൂ-
വുലകിന്നറുതിക്കെല്ലാം ചേരും
നാരായണനുടെയുദരം താനോ,
ചൊല്ലാമേതെന്നെല്ലാം തിറമായ്. 10

നകരപ്പടലം

1 ചെവ്വിയ മതുരം ചേറ്ന്ത നറ്പ്പൊരുളിറ്ചീരിയ ക്കുരിയ തീഞ്ചൊൽ,
വവ്വിയ കവിഞ്ഞരനൈവരും വടന്യൻ മുനിവരും പുകഴ്ന്തു വരമ്പില്,
എവ്വുലകത്തോരിയാവരും തവം ചെയ്തേറുവാനാതരിക്കിൻറ,
അവ്വുലകത്തോരിഴിവതറ്ക്കരുത്തി പുരികിൻറതയോത്തിമാ നകരം.

2 നിലമകൺ മുകമോ തിലകമോ കണ്ണോ നിറൈനെട്ടുമംകല നാണോ
ഇലകുപൂൺ മുലൈമേ ലാരമോ വുയിരിനിരുക്കൈയോ തിരുമകട്ക്കിനിയ
മലർകൊലോ മായോൻ മാർപിനൻമണികൾവൈത്തപൊറ്പ്പെട്ടി-
(യോ വാനോർ,
ഉലകിൻമേലുലകോ വൂഴിയിനിറുതിയുറൈയുളോ യാതെനവുരൈപ്പാം.

3 ഉമയൊരു പങ്കായമരുന്നോനും,
പെണ്ണിരുവർക്കു തനിച്ചൊരു കണവൻ,
മലരിൽ വിളങ്ങും ക്ഷമയാം സമ്പ-
ത്തുടയൊരു ദേവനുമെന്നിവരാരും
ഒരു പൊഴുതും കണ്ടറിവില്ലാത
മഹത്വമെഴുന്നൊരു മററൊരു നഗരം
തരമൊട്ടു കാണാനുള്ളോരദമ്യം
കൗതുകമവരെത്തള്ളിന മൂലം
ഇരവും പകലും ചന്ദ്രാദിത്യ-
രിമയ്ക്കാതേററമുഴന്നീട്ടന്തു
വിരവൊട്ട വാനിൽ; ഇതിന്നു സമാന-
മിതെന്നേ മുററും ചൊല്ലീടാവൂ.

4 അതിനിശിതാഗ്രം കുലിശമെഴുന്നോ-
രമരേന്ദ്രന്റെ മഹാനഗരം പുന-
രളകാപുരിയും പണിതു പയിററീ-
ട്ടജനീയുത്തമനഗരം തോററീ;
മയനാമാദി സുരാസുരശില്പികൾ
മുററും നാണിച്ചവരവർ തങ്ങടെ
മാനസസൃഷ്ടിവിശേഷമശേഷം
മമ്മാ! പാടെ മറന്നാരല്ലോ.
മാനം തിങ്ങിന മഴമുകിൽ തൊട്ടമാ-
മ്മാറേ പൊങ്ങിന താഴിക നികഴും
മാളിക നിറയും പുരി തഴകീടിന
മാഹാത്മ്യങ്ങളുരപ്പോരാരോ? 22

3 ഉമൈക്കൊരു പാകത്തൊരുവനുമിരുവർക്കൊരു തനിക്കൊഴുനനുമലർമേല്
കമൈപ്പെരും ചെല്വക്കടവുള്ള മുവമൈ കൺടിലരംകതു കാൺപാൻ,
അമൈപ്പരുംകാതലതു പിടിത്തുന്ത വന്തരം ചന്തിരാതിത്തർ,
ഇമൈപ്പിലർതിരിവരതുവലാലിതനുക്കിയം പലാമേതുമററിയാതോ

4 അയിൻമുകക്കുലിശത്തമരർകോനകരു മളകൈയുമെൻറിവൈയയനാർ
പയിലുറവുററ പടിപെരും പാൻമൈപകർതിരു നകരിതു പടൈപ്പാൻ
മയൻമുതറെറയ്വത്തച്ചരും തത്ത മനത്തൊഴിനാണിനർ മറന്താർ
പുയറൊട്ടകട്ടമി നെട്ടനിലൈ മാടത്തിന്നകർ പുകലുമാറെവനോ

5 പുണ്യമെഴുന്നോർ പുകീട്ടുന്നതു
 പരമപദം താനെന്നതു വേദം
ചൊന്നീടുന്നു; തപസ്സും ധർമ്മവു-
 മാരെച്ചൊല്ലിയനുഷ്ഠിക്കുന്നു?
എണ്ണമെഴാഗ്ഗുണമുള്ളൊരു രാമൻ
 തിരുവടി ലോകം പാലിക്കാനാ-
യിന്നഗരത്തിലെഴുന്നള്ളീപോ;-
 ലിതുപോലുണ്ടോ പുരി പുരുസുഖദം?

6 തഞ്ചും കരുണാധർമ്മാദികളെത്താങ്ങി-
 പ്പുകവീട്ടീടും ഘോരം
പഞ്ചേന്ദ്രിയബലമഖിലമൊതുക്കു-
 ന്നോർക്കീലോകത്തേകാഭയമാം
കഞ്ജദളാക്ഷൻ ശ്രീഹരി ലക്ഷ്മിയു-
 മൊത്തുവസിച്ചാൻ സമകളനേകം
മഞ്ജുളമീ നഗരത്തി;ലിതിൻസമ-
 മമരാപുരിയിലുമൊരു പുരിയുണ്ടോ?

7 അരചന്മാരെയശേഷവുമവിടെ-
 ക്കാണാം,മണികളുമതിദുർല്ലഭമാം
മണിനിര, കച്ചക്കയറു മുറുക്കിയ
 മത്തഗജം, തേരശ്വാദികളും,
ഏവം ഭൂമിയിലുള്ളവയെല്ലാം
 കാണാ;മവിടെത്താപസവരരും

5 പുണ്ണിയം പുരിന്തോർ പുകവതു തുറക്ക മെന്റു മീതരുമറൈ പ്പൊരുളേ
മണ്ണിടൈ യാവ രിരാകവ നൻറി മാതവ മറത്തൊടും വളർത്താർ
എണ്ണരും കുണത്തിനവനിനി തിരുംതി വ്വേഴുലകാളിട മെൻറാല്,
ഒണ്ണുമോ വിതനിൻ വേറൊരു പോകവുറൈവിടമുൺടെന വുരൈത്തല്

6 തംക പേരരുളുന്തരുമമു ന്തുണൈയാ ത്തംപകൈ പ്പുലൻകളൈ ന്തവിക്കും
പൊംക മാതവമു ഞാനമും പുണർന്തോ രിയാവക്കും പുകലിടമാന
ചെം കൺമാല് പിറന്താൺടളപ്പരും കാല ന്തിരുവിൻ വീററിരുന്തന
(നെൻറാല്
അംകൺമാ ഞാല ത്തിന്നക രൊക്കും പൊന്നകരമമരർ നാട്ടിയാതോ

7 അരചെലാ മവണ വണിയെലാ മവണ വരും പെറന്മണിയെലാ മവണ
പുരചൈ മാല് കളിറും പുരവിയു ന്തേരും പൂതല ത്തിയാവൈയു മവണ

ദേവഗണാദികളഖിലരുമേ വ-
ന്നിതമൊട്ടു നഗരസ്തുതി ചെയ്യുന്നു.
അതിനാലതിനൊരു തുല്യത കാണാ-
നരിമ നിനച്ചാൽ, കണ്ടെന്നാലോ
നിയതമതിന്നു സമാനമതാണെ-
ന്നാരും പറയും വീതവിശങ്കം. 32

8 ചതുരശ്രത്തിൻ ചന്തമിയന്നും
വിധിപോൽ നിർമ്മിച്ചേററവുമുയരം
കലരുന്നൊരു മല കുലപവ്വതനിര-
കളിലൊന്നിലുമില്ലാ;യതു മൂലം
കനകപ്രാകാരത്തൊട്ടു സമമായ്
കിളരമെഴാമെന്നല്ലാതെ ക-
ണ്ടതിനൊട്ടു തുല്യമതാണെന്നോതാം;
എങ്കിലുമൊന്നുരചെയ്തീടാം ഞാൻ
ശാസ്ത്രാന്തം ഫലപരിചയമാണ്ടും
വാക്യാത്ഥത്തിനഗോചരമാകും
സൂക്ഷ്മജ്ഞാനസമാനം പാത്താൽ
സുരുചിരകനകമയപ്രാകാരം.

9 എങ്കിലുമിന്നതനന്തത കൊണ്ടും
മേധാമേയത കൊണ്ടും വേദ-
ത്തിന്നു സമാനം; വാനവലോക-
ത്തേറിനമൂലം വാനോർക്കൊപ്പം
കാപ്പതിനാലതു കല വാഹനമാം
ദുർഗ്ഗാഭഗവതി തുല്യം മിന്നീ;

വീരചുവാർ മുനിവർ വിണ്ണുവ രിയക്കർ വിഞ്ചൈയർ മുതലിനോ രെൻറാല്
ഉരൈ ചെയ്‌വേൻ യാനേ യാനപോ തതനക്ക വമൈതാ നരീതരോ വുളതോ

8 നാല്‌വകൈ ച്ചതുരം വിതിമുറൈ നാട്ടി നനി തവ വുയർന്തന പണിതോയ്
മാല്‌വരൈ ക്കുലത്തി നിയാവൈയു മില്ലൈ യാതലാ ലുവമൈ മററില്ലൈ
നൂല്‌വരൈ ത്തൊടർന്തു പയത്തൊട്ടു പഴകി നുണംകിയ നൂലവ രുണർവേ
പോല്‌വകൈ ത്തല്ലാ ലുയർവിനോ ട്ടുയർന്ത തെന്നലാം പൊൻമതി
(നിലൈയേ

9 മേവരുമുണർവിൻ മുടിവിലാ മൈയിനാല് വേതമു മൊക്കും
(വിൺപുകലാല്
തേവരുമൊക്ക മുനിവരു മൊക്ക ന്തിൺപൊറി യടക്കിയ ചെയലാല്

കാളിക്കൊപ്പം ശൂലം കൊണ്ടു;
വിഷയനിയന്ത്രണമൂലം മുനിയായ്;
പെരുമകളെല്ലാമുള്ളതിനാലേ
പെരുമ പെരുത്തതിനെല്ലാം തുല്യം;
പരമൊരു പൊഴുതും പ്രാപിക്കാനാ-
യരിമയെഴുന്നതു മൂലം പരനാം. 44

10 വെണ്മതിയെച്ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറിൽ-
ച്ചെമ്മേ മുക്കിയ പോലേ മിന്നും
വെണ്മ തിരണ്ട നഖങ്ങളിയന്നൊരു
ചെമ്പൊൽത്താരാം ചേവടിയാർന്നും
വല്ലീതുല്യം മെല്ലിട പൂണ്ടു-
മിളന്നീർപോലാം കൊങ്കകളോടും
തെല്ലു വളഞ്ഞ മുളങ്കണപോലേ
മൃദുതരമാം ഭുജവല്ലികളോടും
തേഞ്ചൊല്ലാളും കമനികൾ വാഴു-
മയോദ്ധ്യാനഗരം പോലിനി വേറേ
മഞ്ജുളമാം പുരി കാണാൻ പൊങ്ങി-
യെഴുന്നതുപോലേ മതിലുകൾ മിന്നി.

11 കോലാലുലകമളന്നും, പററലർ-
കുലമുടിയാകെക്കൊയ്തും, മനുവിൻ
ചേലാം നെറികൾ നടത്തിയു,മാർക്കും
നോക്കരുതാത്തൊരു കാവലിയന്നും,
വേലൊട്ടു വാളും വില്ലും കൊണ്ടു
പയററിസ്സൂക്ഷ്മനയത്താലരിയൊരു

കാവലിററ് കലൈയ്യർ കന്നിയൈ യൊക്കു ഞ്ചൂലത്താററ് കാളിയൈ യൊക്കും
യാവൈവെയ്യു മൊക്കും പെരുമൈയാ ലെയ്‌തററ്ക രുമൈയാ ലീശനൈ യൊക്കും

10 പഞ്ചിൻ വാൻമതിയൈ യൂട്ടിയവ നൈയ പടരുകിർ പ്പംകയ ച്ചെംകാലു
വഞ്ചിപോൻ മരുംകുററ് കുരുംപൈ പോററ് കൊംകൈ വാംകുവേയ്
(വൈത്തമെൻ പണൈത്തോൾ
അഞ്ചൊലാർ പയിന്റ മയോത്തിമാ നകരി നഴകുടൈ ത്തോവെന വറിവാൻ
ഇഞ്ചി വാനോങ്കി യിമൈയവ രുലക ങ്കാണിയ വെഴുന്തതൊ ത്തുളതേ

11 കോലിടൈ യുലക മളത്തലിററ് പകൈഞർ മുടിത്തലൈ
(കോടലിൻ മനുവിൻ
നൂനെറി നടക്കു ഞ്ചെവ്വൈയിനിയാർക്കു നോക്കരും കാവലിൻ വലിയിൻ

വെററി കലന്നമജയ്യത പൂണ്ടും
ബലശാലിത്വമിയന്നു വിളങ്ങി
തികവുററുള്ളോരുയർച്ചയൊടെങ്ങും
ചക്രപ്രക്രമഗൗരവമേററും
നിലയിൽ കോട്ടയെഴുന്നൊരയോദ്ധ്യ
ലസിച്ചു സമ്രാട്ടെന്നു കണക്കേ. 56

12 ചീറും വേലും കൊലവാൾ, ചില. മഴ,
ചക്ര,മുലസ്സുകൾ, ദണ്ഡും, കൈവേൽ,
കാറൊളിമിന്നൽ കണക്കു നട്ടക്കം
ചേർത്തീട്ടുന്നൊരു കവണക്കല്ലും
കൊതുകൊട്ട കഴകിൻകൂട്ടവുമതുപോ-
ലൂററത്തോടേ വീശും കാററും
ഹിതമല്ലാത്തവ കരുതുന്നോരുടെ
ഹീനത ചേരും ചിന്തകളേയും
ഒരുപോലാഞ്ഞു തകർത്തീട്ടും ബഹു-
വിധമാം മാരകയന്ത്രം ചേരും
പെരുമതിലിന്നു വളന്നൊരു പെരുമക-
ളുരചെയ്യീടാൻ പെരുമയെവന്നോ?

13 പൂണാരത്തിനു മേലാം പുകഴാം
ഭൂഷണമെന്നു നിനച്ചുലകത്തെ-
പ്പൂരിതമോദം പാലിച്ചീട്ടും
പുരുഗുണശാലികളാം നരപാലർ
ദിനകരകുലഭവരവരുടെയുജ്വല-
ദീപ്തിവിശേഷം കൊണ്ടു വിളക്കി

വേലൊട്ട വാൾ വിറ് പയിററലിൻ വെയ്യ ചൂഴ്ച്ചിയിൻ വെലറ്കരു
(വലത്തിൻ
ചാല്പുടൈ യുയർവിറ് ചക്കര നടാത്തു ന്തന്മെയിൻറ ലൈവരൊത്തുളതേ

12 ചിനത്തയില് കൊലൈവാൾ ചക്കര ന്തണ്ടു ചിലൈ മഴ ത്തോമര മുലക്കൈ
കനത്തിടൈ യുരുമിൻ വെരുവരും കവൺകലെൻറിവൈ കണിപ്പില
(കൊതുകിൻ
ഇനത്തൈയു മുവണത്തിറൈയെയു മിയങ്കും കാലൈയു മിതമല നിനൈവാർ
മനത്തൈയു മെറിയും പൊറിയുളവെൻറാൻ മററിനിയുണർത്തുവതെവനോ

13 പൂണിനും പുകഴേ യമൈയുമെൻറിനൈയ പൊറ്പിനിൻറുയിർനനി
(പുരക്കും
യാണരെൺ ടിച്ചെക്കു മിരുളറ വിമൈക്കു മിരവിതൻ കുലമുത നിരുപർ

ദിശകളശേഷം താമസദോഷ-
വിഹീനമതാക്കി വിരാജിക്കുമ്പോൾ
നിരുപമമവരുടെയാജ്ഞയ്ക്കൊപ്പം
നീതിയുമെത്തീ വിണ്ണവർ നാട്ടിൽ;
നഗരത്തിന്നൊരലംകൃതിയെന്നായ്
നാലു വശത്തും പ്രാകാരങ്ങൾ. 62

14 ലോകാലോകമഹാഗിരി ചൂഴം
പാരാവാരം പോലെ മഹത്താം
പ്രാകാരത്തിനു ചുററും കാണാം
പരിഖം; പലതുണ്ടതിനു മഹത്വം
പൊന്നിനു വിലയായ് മേനിയണയ്ക്കും
പെണ്ണിൻ ചിത്തം പോലതു കീഴാം;
മന്ദത മുററും കവിഹൃദയം പോൽ
മങ്ങിത്തെളിമയെഴാത്തതുമല്ലോ.

കന്യക തന്റെ നിതംബം പോലേ-
യന്യക്കണയാനരുതാതേ ക-
ണ്ടുന്നിയ കാവൽക്കാരൊട്ട ചേൻറും;
സന്മാർഗത്തിനു വിഘ്നം നൽകും
ഇന്ദ്രിയജാലം പോലണയും ജല-
ജന്തുസമൂഹത്തോട്ടമുദഗ്രം
പൊന്തുമിതിന്റെ ഗുണങ്ങളുരപ്പാ-
നൊന്നിനി ഞാനുമിതാ തുനിയുന്നേൻ. 76

ചേണൈയും കടന്തു തിചൈയൈയും കടന്തു തികിരിയു ഞെചന്തനീക്കോലു
ആണൈയും കാക്കുമായിന നകരുക്കണിയെന വിയററിയ തൻരേ.

14 അന്നമാ മതിലുക്കാഴിമാല് വരൈയൈ യലൈകടല് ചൂഴ്ന്തെന വകഴി,
പൊൻവിലൈ മകളിർ മനമെന ക്കീഴ്പോയ് പ്പുൻകവിയെന തെളി
(വിൻറി-
ക്കന്നിയ രല്ക ററടമെന യാർക്കും പടിവരും കാപ്പിന താകി
നന്നെറി വിലക്കും പൊറിയെന വെറിയും കരാത്തു നവില്ലു ററുന്നാം.

15 ജലപാനത്തിനു പോകും തങ്ങടെ
ഗണമോടീട്ടും വഴി കാണാഞ്ഞോ
ജലധരജാലം പരിഖം കണ്ട-
പ്പാരാവാരഭ്രാന്തി കലർന്നു
വിതലാഗാധവിശാലതയുള്ളോ-
രവിടെയിറങ്ങിപ്പൊങ്ങി;യട്ടത്താ-
വിണ്ണിലുയർന്നൊരു കോട്ട മഹാഗിരി-
യെന്നു നിനച്ചുകമാലൊടതിന്മേൽ
മന്ദം മന്ദം കയറിക്കയറി,-
ത്തന്നുദരത്തിൽ നിറഞ്ഞൊരു നീരം
ചന്നം പിന്നം വർഷിപ്പതിനാ-
ലെന്നും കുന്നും മഴ പെയ്യുന്നു.

16 അമ്മതിലിന്നു പുറത്തു കിടങ്ങി-
ന്നുള്ളിലെഴുന്നു മലന്നു വിളങ്ങും
ചെമ്മു കലർന്നു വാസന തിങ്ങും
ചെമ്പൊൽത്താരുകൾ കണ്ടെന്നാലോ
മാനിനിമാരുടെ മഞ്ജുളവദന-
ശ്രീയൊട്ടു മുന്നേ തോററു മടങ്ങി-
പ്പോയൊരു കഴിവുകൾ വീണ്ടും കൊണ്ടി-
ട്ടിനിയും പോരിനു തുനിയും മട്ടിൽ
മാമലയെന്ന കണക്കേ നില്ക്കും
മതിലിനു ചുററും വരിവരിയായി-
ത്തുമ്പ കലന്നു ലസിച്ചീട്ടുന്നൊരു
സേനാനികരമതെന്നേ തോന്നു. 44

15 ഏകുകിൻറ തൻകണങ്കളോട്ട മെല്ലെ്യ കാൺകിലാ
നാകമൊൻറ കൻകിടക്കൈ നാമവേലൈ യാമെനാ
മേകമൊണ്ടു കൊണ്ടെഴുന്തു വിൺതൊടർന്തകുൻറമെൻറു
ആകമൊന്നു നിൻറുതാമെ യമ്മതിറ്കൺ വീച്ചുമേ.

16 അന്തമാ മതിറ്പുറത്തകത്തെഴുന്തലർന്തനീല
കന്തനാറു പങ്കയത്ത കാനമാന മാതരാർ
മുന്തുവാൺ മുകങ്കളുക്കുടൈന്തുപോനമൊയ്മ്പെലാം
വന്തുപോർ മലൈക്കുമാ മതില് വളൈത്ത മാൻമേ.

17 മുററിയ പലപല ഭാഗത്തോടേ
ചുററപ്പെട്ടൊരു കോട്ടകളെല്ലാം
ചുററിയുമവിടെപ്പാരിടമെല്ലാ-
മെത്തി വളഞ്ഞ കിടങ്ങിന്നുള്ളിൽ

തത്തിച്ചാടിത്താഴ്ന്നുമെഴുന്നും
മെത്തും മുതലകൾ, നൗകാജാലമൊ-
ടൊത്തു സമുദ്രത്തിങ്കൽപ്പൊന്തും
മത്തമതംഗജനിരപോൽ കാണാം.

18 ഈരും വാളിനു സമമാം വാലു
വിതിർത്തും, പല്ലാമമ്പിളിതൻ പൊളി
നേരേ നിരനിരയായിക്കാട്ടും
വായ പിളർത്തി,ക്കൺകളിൽ നിന്നും
ചോരും തീപ്പൊരി ചുററും വിതറി-
ച്ചാടിച്ചീറും മുതലകൾ ചീററം
ചേരുമരക്കരടർക്കളമെത്തി-
യെതിർത്തു തിമിർപ്പതുപോലേ മിന്നി.

19 അങ്ങു കിടങ്ങിൽ നടന്നീട്ടന്നോ-
രന്നക്കൊടി വെൺകൊററക്കുടപോൽ;
പൊങ്ങി ഗ്രഹനിരയുരസും ഗിരിവര-
സന്നിഭവാരണമായീ നക്രം;
നീളും നാളമെഴുന്നൊരു പങ്കജ-
മോളത്തിങ്കൽക്കുതിരകളായീ;
വാളും വേലും പോലായ് മീനം;
മന്നവസേനകളങ്ങനെയൊത്തു. 100

17 ചൂഴ്ന്തനാഞ്ചില് ചൂഴ്ന്തവാരൈ ചുററുമുററു പാരെലാം
പോഴ്ന്തമാ കിടങ്കിടൈക്കിടന്തു പൊങ്കിടങ്കർമാ
താഴ്ന്ത വങ്ക വാരിയിററട്ടപ്പൊണാ മതത്തിനാല്
ആഴ്ന്ത യാനൈമീതെഴ നൂഴന്തുകിൻറ പോലുമേ.

18 ഈരും വാളിൻ വാല്വിതിർത്തെയിററിളം പിറൈക്കുലം
പേരമിന്നി വായ്വിരിത്തെരിന്തകട് പിറങ്കുതീ-
ച്ചോര വൊൻറൈ യൊൻറു മുൻറൊടർന്തു ചീറിടങ്കർമാ
പോരില്വന്തു ചീറുകിൻറ പോരരക്കർ പോലുമേ

19 ആളുമന്നം വെൺകുടൈ കുലങ്കളാ വരുംകരാ-
ക്കോളെലാ മുലാവുകിൻറ കൻറമന്ന യാനൈയാ-
ത്താളുലാവു പങ്കയ ത്തരങ്കമേ തുരങ്കമാ
വാളും വേലു മീനമാക മന്നർചേനൈ മാൻമേ.

20 അരികിൽത്തിണ്ണകൾ വെള്ളിയിൽ വാർത്തി-
ട്ടതിനകമേ പൊൻതളിമം കെട്ടി-
ട്ടതിലൊട്ടേറെയടുത്തു പളുങ്കിൻ
മണികൾ പട്ടത്തു നിരത്തിന മൂലം
പരിഖത്തിങ്കലുലാവിന ജലവും
സ്ഫടികാങ്കിതമാം തലവും വേറായ്
പറയുവതിന്നു പട്ടത്വം പോരാ
പാർത്താലിന്നനിമേഷന്മാർക്കും!

21 അങ്ങനെ നീരു നിറഞ്ഞു വിശാലത
തങ്ങീടുന്ന കിടങ്ങിനു ചുററും
വിങ്ങിപ്പെരുതാം കടലു വളഞ്ഞിട-
തിങ്ങും കൂരിരുളെന്ന കണക്കേ
മാമലനിരകൾ പൊതിഞ്ഞു കിടക്കും
ചോലക്കാട്ടുകൾ കണ്ടാൽ പൊമ്പയ-
മാം മതിലിനു വളച്ചു വിരിച്ചൊരു
നീലപ്പട്ടാണെന്നേ തോന്നൂ.

22 ദിക്കുകൾ നാലും വെന്നു വിളങ്ങും
ഹസ്തികളെന്നതുപോൽ നില നിന്നും
ചിക്കനെ വാനമളക്കാൻ ശ്രീഹരി
പൊക്കിന തൃക്കാൽ പോലെയുയർന്നും 110

20 വിളിമ്പുതെററി മുററുവിത്തു വെള്ളികട്ടിയുള്ളുറ-
പ്പളിങ്കു പൊററലത്തകട്ടടുത്തുറപ്പുടുത്തലിൽ
തളിന്തക ററലത്തൊട ച്ചലത്തിനൈ ത്തനിത്തുറ-
ത്തെളിന്തുണർത്തു കിററുമെൻറല് തേവരാലു മാവതേ

21 അന്ന നീളകൻകിടങ്കു ചൂഴ്കിടന്ത വാഴിയൈ-
ത്തുന്നിവേറു ചൂഴ്കിടന്ത തുങ്കവീങ്കിരുട്പിഴമ്പു
എന്നലാ മിറുംപുചൂഴ് കിടന്തചോലൈ യെണ്ണില-
പ്പൊന്നിന്മാ മതിട്ക്കട്ടത്ത നീലവാടൈ പോലുമേ.

22 എല്ലൈ നിൻറ വെൻറിയാനൈ യെന്ന നിൻറ മുന്നമാല്
ഒല്ലൈ യുമ്പർ നാടളന്ത താളിൻമീ തുയർന്ത വാൻ

വിസ്തൃതലോകത്തുള്ള ജനങ്ങൾ-
ക്കുത്തമധർമ്മം നീതി വിടാതേ
നിത്യം ചൊല്ലും ചതുർവേദങ്ങൾ-
ക്കൊത്തും മിന്നീ ഗോപുരവാതിൽ.

23 പ്രണയം പ്രാണപ്രിയതരമാളും
കണവൻ,തൻ കളകൂജനമേതും
ഗണിയാതണയെ വരാതേ കൃതകക-
പോതികയോടു രമിപ്പതു കാൺകേ,
വിരഹിണിയായ കപോതി, തപസ്വികൾ
വിരവൊടു വാഴും സുരലോകത്തിൻ
വികചസുമാവലി നിറയും കല്പക-
വൃക്ഷത്തിൻ തണൽ പുക്കു വസിച്ചാൾ.

24 കല്ലുകൾ ചെത്തിക്കുറ തീർത്തവയാൽ
നല്ലതുപോൽത്തറ കെട്ടി,ക്കട്ടള
നല്ല പളിങ്കുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കി-
പ്പൊന്നാൽച്ചുമരുകൾ കെട്ടിപ്പൊക്കി
പലപല രത്നമതിന്മേലഴകിൽ
പ്പാകിപ്പാലൊളി തിരളും വെള്ളി-
പ്പലകകളുത്തരമാക്കിക്കേററി-
ത്തൂണുകൾ വജ്രം കൊണ്ടേ പണിതും 120

മല്ലൻ ഞാലം യാവുനീതി മാറുറാ വഴക്കിനാല്
നല്ലവാറു ചൊല്ലും വേത നാൻകുമന്ന വായിലേ.

23 താവില് പൊററലത്തിന ററവത്തിനോർ കടങ്കുതാട്
പൂവുയിർത്ത കറ്പകപ്പൊതുംപർ പുക്കൊതുങ്കുമാല്
ആവിയൊത്ത ചേവല്കൂവ വൻപിൻവ ന്തണൈന്തിടാതു
ഓവിയ പ്പുറാവിന്മാടിരുക്ക വൃട്ട പേടൈയേ.

24 കല്ലടി ത്തട്ടുക്കി വായ് പളിങ്കരിന്തു കട്ടി മീതു
എല്ലിട പ്പചുംപൊൻവൈ ത്തിലങ്കുപൻ മണിക്കുലം
വില്ലിട ക്കുയിററി വാൾ വിരിക്കും വെള്ളി മാമരം
പുല്ലിട ക്കിടത്തി വച്ചിരത്തകാല് പൊരുത്തിയേ.

25 മരതകമണിഗണരചിതമനോഹര-
മായ തുലാങ്ങളതിന്മേലേററി-
പ്പുഴതൊരു പൊഴുതു വരാതെയതിന്മേൽ
പ്പലകകൾ വജ്രം കൊണ്ടു നിരത്തി
പലപല നിലകളിതേ മട്ടാക്കി-
യതിന്മേൽ വീണ്ടും വരിവരിയായി-
പ്പലകകൾ പൊന്നിൻ തകിടുകൾ കൊണ്ടു
പരത്തിപ്പാകിത്തട്ടുകൾ ചേർത്തും
മണികളമുഴ്ത്തിയുയത്തിക്കെട്ടിയ
മഞ്ജുസ്തംഭം, ഗോമേദകമണി-
രചിതശലാകാരമ്യം, ശ്രീമയ-
ശില്പകലാദളജൃംഭാരംഭം

26 എഴുനിലമാളിക പൊങ്ങിയെഴുന്നു,
മേലേ തങ്ങിടുമേഴുലകങ്ങൾ-
ക്കെഴമഴകൊന്നു നിരീക്ഷിപ്പാനാ-
യേറെക്കൗതുകമാളും പോലെ.
അതിനുടെ മുകളിൽച്ചെമ്പൊന്നാലേ-
യഗ്രം പണിതുണ്ടാക്കിയതിന്മേ-
ലഴകൊഴുകീടും ശിഖരത്തിന്മേൽ
മാണിക്യത്താൽത്താഴിക മിന്നീ.
ആയതു കണ്ടാലാക്കും തോന്നാ-
മപ്പുരിയാളും ഗോപുരശൃംഗം
ഭൂമീദേവിയണിഞ്ഞീടുന്നൊരു
ഭൂമാവേല്യം മകുടമതെന്നായ്. 132

25 മരകത ത്തിലങ്കപോതികൈത്തലത്തു വച്ചിരം
പുരൈ തപു ത്തടുക്കിമീതു പൊൻകയിററി മിൻകലാം
നിരൈമണി കുലത്തിനാളി നീലവകുത്ത വോളിമേല്
വിരവുകൈ ത്തലത്തി നയ്ത്ത മേതകത്തിൻ മീതരോ

26 ഏഴ്പൊഴിറ്കു മേഴ്നില ത്തലഞ്ചമൈത്ത തെന്ന നൂല്
ഊഴറക്കുറിത്ത മൈത്തവുംപർചെംപൊൻ വേയ്ന്തുമീ-
ച്ചൂഴ്ച്ചുടർ ച്ചിരത്തുനൻ മണിത്തചൂപ്പു തോൻറലാല്
വാഴ്നില കുലക്കൊഴുമൈതെ മൗലിച്ചൂട്ടി യന്നവേ.

27 വെണ്മതിബിംബം കറുകറെ നിറമെ-
ന്നെണ്ണും വണ്ണം വെണ്മ തഴച്ചോരു
കുമ്മായത്താൽ തേച്ചു മിനുക്കിയ
വെണ്മാടത്തിൻ നിര കണ്ടാലോ
അങ്ങു കൊട്ടങ്കാറ്റേററു വിയത്തിൽ-
പ്പൊങ്ങി വളർന്നു പെരുക്കും പാല്ക്കടൽ
തന്നിൽ വിളങ്ങീടുന്ന തരംഗപ-
രമ്പരയെന്നേ തോന്നിക്കൂട്ടൂ.

28 വരകുറി ചിറകിൽത്തങ്ങും മാട-
പ്രാവുകൾ ചേക്കയിരിക്കും മാളിക-
വളഭികൾ പൊന്നിൻതകിടു പടുത്തതു
മൂലം ഫളഫള മിന്നീ മേന്മേൽ
കനകാചലമായ് കതിരോൻ തൂകും
കാല്യമനോഹരകിരണാവലിയ-
ക്കൈലാസാചലശിഖരതലത്തിൽ
കാന്തി കലർത്തിയ ചന്തമിയന്നു.

29 പുതുവൈരക്കൽത്തൂണിൽ മരതക-
രത്നം കൊണ്ടേ പോതിക ചേർത്തും
മരകതമയമാം നീണ്ട തുലാങ്ങ-
ളതിന്മേൽ നേരേ വെച്ചു നിരത്തി 142

27 തിങ്കള്ളങ്കരിതെന വെൺമൈ തീററിയ
ചങ്കവെൺ ചുതൈ യുടൈ ത്തവള മാളികൈ
വെങ്കടുങ്കാല്പൊര മേക്ക നോക്കിയ
പൊങ്കിരും പാറ്കടററരങ്കം പോലുമേ.

28 പുള്ളിയം പുറവിറൈ പൊരുന്തു മാളികൈ
തള്ളരു ന്തമനിയ ത്തകടു വേയ്ന്തന
എള്ളരു ങ്കതിരവ നിളവെ യിറ്കുഴാം
വെള്ളി യങ്കിരിമിചൈ വിരിന്ത പോലുമേ.

29 വയിരനറ്കാൻമിചൈ മരകതത്തുലാം
ചെയിരറ പ്പോതികൈക്കിടത്തി ച്ചിത്തിരം

ജീവനെഴുന്നെന്നമരന്മാർക്കും
ശങ്ക വളക്കും മാതിരി ചിത്രം
താവീട്ടും പല സൗധവിശേഷം
കാണാമവിടെഗ്ഗണനാതീതം.

(വൃത്തഭേദം)

30 ഇന്ദുകാന്തതളിമത്തിൽ പന്തിയായ്
ചന്ദനത്തൂണ നാട്ടിയതിനു മേൽ
ചന്തമാർന്ന പവിഴത്താൽ പോതിക-
യേന്തി മാണിക്യം കൊണ്ടുള്ളൊരുത്തരം
ഇന്ദ്രനീലമണികൊണ്ടേ ഭിത്തിയും;
ഇങ്ങനെയെല്ലുമററുണ്ടു സൗധങ്ങൾ.

31 പത്മതുല്യമടി ചേർന്നു, ഭോഗികൾ-
ശീഷ്ഠരത്നം തഴുകിയും ചെമ്മാർന്നും
നാടകമാട്ടും മേനിയോട്ടും നട്ട-
വാട്ടും നൂലിഴസ്സുള്ളൊരഴകാർന്നും
ഹാടകപ്രഭ പൂണ്ടു വിളങ്ങിപോൻ
കോടികോടിക്കണക്കിനു മേടകൾ. 156

ഉയിർപെറക്കയിററിയവുമ്പർ നാട്ടവർ
അയിറ്ററ വിമൈപ്പന വളവില് കോടിയേ.

30 ചന്തിര കാന്തത്തിൻറലത്ത ചന്തന-
പ്പന്തിചെയ് തൂണിൻമേറ് പവളപ്പോതികൈ-
ച്ചെന്തനി മണിത്തുലാഞ്ചെറിന്ത തിൺച്ചുവർ
ഇന്തിര നീലത്ത വെണ്ണില് കോടിയേ.

31 പാടകക്കാലടി പതുമത്തൊപ്പന
ചേടരൈ ത്തഴീ ഇയിന ചെയ്യ വായിന
നാടക ത്തൊഴിലന നട്ടവു തുയ്യന
ആടക ത്തോററത്ത മകളിർ പോൻറന.

32 അങ്ങനെയുള്ള മേടകൾ കാൺമോർ തൻ
കണ്ണിണകളിമയാത,വയുമായ്
സമ്മിളിതങ്ങളായൊളി പൂണ്ടവർ
വിണ്ണവർ പോലെ നിശ്ചലം നില്ക്കയാൽ
ധ്യാനത്താലെത്തും ദിവ്യത പൂണ്ടാഭ
വാനലകിലും വ്യാപരിപ്പിച്ചപോൽ.

33 മഞ്ജുഭൂഷയണിഞ്ഞിട്ടും മാതരും
കഞ്ജമാല ധരിച്ചിട്ടും വീരരും
തങ്ങിടാതുള്ളതെങ്കിലും ധർമ്മാദി
ഭംഗമില്ലാതെ നോററുവരുന്നതായ്
പൊന്മണികളാൽ തീർത്തതാം സൗധങ്ങ-
ളെന്നിയേയൊന്നുമില്ലവിടങ്ങളിൽ.

34 മാനം മുററി നിവർന്നു,മമേയശ്രീ
സ്ഥാനമാർന്നും പുകഴൊളി തങ്ങിയും
ഊനമില്ലാതറയും നെറികളും
ചേരും സമ്രാട്ടിന്നൊപ്പമായ് സൗധങ്ങൾ.

35 അരുവികൾ പോലെ താഴ്ന്നു,മലയുന്നോ-
രരിയതാം മുത്തുമാല്യങ്ങളുൾച്ചേർന്നും
വിരിമുകിൽക്കുലം പോൽ കൊടിക്കുറകൾ
പെരുകിപ്പൊൻമണിക്കുമ്പാരമുൾക്കൊണ്ടും
മയിലിനോട്ട സമാനതയുള്ള പെൺ-
മണികൾ ചേർന്നും മലപോലായ് മാളിക. 178

32 പുക്കവർ കണ്ണിമൈ പൊരുന്തു റാതൊളി
തൊക്കുട ൻറയങ്കിവി ണ്ണവരി റേറാൻറലാല്
തിക്കുറ നിനൈപ്പിനിറ് ചെല്ല ന്തെയ്‌വവീട്ട
ഒക്കനി ൻറിമൈപ്പന വുമ്പർ നാട്ടിനം.

33 അണിയിഴൈ മകളിരു മലങ്കല് വീരരും
തണിവന വറനെറി തണിവി ലാതന
മണിയിനും പൊന്നിനും വനൈന്ത വല്ലതു
പണിപിറി തിയൻറില പകലൈ വെൻറന.

34 വാനുറ നിമിർന്തന വരമ്പില് ചെല്‌വത്ത
താനയർ പുകഴന തയങ്ക ചോതിയ
ഊനമി ലറനെറി യുററ വെണ്ണിലാ-
ക്കോനികർ കുടികട നൊൾകൈ ചാൻറന.

35 അരുവിയി റററാഴ്ന്തു മുത്തലങ്ക താമത്ത
വിരിമുകിറ്കലമെന ക്കൊടിവി രായിന
പരുമണി ക്കുവൈയന പഞ്ചുംപൊററ് കോടിയ
പൊരുമയിറ്കണത്തന മലൈയും പോൻറന,

36 മുകിലിനോട്ട കലർന്നറിയാതെ ക-
ണ്ടകിലിട്ടം പുക പൊങ്ങിപ്പരന്നതിൽ
നെടിയതാം കൊടിക്കുറയോടൊന്നിച്ചു
കൊടിമരത്തിലെശ്ശലങ്ങൾ കണ്ടെന്നാൽ
പലതിടവിടാതുണ്ടാമിടിമിന്ന-
ലൊളിയവിടെക്കലർന്നെന്നു തോന്നിട്ടം.

37 തുടിയിടയും തടമുല കേകികൾ-
ക്കുടയ പീലി പോലുള്ള കാർകുന്തലും
പിടമറിമാൻമിഴിയുമെഴുന്നോർ ത-
ന്നടിയിണയിൽ ചിലമ്പു ചിലയ്ക്കവേ
അവിടെ മാളികകളുള്ളിലെ വെൺമുത്തി-
ന്നവികലകാന്തി ചേരുന്ന മാലകൾ
നറുമണമുള്ള കല്പകപ്പൂക്കൾ കൊ-
ണ്ടരിയ മാല്യങ്ങളെന്നല്ലോ നണ്ണുന്നു.

38 മാമലകളിൽക്കാണും കദളികൾ
മാതിരി,യുദ്ധമണ്ഡലം തൊട്ടിട്ടം
ഉന്നതദ്ധ്വജപങ്ക്തികൾ ,റില്പതി-
ലെന്നും വാർമതി ചെന്നുരസീട്ടന്നു.
നിര്ണ്ണയ മതിനാലല്ലോ തേഞ്ഞിട്ട
പൂര്ണ്ണചന്ദ്രൻ കലയായി മാറുന്നു! 198

36 അകിലിട്ട കൊഴുംപുകൈ യളായ് മയങ്കിന
മുകിലൊട്ട വേററുമൈ തെരിക്കി ലാമുഴു-
ത്തുകിലൊട്ട നെട്ടങ്കൊടി ച്ചൂല മിന്നുവ
പകലിട്ട മിന്നണിപ്പരപ്പപ്പോൻറവേ.

37 തുടിയിടൈ പ്പണൈമുലൈ ത്തോകൈ യന്നവർ
അടിയിണൈ ച്ചിലമ്പുപൂൺ ടരററു മാളികൈ-
ക്കൊടിയിടൈ ത്തരളവെൺ കോവൈ ചൂഴ്വന
കടിയുടൈ ക്കറ്പക ങ്കാൻറ മാലൈയേ.

38 കാൺവരു നെട്ടവരൈക്കതലി ക്കാനം പോറ്
കോണിമിർ പതാകൈയിൻ കഴാ ന്തൈത്തന
വാണനി മഴങ്കിട മടങ്കി വൈകലും
ഏച്ചൺമതി തേയ്വത ക്കൊടികൾ ടേയ്ക്കവേ.

39 പൊന്നണിഞ്ഞുള്ള മണ്ഡപമല്ലെങ്കി-
ലുന്നതങ്ങളാം ശാലകളായിടാം
അല്ലെന്നാലോ വെൺമാടമാം മാളിക-
ക്കുന്നുകളാകാമല്ലാതിടങ്ങളിൽ
രത്നശോഭിതമങ്കണമായിടാം
മുത്തണിഞ്ഞുള്ള പന്തലുമായിടാം.

40 മിന്നൽ പോലെ, വിളക്കെന്ന പോലെയും
മിന്നിടും വെയിലിൻ നില പോലെയും
പൊന്നൊളിയണി വേലയെഴുന്നതാ-
മന്നഗരത്തിൻ കാന്തിയലക്ഷ്യയാൽ
ഇന്നും വാനവർ വാണിടും നാടിനെ-
'പ്പൊന്നുലക'മെന്നല്ലോ വിളിപ്പതും.

41 ഉയരും പോതേതുമില്ലാതെ,യുച്ചയാം
പൊഴുതിലേറിയുമന്തിക്കു മങ്ങിയും
കതിരവനുടെ മണ്ഡലം കാൺമതോ
കനകരത്നമയമാം മതിലിനാൽ
പരമലംകൃതയായോരയോദ്ധ്യയാൾ-
ക്കെഴമഴകിൻ നിഴലു ബിംബിച്ചതാം. 216

39 പൊൻറിണി മണ്ടപമല്ല പൂത്തൊടർ
മൻറുക ളല്ലന മാട മാളികൈ
കൻറുക ളല്ലന മണിചെയ് കുട്ടിമം
മുൻറില്ക ളല്ലന മുത്തിൻ പന്തരേ.

40 മിന്നെന വിളക്കെന വെയിറ് പിഴംപെന-
ത്തുന്നിയ തമനിയ ത്തൊഴിറ ശൈത്തവ-
ക്കന്നി നന്നകർനിഴല് കതുവ ലാലരോ
പൊന്നുല കായത പ്പുലവർ വാനമേ.

41 എഴുമിട ത്തകൻറിടൈ യൊൻറി യെറ്പട്ട
പൊഴുതിടൈ പ്പോതലിറ്പുരിചൈ പ്പൊൻമതില്
അഴൻമണി തിരുത്തിയ വയോത്തി യാളുടൈ
നിഴലെന പ്പൊലിയുമാല് നേമി വാൻചുടർ,

(വൃത്തഭേദം)

42 അഴകേലും മേഖല പൂണ്ട കമനിമാ-
രകില്പ പുകസ്സും പൊന്മാളികയിൽ
മുകില്പകളെത്തിക്കടലിലിറങ്ങിയ-
റ്റപ്പകയുടെ തുമണം ചേക്കമെങ്കിൽ
തുരുതുരെയമ്മുകിൽ ചാററും മഴനീരിൻ
നറുമണമെത്രയെന്നോതീടണോ?

43 ചുരുളിളം കുറുനിര തിരളും പെൺകുട്ടികൾ
കുഴലൊലിപോലല്ലോ കൊഞ്ചിട്ടന്നു;
കമനികൾ തുകിട്ടമതുമമൊഴികളോ
മകരവീണാനാദമൊത്തിരുന്നു;
മദനമനോഹരമാനിനിമാരുടെ
മധുരസ്വരത്തിൻെറ മാതൃകയോ
മധു വില്ക്കുന്നോരുടെ ചേരിയിൽ നിന്നെഴും
മദകരനടനസംഗീതം തന്നെ.

44 കനലൊളി കണ്ണിൽക്കലരുന്ന കരിവീരർ
കാല്കൊണ്ടു മണ്ണിൽ കുഴികൾ തോണ്ടി.
കാമ്യാംഗരായ കുമാരകർക്കന്നിലം
കളിയരങ്ങായിപ്പരിണമിച്ചു.
അവരുടെയംഗരാഗാദി പൊഴികയാ-
ലവിടെക്കുഴികൾ നികന്നുപോയി! 236

42 ആയ്ന്തമേ കലൈയവ രമ്പൊൻ മാളികൈ
വേയ്ന്ത കാരകിറ്പുകൈ യുണ്ട മേകമ്പോയ്-
ത്തോയ്ന്തമാ ക്കടനറു ന്തുപ നാറുമേല്
പായ്ന്തതാ രൈയിനിലൈ പകര വേണ്ടുമോ.

43 കുഴലിചൈ മടന്തൈയർ കുതലൈ കോതൈയർ
മഴലൈ യ ങ്കുഴലിചൈ മകര യാഴിചൈ
എഴിലിചൈ മടന്തൈയ രിൻചൊ ലിന്നിചൈ
പഴൈയർത ഞ്ചേരിയിറ് പൊരുനർ പാട്ടിചൈ.

44 കണ്ണിടൈ ക്കനല്ചൊരി കളിറു കാല്കൊട്ട
മണ്ണിടൈ വെട്ടുവ വേട്ക മൈന്തർകൾ
പണ്ണൈകൾ പയിലിട ങ്കുഴിപ ടൈപ്പന
ചുണ്ണമ ക്കുഴികളൈ ത്തൊടർന്തു തൂർപ്പന.

45 ചിന്തിച്ചിതറുന്ന വെൺമുത്തു മുററത്തു
സുന്ദരിമാർ പന്തടിച്ചിട്ടമ്പോൾ.
അന്തമില്ലാതെ കിടക്കുമവയെല്ലാം
ചന്തത്തിൻ ദാസികൾ കോരിക്കൂട്ടി
ചന്ദ്രപ്രഭ കെട്ടു മങ്ങിട്ടമ്മാറവ
വെൺകുളിർപ്പുനിലാവെങ്ങും വീശി.

46 രംഗത്തു നർത്തനം ചെയ്യുന്ന ചമ്പക-
രമ്യാംഗിമാരയച്ചീടുന്നതാം
കാളിമ പൂണ്ട കടാക്ഷമാം വേലേററു
കാമുകചിത്തം തപിച്ചിടുന്നു.
അവരുടെയുദ്ബണപ്രാണങ്ങൾ നേർത്തുപോയ്
യുവതീജനമദ്ധ്യമെന്നപോലെ.
അവരുടെയാശകൾ പൊന്തിയുയർന്നുപോയ്
യുവതീജനസ്തനമെന്നപോലെ.

47 ഉപവനം മധുകണം തൂകുന്നു, കൊതിയാളും
മധുകരം നുഴയുന്നു തെന്നലൊത്തു,
വിരഹിണിമാരുടെ വിങ്ങുന്ന കൊങ്കകൾ
വിധുരം വിലഗ്നമായ് മാറിടത്തിൽ. 252

45 പന്തുകൺ മടന്തെയർ പയിററു വാരിടൈ-
ച്ചിന്തുവ മുത്തിന മവൈ തിരട്ടുവാർ
അന്തമില് ചിലതിയരാററു കപ്പെകൾ
ചന്തിര നൊളികെട ത്തഴൈപ്പ തണ്ണിലാ.

46 അരങ്കിടൈ മടൈയ രാട്ടവാ രവർ
കരുങ്കടൈ ക്കണ്ണയില് കാമർ നെഞ്ചിനൈ
ഉരുങ്കുവ മററവ രുയിർക ളന്നവർ
മരുങ്കല്പോ റേറയ്വന വളർവ താചൈയേ.

47 പൊഴിവന ചോലൈകൾ പുതിയ തേൻചില
വിഴൈവന തെൻറലു മിളിറു മെല്ലന
നുഴൈവന വന്നവൈ നുഴൈയ നോവോടു
കുഴൈവന തുണന്തവർ കൊതിക്കു കൊങ്കൈയേ,

48 മകരമണിവീണാതന്ത്രികളംഗുലി-
മൃദുലചലനത്താൽത്തൂകുമൊലി
മധുരമുഖജഗാനത്തോടു ചേർന്നേററ-
മുയരുന്നു താഴുന്നു താളത്തോടും
തിമി ധിമി മേളമത്താളത്തിൽത്തോൾ വാറിൻ
വരി ചേർന്ന മദ്ദളം മൊത്തിടുന്നു
കളമൊഴിമാരോടു സല്ലാപം കൊള്ളുന്ന
കിളികുലമപ്പാട്ടു കേട്ടുറങ്ങി.

49 കുതവരി ചിലയൊത്ത നെററിയും കോവച്ചെ-
മ്പഴമൊത്ത ചുണ്ടുമെഴും വധുക്കൾ
പരിചര്യ ചെയ്തു ചെന്താമരപ്പൂക്കളിൻ
പരിഭവം തീർത്തിടും പാദങ്ങളാൽ
പരുഷമായ്ത്താഡിച്ചു ചേക്കുന്നു ചെന്നിറം
പരുപരുപ്പേറിയ തോളുകളിൽ.

50 പകലിരവറിയാതതുലിതമമ്മഹാ-
നഗരത്തിൽ വാഴും സതികളുടെ
ഒളിയാളും ദീപം പോൽ നിരവദ്യമാം കാന്തി
തിരളും പൂമേനി കണ്ടീടുവാനാം
വിനിമീലിതാക്ഷം വിലസുന്നു വിലിഖിതം
വിവിധവർണ്ണോജ്ജ്വല ചിത്രജാലം. 272

48 ഇറങ്കുവ മകരയാ ഴെടുത്ത വിന്നിശൈ
നിറങ്കിളർ പാടലാ നിമിർവ വവ്വഴി
കറങ്കുവ വാർവിചി കരുവി കൺമുകിഴത്തു
ഉറങ്കുവ മകളിരോ ടോതു ങ്കിള്ളൈയേ.

49 കുതൈവരി ച്ചിലൈനുതർകൊവ്വൈ വായ്ച്ചിയർ
പതവുകൈത്തൊഴിൽകൊടു പിഴപ്പി ലാതന
തതൈമലർ ത്താമരൈ യന്ന താളിനാൽ
ഉതൈപട ച്ചിവപ്പുന വുരവു ത്തോൾകളേ.

50 പൊഴുതുണർ വിരിയവ പ്പൊരുവിൻ മാനകർ-
ത്തൊഴുതകൈ മടന്തൈയർ ചുടർവിളക്കെന-
പ്പഴുതുറു മേനിയൈ പ്പാർക്ക മാശൈകൊൽ
എഴുതുചി ത്തിരങ്കളു മിമൈപ്പി ലാതവേ.

51 അഴകുററ പൂമങ്ക വിളയാട്ടം മാളിക-
യൊളിയെങ്ങും ചേർത്തിട്ടിരുളകററി;
മണിദീപകാന്തിയുമല്ലതു നൈവിള-
ക്കൊളിയുമല്ലാ നല്ലാർമേനിയല്ലോ!

52 പദപാതവാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടുന്നതാം
പറയുടെ നാദവും വീണാഗാനം
നടികൾ പൊഴിച്ചിട്ടും വായ്പാട്ടും ചേരുമ്പോൾ
'സതിനാട്യ'മാടി 'മതംഗിക'കൾ
അവരുടെ കാൽച്ചിലമ്പല്ലോ വകുത്തതിൻ
വിവിധമാം ഭാവങ്ങൾ കാട്ടിടുന്നു.
അതുമല്ലെന്നാലോ കുതിരക്കഴുത്തിങ്ക-
ലണിയായ കിങ്കിണി കാട്ടുമല്ലോ.

53 അവരുടെ വദനത്തിൽ പൊടിയുന്നു പുഞ്ചിരി;
യതു വെന്നുരുക്കുന്നു പുഷ്മാനസം;
അവരുടെ മെല്ലിട മെലിയുന്നു നാൾതോറും;
അതിനൊപ്പമമ്മഞ്ജുകൊങ്കകളിൽ
അനുദിനമേറുന്നു ചെമ്പൊന്നിൻ മാലകൾ
അവദാതമുക്തഹാരങ്ങളൊപ്പം. 290

51 തണിമലർ ത്തിരുമക ടയങ്കു മാളികൈ
ഇണരൊളി പരപ്പിനി ൻറിരുട്ടു രപ്പന
തിണിചുടർ നെയ്യുടൈ ത്തീവിളക്കമോ
മണിവിള ക്കല്ലന മകളിർ മേനിയേ.

52 പതങ്കളി ററണ്ണുമൈ പാണി പണ്ണുറ
വിതങ്കളിൻ വിതിമുറൈ ചതിമിതിപ്പവർ
മതങ്കിയ രച്ചതി വകുത്തു ക്കാട്ടുവ
ചതങ്കൈക ളല്ലന പുരവി ത്താൾകളേ.

53 മുളൈപ്പന മുറുവലം മുറുവല് വെന്നുയർ
വിളൈപ്പന വൻറിയു മെലിന്തു നാടൊറും
ഇളൈപ്പന നുണ്ണിടൈ യിളൈപ്പ മെൻമുലൈ
തിളൈപ്പന മുത്തൊടു ചെമ്പൊ നാരമേ,

54 നളിനങ്ങൾ തോറുമിടവിടാതരയന്നം
കളിയാടി, നീരിലേ കരിമീനങ്ങൾ.
മധുപാനം ചേരുന്ന പൂക്കളിൽ വണ്ടിണ;-
മദഗജം നീരേററു പൂമ്പൊയ്കയിൽ.
കാമിനിമാരുടെ കൺമിഴിക്കോണുകൾ
കാമം കളിയാടി നില്പിതെങ്ങും.

55 കനലെഴും മിഴിയാളും സിംഹങ്ങളിണയൊത്തു
കഴിയാൻ കൊതി കൊള്ളും ഗുഹകളേല്ലും
അടിവാരം കോലുന്ന മല പോലെ വലുതായ
കരിവീരൻ മൂന്നു വഴിക്കൊഴുക്കും
മദജലം മഴ പെയ്ത മണ്ണിൽ,ക്കൊടിചേരും
രഥജാലമാണ്ടു പുതഞ്ഞിട്ടുന്നു.

56 ചേടിമാർ ദൂരെ വെടിഞ്ഞ പൂമാലകൾ
ഓട്ടും കുതിരക്കുളമ്പിൽ ചുററി;
മാനിനിമാരുടെ കൊങ്കത്തടങ്ങളിൽ
ചേരുന്ന ചന്ദനച്ചാന്തണികൾ
സാന്ത്വനോത്സാഹം കലന്നണഞ്ഞീടുന്ന
കാന്തന്മാർ കയ്യാൽ വടിച്ചെറിഞ്ഞു.
ആ വഴിത്താരയിലോട്ടുന്ന കൂട്ടക്കു
കാലതുമൂലം വഴുതിപ്പോയി! 310

54 ഇടൈയിടൈ യെങ്കണു ങളിയ റാതന
നടൈയിള വന്നങ്ക ണളിന നീർക്കയല്
പെടൈയിള വണ്ടുകൾ പിരച മാന്തിടു-
ങ്കടകരി യല്ലന മകളിർ കൺകളേ.

55 തഴല്വിഴി യാളിയു ന്തുണൈയു ന്താംവരൈ
മുഴൈവിഴ കിരിനികർ കളിററിൻ മുമ്മത
മഴൈവിഴും വിഴന്തൊറു മണ്ണും കീഴറ-
ക്കുഴൈവിഴും മതില്വിഴ കൊടിത്തിൺടേർകളേ.

56 ആടുവാർ പൊരുവി നൂപുരത്തൈ യാർപ്പന
ച്ചൂടുവാ രികന്തവ ത്തൊങ്കൻ മാലൈകൾ
ഓട്ടുവാ രിഴക്കുവ വൂട ലൂടറ-
ക്കൂടുവാർ വനമുലൈ കൊഴിത്ത ചാന്തമേ.

57 ദൃഢതരഖുരപുടം കൊണ്ടു കുതിരകൾ
പുരവീഥിയിങ്കൽപ്പൊടി കിളത്തി
തുരഗാധിരൂഢരാം യുവധീരരണിയുന്ന
മണിതൻ പ്രഭയതുകൊണ്ടു മങ്ങി.
അവരണിഞ്ഞീടുന്ന പുഷ്പമാല്യത്തിലെ
മകരന്ദം വീണതു വീണ്ടും മിന്നി!

58 മദജലം വേങ്ങാപ്പൂമണമാന്നു വർഷിപ്പൂ
മദകരിനികരമദമൃഗർവം
കുലകന്യമാരുടെ വദനങ്ങൾ മിന്നുന്നു
കുമുദത്തിൻ ശോണിമ ചേർന്നിണങ്ങി.
അവരുടെയണിമണി വിതറുന്നു ചുററില്ലു-
മഗണിതകിരണത്തിൻ കന്ദളങ്ങൾ!
അവരുടെ കുനുകുന്തൽത്തഴകൾ ചൊരിയുന്നി-
തതുലിതം സംഫുല്ലപുഷ്പാമോദം.

59 ഇന്നഗരത്തോടു ചേത്തമരാവതി
പുണ്യപുരമെന്നതെണ്ണീലല്ലോ
ഇന്നഗരാപണം കണ്ടിട്ടു കോപിച്ചു
പിന്നിട്ടുപോയീതളകാപുരം. 328

57 ഇളൈപ്പരു ങ്കരങ്കളാ ലിവ്വുളി പാരിനൈ-
ക്കിളൈപ്പന വവ്വഴി കിളർന്ത തുളിയിൻ
ഒളിപ്പന മണിയവൈ യൊളിര മീതുതേൻ
തുളിപ്പന കമരർ ത ന്തോളിൻ മാലൈയേ.

58 വിലക്കരു ങ്കരിമതം വേങ്കൈ നാറുവ
കുലക്കൊടി മാതർവായ് കുമുത നാറുവ
കലക്കൈടെ ക്കണിപ്പരു ങ്കതിർക ണാറുവ
മലർക്കടി നാറുവ മകളിർ കുന്തലേ.

59 കോവൈയി ന്നകരൊടെൺ കുറിക്ക ലാതവ-
ത്തേവർത ന്നകരിയൈ ച്ചെപ്പു കിൻറതൻ
യാവൈയും വഴങ്കിട ത്തീകലി യിന്നകർ
ആവണ ങ്കണ്ടപി ന്നളക്കൈ തോന്റതേ.

60 വീരകുമാരകന്യപുരാരാവമ-
ങ്ങാരാലിടഞ്ഞുയരുന്നു ചുററും,
വേല്പകൾ മിന്നുന്നു, രത്നാഭരണങ്ങൾ
കോല്പന്ന കാന്തിയുതിർന്നിട്ടുന്നു,
കസ്തൂരിഗന്ധം പരക്കുന്നു, മിന്നുന്നു
മുത്തുകൾ, പാട്ടുന്നു വണ്ടിണ്ടകൾ.

61 ശംഖവും കാഹളം വീണയും മദ്ദളം
രന്ധ്രവാദ്യങ്ങളുമെന്നുവേണ്ടാ
കിന്നരവാദ്യവും മററു വാദ്യങ്ങളു-
മൊന്നിച്ചുയത്തുമൊലിപ്പൊലിമ
കോളില്പലയും കടലിന്നിരമ്പത്തിൽ
മോളില്പയന്നു പുടപുഴങ്ങി.

62 മന്നവന്മാർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടും കാഴ്ചക-
ളെണ്ണുമളക്കുന്ന മണ്ഡപങ്ങൾ,
അളവററ മാഹാത്മ്യം തങ്ങുന്ന വേദങ്ങൾ
മറയവരോതീട്ടും മണ്ഡപങ്ങൾ,
പലപല കലകളാരാഞ്ഞറിഞ്ഞീട്ടുന്ന
പാഠാലയങ്ങളുമുണ്ടവിടെ. 346

60 അതിർകഴ ലൊലിപ്പന വയിലി മൈപ്പന
കതിർമണി യണിവെയിലു് കാൽവ മാൻമതം
മുതിർവുറ ക്കമെഴ്വന മുത്ത മിന്നുവ
മതുകര മിചൈപ്പന മൈന്ത രീട്ടമേ.

61 വളൈയൊലി വയിരൊലി മകര വീണൈയിൻ
കിളൈയൊലി മുഴവൊലി കിന്നര ത്തൊലി
തുളൈയൊലി പല്ലിയ ത്തുവൈക്കു ഞ്ചുമൈയിൻ
വിളൈയൊലി കടലൊലി മെലിയ വിമ്മുമേ.

62 മന്നവർ തരുതിറൈ യളക്കു മണ്ടപം
അന്നമെ ന്നടൈയവ രാട്ടു മണ്ടപം
മുന്നരു മറൈമറൈ യോതു മണ്ടപം
പന്നരു കലൈതെരി പട്ടി മണ്ടപം.

63 രവിപോലാം രത്നങ്ങൾ ചേരുന്ന തോരണം
കലരും തെരുവീഥിനിരകളെല്ലാം
ചെറുതാക്കിത്തീർക്കുന്നു ദിശകളെ,യകലെനി-
ന്നൊഴുകിവരുന്നതാമരുവികളെ
കൊലകൊമ്പൻ തൂകുന്ന മദജലം ചെറുതാക്കി;-
ക്കുതിരദായങ്ങൾ നീരാഴിയേയും!

64 കുളിർമുകിൽമാലകൾ തൊട്ടുരുമ്മീട്ടുന്ന
ശിഖരങ്ങൾ ചേരുന്ന തോരണങ്ങൾ
കിളരുന്ന മാളിക വികസിപ്പിച്ചീടുന്നി-
തൊളി പൂണ്ടെഴും മുഖപങ്കജങ്ങൾ.
അവ ചൊരിഞ്ഞീടുന്ന ക്രൂരമ്പിൻ നിരകളാ-
യുവജനചിത്തം പിളന്നിടുന്നു.

65 പൊന്നണിത്തേരൊലി,യശ്വഗളത്തിലെ-
ക്കിങ്ങിണിയൊച്ചയും ചേർന്നു പൊങ്ങി
മന്നവന്മാരുടെ വീരക്കഴലൊലി
തന്നോടെതിർത്തു മുഴങ്ങിയെങ്ങും.
മിന്നുമണികളണിഞ്ഞുള്ള കന്യകൾ
പൊൻകാല് ച്ചിലമ്പൊട്ടും പൊയ്കകളിൽ
മുങ്ങിക്കുളിക്കവേ താമരപ്പൂക്കളിൽ-
ത്തങ്ങുമന്നങ്ങൾ ചിലച്ചിടുന്നു. 366

63 ഇരവിയിർ ചുടർമണി യിമൈക്ക ന്തോരണ-
ത്തെരുവിനിർ ചിറിയന തിശൈകൾ ചേൺവിളങ്ക
അരുവിയിർ പെരിയന വാരൈെ ത്താനങ്കൾ
പറവൈയിർ പെരിയന പുരവിപ്പന്തിയേ.

64 ചുളികൈ മഴൈമുകി റെറാടക്ക ന്തോരണ
മാളികൈ മലർവന മകളിർ വാൺമുകം
വാളിക ളന്നവൈ മലർവ മററവൈ
യാളിക ളന്നവർ നിറത്തി നാഴ്പവേ.

65 മന്നവർ കഴലൊട്ട മാറു കൊൾവന
പൊന്നണി ത്തേരൊലി പുരവി ത്താരൊലി
ഇന്നകൈ യവർചിലമ്പുപങ്ക വേങ്കവ
കന്നിയർ കടൈതുറൈ ക്കമല' വന്നമേ.

66 പ്രാണേശന്മാരോട്ട മേളിച്ചും വേർവിട്ടും
    പ്രാണസമാനം പ്രിയതരമാം
തേനൊലിപ്പാട്ടുകൾ പാടിയും, ഗായിക-
    മാരാലാപിക്കുന്ന പാട്ടു കേട്ടും
പാരംപരന്ന പൂമ്പൊയ്കയിൽ നീന്തിയും
    ചാരുവാം പൂക്കളറുത്തു ചൂടി
നാളുകൾ പോക്കീ പുരാതനമപ്പുരിൽ
    നാളീകലോചനമാർകളെല്ലാം.

67 അലറുന്ന മദകരിനികരത്തിൻ മുതുകേറി-
    യതിനെയോരോന്നായി മുൻപിന്നാക്കി
ഉയരും ഖുരപുടമുള്ള കുതിരകൾ
    രഥനിവഹങ്ങളും വാഹമാക്കി
കൃശതര തനു പൂണ്ട യാചകന്മാരുടെ-
    യവശത പോക്കുന്ന ദാനം ചെയ്തും
പലപല പുരുഷരും പെരുതാമന്നഗരത്തിൽ
    പകലുമിരവും നയിച്ചിട്ടുന്നു.

68 കരിയോട്ട കരികളെപ്പൊരുതിച്ചും, കരവാളും
    വരിചില മുതലായോരായുധങ്ങൾ
കരതലമതിലേന്തി വെൺചാമരം പോലാം
    ഗളരോമമുള്ള കുതിരകളെ
അധിരോഹണം ചെയ്തു, മെതിരററ തെരുവിങ്കൽ-
    പ്പൊരുതിപ്പയററുന്നു യുവവീരന്മാർ. 388

66 ഊടവു കൂടവു മുയിരി നിന്നിചൈ
പാടവും വിറലിയർ പാടല് കേട്ക്കവും
ആടവു മകൻപുന ലാടി യമ്മലർ
ചൂടവും പൊഴുതുപോ ഞ്ചിലർക്ക തൊന്നകർ.

67 മുഴങ്കതിൺ കടകരി മൊയ്മ്പി നൂരവും
എഴുങ്കര ത്തിവുളിയൊ ടിറത മേറവും
പഴങ്കണാ ടിറന്തവർ പരിവു തീർതര
വഴങ്കവും പൊഴുതുപോ ഞ്ചിലർക്കം മാനകർ.

68 കരിയൊടു കരിയെതിർ പൊരുത്തി കൈപ്പടെ
വരിചിലൈ മുതലിയ വഴങ്കി വാളുകൈ-
പ്പുരവിയിറ് പൊരുവില് ചെണ്ടാടി പ്പോർക്കലൈ
തെരിതലിറ് പൊഴുതുപോ ഞ്ചിലർക്ക ച്ചേണകർ.

69 പൂങ്കാവിൽ പൂക്കളിറുത്തും, മാൻപേടപോൽ
കാന്തന്മാരോടിട ചേർന്നുകൊണ്ടും,
പൂമ്പൊയ്ക തന്നിൽ നീരാടിയും, ചെന്തൊണ്ടി
വായ്മലർത്തേനുണ്ടും, ചൂതാടിയും
സുന്ദരമാമന്നഗരത്തിലംഗനാ-
വൃന്ദങ്ങൾ നാളുകൾ പോക്കിക്കൊണ്ടാർ.

70 നാനാമഹത്വമെഴും മാനമെത്തീട്ട
മീനെഴമാഴിയെ വെൺമുകിൽപോൽ
വെണ്മാടത്തിന്മേലേയാട്ടും കൊടിക്കൂറ
വിണ്ണാറു നക്കി വററിച്ചീട്ടുന്നു!

71 പെരുതായ തോരണനിരകൾ പുണരുന്ന
പുരവാതിലുകളും, വിണ്ണിൽ മേലേ
ഇനിയുമൊരിടവുമില്ലെന്നുള്ള മട്ടിലൊ-
ട്ടുയരുന്ന ചെമ്പൊൻ മതിലുകളും,
മലപോലാം തോളൊത്ത മന്നക്കെഴും പുക-
ഴൊളിയൊത്തു കാൺകെ നാണിച്ചു
വാനോർ. 404

69 നന്തന വനത്തലർ കൊയ്ത്തു നവ്വിയേപോല്
വന്തിളൈ യവരൊടു വാവി യാടിവായ്-
ച്ചെന്തുവ രഴിതര ത്തേറല് മാന്തിത്തുതു
ഉന്തലിറ് പൊഴുതുപോ ഞ്ചിലർക്ക വ്വൊണ്ണുകർ.

70 നാനാവിതമാ നളിമാതിര വീതി യോടി
മീനാറു വേലൈ പ്പുനല്വെൺമുകി ലുണ്ണു മാപോല്
ആനാത മാട ത്തിടൈയാട്ടു കൊടിക്കൺ മീപ്പോയ്
വാനാറു നണ്ണി പ്പുനല്വററിട നക്ക മന്നോ.

71 വൻറോ രണങ്കൾ പുണർവായിലും വാനി നമ്പർ
ചെൻറോങ്കി മേലോ രിടമില്ലെന ച്ചെംപൊ നിഞ്ചി
കൻറോങ്കു തോളാർ കണങ്കുട്ടിമശേക്കമൈപ്പെയന്ന
ഒൻറോ ടിരണ്ടും മുയർന്തോങ്കിന വുമ്പർ നാണ.

72 കാട്ടിലും, വീട്ടിലെ വാടിയി,ലാഴിയെ-
ക്കാട്ടിൽ വലുതാം കിടങ്ങുകളിൽ,
മട്ടോൽമൊഴിമാർ നീരാട്ടം കുളങ്ങളി-
ലൂററും പുഴയുമെഴും മലകൾ.
കെട്ടുകളുള്ളതാം വീട്ടിലും ചന്തമായ്
കെട്ടിയിണക്കും മണിപ്പന്തലിൽ,
വീണാനിനദം പോൽ വണ്ടുകൾ പാടുന്ന
ചേണററ പൂങ്കാവിടങ്ങളിലും,
കാണുന്നു പൂവും തളിരും വിരിച്ചാക്കും
വേണുന്ന മട്ടിൽ വിശിഷ്ടതല്പം.

73 തെളിനീരു ചേരും മുകിലു,മലയാഴി_
നിരയും നടുങ്ങുമാറെന്നുമെന്നും
തോൽ വാർ വരിഞ്ഞു മുരജം മുഴങ്ങീട്ടു-
മാ നഗരത്തിലെയാളുകളിൽ
കള്ളന്മാരാരുമില്ലാത്തതുമൂലമായ്
കാവലുമില്ലാ പൊരുളിനൊന്നും. 424

72 കാട്ടും പുനമു ങടലന്ന കിടങ്ങു മാതർ
ആട്ടു ങ്ങളനും മരുവിച്ചനൈ കൻറു മുമ്പർ
വീട്ടും വിരവും മണിപ്പന്തരും വീണൈ വണ്ടു
പാട്ടും പൊഴിലും മലർപ്പല്ലവ പ്പള്ളി മന്നോ.

73 തെൾവാർ മഴൈയു ന്തിരൈയാഴിയു മുട്ക നാളും
വൾവാർ മുരചം മതിർമാനകർ വാഴ മാക്കൾ
കൾവാ രിലാമൈ പ്പൊരുട് കാവലുമില്ലൈ യാതും
കൊൾവാ രിലാമൈ കൊടുപ്പാർകളു മില്ലൈ മാതോ.

74 യാതൊന്നും യാചിപ്പോരില്ലാത്ത കാരണ-
മാരുമവിടെക്കൊട്ടപ്പോരല്ലാ.
വിദ്യയില്ലാത്തവരാരുമില്ലായ്കയാൽ
വിദ്യയിൽ മുററിയോരാരുമില്ല!
എങ്കിലും വിദ്വത്സഭകളിലാരുമേ
കെങ്കേമന്മാരല്ലാതാരുമില്ല!
എല്ലാരുമെല്ലാപ്പെരിയ സമ്പത്തുക-
ളേന്തിയോരാകയാലപ്പുരിയിൽ
ഇല്ലാത്തോരാരുമില്ലെങ്കിലും സമ്പത്തി-
യുള്ളോരുമാരുമില്ലെന്നു ചൊല്ലാം.

75 വിദ്യയാം മൂലത്തിൽ നിന്നും മുളച്ചെണ്ണ-
മററുള്ള ശാസ്ത്രശ്രുതികളാകും
ആദിമഹത്വം കലർന്ന മഹാശാഖ-
മേലേയുയത്തി, മഹാതപസ്സാം
പച്ചിലച്ചാത്തു തഴച്ചു, കാരുണ്യമാം
മൊട്ടുകളെങ്ങുമേ കാട്ടി നിന്നും,
ധമ്മസൂനങ്ങൾ വിടത്തിയും, ലൗകിക-
ശമ്മഫലം പോൽ നഗരം മിന്നീ. 442

---

74 കല്ലാരു നിറ്പാർ പിററിൻമൈയിറ് കല്വി മുററ
വല്ലാരു മില്ലൈയവൈ വല്ലര ല്ലാരു മില്ലൈ
എല്ലാരു മെല്ലാപ്പെരും ശെൽവമു മെയ്തലാലേ
ഇല്ലാരു മില്ലൈ യുടൈയാർകളു മില്ലൈ മാതോ.

75 ഏകം മുതറ്കൽവി മുളൈത്തെഴ ത്തെണ്ണില് കേൾവി
ആകം മുതററിൺ പണൈപോക്കി യരുന്ത വത്തിൻ
ശാക ന്തഴൈത്തൻ പരുമ്പി തനരുമം മലർന്തു
പോക കനിയൊൻറു പഴുത്തതു പോലു മൻറേ.

രാജഗുണപ്രഖ്യാപനം

1 അങ്ങനെ പലപല മഹത്വമാളും നിത്യ-
മംഗലനഗരത്തിൻ മന്നനോ മന്നോർ മന്നൻ
മാൺപെഴും തനിച്ചെങ്കോലേഴലോകത്തിങ്കലാ
മന്നവൻ ചെലുത്തുന്നു, ധർമ്മത്തിന്നവതാരം.
വീരനൂപുരശാലി,യിമ്മഹാകഥയ്ക്കുററ
നായകൻ രാമചന്ദ്രദേവനു പിതാവല്ലോ.

2 ആദിമജ്ഞാനം, കൃപാ, ധർമ്മവും, സമൃദ്ധിയും,
ദാനവും, നിരവദ്യബലമാം വീരത്വവും
നീതിയുമളവററ മററുള്ള ഗുണങ്ങളും
പാതിയാം മററുള്ളോർക്ക്, പൂർണ്ണമിസ്സമ്രാട്ടിങ്കല്!

3 അലയാഴികൾ ചൂഴമിപ്പാരിലില്ലാ ദാന-
ജലധാരയായ് മുററും നനയാതൊരു കൈയ്യും.
സത്യമാം വേദമാർഗ്ഗംതുടരുമരചന്മാ-
ക്കൊത്തതായ് മററുള്ളവരാരുമേ ചെയ്യാത്തതാം 14

അരചിയറ്പടലം

1 അമ്മാ ണകരു ക്കരച,ന്നരചർ ക്കരചൻ
ചെമ്മാ ണ്ടനിക്കോ ലുലകേഴിനു ഞ്ചെല്ല നിൻറാൻ
ഇമ്മാൺ കതൈക്കോ രിറൈയായ വിരാമ നെന്നും
മൊയ്മ്മാൺ കഴലോ ററരു നല്ലറ മൂർത്തി യന്നാൻ.

2 ആതി മ്മതി യുമ്മരുളുമ്മറ നമ്മ മൈവും
ഏതിൻ മിടല്വീ രമു മീകൈയു മെണ്ണിൽ യാവും
നീതി ന്നിലൈയുമ്മിവൈ നേമിയി നോർക്കു നിൻറ
പാതി മുഴുതും മിവറ്ക്കോപണി കേട്പ മന്നോ

3 മൊയ്യാർ കലിചൂഴ് മുതുപാരിൻ മുകന്തു താന-
മൈക്കൈയാർ പുനലാ നമൈനയാതനകൈയു മില്ലെ

യാഗങ്ങൾ പല വിധം ചെയ്തവയെല്ലാമിന്നീ
ഭൂപാലകുലോത്തംസം മറന്നേ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

4 അങ്ങനെ വിളങ്ങീടും മന്നവൻ, കാരുണ്യത്തി-
ലമ്മയെപ്പോലാം, നന്മ ചെയ്യതിൽ തപോതുല്യം.
മുൻനിലയെടുത്തോതു മേന്മയും വരുത്തീടാൻ
തന്നുടെ പുത്രൻ പോലാം സദ്ഗതി നല്കീടാനും.
അന്യരിൽ ഗദതുല്യം ദണ്ഡനം ചെയ്യോർ ക്കുഗ്ര-
ഖണ്ഡനൗഷധം തന്നെ, സൂക്ഷ്മമാം ശ്രുതികളെ
ആരായുന്നവർക്കെല്ലാം സന്ദേഹനിവൃത്തിക്കാ-
യാ രാജരാജൻ ബോധജ്ഞാനമായ് ലസിക്കുന്നു.

5 കൊട്ടത്തേ കടന്നല്ലോ യാചകസമുദ്രത്തെ;-
പ്പാറിച്ചേ പാരം കാണാശ്ശാസ്ത്രമാം പാരവാരം;
ചൊടിച്ചു ഖഡ്ഗത്താലേ വൈരിയാം വാരാന്നിധി;
സുഖിച്ചുകൊണ്ടേ സമ്പത്സുഖമാം യാദോനിധി.

6 വെള്ളവും പറവയും വിലങ്ങും വേശ്യയ്ക്കുള്ളോ-
രുള്ളവുമൊരേ വഴിയോട്ടമാറാക്കിത്തീർത്തും
തള്ളുവാനാകാത്തതാം പെരിയ പുകഴ്, തോലാ-
ലുള്ളതാമുറയിങ്കൽ ഖഡ്ഗവുമേന്തിക്കൊണ്ടും 32

മെയ്യായ വേത ത്തുറൈ വേന്തരു ക്കേയ്ന്ത യാരും
ചെയ്യാത യാക മ്മിവൻചെയ്തു മുടിത്ത മാതോ

4 തായൊക്കു മൻപി ററവമൊക്കു നലമ്പ യപ്പിൻ
ചേയൊക്കു മുന്നി ൻറൊരുചെല്കതി യുയ്ക്കു നീരാല്
നോയൊക്കു മെന്നിൻ മരുന്തൊക്കു നുണങ്കു കേൾവി
ആയ പ്പുകങ്കര ലറിവൊക്കു മെവർക്കു മന്നാൻ.

5 ഈന്തേ കടന്താ നിരപ്പോർകട ലെണ്ണി നന്നൂല്
ആയ്ന്തേ കടന്താൻ കലൈയെന്നു മളക്കർ വാളാറ്
കായ്ന്തേ കടന്താൻ പകൈവേലൈ കരുത്തു മുററ-
ത്തോയ്ന്തേ കടന്താ ൻറിരുവിൻറൊടർ പോകപൗവം

6 വെള്ളമും പറവൈയും വിലങ്കും വേശൈയർ
ഉള്ളമു മൊരുവഴി യോട നിൻറവൻ

മന്നവർമന്നൻ കൊണ്ടു പ്രഭുത്വത്തോടെ പാരിൽ
ധന്യമാം ദശരഥനെന്നതാം തിരുനാമം.

7 ഇടയിൽ കാണും ചില മലകൾ പലതരം
മണികൾ പതിച്ചുള്ള മാളികയായും മിന്നും
മന്നിടം നിനച്ചെന്നാൽ മഞ്ജുളമയോദ്ധ്യയാ-
മമ്മഹാനഗരം പോൽ മന്നനിലൊതുങ്ങീ പോല്.

8 മാററലർവലിപ്പത്തെ നേർക്കറിഞ്ഞ,വരുടെ
മസ്തകം പിളർക്കയാൽ മററാർക്കുമെഴാത്തതാം
അമ്മഹാപ്രഭാവൻെറ ഹസ്തത്തിലനാരതം
തങ്ങിട്ടും നിശിതമാമായുധം തേഞ്ഞീടുന്നു!
മററു ഭൂപാലവൃന്ദം മൗലിയിലണച്ചീട്ടും
രത്നസഞ്ചിതമാകും മകുടകോടികളാൽ
ആ രാജരാജൻ തൻെറ ചേവടിയണിഞ്ഞീട്ടും
വീരനൂപുരത്തിൻെറയരിമ്പും തേയുന്നല്ലോ.

9 മന്നിടത്തിങ്കലുള്ള ജീവികൾ തോറും വ്യാപി-
ച്ചന്യൂനം തണൽ ചേർത്തു കൂരിരുളകററുവാൻ
മന്നവന്നെഴും കുട മതിയാം മതിയാകും,
പിന്നെയെന്തിനു വേണം വിണ്മതി വേറേ വാനിൽ? 50

തള്ളരും പെരുമ്പുകഴ് ത്തയരത പ്പെയർ
വള്ളല്വള്ളുറൈയയിൻ മന്നർ മന്നനേ.

7 നേമിമാല്വരൈമതി ലാക നീൾപ്പുറ-
പ്പാമമാ കടല് കിട ങ്കാക പ്പൻമണി
വാമമാളികൈ മലൈയാക മന്നറ്കു-
പ്പൂമിയു മയോത്തിമാ നകരം പോലുമേ.

8 ആവരും വന്മൈനേ രറിന്തു തീട്ടലാല്
മേവരു മൈയടൈ വേലു ന്തേയുമാല്
കോവുടൈ നെട്ടുമണി മകുട കോടിയാല്
ചേവടി യണിന്ത പൊറ്കഴലും തേയുമാല്.

9 മണ്ണിടൈ യുയിർതൊറും വളർന്തു തേയ്വിൻറി-
ത്തണ്ണിഴല് പരപ്പവു മിരുളൈ ത്തള്ളവും
അണ്ണൽൻ കുടൈമതി യമൈയു മാതലാൻ
വിണ്ണിടൈ മതിയിനൈ മികൈയി തെന്നവേ.

10 വൈരഭൂഷകൾ ചാത്തി വീര്യത്തിൽ മൃഗരാജ-
ഭൈരവനാകും പങ്ക്തിരഥനീലോകം മുററും
തന്നുയിർ പൊലെ കാത്തുവന്നതു മൂലം ലോക-
ത്തിന്നാകെയതുല്യമാമുടലുമായിത്തീന്നു.

11 കുന്നുപോലുയർന്നെഴും തോളുള്ള ദശരഥ-
മന്നൻെറ ജയം കൊള്ളും ശോഭനമാജ്ഞാചക്രം
ചണ്ഡഭാനുവെപ്പോലെ ലോകത്തിലുലാവീ,ഭൂ-
മണ്ഡലമാണ്ടീ ലോകം സവ്വവും രക്ഷിക്കുന്നു.

12 വൈരികളെങ്ങും വെല്ലുവിളിക്കാനില്ലായ്കയാൽ
പോരിനു വെമ്പും വീരബാഹുക്കളെഴും മന്നൻ
പാരിടമൊരു പാവം തന്നുടെ വയൽ പോലെ
പാലിച്ചുവന്നാനല്ലോ പാരമുത്സാഹത്തോടെ. 62

---

10 വയിരവാൻ പൂണണി മടങ്കൻ മൊയ്മ്പിനാൻ
ഉയിരെലാ ന്തന്നുയി രൊപ്പ വോമ്പലാല്
ചെയിരിലാ വുലകിനിർ ചെൻറു നിൻറുവാഴ്
ഉയിരെലാ മുറൈവെതോ രുടമ്പു മായിനാൻ.

11 കുൻറെന വുയരിയ കുവവു ത്തോളിനാൻ
വെൻറി യന്തികിരിവെ മ്പരുതി യാമെന
ഒൻറെന വുലകിടൈ യുലാവി മീമിചൈ
നിൻറുനി ൻറുയിർ തൊറു നെടിതു കാക്കുമേ.

12 എയ്യെന വെഴപകൈ യെങ്കു മിൻമൈയാൻ
മൊയ്പെറാ ത്തിനവുറു മുഴവു ത്തോളിനാൻ
വൈയക മുഴവതും വറിഞ്ഞ നോമ്പുമോർ
ചെയ്യെന ക്കാത്തിനി തരശു ചെയ്കിൻറാൻ.

ശ്രീരാമാവതാരം

1 ആയവനൊരുദിന,മജദേവനു തുല്യ-
നാ,യതിപരിശുദ്ധിയാണെഴും വസിഷ്ഠനെ
വണങ്ങിച്ചൊന്നാ:“നെൻെറ പൂർവ്വികം വംശം, മാതൃ-
ജനങ്ങൾ, ജനകനും, തപസ്സും, പുണ്യത്താലേ
ലഭിച്ചോരാദിദേവൻ, പ്രേഷ്ഠമാം വസ്തുക്കളും
നിനച്ചാലങ്ങുതന്നെ,-—യെന്നാലും ഭിന്നൻ ഭവാൻ.

2 എൻ കുലത്തലവന്മാരിനദേവനേക്കാളും
തൻ കുലം വിളങ്ങവേ ധരണി കാത്തോരല്ലോ.
മങ്ങുവോരില്ലെന്നോതും മട്ടിലിന്നടിയനും
മന്നിടം മുററും കാത്തേനിന്നും നിന്നരുളാലേ.

3 അറുപതിനായിരമാണ്ടു ഞാനാണ്ടു ലോക,-
മറുതി ചെയ്യേനേറും വെറിയാണ്ടുള്ളോർകളെ.
കുറവൊന്നുമില്ലയെങ്കിലുമെൻ പിൽക്കാലം
മറുകും ലോകമെന്നെൻ മാനസം കലങ്ങുന്നു. 14

തിരുവവതാരപ്പടലം

1 ആയവനൊരു പക ലയനൈ യേനികർ
ത്തുയമാ മുനിവര റെറാഴുതു തൊല്കുല-
ത്തായരു ന്തന്തൈയു ന്തവമു മമ്പിനാൻ
മേയവാൻ കടവുളും പിറവും വേറു നീ.

2 എങ്കുല ത്തലൈവർക ളിരവി തന്നിനും
തങ്കുലം വിളങ്കര ത്തരണി താങ്കിനാർ
മങ്കുന രില്ലെന വരമ്പില് വൈയകം
ഇങ്കുന തരുളിനാ ലിനിതി നോമ്പിനേൻ

3 അറുപതി നായിരമാണ്ടു മാണ്ടുറ
ഉറുപകൈ യൊട്ടുക്കിയി വ്വുലകൈ യോമ്പിനേൻ
പിറിതൊരു കുറൈയിലൈ യെറ്പിൻ വൈയകം
മറുകുറു മെൻപതോർ മറുക്ക മുണ്ടരോ.

4 അരിയതപം ചെയ്യോ;രന്തണന്മാ,രഴ-
ലറിയാതിന്നേവരെസ്സസുഖം വാണോരല്ലോ.
പെരുതാം തപത്താലെയുഴലാമെൻ പിള്ളാല-
ത്തവരെല്ലാമെന്നോർത്തിട്ടെൻചിത്തം കലങ്ങുന്നു ''

5 മങ്ഗളം ഭേരീരവം മുഴങ്ങും മുററത്തോട്ടും
ചെമ്മുത്തിന്നൊളി കോല്വും പൊന്മുടിയോട്ടും ചേർന്ന
മന്നവനേവം ചൊല്ലെ,ക്കഞ്ജകർണ്ണികതന്നിൽ-
ത്തങ്ങുമപ്പരമേഷ്ഠി തന്നുടെ സുതനോർത്താൻ:

6 ''പാലാഴി തന്നിൽ ഫണിതല്പത്തിലൊരു നീല-
മാമല പോലേ പള്ളികൊണ്ടിട്ടും കൊണ്ടൽവർണ്ണൻ
കൊലയാം തൊഴിലേന്തുമരക്കർ ചേയ്യീടുന്ന
കൊട്ടമ തീർപ്പേനെന്നു വിണ്ണവർക്കഴലാററാൻ
മുന്നമേയവരോടു ചൊന്നതാം തിരുമൊഴി-
യൊന്നൊഴിയാതേയെന്നിലിന്നുമുണ്ടരുളുന്നു. 28

7 നിഷ്ഠുരകർമ്മം ചെയ്യും രാക്ഷസന്മാരാൽ തോൽവി
പററിയ വാനോർ നീലകണ്ഠതൃപ്പാദങ്ങളിൽ

4 അരുന്തവ മുനിവരു മന്തണാളരും
വരുന്തുത ലിൻറിയേ വാഴ്വിൻ വൈകിനാർ
ഇരുന്തുയ രുഴക്കുവരെറ്പി നെൻപതോർ
അരുന്തുയർ വരുത്തു മെന്ന കത്തെ യെൻറനൻ.

5 മുരചറൈ ചെഴുങ്കടൈ മുത്ത മാമുടി
അരചർത ങ്കോമക നരൈയ കൂറലും
വിരൈചെറി കമലമെൻ പൊകുട്ടു മേവിയ
വരചരോരുകൻ മകൻ മനത്തി നെണ്ണിനാൻ.

6 അലൈകട നടുവണോ രനന്തൻ മീമിചൈ
മലൈയെന വിഴിതുയില് വളരുമാമുകില്
കൊലൈതൊഴി ലരക്കർത ങ്കൊട്ടമൈ തീർപ്പനെൻറു
ഉലൈവുറു മമരരു ക്കുരൈത്ത വായ്മൈയെ.

7 ചുട്ടതൊഴി ലരക്കരാ റെറാലൈന്തു വാനുളോർ
കട്ടവമർ കളനടി കലന്തു കൂറലും

അഭയമുണർത്തിക്കെ,പ്പൂർവ്വവൃത്താന്തമോർത്ത
ഹരനു'മെന്നാൽ വദ്ധ്യരല്ല'വരെന്നോതിനാൻ.

8 പിന്നെയങ്ങവരോട്ട ചേന്നിട്ട മഹാദേവൻ
ചെന്നിതു മഹാമേരുപർവ്വതശിഖരത്തിൽ.
അങ്ങെഴും മണിമയമണ്ഡപമെത്തീ പത്മ-
സംഭവൻ പാദം കൂപ്പിയുണർത്തീയാപത്തെല്ലാം.

9 പാകശാസനൻ തന്നെപ്പാശത്താൽ കെട്ടിപ്പണ്ടു
മേഘനാദനും ലങ്കാപുരിയിൽ വെച്ചാനല്ലോ.
അന്നു താനിന്ദ്രൻ തന്നെ മീണ്ടതാം കഥ പാതി-
പ്പെണ്ണാകും ഹരനോട്ട പങ്കജയോനി ചൊന്നാൻ.

10 ''ഈരഞ്ചു തലകളുമിരട്ടിക്കൈയ്യുമുള്ളോ-
നാ രാത്രിഞ്ചരനോർക്കിൽ ശ്രീയോട്ട പിരിഞ്ഞവൻ.
ഈയുള്ളോർക്കെന്തു ചെയ്യാനായിട്ടമവന്നുള്ള
കായത്തിൻ കരുത്തോട്ട നേരിട്ട പൊരുതുവാൻ? 44

പട്ടപൊരു ളുണർന്തവ പ്പരമൻ യാനീനി
അട്ടകില നെനമറു ത്തവരൊ ടേകിനാൻ.

8 വടവരൈ ക്കുട്ടമിയി നട്ട വൺ മാശറു
ചുടർമണി മണ്ടപ ത്തുന്നി നാൻമുക-
ക്കടവുളൈ യടിതൊഴുതമര കണ്ടകർ
ഇടിനികർ വിനൈയമ തിയമ്പി നാനരോ

9 പാകചാതനൻറനൈ പ്പാചത്താർ ത്തടല്
മേകനാതൻ പുക ന്തിലങ്കൈ മേയനാൾ
പോകമാ മലരുറൈ പുനിതൻ മീട്ടമൈ
തോകൈപാ കറ്കറ ച്ചൊല്ലി നാനരോ

10 ഇരുപതു കരത്തലൈ യീരൈ ന്തെന്നുമ-
ത്തിരുവിലി വലിക്കൊരു ചെയലിൻ റെങ്കളാല്
കരുമുകിലെന വളർ കരുണൈ യങ്കടല്
പൊരുതിടർ തണിക്കിനുണ്ടെനം പുണർപ്പിനാർ

11 കാർമുകിലൊളിവർണ്ണൻ, കാരുണ്യക്കടൽ, കണ്ണൻ
പോരിലേററിടർ പോക്കുമെങ്കിലോ സുഖമായി.''
പാലാഴിത്തിരക്കോളിൽ പള്ളികൊണ്ടീടും ദിവ്യ-
നീലാഭം മരകതശൈലത്തെ നിനച്ചുള്ളിൽ
അപ്പൊഴുതവർ,കരപങ്കജപ്പൂമൊട്ടുകൾ
കൂപ്പവേ, ഭക്തജനപരമാഭീഷ്ടപ്രദൻ

12 കാർമുകിൽക്കകം ചെമ്പൊൽത്താമര വിരിഞ്ഞിരു–
കാന്തിസന്ദോഹം പാർശ്വഭാഗത്തിലേന്തിക്കൊണ്ടും
ചെന്താരിൻ മങ്കയോടും വിനതാസുതൻമേലേ
ചെമ്പൊന്നിൻ മല മേലേയെന്നപോൽ വന്നാനല്ലോ.

13 നീലകണ്ഠനും ശതപത്രസംഭവൻ താനും
നീലക്കാർവർണ്ണൻ തിരുമേനികണ്ടെഴുന്നേററു
നിർജരന്മാരോടൊത്തത്തൃപ്പദത്താരിൽ ഭക്തി-
നിർഭരം വീണു കൂപ്പിപ്പരമാനന്ദം പൂണ്ടാർ. 58

14 അരക്കർ നശിച്ചെന്ന തോഷമാം മധുവുണ്ടു
പരക്കെത്തങ്ങൾ ചെയ്‌വതെന്തെന്നുമോർത്തീടാതെ

11 തിരൈകെഴ പയോതതി ത്തുയിലു ന്തെയ്‌വവാൻ
മരകത മലൈയിനൈ വഴുത്തി വെഞ്ചിനാല്
കരകമലങ്കവിത്തിരുന്ത കാലൈയില്
പരകതി യുണർന്തവർ കുതവു പണ്ണവൻ

12 കരുമുകി റാമരൈക്കാടു പൂത്തുനീടു
ഇരുചുട രിരുപുറത്തേന്തി യേന്തലർ-
ത്തിരുവൊടും പൊലിയവോർ ചെമ്പൊററ്കുൻറിന്മേല്
വരുവപോറ് കഴലുഴൻമേല് വന്തു തോൻറിനാൻ.

13 എഴുന്തനർ കരൈമിട ററിരൈയു ന്താമരൈ-
ച്ചെഴുന്തവിചുവന്തവ ത്തേവു ഞ്ചെൻറെതിർ
വീഴുന്ത നരടിമിശൈ വീണ്ണു ളോരോടും
തൊഴുതൊറു ന്തൊഴുന്തൊറു ങ്കളി തുളങ്കുവാർ.

14 ആടിനർ പാടിന രങ്കമിങ്കമാ
ഓടിന രുവകൈ മാനറവു ണ്ടോർകിലാർ

ആടിനാരവരെല്ലാം പാടിനാ,രങ്ങുമിങ്ങു-
മോടിനാർ മുറപോലെ, പിന്നെ വന്നോരോരുത്തർ
ചൂടിനാർ ശിരസ്സിങ്കൽ തുളസിപ്പൂമാലക-
ളാടിന തൃച്ചേവടിച്ചെന്താരിൻ പൂക്കളവർ.

15 പൊന്മല മേലേനിന്നുമിറങ്ങുമഴകുററ
കാർമുകിൽ പോലെ ഖഗസ്കന്ധത്തിൽ നിന്നും ദേവൻ
ഉന്നതസ്തൂപം ചേർന്ന മണ്ഡപത്തിങ്കൽ സിംഹ-
കണ്ഠസ്ഥം സ്വർണ്ണപീഠതലത്തിൽ വിളങ്ങിനാൻ.

16 വിധിയും മുനികളും വിണ്ണവന്മാരും ലേഖാ-
മതിയെജ്ജടയിങ്കൽച്ചൂടിന മഹേശനും
അധികം സന്തോഷിച്ചിട്ടരികേ മേവീ, നക്ത-
ഞ്ചരവംശത്തിൻ കൊട്ടും കൃത്യങ്ങൾ കുറിടിനാർ:

17 "അഞ്ചിരു തലയുള്ളോനനുജന്മാരും മററും
വഞ്ചന ചെയ്തീ മണ്ണും വിണ്ണുമാളുന്നോരുടെ
വൻതപോനിയമാദി തകർത്തീടുന്നു ഞങ്ങ-
ളെങ്ങനെ ജീവിക്കേണ്ടുവെന്നരുൾ, ചെയ്തീടണേ. 76

വീടിന രരക്കരെൻ റുവക്കും വിമ്മലാല്
ചൂടിനർ മുറൈമുറൈ തുളവ ത്താൺമലർ

15 പൊൻവരൈ യിഴവതോർ പുയലിൻ പൊററ്പുറ
എന്നൈയാ ളുടൈയവൻ റോണിൻ റെമ്പിരാൻ
ചെന്നിവാ ൻറടവു മണ്ടപത്തുച്ചേർന്തരി
തുന്നപൊററ് പീട മേററ് പൊലിന്തു തോൻറിനാൻ

16 വീതിയൊടു മുനിവരും വിണ്ണുളോർകളും
മതിവളർ ചടൈമുടി മഴവ ലാളനും
അതിചയ മുടനവ നയലി രുന്തുഴി
കൊതികൊൾവേ ലരക്കർ തങ്കൊടുമൈ കൂറുവാർ

17 അയിരു തലൈയിനോ നനുചരാതിയാം
മെയ്‌വലി യരക്കരാല് വിണ്ണു മണ്ണുമേ
ചെയ്‌തവ മിഴന്തന തിരുവി നായക
ഉയ്തിറ നില്ലൈയെൻ റുയിർപ്പു വീങ്കിനാർ

18 എങ്ങളേകിയ വരശക്തിയാലരക്കന്മാർ
പൊങ്ങിയീ ലോകം മൂന്നുമഴിച്ചു തകർത്തല്ലോ.
ചെന്താമരാക്ഷാ! ഭവാൻ തന്നെയിന്നവർകളെ-
ക്കൊന്നൊടുക്കീലെന്നാലോ മുടിയും ലോകം ക്ഷണം.''

19 ഇങ്ങിനെയിടരോട്ടം വണങ്ങി സ്തുതിക്കവേ
തുംഗസൗരഭമോലും തുളസീദാമം കോലും
പങ്കജവിലോചനനരുളിച്ചെയ്താൻ മന്ദം:
''വഞ്ചകരവരുടെ തലകളറുത്തു ഞാൻ
ധരണീവാസികൾക്കുള്ളഴലിന്നെല്ലാം തീർപ്പേൻ
സുരലോകാധീശരേ വേണ്ടിനി നിങ്ങൾക്കാധി.

20 വാനവർ നിങ്ങളെല്ലാം വാനരന്മാരായിട്ടു
കാനനം മലകളും തടഭൂഭാഗങ്ങളും
സേനയൊത്തവതരിച്ചെത്തുവി'' നെന്നീവാക്യ-
മാനനപ്രസാദത്തോടരുളിച്ചെയ്താൻ ദേവൻ. 90

21 കേവലം മരീചിക പോലെഴും വരങ്ങളും
ജീവനും സത്യസാരശരത്താൽ ഭസ്മമാക്കാൻ

18 എങ്കണീൾ വരങ്കളാ ലരക്ക രെൻറുളാർ
പൊങ്കുമൂവുലുകൈയും പുടൈ ത്തഴിത്തനർ
ചെങ്കണാ യക വിതു തീർത്ത ലില്ലൈയേല്
നങ്കുവ രുലകൈയോർ നൊടിയി നെൻറനർ

19 എൻറന രിടരുഴന്തിറൈഞ്ചി യേത്തലും
മൻറല ത്തുളവിനാൻ വരുന്തല് വഞ്ചകൻ
തൻറലൈ യറുത്തിടർ തണിപ്പൻറാരണിക്കു
ഒൻറുനീർ കേൺമെന വുരൈത്തൻ മേയിനാൻ

20 വാനുളോ രനൈവരും വാനരങ്കളാ-
ക്കാനിനും വരൈയിനു കടിതടത്തിനും
ചേനൈയോ ടവതരിത്തിട്ടുമിൻ ചെൻറന
ആനന മലർന്തന നരുളി നാഴിയാൻ

21 മചരത മനൈയവർ വരമും വാഴ്വുമോർ
നിചരത കണൈകളാ നീറുചെയ്യയാം

നാമിനിപ്പിറക്കുവൻ നാലംഗപ്പടയാഴി
താവിന ദശരഥമന്നൻെറ സുതനായി.

22 ശംഖവും ചക്രം ബഡവാനലജ്വലനമാം
തുംഗകാകോളം പൂണ്ട ശയ്യയാമനന്തനും
എന്നുടെ സഹോദരന്മാരായി, മതിൽക്കെട്ട
തങ്ങിട്ടമയോദ്ധ്യയിൽ,പിറക്കും മത്സേവാത്ഥം''

23 എന്നേവം കല്പിച്ചപ്പോളേവരും തുള്ളിച്ചാടി;-
സ്സുന്ദരാശയം ചേരും മംഗളഗീതം പാടി;
മഞ്ജുളം തുളസിപ്പൂമാലകൾ പൂണ്ടും ദേവൻ
തങ്ങളെക്കാത്തെന്നോർത്തു പരമാനന്ദം തേടി.

24 പൊയ്യോയി പെരുമ്മാലെന്നിന്ദ്രനും മോദം പൂണ്ടു
പൊൽപ്പൂവിൻ മകൻ മതി ചൂടിട്ടും മഹേശനും
എപ്പേരും ദേവന്മാരും ചൊല്ലിനാലല്ലൽ തിന്നേ:—
ന്നപ്പൊഴേ ഗരുഡന്മേലേറിനാൻ ബ്രഹ്മോദരൻ. 106

കച രത തുരക മാക്കടല് കൊൾ കാവലൻ
തചരതൻ മതലൈയായ് വരുതു ന്താരണി

22 വളൈയൊട്ട തികിരിയും വടവൈ തീതര
വിളൈതരു കട്ടവുടൈ വിരികൊൾ പായലും
ഇളൈഞർക ളെനവടി പരവ വേകിനാം
വളൈമതി ലയോത്തയില് വരുതു മെൻറനർ

23 എൻറവ നരൈത്തപോ തെഴുന്തു തുള്ളിനാർ
നൻറികൊൺ മങ്കലനാതം പാടിനാർ
മൻറലർ ചെഴുന്തുള വണിയു മായനാർ
ഇൻറമൈ യളിത്തന രെന്നു മേമ്പലാല്

24 പോയതെ പൊരുമലെന്നാ വിന്തിര നവകൈ പൂത്താൻ
തൂയ മാ മലരുളോനു ഞ്ചുടർമതി ചൂടിനാനും
ചേയുയർ വിശുംപുളോരു ന്തീർന്തതെ ഞ്ചിറുമൈ യെൻറാർ
മായിരു ഞാല മുണ്ടോൻ കരുടൻമേർ ചരണം വൈത്താൻ

25 തന്നെയാണ്ടീട്ടും നാഥനങ്ങനെ മറഞ്ഞപ്പോൾ
വിണ്ണവന്മാരെ നോക്കിച്ചൊന്നിതു പിതാമഹൻ:-
"മുന്നമേ പിറന്നേൻ ഞാനൃക്ഷനായകനായി,
നിങ്ങളുമവതരിച്ചീടുവിനതുപോലെ."

26 കല്പകദ്രുമാധീനരാകിയ ദേവന്മാരെ-
ക്കാപ്പവൻ ചൊന്നാൻ: "വൈരിമാമലയ്ക്കശനിയാം
ബാലിയും മകനായോരംഗദൻ താനുമെൻെറ
ബാലകർ പുത്രപൗത്രസ്ഥാനികളംശോദ്ഭൂതർ."

27 "എങ്കിലോ ശതക്രതുപുത്രൻെറ കനിഷ്ഠനാ-
മെൻ സുതൻ സുഗ്രീവാഖ്യ"നെന്നല്ലോ രവി ചൊല്ലി.
"എന്നുടെ സുതൻ നീല"നെന്നഗ്നിദേവൻ, വായു
തന്നുടെ സുതൻ ഹനുമാനെന്നും പറയവേ
മററുള്ള ദേവന്മാരും മന്നിടത്തിങ്കൽ കോപം
മുററിട്ടും കപികളായ്പ്പോകുവാൻ തുനിഞ്ഞല്ലോ.
മുപ്പുരവൈരി ചൊന്നാൻ "വായുജനായുള്ളതു
മൽപ്പുത്ര"നെന്നും പിന്നെപ്പലരും പോന്നു പാരിൽ. 122

28 കാരുണ്യശാലി ദേവൻ കമലനേത്രൻ ചൊല്ലാൽ-
പ്പൂമകൻ താനും നീലകണ്ഠനും മററുള്ളോരും

25 എന്നെയാ ളുടൈയ വൈയൻ കലുഴൻമീ തെഴുന്തു പോയ
പിന്നർവാ നവരൈ നോക്കി പ്പിതാമകൻ പേചുകിൻറാൻ
മുന്നരേയെൺകിൻ വേന്തൻ യാനെനമൊഴികിൻറാൻമററു
അന്നവാറെവരു നീർ പോ യ വതരിത്തിടുമിനെൻറാൻ.

26 തരുവുടൈ ക്കടവുകൾ വേന്തൻ ചാററുവാ നെനതു കൂറു
മരുവലർ ക്കചനിയന്ന വാലിയു മകന മെന്ന
ഇരവീമ റെറനതു കൂറ കവറ്കിളൈ യവനെൻറോത
വായു മറെറനതു കൂറു നീല നെൻററൈന്തി ട്ടാനാല്

27 വായുമ റെറനതു കൂറു മാരുതി യെനലു മറേറാർ
കായുമർ ക്കടങ്ക ളാകി ക്കാചിനി യതനിൻ മീതു
പോയിട ത്തുണിന്തോ മെൻറാർ പുരാരിമററിയാനേ വാത
ചേയന പ്പുകൻറാൻ മറൈറത്തിചെയ്യുളോർക്കവതീയുണ്ടോ

28 അരുടരു കമലക്കണ്ണ നരുൺമുറൈ യലരു ളോനും
ഇരുടരു മിടററിനോന മമരരു മിനൈയരാകി

ഈ വിധം മദകരം കാനനഭൂഭാഗത്തു
താവിനാർ കപിവീരവേഷധാരികളായി,
പിന്നെയദ്ദേവാദികൾ തങ്ങൾക്കുള്ളധിവാസം
തന്നിലേ തിരിച്ചുപോയ് സുഖിച്ചു വാണാരല്ലോ.''

29 ഇങ്ങനെ മുന്നേ തന്നെ നടന്ന വൃത്താന്തങ്ങ-
ളൊന്നൊഴിയാതെ മുനിപുംഗവൻ നിരൂപിച്ചു:
''കുന്നിനെ വെല്ലും നല്ല തോളുള്ള മഹാരഥ!
മന്നവ! ദശരഥ! തോടൊല്ലാ വൃഥാ വ്യഥാ
ഭൂതലമേഴും കാക്കും പുത്രരെത്തരും യാഗം
നീ മുറയ്ക്കിനിച്ചെയ്ക നീങ്ങിടും ചിന്താവ്യാധി.''

30 എന്നു മാമുനി ചൊൽകെ വന്നോരു തോഷത്താലെ
മന്നവർമന്നൻ ഗുരുപാദങ്ങൾ കൂപ്പിനിന്നാൻ.
''അങ്ങയെശ്ശരണമായ് പ്രാപിച്ചോരടിയനി-
ന്നെങ്ങനെ വരും താപം? ചൊല്ലണേ കരണീയം.''

31, 32 ദേവാദികൾക്കും താതൻ കാശ്യപപ്രജാപതി-
ദേവനു പൗത്രൻ, ശക്തിമെത്തുന്ന വൈഭണ്ഡകൻ,
ദേവഗംഗയെച്ചൂടും ദേവനു തുല്യൻ, വേദ-
വേദാംഗവിജ്ഞാനത്തിലച്ഛനെപ്പോലായവൻ, 142

മരുടരു വനത്തിൻ മണ്ണിൻ വാനര രാകി വന്താർ
പൊരുടരു മിറൈവർ തത്ത മുറൈവിട ഞ്ചെൻറു പുക്കാർ.

29 ഈതുമു ന്നികഴ്ന്ത വണ്ണ മെനമുനി യിതയ ത്തെണ്ണി
മാതിര മ്പൊരുത തിണ്ടോൺ മന്ന നീ വരുന്തലേഴേഴ്
പൂതല മുഴുതു ങ്കാക്കും പുതൽവരൈ യളിക്കും വേൾവി
തീതറ മുയലി നൈയ ചിന്തൈനോയ് തീരു മെൻറാൻ.

30 എന്ന മാമുനിവൻ കൂറ വെഴുന്തപേരുവകൈ പൊങ്ക
മന്നവർ മന്ന നന്ത മാമുനി ചരണ ഞ്ചൂടി
ഉന്നൈയേ പുകല്പുക്കേനുക്കു ഉറുകൺവന്തടൈവതുണ്ടോ
അന്നതറ്ക്കടിയേൻ ചെയ്യും പണിയിനി തളിത്തി യെൻറാൻ

31 മാചറു ചുരർക ളോടു മററുളോർ തമൈയു മീൻറ
കാചിപ നരുള മൈന്തൻ വിപണ്ടകൻ കങ്കൈ ചൂടും

വഴങ്ങും കലകളും നീതിയും മനുസ്മൃതി
തുടങ്ങി വകുപ്പേറും വേദങ്ങൾ നാലിങ്കലും
ചാതുര്യമാർന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കെച്ചതുർമുഖ-
സാദൃശ്യം പരിപൂർണ്ണമായ്ത്തന്നെ വഹിക്കുവോൻ,
തിരിയും തിരമാല പോലവേ മാറി മാറി
വരുമീ ലോകചിത്തതത്ത്വത്തെയറിയാത്തോൻ
ശൃംഗമൊന്നെഴും മാനിൻ മുഖത്തെയാളുമൃശ്യ-
ശൃംഗനാം മഹർഷിയെ വരുത്തിക്കൊള്ളവേണം.

33 സർപ്പത്തിൻ പത്തിത്തല താങ്ങുമിപ്പാരിൽ വാഴും
മർത്ത്യരെയെല്ലാം വെറും തിയ്യുക്കായെണ്ണുന്നവൻ
അമ്മഹാതപസ്വിയെ, യജനും മഹേശനും
സമ്മതനാകും ശാന്തശീലനെ വരുത്തി നീ
പുത്രകാമേഷ്ടിയാകും യജ്ഞത്തെ നടത്തിയാൽ
പുത്രരുണ്ടാകും തവ ഭൂപതേ പുണ്യശാലിൻ!"

34 ഇങ്ങനെ ചൊല്ലും മുനിപുംഗവൻ തൻെറ പാദ-
പങ്കജം തൊഴുതേവം ചോദിച്ചാൻ ദശരഥൻ:—
"എങ്ങുവാൻ സ്വാമിൻ! ദോഷഹീനനായ് ഗുണപുഷ്ടി
തങ്ങിടും പുകഴേറോരദ്ദാന്തൻ മരുവുന്നു? 160

ഈ ചനം പുകഴ്തർക്കൊാത്തോ നിരുങ്കലൈ പിറവുമെണ്ണില്
തേച്ചുടൈ ത്തന്നൈ യൊപ്പാ ൻറിരുവരുൾ പുനൈന്ത മൈന്തൻ

32 തരുകലൈ പിറവു നീതി മനുനെറി വരമ്പില്വായ്മൈ
തരുകലൈ മറൈയുമെണ്ണിറ് ചതുമുകറ്കുവമൈ ചാൻറോർ
തിരുകലൈ യുടൈയ വിന്ത ച്ചെകത്തുളോർ തമ്മൈ തേരാ
ഒരുകലൈ മുകച്ചി രുങ്ക വുയർതവൻ വരുതല്" വേണ്ടും."

33 പാന്തളിൻ മകടകോടി പരിത്ത പാ രതനിൻ വൈകും
മാന്തരൈവിലങ്കെൻറുന്ന മനത്തന്മാ തവത്തനെൺണിൻ
പൂന്തവി ചുകന്തുളോനും പുരാരിയും പുകഴ്തറ്ക്കൊാത്ത
ചാന്തനാല് വേൾവി മുററില് തനയർകളുളരാ മെൻറാൻ

34 ആങ്കുരൈ യിനൈയ ക്കുറുമരുന്തവർ ക്കരചൻ ചെയ്യ
പൂങ്കഴ റൊഴുതു വാഴ്ത്തി പ്പുതല മന്നർ മന്നൻ

ഇങ്ങു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടും കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഭവാ-
നൊന്നൊഴിയാതെ ചൊല്ലിത്തരണേ തപോനിധേ!''

35 പുന്നാമം നരകത്തെയൈഹികദുഃഖത്തോടെ-
യൊന്നാകെയകററിയും, ഭുവനം താങ്ങീടുന്ന
സത്താകും ഗുണം ചേന്നും ദയയ്ക്കും സ്നേഹത്തിന്നു-
മുത്തമനിധാനമായ് ശത്രുക്കൾക്കധൃഷ്യനായ്
ഉത്താനപാദാഖ്യനാം മന്നവൻ മനുകുല-
സത്തമനൊരു പുത്രൻ പിറന്നു ലോമപാദൻ.

36 അന്നൃപൻ കാത്തീടുന്ന നാട്ടിലോ, നെടുനാളായ്
മിന്നീടും മുകിലുകൾ വന്നിടാതുരുക്കത്താൽ
ഖിന്നരായഖിലരു; മക്കാലം വേദജ്ഞരാ-
മുന്നതതപോധനന്മാർകളെ വരുത്തിനാൻ,

37 വിശിഷ്ടദാനാദികളവർക്കായ് ചെയ്തു നൃപ-
വരിഷ്ഠൻ; വാരിദങ്ങൾ വഴങ്ങീലല്ലോ തെല്ലും.
പിന്നെയുമവരോടു ചോദിച്ചു പരിഹാരം
മന്നവൻ, തപസ്വികളിങ്ങനെ ചൊന്നാരല്ലോ. 176

തീങ്കറു കണത്താൻ മിക്ക ചെഴന്തവൻ യാണ്ടെ യുള്ളാൻ
ഈങ്കിയാൻ പുരിയു ന്തന്മൈ യിയമ്പുതി യിറൈവ വെൻറാൻ.

35 പുത്താനകൊട്ടംവിനൈയോ ടരുന്തുയരം പോയൊളിപ്പ പ്പുവനന്താങ്ക-
ഞ്ചത്താന കുണമുടൈയോൻ തയാവോടു തണ്ണളിയിൻ ചാലൈ പോല്വാൻ
എത്താലും വെലററ്കരിയാൻ മനുകുലത്തേ വന്തുതിത്തോ നിലങ്കു മൌലി,
ഉത്താന പാതനരു ളുരോമപതനെൻറുളനി വ്വുലകൈ യാൾവോൻ

36 അന്നവൻറാൻ പുരന്തളിക്ക ന്തിരുനാട്ടി നെടുങ്കാല മളവ താക
മിന്നിയെഴു മുകിലിൻറി വെൻതുയരം പെരുകുതലും വേന്തൻ നന്തൂൻ
മന്നുമുനി വരൈയഴൈത്തു മാതാന ങ്കൊടുക്കിനും വാൻ വഴങ്കാതാക-
പ്പിന്നു മുനി വരർക്കേട്പ ക്കലൈക്കോട്ടു മുനിവരിൻവാൻ പിലിററു
മെൻറാർ

37 ഓതനെടു ങ്കടലാടൈ യുലകിനില്വാഴ് മനിതർ വിലങ്കെനവേ യുന്നു
ങ്കോതില്കുണ ത്തരുന്തവനൈ ക്കൊണരുംവകൈ യാവതെന ക്കുണിക്കും
വേലൈ-

“വരുത്തു ഭാവാനൃശ്യശൃംഗനെ;യെന്നാൽ വാനം
വർഷിക്കുമല്ലോ നൂന”;മപ്പൊഴുതെല്ലാവരും
നിനച്ചാശ്രുഴിവാഴും മർത്ത്യരെ മൃഗതുല്യം
നിനയ്ക്കും തപസ്വിയെ വരുത്താനുപായങ്ങൾ.
ഒളിപൂണ്ടതാം നെററി, കറുത്ത നെട്ടംകണ്ണും
പവിഴച്ചുണ്ടും മുത്തിനൊത്തതാം ദന്തങ്ങളും
തങ്ങൾക്കു തുല്യം തങ്ങളെന്നുരചെയ്യും മൃദു-
കൊങ്കയുമെഴും വാരസുന്ദരീജനമപ്പോൾ
വണങ്ങിച്ചൊന്നാരേവ“മണിഞ്ഞു ഞങ്ങളെല്ലാ-
മൊരുങ്ങിച്ചെന്നെന്നാലോ വന്നിടും മുനിവരൻ”. 186

(വൃത്തഭേദം)

38 അംഗനാജനമവരങ്ങനെ മൊഴിയവേ
തുംഗമാം പരിതോഷം പൂണ്ടു, നൃപൻ
ആടയാഭരണദി മോടികൾ പലവിധ-
മാനന്ദപൂർവ്വമവർക്കരുളിയല്ലോ.
പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രബിംബമഞ്ചിടും ഫാലദേശം
പാരുഷ്യമേറെയുള്ള മാർത്തടവും
അത്യന്തം കൃശതരമായിടും മദ്ധ്യദേശ-
മാടിക്കാർക്കുറുപ്പേന്തും കുന്തലോട്ടം
മാദകം മിഴികളും ചെഞ്ചുണ്ടും ചേരും മത്ത-
മാതംഗയാനകളെ മന്നവേന്ദ്രൻ
പോകുവാനനുമതി നൽകവേ നലമെഴും
പൂങ്കൊടിമാരോ തേരിലേറിക്കൊണ്ടാർ. 198

ച്ചോതിന്തറ്കരുനെട്ടങ്കട്ടവരിതഴ്വായ്ത്തരളനകൈത്തുണൈമെൻ
കൊങ്കൈ
മാതെരെഴ ന്തിയാമേകിയരുന്തവനൈ ക്കൊണർതുമെന വണക്ക
ഞ്ചെയ്താർ

38 ആങ്കവരം മൊഴിപ്പുരൈപ്പ വരചൻമകിഴ്ന്തവർക്കണിതു ചാതിയായ
പാങ്കുളമററവൈയരുളി പ്പനപ്പിറൈയൈ പ്പഴിത്ത നുതല് പണൈത്ത
വേയ്ത്തോൾ
ഏങ്കുമിടൈതടിത്തമുലൈ യിരുണ്ടകുഴൻ മരുണ്ടവിഴി യിലവച്ചെവ്വായ്-
പ്പൂങ്കൊടിയീ രേകുമെന ത്തൊഴുതിറൈഞ്ചി യിരതമിചൈ പ്പോയിനാരേ.

39 യോജന നിരവധി പോകവേ മുനി വാഴും
ദേശമതെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയവർ
അത്തപസ്വിതൻ വാസമൊത്തൊരു യോജനയ്ക്കു-
മപ്പുറമെന്നറിഞ്ഞു, തപസ്വികൾ പോൽ
പർണ്ണശാലകൾകെട്ടി വാണാരാപ്പൊന്നണിഞ്ഞോ-
രബ്ജോജനയനക,ളലസാംഗികൾ.

40, 41 നീലാരവിന്ദായതലോചനകളാവ്രത-
ലോലൻെറ പിതാവെങ്ങോ പോയനേരം
അക്കലാവല്ലഭനെക്കാണുവാനായിച്ചെന്നു
തക്കത്തിലൊരുദിന,മപ്പോഴേക്കും
'നമ്മേപ്പോലിവരുമമ്മർത്ത്യരെ മൃഗങ്ങളായ്
നണ്ണുവോ'രെന്നു നിനച്ചമ്മുനിയും
അർഘ്യാദികളും പിന്നെയാസനങ്ങളുമേകി-
സ്സത്കരിച്ചോരോ കുശലങ്ങളോതി
അക്കുസുമാധരിമാരവർ തൊഴുതിട്ടു
ചിക്കെന്നെഴുന്നേററുപോയ് ശാല പുക്കാർ. 214

42 പിന്നെയും ചിലചില നാളുകൾ പോകെയവർ
പിന്നെയുമാശ്രമത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നാർ,

39 ഓചനൈ പലകട ന്തിനിയോ രോചനൈ
ഏചറു തവൻഉറൈ യിടമി തെൻറുഴി-
പ്പാചിഴൈ മടന്തെയർ പന്ന ചാലൈചെയ്തു
ആചറു മരുന്തവ ത്തവരിൻ വൈകിനാർ.

40 അരുന്തവ ൻറന്തൈയൈ യററ നോക്കിയേ
കരുന്തടങ്കണ്ണിയർ കമലൈവ ലാളനില്
പൊരുന്തിനർ പൊരുന്തുപു വിലങ്കനാ പ്പുരിന്തു
ഇരുന്തവ രിവരെന വിനൈയ ചെയ്തനൻ.

41 അരുക്കിയ മുതലിനോ ടാചനങ്കൊടുത്തു
ഇരുക്കെന വിരുന്തപി നിനിയ കൂറലും
മുരുക്കിതഴ് മടന്തൈയർ മുനിവനൈ ത്തൊഴാ-
പ്പെരുക്കന വെഴുന്തുപോയ് പ്പുരൈ യുട്പുക്കനർ.

42 തിരുന്തിഴൈ യവർ ചില തിനങ്കൾ തീർന്തുഴി
മിനിയന മരുന്തിൻ വരുക്കൈ വാഴൈമാ_

പീയൂഷം തോററീട്ടുന്ന മാമ്പഴം, കദളി, തേൻ
തോയുന്ന പനസവും നാളികേരം
അങ്ങനെ പലവക കാഴ്ചകൾ നല്കി മുനി-
പുംഗവനേററം തോഷമേകിയവർ

43 ഏവം ദിനങ്ങൾ പോക്കി ശ്രീദേവീതുല്യരാമ-
ക്കോമളാംഗികൾ പിന്നെത്തപോനിധിയെ
തങ്ങൾക്കുള്ളാശ്രമത്തിൽ തങ്ങുവാൻ ക്ഷണിക്കവേ
തിങ്ങും സന്തോഷത്തോടെ മുനിയും പോയി,

44 അത്ഭുതാനന്ദങ്ങളോടത്തന്വീമണികളു-
'മത്യന്തമട്ടത്തിതാ'യെന്നു ചൂണ്ടി
ചിത്തമെന്നതുപോലെ സത്വവും നട്ടങ്ങവേ-
യത്തപസ്വിയെ നീണ്ട വഴിയിലൂടെ
സൂത്രത്തിൽ നയിച്ചപോൽ, കാപട്യം കരുതാതെ-
യുത്തമതപോധനൻ പിൻതുടന്നു.

45 വാരുററ നഗരത്തിൽ മാമുനി വരും മുമ്പെ
വാനത്തിൽ കരിമുകിൽ തടിച്ചുകൂടി.
ആലമുണ്ടരനുടെ കണ്ഠംപോൽ കറുത്തതാം
നീലക്കാർമുകിലുകൾ മഴചൊരിഞ്ഞു. 234

തരുന്തരു കനിയൊട്ടു താഴൈ യിൻപലം
അരുന്തവ വരുന്തെന വരുളിനാരരോ.

43 ഇന്നന പല്പക ലിറന്ത പിൻറിരു
നന്നുതൻ മടന്തൈയർ നവൈയിൻ മാതവൻ
തന്നൈയെ മ്മീടത്തിനു ഞ്ചാർതല് വേണ്ടുമെൻറു
അന്നവ റെറാഴുതലും അവരോ ടേകിനാൻ.

44 വിമ്മുറു മുവകൈയർ വിയന്ത നെഞ്ചിനർ
അമ്മ വീ തിതുവെന വകലു നീണെറി
ചെമ്മെയിൻ മുനിവരൻ റൊടര ച്ചെൻറനർ
തമ്മന മെനമരുൾ തൈയ ലാർകളേ.

45 വളനകർ മുനിവരൻ വരുമുൻ വാനവൻ
കളനമർ കട്ടവെന ക്കരുകി വാൻമുകില്
ചളചള വെന മഴൈ ത്താരൈ കാൻറന
കുളനൊട്ട നതികൾത കുറൈകൾ തീരവേ.

46 ആറുകൾ കുളങ്ങളുമാകെ നിറഞ്ഞു വയൽ
തോറും കരിമ്പും നെല്ലും വിളഞ്ഞു നിന്നു.
അങ്ങനെ പെരുംമുകിലാകാശം തിങ്ങിയേതും
ഭംഗമില്ലാതെ തെളിനീർ പൊഴിക്കെ

47 ലോമപാദനുമേവം ചിന്തിച്ചാൻ:—''കാമക്രോധ-
ലോഭാദി വെറുത്തൊരു മാമുനീന്ദ്രൻ
ഇങ്ങുവന്നെന്നോ നറും മുത്തൊളി രദനാഭ
തങ്ങുമസ്സുന്ദരികൾ മൂലമായി?''

48, 49 എന്നോതിയെഴുന്നേററാൻ മാംസളഭുജശാലി
മന്നവൻ പിന്നെസ്സേനാപരീതനായി
പൂമണമെഴും കുഴലാരുടെ മദ്ധ്യത്തിലാ-
മാമലയ്ക്കൊപ്പം മഹാതപസ്സിയലും
മാമുനി തന്നെയെതിരേല്ക്കുവാൻ ചെന്നാനിരു-
യോജനവഴിയോളം കാൽനടയായ്.
വീണു വണങ്ങിയിനി, ക്ഷേമമെന്നോത്തു, മിഴി-
ക്കോണിലാനന്ദബാഷ്പം ചൊരിഞ്ഞു മന്നൻ
തന്നെ വണങ്ങിനില്ക്കും കന്യകമാരെ നോക്കി
നന്ദിയും ചൊന്നു നൃപൻ പുകഴ്ത്തിയല്ലോ. 252

46 പെരുമ്പുനല് നതികളു ങ്കുളനും പെട്പറ-
ക്കരുംപൊട്ട ചെന്നെല്ല ങ്കവിൻ കൊണ്ടോങ്കിട
ഇരു ന്പ്യല് കകനമീ തിടൈവിടാതെഴുന്തു
അരുമ്പുനല് ചൊരിന്തപോ തരച്ചു ണർന്തനൻ

47 കാമമും വെകുളിയു ങ്കളിപ്പു കൈത്തവ–
ക്കോമുനി യിവണടൈന്തനൻ കൊല് കൊവ്വൈവായ്–
ത്താമരൈ മലർമുക ത്തരള ഖാണകൈ–
ത്തുമമെൻ കുഴലിയർ പുണർത്ത ചൂഴ്ച്ചിയാല്

48 എൻറെഴു ന്തരുമറൈ മുനിവർ യാരൊട്ടു–
ഞ്ചെൻറിര ണ്ടിയോചനൈ ചേനൈ ചൂഴ്തര
മൻറല ങ്കുഴലിയർ നട്ടവൺ മാതവ–
ക്കുൻറിനൈ യെതിർന്തനർ കുവവു ത്തോളിനാൻ,

50, 51 രാജാക്കന്മാരും പല താപസവരന്മാരു-
മാഗതരായ നേരമൃശ്യശൃംഗൻ
വഞ്ചന പററിയെന്നു നെഞ്ചകം തന്നിലോക്കെ-
യഞ്ചിപ്പോയ് വാനവന്മാ,രപ്പോഴേയ്ക്കും
മന്നവൻ താണുനിന്ന മൂലമാമുനി, ക്രൂലം
തന്നിലൊതുങ്ങുമലയാഴി പോലായ്.
മിന്നൽക്കൊടി കണക്കാം വാളുറയണിഞ്ഞുള്ള
മന്നവൻ മഹർഷിയെ വണങ്ങി മെല്ലെ
തന്നഴൽപ്പാട്ടമതിൻ ശാന്തിയും മുനിയോട്ട
ചൊന്നപ്പോൾ കോപമെല്ലാം പോയൊളിച്ചു.

52, 53, മോഹനിവൃത്തികരജ്ഞാനമുടയ വര-
54 ദാനോൽക്കൻ മഹാമുനിയൻപിയന്നു 262

49 വീഴ്ന്തന നടിമിചൈ വിഴീക ണീർതര
വാഴ്ന്തന നീനിയെന മകിഴ്ഞ്ചിന്തെയാൻ
താഴ്ന്തെഴ മാതരാർ തമ്മൈ നോക്കിനീർ
പോഴ്ന്തനി രെന തിടർ പുണർപ്പി നാലെൻറാൻ.

50 അരചനു മുനിവരു മടൈന്ത വായിടൈ
വരമുനി വഞ്ചമെൻറുണർന്ത മാലൈവായ്
വെരുവിനർ വിണ്ണവർ വേന്തൻ വേണ്ടലാറ്
കരൈയെറി യാതലൈ കടലും പോൻറതേ.

51 വള്ളുറുവയിരവാൺ മന്നൻ പൻമുറൈ
എള്ളരു മുനിവനൈ യിറൈഞ്ചി യാരിനും
തള്ളരു ന്തുയരമു ഞ്ചമൈവു ഞ്ചാററലും
ഉള്ളുറു വെകുളിപോ യൊളിത്തതാമരോ

52 അരുംചുര ന്തരചനു ക്കാചിയു ങ്കൊട്ടുത്തു
ഉരുടരു തേരിൻമീ തൊല്ലൈയേറി നറ്
പൊരുടരു മുനിവരു ന്തൊടര പ്പോയിനൻ
മരുളൊഴി യുണർവുടൈ വരത മാതവൻ

53 അടൈന്തനൻ വളനക രലങ്ക രിത്തെതിർ
മിടൈന്തിട മുനിയൊട്ടു വേന്തൻ കോയില്പുക്ക
ട്ടങ്കലില് പൊറ്കുഴാ ത്തുറൈയു ളെയ്തിയോർ
മടങ്കലാ തനത്തിടൈ മുനിയൈ വൈത്തനൻ.

54 അരുക്കിയ മുതലിയ കടൻക ളാററിവേറു
ഉരൈക്കുവ തിലതെന വുവന്തു താനരു

ആശിയുമരചനു നല്കി രഥത്തിലേറി-
യാശ്രിതപാലകരാം മുനികളോടെ
ആകെപ്പുമലംകൃതമാകുമന്നഗരത്തി-
ലാകുലഹീനമെഴുന്നെള്ളിയല്ലോ.
കോലകത്തുനമററ പൊന്നണിമണ്ഡപത്തിൽ
ശ്രീലസിംഹാസനത്തിലിരുന്നരുളി
വേറിനിയില്ലെന്നതു കുറിട്ടും മട്ടിലുപ-
ചാരാദിയെല്ലാം നൃപനരുളിയല്ലോ.

55 പിന്നെത്തൻ 'സുമുഖി'യാം കന്യയെ വിധിപോലെ
നന്ദി കലന്നു നല്കി മുനിവരന്നായ്.
ദാരിദ്ര്യവ്യാധി തീരെത്തീരുമാറനാരതം
വാരിദജാലം മാരി ചൊരിഞ്ഞമൂലം
ആ രാജ്യമതിതാപമുക്തമായ്, താപസനു-
മാ രാജകന്യ ചെയ്യും സപര്യകളാൽ
ആനന്ദതുന്ദിലനായ് നാളുകൾ പോക്കീടുന്നു-
ണ്ടാനഗരത്തി,ലയി രാജരാജൻ!'' 280

(വൃത്തഭേദം)

56 വസിഷ്ഠവാക്യമേവം കേൾക്കവേ ദശരഥൻ
വരിഷ്ഠഗുരുപാദം വന്ദിച്ചു ചൊന്നാനേവം:-
''ഇപ്പൊഴേതന്നെ ചെന്നിങ്ങാനയിച്ചീടാമല്ലോ
തൽപ്പുരത്തിങ്കൽ നിന്നും താപസവരേണ്യനെ''
അപ്പോഴേതന്നെ വീരസാമന്തനൃപാരാദ്ധ്യ-
തൃപ്പദമെഴും ഗോത്രാസുത്രാമാ ദശരഥൻ

മുരുക്കിത ഴിളമുലൈ മുകന ലാടനൈ
ഇരുക്കൊട്ട വിതിമുറൈ യിനിതി നീന്തനൻ.

55 വറുമൈനോയ് തണിതര വാൻ വഴങ്കവേ
ഉറുതുയർ തണിന്തത വുലകം വേന്തരും
ചെറികുഴല് പോററിട ത്തിരുന്തു മാതവത്തു
അറിഞൻടിരുക്കുന നരച വെൻറനൻ

56 എൻറലുമേ മുനിവര ൻറനടിയിറൈഞ്ചി യീണ്ടേകിക്കൊണർവെ നെന്നാ-
ത്തുൻറുകഴൻ മുടിവേന്ത രടിപോററ ച്ചുമന്തിരനേ മുതല് വരായ

സുമന്ത്രപ്രമുഖരാം മന്ത്രിമാരോടും ചേൎന്നു
സുവൎണ്ണരത്നാങ്കിതം രഥത്തിലേറീടിനാൻ.
സുമനോവൃന്ദമാപത്തറുതിവന്നെന്നാൎത്തു
സുമനോവൃഷ്ടിചെയ്തു തോരാതെ വാനിൽനിന്നും.

57 കാഹളം പലപല വാദ്യവും കോലാഹലം
കാളിടും കടലിനെക്കാളേററം മുഴക്കവേ
മാഗധന്മാരും മറയോർകളും വാഴ്ത്തീടവേ
മാന്തളിർച്ചുണ്ടിൽനിന്നും നാവേറുപൊഴിയവേ
കടൽപോൽ പടചൂഴ്ന്നും കതിരോൻപോലെ കാന്തി-
പടലം ചിന്തീ നൃപനംഗരാജ്യത്തിലെത്തി.

58, 59 എഴുന്നു പടരുന്ന കേളിയാണ്ടീടും മന്നൻ
വരുന്നുവെന്ന വാൎത്ത ദൂതന്മാർ ചൊല്ലീടവേ
കഴലിൽച്ചിലങ്കയും കരത്തിൽ വരിവില്ലും
കലൎന്നു കണ്ണുത്തിങ്കൽ കുണ്ഡലപ്രഭയോടും.
കടലിന്നൊത്ത പട ചൂഴവേ വന്ദിജനം
കലിതാനന്ദം സ്തുതി പാടവേ ലോമപാദൻ
എഴുന്നോടീടും മോദത്തോടെതിരേല്ക്കാൻ ചെന്നാ-
നൊരു യോജനദൂരം,മന്നേരം ദശരഥൻ
മേഘനിൎഘോഷാന്വിതസൌവൎണ്ണരഥത്തിൽ നി-
ന്നാകൂതകൌതുഹലമിറങ്ങിയെഴുന്നള്ളി. 306

വൻറിറല്ചേ രമൈച്ചർ തൊഴ മാമണിത്തേരേറുതലും വാനോർ വാഴ്ത്തി
ഇൻറെമതു വിനൈ മുടിന്ത തെനച്ചൊരിന്താർ മലർമാരി യിടൈവിടാമല്.

57 കാകളമും പല്ലിയമു ങ്കനൈകടലിൻ മേൻമുഴങ്ക ക്കാനം പാട,
മാകതർകളരു മറൈനൂല് വേതിയർകൾ വാഴ്ത്തെടുപ്പ മതുരച്ചയ്വായ്
ത്തോകൈയർ പല്ലാണ്ടിചൈപ്പ ക്കടററാനൈ പുടൈചൂഴ് ച്ചുടരോ നെന്ന
ഏകിയരുനെറിനീങ്കി യുരോമപതൻ തിരുനാട്ടൈ യെതിർന്താ നൻറേ.

58 കൊഴുന്തോടി പ്പടർകീർത്തി ക്കോ വേന്ത നടൈന്തമൈചെൻ ററാർക്കുറ-
ക്കെഴുന്തോടും വരിചിലൈക്കൈ ക്കടററാനൈ പുടൈചൂഴ ക്കഴറ്കാല്
വേന്തൻ
ചെഴുന്തോടും പല്കലനും വില്വീശ മാകതർകൾ തിരണ്ടു വാഴ്ത്ത
എഴുന്തോടു മുവകൈയുടൻ യോചനൈ ചെൻറന നരചൈയെതിർ
[കോളെണ്ണി.

ഉത്താനപാദസുതൻ സാഷ്ടാംഗം വണങ്ങിയി-
ട്ടുത്ഥാനം ചെയ്കെ, നൃപസത്തമനവനെയും
മുതിരും പ്രേമത്തോടെ മുറുകെത്തഴകിനാൻ,
മുഴത്തമോദം പൂണ്ടു ചൊല്ലിനാനംഗേശനും:—

60 "ഞാൻ ചെയ്ത മഹാതപശ്ശക്തിയോ, നിരുപിച്ചാ-
ലീലോകം ചെയ്ത പുണ്യഫലമോ മൂലമാവാം
വാനോരെ നിലനിർത്തും വാരുററ വേലുള്ളോരു
വാത്സല്യനിധേ, ഭവാനിന്നാട്ടിലെഴുന്നെള്ളി"
വൈരിവർഗ്ഗത്തെ വെല്ലും വടിവേലേന്തും വീര-
ബാഹുവാം ലോമപാദൻ വർദ്ധിതമോദത്തോടെ
പൊന്മണിത്തേരിലേററി,പ്പൂമാല മാറ്റിൽ മിന്നും
മന്നനെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നെത്തീ നഗരത്തിൽ.

61, 62 ഹാടകമയം, സൂര്യശോഭിതം, മനോഹരം
മാളികയ്ക്കകം മണിമണ്ഡപത്തിങ്കൽനിന്നും
സൌവർണ്ണപീഠത്തിന്മേലിരുത്തിച്ചെയ്താൻ വേണ്ടും
സൌഹൃദസൽകാരങ്ങൾ സാദരം ലോമപാദൻ.
ചെന്താരിന്നൊപ്പം മിന്നും ചേവടിത്തളിരാകെ-
ച്ചെമ്മഞ്ഞിച്ചാറു തേച്ച തേന്മൊഴിമാരന്നേരം
സാലഭഞ്ജിക പോലെ ചൂഴവും നിന്നുന്മേഷ-
പേലവം സങ്കീർത്തനസ്തോത്രങ്ങൾ പാടീടിനാർ. 326

59 എതിർകൊൾവാൻ വരുകിൻറ വയവേന്തൻ റനൈക്കണ്ടുററ് ലെഴലി നാണ
അതിർകിൻറ പൊലന്തേർനിൻറ രചർപിരാനിഴിന്തുഴിച്ചെ ൻറടിയിൻ വീഴ
മുതിർകിൻറ പെരുങ്കാതല് തഴൈത്തോങ്ക എട്ടത്തിറുക മുയങ്കലോട്ടും
കതിർകൊണ്ട ചുടർവേലാൻ റനൈനോക്കി യിവൈ യുരൈത്താൻ
[കളിപ്പിൻ മിക്കാൻ

60 യാൻ ചെയ്ത മാത വമോ വിവ്വുലക ഞ്ചെയ്തവമോ യാതോ വിങ്കൺ,
വാൻചെയ്ത ചുടർവേലോ യടൈന്തതെന മനമകിഴാ മണിത്തേ രേററി-
ത്തേൻചെയ്ത താർമൌലി ത്തേർവേന്തെ ച്ചെഴുനകരിറ്കൊണർന്താൻ
[റെവ്വർ
ഊൻചെയ്ത ചുടർവടിവേ ലുരോമപത നെൻറുരൈക്ക മുരവുത്തോളാൻ

61 ആടകപ്പൊററ്ചുടരിമൈക്കു് മണിമാട ത്തിടൈയൊരു മണ്ടപത്തെ
യൺമി-
പ്പാടകച്ചെ മ്പതുമമലർപ്പാവൈയർ പല്ലാണ്ടിചൈപ്പ പൈമ്പൊററ്പീടത്തു,
ഏട്ടുററ വടിവേലോ ൻറനൈയിരുത്തി ക്കടൻമുറൈകൾ യാവു നേർന്തു
തോട്ടുററ മലർത്താരാൻ വിരുന്തളിപ്പ വിനിതുവന്താൻ ചുരർനാ ടീന്താൻ.

അങ്ങനെ,യംഗാവനീകാന്തൻെറ വിരുന്നേററു
തുംഗമാം മോദം പൂണ്ടാൻ സ്വർല്ലോകം മീണ്ട മന്നൻ.
അഴകും സൌരഭ്യവും കലരും മലയജ-
മരുളി,ദ്ദശരഥനൃപനോടംഗേശനും:—
"ഇവിടെ ബ്ഭവാനെഴുന്നെള്ളുവാനെന്തേ മൂല-
മരുളിച്ചെയ്തീടേണ"മെന്നുരചെയ്തീടവേ
അരചാധീശൻ കഥയഖിലം ചൊന്നാനപ്പോൾ:—
"അരിയ ശില്പം പൂണ്ട മകുടമുടയോനേ,
അമ്മഹാമനസ്കനാം താപസവരേണ്യനെ-
യങ്ങു ഞാനാനയിച്ചുകൊണ്ടീടാമനസൂയം"
അംഗഭൂപാലൻ ലോമപാദനുമേവം ചൊൽകെ-
പ്പംക്തിസ്യന്ദനൻ സേനയൊത്തുതേരേറിപ്പോയാൻ.

63 അപ്പൊഴേ വിജിഗീഷുവാകിയ ലോമപാദൻ
അത്ഭുതവേദാകാരന്നരികിലണഞ്ഞുടൻ
അബ്ജസന്നിഭമാകും തൃപ്പാദയുഗം സ്വർണ്ണ-
ശില്പങ്ങൾ ചേരും രത്നമകുടം തന്നിൽച്ചേർത്തു
വന്ദനം വിധിപൂർവ്വം ചെയ്കവേ 'ഭവാനിങ്ങു
വന്നതിൻമൂല' മെന്തെന്നമ്മുനിയാരായവേ
"അടിയന്നൊരു വരമരുളീടേണ"മെന്നാ-
മുടിചൂടുന്നോൻ ചൊല്ലി യാചിച്ചാൻ വരമേവം:- 346

64 "കേവലമൊരു മാടപ്രാവിനുവേണ്ടിത്തുലാ-
ഭാരമേ ചെയ്തു പുകഴാണ്ടോൻെറ വംശം തന്നിൽ

62 ചെവ്വിനറു ഞ്ചാന്തളിത്തു ത്തേർവേന്ത ൻറനൈനോക്കി യിവണീ ചേർന്ത
കരൈവ്വയ്യുരൈത്തരുളുകെന നികഴ്ന്തപരി ചരർപിരാൻ കഴറ ലോട്ടം
അവ്വിയനീ ത്തുയർന്തമന ത്തരുന്തവനൈ ക്കൊണർന്താങ്കൺ വിട്ടപ്പെ നാൻറ,
ചെവ്വിമുടിയോയെനലുന്തേ രേറി ച്ചേനൈയൊട്ടമയോത്തിചേർന്താൻ.

63 മന്നർപിരാ നകൻറതറ്പിൻ വയവേന്ത നരുമറൈന്തൂല് വടിവങ്കൊണ്ടതു
അന്നമുനി വരനറൈയുഗം തനൈയണുകി യിണൈയടിത്താമരൈക ളംപൊൻ
മന്നുമണി മുടിയണിന്തു വരൻമുറൈചെയ് തീടവിവണീ വരുതറ്കൊത്ത
തെന്നെയെന വടിയേർകോർ വരമരുള മടികളെന യാവതെൻറാൻ

64 പുറവൊൻറിൻ പൊരുട്ടാക ത്തുലൈപുക്ക പെരുന്തകൈതൻ പുകഴിറ് പൂത്ത,
അറനൊൻറു തിരുമനത്താ നമരർകള്ള ക്കിടരിഴൈക്ക മവുണരായോർ

പിറന്നു ധർമ്മാത്മാവായ്, ദേവവിദ്വേഷികളെ-
യറുതിചെയ്യും വടിവേലാളും ദശരഥൻ
ഉന്നതം സൽകീർത്തിയുമുജ്ജ്വലമാജ്ഞാശക്തി-
യെന്നിവ കലർന്നെഴമമ്മഹാനരപതി
വെററിയാണ്ടീടും മണിമേടകളിയങ്ങുന്നോ-
രുത്തമപുരി പൂകിത്തിരിയെയെഴുന്നെള്ളാം''

65 ''അപ്പരം തന്നേ, നിനിത്തേർകൊണ്ടുവന്നാല്യ''മെ-
ന്നമ്മുനിവരൻ ചൊന്നാ,നന്നേരം ലോമപാദൻ
''ധന്യോഹം സഫലമായ് മാമകം പരിശ്രമ-''
മെന്നോർത്തു, മുഴങ്ങീടും രഥമൊന്നാനയിച്ചാൻ.
ശ്രീദേവീസമാനയാം ഭാമിനിയോടും കലാ-
കോവിദൻ മുനി തേരിൽക്കയറി വിളങ്ങിനാൻ. 360

(വൃത്തഭേദം)

66 വളഞ്ഞ വില്ലേന്തത്തണഞ്ഞു വല്ലവൻ
നരവരൻ നിജകരങ്ങൾ കൂപ്പവേ
ജനിത്രുപലജ്ജയറുത്തുമിന്നിട്ടും
മുനിവരരെല്ലാം ചുഴലെ നില്ക്കവേ
വനിതയു,മരും മറ വടിവാണ്ട
മുനിയും തേരേറിയെഴുന്നെള്ളിയല്ലോ. 366

തിറലുണ്ട വടിവേലാൻ റെചരതനെ ൻറുയർകീർത്തി ച്ചെങ്കോല് വേന്തൻ
വിറല്കൊണ്ട മണിമാട വയോത്തിനകരടൈന്തിവണീ മീടലെൻറാൻ

65 അവ്വരന്ത ന്തന മിനിത്തേർ കൊണർതിയെന വരുന്തവത്തോ
നരൈതലോടും
വെവ്വരന്തി ൻറയില്പടൈക്കു ഞ്ചുടർവേലോ നടിയിറൈഞ്ചി വേന്തർ-
വേതൻ
കവ്വൈയൊഴി ന്തുയർന്തനനെ ൻറതീർകരറേർകൊണർന്തിതനിറ്കലൈ-
വ ലാളൻ
ചെവ്വിനത ററിവവിനോടും പോന്തേറു കെന വേറി ച്ചിറന്താൻ മന്നോ

66 കനിച്ചിലൈ വയവനങ്ക് കരങ്കൾ കൂപ്പിട-
ത്തുനിയറു മുനിവർ തൊടർന്തു ചൂഴ്വര
വനിതൈയു മരുമറൈ വടിവംപോ ൻറെളിർ
മുനിവനും പൊറിമിചൈ നെറിയെ മുന്നിനാർ.

67 എരിതീപോല്യള്ള കൊട്ടവിനകളെ-
ക്കെട്ടത്തിട്ടം സത്യസ്വരൂപനാം ദേവൻ
അവതരിക്കുമാറരുളുമീമുനി-
വരൻ വരമെന്നാ പരിതോഷം പൂണ്ടു
മുഴക്കിദ്ദുന്ദുഭി, ചൊരിഞ്ഞു പൂമല,-
രമർത്ത്യരും ധർമ്മസ്വരൂപിണിയോടെ.

68 അനന്തരം ദൂതരയോദ്ധ്യപ്പുക്കട-
നചലസന്നിഭഭുജമാളുന്നതാം
അരചനോടോതി കഥകളാമന്ന-
നളവററാരാശാജലധിയിൽ മുങ്ങി.

69 എഴുന്നു പെട്ടെന്നു രഥത്തിലേറിനാൻ
പൊഴിഞ്ഞു പൂമാരി മൊഴിഞ്ഞു മംഗളം.
മുഴങ്ങിയെങ്ങുമേ മുരജാദിവാദ്യം,
പുഴങ്ങി വേരോട്ടം കൊട്ടതാം പാപങ്ങൾ.

70 പൊടിഞ്ഞുപോയല്ലോ മനസ്സിലുണ്ടായ
പെരിയ താപമാം മലയെന്നോർത്തുടൻ
പെരുവഴി മൂന്നിൽപ്പരം യോജനയു-
മരചൻ പോയ്ച്ചെന്നിട്ടെതിരേററു നിന്നാൻ. 374

67 അന്തര ത്തുന്തുമി മുഴക്കി യായ്മലർ
ചിന്തിനർ കളിത്തന രറമു ന്തേവരും
വെന്തെഴ കൊട്ടവിനൈ വീട്ടം മെയ്മ്മുതല്
വന്തെഴവരു ടരുവാനെ ൻറെണ്ണിയേ.

68 ത്തുവ രവ്വഴി യയോത്തി ത്തുന്നിനാർ
മാതിരം പൊരുതതോൺ മന്നർ മന്നൻമുൻ
ഓതിനർ മുനിവര വോത വേന്തനും
കാതലെ ൻറളവറു കടല്യളാഴ്ന്തനൻ.

69 എഴുന്തനൻ പൊരുക്കെന വീരത മേറിനൻ
പൊഴിന്തന മലർമഴൈ യാചി പൂത്തന
മൊഴിന്തന പല്ലിയ മുരച മാർത്തന
വിഴുന്തന തീവിനൈ വേരി നോട്ടമേ.

70 പിതിർന്ത തെമ്മനത്തുയർ പ്പിറങ്ക ലെൻറുകൊണ്ടു
അതിർന്തെഴ മുരചുടൈ യരചർ കോമകൻ
മുതിർന്ത മാതവമുടൈ മുനിയൈ ക്കൺകളാല്
എതിർന്തനെൻ യോചനൈ യിരൺടൊടൊൻറിനേ.

71, 72 അനഘമാം തപസ്സുഖിലവും പാരി-
ലനവദ്യാകാരമെട്ടത്തു പോലെ
മരവുരിയണിഞ്ഞൊരു തിരുവുടൽ
മനോഹരം മാനിൻ വദനഭാവവും
സുരസന്താപത്തെ നിശാചരാവലി-
പ്രതാപത്തോടൊത്തു നിഹനിക്കുന്നതാം
സുചിരമാം തപഃപ്രഭാവം, ഛത്രവും
സുദീർഘബാഹുവും ത്രിദണ്ഡമിങ്ങനെ
നരവരൻ നിജ പുരോഭുവി കണ്ടാൻ,
മുനിപ്രവരനെ മുരാരി തുല്യനെ.

73 രഥത്തിൽ നിന്നവതരിച്ചുടൻ ദശ-
രഥനുമാമുനിപദസരോരുഹം
അവനിയിൽ വീണു വണങ്ങിയ നേര-
മതിപുരാതനശ്രുതിശിഖകൾക്കും
അധിരോഹണാർഹശിഖരമാം മുനി-
യരുളിനാനാശിസ്സമേയാത്മഗർഭം. 330

71 നററവ മനൈത്തുമോർ നവൈയിലാവുരു-
പ്പെററിവ ണടൈന്തെന പ്പിറങ്കുവാ ൻറനൈ-
ച്ചുററിയ ചീരൈയും ഉഴൈയിൻ തോററമും
മുററുറ പ്പൊലിതരു മൂർത്തി യാൻറനൈ

72 അണ്ടർകൾ തുയരമു മരക്ക രാററലും
വീണ്ടി ടപ്പൊലിതരും വിനൈവ ലാളനെ-
ക്കണ്ടികൈ കുടൈയൊട്ടു കലവു നൂൻമുറൈ-
ത്തണ്ടൊട്ടു പൊലിതരു തടക്കൈയാ ൻറനൈ.

73 ഇരുന്തുപോ യിരതമാ ണടിണൈകൊൾ താൺമലർ
വിഴുന്തനൻ വേന്തർതം വേന്തൻ മെയ്മ്മൈയാൻ
മൊഴിന്തന നാചികൺമുതിയ നാൻമറൈ-
ക്കൊഴുന്തുമേറ് പടർതര ക്കൊഴുകൊ മ്പായിനാൻ

74 അണയ വന്നിട്ടും മുനികളാശീസ്സോ-
ട്ടരുളവേ ദശരഥനൃപതിയും
മഴമുകില്ലുകൾ കണക്കു ദാനനീർ
പൊഴിക്കും കൈകളാൽ തൊഴുതു നിന്നുടൻ
കയല്മിഴിയൊട്ടും കലാമണാളനെ-
ക്കയററിനാൻ നിജ രഥത്തിലപ്പൊഴേ.
വിധിവിഹിതമാമുപചാരം ചെയ്തു
വിരയെത്തൻ പുരിക്കകമെഴുന്നള്ളി.

75 മുരജവാദ്യങ്ങൾ മുഴങ്ങവേ,യബ്ജ-
മുഖികൾ മംഗല്യസ്തുതികൾ പാടവേ
മുടി ചൂട്ടമംഗനൃപതിയും റൂകി
മുനിയൊടൊപ്പമന്നഗരത്തിന്നുള്ളിൽ.

76 മികച്ച പാപങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചു പാരം
കനത്ത കള്ളരായ്ക്കഴിയുമെവരെ
അറുത്തു വാഴുന്ന വസിഷ്ഠനുമരും
മറവടിവാണ്ടു വിളങ്ങിടുന്നതാം
വിശിഷ്ടനാം വിഭണ്ഡകാത്മജൻ താനും
വിരാജിച്ചു രാജസഭാതലം തന്നിൽ. 418

74 അയല്വരു മുനിവരും ആചി ക്കുറിട-
പ്പുയല്പൊഴി തടക്കൈയാല് തൊഴുതു പൊങ്കുനീർ-
ക്കയല്പൊരു വിഴിയൊട്ടു കലൈവ ലാളനൈ
ഇയല്പൊട്ടു കൊണർന്തന നീരത മേററിയേ.

75 അടികുരൻ മുരചതി രയോത്തി മാനകർ
മുടിയുടൈ വേന്തൻ അമ്മുനിവ നോട്ടമോർ
കടിക്കൈയി നടൈന്തനൻ കമല വാൺമുക
വടിവുടൈ മടന്തൈയർ വാഴ്ത്തെട്ടപ്പവേ.

76 കചട്ടറു വിനൈത്തൊഴിറ്കൾ വരായുഴല്
അചട്ടർക ളൈവരൈ യറുവരാക്കിയ
വചിട്ടന മരുമറൈ വടിവു പോൻറൊളിർ
വിചിട്ടനും വേത്തവൈ പൊലിയ മേവിനാർ.

77 മണിമണ്ഡപത്തിലനന്തരം പൂകി
മണിമയപീഠതലത്തിൽ മേവിട്ടം
മറയെതിരാണ്ട മഹനീയന്നായി
മുറകൾ ചെയ്യേവമരുളി മന്നവൻ:

78 "വരതപോനിധേ, പരിപാവനാത്മൻ!
അരിയതാം തവ കരുണയാലിനി
പെരുമയാണ്ടിട്ടമടിയനുള്ളൊരീ-
പ്പരമ്പരാഗതകുലം നിരാകുലം
അടിയൻ ചെയ്യുള്ള തപോനിയമങ്ങ-
ളഖിലവുമിന്നു സഫലമായല്ലോ."

79 മുനിവരനപ്പോളിനിയ കൺകളാ-
ല്യഴിഞ്ഞുകൊണ്ടേവം മൊഴിഞ്ഞു മെല്ലവേ:
"നരവരകുലമകുടരത്നമേ,
നലമെഴം നെട്ടം തപസ്സിയലുന്ന
വരിഷ്ഠമാമുനി വസിഷ്ഠൻ വാഴ്കവെ
വിശിഷ്ടരിലേററം വിശിഷ്ടനാം ഭവാൻ!
അതുമല്ലാ ചൊല്ലാമുലകിലെ നൃപ-
രൊരുവരുമില്ലാ നിനക്കു തുല്യനായ്." 436

77 മാമണി മണ്ടപ മന്നി മാചറു
ത്തുമണി ത്തവിചിടൈ ച്ചുരുതി യേനികർ
കോമുനി ക്കരചനൈ യിരുത്തി ക്കോലംകടൻ
ഏമുറ ത്തിരുത്തിവേ റിനൈയ ചെപ്പിനാൻ.

78 ചാൻറവർ ചാൻറവ തരുമ മാതവം
പോൻറൊളിർ പുനിതനി ന്നരുളിറ് പൂത്തഎൻ
ആൻറതൊല്കുലമിനി യരചിൻ വൈകുമാല്
യാൻറവ മുടൈമൈയു മിഴപ്പി ൻറാമരോ.

79 എന്നലും മുനിവര നിനിതി നോക്കറാ
മന്നവർ മന്നകേൾ വചിട്ട നെന്നുമോർ
നന്നെട്ട ന്തവൻറുണൈ നവൈയില് ചെയ്ക നീ
നിന്നെയി വ്വുലകിനില് നിരുപർ നേർവരോ.

80 മധുരമീവിധം പലപല നവ-
സുധാമയപ്രിയവചനങ്ങളോതി
വിഭണ്ഡകാത്മജൻ തുടർന്നു: "പർവത-
നിഭഭുജന്യസ്തവിശിഷ്ടകോദണ്ഡ!
വരുത്തി നമ്മെ നീ നലമെഴുന്നതാം
ഹരിമഖമിങ്ങു നടത്തിടുവാനോ?"

81 "അഴലേശാതേതുമനേകവത്സര-
മടിയൻ വാണേനീയവനിയാകവേ.
ഇതുവരെയൊരു തനയൻ തന്മുഖ-
സരോരുഹം കാണ്മാനിടയായതില്ല.
അലകടൽക്കാഞ്ചിയണിയുമിപ്പാരി-
ന്നഖിലമാളുവാൻ തിറമെഴുന്നോരായ'
അണിപുകഴെങ്ങും പരത്തി വാണിടും
തനയരെയിനിത്തരുമാറാക്കണം."

82 ദശരഥനേവമുരസ്സുവേ കുല-
ഗുരു ചൊന്നാ: "നിനിയഴൽപ്പെടേണ്ട നീ.
നിനസ്സിലീരേഴ പതിന്നാലു ലോകം
ഭരിക്കുവാനേറെപ്പട്ടത്വമാണ്ടോരെ
നിനക്കു പുത്രരായ് ലഭിക്കുമാറേറ്റം
മഹത്വമുള്ളൊരു മഖം നടത്തുവാൻ
മടിയാതെയിനിത്തുനിയുക ഭവാൻ"
മഹർഷിയിങ്ങനെയരുളിക്കേട്ടടൻ 458

80 എൻറന പറ്പല വിനിമൈ ക്കുറി നല്
കൻറുറഴ് വരിചിലൈ കുവവു ത്തോളിനായ്
നൻറുകൊ ളരിമക നടത്ത വെണ്ണിയോ
ഇൻറെനൈ യഴത്തതിങ്കിയന്പു വാ യെൻറാൻ.

81 ഉലപ്പില്പല്ലാണ്ടെലാം ഉഴുക ണിൻറിയേ
തലപ്പൊറൈ യാററിനെൻ തനയർ വന്തിലർ
അലപ്പുനീ രുടുത്തപാ രളിക്കു മൈന്തരൈ
നലപ്പുകഴ് പെറ വിനി നല്ക വേണ്ടുമാല്.

82 എൻറലു മരചനീ യിരണ്ടുക ലിവ്വുലക
ഒൻറുമോ വുലകമീ രേഴ മോമ്പിടും
വൻറിറൻ മൈന്തരൈ യളിക്കു മാമകം
ഇൻറു നീ യിയററുതറ് കെഴുക വീണ്ടെൻറാൻ.

83, 84 മഖത്തിനുള്ളൊരു ഹലാദിയാമുപ-
കരണങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിനാൻ നൃപൻ.
സരയൂതീർത്ഥത്തിലവഗാഹം ചെയ്തു
പരിശുദ്ധനായിക്കടന്നു മന്നവൻ
ച്യുതിയേതുമില്ലാതിയററി നല്ലെഴം
ശ്രുതിവിധികൃതയജനശാലയിൽ
മുഴങ്ങിക്കത്തിടും ത്രയാഗ്നിയുജ്വലി-
ച്ചിയങ്ങവേ ഹവിസ്സവയിലർപ്പിച്ചു.
ദിവി മുഴങ്ങി ദുന്ദുഭി തിങ്ങളീരാ-
റിതുവിധം യാഗം തുടന്നുപോകവേ
ഇനിയിടമില്ലെന്നുരസ്സുമാറുമ്പ-
രിടതിങ്ങി നിന്നു മറച്ചു വാനിടം.

85 മുഖമലരൊളി തിരണ്ടു വാനവ-
രഖിലരുമാർത്തുവിളിച്ചു തിക്കിയും
നറുമലരുകൾ പൊഴിക്കെ,യുത്തമൻ
മുനി വൈഭണ്ഡകൻ ജ്വലിക്കുമഗ്നിയിൽ
വിധിപോലെയർപ്പിച്ചരുളിനാൻ ദിവ്യ-
സുതപ്രദായകം ഹവിസ്സു,മന്നേരം 476

83 ആയതറ്കരിയന കലപ്പൈ യാവൈയും
ഏയെന ക്കൊണർന്തനർ നിരുപർ ക്കേന്തലും
തുയനറ് പുനല്പടീഇ ച്ചുരുതി നൂൻമുറൈ
ചായ്വറ ത്തിരുത്തിയ ചാലൈ പുക്കനൻ

84 മുഴങ്ങ്കഴൻ മുത്തീയു മൂട്ടകി യാകുതി
വഴങ്ങ്കിയേ യീരറുതിങ്ങ്കൾ വായ്ത്തപിൻ
തഴങ്ങ്കിന തുന്തുമി താവില് വാനകം
വിഴുങ്ങ്കിനർ വിണ്ണവർ വെളിയിൻ റെന്നവേ.

85 മുകമലരൊളിതര മൊയ്ത്തു വാനുളോർ
അകവിരൈ നറുമലർ തൂവി യാർത്തെഴ-
ത്തകവുടൈ മുനിയു മത്തഴലി നാപ്പുണേ
മകവരു ളാകുതി വഴങ്ങ്കി നാനരോ.

86 കനലിങ്കൽ നിന്നുമഴകാണ്ട പൊന്നിൻ
തളികയിലമൃതെതിരാം പായസം
വഹിച്ചു പൊന്തിനാനെരിതീ പോലേററം
മഹസ്സെഴും കേശം ചുവന്ന കൺകളും
കലർന്നു ചൂഴവും പ്രഭ പൊഴിച്ചു കൊ-
ണ്ടൊരു മഹാഭൂതം, 'എഹി' ശബ്ദോപേതം.
തറസ്സു മേലേയത്തളിക വെച്ചുടൻ
മറഞ്ഞുയാഗാഗ്നിക്കകമവൻ, പിന്നെ

87 എട്ടത്തുടനതിലിരുന്ന പീയൂഷം
"മട്ടത്തുകും മൊഴികളാം വധൂക്കൾക്കായ്
കൊട്ടക്കുക മുറ വിടാതെ,"യെന്നോതി-
ക്കൊട്ടത്തു മന്നവൻകരത്തിൽ മാമുനി.

(വൃത്തഭേദം)

88, 89 അങ്ങനെ മാമുനി തന്നരുളപ്പാട്ട
തിങ്ങിന തോഷത്തൊടേ കേട്ട മന്നവൻ
തങ്ങുമകിൽപ്പുക കൊണ്ടൊട്ട സൗരഭം
തിങ്ങും ചുരുൾമുടിക്കെട്ടഴകാന്ന
ചെന്തൊണ്ടി വായ്മലരും ചേന്ന കൗസല്യ
തൻകരം തന്നിലൊരു പങ്കു നല്കിനാൻ. 494

86 ആയിടൈ ക്കനലിനി ൻറമ്പൊ ററ്റമി-
ത്തുയനറ് ചുതൈനികർ പിണ്ട മൊൻറുചൂഴ്
തീയെരിപ്പങ്ങ്കിയു ഞ്ചുവന്ത കണ്ണുമായ്
'ഏ'യെന പ്പൂതമൊൻ റെഴുന്ത തേന്തിയേ.

87 വൈത്തതു തരൈമിചൈ മറിത്തു മപ്പഴി-
തൈത്തത്തു പൂത മത്തവനും വേന്തനൈ
ഉയ്ത്തന ല്ലമിർതി നൈ യുരിയ മാതർകട്കു
അത്തക മരപിനാ ലളിത്തി യാലെൻറാൻ

88 മാമുനിയരുൾ വഴി മന്നർ മന്നവൻ
ത്തൂമമെൻ ചുരികുഴല് തൊണ്ടൈ ത്തുയവായ്-
ക്കാമരൊൺ കൌശലൈ കരത്തി നോർപകിർ
താമുറ വളിത്തനൻ ചണ്ട്ക മാർത്തഴ.

ദേവകളാനന്ദസാന്ദ്രം മുഴക്കിനാർ
പാവനമാം ശംഖനാദമതന്ദ്രമായ്.
പൊയ്കയുമാറും പൊഴിലും നിറയുന്ന
പൊൽത്താർകളിലരയന്നങ്ങൾ ചേർന്നിടും
കോസലനാട്ടിന്നു കോയ്മ കൊള്ളുന്നവൻ
കേകയറാണിക്കുമങ്ങനെ നല്കിനാൻ.

(വൃത്തഭേദം)

90 അമിത്രാവലിക്കായ് നട്ടക്കം കൊട്ടക്കും
നിമിഖ്യാതവംശ്യൻ മഹാസത്വശാലി
സുമിത്രാകരത്തിങ്കലവ്വണ്ണമേകീ
ശമിച്ചു, സുരക്കുററ ശത്രുത്വമപ്പോൾ.

(വൃത്തഭേദം)

91, 92 പിന്നെയും മന്നവൻ ശേഷിച്ചതിൻ തുള്ളി
തന്നെയും നല്കി സുമിത്രയ്ക്കുചിതമായ്.
അപ്പോൾ തുടിച്ചിതു ദുഷ്ടർക്കിടതു തോൾ
സൽപുമാന്മാർക്കു വാമേതരഭാഗവും. 518

89 കൈകയൻ റനൈയെതൻ കരത്തും അമ്മുറൈ-
ച്ചെയ്കൈയി നളിത്തനൻ തേവ രാർത്തെഴ-
പ്പൊയ്കയും നതികളും പൊഴിലു മോതിമം
വൈകുറു കോചല മന്നർ മന്നനേ

90 നമിത്തിരർ നടുക്കുറു നലങ്കൊൺ മൊയ്മ്പുടൈ
നിമിത്തിരു മരപുളാൻ മുന്നർ നീർമൈയിൻ
ചുമിത്തിരൈ ക്കളിത്തനൻ ചുരർക്കു വേന്തിനി-
ച്ചമിത്തതെൻ പകൈയെന ത്തമരൊടാർപ്പവേ.

91 പിന്നുമ പ്പെരുന്തകൈ പിതിർന്തു വീഴ്ന്തതു
തന്നൈയു ഞ്ചുമിത്തിരൈ തനക്കു നല്കിനാൻ
ഒന്നലർക്കിടമുംവേ റുലകി നോങ്കിയ
മന്നുയിർ തമക്കു നീടു വലമു ന്തുള്ളവേ.

പുത്രകാമേഷ്ടിയോടൊത്തശ്വമേധാദി
സത്രങ്ങളും മുനി നിർവ്വഹിച്ചീടവേ
പങ്ക്തിരഥനുമെഴുന്നേററു സജ്ജന-
പങ്ക്തിസമാരാദ്ധ്യനായതിമോദേന

93 മംഗല്യവാദ്യം മുഴങ്ങിയിരുളിങ്കൽ
മുങ്ങിയ ലോകം തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങി പോൽ.
യാഗകൃത്യങ്ങൾ നിറവേററി മന്നവൻ
രാജസഭയിലെഴുന്നരുളീടിനാൻ

94 ദേവദേവൻ വിരാഡ്രൂപനും മററുള്ള
ദേവാദികൾക്കും കടമകൾ ചെയ്തുടൻ
ഭൂദേവവൃന്ദത്തിനും സ്വർണ്ണവൃഷ്ടിയാ-
ലാവദാന്യൻ ചെയ്തു ദാനധർമ്മങ്ങളെ.
രാജ്യാധികാരത്തൊടൊപ്പം ധനങ്ങളും
രാജകുലത്തിനു നല്കീ ദശരഥൻ.

95 പിന്നെക്കുതിര തേർ ചേരും വസനങ്ങ-
ളെന്നിവ നൽകിപ്പലർക്കും പലതരം
ഭിന്നവാദ്യങ്ങൾ മുഴങ്ങെ,സ്സരയുവിൽ
ചെന്നാനവഭൃതസ്നാനത്തിനായ് നൃപൻ. 536

92 വാമ്പരി വേൾവിയു മകാരൈ നല്കുവ
താമ്പുരൈ യാവുതി പിറവു മന്തണൻ
ഓമ്പിട മുടിന്തപി നലക കാവലൻ
ഏമ്പലോ ടെഴുന്തന നിയാരു മേത്തവേ.

93 മുരുടരു പല്ലിയ മുഴങ്കി യാർത്തന
ഇരുടരു മുലകമു മിടരി നീങ്കിന
തെരുടരു വേൾവിയിൻ കടൻക ടീർന്തുഴി
അരുടരു മവൈയിൻ വന്ത രചനെയ്തിനാൻ.

94 ചെയ്മുറൈ കടൻമുറൈ തിറമ്പ ലിൻറിയേ
മെയ്മുറൈ കടവുള്ള ക്കീന്തു വിണ്ണുളോർക്ക
അമ്മുറൈ യളിത്തു നീ ടന്തണാളർക്കും
കൈമ്മുറൈ യളിത്തനൻ കനക മാരിയേ.

95 വേന്തർ കട് കരചൊട്ട വെറുക്കൈ തേർപരി
വായ്ന്തന റുകിലൊട്ട വരിചൈ ക്കേറ്പന
ഈന്തനൻ പല്ലിയ ന്തു വൈപ്പ വേകിനീർ
ത്തോയ്ന്തനൻ ചരയുന റുക്കൈ ണെയ്തിയേ,

96, 97 ഭേരീരവമുയർന്നീടവേ, വെൺമുത്തു
ചേരുന്ന വെള്ളക്കുട നിവർന്നീടവേ
സാമന്തമന്നർ ചുഴലവും നില്ക്കവേ
സാർവഭൗമൻ സഭാവേദിയിൽ പുക്കുടൻ
നാന്മുഖൻ പോലുമേ നാണിക്കുമാമ്മാറു
നാന്മറയോതും മുനിവരന്മാരുടെ
പാദപങ്കേരുഹം സാഷ്ടാംഗമായ് വീണു
പാപാപഹം കൂപ്പി നിന്നാനനന്തരം
ശിഷ്ടതപസ്വി വസിഷ്ഠൻെറയാജ്ഞയാ-
ലൃശ്യശൃംഗൻതൻ പദങ്ങൾ കുമ്പിട്ടുടൻ
ഇഷ്ടവചനം പലതും മധുരമായ്
പുഷ്ടമോദം ചൊന്നു, പിന്നെയുമോതിനാൻ:

98, 99 "ഇന്നു ഞാൻ വീണ്ടുമുയിരാണ്ടു ലോകൈക-
വന്ദ്യ! ഞാനാശിപ്പതില്ല മറെറാന്നുമേ.
മത്പിതാവേ, ഭവദാശിസ്സിനാലിവ-
നത്പതിച്ചേനഴൽപ്പാടിങ്കൽ നിന്നിതാ."
ഇങ്ങനെ മന്നവനോതിന നേരത്തു
തിങ്ങും പ്രസാദമുൾക്കൊണ്ടു മുനീന്ദ്രനും 554

96 മുരചിനങ്കരങ്കിട മുത്ത വെൺകുടൈ
വിരചിമേ നിഴററിട വേന്തർ ചൂഴ്തര
അരചവൈ യടൈന്തുഴി യയന നാണുറ
ഉരൈചെറി മുനിവൻതാൾ വണങ്കി യോങ്കിനാൻ.

97 അരിയ നല്തവ മുടൈ വചിട്ട നാണൈയാല്
ഇരലൈനറ് ചിരുങ്കമാ വിറൈവൻറൊടൊഴാ
ഉരിയ പറ്പല വുരൈ പയിററി യുയ്ന്തനൻ
പെരിയന ററവവിനി പ്പെറുവ തിയാതെൻറാൻ.

98 എന്തൈനി ന്നരുളിനാ ലിടറി നീങ്കിയേ
ഉയ്ന്തന നടിയനേ നെന്ന വൊണ്ടവൻ
ചിന്തൈയുൺ മകിഴ്ചിയാല് വാഴ്ത്തി ത്തേർമിചൈ
വന്തമാ തവരൊട്ടും വഴിക്കൊ ണ്ടേകിനാൻ.

99 വാങ്കിയ തുയരുടൈ മന്നൻ പിന്നരും
പാങ്കുടൈ മുനിവർതാൾ പഴിച്ചി യേത്തല്കൊണ്ടു

മംഗലാശിസ്സുകൾ നൽകി വീണ്ടും മുനി-
പുംഗവന്മാരൊത്തു യാത്രയായീടിനാൻ.
താപസൻ പോയതു ചിന്തിച്ചു ദുഃഖിച്ചു
രാജസഭയിൽ വസിച്ചു, ദശരഥൻ
പിന്നെയുമങ്ങു തപോധനന്മാർകളെ
വന്ദിച്ചു വാഴ്ത്തിനാ,രായവർ തുഷ്ടരായ്
ആശിസ്സുരുളിയെഴുന്നള്ളി മന്നവ-
നാസ്ഥാനമണ്ഡപം തന്നിൽ മരുവിനാൻ.

100 പിന്നെച്ചിലചില നാളുകൾ പോകവേ
മന്നവൻ തൻെറ മഹിഷികൾ മൂവരും
ഗർഭിണിമാരായതോടെ കിളരുന്ന
ദുർഭരക്ലേശങ്ങൾ വന്നു ഭവിക്കയാൽ
നേരററൊരാമുഖം പോലെ തിരുവുടൽ
ചാരുത പൂണ്ടു ചന്ദ്രപ്രഭമായിതു.

101 അങ്ങനെ മാസം തികയവേ, ഭൂദേവി
തിങ്ങിടും സന്തുഷ്ടി കൊണ്ടു സമ്പുഷ്ടയായ്
സ്വർഗവാസീജനത്തോടു, പുനർവസു
കർക്കടരാശിയും നൃത്തമാടീടവേ 572

ഓങ്ങ്കിയ വുവകൈ യരാചി യോടെഴാ
നീങ്ങ്കിന രിരുന്തന നേമി വേന്തനേ.

100 തെരിവൈയർ മൂവരു ഞ്ചിററിതു നാട്ചെലീ ഇ
മരുവിയ വയാവൊട്ടു വരുത്ത ന്തുയ്ത്തലാല്
പൊരുവരു തിരുമുക മൻറി പ്പൊററ്പു നീട്ടു
ഉരുവമു മതിയമോ ടൊപ്പ ത്തോൻറിനാർ.

101 ആയിടൈ പ്പരുവം വന്തടൈന്ത വെള്ളൈയിൻ
മായിരു പുവിമകൺ മകിഴ്വി നോങ്ങ്കിട
വേയ്പുനർ പൂചമും വിണ്ണു ളോർ പുകഴ്
ത്തൂയ കർക്കടകമു മെഴ്ന്തു തുള്ളവേ,

102 സിദ്ധരും യക്ഷരും മാനിനിമാർകളോ-
ടൊത്തു വിജ്ഞാനികളായ മുനികളും
നിത്യസൂരികളും വിണ്ണവന്മാരുമ-
ങ്ങാർത്തുവിളിച്ചു നിരന്നു തിരക്കവേ

103 ഭേദം വെടിഞ്ഞ സനാതനധർമ്മമാം
ദേവത ശീർഷമുയർത്തി നിന്നീടവേ
ബ്രഹ്മപ്രളയദിനത്തിലണ്ഡങ്ങളെ-
ത്തന്നുദരത്തിലടക്കി വിലസിട്ടും
ആമ്നായതത്ത്വത്തിനജ്ഞാതനായിട്ടും
അഞ്ജനവർണ്ണനെ,ക്കാർമുകിൽമാല തൻ
മഞ്ജിമ കാട്ടിട്ടും ജ്യോതിഃസ്വരൂപനെ-
ക്കഞ്ജനയനയാം കൗസല്യ പെററിതു.

104 ആശയും വാനവും തിങ്ങി വിണ്ണോർ നില്ക്കെ
വാസവമുഖ്യർ വണങ്ങി വാഴ്ത്തീടവേ
പൂയവും മീനവും പൊന്തിയ നല്ല നാൾ
കേകയപുത്രിയാൾ പെററിതു പുത്രനെ. 588

102 ചിത്തരു മിയക്കരു ന്തെരിവൈ മാർകളും
വിത്തക മുനിവരും വിണ്ണു ളോർകളും
നിത്തരു മുറൈമുറൈ നെരുകി യാർപ്പുറ-
ത്തത്തുറ ലൊഴിന്തുനീൾ തരുമ മോങ്ങ്കവേ.

103 ഒരുപക ലുലകെലാ മുതര ത്തുട്പൊതിന്തു
അരുമറൈ ക്കുണർവരു മവനൈ യഞ്ചന-
ക്കരുമുകിറ് കൊഴുന്തെഴില് കാട്ട ഞ്ചോതിയൈ-
ത്തിരുവുറപ്പയന്തനൾ തിറങ്ങ്കൊൾ കോചലൈ.

104 ആചൈയും വിചുംപു നിൻറമര രാർത്തെഴ
വാചവൻ മുതലിനോർ വണങ്ങ്കി വാഴ്ത്തുറ-
പ്പൂചമു മീനമും പൊലിയ നല്കിനാൾ
മാചറു കേകയൻ മാതു മൈന്തനൈ.

105 താർ പൊഴിഞ്ഞീടുന്ന കല്പദ്രുമങ്ങളെ-
യാളും നഗാരി തൻകൂട്ടരോടൊത്തുടൻ
ആകാശവീഥിയിലാർപ്പുവിളിക്കവേ-
യാശീവിഷം കടകത്തൊടു ചേരവേ,
പെററാളിളയവളായ സുമിത്ര,യൻ-
പുറേറാരിളയരാജാവാം കുമാരനെ.

106 പത്തികൾ പൂണ്ട പല തല ചേർന്നിട്ടും
പാമ്പു ചുമക്കുമിപ്പാർ നടമാടവേ
സിംഹലഗ്നത്തിൽ മകം മദിച്ചീടവേ
സിംഹേന്ദ്രമദ്ധ്യയാൾ പെററിതു പിന്നെയും.

107 അപ്സരഃസ്ത്രീകൾ നടനമാടീടിനാർ
സപ്തസ്വരവീണ വായിച്ചു കിന്നരർ
വാദ്യവിശേഷങ്ങൾ താക്കീ പ്രമത്തരായ്
ദൈത്യാരിവർഗമുലാത്തിയോടീടിനാർ.

108 ആളിമാരോടിയരചസവിധത്തി-
ലാടിനിന്നാരമേയാനന്ദമത്തരായ്, 604

105 തളൈയവിഴ് തരുവുടൈ ച്ചയില കോപനും
കിളൈയുമ ന്തരമിചൈ ക്കെഴുമി യാർത്തെഴ
അളൈപൂക മരവിനോ ടലവൻ വാഴ്വുറ
ഇളൈയവറ് പയന്തന ളിളൈയ മെൻകൊടി.

106 പടങ്കിളർ പഹ്റലൈ പ്പാന്ത ളേന്തുപാർ
നടങ്കിളർ തരമരൈ നവില നാടകം
മടങ്കല്യ മകമുമേ വാഴ്വി നോങ്കിട
വിടങ്കിളർ വിഴിയി നാൺ മീട്ടുമീൻറനൾ

107 ആടിന രരമ്പൈയ രമുത വേഴിശൈ
പാടിനർ കിന്നരർ തുവൈത്ത പല്ലിയം
വീടിന രരക്ക രെൻറുവക്കും വിമ്മലാല്
ഓടിന രുലവിന രുമ്പർ മുററുമേ.

108 ഓടിന രരചൻമാ ട്ടുവകൈ കുറിനിൻറു
ആടിനർ ചിലതിയ രന്തണാളർകൾ

പക്കവും നാളും ഗ്രഹങ്ങളും ചിന്തിച്ചു
നോക്കി'യിനിദ്ദോഷമെല്ലാമകന്നുപോയ്
ലോകത്തിലാനന്ദവേളയാ'യെന്നോതി
ജ്യോതിഷക്കാറരും വന്നുകൂടീടിനാർ.

109 മേടം, പുനർവസു, ശുക്ലനവമിയാം
ഈട്ടററ പത്തിൽ ബുധൻ, മററു നാലു പേർ
കർക്കടലഗ്നത്തിൽ നിന്നും പതിനൊന്നിൽ
നില്ക്കുമാറോരോന്നുമുച്ചം ഭുജിക്കുന്നു.

110 ഇങ്ങനെ ദേവഗുരുവിനും സമ്മതം
തങ്ങുമാറന്തണർ സർവേശജാതകം
ചൊന്നാര,നന്തരജാതക്കുമവ്വിധം
പൊന്നിൻ തകിടിൽ മുറയ്ക്കെഴുതീടിനാർ.

111 മാമുനി തന്നോടു മന്നവർമന്നവൻ
മാനസാനന്ദം കലന്നു സരയുവിൽ
സ്നാനവും ചെയ്തു വിത്തോടു വിത്തങ്ങളും
ദാനമായ് നല്ല മധുരഫലങ്ങളും
നൽകി, ശംഖധ്വനി പൊങ്ങവേ, കൺകളാൽ
പുൽകിനിന്നാൻ കുമാരാനനാബ്ജങ്ങളെ. 612

കൂടിനർ നാളൊടു കോളു നിൻറമൈ
നാടിന രുലകി നി നവൈയിൻ റെൻറനർ.

109 മേടമാ മതിതി നവമി മീൻകഴൈ
നീട്ടറു മാലൈ കർക്കടക നീതിചേർ
ഓടൈമാ കളിറനാ നതയ രാചികോൾ
നാടിനേ കാതശർ നാല്വരുച്ചരേ.

110 എൻറനർ ചാതക മീശറ് കേനൈയർ
തന്തമക്കു നതകംമുറൈയി ററാന്തെരിന്തു
ഒൻറിയ തമനിപ ത്തെഴുതി യോതിനാർ
വൻറിറർ ചുരർകുരു വാഴ്ത്തെ ടുപ്പവേ.

111 മാമുനി തന്നൊടു മന്നർ മന്നവൻ
ഏമു റപ്പുനല്പടീഇ വിത്തൊ ടിൻപൊരുൾ
താമുറവഴങ്കിവെൺ ചങ്ക മാർപ്പുറ-
കോമകാർ തിരുമുകങ് കുറുകി നോക്കിനാൻ

112 ‘നാട്ടാരിനിമുതലേഴാണ്ടു നൽകേണ്ട
രാട്ടിന്നു വേണ്ടും കരവും നികുതിയും
പട്ടിണിക്കാരു കറവരട്ടെ താഴിട്ടു
പൂട്ടുന്നതില്ല ഭണ്ഡാരമെന്നിങ്ങനെ
കൊട്ടിപ്പറയടിച്ചീടുവി’നെന്നു സ-
മ്രാട്ടിൻെറ കല്പനയെങ്ങും പരന്നിതു.

113 പോരൊഴിഞ്ഞീടുക, പോവട്ടെ മന്നരെ-
പ്പേരും നിജ നിജ രാജ്യങ്ങളിൽ സ്വയം,
വേദിയർ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടും ജപഹോമ-
മേതും മുടക്കമില്ലാതെ നടത്തണം.
ദേവാലയങ്ങളിലെങ്ങുമേയുത്സവം
ദേവപ്രസാദം വരുത്താൻ നടത്തണം.

114 ആലയമെല്ലാം പുതുക്കുവി, നന്തണ-
ശാലകൾ ശൃംഗാടകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവിൻ.
മാല, വിളക്കും, മണികളും കോവിലിൽ
കാലത്തുമുച്ചയ്ക്കുമന്തിക്കുമേകണം’. 628

112 ഇറൈ തവിർ ന്തിടുക പാ രിയിണ്ടോ രേഴ്നിതി
നിറൈതരു ചാലൈതാ ണീക്കി യാവൈയും
മുറൈകെട വറിയവർ മുകന്തു കൊൾകെനാ
അറൈപറൈ യെൻറന നരചർ കോമകൻ.

113 പടൈയൊഴി ന്തിടുക തംപതിക ളേയിനി
വിടൈപെറു കുകമുടി വേന്തർ വേതിയർ
നടൈയുറു നിയമമു നവൈയി ൻറാകുക
കടവുളർ വിഴാവൊടു കളിക്ക വെണ്ട്കണം.

114 ആലയം പുതുക്കുക വന്ത ണാളർതം
ചാലൈയു ഞ്ചതുക്കമു ഞ്ചമൈക്ക ചന്തിയും
കാലൈയും മാലൈയുണ്ട് കടവു ളർക്കണി
മാലൈയു ന്തീപമും വഴങ്ക്കു കെൻറനൻ.

115 ഇങ്ങനെ രാജാധിരാജൻെറ കല്പന-
യങ്ങനെ തന്നെ നടപ്പിലാക്കീട്ടവാൻ
ആനപ്പുറത്തു കയറിയ വള്ളുവ-
രാനകവാദ്യം മുഴക്കിനാരപ്പൊഴേ.
ആയതു കേട്ട നഗരവാസീജന-
മായതലോചനമാരോട്ട ചേൎന്നുടൻ
ആവേശമോടേ മുഴകിനാർ മുററുമ-
ത്യാനന്ദസാഗരാന്തത്തിലനന്തമായ്.

116 ആർത്തുവിളിച്ചാരവർ പുളകാങ്കുര-
ച്ചാർത്തിലുടൽ മൂടിയാകെ വിയർത്തുപോയ്!
അത്ഥാദി നൽകിനാരാനന്ദസാന്ദ്രമാ-
വാർത്തകളോതി വരുന്നവർക്കാകവേ.
തീത്ഥപാദൻ താനവതരിച്ചെന്നുള്ള-
തോർത്തോ ജനങ്ങൾ തിമത്തെന്നറിവീല!

117 കാമിനിമാരും സഖികളുമായൊത്തു
കാമുകന്മാരും സുഹൃജ്ജനവ്യൂഹവും
കാളമാഹ്ലാദം കലർന്നു, വിശാലത
കോലുന്ന കോസലപത്തനവീഥിയിൽ
എണ്ണ, കളഭവും, കസ്തൂരി, സദ്ഗന്ധ-
-ചൂൎണ്ണവും, നെയ്യും ചൊരിഞ്ഞൂ തെരുതെരെ. 648

115 എൻപുഴി വള്ളുവ രിയാനൈ മീമിചൈ
നൻപറൈ യറൈന്തനർ നകര മാന്തരും
മിൻപിറഴ് നുചുപ്പിനർ താമും വിമ്മലാല്
ഇൻപമെ ൻറളങ്കരു മളക്ക രെയ്തിനാർ.

116 ആർത്തനർ മുറൈമുറൈ യമ്പി നാൻടല്
പോർത്തന പുളകംവേർ പൊടിത്ത നീണിതി
തൂർത്തന രെതിരെതിർ ചൊല്ലി നാർക്കെലാം
തീർത്തനെ ൻററിന്തതോ വവർ ത ഞ്ചിനൈതയേ.

117 പണ്ണൈയു മായമു ന്തിരളും പാങ്കരും
കണ്ണുകൻ തിരുനകർ കളിപ്പു കൈമികുത്തു
എണ്ണൈയുങ് കളപമു മിഴുതും നാനമും
ചുണ്ണമു ന്തൂവിന വീതി തോറുമേ.

118 ഇങ്ങനെയപ്പുരിയീരാറു നാളുകൾ
തങ്ങളെത്തന്നെ മറന്നു കഴിയവേ
രാജകുമാരകന്മാർക്കു വസിഷ്ഠനും
നാമകരണം നടത്താൻ മുതിർന്നിതു.

119 അന്നാ മുതല പിടിച്ചു വലഞ്ഞാകെ
നിന്ന കരിവരൻ ഭക്തിവിവശനായ്
'പന്നഗശായിൻ! വരണേ,യട്ടത്തെ'ന്നു
ഖിന്നനായ് നിന്നു കരഞ്ഞു വിളിക്കവേ
ചെന്നു സംരക്ഷിച്ച നിത്യനു 'ശ്രീരാമ'-
നെന്നു തിരുനാമമേകീ ഗുരുവരൻ.

120 കൈത്തലം തന്നിലെ നെല്ലിക്ക പോൽ വ്രത-
തത്ത്വമരുളും മറപ്പൊരുളാകവേ
സത്യദൃക്കാൽ കണ്ടറിഞ്ഞ വരദനി-
ന്നിത്തിരുമേനിയിലംശാവതാരമായ്
വന്നു പിറന്നോരൊളിക്കു 'ഭരതാ'ഖ്യ
നന്നായറിഞ്ഞു കൊടുത്താൻ വസിഷ്ഠനും.

121 ഇക്ഷണം വഞ്ചകരാകെ നശിക്കയാൽ
ലക്ഷണപൂർണരായുമ്പരുയർന്നുപോയ് 664

118 ഇത്തകൈ മാനക രീരറു നാളും
ചിത്ത മുറുങ്ക്കളിയോടു ചിറന്തേ
തത്തമൈ യൊൻറു മുണർന്തില താവാ
മെയ്ത്തവ നാമം വിതിപ്പ മതിത്താൻ.

119 കരാമമലൈയ ത്തളർ കൈക്കരി യെയ്ത്തേ
അരാവണൈ യില്തുയില് വോയെന വന്നാൾ
വിരാവി യളിത്തരുൺ മെയ്പ്പൊരു ളുക്കേ
ഇരാമ നെനപ്പെയ രീന്തന നൻറേ

120 കരതല മുറൈറാളിർ നെല്ലി കട്ടപ്പ
വീരത മറൈപ്പൊരുൺ മെയ്ന്നെറി കണ്ട
വരത നതിത്തിട്ട മറൈറയ വൊളിയൈ-
പ്പരത നെന പ്പെയർ പന്നിന നൻറേ.

121 ഉലക്കനർ വഞ്ചക രുമ്പരു മുയ്ന്താർ
നിലക്കൊടി യുന്നുയർ നീത്തന ളിന്ത

ഇക്ഷിതി നീണ്ട സന്താപം കളഞ്ഞുരു
ലക്ഷ്മീസമേതയായേവമധൃഷ്യമാം
ലക്ഷണതേജസ്സവതാരമേല്ക്കയാൽ
'ലക്ഷ്മണ'നെന്ന പേരിട്ടാൻ ഗുരുവരൻ.

122 മുത്തുകൾ പൂരുഷാകാരമായ്, താമര-
യ്യൊത്ത സൗന്ദര്യം തികഞ്ഞ തേജസ്സിനാൽ
മെത്തുന്ന ദോഷങ്ങൾ തീരുമെന്നോർക്കയാൽ
'ശത്രുഘ്ന'നെന്ന പേർ നൽകീ കുലഗുരു.

123 സന്മാർഗചാരീ വസിഷ്ഠനിതുവിധം
നാമ്പറ നേരായ നാമങ്ങൾ നൽകവേ,
സമ്മോദമായ് നൃപനേകീ നിധികള-
ന്നമ്മാമറയോർക്കനന്തമായ് മേല്ക്കുമേൽ.

124 നീലോല്പലങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു വിളങ്ങുന്ന
ചേലൊത്ത ചെന്താമരപ്പൂക്കളെന്ന പോൽ
ചായമെഴുതിയ ചിത്രം കണക്കതി-
ചാരുസ്വരൂപനാം രാമനൊഴിഞ്ഞിനി
ഇല്ലുയിർ വേറെയുടലുമെന്നെണ്ണിനാ-
നെല്ലാററിനും നാഥനായുള്ള മന്നവൻ. 684

വിലക്കരു മൊയ്മ്പിൻ വിളങ്ങ്കൊളി നാമം
ഇലക്കുവ നെന്ന വിളൈത്തന നൻറേ.

122 മുത്തുരു ക്കൊണ്ടുചെ മ്മുളരി യലർന്താല്
ഒത്തിരുക്കും മൊഴി ലുടൈയവി വ്വൊളിയാല്
എത്തിരു ക്കുണ്ട്കെട്ട മെൻപതൈ യെണ്ണാ-
ച്ചത്തുരുക്ക ന്നെന ച്ചാററിന നാമം.

123 പൊയ്വഴി യിൻമുനിപുകറരു മറൈയാല്
ഇവ്വഴി പെയർക ളിചൈത്തുഴി യിറൈവൻ
കൈവഴി നീതിയെന നതികളൈ മറൈയോർ
മെയ്വഴി യുവരി നിറൈത്തന മെൻമേല്.

124 കാവിയു മൊളിർതരു കമലമു മെനവേ
ഓവിയ വെഴിലുടൈ യൊരുവനൈ യലതു ഓർ
ആവിയു മുടലമു മിലതെന വരുളിൻ
മേവിന നലകുടൈ വേന്തർതം വേന്തൻ.

125, പീയൂഷയൂഷത്തിനൊപ്പം മധുരിമ
126 തോയും മൊഴികളവ്യക്തമായ് ചൊല്ലിയും
കണ്ണിന്നു കൗതുകമാമ്മാറു ചാഞ്ചാടി
മന്ദമന്ദം പിച്ചവെച്ചു,മിരുളിനെ
നന്നായ്ത്തുരത്തും ദിനകരനെന്ന പോൽ
ഭിന്നസ്വരം ചേൎന്നു വൃദ്ധി തേടീടുന്ന
നാമ്പറ പോലെയും, നാടിന്നു വന്നൊരു
തിന്മകൾ തീരും കണക്കു കുമാരകർ
ഓരോ ദിനവും വളരുന്ന കാലത്തു
പാരാതെ ചൗളമുപനയനാദിയും
വെണ്മതിശേഖരതുല്യൻ കുലഗുരു
വേദോചിതം ചെയ്തു, വേദശാസ്ത്രാദിയും
നന്നായ് കലകളഖിലവുമോതിനാ,-
നിന്നതെന്നോതുവാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത പോൽ.

127 ആനയും തേരും കുതിര മുതലായ-
തേറാനുമെന്നല്ല മററു കലകളും
ആയുധവിദ്യ ധനുർവേദവും ശത്രു-
ബാധകമാമ്മാറു, വാനോർക്കഖിലവും
നേരററ നായകൻ രാമൻ പഠിച്ചു ത-
ന്നാരോമലാമനുജന്മാരൊടൊത്തുടൻ. 704

125 அமிர்துக கதலையொ டணிநடை பயிலா-
த்திமிரம தறவரு தினகர னெனவும்
தமரம துடன்வளர் சதுமறை யெனவும்
குமரர்க ணிலமகள் குறைவற வளர்நாள்.

126 சவுளமொ டுபனயம் விதிமுறை தருகுறு
இவளவ தென வொருகரைபிறி திலவா
உவடரு மறையினொ டொழிவறு கலையும்
தவண்மதி புனையர நிகர்முனி தரவே.

127 யானையு மிரதமு மிவுளியு முதலா
ஏனைய பிறவு மவ்வியல்பின்றி நடையுறு
ஊன்று படைபல சிலையொடு பயிலா
வானவர் தனிமுதல் திலையொடு வளர

128 'കർമ്മദ്വയങ്ങളോടൊത്തു പൊയ്പ്പോയിട്ടും
നമ്മുടെ ദുഃഖങ്ങളിന്നിവർ മൂലമായ്
ആകയാൽ നാമീ നഗരത്തിൽ നിന്നൊരു
നാഴികപോലുമകലാതെ വാഴണം.'
വേദവിശാരദന്മാരാം തപസ്വികൾ,
ദേവഗണങ്ങൾ, ധരിത്രീഭഗവതി,
പൗരജനങ്ങളുമിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു
മാറാതയോദ്ധ്യയിൽ വന്നു തങ്ങീ മുദാ.

129 ആര്യനാം രാമനവരജനോടൊത്തു
നെയ്യും കുഴലിനോടൊത്തോരിഴകൾ പോൽ
വാപീതടത്തിലുമാററിൻകരയിലും
വാരിദം തങ്ങുന്ന ചോലനിലത്തിലും
ഭൂദേവി ചെയ്ത തപസ്സിൻ ഫലാവലി
പൂരിതമാമ്മാറു സഞ്ചരിച്ചീടിനാൻ.

130 കേകയസൂനുവും തമ്പിയും കാല്ഞൊടി
വേർപിരിഞ്ഞീടാതെ തേരിലേറുമ്പൊഴും
അശ്വാധിരോഹണം ചെയ്യുമ്പൊഴും വേദ-
മദ്ധ്യയനം ചെയ്തിരിക്കുംപൊഴുതിലും
എൻപുരാൻ രാമനും തമ്പിയുമെന്ന പോ-
ലെപ്പൊഴും ചേർന്നു നടന്നാരിരുവരും. 724

128 അരുമറൈ മുനിവരു മമരരു മവനി-
ത്തിരുവുമ നകരുറൈ ചെനമുന മിടരോടു
ഇരുവിനൈ തുണിതരു മിവർകളി നിവണിൻറു
ഒരുപൊഴു തകല്കില മുറൈയെന വുറുവാർ.

129 അയ്യനു മിളവലു മണിനില മകടൻ
ചെയ്തവ മുടൈമൈക ടെരിതര നതിയും
മൈതവഴ് പൊഴില്കളും വാവിയു മരുവി
നെയ്കുഴ ലുറുമിഴൈ യെനനിലൈ തിരിവാർ.

130 പരതനു മിളവലു മൊരുനൊടി പകിരാതു
ഇരതമു മിവുളിയു മിവരിനു മറൈനൂല്
ഉരൈതരു പൊഴുതിനു മൊഴികിലർ എനൈയാൾ
വരതനു മിളവലു മെനമരു വിനരേ.

131 വീരകുമാരരവരജന്മാരൊത്തു
സൗരഭമോല്വന്ന വാടങ്ങളിൽ നിന്നു
മാമുനിമാരെത്തൊഴുതു സായന്തന-
മാകുംപൊഴുതു തിരിച്ചുപോന്നീടവേ,
നേരിട്ടു കാണുന്ന പൗരവൃന്ദം മേഘ-
ധാരകൾ കണ്ട ധാന്യങ്ങളെപ്പോലെയായ്,

132 അന്നഗരത്തിലെ നാരിമാരു,മവർ
തങ്ങടെ മാറു പുണരും പുരുഷരും
മുററുമവർക്കുള്ള ബന്ധുക്കളും മന-
മുററു കൗസല്യാദശരഥരെന്ന പോൽ
'നീണാൾ കുമാരകർ വാഴണേ'യെന്നാത്ത-
മോദം ദിവാനിശം പ്രാർത്ഥിച്ചുപോന്നിതു.

133, വേദാദികൾക്കുമവേദ്യനാമവ്യക്ത-
134, നാദിനാരായണൻ രാമൻ തിരുവടി
135 തമ്പിയോടൊത്തു വരുന്നതു കാൺകവേ
താമരപ്പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞുലാവീടിന
കാർമുകിൽമാല കടലുമായൊന്നിച്ചു
നേരേ പനിമലയൊത്തു വരുന്നതാം 742

131 വീരന മിളൈഞരും വെറിപൊഴില് കളിൻവായ്
ഈറമൊ ട്ടുറൈതരു മുനിവര രിടൈ പോയ്-
ച്ചോർപൊഴു തണിനകർ ഉറുകുവ രെതിർവാർ
കാർവര വലർപയിർ പൊരുവുവർ കളിയാല്.

132 ഏഴൈയ രനൈവരു മിവൻതട മുലൈതോയ്
കോഴ്കിളർ മതുകൈയർ കിളൈകളു മിനൈയാർ
വാഴിയ രെനവവർ മനനുറുകടവുൾ
താഴ്കുവർ കവുചലൈ തയരത നെനവേ

133 കടല്കരു മുകിലൊളിർ കമലമ തലരാ
വടവരൈ യുടൻവരു ചെയലെന മറൈയും
തടവുത ലരിതവരു തനിമുത ലവനും
പുടൈവരു മിളവലു മെന നികർ പുകൽവാർ.

കാഴ്ചയാണെന്നു മാലോകരുറച്ചിതു;
കല്യാണധാമനും കാണികളെക്കണ്ടു
കാരുണ്യവായ്പിൽ വിരിഞ്ഞതാമാനന-
കഞ്ജത്തൊടേവം കുശലമുരച്ചിട്ടും:
"എന്തുവാനോതുവിൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതു-
മെന്നോടു ചൊല്ലാൻ മടിക്കരുതേതുമേ
അല്ലലില്ലാതെ കഴിയുന്നുവോ നിങ്ങ-
ളില്ലത്തിലുള്ളവർക്കെല്ലാം കുശലമോ?
ചൊല്ലിൻ കുടുംബിനിമാർക്കുമറിവേററ-
മുള്ള കുമാരകന്മാർക്കും കുശലമോ?"

136 മാധുര്യമോടിതു കേൾക്കെയുപചാര-
ധുര്യമുരക്കും നഗരവാസീജനം:
"ഞങ്ങൾക്കരചനായങ്ങു വാഴമ്പൊഴു-
തിങ്ങനെ മംഗല്യപൂർണ്ണമായ് വാഴ്വതിൽ
ഞങ്ങൾക്കൊരത്ഭുതമില്ലനാഥന്മാർക്കു
സങ്കടം പോക്കും പിതാവേ ജഗത്പതേ!
ഏഴു ലോകങ്ങൾ മുഴുവനുമിബ്രഹ്മ-
ദേവനുടൽ വെടിഞ്ഞീടുന്നതുവരെ
ഞങ്ങടെ ജീവനെയെന്ന പോലേ ഭവാ-
നംഗീകരിച്ചു ഭരണം നടത്തണേ." 762

134 എതിർവരു മവർകളൈ യെമൈയുടൈ യിറൈവൻ
മുതിർതരു കരുണൈയിൻ മുകമല രൊളിരാ
എതുവിനൈ യിടരിലൈ യിനിതുന മനൈയും
മതിതരു കുമരരും വലിയർകൊ ലെനവേ.

135 അഹ്തെയ നിനൈയെമ തരചെന വുടൈയേം
ഇഹ്തൊരു പൊരുളല വെമതുയി രുടനേഴ്
മകിതല മുഴുതെയ്യു മുറുകവി മലരോൻ
ഉകുപക ലളവെന വുരൈനനി പുരിവാർ.

136 ഇപ്പരിചണിനകരുറൈയും യാവരും
മെയ്പ്പുകഴ് പുനൈതര വിളൈയ വീരർകൾ

.ചാരുത ചേരുമയോദ്ധ്യാനഗരത്തി-
ലാരുമിതുവിധം വാഴ്ത്തുമാറങ്ങനെ
വീരകുമാരകസോദരർ ചെയ്തിട്ടും
പാദസപര്യയാൽ സംപ്രീതനായ് പരം
ബ്രഹ്മാദി മൂർത്തിത്രയത്തിനുമഗ്രിമൻ
സമ്മോദപൂർവ്വം നയിച്ചിതു നാളുകൾ.

137 സാർവഭൗമൻ ഭുവഖിലം നിരുപമ-
ശ്വേതാതപത്രച്ഛവിയാൽ വിളക്കിയും
വെററിയെഴും മുരശെങ്ങും മുഴക്കിയും
നിത്യം മുനിജനാരാദ്ധ്യ ചരിതനായ്
വേലാതിഗാനന്ദവാരാശിയിലനു-
വേലം മുഴുകിക്കഴിയുന്ന വേളയിൽ 784

തപ്പുറ വടിനിഴല് തഴവി യേത്തുറ
മുപ്പുരം പൊരുളിനു മുതല്വൻ വൈകുറും.

137 അരചർതം പെരുമക നകിലം യാവൈയും
വിരചുറു തനിക്കുടൈ വിളങ്ക വെൻറിചേർ
മുരചൊലി കറങ്ങ്കിട മുനിവ രേത്തുറ-
ക്കരൈചെയ വരിയതോർ കളിപ്പിൻ വൈകുനാൾ.

വിശ്വാമിത്രാഗമനം

1 മുകുളവിലസിതകല്പദ്രുമങ്ങളാ-
ലഴകെഴും നാട്ടിലെ നാഗരികർ
അഖിലരുമവരുടേതെന്നു ശങ്കിക്കുമാ-
റത്യന്തസുന്ദരമായ് വിളങ്ങും
മണിമയമണ്ഡപം മാനസാമേയം വാ-
നണി തൊട്ടും പോലെയുയർന്നുമിന്നീ.

2 അതിലൊളി ചേർത്തുകൊണ്ടന്നൊരു നാളില-
ദ്ദശരഥമന്നനെഴുന്നരുളി.
അവിടെ രത്നാങ്കിതസിംഹാസനം തന്നി-
ലമരുമരചനെക്കണ്ടുമെല്ലെ,
വിതതവിഹായസ്സിൽത്തിരിയുന്ന ചാരണ-
വൃന്ദം വൃന്ദാരകനാഥനെന്നായ്
ഒരു നിമിഷം ശങ്കിച്ചു നില്ക്കവേ,യായിരം
നയനങ്ങൾ കാണാഞ്ഞു പിന്മടങ്ങി! 14

കൈയടൈപ്പടലം

1 നനൈവരു കറ്പക നാട്ടു നന്നകർ
അനൈവരു മണൈതര വയിർക്കു ഞ്ചീന്തൈയാ
നിനൈയ ൃ മരിയതു വിചുംപി നീണ്ടതോർ
പുനൈമണി മണ്ടപം പൊലിയ വെയ്"തിനാൻ.

2 തുയമെ ല്ലരിയണൈ പ്പൊലിന്തു തോൻറിനാൻ
ചേയിരു വിചുംപിടൈ ത്തിരിയു ഞ്ചാരണർ
നായക നിവൻകൊ ലെൻറയിർത്തു നാട്ടമോർ
ആയിര മില്ലൈയെൻറൈയനീങ്ങ്"കിനാർ.

(വൃത്തഭേദം)

3, 4 സമസ്തജീവജാലം തന്നെയു,മവ വാഴും
സമസ്തലോകങ്ങളും വേറെത്താനുളവാക്കി
'ദേവാദിഗണങ്ങളെ നാന്മുഖദേവനൊപ്പം
വെറെയും പടയ്ക്കുവനിനിയു,മെന്നിങ്ങനെ
ഏവരും നടുങ്ങുമാറുച്ചത്തിലുദ്ഘോഷിച്ചു-
മേവിന വിശ്വാമിത്രബ്രഹ്മർഷി, മഹാസതപൻ,
സിംഹവിക്രമനായ പംക്തിസ്യന്ദനനുണ്ണി-
ലന്നൊരുനാളിൽ പോന്നുവന്നപ്പോൾ, പൊടുന്നനെ
അമ്മുനിവരൻതൻെറ മാറിലെ മനോഹരം
പൊന്മണിമാല്യം സൂര്യപ്രഭമായ് പ്രകാശിക്കെ,
കമലോത്ഭവൻ തന്നെക്കണ്ടൊരു പുരന്ദരൻ
കണക്കേ കാകുൽസ്ഥനുമെഴുന്നു കൈകൂപ്പിനാൻ.

5 പൊൻപീഠം മണിമയം തന്നിലാമഹർഷിയെ-
യമ്പിനോടിരുത്തിത്തൽപങ്കജപാദങ്ങളെ
അർച്ചനം ചെയ്തു മന്നനോതിനാൻ: "കർമ്മപാശ-
മററുപോയല്ലോ ഭവത്സംഗത്താൽ മഹാത്മാവേ! 30

൩ മടങ്ങ്കല്പോൻ മൊയ്മ്പിനാൽ മൂന്നർ മന്നുയിർ
അടങ്ങ്കല്ലു മുലകുംവേ റമൈത്തു ത്തേവരോ-
ടിടങ്ങ്കൊണ്ണാൻ മുകനൈയും പടൈപ്പ നീണ്ടെനാ-
ത്തൊടങ്ങ്കിയ തുനിയുറു മുനിവൻ തോൻറിനാൻ.

4 വന്തു മുനി യെയ്തുതല്ലു മാർപിനണി യാരം
അന്തരത ലത്തിരവി യഞ്ച വൊളി വിഞ്ച-
ക്കന്തമല രിറ്കടവുൾ തൻവരവു കാണും
ഇന്തിരനെ നക്കടിതെ ഴുന്തടി പണിന്താൻ.

5 പണിന്തു മണി ചെററുപൃക യിററിയവിർ പൈമ്പൊൻ
അണിന്തതവി ചിട്ടതിലരു ത്തിയൊടി രുത്തി
ഇണൈന്ത കമ ലച്ചരണരുച്ചനൈ ചെയ് തിൻറേ
തുണിന്ത തെൻവി നൈത്തൊട രെനത്തൊഴുതു ചൊല്ലും

6 ഇന്നു ഞാൻ വലംവെച്ചു വണങ്ങും വണ്ണം ഭവാ-
നിന്നിലം തന്നിലേവമെളുതായെഴുന്നെള്ളാൻ
ഇന്നിലത്തുള്ളോർ ചെയ്ത തപസ്സിൻ ഫലമല്ല;-
തെന്നുടെ പുണ്യോദയം കൊണ്ടുമല്ലല്ലോ ചൊല്ലാം
എൻകുലത്തിങ്കലുള്ളോർ ചെയ്തുള്ള തപസ്സിൻെറ
സംഭൃതഫലം തന്നെയെന്നു ഞാനാറയ്ക്കുന്നേൻ.''
ഇങ്ങനെ ചാതുര്യത്തോടന്നരപതി ചൊല്ലെ-
പ്പൊങ്ങിന തോഷം പൂണ്ടു ഗാധേയനരുളിനാൻ:

7 ''എന്നെപ്പോലുള്ള മുനിശ്രേഷ്ഠരും നിലിമ്പരു-
മൊന്നഴൽപ്പെട്ടന്നേരം കൈലാസമഹാചലം,
പാല്ക്കടൽ, പത്മാസനാലോകവും, കല്പദ്രുമ-
സൽകൃതം നഗരവും, പൊന്മണിമാടം ചേരും
സുന്ദരമയോദ്ധ്യയാമിമ്മഹാനഗരവും
പിന്നിട്ടു മററൊന്നിങ്കൽ ചെല്ലുമാറുണ്ടോ പണ്ടേ?

8 പല്ലവരമ്യം കല്പശാഖികൾ പൊഴിച്ചിട്ടും
നല്ലിളം തേൻതുള്ളികൾ തങ്ങിട്ടും തണലിങ്കൽ
ഉല്ലസത്കൗതുഹലമെഴുന്നെള്ളീട്ടും ശചീ-
വല്ലഭനതിൻസൌഖ്യം വെടിഞ്ഞു നിരുപമം
നിന്നുടെ കുടക്കീഴിലൊതുങ്ങിയഭയാർത്ഥി-
യെന്നപോൽ നില്ലേ,ബ്ഭവാൻ ശംബരാസുരൻതന്നെ 50

6 നിലഞ്ച്ചെയ്തവമെ ൻറുണരി നൻറു നെടിയോയെൻ
നലഞ് ചെയ്വിനൈ യുണ്ടെനിൻ മൻറുനകർ നീയാൻ
വലഞ്ച്ചെയ്തു വണങ്ങ്ക വെളി വന്തവിതു മുന്തെൻ
കുലഞ്ച്ചെയ്തവ മെൻറിനിതു കൂറമുനി കൂറും.

7 എന്നനൈ ഢ മുനിവരരു മിമൈയവരു മിടൈയുറൊൻറുടൈയ രാനാല്
പന്നകമു നകുവെള്ളി പ്പനിവരൈയും പാറ്കടലും പതുമപീട-
ത്തന്നകരുങ് കറ്പകനാ ട്ടണ്ണി നകരു മണിമാട വയോത്തിയെന്നും
പൊന്നകരു മല്ലാതു പുകലുണ്ടോ ഇകല്കടന്ത പുലവു വേലോയ്.

8 ഇ ൻറളിർക്കറ് പകനറുന്തേ നിടൈതുളിക്ക നിഴലിരുക്കൈ യിഴന്തു പോന്തു
നിൻറളിക്ക ന്തനിക്കുടൈയിനിഴലൊതുങ്കി ക്കുറൈയിരന്തു നിറ്പ
നോക്കി

സകലം കൊന്നൊട്ടക്കി, യപ്പോഴേ സ്വർല്ലോകത്തി-
ന്നധിപസ്ഥാനം ദാനം ചെയ്തതു പുരന്ദരൻ
ഇന്നുമാളുന്നു രാജ''നിങ്ങനെ മുനിവാക്യ-
മുന്നതാനന്ദം കേൾക്കെച്ചൊല്ലിനാൻ ദശരഥൻ:

9 ''ഊഴിവാണതിൻ ഫലമിന്നു കൈവന്നു; ഭവാ-
നോതണമരുളപ്പാടടിയൻ ചെയ്യേണ്ടതായ്''
വിശ്വാസമോടീവണ്ണം വിശ്വപാലകവാക്യം
വിശ്വാമിത്രനും കേൾക്കെച്ചൊല്ലിനാൻ സന്തുഷ്ടനായ്:

10, 11 ''തരുക്കൾ തിങ്ങും കാട്ടിലീയുള്ളോരനുഷ്ഠിക്കും
തപസ്സും യാഗങ്ങളും മുടക്കുമരക്കന്മാർ
തപസ്വിജനങ്ങളെ ബാധിക്കും കാമക്രോധ-
തമസ്സു പോലെ വന്നു വിലക്കും നേരത്തിങ്കൽ
തനിച്ചു പോരിൽ നിന്നു കാത്തിടാൻ കരിമുകിൽ-
നിറത്തോൻതന്നെ വേണം, നാല്വരിലൊരുവനെ''
ജീവനെ യാചിക്കുന്ന നിഷ്ഠുരയമധർമ്മ-
ദേവനെയല്ലോ കണ്ടു നൃപനാമുനിയിങ്കൽ!
വേല്മുനപിളർന്നുള്ള മർമ്മത്തിൻ പുണ്ണിൽ കനൽ
വീണപോൽ, വിശ്വാമിത്രവാക്യങ്ങൾ കണ്ണങ്ങളിൽ 68

കൺറളിക്കുങ് കുലമണിത്തോട് ചമ്പരനൈ കുലത്തോട്ട തൊലൈത്തു
നീകൊണ്ടു
അൻറളിത്ത വരചൻറോ പുരന്തരനിൻറാൾകിൻറതരച വെൻറാൻ.

9 ഉരൈചെയ്യു മളവിനവൻ മുകനോക്കി യുള്ളത്തിനൊരുവ രാലും
കരൈചെയ്യ വരിയതൊരു പേരുവകൈ കടെല് പെരു ക്കരങ്കൾ കൂപ്പി
അരചെയ്തി യിരുന്തപയ നെയ്തിനൻമ ററിനിച്ചെയ്വ തരുളുകെൻറു
മുരചെയ്യു കടൈത്തലൈയാൻ മുൻമൊഴിയപ്പിൻമൊഴിയുമുനിവ നാങ്കേ

10 തരുവനത്തുൾ യാനിയററു ന്തകൈവേൾവി ക്കിടൈയൂറാ ത്തവഞ്
ചെയ് വോർകൾ
വെരുവര ച്ചെൻറടൈകാമ വെകുളിയെന നിരുതരിടൈ വിലക്കാ വണ്ണ
ഞെരുമുകത്തു ക്കാത്തിയെന നിൻ ചിറുവർ നാല്വരിനുങ് കരിയ
ചെമ്മല്
ഒരുവനൈ ത്ത ന്തീതി യെന വുയിരിരക്കുങ്കൊട്ടങ്കൂററി നു-
ലൈയ ച്ചൊന്നാൻ

11 എണ്ണിലാ വരുന്തവത്താ നിയമ്പിയ ചൊൻ മരുമത്തിനെറിവേ-
ല് പായ്ന്ത,
പുണ്ണിലാം പെരുമ്പുഴൈയിറ് കനലൈന്താലെന ച്ചെവിയിറ് പുകുതലോട്ടം

പതിക്കെ,പ്പകയോക്ക് കാലനാം നരപതി
മുഴക്കം ശോകമുന്തിത്തള്ളിമാററിയ മൂലം
സാരമാമുയിരുയലാടവേ, കണ്ണിൻ കാഴ്ച
നേടിയും നഷ്ടപ്പെട്ട ജാത്യന്ധനായിപ്പോയി!

12 തേനൊലിപ്പൂമാലകളണിഞ്ഞ മന്നൻ പിന്നെ
ഖേദമൊട്ടകലവേ ചൊല്ലിനാൻ മുനിയോടായ്:
''ഭഗവൻ! രാമനേതുമൂററമില്ലല്ലോ പോരിൽ–
പ്പറകിലവൻ ബാലൻ; കല്പനതന്നെന്നാലോ
ഗംഗയെച്ചൂടും ദേവൻ, നാന്മുഖൻ, പുരന്ദര–
നിങ്ങനെയിവരെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും പകയാകെ
എതിർത്തുപോക്കീടുവാൻ പോരുമീയുള്ളോൻ, ഭവാൻ
മുതിന്നു യാഗംചെയ്തുകൊണ്ടാലും മടിക്കേണ്ട''

13 ഇത്ഥമാനരപതിയോതവേ വിശ്വാമിത്രൻ
ക്രുദ്ധനായ് സമുത്ഥാനം ചെയ്യവേ, ദേവാദികൾ
ശംകിച്ചുപോയീ ബ്രഹ്മപ്രളയമായെന്നപ്പോൾ;
തൻകരമാദിത്യനും ചുരുക്കി മറഞ്ഞുപോയ്!
കോപത്താൽ മുനിയുടെ തടിച്ചപുരികങ്ങൾ
ചാപത്തിൻമട്ടിൽച്ചെന്നു ഫാലത്തിലേറിത്തത്തി.
ചുവന്നു നയനങ്ങ,ളുറന്നു ചുണ്ടിൽച്ചിരി,
പരന്നു ദിക്കെല്ലാമേ ക്രൂരിരുൾ കൂട്ടത്തോടെ. 44

ഉണ്ണിലാ വിയതുയരം പിടിത്തു തവാരുയിർ നിൻറൂചലാട–
ക്കണ്ണിലാൻ പെററിഴന്താലെന വുഴന്താൻ കടുത്തുയരങ്ങ്കാലവേലാൻ.

12 തൊടൈ യൂററി ത്തേൻറുളിക്കു നറുന്താരാ നൊരുവണ്ണ ത്തുയര നീങ്കി,
പ്പടൈയുററ മിലഞ്ചിറിയ നിവൻ പെരിയോയ് പണിയിതു വേറ് പനിനീർ ക്കങ്കൈ,
പുടൈ യൂററു ഞ്ചടൈയാനും
പുരന്തരനും നാന്മുകനും പുകുന്തു ചെയ്യം,
ഇടൈ യൂററുക്കിടൈയൂറാ യാൻ കാപ്പെൻ പെരുവേള്വിക്കെഴുക വെൻറാൻ.

13 എൻറനനെ ൻററുമുനിവോ ടെഴുന്തനൻ മൺ പടൈത്ത മുനി യിറുതിക്കാലം
അൻറെനവാ മെന വിമൈയോ രയിർത്തനർ മേല് വെയില് കരന്ത തങ്കമിങ്കം
നിൻറനവു ന്തിരിന്തന മീ നിവന്ത കൊഴും കടൈപ്പുരുവ നെററി മുററ–
ചെൻറന വ ന്തനുനകൈയും ചിവന്തന കണ്ണിരുണ്ടന പോയ് ത്തിശൈകളെല്ലാം.

14-15 മുഴുത്ത കോപം പൂണ്ട മുനിതന്നഭിലാഷം
മുഴക്കെയധരിച്ചെല്ലാം പൊറുക്കെന്നുരച്ചുടൻ
വസിഷ്ഠൻ ചൊന്നാൻ: "രാജൻ നിന്മകനലഭ്യമാം
വിശിഷ്ടസിദ്ധിയെല്ലാം ലഭിക്കും വേളിയിങ്കൽ
തട്ടുത്തു നിത്തീട്ടന്നോ? പെയ്തിട്ടും മഴവെള്ള-
മെട്ടുത്തുകൊള്ളും കടലെന്നപോൽ വിദ്യാജലം
ധരിത്രീനാഥ! തവ പുത്രനിന്നരുളുമ്പോൾ
തട്ടത്തീടൊല്ലാ ഹസ്തലബ്ധമീമഹാഭാഗ്യം"

16 ഗുരുവിൻ വാക്യം കേട്ട ഭൂപതി കുമാരനെ-
സ്സവിധമാനയിക്കാൻ കല്പന കൊടുക്കവേ
തമ്പിയുമൊത്തു വന്നു താതസന്നിധി നിന്നാൻ
തന്തിരുവടി രാമചന്ദ്രനും വിനീതനായ്.

17 മക്കളെ മഹർഷിക്കു കാട്ടിയാമന്നൻ ചൊന്നാൻ:-
"മൽപ്പിതാവായുള്ളേനേ നല്ലന്നേനിവരെ ഞാൻ
അവർക്കു നല്ലച്ഛനു,മവർക്കു നല്ലമ്മയു-
മവിടന്നല്ലോ വേണ്ടും കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യിച്ചാലും" 94

14 കറുത്ത മാമുനി കരുതെത്ത യുന്നി നീ
പൊറുത്തി യെൻറവറ് പുകൻറു നിന്മകറ് കു
ഉറുത്ത ലാക ലാ വുറുതി യെയ്തുനാള്
മറുത്തി യോവെനാ വശിട്ടൻ കൂറിനാൻ

15 പെയ്യു മാരിയാറ് പെരുക വെള്ളംപോയ്
മൊയ്കൊള് വേലൈവായ് മുട്ടക മാറുപോല്
അയ്യ നിൻമകറ് കളവില് വിഞ്ചൈ വന്തു
എയ്തു കാലമിൻ റെതിർന്ത താമെൻറാൻ.

16 കുരുവിൻ വാചകം കൊണ്ട കൊററവൻ
തിരുവിൻ കേള്വനൈ ക്കൊണർമിൻ ചെൻറന
വരുകവെൻറന നെന്ന ലോട്ടും വന്തു
അരുക ചാർന്തന നറിവി നമ്പരാൻ

17 വന്ത നമ്പിയെ ത്തമ്പി തന്നൊട്ടും
മുന്തെ നാന്മറൈ മുനിക്കു കാട്ടി നല്
തന്തൈ നീ തനി ത്തായു നീ യിവർക്കു
എന്തൈ തന്തന നീയെന്ത ചെയ്കെൻറാൻ

18 ദോഷങ്ങൾ മൂന്നും വിട്ട മാമുനി കുമാരരെ-
ത്തോഷത്തോട്ടടനേററു കോപത്തെ വെടിഞ്ഞല്ലോ.
ആനന്ദപൂർവ്വമവക്കാശിസ്സും നൽകി, മുനി
''നാമിനി യാഗം വേഗം നടത്താൻ പോകാ''മെന്നാൻ.

19 ഉലകം തന്നിൽത്താങ്ങും ദേവൻ തൻ വാമപാശ്വ-
ത്തുലകം വെല്ലും ഖഡ്ഗം ബന്ധിച്ചു, സത്യതുല്യം
ഉലയാതുദ്ദീപിക്കും തൂണീരം തോളിൽതൂക്കി,
മലപോലുള്ള മറേറത്തോളത്തു വെററിവില്ലും.

20 അങ്ങനെ രാമൻ നിജസോദരനോട്ടം ചേന്നു
തങ്ങടെ പിതാവിൻെറ ജീവൻ പിൻതുടരവെ
ഉന്നതൻ തപസ്വിയെ ഛായപോൽ തുടന്നുപോയ്
പൊന്നണിമതിൽ ചൂഴം നഗരം കടന്നുപോയ്.

21 വരങ്ങൾ നിർദ്ദോഷമായ് വരുവാൻ തപം ചെയ്യും
സുരന്മാർ വാഴം നാട്ട നാണിക്കും നഗരിയെ
പിന്നിട്ട കണ്ടാർ, നൃത്തരംഗത്തിൽ ചിലങ്കക-
ളെന്നപോലരയന്നം ചിലക്കും സരയുവെ. 110

18 കൊട്ടത്ത മൈന്തരൈ ക്കൊണ്ട ചിനൈ മുന്ത
എട്ടത്ത ചീററം വിട്ടിനിതു വാഴ്ത്തിമേല്
അട്ടത്ത വെള്വിപോയ് മുടിത്തു നാമെനാ
നടത്തൻ മെയിനാൻ നവൈക്ക ണീങ്കിനാൻ

19 വെൻറി വാള്പുടൈ വിചിത്തു മെയ്മ്മൈപോല
എൻറും തേയ്വുറാ ത്തൂണി യാത്തിരു
കൻറം പോൻറുയർ തോളിറ് കൊററവില്
ഒൻറു താങ്കിനാ നുലകം താങ്കിനാൻ.

20 അന്ന തമ്പിയും താനു മൈയനും
മന്ന നിന്നുയിർ വഴിക്കൊണ്ടാലെന—
ച്ചൊന്ന മാതവറെറാടർന്തു ചായൈ പോറ്—
പൊന്നിൻ മാനകർ പ്പുരിസൈ നീങ്കിനാൻ

21 വരങ്കൺ മാശറ ത്തവംചെയ് തോർകള് വാഴ്
പുരങ്ക ണോരിലാ നകര നീങ്കിപ്പോയ്
അരങ്കി നാട്ടവാർ ചിലമ്പിനന്ന നിൻറു
ഇമങ്ക വാർപ്പുനറ് ചരയു വെയ്തിനാർ.

22 കരിമ്പിൻ നിര കാററത്താടവേയ്യലഞ്ഞീട്ടും
കവുങ്ങിൻ തലപ്പുകൾ ചോർത്തീട്ടും തേൻതുള്ളികൾ
വരമ്പു കവിയുമാറാറുപോലൊലിക്കുന്ന
മരുതനിലത്തിങ്കല്ലുള്ളൊരു പൂഞ്ചോലയിൽ
ഇളതാം കൊങ്ക ചേരും മങ്കമാക്കേഴും ചുരു-
ളൊളി കാർകൂന്തൽ പോലാം വണ്ടുകളാക്കും ദിക്കിൽ

23 സരയൂനദി താണ്ടിച്ചെന്നാനമ്മുനിവര-
നരിയ കുമാരകന്മാരൊത്തു മുത്താൻറുള്ളോൻ
തങ്ങിടും മുകിൽക്കൂട്ടം കൊണ്ടൊരു നെററിപ്പട്ടം
തങ്ങിടും പടിഞ്ഞാറെപ്പർവ്വതമൂർദ്ധാവിങ്കൽ
ആദിത്യദേവനുള്ളോരശ്വങ്ങളേഴും ചെന്നി-
ട്ടാദിക്കിലന്നേരത്തു മറഞ്ഞുനിന്നാരല്ലോ.

24 ദേവ ാസ്യസഞ്ജാതമാം ഹോമധൂപത്തിൻ വ്യാപ്തി-
താവിട്ടമൊരു മനോമോഹനം വനം കാൺകെ
'ഏതുവാനിതെ'ന്നേററമാദരപൂർവ്വം മുനി-
പാദരോടന്വേഷിച്ചു ശ്രീരാമൻ സകൗതുകം. 126

---

22 കരുമ്പു കാല്ചൊര ക്കഴനി വാർന്ത തേൻ
വരമ്പു മീറിട്ട മരുത വേലിവായ്
അരുമ്പു കൊങ്കൈയാ രമ്മൈ ലോതിപോല്
ചുരുമ്പു വാഴ്വതോർ ചോലൈ വൈകിനാർ

23 താഴ മാമഴൈ ത ഴ്വു നെററിയാല്
ചൂഴി യാനൈ പോല് തോൻറു മാല് വരൈ—
പ്പാഴി മാമുകട്ടുച്ചി പ്പച്ചൈമാ—
ഏഴ മേറപ്പോ യാറു മേറിനാർ

24 തേവു മാതവ റെറാഴുതു തേവർ തം
നാവു ളാവുതി നയക്കും വേള്വിവായ്—
ത്താവു മാപുകൈ തഴ്വു ചോലൈ കണ്ടു
യാവതീതെൻറാ നെവർക്കു മേനിൻറാൻ.

താടകാവധം

1 തിങ്കളണിഞ്ഞ ജടയുടയോന്റെ നേ-
ക്കിങ്ങു നിന്നമ്പെയ്ത മാരദേവൻ പുരാ
പൊങ്ങുന്ന കോപക്കനൽ മിഴി യേററപോ-
തംഗങ്ങൾ വെന്തനനംഗനായ്ത്തീന്നു പോയ്!

2 അന്നാ മദനാംഗമാകെ വെൺചാമ്പലായ്-
ത്തീന്നു ചിതറിയ ദേശമിതാണപോൽ.
അന്നു തൊട്ടംഗാഖ്യ വന്നു നാടിന്നതി-
സുന്ദരമി സ്ഥലം കാമാശ്രമവുമായ്.

3 ബന്ധവുമാശയും വേരററു ജന്മാദി-
ബന്ധമറുത്തുണർവുററ മഹേശ്വരൻ
ബന്ധിച്ചു യോഗാസനമിങ്ങു, ചൊല്ലു,മ-
റെറന്തുവേണം ശുദ്ധിയിസ്ഥലത്തിന്നിനി?''

താടകൈ വതൈപ്പടലം

1 തിങ്കൺമേ വുഞ്ചടൈ ത്തേവൻമേൻ മാരവേള്
ഇങ്കനി ൻെറയ്തവു മെരിതരും നുതല്വിഴി-
പ്പൊങ്കകോ പഞ്ചുട പ്പൂളൈവീയന്നതൻ
അങ്കം വെന്തൻറുതൊ ട്ടനങ്കനേ യായിനാൻ.

2 വാരണത്തുരിവൈ യാൻമതനനൈ ച്ചിനവുനാള്
ഈരമററങ്കമിങ്ക കതലാലിവണെലാം
ആരണത്തുറൈയുളാ യങ്കനാടിതു വുമ-
ക്കാരണക്കുറിയുടൈ ക്കാമനാച്ചിരമമേ.

3 പററവാ വേരോട്ടം പഴൈശെ യറപ്പിറവി പോയ്
മുററുവാ ലുണർവു മേൻ മുട്ടകിനാ രറിവു ചെൻറു
ഉററവാ നവനിരു ന്തിയോകംചെയ് തനനെന്നിറ്
ചൊററവാ മളവതോ മററിതൻ റൂയ്മൈയേ.

4 ഏവം മുനി മൊഴിഞ്ഞീടവേ വിസ്മയ-
ഭാവം കലന്നു രഘുവീരരപ്പൊഴേ
ഉന്മേഷമോടങ്ങു വന്ന തപസ്വിമാ-
രൊത്തന്നു രാത്രി നയിച്ചാ,രനന്തരം
പിറേറന്നുദയാദ്രിമേലംശുമാൻ നിന്നു
കററക്കതിരൊളി വീശുന്ന വേളയിൽ
ചൂടേററു പാരം വരണ്ടിരിക്കും മണൽ-
ക്കാടേറി വീണ്ടും നടന്നു തുടങ്ങിനാർ.

5 അന്നിലത്തുള്ള നനവാകെ വാനിൽ നി-
ന്നൊന്നോടെയക്കൻ കുടിക്കുന്ന മൂലമായ്
വെന്നിക്കൊടിയേന്തി വേനലല്ലാതെ ക-
ണ്ടിന്നോളവുമതു മറെറാന്നു പോലുമേ
വന്നീല,തിനാലനലനാ ദിക്കിനെ-
യൊന്നോർത്തുപോകിലോ വെന്തിട്ടമുള്ളവും.
എന്നല്ലതുവന്നൊരു നോക്കു കാൺകിലോ
തന്നയനങ്ങളും ചാമ്പലായ്ത്തീന്നിട്ടും.

6 അക്കൊട്ടതാം മണൽക്കാടിൻെറ ചൂടിനെ-
പ്പററിപ്പറകിലോ നാവുവേവും ദൃഢം.
മുററുമേ മൂട്ടമിരുളുമാ മാനവും
മുററുമെരിയു, മിരുളകന്നീടവേ
വേകും രവി. വെന്തുപോകും മുകിലുകൾ
വേകുമിടിമിന്നൽ, വേവാത്തതെന്തുവാൻ? 34

4 എൻറവ ന്തണനിയമ്പലും വിയ ന്തവ്വയിൻ
ചെൻറുവന്തെതിരെഴും ചെന്നിറ ച്ചെല്‌വരോട്ട
അൻറുറൈ ന്തലർകതിർ പ്പരിതിമണ്ടിലമകല്‌
കുൻറിനി ൻറിവരവോർ ചുട്ടചുര ങ്കറകിനാർ.

5 പരിതിവാനവനില മ്പശൈയറ പ്പരുകുവാൻ
വിരുതുമേറ്‌കൊണ്ടുലാം വേണിലേ യല്ലതോർ
ഇരുതുവേ റിന്മൈയാ ലെരി ചുടർ ക്കടവുളും
കരുതിൻ വേമുള്ളമും കാണിൻവേം നയനമും.

6 പടിയിൻമേല്‌ വെമ്മൈയൈ പ്പകരിനും പകരുനാ-
മുടിയവേം മുടിയമൂ ടിരുളുംവാൻ മുകട്ടും വേം
വിടിയുമേല്‌ വെയിലുംവേം മഴൈയും വേം മിന്നിനോട്ട
ഇടിയും വേ മെന്നില്‌വേ റിയാവൈവേ വാ തവേ.

7 പേമാരി പോലവേ വേലും ശരങ്ങളും
മേനിയിലേററു ശരിക്കും പൊരുതവേ
വഞ്ചനയേററിട്ട മാനം വെടിഞ്ഞേററ-
മഞ്ചുന്ന വീരൻെറ ഹൃത്തെന്നപോലവേ
ആ മണൽക്കാട്ടുകളെക്കാലവും തപി-
ച്ചാറാത്ത മട്ടിലെരിപൊരിക്കൊൾകയായ്.

8 പേയ്പിളർന്നെന്നപോൽക്കാഞ്ഞ പെരുംകള്ളി
തായ്മരം പൊട്ടിയടർന്നുള്ള കാരകിൽ
വേണ പിളന്നുന്ന വെണ്മുത്തു,സർപ്പങ്ങൾ
വായ്പിളന്നുന്ന മാണിക്യരത്നങ്ങളും,
ഈ വകയല്ലാതെ മറെറാരു വസ്തുവു-
മാവനഭൂവിൽ വിളഞ്ഞില്ലൊരേടവും.

9 അന്നിലം ചുട്ടുവിട്ടോടിയില്ലപ്പുറ-
മൊന്നു നീങ്ങാത്തതിനാകാത്തമൂലമായ്.
അന്നിലമാളുന്ന കാളിയാം ദേവത-
യ്ക്കുണ്ടു നിന്നോടാതെ മറെറന്തുവാൻ ഗതി?
അന്നിലത്തിന്നുമേൽ ചെല്ലുമാറില്ലപോ-
ലെന്നാളുമേ സുരമണ്ഡലം പോലുമേ.
കാർമുകിൽ മേലേ ചരിക്കുമാറില്ലൊരു
കാററുപോലും വീയുമാറില്ലൊരിടവും. 54

7 വിഞ്ചുവാൻ മഴൈയിൻ മേലമ്പും വേലും പട-
ച്ചെഞ്ചെവേ ചെരുമുകത്തമർ ചെയ്യും തിറനിലാ
വഞ്ചർ തീ വിനൈയിനാൻ മാനമാ മണിയിഴന്തു
അഞ്ചിനാർ നെഞ്ചുപോ ലെൻറുമാ റാതരോ.

8 പേയ്പിള ന്തൊക്കനിൻ റുലർചെരും കള്ളിയിൻ
തായ്പിള ന്തുക്കകാ രകില്കളും തഴൈയിലാ
വേയ്പിള ന്തുക്കവൈ ണ്ടരളമും വിടവരാ
വായ്പിളന്തുക്കചെ മ്മണിയുമേ വനമെലാം.

9 പാരു മോ ടാതു നീ ടാതെനം പാലതേ-
ഞ്ചൂരുമോ ടാതു ക്ലു ടാതരോ ചൂരിയൻ
തേരുമോ ടാതു മാ മാകമീ തേരിനേർ
കാരുമോ ടാതു നീള് കാലുമോ ടാതരോ

10 കണ്ണു പിളർക്കും വിഷമെഴും ശേഷൻെറ
മിന്നും ഫണാമണിജ്വാലകളെന്ന പോൽ
വിണ്ണു പിളരുന്ന മിന്നലിൻ കാന്തി പോൽ
മന്നിൻെറ പുണ്ണിലെച്ചോരപോലാ വെയിൽ.

11 ചണ്ഡകിരണതാപത്താലസഹ്യത
പൂണ്ട വേതണ്ഡയൂഥങ്ങൾ വിവശരായ്
ഗർജ്ജിച്ചു ശീതളച്ഛായ നോക്കിക്കൊണ്ട
സജ്വരം പാഞ്ഞങ്ങുമിങ്ങുമോടീടവേ
ചെന്നകപ്പെട്ടുപോയ് ക്ഷുത്തോടജഗര-
വൃന്ദങ്ങളൊട്ട പിളർത്തിയ വായ്കളിൽ!

12 ഘോരബഡവഗ്നിയേററു കരിഞ്ഞുള്ള
കാർമേഘപംക്തി കണക്കങ്ങസംഖ്യമായ്
ചുട്ട കനലരശാണ്ടോരബ് ഭൂമിയിൽ
പട്ടുകിടന്നു കരികളും കാകരും.

13 അക്കൊട്ടും കാട്ടിലെക്കാനല്ലയർന്നുയർ-
ന്നൽക്കടതാപം സുരർക്കിയററീടാതെ 70

10 കൺ കിഴി ത്തുമിഴ്വിട ക്കനലരാ വരഞ്ഞു കാർ
വിൺ കിഴി ത്തൊളിരുമി ന്നമൈനയപൻ മണി വെയിൻ
മൺ കിഴി ത്തിട വെഴും ചുടർകള്മൺ മകളുടറ്
പുൺ കിഴി ത്തിട●വഴും കുരുതിയേ പോലുമേ.

11 പുഴുങ്കവെം പശിയൊട്ടു പുരളും പേരരാ
വിഴുങ്കവന്തെഴു ന്തെതിർ വിരിത്ത വായിൻവായ്
മുഴങ്കു തിൺ കരിപ്പുക മുട്ടകി മീമിമൈ
വഴങ്കുവെ ങ്കതിർ ചുട മമൈറവു തേടിയേ.

12 ഏകവെം കനലര ചിരുന്ത കാട്ടിനില്
കാകമും കരികളും കരിന്തു ചാമ്പിന
മാകവെങ് കനലെനും വടമൈ വ ത്തീച്ചുട
മേകമും കരിന്തിടൈ വീഴ്ന്ത പോലുമേ.

13 കാനക ത്തിയങ്കിയ കഴുതിൻ തേർ കുലം
താനക ത്തെഴുതലാല് തലൈക്കൊ ണ്ടോടിപ്പോയ്

നൽക്കുളിർത്തണ്ണീരെഴും വാപി കാരുണ്യ-
വായ്പോട്ട ചുററും വഹിച്ചിതക്കാനനം.

14 എങ്ങും പരന്നൊരത്തീക്കനലിൽ നിന്നു
പൊങ്ങും മരീചികാശ്രേണി കണ്ടാകിലോ
അങ്ങാണ്ട വേനലാം മന്നന്നു തീർത്തൊരു
പൊൻകാൽപളുങ്കിൻെറ പീഠമായ്ത്തോന്നിടും.

15 നീക്കാനരുതാത്ത കർമ്മദ്വയങ്ങളെ-
പ്പോക്കിയും ശത്രുത്രയത്തെയകററിയും
മുക്തിക്കു വെമ്പുന്ന മാനസം പോലെയും
മുഗ്ദ്ധാംഗിയാം വേശ്യ തൻമനം പോലെയും
അത്യന്തതാപത്തിനാധാരമസ്ഥല-
മാർദ്രത തെല്ലുമില്ലാതെ കഠിനമാം.

16 കത്തും ചരൽക്കല്ലു തിങ്ങിയടിവരെ-
യെത്തും വിടവാണ്ടൊരാനിലം മൂലമായ്
അത്യുജ്ജ്വലമണി ചേരുമരവാദി
മെത്തുന്ന നാട്ടിലുമെത്തീ രവിപ്രഭാ

86

മേനിമിർ ന്തെഴന്തിടില് വിശ്രുമ്പും വേമെനാ
വാനവർ ക്കിരങ്കിനീർ വളൈന്ത തൊത്തതേ.

14 ഏയ്ന്തവ ക്കനല് ടൈ യെഴന്ത കാനറേറർ
കായ്ന്തവ ക്കട്ടവനം കാക്കും വേനിലിൻ
വേന്തനു ക്കാ്ത്തുവീ ററിരുക്ക ച്ചെയ്യതോർ
പായ്ന്ത പൊററ്കാലുടൈ പ്പളിക്ക പ്പീടമേ

15 താവരു മിരുവിനൈ ചെററു ത്തള്ളരും
മൂവകൈ പ്പകൈയാൺ കടന്തു മുത്തിയില്
പോവതു പുരിപവർ മനമും പൊൻവിലൈ-
പ്പാവൈയർ മനമും പോറ് പരൈശയു മററതേ

16 പൊരിപരല് പടർനിലം പൊടിന്തു കീഴറ
വിരിതലിറ് പെരുവഴി വിളങ്കി ത്തോൻററലാല്
അരിമണി പ്പണ ത്തരാ വരശ നാട്ടിനും
എരികതിർ ക്കിനിതുപു ക്കിയങ്ക ലായതേ.

17,18 ഏവമെരിപൊരികൊണ്ടതാമദ്രിക്കി-
ലെത്തിയപോതാ മുനീശ്വരനോത്തുപോയ്
'എത്രയുമൂർജസ്വലരിവരെങ്കിലു-
മത്തൽപ്പെടാമിക്കുമാരർ സുമോപമർ'
കോമളാകാരരാ രാജന്യബാലക-
രാമുനിപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചു നില്ക്കവേ
നാന്മുഖൻ പണ്ടുപദേശിച്ച മന്ത്രങ്ങ-
ളാമുനി നൽകി,യതേററാരിതുവരും.

19 ചെന്തീ ചിതറുമക്കാട്ടു നീരാഴിതൻ
ചന്തമിയന്നതായ്ത്തോന്നി മന്ത്രത്തിനാൽ
ചെന്താമരാക്ഷനതുപെഴതമ്മുനി-
തന്തിരുപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ:

20 "ഗംഗയും തൊങ്കലും ചൂട്ടുന്ന ദേവൻെറ
ചെങ്കനൽക്കണ്ണിലിനാട്ടു വെന്തെന്നതോ?
എന്തുവാനെത്രയും പുണ്യവാൻ മന്നവൻ
സന്തതം കാക്കുമീനാട്ടു കാടാകുവാൻ"? 102

17 എരിന്തെഴു കൊട്ടുഞ്ചുര മിനൈയ തെയ്തലും
അരുന്തവ നിവർ പെരി തളവി ലാററലൈ-
പ്പൊരുന്തിന രായിനും പൂവിൻ മെല്ലിയർ
വരുന്തവർ ചിറിതെ നമനത്തി നോക്കിനാൻ

18 നോക്കിന നവർമുക നോക്ക നോക്കുടൈ-
ക്കോക്കുമ രരുമുടി കുറുക നാൻമുകൻ
ആക്കിയ വിഞ്ചൈക ളിരണ്ട മവ്വഴി
ഊക്കിന നവൈയവ രുള്ള ത്തുള്ളിനാർ

19 ഉള്ളിയ കാലൈയി നുഴി ത്തീയൈയും
എള്ളുറു കൊഴുങ്കന ലെരിയും വെഞ്ചുരം
തെള്ളു തൺ പുനലിടൈ ച്ചേറ ലൊത്തതു
വള്ളലു മുനിവനൈ വണങ്കി ക്കുറുവാൻ

20 ചുഴിപടു കങ്കൈയും തൊങ്കൺ മൌലിയാൻ
വിഴിപട വെന്തതോ വേറുതാ നുണ്ടോ
പഴി പടർമന്നവൻ പടൈത്ത നാട്ടിനുങ്കു
അഴിവതെൻ കാരണ മറിഞ്ഞ ക്കുറെൻറാൻ

21, 22 രാമനെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മുനി:''യൊരു
യാമിനീചാരിണി, ഘോരസ്വരൂപിണി
ജീവജാലങ്ങളെക്കൊന്നൊടുക്കിത്തിന്നു
മേവും കൃതാന്താവതാരമെടുത്തവൾ
ഇങ്ങുഴന്നീടുന്നതുണ്ടവ;ളായിരം
കുഞ്ജരമ്മാരുടെ കെൽപുകലർന്നവൾ.
ക്രുദ്ധിച്ചു മന്നിടം പൊക്കിയെടുക്കുവാൻ
വാർദ്ധീജലം കുടിച്ചാകെ വററിക്കുവാൻ
സ്വർഗ്ഗലോകത്തെയടിച്ചു പൊടിക്കുവാൻ
ഒക്കെയുമായവൾക്കായിട്ടുമൂക്കിനാൽ.
എണ്ണവും രൂപവുമില്ലാത്തപാപങ്ങ-
ളൊന്നിച്ചു നാരിതൻ രൂപമായ്ത്തീർന്നവൾ.

23 രണ്ടുപെരും മലയോടും വിഷമുള്ളി-
ലുണ്ടായിടിയുമൌർവാഗ്നിയും താങ്ങിയും
അമ്പിളിക്കീറുകൾ കാട്ടിയൊരു കട-
ലുണ്ടാകുമെങ്കിലതിനു സമാനമാം.
കാണികൾ കണ്ണിനു നാണമുണ്ടാക്കുമ-
ക്കൗണപി തന്നുടൽ കണ്ടാലറച്ചിടും. 120

21 എൻെറല്ല മീരാമനൈ നോക്കി യിന്നുയിർ
കൊൻറുഴല് വാഴ്കൈയെള് കൂററി നേ൪റാററത്തള്
അൻറിയു മൈയിരു നൂറു മൈയൻമാ
ഒൻറിയ വലിയിന ളുറുതി കേളെനാ.

22 മണ്ണുരു ത്തെട്ടപ്പിനും കടലൈ വാരിനും
വിണ്ണുരു ത്തിടിപ്പിനും വേണ്ടിറ് ചെയ്കിറ്പാള്
എണ്ണുരു ത്തെരിവരും പാവ മീണ്ടിയോർ
പെണ്ണുരു ക്കൊണ്ടെന ത്തെരിയും പെററിയാള്

23 പെരുവരൈ യിരണ്ടൊടും പിറന്ത നഞ്ചൊടും
ഉരുമുറഴ് മുരുക്കൊട്ടു മൂഴിത്തീയൊടും
ഇരുവിറൈ ചെറിന്തെഴ കടലുണ്ടാമെനിൻ
വെരുവരു തോററത്തൺ മേനി മാനുമേ

24 കാകോദരം കൊണ്ടു കങ്കണം ചേൎന്നുള്ള
കൈകളിൽ ശൂലമെട്ടത്തൊരു രാക്ഷസി
കാടകം വാഴുന്നു കാമോപമാ, കേൾക്ക
താടകയെന്നാണവളുടെ നാമവും.
കാരുണ്യമാണ്ടു കമലാസനൻ തൻെറ
കൈകളാൽ സൃഷ്ടിച്ച ജീവജാലങ്ങളെ
കാലനു തുല്യമക്കോപാഗ്നി കൈക്കൊണ്ടു
കാമസ്വരൂപിണി തന്നുയിർ പോററുവാൻ
കാരുണ്യമില്ലാതെ കൊന്നുതിന്നുന്നൊരാ-
ക്രൂരതൻ വീര്യശൌര്യങ്ങൾ നീ കേൾക്കണം.

25 വിസ്മയനീയബലനായ് രിപുകുല-
ഘസ്മരോഷ്മാവായ് വിജിഗീഷുവായിട്ടും
ഝർഝരഖ്യാതനാം യക്ഷൻെറ പുത്രനാ-
യുത്ഭൂതനായീ സുകേതു ശുഭാത്മകൻ.

26 അമ്മഹാനന്നനപത്യത കൊണ്ടതി-
സമ്മോഹമാർന്നു വിരിഞ്ചനാം ദേവനെ
വൻതാപം ചെയ്യാൻ, നെട്ടനാൾ പഴകിയ
സന്നിയമാദികൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടവൻ. 136

24 ചൂടക വരവുറഴ് ചൂല കൈയിനള്
കാട്ടൈറെ വാഴ്‌കൈയള് കണ്ണിറ്കാൺ പരേല്
ആടവർ പെൺമൈയെ യവാവും തോളിനായ്
താടകൈ യെൻപത ച്ചഴക്കി നാമമേ

25 ഇയക്കർതം കുലത്തുളാ നലക മെങ്കണും
വിയക്കുറു മൊയ്മ്പിനാ നെരിയിൻ വെമ്മൈയാൻ
മയക്കിലൻ ശരനെന്നും വലത്തി നാനരുള്
തുയക്കിലൻ ചുകേതുവെൻറുളനോർ ത്തുയ്മൈയാൻ

26 അന്നവൻ മകവിലാ കയരും ചിന്തൈയാൻ
മന്നെട്ടും താമരൈ മലരിൻ വൈകുറും
നന്നെട്ടു മുതല്വനൈ വഴുത്തി നററവം
പന്നെട്ടും പകലെലാം പയിൻറ പാൻമൈയാൻ

27 നാന്മറകൾക്കധിദേവതയാകുമാ-
നാന്മുഖൻ പ്രത്യക്ഷനായേവമോതിനാൻ:-
''ആൺമക്കളുണ്ടാവുകില്ലാ ഭാവനൊരു
പെണ്ണുപിറന്നിട്ടും പൂമാതിനൊത്തവൾ
ആ രമ്യഗാത്രിയാമപ്പുത്രിയാണ്ടിട്ട-
മായിരമാനകൽക്കുള്ള മഹാബലം''

28 ആശിസ്സുനല്കി മറഞ്ഞാൻ വിധാതാവു-
മാനന്ദചിത്തനായ്ത്തീർന്നു സുകേതുവും,
പിന്നെ നാൾപോകെപ്പിറന്നാളൊരു മക:-
ളിന്ദിരയ്ക്കൊപ്പം മനോഹാരിണിയവൾ

29 വന്നിതവൾക്കു പരിണയകാലമാ-
രിന്നുവരനായ് വരേണ്ടുവെന്നോർത്തുടൻ
നന്നായ്ത്തിരഞ്ഞു സുകേതു യക്ഷേശനാം-
സുന്ദനു നല്കിസ്സുതയെ കൃതാർത്ഥനായ്. 142

30 കാമൻ രതിയോടു ചേർന്നു രമിപ്പതെ-
ന്നാരും പറയുമാറന്നാളിവരും

27 മുന്തിന നരുമറൈ ക്കിഴവൻ മുററുനിൻ
ചിന്തൈനെ യെന്നെന ച്ചിറുവ രിന്മൈയില്
നൊന്തന നരുള്കെന നണങ്കു കേള്വിയായ്
മൈന്തർ ക ളിലൈയൊരു മകളുണ്ടാമെൻറാൻ

28 പൂമട മയിലിനൈ പ്പൊരുവും പൊറ്പൊട്ടും
ഏമുറു മതമലൈ യീരൈ ഞ്ഞൂ റു ടൈ-
ത്താമിക വലിയൊട്ടും തനയൈ തോൻറു നീ
പോവെന മലരയൻ പുകൻറു പോയിനാൻ.

29 ആയവ നരുള്വഴി യലർന്ത താമരൈ-
ച്ചേയവ ളെനവളർ ചെവ്വി കണ്ടിവട്കു
ആയവൻ പ്പാക്കൊലെൻറായ്ന്തു തൻകിളൈ
നായകൻ ചുന്തനെൻ പവറ്കു കല്കിനാൻ

30 കാമനു — മിരതിയും കലന്ത കാട്ചിയിതു
ആമെന വിയക്കുന മണങ്കു നാളും വേറു

രാവും പകലും കഴിയുന്നതോരാതെ
മേവിനാരോരോ വിലാസവിലീനരായ്
ആരുമില്ലാത്തോരിടങ്ങളിലായവ-
രാനന്ദസാഗരം തന്നിൽ മുഴുകിനാർ

31 അങ്ങനെ നാളുകൾ നീങ്ങവേ പങ്കജ-
മങ്കയെപ്പോലഴകാണ്ടോരവളുടെ
ഗർഭത്തിൽ വന്നു പിറന്നു ഭുവനത്തി-
നല്ലേതരപീഡ ചേർക്കുന്നൊരർഭകർ
പ്രവൃത്തതുല്യഭുജനായ മാരീച-
നുഗ്രാഭീകരമല്ലൻ സുബാഹുവും

32 തായയെക്കാളുമവർക്കു കരുത്തൊട്ടു-
മായവും വഞ്ചനാശീലവും കാൺകയാൽ
ആയവർക്കൊപ്പം ജനകനാം യക്ഷനു-
മാനന്ദമേററം വളർന്നു ദിനം പ്രതി.

33 ആസുരപീഡകൾ തീർക്കാനലകട-
ലാചമിച്ചുള്ള തപോധനൻ തന്നുടെ
ആശ്രമദേശത്തിലെത്തിത്തരുനിര-
യാകെപ്പിഴുതാനൊരു ദിനം സുന്ദനും. 160

യാമമും പകലുമോ രീററിൻെറ ന്നലായ്-
ത്താമുറു പെരുങ്കളി ച്ചലതി മൂഴ്കിനാർ

31 പററ്പല നാട്ട് ചെലീ ഇപ്പതുമൈ പോൻെറിളിർ
പൊററ്പിനാള് വയിററിടൈ പ്പുവന മേങ്കിട
വെററ്പണി പുയത്തു മാരീശനും വിറല്
മററ്പൊരു ശുവാകുവും വന്തു തോൻറിനാർ

32 മായമും വഞ്ചമും വരമ്പി ലാററലും
തായിനും പഴകിനാർ തമക്കും നേർവൊണാതു
ആയവർ വളർവുഴി യവരൈ യീൻറവ-
ക്കായ്ചിന തതിയക്കനും കളിപ്പിൻ മേമൈയാൻ

33 തീതുറു മവുണർകൾ തീമൈ തീർതര
മോതുറു കടലൈലാ മൊരുകൈ മൊണ്ടിട്ട
മാതവ നുറൈവിടമതനനിൻ വന്തുനീള്
പാതവ മനൈത്തെയും പറിത്തു വീശിനാൻ.

34 അത്രയുമല്ല തപസ്വീജനം പരം
ശ്രദ്ധയാ പോററും മൃഗങ്ങളെ നിർദ്ദയം
കൊന്നാ,നതുകണ്ടഗസ്ത്യനും കോപാഗ്നി
തന്നിലവനെശ്ശലഭമാക്കീടിനാൻ.

35 തൻ കണവൻ മരിച്ചെന്നറിഞ്ഞായുവ-
സുന്ദരി ചെന്തീകണക്കു കോപിച്ചുടൻ
തന്മക്കളോട്ടമൊത്തമ്മുനിപുംഗവൻ
തന്നാശ്രമത്തിലണഞ്ഞാൾ പൊട്ടന്നനെ.

36 കല്പാന്തവാത്യ കാലാനലനോടൊത്തു
ഞെട്ടവേ നിർഝരശ്രേണിയോടീടവേ
സൂര്യ്യചന്ദ്രാദി ചുളുങ്ങവേ മിന്നലും
കാർമുകിൽ ക്കൂട്ടവുമൊട്ടപേടിക്കവേ
ബ്രഹ്മാണ്ഡഭേദകഗർജ്ജനം ചെയ്യവ-
ളമ്മുനിവാടത്തിലോടിയടുക്കയായ്. 176

37 അപ്പോൾ ദ്രമിഡസരസ്വതീസാഗരം
കല്പിച്ചരുളിയ മാമുനി കൺകളിൽ

34 വിളൈവുറു മാതവം വെഹ്കിനോർ വിരുമ്പു
ഉളൈകളൈ യിരലൈയെ യുയിരുണ്ടോങ്കിയ
വളൈമുതൽ മരനെലാ മടിപ്പ മാതവൻ
തഴലെഴ വിഴിത്തനൻ ചാമ്പരായിനാൻ.

35 മററവൻ വിളിന്തമൈ മൈന്തർ തമ്മൊട്ടും
പൊറെററാടി കേട്ട വെങ്കനലിറ്റ് ചൊങ്കറാ
മുററുറ മുടിക്കുവെൻ മുനിയൈ യെൻറഴാ
നററവ നരൈവിട മതനൈ നണ്ണിനാള്

35 ഇടിയൊട്ട മടങ്കല്യം വളിയു മേങ്കിട-
ക്കടികെട വമരർകള് കതിരു മുട്കറ-
ത്തടിയുടൈ മുകിറ്കുലം ചലിപ്പ വണ്ടമും
വെടിപട വതിർത്തെതിർ വിളിത്തു മണ്ടവേ

37 തമിഴെനു വളപ്പരും ചലതി തന്തവൻ
ഉമിഴ്കനല് വിഴിവഴി യൊഴുക വുങ്കരിത്തു

തീപ്പൊരി ചിന്തിശ്ശപിച്ചാ:—''നരുതാത്ത
കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും നിങ്ങളെല്ലാവരും
രക്ഷസ്സുകളായധ.പതിച്ചീട്ടവി'';-
നക്ഷണം ബീഭത്സവൃത്തികളായവർ

38 മാനവന്മാരെയും വാനവന്മാരെയും
മാംസാശനരവർ കൊന്നുതുടങ്ങിനാർ.
ഇങ്ങനെ മാമുനിശാപമേററായതി-
നൊന്നുമെതിരു ചെയ്യാൻ കരുത്തേലാതെ

39 അന്നിലം വിട്ടവരോടിസ്സുമാലിയെ—
ച്ചെന്നു കൂപ്പീട്ടപേക്ഷിച്ചാളിതുവിധം:-
''ഇന്നുമുതൽ ഞങ്ങളങ്ങയ്ക്കു മക്കളായ്-
ത്തീർന്നു; ഭവാൻ കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണേ''

40 പാതാളലോകത്തു ചെന്നാർ ദശമുഖ-
മാതുലഖ്യാതരായ് താടകാപുത്രരും.
അപ്പാപിനീസുതർ ലോകം മുഴുവനും
കല്പാന്തവഹ്നിപോൽ ചുററിത്തിരികയായ്. 194

അഴിവന ചെയ്തലാ ലാക്ക രാകിയേ
ഇഴികെന വുരൈത്തന നശനിയെഞ്ചവേ

38 വെരുകൊള വുലകൈയും വിണ്ണുളോരൈയും
മുരുക്കിയെ വ്വ.യിരു മുണ്ടുഴല്വ മൂർക്കരാം
അരക്കർക ളായിന രക്കണത്തിനല്
ഉരുക്കിയ ചെമ്പെന വുമിഴ്കട്ടീയിനർ.

39 ആങ്കവൻ വെകുളിയു മറൈന്ത ചാപമും
താങ്കിനർ ശ്ശുമാലിയൈ നേരന്തു നിറ്കിയാം
നീങ്കിനർ ശ്ശുമാലിയൈ നേർന്തു നിറ്കിയാം
ഓങ്കിയ പുതല്വരെൻറുറവു ക്കൂർന്തനർ.

40 അവനൊട്ടും പാതല ത്തനേക നാട്ചെലീ ഇ—
ത്തവനുറു തശമുക ൻറനക്കു മാതുലർ
ഇവരെന പ്പുടൈത്തഴി ത്തുലക മെങ്കണും
പവനനി ററിരിക്കുനർ പ.ഥകി മൈന്തർകള്

41 കത്തുമഴല്ലുള്ളിലാണ്ടു നിശാചരി
ശക്തരാം മക്കളെവിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോയ്
ഉത്തമതാപസകോപം ഭയന്നവ-
ളെത്തിനാളിക്കൊട്ടുംകാട്ടിൽ കഴിയുവാൻ.

44 എണ്ണമററുള്ള ഗുണങ്ങളെ ലോഭമൊ-
ന്നൊന്നാകവേ നശിപ്പിക്കുന്ന പോലവേ
ദുഷ്ടയാം താടകയേകയായിബ് ഫല-
പുഷ്ടമാം നാടിതു കാടാക്കി മാററിനാൾ.

43, 44 ലങ്കാധിപാജ്ഞയാ മക്കളുമായ് മല-
തൻ കരുത്തോടവൾ ഭഞ്ജിച്ചിതെൻ മഖം
അഞ്ജനവർണ്ണാ, സകലം കൊലചെയ്തി-
തംഗദേശത്തിങ്കലെങ്ങുമലഞ്ഞവൾ.
തന്നുയിർപോലെയീ ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചു
വന്നിട്ടും മന്നൻെറ നന്ദന, മറെറാന്നു
ചൊല്ലുന്നതെന്തു ഞാൻ? ദുഷ്ടയാം രാക്ഷസി
കൊല്ലും സമസ്തലോകങ്ങളെ നിർണ്ണയം.'' 110

41 മികുന്തിറൻ മൈന്തരൈ വേറു നീകറാ-
ത്തകുന്തൊഴിൻ മുനിവരൻ ചലത്തൈ യുന്നിയേ
വകുന്തുവിൻ വശുവരി വതിന്ത നിവ്വനം
പുകുന്തന ഇഴലെന പ്പുഴുങ്കു നെഞ്ചിനാള്

42 ഉളപ്പരും പിണിപ്പറാ വുലോപ മൊൻറുമേ
അളപ്പരും കുണങ്കളൈ യഴിക്ക മാറുപോല്
കിളപ്പരും കൊട്ടമൈയ വരക്കി കേടിലാ
ലളപ്പരാ മരുതവൈ പ്പഴിത്തു മാററിനാള്

43 ഇലങ്കൈയരചൻ പണിയമൈന്തൊരിടൈ യുറാ-
വിലങ്കല് വലി കൊണ്ടെനതു വേള്വി നലികിൻമാള്
അലങ്ക മുകിലേ യവളി വ്വങ്കനില മെങ്കും
കലംകളൊടടങ്കനനി കൊൻറു തിരികിൻറാള്.

44 മുന്നലകളിത്തുമുനി തന്തവുയിപ്പിരെല്ലാം
തന്നുണ വെനക്കരുതു തമ്മൈയി നമൈന്താള്
എന്നിനിയുണർത്തുവ തിനിച്ചിറിതു നാളിൻ
മന്നുയിരനൈത്തെയും വയിററിനിട്ട മെൻറാൻ

45 ഇങ്ങനെ മാമുനി ചൊൽകവേ രാമനും
മഞ്ജുമലരണിശ്ശീർഷം കുലുക്കിനാൻ.
'എങ്ങവൾ വാഴുന്ന'തെന്നു ചോദിക്കവേ
'ഇങ്ങാമല'യിലെന്നോതിനാൻ മാമുനി.

46, 47 അപ്പൊഴേക്കുമൊരു നീലമഹാമല
തീപ്പൊരി ചിന്നിയണഞ്ഞു പൊട്ടുന്നനെ
ശൈലങ്ങളാൽ തരിയിട്ട ചിലമ്പുകൾ
കോലുന്ന കാലുകൾ കൊണ്ടാനിലങ്ങളിൽ
ആഞ്ഞു ചവിട്ടിക്കുഴിയുമിടങ്ങളിൽ–
പ്പൊങ്ങി നിറഞ്ഞു നിറകടൽനീരവും.

48, 49 അങ്ങനെ നക്തഞ്ചരിയണഞ്ഞീടവേ
പർവ്വതപംക്തികൾ പിന്നാലെ പാഞ്ഞിതു.
പാതാളലോകത്തിലോടിയൊളിച്ചുപോയ്
പാരം ഭയപ്പെട്ടു കാലനുമഗ്നിയും.
ഒട്ടു കട തുടിച്ചീടും പുരികങ്ങ–
ളിട്ടു വിറപ്പിച്ചു, ചന്ദ്രക്കല പോലെ 116

45 അങ്കിരൈവ നപ്പരിശു രൈപ്പവതു കേളാ
കൊങ്കുറൈ നറൈക്കുല മലർച്ചെനി കുലുക്കാ
എങ്കുറൈവ തിത്തൊഴി ലിയററുപവ ളെൻറാൻ
ചങ്കുറൈ കരത്തൊരു തനിച്ചിലൈ തരിത്താൻ

46 കൈവരൈ യെനത്തകൈയ കാളൈയുരൈ കേളാ
ഐവരൈ യകത്തിടൈ യടൈത്തമുനി യൈയ
ഇവ്വരൈ യിരുപ്പതവ ളെൻപതനിൻ മുൻപോർ
മൈവരൈ നെരുപ്പെരിയ വന്തതെന വന്താള്

47 ചിലമ്പുകൾ ചിലമ്പിടൈ ചെറിത്തകഴ ലോട്ടം
നിലമ്പുക മിതിത്തന ണെളിത്ത കുഴി വേലൈ
ച്ചലമ്പുക വനററുക ണന്തകന മഞ്ചി–
പ്പിലം പുക നിലൈ ക്കിരികള് പിൻറാടര വന്താൾ.

48 ഇറൈക്കടൈ തുടിത്തപുരു വത്തളെയി റെന്നും
പിറൈക്കടൈ പിറക്കിട മടിത്ത പില വായള്
മറൈക്കടൈ യരക്കിവട വൈക്കന ലിരണ്ടായ്
നിറൈക്കടൻ മുളൈത്തെന നെരുപ്പുഴ വിഴിത്താൾ.

ദംഷ്ട്രങ്ങൾ ചേരും കടവാ കലർന്നുള്ള
വക്ത്രമാം ഗഹ്വരം കാട്ടിയും കൊണ്ടവൾ
കാളിമ പൂണ്ട കടലിൽ ബഡവാഗ്നി
പാളികൾ രണ്ടായ് മുളച്ചെന്ന പോലവെ
തീപ്പൊരി പാറിടും കണ്ണു തുറിച്ചു വ-
ന്നെത്തി വേദങ്ങൾ മറുക്കും നിശാചരി.
തുമ്പിക്കരം ചേർത്തു മസ്തകകുംഭീന്ദ്രരെ-
ക്കൊണ്ടൊരു മാലയണിയുകമൂലമായ്
അമ്പെക്കുഴയുമരക്കെട്ടടയവ-
ളുമ്പരുലകുമീരേഴലോകങ്ങളും
ഒട്ട വിദൂരദിശകളും കേട്ടങ്ങു
ഞെട്ടമാറുച്ചത്തിലാർത്തു വന്നീടിനാൾ.

50, 51 ആർത്തു വിളിച്ചിട്ടവരെ നോക്കിയവ-
ളോർത്തു ചിരിച്ചു നടുക്കമുണ്ടാക്കിനാൾ.
കൂർത്ത ത്രിശൂലമാമന്തകൻ തന്നെയും
പാർത്തിട്ട പല്ലുകടിച്ചു ഞെരിച്ചുടൻ
ഗർത്തതുല്യം വക്ത്രമാകെപ്പിളർത്തിയൊ-
ട്ടിത്തരം ചൊന്നാളിടിക്കാറൊടൊത്തവൾ:
"ആക്രമമടക്കാനരുതാത്ത കെല്പൊട്ട
കാത്തുരക്ഷിക്കുമിക്കാനനത്തിങ്കൽ ഞാൻ 136

49 കടങ്കലുഴ് തടങ്കളിറു കൈയൊട്ടു കൈ തെററാ
വടങ്കൊള നുടങ്കമിടൈ യാൺമറുകി വാനോർ
ഇടംകളനെ ട്ടന്തിശൈയു മേഴുലകമെങ്കും
അടങ്കലു നടുങ്കവരു മഞ്ചനനി യാർത്താള്

50 ആർത്തവരൈ നോക്കി നകൈ ചെയ്തെവരു മഞ്ചു-
ക്കുർത്തനതി മുത്തലൈ യയിറ്കൊടിയ കൂറൈറ
ഴ്പാർത്തെയിറു തിൻറു പക വായ്മുഴൈതി റംതോർ
വാർത്തൈയുരൈ ചെയ്തനളി ടിക്കു മഴൈ യന്നാള്

51 കടക്കരും വലത്തനതു കാവലിതില് യാവും
തെട ക്കരുവ റുത്തന നിനിച്ചുവൈ കിടക്കും

പേർത്തുമൊരെണ്ണവും ശേഷിച്ചിടാത്ത മ-
ട്ടോർത്തറുത്തീടിനേൻ ജീവജാലങ്ങളെ.
പിന്നെയും സ്വാദിഷ്ടമാം മാനുഷാമിഷ-
മിന്നെനിക്കേകുവാനോ വിധിമൂലമായ്
തന്നെ മരിപ്പാൻ നിനച്ചോ പറയുവിൻ
വന്നതിഗ്ഘോരകാന്താരദേശാന്തരേ''

52 കാർമേഘജാലങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചിതറുന്ന
മാതിരി കണ്ണുതുറിച്ചു നോക്കിയവൾ
മാനത്തുമുട്ടും മലകൾ പൊട്ടുമ്മാറു
താഴെ നിലത്തു ചവിട്ടി മെതിച്ചുടൻ
ചന്ദ്രക്കല ചേർത്തുവെച്ചപോലുള്ളതാം
ദംഷ്ട്രങ്ങൾ കാട്ടി ത്രിശൂലമുയർത്തിയും
ശ്രീരാമചന്ദ്രൻതിരുമാറു ലക്ഷ്യമായ്-
ത്തീരുമാറായവൾ നിന്നാൾ മുഹൂർത്തമേ.

53, 54 ഉത്തമനാം മുനി സമ്മതിച്ചെങ്കിലും
നക്തഞ്ചരി മരിക്കാതിരുന്നീടുവാൻ
ഉത്തമപൂരുഷൻ ബാണം തൊട്ടത്തീല,
തത്തനുനാശകമത്തൊഴിലെങ്കിലും. 144

വിടക്കരി തെനക്കരുതി യോ വിതി കൊട്ടന്ത—
പ്പടക്കരുതി യോപകർമിൻ വന്ത പരിചെൻേറ

52 മേകമവൈ യിററുക വിഴിത്തനള് പുഴങ്കാ
മാകനമൈ യററുക വുമൈതത്തനൺ മതിത്തിൺ
പാകമെന മുറൈയി റത്തുക്കി യയില് പററാ
ആകമുറ വുയ്ത്തെറിവ നെൻെറതി രഴൻറാൾ.

53 അണ്ണനമുനി വ റ്കളുക രുതെതനിന മാവി
ഉണ്ണെന വടിക്കണൈ തൊട്ടക്കില നയിർക്കേ
തുണ്ണെനമ വിനൈത്തൊഴില് തൊടങ്കിയുളളേനും
പെണ്ണെന മനത്തിടൈ പെരുന്തകൈ നിനൈന്താൻ

54 വെറിന്ത ചെമ്മയിർ വെള്ളെയി ററാടമെന
എറിന്തു കാൽവെനെ നേ്ററ്കവും പാക്കിലാ—

പെണ്ണെന്നു നണ്ണി മനസ്സിൽ വനമാലി
തിണ്ണെന്നതുകണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ താപസൻ:—

55, 56 "പാപകൃത്യങ്ങളഖിലവും ചെയ്യുമി-
പ്പാപിനി പാവങ്ങളായ്ക്കണ്ടു ഞങ്ങളെ
കൊന്നുതിന്നാതെ വിട്ടെന്നതു മാത്രമാ-
ണിന്നിവർക്കുള്ളൊരു പോരായ്മ പാർക്കിൽ.
ഏതൊരു ജാതിയിക്രൂരയെന്നോർക്കണം
മാധവ! നാരിയെന്നെണ്ണൊല്ലിവളെ നീ.
ഇന്നിവളോടുപൊരുതുവാൻ നാണിച്ചു
നിന്നവർമാത്രമുയിരോടു വാഴുന്നു.
വല്ലവത്തമെഴമാണങ്ങളപ്പേരു
ചൊല്ലുമ്പോഴേക്കും പരാജയം കൊൾകിലോ
ചൊല്ലുവിനാണത്തമെന്ന ഗുണമാക്ക
ചൊല്ലിടാമാണിലോ പാർക്കിലിപ്പെണ്ണിലോ?

57 ഇന്ദ്രനിവളോടു തോററാൻ; സുരാസുര-
സന്തതിയോടീ പടകൾ നശിക്കയാൽ. 160

ച്ചെറിന്ത താരവൻ ചിന്തൈ ക്കരുത്തെലാം
അറിന്തു നാന്മറൈ യന്തണൻ കൂറുവാൻ

55 തീതെ ൻറുള്ളവൈ യാവൈയും ചെയ്യുമൈ—
ക്കോതെ ൻറുണ്ടിലളി ത്തനൈ യേകുറൈ
യാതെ ൻെറണ്ണുവ തിക്കൊടിയാ ളൈയും
മാതെ ൻെറണ്ണുവ തോമണി പ്പൂണിനായ്.

56 നാൺമൈ യേയുടൈ യാർപ്പിഴൈത്താല് നകൈ
ആൺമൈ യേപെററ വൻറിറടലാടവർ
തോൺമൈയേ യിവള് പേർ ചൊലത്തോക മാല്
ആൺമൈ യെന്നുമ താർവശ ത്താകുമേ

57 ഇന്തി രൻ നിടൈന്താ നടൈ ന്തോടിനാർ
തന്തിരം പട ത്താനവർ വാനവർ
മന്ത രമ്മിവള് തോളെനിൻ മൈന്തരൊടു
അന്ത രംമിനിയാതുകൊ ലാൺമൈയേ,

58,59 മന്ദരത്തോടൊത്ത തോളിവൾക്കാകയാൽ
ഹന്ത! മറഞ്ഞു പുരുഷരിൽ പൌരുഷം.
മന്നവനന്ദന, മറ്റൊന്നു ചൊല്ലുവ-
നിന്നിയും പൂർവ്വകഥ, മുറ കാട്ടുവാൻ.

60 പണ്ടു ഭൃഗുപത്നിയാം ഖ്യാതി ദുർവ്വൃത്തി-
യാണ്ടു, ഹനിച്ചാനവളെ മഹാവിഷ്ണു.
വാനിലും പാരിലുമുള്ളവരെക്കൊന്നു
തീനാക്കിനാളൊരു ദാനവനാരിയാൾ
വാനവനായകൻ കൊന്നാൻ കുമതിയാ-
മാനാരിയെത്തൻെറ വജ്രായുധത്തിനാൽ.

61 ആകയാലാഖണ്ഡലനും ഹരിക്കുമി-
ന്നാരെങ്കിലും പഴിചൊല്ലുമോ ചൊല്ലു നീ.

62 ആശാന്തമാജ്ഞ നടത്തിയിപ്പാരിട-
മാകെ രക്ഷിച്ച വംശത്തിൽ പിറന്ന നീ 174

58 മന്നർ മന്നവൻ കാതല മററുമൊൻറു
ഇന്നംയാ നരൈ ക്കിൻറതി യാതെനിൻ
മുന്നോർ കാല നികഴ്ന്ത മുറൈമൈ യീതു
എന്ന വോതലു ററാൻ തവ ത്തീറിലാൻ

59 പിരുകു വെന്നും പെരുഞ്ചവൻ തന്മനൈ
വരുക യറ്കട് കിയാതി വല്ലാളൂർക്കു
ഉരുകു കാത ലുറ വുറ വാതലേ
കരുതി യാവി കവർന്തനൻ നേമിയാൻ.

60 വാന കന്തനിൻ മണ്ണിനിൻ മന്നുയിർ
പോന കന്തന ക്കെൻറണും പുന്തിയ
താന വള്കമ തിപ്പെയ താടനൈ
ഊനൊ ഴിത്തനൻ വച്ചിര ത്തുമ്പർകോൻ

61 ആത ലാലരി ക്കാകണ്ട ലൻ റനക്കു
ഓതു കീർത്തി യു ണ്ടായ തല്ലാ തിടൈ
ഏത മെൻപന വെയ്തിയ വോചൊലായ്
താത ടർന്തു തയങ്കിയ താരിനായ്.

62 കറങ്കു ടല്തികി രിപ്പടി കാത്തവർ
പിറങ്കു കുടെപ്പെരി യോയ്പെരിയോരൊടു

ശാശ്വതധർമ്മവിലംഘിനിയായ് ലോക-
നാശകകർമ്മം നടത്തുമിവൾക്കിനി
ആണ്മയും കൂടെയനുവദിക്കുന്നാകി-
ലാഹന്ത! മറ്റെന്തതിൽപ്പരം ശോച്യമായ്!

63 മുന്നേ വിധിച്ച നാളായുസ്സുറുന്നതു
തന്നെ കരുതിസ്സുകൃതം ഗണിച്ചുടൻ
വിണ്ണേററു, മെന്നതല്ലാതെ തദ്ഭ്രാണന-
മൊന്നേററുകൊണ്ടൊരു ജീവിയെക്കൊന്നിട്ടു
തിന്നാൻകൊതിക്കുമിവൾക്കു തുല്യം കാല-
നിന്നേതുവേറെ, യരിന്ദമ, ചൊല്ലു നീ.

64 എന്നും പലപല ജീവികളെക്കൊന്നു
തിന്നുന്ന നീചത നോക്കുന്നതാകിലോ
പിന്നും തഴക്കുഴല്യള്ളൊരു പാവമാം
പെണ്ണെന്നിവളെ നിനപ്പതജ്ഞാനമാം.

65 ഈററകൊണ്ടല്ലിതു ചൊന്നേൻ സനാതന-
ചാരുധർമ്മം തന്നെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു ഞാൻ
കോപമടക്കി നീ നില്പതു ധർമ്മമോ?
കൊല്ലുക രാക്ഷസിതന്നെ''യെന്നാൻ മുനി. 182

മറങ്കൊ ടിത്തമരെ മന്നുയിർ മായ്ത്തു നിൻറു
അറങ്കെ ട്ടത്തവട് കാൺമൈയും വേണ്ടുമോ

63 ശാററു നാളററ തെൻറു തരുമം പാർത്തു
ഏററും വിണ്ണേൻപ തൻറി യിവളൈപ്പോല്
നാററം കേട്ടല്യം തിന്ന നയപ്തോർ
കൂററു ണ്ടോചൊലായ് കൂററുറഴ് വേലിനായ്.

64 മന്നും പല്ലുയിർ വാരിത്തൻ വായ്പ്പെയ്തു
തിന്നും പുൻമൈയില് തീമൈയെ തോമൈവയ
പിന്നും താഴ്കുഴറ് പേതൈമൈ പെണ്ണിവൾ
എന്നും തമന്മ യെള്ളിമൈയിൻ പാലതേ

65 ഈററില് നല്ലറം പാർത്തിശൈ ത്തേനിവട്
ചീററി നിൻറിതു ചെപ്പുകി ൻേറനലേൻ
ആററി നിൻറ തരുള മരക്കിയൈ-
ക്കോററി യെൻറയി രണ്ണൻ കൂറിനാൻ

66 ''ധർമ്മമല്ലാത്തതു വന്നാലതുതന്നെ
ധർമ്മ്യമെന്നങ്ങു നിയമിച്ചുവെങ്കിലോ
ധർമ്മജ്ഞ, ഹേ സത്യവാദിൻ, ഭവദീയ-
ശർമ്മദം വാക്യമെനിക്കു വേദോപമം.
ധർമ്മമായ് ഞാനതു കൈക്കൊണ്ടു ചെയ്യുതേ
ധർമ്മപഥ''മെന്നു ചൊല്ലിനാൻ രാമനും.

67 ഗംഗാജലപൂതകോസലദേശീയ-
സങ്കല്പസാരമറിഞ്ഞു പൊട്ടന്നനെ
മങ്കതൻ രൂപമെട്ടത്തൊരക്കാലാഗ്നി
തൻകരലഗ്നത്രിശൂലമാമഗ്നിയെ
ചെംകനൽക്കട്ടയാം നോട്ടത്തൊടേ രാമ-
ചന്ദ്രൻെറ പൂമേനി നോക്കി വീശീടിനാൾ.

68, 69 താപസവാക്യം പ്രമാണീകരിച്ചൊര-
ദ്ദാശരഥിക്കു മേലക്കാലവഹ്നിയോ
രാകേന്ദുബിംബം ഗ്രസിപ്പാനടുക്കുന്ന
രാഹുവെപ്പോലെ പാഞ്ഞെത്തീ ഭയാനകം. 198

66 ഐയ നങ്കതു കേട്ടറ നല്ലവും
എയ്തി നാലതു ചെയ്കവെ ൻേറവിനാൻ
മെയ്യ നിന്നുരൈ വേതമെന കൊട്ട
ചെയ്കൈ യൻേറാ വറഞ്ചെയ്യ മാറെൻറാൻ

67 കണ്ണെ ത്തീം പുനനാടൻ കരുണൈത്തയ്യും
മണ്ണെ ത്തീയണൈ യാള മനക്കൊളാ-
ച്ചെണ്ണെ ച്ചൂലവെ ന്തീയിണൈ ത്തീയതൻ
ചെങ്കട്ടീയോട്ട മേറ്ചെല വീശിനാൾ.

68 പുതിയ കൂററണൈ യാള് പുമൈക ശേഷവീയ
കതിർക്കോൻ മൂവിലെ ക്കാലവെ ന്തീമുനി
വീതിയെയ മേറ്കൊണ്ടു നിൻറവൻ മേല്വാ-
മതിയിൻ മേല് വരും കോളെന വന്തതേ.

69 മാല്യ മക്കണം വാളിയെ ത്തൊട്ടതും
കോല വിറ്ചാല് കനിത്തതും കണ്ടിലർ

രാമചന്ദ്രൻ ക്ഷണം ബാണമെടുത്തതും
തൂമയെഴും തൻെറ ചാപം കുലച്ചതും
കണ്ടതില്ലാരും, ത്രിശൂലം തകർന്നങ്ങു
തുണ്ടുതുണ്ടായതേ കണ്ടാരിതുവരും.

70 ചൊല്ലുന്നമാത്രയിലാഴി മുട്ടും വിധം
കല്ലുകളത്രയെടുത്തു തൻ കൈകളാൽ
അല്ലിലെക്കാറിൻ നിറമൊത്ത താടക
മല്ലനയനൻെറ നേരേ ചൊരിഞ്ഞിതു.
വില്ലിങ്കൽ നിന്നും ചൊരിയുന്ന മാരിയാ-
ലെല്ലാം തടുത്താനിനകുലനന്ദനൻ.

71 ചൊല്ലുള്ളവരുടെ ചൊല്ലൊത്തതിജവം
ചെല്ലുന്നൊരു നിശിതോഗ്രമാകും ശരം
അല്ലിൻ നിറമാർന്നവളുടെ നേർക്കെയ്തു
ഫുല്ലാരവിന്ദദളാക്ഷൻ രാഘവരൻ.
വജ്രഗിരിശിലയ്യൊത്തൊരു മാറത്തു
വന്നു തറച്ച ശരമങ്ങു തങ്ങാതെ
ബോധഹീനന്നുപദേശിച്ച വിദ്യയെ-
പ്പോലെ നില്ലാതെ മറുപുറം പാഞ്ഞുപോയ്! 218

കാല മൈനെപ്പറി ത്തക്കടി യാള് വിട്ട
ചൂല മററന തുണ്ടങ്കൾ കണ്ടനർ.

70 അല്ലിൻ മാരി യനൈയ നിറത്തവള്
പൊല്ല മാത്തിരൈ യിറ്കടല് തൂർപ്പതോർ
കല്ലിൻ മാരിയൈ കൈവക ത്താളതു
വില്ലിൻ മാരിയിൻ വീരൻ വിലക്കിനാൻ.

71 ചൊല്ലൊക്കും കടിയ വേകച്ചുട്ട ശരംകരിയ ചെമ്മല്
അല്ലൊക്ക നിറത്തിനാൺമേല് വിട്ടതലും വയിരക്കൻറ-
ക്കല്ലൊക്ക നെഞ്ചില് തങ്കാ തപ്പുറം കഴൻറു കല്ലാ-
പ്പുല്ലർക്ക നല്ലോർ ചൊന്ന പൊരുളെന പ്പോയിററൻറ.

72 പൊന്മലയ്ക്കൊപ്പം കരുത്തെഴും രാമന്റെ
ക്രൂർമയെഴും ശരമാം പ്രളയാനിലൻ
ആർത്തടിച്ചീടവേ കന്മഴ പെയ്യുവാ-
നാഞ്ഞു, വാനത്തു യുഗാന്തകാലങ്ങളിൽ
പൊങ്ങിയ മേഘമിടിമിന്നലോടൊത്തു
മിന്നൽപതിച്ചപോൽ വീണാൾ നിശാചരി.

73 ധൂളി നിറഞ്ഞൊരക്കാട്ടിലെങ്ങും ചുട്ട-
ചോരക്കുരുതി പരന്നു പൊങ്ങും വിധം
അത്തടി വീത്ത നക്തഞ്ചരി, ദംഷ്ട്രക-
ളൊത്തതാം വക്ത്രഗുഹ പിളന്നങ്ങനെ
പത്തു മുഖമാർന്ന രക്ഷോധിനാഥന്റെ-
യത്യയത്തിന്നൊരുൽപാതം കണക്കിനെ
ധാത്രിയിൽ പൊട്ടിപ്പതിച്ച വെററിക്കൊടി-
യ്ക്കൊത്തു നിലത്തുയിരററു വീണീടിനാൾ.

74 അക്കാടൊരു കടലായി മാറും വിധം
നക്തഞ്ചരിയുടെ മാറിൽ നിന്നൂറിയ
രക്തമൊലിച്ചതു കാരണം കാനനം
രക്താംബരം പൊട്ടിവീണതു പോലെയായ്. 236

72 പൊന്നൊട്ടം കുൻറ മന്നാൻ പുകർമുക പ്പകഴിയെന്നും
മന്നൊട്ടം കാലവങ്കാ ററടിത്തല്യ മിടിത്തു വാനില്
കന്നെട്ട മാരി പെയ്യ ക്കടൈ യുകത്തെഴുന്ത മേകം
മിന്നൊട്ട മശനി യോട്ടം വീഴ്വതേ പോല വീഴ്ന്താൻ.

73 പൊടിയുടെ ക്കാന മെങ്കും കുരുതിനീർ പൊങ്ക വീഴ്ന്ത
തടിയുടൈ യെററു പ്പേഴ് വായ് ത്താടകൈ തലൈക ടോറും
മുടിയുടൈ യരക്കറ് കന്നാൺ മുന്തിയുററ് പാത മാക-
പ്പടിയിടെ യററു വീഴ്ന്ത വെററി യംപതാമെക മയാത്താം.

74 കാൻറിരി ന്താഴി യാക ത്താടകൈ കടിന മാർപത്തു
ഊൻറിയ പകഴി വായ്യ ടൊഴുകിയ കുരുതി വെള്ളം
ആൻറ വക്കാന മെല്ലാ മായിന തന്തി മാലൈ-
തേയാൻറിയ ചെക്കർ വാനം തോടക്കററു വീഴ്വ തൊത്തേ.

75 താമരപ്പൂമകനൊത്തൊരു താപസൻ
തന്മൊഴി ലംഘിയാതാ രാജനന്ദനൻ
അന്നു നടത്തിയ കന്നിയടരിങ്ക-
ലൊന്നാദ്യമായി നിശാചരജീവനെ—
ആശയുണ്ടെങ്കിലുമാശരഭീതിയാ-
ലന്നോളമെത്തിനോക്കാത്തതാം വസ്തുവെ—
അന്തകനന്നു രുചിച്ചു നോക്കീടിനാഃ-
നങ്ങനെ നേടീ ചിരാഭിലാഷം യമൻ!

76 "ഞങ്ങൾക്കിരിക്കപ്പൊറുതി കിട്ടീ, മുനേ
ഭംഗം വിനാ യാഗകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ക നീ
അങ്ങിനി നല്കുക ദിവ്യായുധങ്ങളീ
മന്നവനന്ദനന"നിങ്ങനെ ദേവകൾ
മാമുനിയോടു പറഞ്ഞു വില്ലേന്തിയ
കാർമുകിൽ വർണ്ണനെ,യാശീർവ്വദിച്ചുടൻ
മാനത്തു നിന്നു ചൊരിഞ്ഞു പൂവർഷമ-
ത്യാനന്ദപൂർവകം പോയ് മറഞ്ഞാരവർ. 252

---

75 വാശ നാൺ മലരോ നന്ന മാമുനി പണിമ റാത
കാത്തുലാം കനക ച്ചെപ്പന്നുട് കാകുത്തൻ കന്നിപ്പോരിറ്
ക്കുശിവാ ളരക്കർ തങ്കള് കുലത്തുയിർ കുടിക്ക വഞ്ചി
ആശൈയാ ലുഴലും കൂററുണ്ണുവൈചിറി തറിന്ത തൻറേ.

76 യാമുമെ മ്മിരുക്കൈ പെററേ മുനക്കിടൈ യ്യുറു മില്ലൈ
കോമകറ് ക്കിനിയ തെയ്‌വ പടൈക്കലം കൊട്ടുത്തി യെന്നാ
മാമുനി ക്കുരൈത്തുപ്പിന്നർ വിറ്കൊണ്ട മഴൈയനാൻ മേല്
പൂമഴൈ പൊഴിന്തു വാഴ്ത്തി വിണ്ണവർ പോയിനാരേ.

യാഗരക്ഷ

വിശ്വാമിത്രോപാഖ്യാനം

1, 2, 3 വിണ്ണവർ പോയ പിന്നെപ്പൂമഴക്കളിരാണ്ടു
മിന്നിട്ടും വിശാലമക്കാനനം വിശ്വാമിത്രൻ
വെടിഞ്ഞു നടന്നുപോയ്, വറുതിപ്പണിയ്ക്കുററ-
മരുന്നായ് വെണ്ണനല്ലൂരമരും പ്രഭു വിൻെറ
പാഴായ്മ പെടാച്ചൊല്ല പോലവേ വിളങ്ങുന്ന
പാവനം ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങൾ നൽകിനാൻ കുമാരന്നായ്.
യമിയാം മഹാജ്ഞാനി മന്ത്രോപദേശം ചെയ്കെ
സ്വയമാഗതമായ ദിവ്യാസ്ത്രസമുച്ചയം
ശുദ്ധമാനസൻ ചെയ്ത സൽകർമ്മഫലം മുററും
മറെറാരു ജന്മത്തിങ്കൽ ലബ്ധമായ്ത്തീരും പോലെ
ആത്തസന്തോഷം രാമഭദ്രങ്കലെത്തിച്ചേന്നി-
ട്ടിത്തരം ചൊന്നു: ''വീര! ത്വത്സേവാരതർ ഞങ്ങൾ
തമ്പിയെപ്പോലെ സദാ വത്തിപ്പാൻ വന്നു''ദേവ-
നമ്പിനോടപ്പോൾ ചൊന്നാൻ: ''നല്ലിനേനനുവാദം'' 14

വേള്‌വിപ്പടലം

1 വിണ്ണവർ പോയ പിൻറൈ വിരിന്ത പൂ മഴൈയി നാലേ
തണ്ണന്തം കാന നീങ്കി ത്തരംകരു ന്തവത്തിൻ മിക്കോൻ
മണ്ണവർ വറുമൈ നോയ്ക്കു മരുന്തന ചടൈയൻ വെണ്ണെയ്
അണ്ണറൻ ചൊല്ലേ യന്ന പടൈക്കല മരുളി നാനേ.

2 ആറിയ വറിഞൻ കൂറി യളിത്തല്പ മണ്ണ റൻപാല്
ഊറിയ വുവകൈ യോടു മുമ്പർതം പടൈക ളെല്ലാം
കേറിയ മനത്താൻ ചെയ്ത നല്‌വിനൈ പ്പയൻക ളെല്ലാം
മാറിയ പിറപ്പി റേടി വരുവപോല് വന്ത വൻറേ.

3 മേവിനം പിരിത ലാറേറം വീരനീ വിതിയി നെമ്മൈ
ഏവിന ചെയ്തു നിററു മിളൈയവൻ പോല വെൻറു
തേവർതം പടൈകള് ചെപ്പ ചെവ്വിതെ ൻറവന നേര-
പ്പൂമൈവപോ_നിറത്തി നാർക പ്പുറത്തൊഴിച് പുറിന്തു വൻറേ

4 തദനു രണ്ടു കാതം ദൂരമന്നവർ പോകെ
ശ്രവണം ചെയ്താരെന്തോ ഘോരമാരവമാരാൽ
എന്തുവാനതിൻ മൂലമെന്നതാരാഞ്ഞു രാമ-
ചന്ദ്രനു,മപ്പോൾ മുനിപുംഗവനേവം ചൊന്നാൻ:

5 "മാനസസരസ്സിങ്കൽ നിന്നുമുത്ഭവിച്ചതു
കാരണം സരയുവെന്നുള്ള പേരാർന്നും നിത്യം
ദേവസന്നതയായും ലസിക്കും നദി ചെന്നു
ഗോമതീനദിയോടു ചേർന്നിട്ടും ധ്വനിയല്ലോ"
അപ്പുറം ചെന്നാരവർ ഭവബന്ധങ്ങൾ പോക്കു-
മപ്പുണ്യനദീദ്വയസംഗമസ്ഥാനേ; മപ്പോൾ
ആരാഞ്ഞാൻ രാമചന്ദ്രൻ "എന്തുവാൻ സുരന്മാരു-
മാരാധിക്കുവാൻ തക്ക ശുദ്ധിയീ നദിക്കുണ്ടായ്?"

6 ചൊല്ലിനാൻ മുനി കഥ: "പങ്കജസമുത്ഭവൻ
നല്കിയ ജയവീര്യസാരങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടൊരു
മന്നവൻ കുശാഭിഖ്യൻ വിളങ്ങി പണ്ടു, പുത്ര-
രന്നരപതിക്കുണ്ടായ് നാലു പേർ ഗുണവാന്മാർ.

7 കുശനും, കുശനാഭൻ, ധൂർത്തനും, വസുവേവ-
മിവരിൽ കുശൻ വാണു കൗശാംബീപുരം പുരാ 32

4 ഇനൈയന നികഴ്ന്ത പിന്നർ ക്കാവത മിരണ്ടു ചെൻറാർ
അനൈയവർ കേട്ക വാണ്ടോ രരവംവ ന്തണുകി ത്തോൻറ
മുനൈവവീ യിയാവ തെൻറു മന്നവൻ വിനവ പ്പിന്നർ
വിനൈ യറ നോററു നിൻറ മേലവൻ വിളമ്പ ലുററാൻ

5 മാനശ മട്ടവി റേറാൻറി വരുതലാറ് ചരയു വെൻേറ
മേൻമുറൈ യമരർ പോററും വിഴുനതി യതനി നോട്ടം
ആനകോ മതിവ ന്തെയ്തു മരവമ തെന്ന വപ്പാറ്
പോനപിൻ പവങ്ക ടീർക്കും പുനിതമാ നതിയൈ യുററാർ.

6 ശൂരർ തൊഴ തിറൈഞ്ചർ കൊത്ത തുനതി യാവ തെൻറു
വരമുനി തന്നൈ യണ്ണല് വിനവുറ മലരുള് വൈകും
പിരമന ൻറളിത്ത വെൻറി പ്പെരുന്തകൈ കുശനെൻേറാതും
അരശർ കോൻ മനൈവി തൻപാ ലളിത്തവർ നാല്വരാകും

7 കുശൻകുശ നാപൻ കോതില് കുണത്തിനാ തൂർത്തൻ കൊററത്തു
തുശൈ കെഴു വശുവവൻേറാതു മിവർ പെയ രിവർക ടമ്മില്

രണ്ടാമൻ മഹോദയത്തിങ്കലും: ധർമ്മാരണ്യം
മൂന്നാമൻ വാണു; ഗിരിവ്രജത്തിൽ വസു താനും.

8, 9, 10 അവരിൽ കുശനാഭമന്നനു പിറന്നല്ലോ
മധുരാധരിമാരായ് നൂറു പെണ്മക്കളവർ
വളർന്നു യുവത്വത്തെയാണ്ടൊരു നാളിലേററം
വളരും കൗതുഹലം പൂണ്ടൊരു പൂഞ്ചോലയിൽ
ലീലാർത്ഥമെല്ലാവരും മേളിക്കെ വന്നാൻ കാമ-
ലാലനായ് പവമാനൻ, ചൊല്ലിനാനവരേവം:
"ആലോലായതരമ്യലോചനമാരേ, ഞാനു-
മാലസ്യമാണ്ടേനല്ലോ നിങ്ങളെക്കാൺകയാലേ.
മീനകേതനനെയ്യും ശരത്താൽ ഞാനോ മുററും
ദൂനനായ്ത്തീർന്നേ,നെന്നെപ്പുണർന്നുകൊണ്ടാലുമേ."
കന്യകമാരന്നേരം ചൊല്ലിനാർ: "പിതാവോടു
ചെന്നിതു പറഞ്ഞാലും, സമ്മതം തന്നെന്നാലോ
അങ്ങയോടൊരുമിച്ചു ചേർന്നിടാം ഞങ്ങ" ളാശാ-
ഭംഗത്താലതിമാത്രം ക്രുദ്ധനായനിലനും
ഒളി പൂണ്ടിട്ടം വളയണിഞ്ഞ തന്വംഗിമാ-
രെക്കാളി കെട്ടീട്ടമ്മാറു കുബ്ജാത്വം വരുത്തിനാൻ. 50

കുശൻകവു ശാമ്പി നാപൻ കുളിർമകോ തയമാ തുർത്തൻ
വരൈശയിറൻ മവന മരൈറ വജ്ഞ കിരി വിരചം വാഴ്ന്താർ.

8 അവർകളിറ് കുശനാ പറ്കേ യെയിരു പതിൻമരഞ് ചൊല്
തുവരിതഴ് ത്തെരിവൈ നല്ലാർ ഭതാൻറിനർ വളരു നാളില്
ഇവർ പൊഴി ററലൈക്ക ണായ ത്തെയ്തുഴി വായു വെയ്തി-
ക്കവർമന ത്തനനാ യന്ത ക്കന്നിയർ തമ്മൈ നോക്കി

9 കൊടിത്തനി മകരങ് കൊണ്ടോൻ കുനിചിലൈ ച്ചരത്താനൊന്തേൻ
വടിത്തടങ് കണ്ണീരെന്നൈ മണത്തിരെൻറു രപ്പ വെന്തൈ
അടിത്തല ത്തുരൈത്തു നീരോ ടളിത്തിടി നമ്മൈണു മെന്ന
ഒടിത്തനൻ വെരിമൈന വീഴ്ന്താ രൊളിവളൈ മകളി രെല്ലാം

10 ശമ്രണ നകൻറ പിന്നർ തൈയലാർ തവഴ്ന്തു ചെൻേറ
അമിർതുക കുതലൈ മാഴ്കി യരശൻ മാട്ടുരൈപ്പ വന്നാൻ

വീണുപോയവർ താഴെ ക്ഷീണരായ്; സമീരണൻ
കേണുടൻ മറഞ്ഞപ്പോൾ കന്യകമാരെല്ലാരും
ഇഴഞ്ഞു വലിഞ്ഞെത്തിത്താതനോടെല്ലാം കൊഞ്ചും
മൊഴിയിലുണർത്തിനാ; രന്നേരം നരപതി
അവരെസ്സമാശ്വാസം ചെയ്തുപിന്നജ്ഞാനത്തി-
ന്നറുതി വന്ന ബ്രഹ്മദത്തനു ദാനം ചെയ്താൻ.

11 അമ്മുനി ബിസതുല്യകോമളം കരങ്ങളെ-
യമ്മട്ടിൽ ഗ്രഹിക്കവേ കന്യകാജനമെല്ലാം
കൂനു വിട്ടെഴുന്നേററു, കുന്നിക്കും മോദമേററു,
കുത്സിതരൂപം വിട്ടു, കൂട്ടതലഴകാണ്ടു!
ഭുവനാധീശൻ കുശനാഭനും പുത്രരില്ലാ-
ഞ്ഞുഴന്നാ,നപ്പോൾ പുത്രകാമേഷ്ടിചെയ്തീടിനാൻ.

12 ജ്വലിക്കും യാഗാഗ്നിയിൽ നിന്നേററം ഗതിവേഗം
വഹിക്കും തുരംഗമവ്രാതമൊത്തൊരു സുതൻ
പിറന്നു വന്നാൻ, ഗാഥിയെന്നല്ലോ നാമ, മവൻ
വളർന്നു, കുശനാഭൻ സ്വർല്ലോകമണയവേ
അമ്മഹോദയമാണ്ടു മന്നനായ,ക്കാലത്തു
തന്മകനായി ഞാനും പിറന്നേൻ രഘൂത്തമ! 68

നിമിർകുഴൻ മടവാർ ത്തോററി നിറൈതവൻ ചൂളി നല്ക-
ന്തിമിരറു പിരമ തത്തറ് കളിത്തന ന്തിരുവ നാരൈ.

11 അവൻമലർ ക്കൈക ടീണ്ട ക്കുനിമിർ ന്തഴക വായ്ത്താർ
പുവനമു റ്റുടൈയ കോവും പുതല്വരി ല്ലാമൈ വേള്വി
തവർ കളിറ് പുരിത ലോട്ടും തകൈ യുറ ത്തഴലി നാപ്പൺ
കവനവേ കത്തു രങ്ക ക്കാന്തിവ ന്തുതയ ച്ചെയ്താൻ.

12 അന്നവ ൻറനക്കു വേന്ത നരശൊട്ടു മുടിയു മീന്തു
പൊന്നക രടൈന്ത പിന്നർ പുകഴ്മ കോ തയത്തില് വാഴും
മന്നവൻ കാതിക്കി യാനും കവുശികി യെന്നു മാതും
മുന്നർവ ന്തുതിപ്പ വന്ത മുടിയുടൈ വേന്തർ വേന്തൻ

13 ഏനിക്കു പെങ്ങളായിക്കൗശികി പില്ക്കാലത്തു
ജനിച്ചാ,ളൃചീകനു പത്നിയായ് വാണാളവൾ.
വേദജ്ഞോത്തമനായോരമ്മഹാൻ ചില കാലം
പോകവേ തപോനിഷ്ഠ കൊണ്ടെത്തീ സത്യലോകം.

14 കണവൻ സുരലോകം പുകവേ മത്സോദരി
വിരഹം സഹിയാതെ മാഴ്കിനാളുടൻ തന്നെ
ദിവ്യമീ നദീരൂപം പൂണ്ടു തൻ പ്രിയൻ തന്നെ
ദിവ്യലോകത്തേക്കനുധാവനം ചെയ്തീടിനാൾ.
ആ മഹാതപസ്വിയുമായതു കാൺകെച്ചൊന്നാൻ:
"ഹേ, മനസ്വിനി പോകു മേദിനീതലം തന്നിൽ
അങ്ങു നീ സ്രോതസ്വിനീരൂപമായ്ത്തന്നെ വാണു
മംഗളം നൽകു ഭവസങ്കടമുള്ളോർക്കെല്ലാം."

15 നാഥാജ്ഞ കൈക്കൊണ്ടെന്റെ സോദരി മഹനീയ-
മായൊരീ മഹാതീർത്ഥമായ്ത്തന്നെ വിലസുന്നു"
വിശ്വാമിത്രനുമേവം ചൊന്നതു കേട്ടു രാമൻ
വിസ്മയസ്തബ്ധനായിക്കടന്നു പുണ്യതീർത്ഥം.
പിന്നെയും ചെററു ദൂരം ചെല്ലവേ കണ്ടാർ കൊണ്ടൽ
തന്നിറം പൂണ്ട വനം മോഹനം പുഷ്പാങ്കിതം
"ഏതൊരു വനമായ"തെന്നവർ ചോദിച്ചപ്പോ-
ളാദരപൂർവ്വം തപസ്സമ്പന്നൻ ചൊന്നാനേവം: 88

13 പിരുകവിൻ മതലൈ യായ പെരുന്തകൈ പ്പിതാവു മൊവ്വാ
ഇരിശികനെൻപവറ്ക മെല്ലിയ ലാളൈ യീന്താൻ
അരുമറൈ യവനും ചിന്നാ ളറംപൊരു ളിൻപ മുററി
വിരിമലർ ത്തവിചോ ൻറൻപാല് വിഴുത്തവം പുരിന്തു മീണ്ടാൻ

14 കാതലൻ ചേണി നീങ്ക ക്കവുശികി തരിക്ക ലാററാൾ
മീതുറ പ്പടര ലുററാള് വിഴുനതി വടിവ മാകി
മാതവർ ക്കരശ്ശു നോക്കി മാനില ത്തുറുക ണീക്ക-
പ്പോതുക നതിയാ യെന്നാ പ്പൂമക നലകു പുക്കാൻ

15 എമ്മുനാ ണങ്ങൈ യീന്ത വിരുനതി യായി നാളെൻറു
അമ്മുനി പുകലക്കേളാ വതിശയ മികവു ന്തോൻറ-
ച്ചെമ്മലു മിളൈയ കോവു ഞ്ചിറിതിട നീർന്ത പിന്നർ
മൈമ്മലി പൊഴില്യാ തെന്ന മാതവൻ കൂറ ലുററാൻ.

16 "പതിദേവതമാരാം മങ്കമാർ മനം പോലെ
പരിപാവനമാണീപ്പുവന, മിനിയും കേൾ
വേദങ്ങൾക്കതീതനാം ശ്രീമഹാവിഷ്ണു മുന്നം
വേണ്ടുന്ന മഹാതപം ചെയ്തതുമിങ്ങാണല്ലോ.

വാമനാവതാരം

(വൃത്തഭേദം)

17 ഇത്രിലോകത്തിലുള്ളവരെല്ലാരു-
മത്തിരുനാമമല്ലോ ജപിപ്പതും.
ആർക്കറിയുമവനുടെ മായങ്ങ-
ളോർക്കിലത്ഭുതാനന്ദപ്രദങ്ങളാം.
ആരറിയുമമലനാമദ്ദേവ-
നോരും കാര്യമിപ്പാരിലും വാനിലും?
അഞ്ചിരുപതു ചെല്ലും ചതുര്യുഗ-
മഞ്ജനവർണ്ണനിങ്ങു തപം ചെയ്താൻ.

18, 19 അക്കാലത്തു വരാഹമൂർത്തിക്കൊപ്പ-
മുൾക്കരുത്തു കലർന്ന മഹാബലി
പാരും വാനവും പാതാളവും തപഃ—
പ്രാഭവം കൊണ്ടു തൻകീഴിലാക്കിനാൻ. 104

16 തങ്ക ണ്ണാ യകനി റെറയ്വ ന്താൻപിറി തില്ലെ ൻറുന്നം
മങ്കൈമാർ ചിന്തൈ പോല ത്തൂയതു മററും കേളായ്
എങ്കണാൻ മറൈക്കും തേവ രറിവിർകാ പിറർക്കു മെട്ടാ-
ച്ചെങ്കൺമാ ലിരുന്തു മേനാട് ചെയ്തവ ഞെയ്ത തന്റേ.

17 പാരിൻ പാല് വിശുമ്പിൻ പാലും പററ പ്പടിപ്പ തന്നാൻ
പേരെൻപാനവൻ ചെയ്മായ പ്പെരും പിണക്കൊരുങ്കു തേർവാർ
ആരെൻപാ നമല മൂർത്തി കരുതിയ തറിത റേററാം
ഈരൈമ്പാ ന്തുഴി ക്കാല മിരുന്തവ മിയററി യിട്ടാൻ

18 ആനവ നിങ്കുറൈ കിൻറവ ന്നാള്വായ്
ഊനമി ഞ്ഞാല മൊട്ടുങ്കു മെയിററാൻ
ഏന മെന ന്തിറൻ മാവലി യെൻ പാൻ
വ്വാനമും വൈയമും വെളവുതല് ചെയ്താൻ

ഉഗ്രമാം തപസ്സാളുന്ന വാനോക്കു-
മഗ്ര്യതാപസന്മാക്കുമരുതാത്ത
അദ്ധ്വരമൊന്നു പൂർത്തിയാക്കീട്ടവാ-
നങ്ങൊരുങ്ങിനാനമ്മഹാപ്രാഭവൻ.
യജ്ഞസാഫല്യത്തിങ്കലസന്ദിഗ്ദ്ധ-
ചിത്തനായ് ബലിയന്തണന്മാർക്കായി
ഭൂധനാദിദാനങ്ങൾ നടത്തുവാ-
നാ ധരാധിപനോങ്ങിയാ വേളയിൽ.

20 ആയതു കേട്ട വാനവരെല്ലാരും
മായാവല്ലഭനോടൊന്നു യാചിച്ചാർ:
"നിഷ്ഠുരനാം ബലിയുടെ സാഹസം
തീർത്തു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കവേണമേ"

21 നീലനീരദവർണ്ണനാം വിശ്വേശൻ
ആലമരുന്ന വിത്തെന്ന പോലവെ
വന്നവതാരം ചെയ്താനദിതിക്കു
നന്ദനനായി വാമനാകാരനായ്.

22 മുപ്പിരിനൂലും മുഞ്ജയുമഗ്നിയു-
മത്ഭുതാകാരനേന്തിയൊരുണ്ണിയായ് 122

19 ചെയ്തവൻ വാനവ രുഞ്ചെയ ലാററാ
നെയ്തവഴ് വേള്വിയെ മുററിട നിൻറാൻ
ഐയമില് ചിന്തൈയ നന്തണർ തമ്പാല്
വൈയമും യാവും വഴങ്ക വലിത്താൻ

20 ആയ തറിന്തനർ വാനവ രന്നാള്
മായനൈ വന്തു വണങ്കി യിരന്താർ
തീയവൻ വെന്തൊഴില് തീരെന നിൻറാർ
നായക നമ്മതു ചെയ്യ നയന്താൻ

21 കാല നനിത്തുണർ കാശിപ നെന്നും
വാലറി വറ്കതി തിക്കൊരു മകവായ്
നീല നിറത്തു നെടുന്തകൈ വന്തു ഓർ
ആലമർ വിത്തി നരുങ്കറ ളാനാൻ.

22 മുപ്പുരി നൂലിനൻ മുഞ്ചിയൻ വിഞ്ചൈ
കറ്പതൊർ നാവ നനർപട്ട കൈയാൻ

വേദമന്ത്രങ്ങളോതിയും വൈദിക-
വേദ്യനെത്തി മഹാബലിസത്രത്തിൽ.

23 മൂന്നു ലോകമടക്കി വാഴും ബലി
താണു കൂപ്പി സ്തുതിച്ചാനിതുവിധം:
"അന്തണരാരുണ്ടങ്ങയെപ്പോലിത്ര
മുന്തിയോരി,വൻ ധന്യനായ് സ്വാഗതം."

24 അങ്ങനെ ബലിയോതവേ സർവ്വജ്ഞ-
നിങ്ങനെ ചൊന്നാ: "നർത്ഥികൾക്കായ് ഭവാൻ
വേണ്ടതുപോലെ നൽകുന്നു, നിന്നട്ട-
ത്താണ്ടവരതി പ്രാഭവമാണ്ടിട്ടും."

25 മോദമാണ്ടു മഹാബലി ചോദിച്ചാൻ
"ഓതണമിവനെന്തിനിച്ചെയ്യേണ്ടു?"
മൂവടി മണ്ണു യാചിച്ചു വാമനൻ
"ഏകിനേ"നെന്നു ചൊന്നാനസുരനും.
ശുക്രമാമുനിയപ്പോൾ തടഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടിത്തരം രഹസ്സിങ്കലരുളിനാൻ: 138

അറ്പുത നറ്പുത രേയറി യുന്തൻ
ചിറ്പത മൊപ്പതൊർ മെയ്ക്കൊട്ടു ചെൻറാൻ

23 അൻറവൻ വന്ത തറിന്തുല കെല്ലാം
വെൻറവൻ മുന്തി വിയന്തെതിർ കൊണ്ടാൻ
ചിൻറണി നന്തണ രില്ലെ നിറൈന്തോയ്
എൻറണി നയ്ന്തവർ യാരുള രെൻറാൻ

24 ആണ്ടകൈ യവ്വകൈ കുറവ റിന്തോൻ
വേണ്ടിനർ വേട്കൈയിൻ മേറ്പട വീശി
നീണ്ടകൈ യായിനി നിന്നുമൈ വന്തോർ
മാണ്ടവ രല്ലവർ മാൺപില രെൻറാൻ.

25 ചിന്തൈയു വന്തെതി രെൻ ചെയ വെൻറാൻ
അന്തണൻ മൂവടി മണ്ണുരു ളുണ്ടേല്
വെന്തിറലാ യിതു വേണ്ടു മെനാമുൻ
തന്തനെ നെൻറനൻ വെള്ളി തടുത്താൻ

26 "കണ്ടൊരീ രൂപം കൈതവമോർക്കിലോ
കൊണ്ടൽവർണ്ണനാം, വാമനനല്ലിവൻ.
അണ്ഡമെന്നല്ലഖണ്ഡവുമുണ്ടവ-
നണ്ഡജനാഥവാഹനൻ ലോകേശൻ"

27 ഓതിനാൻ ബലി "യോർക്കിലിത്താഴാത്ത
കൈയ്കളെൻ കൈയ്ക്കു താഴെയിതുവിധം
കാറൊളിവർണ്ണൻ താഴ്ത്തിയതിൽപരം
കൈയ്‌വരാനെനിക്കെന്തുണ്ടു മേന്മയും?
അർത്ഥികൾ ശത്രുവെന്നതു ശാസ്ത്രാർത്ഥ-
തത്ത്വവേദികൾ ചൊല്ലുമാറില്ലല്ലോ.

28 മുന്നിൽ വന്നിട്ടു യാചിച്ച ദാനമ-
ത്യുന്നതക്കു ലഭിക്കേണ്ടതെങ്കിലോ
ഇന്നിവനു സമാനനായർത്ഥിയാ-
യുന്നതനോക്കിലാരുണ്ടു മദ്ഗുരോ?

29 'വെള്ളി'യായതുമൂലം ഭവാനിതു
ചൊല്ലി;യുത്കൃഷ്ടദാനങ്ങളേവരും 154

26 കണ്ട നിറത്തിതു കൈതവ മൈയ
കൊണ്ടല് നിറക്കുറ ളെൻപതു കൊള്ളേല്
അണ്ടമു മുററു മകണ്ടമു മേനാള്
ഉണ്ടവ നാമി തുണർന്തുകൊ ളെൻറാൻ.

27 നിനൈ ക്കിലൈ യെങ്കൈ നിമിന്തിട വന്തു
തനക്കിയ ലാവകൈ താഴ്‌വതു താഴ്‌വില്
കനക്കരി യാനതു കൈത്തല മെന്നിൻ
എനക്കി തൻ മേനലം യാതുകൊ ളെൻറാൻ

28 തുന്നനർ തുന്നല രെൻപതു ചൊല്ലാർ
മുന്നിയ നന്നെറി നൂലവർ മുൻവന്തു
ഉന്നിയ താനു മുയർന്തനർ കൊള്ക
എന്നി നിവൻറുണൈ യാ വരുയർ ന്താർ.

29 വെള്ളിയൈ യാതല് വിളമ്പിനൈ മേലോർ
വള്ളിയ രാക വഴങ്കുവ തല്ലാല്

ചെയ്‌വതു ദാതാവെന്ന പേരിന്നുതാൻ;
നൽകും വസ്തുവതേതുണ്ടു നിസ്സാരം?
തന്നുയിരുമിരപ്പതു നിന്ദ്യമാം
തന്നുയിരും കൊടുപ്പതു പുണ്യമാം.

30 ചത്തവരല്ലാ ചത്തവർ, കൈനീട്ടി-
യത്ഥനം ചെയ്തു ജീവിപ്പവരല്ലോ,
ചത്തവരെല്ലാം ചത്തവരെങ്കിലും
ചത്തവരല്ലാ ദാതാക്കളെങ്കിലോ.

31 ശത്രുത ചെയ്‌വോരല്ലല്ലോ ശത്രുക്ക-
ളത്ര ദാനം മുടക്കുവോർ തന്നെയാം:
തങ്ങളെ മാത്രമല്ല കൊടുപ്പോരെ-
ത്തമ്മെയും കെടുത്തീടുന്നിതക്കൂട്ടർ.
ആയതിനാൽ കൊട മുടക്കുന്നതേ-
ക്കാളും പാതകമെന്തുണ്ടിപ്പാരിങ്കൽ?

32 തത്ത്വസാരപ്രകാരം തൻ കയ്യിലെ
സ്വത്തശേഷം കൊടുത്തു പുകഴാണ്ടു
പുണ്യം നേടാൻ മുതിരുന്നവരുടെ-
യുള്ളിലെ വൈരി ലോഭമതൊന്നുതാൻ. 172

എള്ളുവ വെൻചില വിന്നയി രേനും
കൊള്ളുത റീതു കൊടുപ്പതു നൻറാല്

30 മായ്ന്തവർ മായ്ന്തവ രല്ലർക ൺ മായാതു
ഏന്തിയ കൈക്കൊ ടിരന്തവ രെന്തായ്
വീന്തവ രെൻപവർ വീന്തവ രേനും
ഈന്തവ രല്ല തിരുന്തവർ യാരേ

31 അടുപ്പ വരും പഴി ചെയ്ഞ്ഞരു മല്ലർ
കൊടുപ്പവൻ മുൻപു കൊടേലെന നിൻറു
തടുപ്പവ രേപകൈ തമ്മൈയു മന്നാർ
കൊടുപ്പവ രന്നതൊർ കേടിലെ യെൻറാൻ

32 കട്ടുരൈ യിററമ കൈത്തുളപോഴ്തേ
ഇട്ടിഴൈ കൊണ്ടുറ നെയ്ത മുയൻറാർ

നാമതു വെടിയേണ്ടതാം ദോഷമെ-
ന്നാവതും വിജ്ഞരോതുന്നു നിത്യവും.

(വൃത്തഭേദം)

33 എട്ടത്തൊരുവന്നു കൊട്ടപ്പതിൻ മുന്നേ
തട്ടപ്പതു ഭവാനഴകുതന്നെയോ?
കൊട്ടപ്പതു തടഞ്ഞിട്ടും ഭവാനുണ്മാ-
നുട്ടപ്പാനില്ലാതായ്‌വിട്ടന്നു ഞങ്ങളെ"

(വൃത്തഭേദം)

34 ഇങ്ങനെയെല്ലാം ചൊല്ലി-
ത്തൻഗുരു മഹാക്രൂര-
നെന്നേവം നിർണ്ണയിച്ചു
തദ്വാക്യം നിരസിച്ചു.
"അങ്ങളന്നെട്ടത്താലും
മൂന്നടി മണ്ണെ"ന്നുട-
നമ്മഹാവദാന്യൻെറ
വാക്കുകൾ കേൾക്കേ ശീഘ്രം
വാമനൻ വികൃതാംഗൻ
നീട്ടിനാൻ ദാനോദകം
വാങ്ങുവാൻ കുറുതായ
തൻകൈകൾ ശങ്കാഹീനം. 184

ഉട്ടെറു വെമ്പകൈ യാവതു ലോപം
വിട്ടിട ലെൻറു വിലക്കിനർ താമേ

33 എട്ടത്തൊരു വരുക്കൊരുവ തിവ്തന്നിൻ മുന്നം
തട്ടപ്പതു നിനക്കഴകി തോ തകവില് വെള്ളി
കൊട്ടപ്പതു വിലക്കു കൊടി യോയുന്നതു ചുററം
ഉട്ടപ്പതുവു മുൺപതുവു മിൻറി വിട്ടകിൻറായ്.

34 മുടിയ വി മ്മൊഴിയെലാ മൊഴിന്തു മന്തിരി
കൊടിയനെ ൻറുരൈത്തചൊ ലൊൻറും കൊണ്ടിലൻ
അടിയൊരു മൂൻറു നീ യളന്തു കൊൾകെന
നെടിയവൻ കുറിയകൈ നീരി നീട്ടിനാൻ

35 ശുദ്ധമാം ജലം കൈയിൽ
തൊട്ടൊരു മാത്രയ്ക്കാക്ക-
മൈത്രയും നിന്ദ്യനായി-
ത്തോന്നിയ മാണവകൻ
അത്ഭുതാദരപൂർവ്വ-
മേവരും കാൺകെ, പ്രാജ്ഞ-
ലബ്ധമാം സഹായം പോ-
ലുയർന്നു വാനത്തോളം.

36 നിന്ന കാലടി മന്നി-
ലെല്ലാമേ പരന്നിതു;
മന്നിടം ചെറുതല്ലേ,
യങ്ങൊട്ടുമൊതുങ്ങീലാ.
തന്നൊട്ടു തുല്യം നിന്ന
വാനകം മുഴുവനും
തന്നിലേയൊതുക്കിയും
വാനവലോകത്തേയും
കടന്ന മറേറപ്പാദ-
മപ്പുറം ചെല്ലാനേതു-
മിടമേ കിട്ടാഞ്ഞിട്ടു
പിൻവാങ്ങി മടക്കിനാൻ.

37 ഉലകമെല്ലാമേവം
രണ്ടടിക്കുള്ളിലാക്കി
നിലമില്ലാതെ വന്നു
പിന്നെയുമടിവെയ്ക്കാൻ 196

35 കയൻ തരു നറുംപുനല് കൈയി ററീണ്ടല്യം
പയന്തവർ കളുമികഴ് കുറളൻ പാമെത്തതിർ
വിയന്തവർ വെരുമെക്കാള വിശുമ്പി നോങ്കീനാൻ
ഉയർന്തവർ ക്കുതവിയ വൃതവീ യൊപ്പവേ

36 നീൻറ താൺ മണ്ണുലാ നിരപ്പി യപ്പുറം
ച്ചെൻറു പാ വിററിലൈ ചിറിതു പാമെനാ
ഒൻറ വാ നകമെലാ മൊട്ടുക്കി യുമ്പമെ
വെൻറ താൺ മീണ്ടതു വെളിപ്പെ റാമെയേ

37 ഉലകെലാ മുള്ളടി യാക്കി യോരടിക്കു
അലകിലാ തവ്വടി ക്കൻപൻ മെയ്യതാം

ഇലകൾ ചേരും നല്ല
തുളസീ മലർ മാല്യം
തലയിൽ ചൂട്ടുന്നോനേ,-
യൻപെഴമസുരൻെറ
ഉടലിൽ തന്നെ മൂന്നാ-
മടിയുമൂന്നീ, പാർക്കി-
ലുടയോൻ തൻെറയുട-
ലെത്രയും ചെറുതല്ലോ!

38 പാകാരിക്കുപകാര-
മാകാമെന്നോർത്തു സർവ്വ-
ലോകവും മരതക
മേചകവർണ്ണൻ നല്കി.
ലോകത്തെയളന്ന തൃ-
പ്പാദങ്ങൾ പത്മാലയാ
പാകത്തിൽത്തലോടവേ,
പാടലപ്രഭമാകെ,
പാലാഴിതന്നിൽ ഫണി-
തല്പത്തിൽ ത്രിവിഷ്ടപ-
പാലനശീലൻ ലീലാ-
ലോലുപൻ പള്ളികൊണ്ടാൻ.

39 കർമ്മബന്ധത്തെപ്പോക്കും
ശർമ്മദ, കടന്നീടും
ജന്മസാഗരമാരു-
മീവനം കണ്ടെന്നാകിൽ. 218

ഇലൈകലാൻ തുഴായ്മുടി യേക നായകൻ
ചിലൈകലാൻ തോളിനായ് ചിറിയൻ ചാലവേ

38 ഉരിയ തിൻ തിറൻ്കിതെ ൻറുലക മീണ്ടുപോയ്
വിരിതിരൈ പ്പാർകടൽ പള്ളി മേവിനാൻ
കരിയവ നലകെലാം കടന്ത താളിണൈ
തിരുമകൾ കരന്തൊട ച്ചിവന്തു കാട്ടവേ.

39 ആതലാ ലരുവിനൈ യറുക്ക മാരിയ
കാതലാർ കണ്ടവർ പിറ വി കാൺകുറാർ

വൈദികയജ്ഞം ചെയ്യു-
　　മെനിക്കു വസിപ്പാനി-
ന്നീദിവ്യദേശം പോലെ
　　മറെറാന്നുമില്ലാ പാരിൽ.

യാഗരക്ഷ

40 ഇനി ഞാനാരംഭിക്കാം
　　യാഗ''മെന്നോതി വേഗം
മുനിയും പുഷ്പഫല-
　　സങ്കുലം വനം പൂകി
വേണ്ടുന്ന സംഭാരങ്ങൾ
　　കൊണ്ടിട്ടു മാരോപമ-
സുന്ദരന്മാരെക്കാവൽ
　　നിർത്തിനാൻ യാഗം ചെയ്വാൻ.

41 വിണ്ണവർക്കാരോ താര-
　　മഞ്ചെണ്ണും നല്കീ മുന്ന-
മെണ്ണിടാനരുതാത്ത
　　മഹത്വം ചേർന്നീട്ടുന്നോൻ
അമ്മുനി ചെയ്യും യാഗം
　　കാത്തുരക്ഷിച്ചാരവർ,
കണ്ണിനെയിമപോലെ
　　മന്നവകുമാരന്മാർ. 228

വേതന്തൻ മുറൈമൈയാല് വേള്വി മുററുവേറ്ക
ഈതലാ തില്ലൈവേ റിരുക്കറ് പാലതേ

40 ഈണ്ടിരു ന്തിയററുവെൻ യാകം യാനെനാ
നീണ്ടപൂം പഴ്വത്തു നെറിയി നെയ്തിപ്പിൻ
വേണ്ടുവ കൊണ്ടു തൻ വേള്വി മേവിനാൻ
കാണ്ടകു കുമരരൈ ക്കാവ ലേവിയേ

41 എണ്ണുതർ കാക്കരി തിരണ്ടു മൂൻറുനാൾ
വിണ്ണവർ ക്കാക്കിയ മുനിവൻ വേൾവിയൈ
മണ്ണിനൈ ക്കാക്കിൻറ മന്നൻ മൈന്തർകൾ
കണ്ണിനൈ ക്കാക്കിൻറ വിമൈയിറ് കാത്തനർ.

42 കാത്തു ചുററീട്ടും യുവ-
വീരന്മാരിരുവരിൽ
മൂത്തവൻ മുററുമുണ-
ർവ്വുററതാം മുനിയോടായ്
"നിത്യകല്യാണഗുണ-
സദ്മമേ ദുഷ്ടരവ-
രെത്തുവതെപ്പോ"ഴെന്നു
ചോദിച്ചാൻ ജിജ്ഞാസുവായ്,

43 മുനിയോ മൌനം പൂണ്ടാൻ,
മാനിയാ വില്ലാളിയോ
തൊഴുതു വാങ്ങിപ്പിന്നെ
മാനത്തു കണ്ണോടിക്കെ
ചീർത്ത കാർമേഘാവലി
പോലവേ വാനിൽത്തിങ്ങി-
യാർത്തിടിനാദം ചെയ്തു
രാത്രിചാരികളച്ചം.

238

44 തൊട്ടത്താർ ക്രൂരമ്പുക,-
ളെറിഞ്ഞാർ വേലും കല്ലും,
പൊഴിച്ചാർ നീരും തീയും,
ചാണ്ടിനാർ വെൺമഴക്കൾ,

42 കാത്തനർ തിരികിൻറ കാളൈ വീരരില്
മൂത്തവൻ മുഴുത്തുണർ മുനിയെ മുന്നി നീ
തീ മെത്താഴി ലിയററുവ രെൻറ തീയവർ
എത്തനും കണത്തിനായ് വതവരെ ഒന്റൻറാൻ

43 വാർത്തൈമാ റുരൈത്തിലൻ മുനിവൻ മൌനിയായ്
പ്പോർത്തൊഴിർ കുമരനും തൊഴുതു പോന്തപിൻ
പാർത്തനൻ വിസുമ്പിടൈ പ്പുയവ മേകംപോല്
ആർത്തന നീടിത്തന രചനീ-യഞ്ചവേ.

44 എയ്തന ഓറിന്തന മെരിയു നീരുമായ്
പ്പെയ്തനർ പെരുവരൈ പിടുങ്കി വീശിനർ

പർവ്വതനിരകളെ-
പ്പറിച്ചു വീശിക്കൊണ്ടാർ,
ഗർവ്വിതരേവം പല
മായങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചാർ.

45 മാംസതൃഷിതമാകു-
മായുധജാലം കാല-
വർഷം പോൽ മറച്ചിത-
ക്കാനനഭാഗം സർവ്വം.
മത്സ്യസങ്കീർണ്ണാർണ്ണവം
മാനത്തെ മറയ്ക്കും പോൽ
രാക്ഷസസൈന്യം ചുററി
വളഞ്ഞു നിന്നു മേലെ.

46 വാദ്യങ്ങൾ താക്കി, ശ്ശര-
മാരികൾ തൂകി,യൊളി-
വാളുകൾ വീശി, പ്പേർത്തും
ഘോരമായലറിയും
വാനിൽ നിന്നെതിരിട്ടു-
മപ്പട കല്പാന്തത്തിൽ
വാച്ചിട്ടമതുല്യമാം
മേഘനിർഘോഷം പോലായ്! 248

വൈതനർ തെഴിത്തനർ മുഴക്കൊ ണ്ടോച്ചിനർ
ചെയ്തന രൊൻറല തീയ മായമേ.

45 ഊനക പടൈക്കല മുരുത്തു വീശിന
കാനക മറൈത്തന കാല മാരിപോല്
മീനക തിരൈക്കടല് വിശുമ്പു പോർത്തന
വാനക മറൈത്തന വളൈന്ത ചേനൈയേ

46 വില്ലൊട്ടു മിന്നുവാൺ മിടൈന്തു ലാവിട-
പ്പല്ലിയം കടിപ്പിനി നിടിക്കം പല്പടൈ
ഒല്ലെന വുരറിവ വൃഴി പ്പേർച്ചിയിൻ
വല്ലവ നെഴുന്തതോർ മഴൈയും പോൻറവേ

47 ദംഷ്ട്രങ്ങൾ കാട്ടി വപ്പു
        കടിച്ചും ചെമ്പൻമുടി-
യംസാന്തം ചിന്നിക്കണ്ണിൽ-
        ത്തീപ്പൊരി ചിതറിയും
വന്നിട്ടമരക്കരെ-
        ക്കാൺകവേ "വിശ്വാമിത്രൻ
ചൊന്നവരിവ"രെന്നു
        ചൊല്ലിനാൻ ശ്രീരാമനും.

48 ലക്ഷ്മണനതുകേട്ട
        കൺകളിൽ കനൽമുററി-
ത്തൽക്ഷണം വിണ്ണിങ്കലും
        വില്ലിലും കണ്ണോടിച്ചു
"ഇക്ഷണമിവരുടെ-
        യുടൽ ഞാൻ തുണ്ടാക്കുവ"-
നിങ്ങനെ തൊഴുതുര-
        ചെയ്തു തയ്യാറായ്നിന്നാൻ.

49 രാക്ഷസരക്തം ഹോമ-
        കുണ്ഡത്തിൽ പതിക്കായ്‌വാൻ
ശിക്ഷയിലബ്ജാക്ഷൻ
        നിർമ്മിച്ചു ശരക്കൂടം. 158

47 കവരുടൈ യെയിററിനർ കടിത്ത വായിനർ
തുവർനിറ പ്പങ്കിയർ ചുഴല്ക ട്ടീയിനർ
പവൻ ചടൈ യന്തണൻ പണിത്ത തീയവർ
ഇവരെന വിലക്കുവർ കിരാമൻ കാട്ടിനാൻ.

48 കണ്ടവ ക്കുമരനും കടൈക്ക ണ്ടീയുക
വിണ്ടുമൈ നോക്കിത്തൻ വില്ലൈ നോക്കിനാൻ
അണ്ടർനാ യകവിനി ക്കാണ്ടി യിണ്ടവർ
തുണ്ട് വിഴ് വന്മവെന ത്തൊഴുതു ചൊല്ലിനാൻ

49 തുമവേ ലരക്കർത ന്നിണമും ചോരിയും
ഓമവെ വം കനലിടൈ യുകമെ ൻറുന്നിയ–
ത്താമരൈ ക്കണ്ണനും ശരങ്ക ളെകൊട്ട
ക്കോമുനി യിരുക്കൈയോർ കൂട മാക്കിനാൻ

50 നഞ്ച്യവന്നുയരവേ
നട്ടങ്ങിപ്പുണ്ടു ദേവ-
സഞ്ചയം മതി ചൂട്ടും
ചെഞ്ചിടയോനെപ്പോലെ
വഞ്ചകരരക്കരെ-
പ്പേടിച്ചു തപോധന-
രഞ്ജനവർണ്ണൻ തന്നെ-
യഭയം പ്രാപിച്ചല്ലോ.

51 'പോരുമേ ഭീതി'യെന്നു
ചൊല്ലിന രാമൻ കര-
താരിങ്കൽ ചിലയേന്തി-
ക്കാതോളം വലിച്ചതാം
ദിവ്യമാം ഞാണിലമ്പു-
തൊട്ടത്തു രക്താർണ്ണവ-
മുർവ്വിയിലുളവാക്കി-
ത്തലകൾ കൊയ്തുകൂട്ടി.

52 താർമകൾ കാന്തൻ നിജ-
ദിവ്യാസ്ത്രത്താലേ, പിന്നെ-
ത്താടക പെറ്റുണ്ടായ
വീരരിലൊരുവനെ

268

50 നഞ്ചട വെഴുതല്ല നടുങ്കി നാണ്മതി–
ചെഞ്ചടൈ കടവുളൈ യടൈന്തും തേവർപോല്
വഞ്ചനൈ യരക്കരൈ വെരുവി മാതവർ –
അഞ്ചന വണ്ണനിൻ നപയംയാ മെൻറാർ.

51 കവിന്തനൻ കാതലം കലങ്ക നീരെന–
ച്ചെവിത്തല നിറുത്തിനൻ ചിലൈയിൻ റെയ്‌വനാൺ
പുവിത്തലം കുരുതിയിൻ പുണരി യാക്കിനൻ
കുവിത്തന നാക്കർതാം ചിറത്തിൻ കുൻറമേ

52 തിരുമക ണായകൻ റെയ്‌വ വാളിതാൻ
വെരുവര താടകൈ പയന്ത വീരർകൾ

സിന്ധുവിലൊളിപ്പിച്ചു,
    രണ്ടാമൻ സുബാഹുവെ-
യന്തകപുരി ചേർത്താൻ;
    ഓടിനാർ മററുള്ളവർ.

53 പിണച്ച പൂമാലക-
    ളണിഞ്ഞ ദേവൻ ശരം
പൊഴിച്ചു നിറച്ചിതു
    വാനത്തെ; മററുള്ളവർ
'പിണത്തിൻ മേലേയിവർ
    നടന്നു വന്നു നമ്മെ
പ്പിടിക്കു'മെന്നോതിക്കൊ-
    ണ്ടോടിനാരോരോരുത്തർ.

45 തുടർന്നു മിന്നൽപ്പിണ-
    രെന്നപോൽ ബാണാവലി,
നിരന്നു കബന്ധങ്ങൾ
    നർത്തനമാടീതെങ്ങും,
ഉയർന്നു രാമദേവ-
    സ്തോത്രങ്ങൾ പിശാചോക്തം,
പരന്നു വാനിൽപ്പന്ത-
    ലെന്നപോൽ കഴുകുകൾ,
പിളർന്നു വാനോർ തൂകും
    പൂക്കളപ്പന്തൽപ്പുര,

279

വെരുവരി നൊരുവനൈ ക്കടലി നിട്ടതങ്കു
ഒരുവനൈ യന്തകൻ പുരത്തി നയ്'ത്തതേ

53 തുണർത്തപൂം തൊടൈയലാൻ പകഴി തൂവിനാൻ
കണത്തിടൈ വിശുമ്പിനൈ ക്കവിത്തു ത്തുർത്തലാല'
പിണത്തിടൈ നടന്തിവർ പിടിപ്പ രീണ്ടെനാ
ഉണത്തിന രൊരുവർ മു നൊരുവ രോടിനാർ

54 ഓടിന വരക്കരൈ യുരുമിൻ വെങ്കണൈ
കൂടിന കുറൈത്തലൈ മിറൈത്തു ക്കുത്തുനിൻറു
ആടിന വലകൈക്കു മൈയൻ കീർത്തിയൈ-
പ്പാടിന പരന്തന പറവൈ പ്പന്തരേ

55 കിളർന്നു വാനോർ താക്കം
ദുന്ദുഭിസ്തനിതങ്ങൾ,
ഇന്ദ്രാദിവൃന്ദാരക-
വൃന്ദങ്ങൾ ദിവി തിങ്ങീ
സുന്ദരനാകും രാമ-
ചന്ദ്രനെ സ്തുതി ചെയ്താർ.

56 പുണ്യവാന്മാരാം തപ-
സ്സമ്പന്നരാശീർവാദ-
വർണ്ണസൂനങ്ങൾകൊണ്ടു
പൂജിച്ചു വഴിപോലെ.
മുനിയുമപ്പോൾ ക്രതു
മുറപോൽ നിറവേററി-
യിനിയ വചസ്സുക-
ളോതിനാൻ സന്തുഷ്ടനായ്.

57 "ഭാഗ്യമീയുള്ളോനിയ-
ന്നെന്നതല്ലാതെയതി-
ശ്ലാഘ്യമിക്കൃത്യം ഭവാ-
നെന്നതു ഗണിപ്പീല.
ഭുവനം സൃഷ്ടിചെയ്തി-
ട്ടഖിലമുള്ളിലാക്കി-
യവനം ചെയ്യുന്നോനി-
സ്സവനം സാരം താനോ?" 290

55 പന്തരൈ ക്കീഴിത്തു പരന്ത പൂമഴൈ
അന്തര ത്തുന്തുമി യലൈയി നാർത്തന
ഇന്തിരൻ മുതലിയ വമര രീണ്ടിനാർ
ചുന്തര വില്ലിയൈ ത്തൊഴുതു വാഴ്ത്തിനാർ

56 പുനിത മാതവ രാശിയിൻ പൂമഴൈ പൊഴിന്താർ
അനൈയ കാനത്തു മരങ്കളു മലർമഴൈ ചൊരിന്ത
മുനിയു മവ്വഴി വേള്'വിയൈ മുറൈമൈയിൻ മുററി
ഇനിയ ചിന്തൈയ നിരാമനു ക്കിനൈയന വിശൈത്താൻ

57 പാക്കി യമ്മെന ക്കുളതെന നിനൈവുറും പാന്മൈ
പോക്കി നിറ്'കിതു പൊരുളെന വുണർങ്കിലെൻ പുവനം
ആക്കി മററവൈ യകിലമു മണിവയി ററടക്കി-
യൊക്കാക്കു നീയൊരു വേള്'വികാ ത്തനൈയെന്നും കരുത്തോ

58 ഇങ്ങനെ മുനി ചൊല്ലെ-
ക്കന്നുപോൽ ഗ്ഗുണഗണം
തിങ്ങിന രാമൻ, യതി-
പൂജിത, നേവം ചൊന്നാൻ:
''ഇന്നിനിയീഞാൻ ചെയ്ക-
വേണ്ടുന്നതെന്തെന്നതു
നന്ദിയോടാജ്ഞാപിക്ക-
വേണമേ തപോനിധേ''

59 ആയതു കേട്ട വിശ്വാ-
മിത്രനമ്മരചെയ്താ-
''നാര്യനാം ഭവാനേതു-
കാര്യവും സുകരമാം.
എങ്കിലും മഹത്തായ
കൃത്യങ്ങൾ പലതുണ്ട
മംഗല്യതരം ചെയ്വാ:-
നായവ ചൊല്ലാം പിന്നെ.
വിരിഞ്ഞ പുഴകളും
തെളിഞ്ഞ നിലങ്ങളും
വളഞ്ഞ മിഥിലാഖ്യ-
പുരിയിൽപ്പുകാമിപ്പോൾ.
അന്നാട്ടു മന്നൻ ചെയ്യും
യാഗവും ചെന്നു കാണാ-
മിന്നിനിപ്പുറപ്പെടാ''-
മെന്നോതി വിശ്വാമിത്രൻ. 302

---

58 എൻറു കൂറിയ പിന്നര വെയ്യഴിൻമലർ ക്കാനത്തു
അൻറു താ നരൈ ന്തരും തവ മുനിവരോടിരുന്ത-
കുൻറുപോർ കുണത്താൻ എതിർ കോചലൈ കുരിചിൽ
ഇൻറി യാൻ ചെയ്യും പണിയെൻ കൊൾപണി യെന വിശൈത്താൻ

59 അരിയ യാൻ ചൊലിനെയ നിർകരിയതൊ ൻറില്ലൈ
പെരിയ കാരിയ മുളവവൈ മുടിപ്പതു പിന്നർ
വിരിയും വാർ പുനൻ മരുതംചൂഴ് മിലൈയർ കോമാൻ
പുരിയും വേൾവിയും കാണ്ടുനാ മെഴുകെൻറു പോനാർ.

അഹല്യാമോക്ഷം

1 ഉലയും മാമണിയാരം ചേർന്നി-
ട്ടകിലണി പുളിനമതാം
മുലയു,മിളം പൂങ്കൊടിയാമിടയു-
മിണങ്ങീ വിളങ്ങീട്ടും
അലയാം മേഖലയാന്നും പുതുമല-
രണിയും കരിമണലായ്
വിലസിന കുന്തൽ, ചുഴന്നീട്ടും മല
യായ ചിലമ്പോട്ടും
ലലനാമണി പോലങ്ങു ലസിക്കും
ശോണാനദി ചേർന്നു
കുലചിില കൈയ്യിലെട്ടത്ത കുമാരകർ
മുനിയോടൊത്തുടനേ.

2 അന്നേരത്തരുണൻ തൻ കണ്ണിൻ
നോക്കിന്നകലത്തായ്
മിന്നും കുതിരകൾ പൂട്ടിയ തേരേ-
ടൊത്തക്കതിരോനും
പിന്നെയുദിക്കും പൊഴുതിൽ കുളിരൊളി
വന്നീടാനായോ
തന്നിലെഴും ചൂടാകെക്കടലിൽ-
ക്കഴുകനായ്ച്ചെന്നാൻ. 10

അകലിക്കൈപ്പടലം

1 അലമ്പു മാമണി യാരത്തോടകിലണൈ പുളിനം
കലംപെയ് പൂൺമുലൈ നാകിള വഞ്ചിയാ മരുങ്കല്
പുലമ്പു മേകലൈ പ്പുതുമലർ പ്പുനൈയറർ കുന്തല്
ചിലമ്പു ചൂറുങ്കാഴ് ശോണൈയാ ന്തെരിവൈയെ ച്ചേർന്താർ.

2 നതിക്കു വന്തവ രെയ്തല്യ മരുണൻറ നയന-
കതിക്കു മുന്തുറു കലിനമാൻ റേരൊട്ട ങ്കതിരോൻ
ഉതിക്കും കാലൈയി ററൺമൈചെയ് വാൻറന തുരുവില്ല്
കൊതിക്കും വെമ്മൈയൈയാററുവാൻ പോറ്കടല് കുളിത്താൻ

3 തെളിമ കലന്ന തടാകങ്ങളിൽ നീൾ-
നാളം ചേന്നീട്ടും
നളിനമനോഹരദേവാലയനിര-
യിതളാം നട മൂടീ
കളിയിൽക്കൗതുകമാണ്ടീട്ടന്നോ-
രളിനിര തന്മൂലം
നളിനി വെടിഞ്ഞിണയോടേ വാഴും
വനതലമവരെത്തി.

4 വനതലമതുലമതേതെന്നപ്പോ-
ളാരാഞ്ഞൂ രാമൻ;
വിനകളറും തപമേററൊരു മുനിയും
ചൊന്നാനീവണ്ണം:
"പണ്ടൊരു കാലം കാശ്യപമഹിഷീ
മക്കൾ പിറക്കാനായ്
നീണ്ടൊരു താപസവൃത്തി തുടർന്നാ:-
ളായതുമിങ്ങല്ലോ.

5 അണ്ഡകടാഹാതീതം ശ്രീ വൈ-
കുണ്ഠം, മൽപതിയാം
കൊണ്ടൽക്കാറൊളിവണ്ണൻ വാഴും
ശാശ്വതപദമെത്തി 20

3 കറങ്കു തൺപുനറ് കടിനെട്ടും താള്ളടൈ ക്കമലത്തു
അറംകൊ ണ്ടാൺമലർ ക്കോയില്ക ളിതഴ്ക്കത വടൈപ്പ-
പ്പിറങ്കു താമരൈ വാനംവിട്ടു പ്പെടൈയൊട്ടും കളിവണ്ടു
ഉറങ്കു കിൻറതോർ നറുമലർ ച്ചോലൈപു കുറൈന്താർ.

4 ഇന്നൈയ ചോലൈമ ററിയാതെന വിരാകവൻ വിനവ
വിന്നൈയ ലാമറ നോററവൻ വിളമ്പുവാൻ മേനാള്
തനയ രാനവർ ക്കിരങ്കിയേ കാശിപൻ റനതു
മനൈയു ളാടവം പുരിന്തന ളിവണെന വലിത്താൻ.

5 അണ്ട കോളകൈ ക്കപ്പുറ ത്തെന്നൈയാ ളുടൈയ
കൊണ്ടല് നീള്പത ത്തെയ്തിയോർ വൈഞ്ചയർ കോതൈ

തണ്ടാർമകളെ സ്തോത്രം ചെയ്താ-
ളൊരു വിദ്യാധരിയും
വണ്ടുകളണയുംമാറൊരു മാല്യം
നല്കീ ശ്രീദേവീ.

6 ആ മലർമാല്യം വീണത്തണ്ടി-
ലൻപൊടു കെട്ടിക്കൊ-
ണ്ടാമധുരാംഗി വിധാതൃപുരിക്കാ-
യഴകൊടു പോകുമ്പോൾ
എതിരേ വന്നാൻ ദുർവാസാവു;
'മിവളെൻ ദേവിക്കായ്
ശ്രുതിമധുരം സ്തുതിപാടും വിദ്യാ-
ധരി'യെന്നോർത്തു മുനി
പദതളിർ കൂപ്പിപ്പലവുരു നതിചെ-
യ്തളവേ ചൊന്നാള-
പ്പരഭൃതമൊഴിയാൾ പാരം മാനസ-
തോഷം പൂണ്ടേവം:

7 "ഉലകം മുഴുവൻ തോററിപ്പോററി-
യഴിക്കും ദേവൻ തൻ
വിലസിന മാർവിലെഴുന്നരുളും മലർ
മങ്കയ്ക്കണിയായി
പുരികുഴലിങ്കൽ വിളങ്ങിന മഞ്ജുള-
മാല്യമിതങ്ങയ്ക്കായ്
പരിചൊടു ഞാനിത നല്കീടുന്നേൻ,
കൈക്കൊണ്ടീടേണം': 32

പൂണ്ട രീകമെൻ പതത്തിയൈ പ്പുകഴ് ന്തനള് പുകഴ
വണ്ട റാമത്തു മാലൈ കൈ ക്കൊടുത്തനൺ മകിഴ്ന്തു.

6 അന്ന മാലൈയൈ യാഴിയൈ പ്പിണത്തയ നലകം
കന്നി മീടല്ലും കശട്ടറു മുനിയെതിർ കാണാ
എന്നൈ യാളുടൈയ നായകി ക്കിശൈയെടു പ്പവളെൻറു
അന്നൻ താളിണൈ വണങ്കിനി ഒൻറത്തല്ലു മനൈയാൻ

7 ഉലകം യാവൈയും പടൈ ത്താളി ത്തുണ്ടമി ഴൊരുവൻ
ഇലക മാർപക ത്തിരു ന്തുയിർ യാവൈയു മീൻറ
തിലക വാണുതല് ചെന്നിയിറ് ചൂടിയ തെരിയല്
അലകിൻ മാമുനി ചെറുകെന വളിത്തന ളളിയാല്

8 തന്തിരുവടി തിരുമുടിയിൽ ചൂടിയ
മാല്യം നേടാനായ്
എന്തൊരു പുണ്യം ചെയ്തുതാനെ–
ന്നോർത്താ മുനിവരനും
സന്തോഷത്തൊട്ട നർത്തനകലവിക-
ളാടീ, ശീഘ്രത്തിൽ
ബന്ധുരമാം മലർമാല്യം ചൂടീ,
പൂകീ സ്വർല്ലോകം.

9 ചെന്താമരകളൊരായിരമുടലിൽ-
ച്ചന്തമൊടേ ചേർത്തും
ചെങ്കതിരോൻ കിരണങ്ങളണിഞ്ഞും
വിലസിന മെയ്യോടേ
പെയ്യും മഴമുകിലഴകിയ വെള്ളി-
ക്കുന്നിന്മേലേറി
മിന്നും പോലൈരാവതമസ്തക-
മേറീ സുരനാഥൻ.

10 ചൂതായുധതൂണീരം വെല്ലും
ജംഘയിൽ മിന്നീട്ടും
നൂപുരജാലം ഝംഝൽകാരം
മധുരമുതിർത്തിടവേ

8 തെയ്‌വ നായകി ചെന്നിയിർ ചൂടിയ തെരിയല്
ഐയ യാൻപെറ പ്പുരിന്തതെ ത്തവമെന വാടി
വെയ്യ മാമുനി ച്ചെന്നിയിറ് ചൂടിയേ വിനൈ പോയ്
ഉയ്യ മാറിതെ ൻറുവന്തു വ ന്തുമ്പർനാ ടടൈന്താൻ

9 പെയ്യു മാമുകില് വെള്ളിയറ പിറങ്കൻ മീ പ്പിറഴം
ചെയ്യ താമരൈ യായിര മലർന്തുചെ ങ്കതിരിൻ
മൊയ്യ ചോതിയൈ മിലൈച്ചിയ മുറൈമൈ പോൻറാളിരും
മെയ്യി നോടയി രാവത ക്കളിററിൻ മേല് വിളങ്ക

10 അരമ്പൈ മേനകൈ തിലോത്തമൈ യുരുപ്പശി യനങ്കർ
ശരംപെയ് തൂണിയി ററളിരടി നൂപുര നതൈഴപ്പ-

മധുരിമകൊണ്ടു കരിമ്പിൻ നീരിനു
കയ്പു കലർത്തീട്ടും
മധുമൊഴി കൊഞ്ചി''പ്പധനിസ''പാടി-
പ്പലപല താളത്തിൽ
ഉർവ്വശി മേനക രംഭ തിലോത്തമ-
മാരവരാടി മുദാ;
സർവ്വരുമവിടെത്തെരുവുകൾ തിക്കി-
ത്തിങ്ങി നിറഞ്ഞല്ലോ.

11 നീലക്കുന്നിന്നണിയായ് മിന്നും
ന്ലാവിൻ കററകൾ പോൽ
ചേലൊക്കുംപടി വെഞ്ചാമരനിര
തത്തിച്ചാഞ്ചാടി.
പാലൊളി തൂകും പാർവ്വണചന്ദ്രൻ
പൊന്തിയ ചന്തത്തിൽ
മേലേ ചെന്നു നിവന്നു വിളങ്ങീ
വെൺകൊററക്കുടയും.

12 പൊങ്ങും ഭേരീനാദം ശംഖ-
ദ്ധ്വനിയുമിലത്താളം
തങ്ങിയെഴുന്നൊരു മേളമമുക്കീ
മംഗലഗീതത്തെ. 52

ക്കരുമ്പെ യുഞ്ചുവൈ കൈപ്പിത്ത കതലൈയർ വിളരി
നീരമ്പു പാടലോ ടാടിനർ വീതികണെരുങ്ങ.

11 നീല മാല്വരൈ തവഴ്തരു നിറൈനിലാ ക്കറൈ
പോല വേയിരു പുടൈയിനും ചാമരൈ പുരള-
ക്കോല മാമതി കുറൈവറ നിറൈന്തൊളി കുലാവ
മേലി വർന്തെന വെള്ളിയ ന്തനിക്കുടൈ വിളങ്ങ

12 തഴങ്ങ പേരിയും കുറട്ടൊട്ടു പാണ്ടിലും ചങ്കാ
വ്വഴങ്ങ കമ്പലെ മങ്കല കീതത്തൈ മറൈപ്പ

ആഴിയിരമ്പും പോലേ നാന്മറ-
യോത്തിന്നൊലികൾ കിളർ-
ന്നാഴിയെ മൂടീ; യുത്സവമിതുക-
ണ്ടാമുനി മോദിച്ചു.

13 മാമുനിവരനാമാല്യം വാസവ-
നേകീ, നീട്ടിയതാം
മത്തഗജാങ്കുശപുച്ഛം കൊണ്ടതു
വാങ്ങീ വാനേശൻ
ഹസ്തിവരന്നുടെ മസ്തകസീമനി
ചേർക്കെ, സ്സാലസമം
ഹസ്തം കൊണ്ടതെടുത്തു ചവിട്ടി-
ത്തേച്ചൂ ദന്തീന്ദ്രൻ.

14 ആയതു കണ്ടാമുനിയുടെ മിഴിവഴി
ചിതറും തീപ്പൊരിയാ-
ലണ്ഡകടാഹം വെണ്ണീറാമെ-
ന്നോർത്താ വിണ്ണവരോ
ടണ്ടലൊടേ പോയ് മാറീ, തേജോ-
ദ്വയവും മങ്ങിപ്പോയ്,
വിണ്ടലമാകെയിരുണ്ടു, സംഭ്രമ-
മാണ്ടൂ ലോകങ്ങൾ. 62

മുഴങ്കു നാന്മറൈ മുരിനീർ മുഴക്കെന വുലകൈ
വിഴുങ്കു മാവരും വിഴാവണി കണ്ടുളം വിയന്താൻ

13 തമൈനയൊ വാതവൻ മകിഴ്ച്ചിയാല് വാശവ ൻറൻകൈക്
വമൈനെയ്യു മാലൈയൈ നീട്ടലും തോട്ടിയാല് വാങ്കി-
ത്തുമൈനെവ ലത്തയി രാവത ത്തെരുത്തിമൈട തൊട്ടത്താന്.
പമൈനച്ചെയ് കൈയിനാർ പറിത്തടി പ്പട്ടത്താത പ്പകട്ട.

14 കണ്ട മാമുനി വിഴിവഴി യൊഴുകുവെങ് കനലാല്
അണ്ട കൂടമും ചാമ്പരാ യൊഴിയുമെ ൻറഴിയാ
വിണ്ടു നീങ്കിനർ വിണ്ണവ രിരുചുടർ മീണ്ട
എണ്ടി ചാരുകു മിരുണ്ടന ചുഴൻറവെ വ്വുലകം.

15 ഉച്ഛ്വാസത്തിൽ ധൂമം ചിതറീ,
മുപ്പുരവൈരികണ-
ക്കുജ്ജ്വലഹാസം ചിന്തീ, ഭ്രുകുടികൾ
പൊന്തീ ഫാലത്തിൽ,
അഗ്നിജ്വാലകൾ ചിന്നും മിഴിയോ-
ടശനി നടുങ്ങുമ്മാ-
റത്രയ്ക്കേറെക്കോപത്തോടെ
ചൊല്ലീ മുനിയേവം:-
"ശതമഖ! ശൃണു മമ വാക്യം, ഞാനിതു
നേടീയുത്തമമാം
വ്രതനിയമാദികളാലൊരു വിദ്യാ-
ധരിയിൽ നിന്നിന്നാൾ.

16 പഞ്ചമഹാഭൂതങ്ങൾക്കധിപൻ
ഭൂമീവല്ലഭനാം
കഞ്ജദളായതനേത്രൻ വേദാ-
ധാരൻ വനമാലീ
അത്തിരുവടിയുടെ തിരുമാറിങ്കൽ
വിളങ്ങും ശ്രീദേവി-
ക്കുത്തമമാമവതംസം പാത്താ-
ലിത്തിരുമാല്യം കേൾ.

17 ഇന്നിതു തന്നേൻ നിന്നുടെയുത്സവ-
ഘോഷവിശേഷം ക-
ണ്ടുന്നതതോഷത്തോടേ നീയതു
നിന്ദന ചെയ്തല്ലോ. 74

15 പൂമൈകെയ ഴന്തന വുയിർതൊറു മെയില്പൊടി ത്തവനിൻ
നമൈകെയ ഴന്തന നിവന്തന പുരുവ നന്നുതലിർ
ചിമൈകെയെ ഴഞ്ചുടർ വിഴിയിന നശനിയും തിമൈകെപ്പ
മിമൈകെയെ ഴന്തിട്ട ശതമക കേളെന വെകുണ്ടാൻ

16 പൂത നായകൻ പുവിമക ണായകൻ പൊരുവില്
വേത നായകൻ മാർപക ത്തിനിതു വീററിരുക്കും
ആതി നായകി വിരുപ്പുറു തെരിയല്കൊ ണ്ടമൈന്ത
മാത രാൾവയിൻ പെററനൻ മുയൻറമാ തവത്താല്

17 ഇൻറു നീൻപെരും ചെല്വിക ണുവമൈയി നീന്ത
മൻറ ലന്താരെട യികഴ്ന്തനെ നിന്തുമാ നീയിയും

തവ നവനിധികളുമൊന്നില്ലാതെ
വിളങ്ങും സമ്പത്തും
ജലധിയിലാണ്ടീടട്ടേ, യപഗത-
മഹിമാവായ് പോ നീ''

18 സുരനാരികളും കല്പകവൃക്ഷം
നവനിധി പീയൂഷം
സുരഭിയുമെന്നല്ലൈരാവതതുര-
ഗാദിയുമെന്നേവം
ഒരു പൊരുളെന്നിയശേഷവുമാഴിയി-
ലോടിയൊളിച്ചല്ലോ
പെരുമയെഴുന്നൊരു കണ്ണൻ തന്നുടെ
വൈരികളെന്നതുപോൽ.

19, 20 ദുർവ്വാസാവിൻ ശാപം മൂലം
സ്വർല്ലോകാദികളാ
ദുർവ്വാരം ദാരിദ്ര്യം ബാധി-
ച്ചവശമുഴന്നപ്പോൾ
നാന്മുഖനും പരമേശനുമൊത്താ-
വാനവരെല്ലാരും

83

ഞൻറ ലാതപല് വളങ്കള്ള മുവരിപ്പു ക്കൊളിപ്പ-
ക്കൻറി നീളുയ രുറുകെന വുരൈത്തനൻ കൊടിയോൻ

18 അരമ ടമൈന്തയർ കറ്പക നവനിധി യമിത-
ച്ചുരപി വാംപരി മതമലൈ മുതലിയ തൊടക്കറു
ഒരുപെ രുംപൊരു ളിൻറിയേ യുള്ളന വെല്ലാം
വെരുവി യോടിപ്പു ക്കൊളിത്തന വിരിതിരൈ ക്കടലിൻ

19 വച്ച രാമുനി വെകുളിയാല് വിണ്ണുക മുതലാം
വൈയ മീയാമൈയും വറുമൈ നോയ് നലിതര വാനോർ
മൈയല് പാകനും ചതുമുക ക്കടവുളും കൂടി-
ച്ചെയ്യ താമരൈ ത്തിരുമറു മാർപനൈ ച്ചേർന്താർ

20 വെഞ്ചൊൻ മാമുനി വെകുളിയാല് വിളൈന്തമൈ വിളമ്പി-
ക്കഞ്ച നാൺമലർ ക്കിഴവനും കടവുളർ പിറരും

നാരായണനോടിക്കഥയെല്ലാം
വിരവോടറിയിച്ചാർ.
"ബ്രഹ്മാദികളേ വെടിയിൻ ഭീരുത"-
യെന്നാൻ ഭഗവാനും
സമ്മോദത്തൊട്ട സാന്ത്വനമോതി-
ച്ചൊന്നാനീവണ്ണം:

21 "മന്ദരശൈലം മത്തായ്, വാസുകി
കയറായ്, കടത്തുണായ്
ചന്ദ്രനെ വെച്ചും ദേവാസുരനിര
നിന്നിട്ടിരുപക്കം
കടയിൻ പാല്ക്കടലമൃതംമെട്ടക്കാ-
നോഷധി മേലേ ചേ,-
ത്തവിടേയ്ക്കെത്താം ഞാനും വെക്കം,
നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊള്ളിൻ" 30

പാലാഴിമഥനം

(വൃത്തഭേദം)

22 ഹരിയുടയ തിരുമൊഴികളിങ്ങനെ കേട്ട പോ-
താദിതേയന്മാരതിതുഷ്ടരായിതു.

തഞ്ച മില്ലൈനിൻ ചരണമേ ശരണെന ച്ചലിയാതു
അഞ്ച ലഞ്ചലെ ൻറുരൈത്തന നലകെലാ മളന്തോൻ

21 മത്തു മന്തരം വാശുകി കടൈകയി റടൈതുണ്
മെത്ത ചന്തിരൻ ശുരാശുരർ വേറു വേറുള്ള
കൊത്തി രണ്ടുപാല് വലിത്തവ രോടതി കൊട്ടുത്ത-
ക്കത്ത വാരിതി മറുകറ വമിഴ്തെഴ ക്കടൈമിൻ

22 യാമ്മ മപ്പയിൻ വരുതുനീർ കതുമെന വെരുന്തു
പോമി നെൻറരുൾ പുരിതലു മിറൈഞ്ചിനർ പുകഴ്ന്താർ
നാമ മിൻറന കുനിത്തനർ നല്ലര വൊഴിന്തു
ആമ നമ്പരും കളിതുള കുറുതലാ ലമരർ

23 'അഴലൊഴിയുമിനിയതിനു സന്ദേഹ'മില്ലേവ-
മത്യന്തമാസ്ഥ തിമിർത്തുപോയാരവർ
കനകഗിരിനികടമവർ ചെന്നുകടയൊട്ടും
കൈയ്യിലാക്കിക്കൊണ്ടു പോന്നു മത്താക്കുവാൻ.
ഉരഗപരിവൃഢനെയൊരു പാശമായ് ബന്ധിച്ചു
തുണായി നാട്ടിനാർ വെണ്മതിബിംബവും.
അലകടലിനുപരിയവരൗഷധവല്ലിക-
ളാകെപ്പരത്തിക്കടഞ്ഞു തുടങ്ങിനാർ.
അലയിളകി, യവനിനില പതറി, യതലാന്തത്തി-
ലാദിശേഷനുടൽ ഞെങ്ങിഞെരിഞ്ഞുപോയ്.

24 അറനെറികൾ വെടിയുമവരുള്ളത്തിൽ മേവാത്തൊ-
രത്യന്തകാരുണ്യശാലി നാരായണൻ
പടിമയൊടു കമഠവടിവാണ്ടുടൻ മന്ദരം
പാണികളായിരം കൊണ്ടങ്ങുയർത്തിനാൻ;
അനഘയമിമുഖഗളിതശാപത്തിനാൽ നഷ്ട-
മായുള്ള സമ്പത്തു വീണ്ടുകൊണ്ടീടിനാൻ.

25, 26 അസുരഗണമദിതിസുരനിരയൊടുരുമാത്സര്യ-
മാണ്ടപോതെൻ പുരാൻ മോഹിനിയായുടൻ
മധുരതരമമൃതമഥ ദേവകൾക്കായുടൻ
മാധവൻ മാനിച്ചു നൽകി, യനന്തരം 112

23 മലൈപി ടുങ്കിനർ വാശുകി പിണിത്തനർ മതിയൈ
നിലൈപെ റുമ്പടി നട്ടന രോടതി തിരൈത്താർ
അലൈപെ റുമ്പടി പയോതതി കടൈന്തന രവനി
നിലൈ തളർന്തിട വനന്തനും കീഴുറ നെളിഞ്ഞാൻ.

24 തിറല്കൊ ളാമൈയായ് മുതുകിനിൽ മന്തര ന്തിരിയ
വിറല്കൊ ളായിരം തടക്കൈകൾ പരപ്പിമീ വലിപ്പ
മറനി ലാമുനി വെകുളിയിൻ മടിന്തന വരവേ
അറനി ലാർമന ത്തടൈയലാ നെടുന്തകൈ യമൈത്താൻ.

25 ഇറന്തു നീങ്കിന യാവൈയു മെമ്പിരാ നരുളാർ
പിറന്ത വവ്വയിൻ ചുരാചുരർ തങ്കളിർ പിണങ്ക-
ച്ചിറന്ത മോഹിനി മടന്തൈയാ ലവുണർതം ചെയ്കൈ
യുറ്റു മാണ്ടന രാരമിർ തമരർകൾ ഉയ്ത്താർ.

കഠിനതരഭയജനകകാളക്കൂടത്തെയും
കല്യദമിന്ദുകലയെയും സാദരം
പ്രമഥപതി വൃഷഭവരവാഹനനായുള്ള
പാർവ്വതീകാന്തനു നൽകി നാരായണൻ.
അമരപരിവൃഢനു വരമന്ദാരദാരുവു-
മത്ഭുതമായുള്ള മററു വസ്തുക്കളും
അധികതരകുതുകമൊട്ട നൽകി കുബേരനു-
മത്യനർഘങ്ങളാം ശേവധിസഞ്ചയം.
കമലയൊട്ട വിമലതരകൌസ്തുഭരത്നവും
കല്യാണധാമൻ ധരിച്ചു മാറിൽ സ്വയം.

27 തദനു ദിതിയരിയ തുയരകമലരിലാണ്ടുടൻ
തൽപതി കാശ്യപൻ തൻ കാൽ വണങ്ങിനാൾ.
"അയി! കണവ, മമ തനയരമരവരകാപട്യ-
മേററു മൃതിപ്പെട്ടു പോയാരവരെയും
വിരവിലിനി വീണ്ടുകൊണ്ടീട്ടവാൻ പോന്നൊരു
വീരതനയനെത്തന്നരുളേണമേ."

28 ദയിതയുടെ വചനമിതി നിശമനദശാന്തരേ
ദാന്തനാം കാശ്യപൻ ചൊന്നാനിതുവിധം:
"സുമുഖി തവ വാഞ്ഛിതം പൂരിതമായിടും
സൂക്തം മദീയമനുസരിച്ചീട്ട നീ. 132

26 വെരുവു മാലമും പിറൈയും വെ ള്ളിടൈയവർ കീന്തു
തരുവും വേറുള തകൈമൈയും ശതമകർ കരുവി
മരുവു തൊല് പെരു വനങ്കളും വേരുറ വ്വഴങ്കി-
ത്തിരുവു മാരമു മണിന്തനൻ ശീതര മൂർത്തി.

27 അന്ത വേലൈയി ററിതിപ്പെരും തുയരുഴ ന്തഴിവാൾ
വന്തു കാശിപൻ മലരടി വണങ്കയെൻ മൈന്തർ
ഇന്തി രാതിയർ പുണർപ്പിനാ ലിറന്തന രെനക്കോർ
മൈന്ത നീയരു ളവർതമൈ മടിത്തല്ല ക്കെൻറാൾ

28 എൻറു കൂറല്ല മകവുന ക്കളിത്തന മിനി നീ
ചെൻറു പാരിടെ പ്പരുവമോ രായിരം തീര

ഭുവനതലമാശു നി പുകിയൊരായിരം
പൂർണ്ണസംവത്സരം ചെയ്ക മഹാതപം.
അതിനുടയൊരറുതിയതിലയി തവ ജനിച്ചീട്ടു-
മത്ഭുതാകാരനാം പുത്രനത്യുത്തമൻ''
നിജദയിതവചനമതു കേട്ട ദിതിയിങ്ങു
നീണ്ട തപോവ്രതമാചരിച്ചീടിനാൾ.

29 സുരവരനുമൊരുദിവസമവളുടയ സന്നിധി
ചെന്നാനടിമയായ് വാണുകൊണ്ടീടുവാൻ.
വ്രതനിയമകൃതഹൃദയവിവശതരയായന്നു
വിശ്രമിച്ചീടിനാൾ മദ്ധ്യാഹ്നവേളയിൽ
ധനദദിശി തലയുമഥ ദക്ഷിണദിക്കിലായ്
പാദവും വെച്ചു സുഖനിദ്ര ചെയ്കവേ
സുരവരനധികതരകൌതുകമാണ്ടുടൻ
സൂക്ഷ്മമാം ഗർഭപിണ്ഡത്തെ നുറുക്കിനാൻ.
ഉദരഗതകലലമുടനേഴ ഖണ്ഡങ്ങളാ-
യുണ്ടായിതേഴ മരുത്തുകളപ്പൊഴേ
ദിതിയുമുടനധികതരരോദനം ചെയ്കയാൽ
ദിവ്യമരുത്തുകളായ് ഖ്യാതരായവർ.

(വൃത്തഭേദം)

30 അങ്ങനെയാസുരി വൻതപം ചെയ്തുള്ള
മംഗലദേശമാണിസ്ഥല, മപ്പുറം
കാണാം ശരവണപ്പൊയ്ക, യങ്ങാണപോ-
ലേണാങ്കചൂഡനു പുത്രനായ് ഷണ്മുഖൻ 154

നിൻറു മാതവം പുരിതിയേ നിരൈണവുഴ റുതിയെൻറു
അൻറു കൂറിട പ്പുരിന്തന ഇരുന്തവ മരൈനെയാൻ

29 കേട്ട വാശവ നന്നവട് കടിമൈയിർ കിരൈടുത്തു
വാട്ട മാതവ് ത്തുണർന്തവൾ വയിററു റു മകവൈവെ
വീട്ടി യേയെഴു കൂറുചെയ് തിട്ടതല്ലും വിമ്മി
നാട്ട നീർതര മരുത്തന നാമമു നവിൻറാൻ

30 ആയ തിവ്വീട മവ്വിട മവീർമതി യണിന്ത
തൂയ വൻറന് കുമരമവയി റെറാൻറിയ തൊരല്ലെ

ഗംഗയ്ക്കുമാ വായുദേവനുമുള്ളൊരു
ഗർവ്വം കെട്ടക്കും ബലവീര്യയുക്തനായ്
പാർവ്വതീപുത്രനായ് വന്നു പിറന്നതു;
സർവ്വാദൃതൻ വളർന്നുള്ളോരിടമതാം.

31 കാറൊളിവർണ്ണന്റെ കൌസ്തുഭരത്നസം-
ശോഭിതമാം തിരുനാഭിയിൽ നിന്നെഴും
നാന്മുഖാലങ്കൃതം മൂലപങ്കേരുഹ-
മുന്മുഖം പൊങ്ങി വിടർന്ന ചന്തത്തോടെ,
കാലന്റെ മേനിപോൽ കാളിമ പൂണ്ടുള്ള
കൂരിരുൾ നീക്കിയുലകു പാലിക്കുവാൻ
നീലക്കടലിങ്കൽ നിന്നു നിറകതി-
രേല്പം വിവസ്വാനുയന്നു വിളങ്ങിനാൻ.

ഗംഗോൽപത്തി

32, 33 അങ്ങുനിന്നാമുനി രാജന്യപുത്രരൊ-
ത്തന്നു പുറപ്പെട്ടു യാത്ര തുടരവേ
ചെങ്കണ്ണുടയവൻ തൻ ചടക്കാട്ടിലെ-
ത്തേൻ കുളിർക്കൊന്നമലർമാല നീളവേ
തങ്ങുന്ന കാരണം 'പൊന്നി'യോടൊത്തൊരു
ഗംഗാനദി കണ്ടു കൌതുകം പൂണ്ടുടൻ
മാമുനിയോടു ചോദിച്ചു രഘുവരൻ:-
"മാഹാത്മ്യമെന്തീ മഹാനദിയ്ക്കോതണേ" 174

വായു വുംപുനർ കങ്കൈയും ചൊർക്കലാ വലത്ത
ചേയ്‌വ ളർന്തരുൾ ശരവണ മെൻപതും തെരിത്താൻ

31 കാലൻ മേനിയിർ കരുകിരുൾ കടിന്തുല കളിപ്പാൻ
നീല വാർ കലി ത്തേരൊട്ടു നിറൈകതിർ ക്കടവുൾ
മാലിൻ മാമണി യുന്തിയി നയനൊട്ടു വന്ത
മൂല താമരൈ മുഴുമലർ മുളൈത്തന മുളൈത്താൻ

32 അങ്കു നിൻറെഴു ന്തയൻമുതൻ മൂവരു മനൈയാർ
ചെങ്ക ണേററവൻ ചെറിചടൈ പ്പുഴവത്തി
പൊങ്കു കൊൻറൈയീർ ത്തൊഴുകലാറ് പൊന്നിയെ പ്പൊരുവും
കങ്ക യെന്നുമ ക്കന്നി പൊരു തിരു നദികണ്ടാർ.

ചൊല്ലിനാൻ ഗാഥിസുതൻ: "നീ പിറന്നുള്ള
ചൊല്ലെഴും വംശത്തിലുണ്ടായി പണ്ടെടോ
കോസലവാസി സഗരാഖ്യനാം നൃപൻ
ഭൂതലാഖണ്ഡലൻ ഭൂരിഭുജബലൻ.

34 അജ്ജയശീലനാം മന്നനുണ്ടായ് രണ്ടു
പത്നിമാർ; മൂത്തവൾ വൈദർഭിതന്നുടെ
ഗർഭത്തിൽനിന്നുളവായീ സമഞ്ജസൻ;
തൽപുത്രനായിപ്പിറന്നവനംശുമാൻ.
പത്രീന്ദ്രസോദരിയായ സുമതിയാം
ധാത്രീന്ദ്രധർമ്മദാരങ്ങൾ രണ്ടാമവൾ.
സത്വബലന്മാരറുപതിനായിരം
പുത്രരവൾക്കു പിറന്നു ധർമ്മിഷ്ഠരായ്,

35 ആണ്ട ബലം തികഞ്ഞോരു സഗരനും
കണ്ടാൻ തനയപ്രഭാവങ്ങളാകയാൽ
കൊണ്ടാൻ വ്രതമശ്വമേധാർത്ഥമായതു
കണ്ടു വാനോരും കുപിതരായ് തൽക്ഷണം
വണ്ടിണ്ടതെണ്ടിട്ടും പൂമാല പൂണ്ടൊരാ-
ഖണ്ഡലൻതന്നെയറിയിച്ചിതക്കഥ.
അണ്ടർകോനാമഖാശ്വത്തെക്കപിലാഖ്യ-
കൊണ്ട മുനിതൻ പിറകിലൊളിപ്പിച്ചു. 134

33 ഇന്ത മാനതി ക്കുററുള്ള തകൈമൈയ യാവും
എന്തൈ ക്കുറുകെ ൻറിരാകവൻ വിനവുറ വെനൈയാൾ
മൈന്ത നിൻറിരു മരപ്പുളാ നയോത്തിമാ നകർവാഴ്
വിന്തൈ ചേർപ്പുയൻ ചകരനി മ്മേതിനി പുരന്തോൻ.

34 വിറല്കൊള് വേന്തന ക്കരിയവ രിരുവരില് വിതർപ്പൈ
പൊറൈയി നല്കിയ വശമഞ്ചറ് കംശുമാൻ
പറവൈ വേന്തന ക്കിളൈയമെൻ ശുമതി മുറ് പയന്ത
അറനിൻ മൈന്തർ കളറുപതി നായിരർ വലത്താർ

35 തിണ്ടി ററ്പുനൈ ശകരനും തനയർ ശേവകങ്കള്
കണ്ടു മുററിയ വയമകം പുരിതലം കനൻറു
വണ്ടു തുററതാർ വാശവറ് കരൈത്തനർ വാനോർ
ഒണ്ടി ററ്പരി കപിലന തിടൈയിനി നൊളിത്താൻ,

36 കാവലായ്പ്പിൻചെന്നൊരംശുമാൻവാജിയെ
ക്കാണാതവശനായ്ത്തേടിനാനെങ്ങുമേ
ഭുവിലൊരേടവും കണ്ടീല;ദേവാധി-
ദേവനച്ചെയ്തതു തെല്ലുമറിഞ്ഞീല,
വേവലാതിപ്പെട്ടു ചൊന്നാനശാന്തനായ്
മേവും പിതാമഹനോടു സമസ്തവും.

37 കേട്ടാനരചൻ കഥ, മനസ്സാകവേ
വാട്ടംകലന്നു സഗരരോടോതിനാൻ.
രുഷ്ടരവർ ബദ്ധവാഗ്നിയായ്; ഭൂതല-
മൊട്ടുക്ക തേടിനടന്നാർ കുതിരയെ.
വെട്ടിക്കുഴിച്ചു പൃഥിവിയെപ്പാതാള-
മൊട്ടുകാണുംവരെയാനൃപനന്ദനർ.

38 യോജന നൂറു വിസ്താരമാ,യത്രയും
യോജന താഴ്ത്തി വടക്കുകിഴക്കിടം
ഭൂതലം വെട്ടിക്കുഴിച്ചുചെന്നെത്തിനാർ
പാതാളലോകം, കപിലാശ്രമം കണ്ടു,
വാജിയേയും കണ്ടു കോപിച്ചു ഗർവ്വോടു
യോജിച്ചു ഭർത്സിച്ചു താപസമുഖ്യനെ. 212

36 വാവു വാശിപിൻ ചെൻറന നംശുമാൻ മറുകി-
ല്പുവി ലോരിട മിൻറിയേ നാടിനന പുകുന്തു
തേവർ കോമകൻ കരന്തതൈ യറികിലൻറിക്കൈത്തു
മേവു താതൈത നൻറാമൈതപാ ലുരൈത്തൻ മീണ്ടു

37 കേട്ട വേന്തന മതലൈയർ ക്കമൊഴി കിളത്തി
വാട്ടമീക്കൊള ച്ചകരർകൾ വടവൈയിൻ മറുകി
നാട്ടം വെങ്കനല് പൊഴിതര താനിലന്തടവി-
ത്തോട്ടുറുങ്കിനർ പുവിയിനൈ പ്പാതലം തോൻറ

38 നൂറി യോചനൈ യകലമു മാഴമു നടങ്ക-
ക്കുറു പെയ്തന രെൻപരാല് വടകുണ തിശൈയിൻ
ഏറുമാതവ ക്കപിലൻപി നിവുളിക ണ്ടെരിയിർ
ച്ചീറി വൈതനർ ചെരുക്കിനർ നെരുക്കിനർ ചെറുത്താർ

39 ആളുന്ന കോപംകലന്ന കപിലനു-
മാളിട്ടും തീപ്പൊരിവർഷിച്ച കൺകളിൽ
ചീളെന്നു രുദ്രഫാലാക്ഷിയിൽ മുപ്പുര-
മാളുന്നവരെക്കണക്കവർ ചാമ്പലായ്
ആളുകളോടിസ്സഗരനോടക്കഥ-
യാകെയറിയിച്ചനേരമാമന്നരം

40 ആകുലചിത്തനായ് കർത്തവ്യമൂഢനാ-
യംശുമാനാം തന്റെ പൗത്രനോടോതിനാൻ
“ആഹന്ത! മത്സുതർ പോയെങ്കിലും യാഗ-
മാരബ്ധമായതപൂർണ്ണമാക്കീടണോ?”
അപ്പോളതുകേട്ടോരംശുമാൻ പാതാള-
മുൾപ്പുക്കു ചെന്നു കപിലാശ്രമം, തദാ

41 കണ്ടിതു തൻപിതാക്കന്മാരുടലുക-
ളിണ്ടലോടങ്ങൊരു ചാമ്പലിൻകുന്നുപോൽ
വിണ്ട മനസ്സോടും മാമുനിതൻ പാദ-
പുണ്ഡരീകങ്ങളിൽ വീണു നമിക്കവേ
“കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊള്ളൂ കുതിരയെ”യെന്നുര-
ച്ചുണ്ടായതാം കഥ ചൊന്നാൻ കപിലനും. 230

39 മൂളും വെഞ്ചിന ത്തരുന്തവൻ മുനി ത്തെരി വിഴിപ്പ-
പ്പൂളൈ ചൂടി ത്തങ്കൈയിനി ലെയില്പൊടി ത്തനപോല്
ആള്ള മൈന്തരാ റയ്യുതരും ചാമ്പരാ യവിന്താർ
വേള്വി കണ്ടനല് വേന്തന ക്കുരൈത്തനർ വേയ്കൾ

40 ഉരൈത്തു വെന്തുയർ ക്കീറുകാൺകില നുണർവൊഴിയാ
അരൈത്തു മൈന്തൻറൻ മൈന്തനൈ യവർകഴിന്തനരേല്
ഇരൈത്ത വേള്വിയിൻ റിഴപ്പതോ വെനവവ നെഴുന്തു
തരൈത്ത മാതവ ക്കപിലൻവാഴ് പാതലം ചാർന്താൻ.

41 വിണ്ടു നീങ്കിന രുടലുക പിറങ്കല്വെണ്ണീറു
കണ്ടു തുണ്ണെന്ന മനത്തിനൻ കപിലമാ മുനിതൻ
പുണ്ഡ രീകന റാടൊഴു തെഴുന്തനൻ പുകല-
ക്കൊണ്ടു പോകനി ന്നിവ്വുളിയെ ൻറുററതും കറിത്താൻ

42 താപസപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചു മാനസ-
താപമകന്നംശുമാൻ മഖാശ്വത്തിനെ
താനേ നയിച്ചുടൻ തൻപുരിപുക്കുതൻ
താതൻെറ താതനു നൽകീ ശുചിവ്രതൻ.
പിന്നെസ്സഗരൻ മുഴമിച്ചു തന്മഖം
മന്നിടമംശുമാനേകി പൂകീ ദിവം.

43 സാഗരർതോണ്ടി വളത്തു കാരണം
സാഗരമെന്ന പേരുണ്ടായ്ക്കടലിനും.
ആഗസ്സകററിയവനീതലം കാത്തു
സാഗരനന്ദനനംശുമാനേറെ നാൾ.
രാഘവ! തൽക്കുലത്തിങ്കലൊരു നൃപൻ
ജാതനായ്പ്പിന്നെബ് ഭഗീരഥനാമവാൻ.

44 ഏകാധിപത്യം കലന്നു ഭഗീരഥൻ
ലോകാധിപത്യം വഹറിക്കെയൊരുദിനം
ശോകാത്മകമാം പുരാവൃത്തവൃത്താന്ത-
മാകവേ കേൾക്കുവാൻ കൗതുകാകൊൾകയാൽ
ഏകാന്തഭക്ത്യാ കുലഗുരുപാദങ്ങ-
ളാകുലഹീനം നമിച്ചു സാഷ്ടാംഗമായ്
സാഗരമന്നവരാം കുലപൂർവ്വർത-
ന്നാഗസ്സുപോക്കാനുപായമാരാഞ്ഞയായ്. 250

42 പഴുതി ലാതവ നരൈത്തചൊററ് കേട്ടലും പരിവാല്
തൊഴുതു വാമ്പരി കൊണർന്തവി ഹൂരർകളു ക്കീയാ
മുഴുതും വേള്വിയൈ മുററുവി ത്തരശന് മുടിന്താൻ
എഴുതു കിർത്തിയായ് മൈന്തന ക്കരശിയ ലീന്തു

43 ശകരർ തൊട്ടലാററ് ശാകര മെനപ്പെയർ തഴപ്പ
മകര വാരിതി ചിറന്തതു മകിതല മുഴുതും
നികരിൻ മൈന്തനേ പുരന്തന നിവനൊട്ട മരപിർ
പകീര തന്നെനും പാർത്തിപൻ വന്തനൻ പരിവാല്

44 ഉലകം യാവൈയും പൊതുവറ ത്തികിരിയൈ യുരുട്ടി
ഇലക മന്നവ നിരുന്തുഴി യിറന്തന വിനവ
അലകി ലൊന്മൃനി യിറന്തന വുരൈത്തിട വരചൻ
തിലക മണ്ണുറ വണങ്കിനി ൻെറാരുമൊഴി ചെപ്പും

45 "കോപാകുലനാം കപിലൻെറ ശാപമേ-
ററാപദമാണ്ടോരെൻ പൂവ്വരെയാകവേ
ഘോരനിരയത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ
ചേരുന്ന കമ്മമടിയനോടോതണേ!"

46 ചൊന്നാൻ വസിഷ്ഠനും: "മന്നവന്മാക്കുററ
മന്നവ! നിൻകുലപൂവ്വക്കു സദ്ഗതി
വന്നീട്ടവാനായ് തപസ്സനുഷ്ഠിക്കണ-
മിന്ദീവരാലയൻതന്നെ നീ രാപ്പകൽ."

47 രാജ്യഭാരത്തെസ്സമന്ത്രരിലപ്പിച്ചു
പ്രാജ്യതപസ്സനുഷ്ഠിക്കാൻ ഭഗീരഥൻ
യോഗ്യമായീട്ടം ഹിമാലയം പൂകിനാൻ;
സജ്ജനായിപ്പതിനായിരമാണ്ടുകൾ
ഉജ്ജ്വലമാം തപശ്ചര്യ പൂണ്ടീടവേ
സജ്വരം പ്രത്യക്ഷനായ് ബ്രഹ്മദേവനും

48 ചൊല്ലിനാനേവം: "പരിതുഷ്ടനായ് തവ
ചൊല്ലെഴും നിഷ്ഠയാൽ; നിൻകുലപൂവ്വികർ
എല്ലാവരും മുനികോപാഗ്നിയിൽ വെന്ത-
തല്ലോ; നിനക്കിലവക്കു മോക്ഷാത്ഥമായ് 268

45 കൊടിയ മാമുനി വെകുളിയിൻ മടിന്തവെ ങരവർ
മുടിയ നീണിര യത്തിനി ലഴുന്തിട്ട മുറൈമൈ
കടിയു മാറെന ക്കരുന്തവ മമൈകറു കരുമം
അടികള് മാററുക വേൻറല്ല മന്തണ നമൈവാൻ

46 വൈയ മാളുടൈ മന്നവർ മടിന്തോർ
ഉയ്യ നീടവ മൊഴിവറു പകലെലാ മൊരുങ്കേ
ചെയ്യ നാൺമലർ ക്കിഴവനൈ നോക്കിനീ ചെയ്യി
മനെയ ലെൻറിനി തുരൈത്തന നമൈവ മറു മുനിവൻ.

47 ഞാലം യാവൈയും ചുമന്തിര ൻറൻവയീ നല്കി-
ക്കോല്യ മാതവ ത്തിമകിരി മരുങ്കി നിർകുറുകി-
ക്കാല മോർപതി നായിര മരുന്തവം കഴിപ്പ
മൂല താമരൈ മുഴുമുതറ് കിഴവൻ മുന്തിനനേ.

48 നിൻപെരുന്തവ മക്ഴ്ന്തന നിനതു നീള് കരവർ
മുൻപി റന്തന രരുന്തവൻ മുനിവിനാ ലലിനാൻ

സ്വർല്ലോകഗംഗയൊഴുക്കിയവരുടെ-
യെല്ലുകളാകവേ സംശുദ്ധമാക്കണം.

49 ആകാശഗംഗയവനീതലത്തിങ്ക-
ലകുമ്പൊഴുതവൾക്കുള്ള വേഗത്തിനെ
ആക്കു താങ്ങീടാം പുരിചടിയുള്ളൊരാ-
മുക്കണ്ണദേവനല്ലാതെ? ഭവാൻ ദ്രുതം
അക്കലാചൂഡനെസ്സേവിച്ചുകൊള്ളുക''
ചിക്കെന്നു പോയി മറഞ്ഞിതു നാന്മുഖൻ.

50 മങ്കപകുതിയുടയോനെ നോക്കിയ-
പ്പങ്കമറേറാൻ പതിനായിരമാണ്ടുകൾ
മങ്ങാതെനിന്നു തപംചെയ്തു; നെററിയിൽ
ചെങ്കനൽക്കണ്ണുള്ള ദേവനും വന്നിതു.
''നിൻകരൾക്കുള്ളിലുള്ളാശ സാധിച്ചിട്ടും''
ശങ്കരനേവം മറഞ്ഞാൻ; മഹീന്ദ്രനോ
ഗംഗയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാനാണ്ടുക-
ളങ്ങായിരം പോക്കിയുഗ്രതപസ്വിയായ്.

51 ആ വരവാഹിനിഗംഗയാ സുന്ദരി-
യാം വരവർണ്ണിനിയായ് വന്നു ചൊല്ലിനാൾ
''നീ വരമാം തപസ്സേവമനുഷ്ഠിച്ചു
കേവലമെന്തുണ്ടിതിനാലൊരു ഫലം! 288

മൻപെരുംപൂവി യതനില്‌വാനതി കടിതണുകി
എൻപു തോയുമേ ലിരുങ്കതി പെറുവരെൻറി ശൈത്താൻ

49 മാക നന്നതി പൂവിയിടൈ വരുകിൻമ റവടൻ
വേക മാററുതല് കണ്ണുതറ് കൻറിവേ റരിതാല്
തോകൈ പാകനൈ നോക്കിനീ യരുംതവം തൊടങ്കെൻറു
എകി നാനല കനൈത്തുമൈ വൃയിർകള മീന്താൻ

50 മങ്കൈ പാകനൈ നോക്കിമുൻമൊഴിന്തന വരുടം
താങ്കു മാതവം പുരിതലും തഴനി ക്കടവുൾ
അങ്കു വന്തുനിൻ കരുത്തിനൈ മുടിത്തുമെ ൻറകൻറാൻ
കങ്കൈ യെത്തൊഴ ക്കാലമൈ യായിരം കഴിത്താൻ

51 ഒരുമ ടക്കൊടി യാകിവ ന്തുനൂമാ തവമെൻ
പൊരുപു നറ്കൊടി വരിനവർ വേകമാർ പൊറുപ്പാർ

ഏവൻ പൊറുക്കുമലകളിളക്കിയ-
ദ്ദേവഗംഗാനദി ഭൂതലം പൂകുകിൽ
ദേവൻ ഹരൻ ചൊന്നതോർത്താൽ വിനോദമേ;
സേവിക്ക വീണ്ടുമദ്ദേവനെ നീയിനി.''
ഏവമുരച്ചു മറഞ്ഞിതു ഗംഗയു-
മാവിലചിത്തനായ്ത്തീർന്നു ഭഗീരഥൻ.

52, 53 കൊന്നയും കൂവളമൂമത്തപുഷ്പവും
പിന്നെക്കരന്തയും കൊണ്ടണിപൂണ്ടതായ്
പൊന്നിൻജടകളിണങ്ങി വിളങ്ങിയും
മിന്നിട്ടമഗ്നിപ്രഭപൂണ്ട ദേവനെ
മന്നവൻ രണ്ടായിരത്തഞ്ചു നൂററാണ്ടു
പിന്നെയും നിന്നുതപസ്സുചെയ്തീടിനാൻ.
സുന്ദരൻ കൈലാസശൈലാലയൻ ശിവൻ
വന്നുനിന്നാൻ മുന്നി,ലേവമുരസ്സുയായ്;
''ഇന്നിനിയെന്തെടോ നിന്നഭിവാഞ്ഛിതം?''
ചൊന്നാൻ നൃപൻ ഗംഗ ചൊല്ലിയതാകവേ.
എന്നവാറോതിനാൻ ശങ്കരൻ ''നീയിതി-
ലെന്നുമേ പേടിക്കവേണ്ട ഞാൻ കാക്കുവൻ.''
പിന്നെയും രണ്ടായിരത്തഞ്ചു നൂററാണ്ടു
മന്നവൻ നിന്നു തപസ്സുചെയ്തീടിനാൻ. 308

അരന ദൈത്തശൊല് വിനോതമ ററീൻറുനീ യറിന്തു
പെരുക നററവം പുരിയെന വരനതി പെയർന്താള്.

52, 53 കരന്തെ മത്തമോ ടെരുക്കലർ കൂവിളൈ കട്ടക്കൈ
നിരന്ത പൊർച്ചടൈ നിൻമല ക്കൊഴുന്തിനൈ നിനൈയാ
അരന്തൈ യുററവ നിരണ്ടരൈ യായിര മാണ്ടു
പുരിന്തു നററവം പൊലിതര വരൈയുറൈ പുനിതൻ
എതിർന്ത നിന്നിനൈ വെന്നെന വിറൈഞ്ചിയെം പെരുമ
അതിർന്തു കങ്കൈയീ തറൈന്തന ളെൻറലു മഞ്ചല്
പിതിർന്തി ടാവകൈ കാത്തുമെൻ റേകിയ പിന്നൈ
മുതിർന്ത മാതവ മിരണ്ടരൈ യായിര മുടിത്താൻ

54 വെള്ളം, പൊടി, വായു പിന്നെ വെറുമില
വെള്ളിവെളിച്ചം പൊഴിക്കും കിരണവും
ഉള്ളിലാക്കിക്രമത്താലവയും സ്വയം
തള്ളിക്കളഞ്ഞൊന്നുപോലുമുൾക്കൊള്ളാതെ
ഉള്ളുരുക്കും ഭക്തിയോട്ട മൂന്നുമട-
ങ്ങുള്ള പതിനായിരം വഷമങ്ങനെ
തള്ളിനാൻ ഘോരതപശ്ചര്യയിൽത്തന്നെ-
യുള്ളുമുടലുമുരുകുമാറാനൃപൻ.

55 ചെന്താമരമകൻ വാഴുന്ന ലോകവു-
മിന്ദ്രാദിവൃന്ദാരകക്കേഴും ലോകവും
സാന്ദ്രധ്വനിയാൽ നടുക്കിയൊഴുകിയാ_
മന്ദാകിനി ധാത്രിതന്നിൽപ്പതിക്കവേ
ചന്ദ്രചൂഡൻ ജടാജൂടം വിരിച്ചിററു
ചിന്താതെ വെള്ളമൊതുക്കിമറച്ചിതു.

56 പുൽക്കൊടിത്തുമ്പിലെത്തുമഞ്ഞുതുള്ളിപോൽ
പുണ്യസ്വരൂപജടാമകുടാന്തരേ
സ്വർന്നദി പൂകിയൊളിക്കെ നരപതി
പുൺപെട്ടം ചിത്തം കലന്നു നമിക്കവേ
"ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷാദിക്കേണ്ട വിണ്ണാറു
വന്നെൻജഡയിൽ കുടികൊണ്ടിട്ടുന്നിതാ"
എന്നരുളിച്ചെയ്തുമാപതിയാനദി
തന്നിലൊരുകണം വിട്ടുകൊടുക്കവേ 330

54 പെരുക നീരൊട്ടു പൂഴ്തിയും വായുവും പിറങ്കു
ചരുകും വെങ്കതി രൊളിയെയ്യും തുയ്ത്തുമ ററയെയും
പരുത ലിൻറിയേ മുപ്പതി നായിരം പരുവം
ഉരുക കാതലിൻ മന്നവ നരുന്തവ മുയൻറാൻ

55 ഒന്തിയംപുയ ത്തുതിത്തവ നരൈതരു മുലകം
ഇന്തി രാതിയ രുലകമു നടുക്കുറ വിരൈത്തു
വന്തു തോൻറിനള് വരനതി മലൈമകൾ കൊഴുനൻ
ചിന്തി ടാതൊരു ചടൈയിനിർ കരന്തനൻ ചേര

56 പുന്തു നിത്തരു പനിയെന വരനതി പുനിതൻ
ചെന്നി യിററ്കരൻ തൊളിതര വണങ്കിന ൻറികൈത്തു

മന്നിടത്തിങ്കൽ കുതിച്ചുപാഞ്ഞു, ദിവ്യ—
മന്നദി മന്നവൻ നോക്കിനില്ക്കെ,ത്തദാ.

57, 58 ഇങ്ങനെ പോന്നതാം ഗംഗതൻമുന്നിലായ്
മംഗലാത്മാവാം ഭഗീരഥമന്നവൻ
തുംഗവേഗം നടന്നീടവേ, പൂർവ്വിക
മംഗല്യദാനത്വരയാൻപോകവേ,
അഞ്ജു വഴിക്കു മഹാമുനി ജഹ്നുവിൻ
സംഗതമാം മഖശാല തകർക്കവേ
ഭഞ്ജിതയജ്ഞകോപാകുലൻ താപസൻ
ഗംഗയെത്തൻകൈക്കുടന്നയിലാക്കിനാൻ.
അന്നേരം വൈദികരാം മഹർഷിഗണം
കണ്ടേററമാനന്ദമാളുംപടി മുനി
ഗംഗയെത്തന്നുള്ളിലാക്കിനാൻ, മന്നവൻ
വിങ്ങും മനസ്സോടു വീണു വണങ്ങിനാൻ.
മുന്നേ നടന്ന കഥ മഹാതാപസൻ
തന്നോടു ചൊന്നാൻ സകലം നരപതി
എന്നതുകൊണ്ടതികാരുണ്യമാണ്ടുടൻ
സ്വർന്നദി കാതു വഴി വിട്ടു ജഹ്നുവും
പിന്നെക്കുതികൊണ്ടു ജാഹ്നവി, ചാമ്പലായ്—
ത്തീർന്ന മന്നോർക്കുടൽ ശുദ്ധമാക്കീടിനാൾ. 350

മന്ന നിററല്വം വരുന്തനൻ ചടൈയള്‌വാനതിയിൻറു
എന്ന വിട്ടന നൊരുചിററി തവനിപോ ന്തിഴിന്താൾ.

57 ഇഴിന്ത കങ്കൈമുൻ മന്നവൻ വിരൈവൊടു മേക—
ക്കഴിന്ത മന്നവർ കതിപെററ മുട്ടകിയ കതിയാല്‌
അഴുന്തു മാതവ ച്ചന്നുവിൻ വേള്‌വിയൈ യഴിച്ച—
ക്കൊഴുന്തുവിട്ടെരിവെകുളിയൻ കുടൻകൈയിററ്‌ കൊള്ളാ

58 ഉണ്ടു വന്തനൻ മറൈമുനി ക്കണങ്കൾകൺ ടുവപ്പ—
ക്കണ്ടു വേന്തനും വണങ്കിമു ന്നികഴ്‌ന്തന കഴറ—
ക്കൊണ്ടുപോകെന ച്ചെവിവഴി ക്കൊട്ടത്തനൻ കതിത്തു
വീണ്ടു നീങ്കിന് രുടല്വകം പൊടിയിൻമേ യിനളേ

59 നാരകലോകമണഞ്ഞ സഗരര-
ന്നേരമടഞ്ഞിതു സദ്ഗതി, വിണ്ണവർ
വാരിയെറിഞ്ഞു നറുമല,രത്ഭുത-
സ്സാരഹൃദയരായാർത്തുവിളിച്ചുപോയ്.
ഭേരിമുതലാം പലപല വാദ്യങ്ങൾ
വേരിയെതിരാം മധുരഗീതങ്ങളും
ധാരമുറിയാതുയരവേ മന്നവൻ
നേരെയണഞ്ഞിതയോദ്ധ്യാനഗരിയിൽ.

60 അണ്ഡഗോളങ്ങൾക്കതീതനായ് മേവിടും
പുണ്ഡരീകാക്ഷനീലോകമളക്കവേ
പുണ്ഡരീകോപമം തൽത്തിരുക്കാൽകളിൽ
പുണ്ഡരീകോത്ഭവൻകൊണ്ടതാം തീർത്ഥമായ്
ഉണ്ടായൊരീ വരവാഹിനി ശങ്കരൻ
കൊണ്ടിതു തൻജടാജൂടത്തി,ലങ്ങനെ
കൊണ്ടുവന്നല്ലോ ഭഗീരഥൻ മേദിനീ
മണ്ഡലത്തിങ്കൽ, മകനേ ധരിക്ക നീ.

61 ഏവം സഗരതനയർക്കു വേണ്ടിയാ
ദേവപ്രിയനാം ഭഗീരഥമന്നവൻ
ഭൂവിലവതരിപ്പിച്ചതാം ഗംഗയ്ക്കു
താവി ഭാഗീരഥിയെന്നൊരു നാമവും.
ജഹ്നുമഹർഷിതൻ കാതിൽപ്പിറക്കയാൽ
ജാഹ്നവിയെന്നു വിഖ്യാതയായ്ത്തീർന്നിതു.'' 372

59 നിരയ മുററിയ ശകരർക ണെട്ടകതി ചെല്ല
വിരൈമ ലർപ്പൊഴി ന്തരാർത്തന വിണ്ണവർ കഴങ്കാൽ
മുരശ മുററിയ പല്ലിയ മുറൈമുറൈ മുഴങ്ക
അരശ നപ്പൊഴു തണിമതി ലയോത്തി ചെ ൻറടൈന്താൻ

60 അണ്ട കോളകൈ പ്പുറത്തതാ യകിലമ ൻറളന്ത
പുണ്ട രീകമെൻ പതത്തിടൈ പ്പിറന്തുപൂ മകനാർ
കൊണ്ട തീർത്തമാ യരൻകൊള പ്പകീരതൻ കൊണര
മണ്ട ലത്തുവ ന്തടൈന്തതി പ്പാനതി മൈന്ത

61 ശകരർ തമ്പൊരു ട്ടരുന്തവം പെരുപക റള്ളി
പ്പകീര തൻകൊണർ ന്തിട്ടതലാർ പകീരതി യാകി
മകിത ലത്തിടൈ ച്ചന്നുവിൻ ചെവിവഴി വരലാല്
നീകരില് ചാനവി യെനപ്പെയർ പടൈത്തതി ന്നീത്തം

62 എന്നു ഗാഥിസുതൻ ചൊല്ലവേ രാഘവർ
വന്ദിച്ചു ഗംഗയെ വിസ്മയാവിഷ്ടരായ്.
പിന്നെയാ മൂവരും ഗംഗ കടന്നുടൻ
ചെന്നെത്തിനാർ വിശാലാഖ്യനഗരിയിൽ.
അന്നഗരത്തിലരുളുന്ന മന്നവൻ
കുന്നിനോടൊത്ത തോളുള്ള മഹാബലൻ
വന്നെത്തിനാൻ രഥത്തിങ്കലാ മൂവരെ
വന്ദിച്ചു നിന്നാൻ മധുരോക്തിപൂർവ്വകം.
രാജസൽക്കാരം പരിഗ്രഹിച്ചു മുനി
രാജന്യപുത്രരുമായ് നടന്നീടിനാൻ.

മിഥിലാപ്രാന്തവർണ്ണന

63 താമര പൂത്ത വയലിൽ മയങ്ങുന്ന
കോമളഹംസങ്ങൾ കണ്മിഴിച്ചീടവേ
അങ്ങു കള പറിക്കുന്ന ചെറുമികൾ
തങ്ങൾക്കെഴും കള്ളനീണ്മിഴിക്കോണുകൾ
വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ നിഴലിച്ചുകണ്ടതു
തുള്ളും കയൽമീൻനിരകളെന്നോർത്തുടൻ
കൊത്തിക്കുടയവേ നാണിക്കുവാനിടം
മെത്തും പരന്ന പാടങ്ങൾ ചുഴന്നിട്ടും
ചെമ്മെഴും ശ്രീമിഥിലാപുരം പൂകിനാ-
നമ്മുനിശ്രേഷ്ഠൻ കുമാരകന്മാരുമായ്. 392

62 എൻറു കൂറലും വിയപ്പിനൊ ടുവന്തന രിറൈഞ്ചി
ച്ചെൻറു തീർന്തനർ കങ്കൈയൈ വിശാലൈ വാഴ്നീകര-
ക്കൻറു പോർപുയ ത്തരശൻവ ന്തടിയിണൈ കുറുക
നിൻറു നല്ലുരൈ വിളമ്പിമ റവ്വയി നീങ്കാ

63 പള്ളി നീങ്കിയ പങ്കയ പ്പഴനന ന്നാരൈ
വെള്ള വാൻകരൈ കരൈവുറു കരൈചിയർ മിളിർന്ത
കള്ള വാണ്ടും കണ്ണിഴല് കയലെന ക്കരുതാ
അള്ളി നാണുറു മകൻപ്പൈ വീയെകനാ ടണെടന്താർ

64 തിങ്ങിവിതുമ്പും തടാകം കവിഞ്ഞൊഴുകി-
ലാഞ്ഞ നീർച്ചാട്ടം മൃദംഗം മുഴക്കവേ
മുററി വിടരുന്ന പൂങ്കുല കൊണ്ടങ്ങു
ചുററുമശോകം വിളക്കു കൊളുത്തവേ
തേനൊലിപ്പൂക്കളിൽത്തങ്ങിയ വണ്ടിണ്ട
വീണാമൃദുഗാനമെങ്ങുമുതിർക്കവേ
മഞ്ജുളമമ്മിഥിലാപുരിയിങ്കലെ-
പ്പൂഞ്ചോലകൾതോറുമാടീ മയിലുകൾ.

65 ചാരുകടാക്ഷദൗത്യത്തിനാൽക്കാന്തരെ-
ച്ചേരാൻ കൊതിച്ചു ചരിക്കും ചെറുമികൾ
പാരമുഴന്നു മനസ്സാ,ലുഴവുകാർ
വാരുററ താമരപ്പൂക്കൾതോറും സ്വയം
വാരിയെറിഞ്ഞുകളയാം കുവലയ-
ത്താരുകൾ പൊയ്കയിലെങ്ങുമേ കാൺകവേ!

66 കൊഞ്ചും കുയിൽമൊഴിമാരുടെ മഞ്ജിമ
തഞ്ചും നട കണ്ടു ഹംസികളെന്നോർത്തു
തൂവെണ്മ കോലുന്ന തൂവലെഴും ഹംസ-
ജാലമവരൊത്തു പൊയ്കയിൽ മുങ്ങവേ,
അമ്മങ്കമാരുടെ മാറിലെക്കുങ്കുമ-
പങ്കമിഴകി നിറം മാറി നില്ക്കവെ, 412

64 വരമ്പില്ലാഞ്ചിറൈ മതകുകൺ മുഴവൊലി വഴങ്ക
അരുമ്പു നാൺമല രശോകംക ളലർവിള ക്കെട്ടപ്പ
നരമ്പി നാൻറതേൻ റാരൈകൊ ണറുമലർ യാഴിർ
ചുരുമ്പു പാൺ ചെയ ത്തോകൈനി ൻറാട്ടുവ ചോലൈ.

65 പട്ട വാണുതൻ മടന്തൈയർ പാർപ്പെന്നും തുതാല്
എട്ട വാതരി ത്തുഴല്പവ രിതയംകൾ വെറുപ്പ
വട്ട നാൺമരൈ മലരിൻമേല് വയലിടൈ മള്ളർ
കട്ട കാവിയം കട്കടൈ കഴിപ്പന കഴനി

66 തൂവി യന്നന്ത നിനമെൻറു നടൈകണ്ടു തൊടരും
ക്ലുവു മെൻകയിർ കുതലൈയർ കുടൈന്തതൺ പുനല്വായ്

പേടയും ചേവലും തങ്ങളിൽത്തങ്ങളി-
ലൂഢശങ്കം കലഹിക്കുകമൂലമായ്
പൂക്കളുറങ്ങിലും പൂള്ളുറങ്ങീടാതെ
നില്ക്കുന്ന പൊയ്കകളങ്ങു കണ്ടാരവർ.

67 മുററിവളന്നൊരെരുമകൾ തന്മുല
വിട്ടൊഴുകിസ്വയം പായുന്ന ദുഗ്ദ്ധവും
ആററരികത്തു തഴച്ച മരങ്ങളിൽ-
പ്പററും പഴങ്ങൾ ചൊരിയും രസങ്ങളും
വെട്ടിമുറിച്ച കരിമ്പുകളാലയി-
ലിട്ടാട്ടിവീണൊഴുകുന്ന ചാറും പരം
പൊട്ടിയ തേൻകൂട്ടിൽനിന്നൊഴുകും തേനു-
മൊട്ടുനിറഞ്ഞാറൊഴുകി നീരില്ലാതെ!

68 നൂലിഴപോൽ നനുത്തുള്ളോരിടയുല-
ഞ്ഞാടിയും കുത്തുമുലകൾ തുളുമ്പിയും
നെഞ്ചു കുളിർക്കുന്ന പുഞ്ചിരി തൂകിയും
മങ്കമാർ നർത്തനം ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ
നട്ടുവന്മാരരങ്ങത്തു മിഴാവുകൾ
കൊട്ടുമൊലിയാൽ വിരളുന്ന കന്നുകൾ
ചാരത്തു നീർച്ചാലിലാഞ്ഞു ചാടീടവേ
മേലേയരണ്ടു കുതിക്കുന്ന മീനുകൾ
തീരത്തു നില്ക്കുന്ന കേരക്രമുകാദി-
ചാരുതരുക്കളിൻ തുഞ്ചത്തലയ്ക്കുയായ്. 434

ഓവില് കങ്കമ ച്ചുവട്ടറ വൊൺറാ ടൊൻറൂടി-
പ്പൂവു റങ്കിനും പുള്ളുറ ങ്കാതന പൊയ്കൈ.

67 മുറൈയി നിൻമുത്തു മേതിയിൻ മുലൈവഴി പാലും
തുറൈയി നൻറുയർ മാങ്കനി തൂങ്കിയ ചാറും
അറൈയു മെൻകരുമ്പു പാട്ടിയ വമുതമു മഴിതേൻ
നറൈയു മല്ലതു നളിർപ്പുനല് പെരുകലാ നതികള്

68 ഇഴൈക്കു നുണ്ണിടൈ യിടൈതര മുകട്ടുയർ കൊങ്കൈ
മഴൈക്കൺ മങ്കൈയ രരങ്കിനില് വയിരിയർ മുഴവം
മുഴക്കു മിന്നിശൈ വെരുവിയ ഛോട്ടിള മേതി
ഉഴക്ക വാളൈകൾ പാളൈയിർ കുതിപ്പന വോമ്മെട

69 വേല്‌നെട്ടംകൺവാളിമയാമുറകളിൽ
പോയിട്ടമ്മാറു, പരന്ന നീർപ്പൊയ്കയിൽ
തന്വംഗിമാർ മുങ്ങിനില്ക്കവേ, പാലാഴി
തന്നിൽ നിവർന്ന പൂമങ്കമാരായവർ!
വെണ്മ കലർന്ന വളകൾ, നീർപ്പക്ഷികൾ
തൻകളാരാവം കലർന്നു കില്യങ്ങവേ,
വണ്ടിനം വന്നു പതിക്കയാൽ വാസന
പൂണ്ടിട്ടും പൂക്കൾ ചാഞ്ചാടിയപ്പൊയ്കയിൽ.

അഹല്യാമോക്ഷം

70 ഇങ്ങനെ മിന്നുമാനാട്ടിൽ കൊടിക്കുറ
തങ്ങുമുയർന്ന മതിലുകൾ ചൂഴ്ന്നിട്ടും
രമ്യമിഥിലാനഗരഭൂപ്രാന്തത്തി-
ലുന്നിദ്രകൌതുകം ചെന്നുനിന്നാരവർ.
ചാരിത്ര്യധർമ്മമഴിഞ്ഞമൂലം മഹാ-
ശാപസമ്മൂഢയാം താപസപത്നിയെ
കണ്ടാരവരൊരു കല്ലായ് വെളിയിട-
ത്തിണ്ടലോട്ടം കിടന്നീട്ടുന്നതായ് തദാ.

71 കണ്ടതാമക്കല്ലിൽ വീണു കാകുത്സ്ഥൻെറ
തണ്ടലർത്തൃക്കാൽ തഴുവിയ പൂമ്പൊടി
ഉണ്ടതാം മോഹമിഴിയവേ ദിവ്യത്വ-
മാണ്ട രൂപം പൂണ്ടു തന്മയുണർന്നുടൻ 454

69 പടൈനെടുംകൺവാ ളുറൈപ്പുക പ്പടർപുനൻ മൂഴ്കി-
ക്കടൈയ മുൻകടറ് ചെഴുന്തിരു വെഴും പടികാട്ടി
മിടൈയും വെള്വളൈ പുള്ളൊടു മൊലിപ്പ മെല്ലിയലാർ
കുടൈയ വണ്ടിനം കടിമലർ കടൈവന കുളങ്കള്

70 ഇനൈയ നാട്ടിനി ലിനിതുചെ ൻറിഞ്ചിചൂഴ് മിതിലൈ
പുനൈയു നീള് കൊടി പ്പുരിചൈയിൻ പുറത്തുവ ന്തിറുത്താർ
മനൈയിൻ മാട്ചിയൈ യഴിത്തീഴി മാതവ പ്പന്നി
കനൈയു മേട്ടയർ കരുങ്കലോർ വെള്ളിടൈ ക്കണ്ടാർ

71 കണ്ട കന്മിശൈ ക്കാകുത്തൻ കഴറ്റുകള് കതുവ
ഉണ്ട പേതൈമൈ മയക്കറ വേറുപ ട്ടുരുവം

കൊണ്ടൽനേർവർണ്ണന്റെ പാദങ്ങൾ **ചേൎന്നപോ-**
തിണ്ടൽവെടിഞ്ഞവൾ ശാപവിമുക്തയായ്
പണ്ടു കലൎന്ന വടിവാണ്ടു നിന്നതു
കണ്ടു മുനിവരൻ ചൊന്നാനിതു വിധം:-

72, 73 ''ആകാശഗംഗയെ മേദിനിതന്നില-
ങ്ങാക്കിയ മന്നന്റെ വംശജനാം ഭവാൻ
കേട്ടാലുമിന്നുററ നന്ദിയോടാ മിന്നൽ
തോറേറാരുടലോടൊതുങ്ങിയീ നില്പവൾ
തീവിന ചെയ്തൊരു ദേവരാജൻ തനി-
ക്കായിരം ചെങ്കണ്ണരുളിയോൻ തന്നുടെ
പത്നിയായുള്ളോരഹല്യതാ'' നിങ്ങനെ
പത്മജാവല്ലഭൻ കേട്ടപോതേററവും
അത്ഭുതം പൂണ്ടുടൻ ചോദിച്ചു ''മാമുനേ
അമ്മയെപ്പോലുള്ളൊരിമ്മാന്യയിങ്ങനെ
പാപം ഭുജിപ്പാനൊരു ഹേതുവെന്തുവാൻ?
പ്രാരബ്ധകൎമ്മമോ മററു വിനകളോ?''

74,75,76 അങ്ങനെ രാഘവവാക്യം ശ്രവിച്ചുട-
ന്നാ മുനിശ്രേഷ്ഠനരച്ചാൻ ''ശൃണു ഭവാൻ.
പണ്ടു കുലിശധര, നസൂയാദികൾ
തീണ്ടാത്ത ഗൌതമനില്ലാത്ത വേളയിൽ 474

കൊണ്ടു മെയ്പുണർ പവൻകഴല് കൂടിയ തൊപ്പ -
പ്പണ്ടെ വണ്ണമായ് നൻറനൺ മാമുനി പണിപ്പാൻ.

72 മായിരു വിശുമ്പിറ്കങ്കൈ മൺമിശൈ ക്കൊണർന്തോ മെന്ത
മേയിന വുവകൈ യോട്ട മിന്നെന വൊതുങ്കി നിൻറാൾ
തീനെ നയന്തു ചെയ്ത തേവർകോൻ റനക്ക ചെങ്കൺ
ആയിര മളിത്തോൻ പന്നി യകലികൈ യാക മെൻറാൻ.

73 പൊന്നെയേർ ചടൈയാൻകുറക്കേട്ടലും പൂമിൻ കേള്വൻ
എന്നെയേ യെന്നൈ യേയി വ്വു.ലകിയ ലിരുന്ത വണ്ണം
മുന്നൈയൂഴ് വിനൈയി നാലോ നട്ടവൊൻറു മുടിന്ത തുണ്ടോ
അന്നെയേ യന്നൈയാട് കിവ്വാ റട്ടത്തവാ റരുള്ള കെൻറാൻ

74 അവ്വു,രൈ യിരാമൻ കൂറ വറിഞ്ഞന മവനൈ നോക്കി -
ച്ചെവ്വിയോയ് കേട്ടി മേനാൾ ചെറിചുടർ കുലിശ ത്തണ്ണല്
അവ്വിയ മവിത്ത ചിന്തൈ മുനിവനൈ യററ നോക്കി
നവ്വിപോല് വിഴിയി നാടൻ വനമുലൈ നണുക ലുററാൻ

പുണ്ഡരീകാക്ഷിയഹല്യതൻ കൊങ്കകൾ
പൂണ്ടുകൊൾവാനിച്ഛ പൂണ്ടാനൊരുദിനം.
തയ്യലാൾ തൻെറ നയനവേല്യം കാമ-
നെയ്യും ശരങ്ങളും മെയ്യിൽ തറസ്സയാൽ
വയ്യാതെ മാരമാൽകൊണ്ടു വശം കെട്ടു
വല്ലഭനാം മുനിതന്നെയകററുവാൻ
തക്കൊരുപായമെടുത്തു, കളവററാ-
രക്കല്യഗൌതമരൂപം ധരിച്ചുടൻ
പുക്കാനഹല്യാസമീപ; മിരുവരും
മിക്കതാം കാമസമാഗമമാം മധു
മത്തരായാകണ്ഠമാസ്വാദിച്ചീടവേ,
ചിത്തമുണർന്നിതവൾക്കട,നെങ്കിലും
തക്കതല്ലീ നില താണതാണെന്നതു-
മോക്കാതവളതിലാണ്ടുകൊണ്ടീടിനാൾ.
താഴാത്ത വൈഭവം പൂണ്ട മുനിയതു
താനേയറിഞ്ഞുവന്നാൻ ത്രിണേത്രോപമൻ.

77 അമ്പാൽ തടയാനരുതാത്ത ശാപവും
അൻപാൽ വരവുമരുളും മഹാമുനി
ആശ്രമമെത്തവേ, യാചന്ദ്രതാരമേ-
യാത്യന്തികമപവാദം കലന്നവൾ
ആമുനിപത്നിയാൾ നിന്നാൾ വിറച്ചുകൊ-
ണ്ടാഖണ്ഡലൻ നിന്നിതാഖുഭുഗ്രൂപമായ്. 496

75 മൈയലാ ണയന വേല്യ മന്മതൻ ശരമും പായ
ഉയ്യലാ മുറ്റതി നായി യുഴല്പവ നൊരുനാ ളുററ
മൈയലാ ലറിവു നീങ്കി മാമുനി ക്കററം ചെയ്യു
പൊയ്യിലാ വുള്ള ത്താൻറ നരുവമേ കൊണ്ടു പുക്കാൻ.

76 പുക്കവളോടും കാമ പ്പുതുമണ മതുവി നേററല്
ഒക്കവു ണ്ടിരുത്ത ലോടു മുണർന്തന ളുണർന്ത പിന്നും
തക്കതൻ റെന്ന വോരാൾ താഴ്ന്തന ളിരുപ്പ ത്താഴാ
മുക്കണ നനൈയ വാററൻ മുനിവനും മുടുകി വന്താൻ.

77 ശരന്തരു ശാപ മല്ലാ റററുപ്പരും ശാപം വല്ല
വരന്തരു മുനിവ നെയ്ത വരുതല്യം വെരുവി മായാ
നിരന്തര മുലകി നിറ്കു നെടുംപഴി പൂണ്ടാൾ നാൻറാൾ
പുരന്തര നടുങ്കി യാങ്കോർ പൂച്ചയായ്പ്പോക ലുററാൻ

78 അപ്പോഴിരുവരും ചെയ്തതറിഞ്ഞുടൻ
തീപ്പൊരി പാറിട്ടും കണ്ണാൽ മുനിവരൻ
നോക്കിയുരച്ചിതു: "നിൻകയ്യിലുള്ളതാ-
മക്കുലിശത്തിനു തുല്യമെൻ വാക്കുകൾ!
ഉണ്ടാക നിന്മേനിയിങ്കലൊരായിര-
മുണ്ടാക യോനികളായിരം മേനിയിൽ!"
ശാപവചസ്സുകൾ വീണതോടൊപ്പമേ
ഹാ! പാപമിന്ദ്രവപുസ്സും വികൃതമായ്.

79 നാണവും പൂണ്ടവനാക്കും പരിഹാസ്യ-
നായിപ്പഴിയോട്ട പോയശേഷം മുനി
മെല്ലിടയാളാമഹല്യയോടിങ്ങനെ
ചൊല്ലിനാൻ: "കല്ലായ്ക്കഴിക നീയുമിനി"

80 അപ്പോൾ പരവശയായ് പറഞ്ഞാളവൾ:
"മത്പതേ, ഫാലനേത്രോപമാ മാമുനേ,
എപ്പൊഴുമുന്നതന്മാർ പൊറുത്തീടുന്നി-
തല്പരാം പാഴർ ചെയ്തീട്ടും പിഴകളെ.
ആകയാലീയുള്ളവർക്കരുളീടണം
ശാപമോക്ഷം, കരുണാലയ, പാഹി മാം"
ചൊന്നാൻ മുനി: "യെങ്കിലുണ്ടാം നിനക്കിനി-
യിന്നീയഴൽപ്പാടിൽ നിന്നൊരു മോചനം. 516

78 തീവഴി ചിന്ത നോക്കി ച്ചെയ്തതൈ യുണർന്തു ചെയ്യ
തുയവ നവനൈ നിൻകൈ ച്ചുട്ടശര മനൈയ ചൊല്ലാല്
ആയിര മാതർക്കുള്ള വറികുറി യുനക്ക ണ്ടാകെൻറു
ഏയിന നവൈയെ ലാംവ ന്തിയൈന്തന വിമൈപ്പിൻ മുന്നം.

79 എല്ലൈയി നാണ മെയ്തി യാവർക്ക നകൈവ ന്തെയ്ത –
പ്പുല്ലിയ പഴിയി നോട്ടും പുരന്തരൻ പോയ പിന്നൈ
മെല്ലിയ ലാളൈ നോക്കി വിലൈ മക ളനൈയ നീയും
കല്ലിയ ലാതി യെൻറാൻ കരുങ്കലായ് മരുങ്ക വീഴ്വാൾ

80 പിഴൈത്തതു പൊറുത്തലെൻറും പെരിയവർ കടനേ യെൻപർ
അഴററരും കടവു ളന്നായ് മുടിവിതറ്കരുള്ള കെന്ന–

തണ്ടാരണിമാല പൂണ്ട വനമാലി
കൊണ്ടൽ നിറമാർന്ന ദാശരഥിയുടെ
തൃക്കഴൽപ്പൂമ്പൊടിയേല്ക്കുന്ന വേളയി-
ലിക്കല്ലുരുവം വെടിയാം നിനക്കെടോ''

81 ഇന്ദ്രനെക്കണ്ടു ദേവന്മാർ ചതുർമ്മുഖൻ-
തന്നെ മുൻനിർത്തിയപേക്ഷിക്ക കാരണം
അക്ഷണം കോപം വെടിഞ്ഞു മുനി സഹ-
സ്രാക്ഷനായ് മാററിനാനശ്ശചീകാന്തനെ.
അങ്ങനെ സന്തുഷ്ടരായ്പ്പോയി വാനവ;-
രിങ്ങനെ കല്ലായ്കിടന്നിതു തയ്യലാൾ.

82 ഇങ്ങനെയല്ലോ നടന്നു പണ്ടി; ന്നിയു-
മിങ്ങനെ വന്നുപെടാതെയിപ്പാരിനു
ജീവനമുണ്ടാകയെന്നി, തുയരക്കൊരു
കാരണം കാർകൊണ്ടൽവർണ്ണ, ഞാൻ കാണ്മീല.
അന്നു ഞാൻ കണ്ടേൻ തവ ബാഹുവൈഭവം
ഭംഗമില്ലാതെയാ രാക്ഷസീഹത്യയിൽ.
ഇന്നിതാ കണ്ടേൻ തവ പാദപങ്കജ-
ത്തിന്നെഴും മാഹാത്മ്യമാകെ മനോഹര!''

83 തിന്മ തീണ്ടാത്തോരുതവിയർന്നുല്ക്കുന്ന
പൊന്മയം ചേവടി ചേരുന്ന തമ്പുരാൻ 536

അഞ്ചൈത്തുവ ണ്ടിമിരും തണ്ടാർ ത്തശരത രാമ നെൻപാൻ
കഴററുകള് കതുവ വിന്ത ക്കല്ലുരു ത്തവിർതി യെൻറാൻ.

81 അന്തവി ന്തിരനൈ ക്കണ്ട വമരർകൾ പിരമൻ മുന്നാ
വന്തുകോ തമനൈ വേണ്ട മററവൈ തവിർത്തു മാറാ-
ച്ചിന്തൈയിൻ മുനിവു തീർന്തു ചിറന്തവാ യിരംക ണ്ണാക്ക-
ത്തന്തമ തുലകം പുക്കാർ തൈയലും കിടന്താൾ കല്ലായ്

82 ഇവ്വണ്ണ നികഴ്ന്ത വണ്ണ മിനിയന്ത വുലക ക്കെല്ലാം
ഉയ്വണ്ണ മൻറി മറേറാർ തുയർ വണ്ണ മുറുവ തുണ്ടോ
മൈ വണ്ണത്തരക്കി പോരിൻ മഴൈ വണ്ണ ത്തണ്ണലേയും
കൈവണ്ണ മങ്കക്കണ്ടേൻ കാല്വണ്ണ മിങ്കു കണ്ടേൻ

83 തീതിലാ വുതവി ചെയ്ത ചേവടി ക്കരിയ ചെമ്മല്
മൂകാതിലാ ക്കണത്താൻ ചൊന്ന പൊരു ളെല്ലാ മനത്തിർ കൊണ്ടു

അമ്മുനിതന്നുടെ വാക്യമെല്ലാം മനം
തന്നിലുറപ്പിച്ചു ചൊന്നാനിതുവിധം:
"പോന്നാലുമമ്മേ, വഴിയിലിടർ പെടാ-
തിന്നു കാത്തീടുമേ ഗൌതമാശിസ്സുകൾ"

84 ശ്രീരാമചന്ദ്രനരുളാലഹല്യയും
പോയാളവരുമൊന്നിച്ചു മിഥിലയിൽ.
ഗൗതമമാമുനി തന്നാശ്രമമവ-
രാതങ്കഹീനം പ്രവേശിച്ചപോതുടൻ
വന്നോരതിഥിജനത്തെയും ഗൌതമ-
നന്നതാനന്ദമുപചരിച്ചീടിനാൻ.
ഗാഥിസുതനതുനേരം മഹർഷിയോ-
ടാദരപൂർവ്വം പറഞ്ഞാനിതുവിധം:

85 "അഞ്ജനവർണ്ണന്റെ തൃച്ചേവടിപ്പൊടി-
യങ്ങണഞ്ഞീടുന്നതിൻ മുൻപു മാമുനേ
അത്ഭുതം ദേവിയഹല്യയാൾ മുമ്പുള്ളൊ-
രാകമ്രരൂപം ധരിച്ചാ; ളിനിബ്ഭവാൻ
ഏതുമുള്ളാൽ പിഴ ചെയ്യാത്തൊരിമ്മാന്യ-
മാനിനിതന്നെപ്പരിഗ്രഹിച്ചീടണേ"
കഞ്ജഭവതുല്യഗൌതമനാവാക്യ-
മംഗീകരിച്ചു കൈക്കൊണ്ടാനഹല്യയെ. 556

മാതവ നരുള്ള ണ്ടാക വഴിപട്ട പടരു റാതേ
പോതു നീ യന്നെ യെൻറു പൊന്നടി വണങ്കി പ്പോനാൻ.

84 അരുന്തവ നറൈയു ടന്നെ യനൈവ രണുക ലോട്ടും
വിരുന്തി നർ തമ്മൈക്കാണാ മെയ്മ്മുനി വിയന്ത നെഞ്ചൻ
പരിന്തെതിർ കൊണ്ടു പുക്കു ക്കടനുറൈ പഴതു റാമല്
പുരിന്തപിൻ കാതിചെമ്മല് പുനിതമാ തവനൈ നോക്കി.

85 അഞ്ചന വണ്ണ ത്താൻറ നടിത്തുകള് കതുവാ മുന്നം
വഞ്ചിപോ ലിടൈയാൺ മുന്നൈ വണ്ണത്ത ളാകി നിൻറാൾ
നെഞ്ചിനാർ പിഴൈപ്പി ലാളൈ നീ യഴൈ ത്തിട്ക വെന്ന-
ക്കഞ്ചമാ മുനിവ നന്ന മുനിവനും കരുത്തുട് കൊണ്ടാൻ,

86 അല്പേതരഗുണശാലിയാം രാഘവ-
നപ്പോൾ നമിച്ചിതു ഗൌതമപാദങ്ങൾ,
പിന്നെത്തൊഴുതു വലംവെച്ചു യാത്രയും
നന്നായ്മൊഴിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു മൂവരും.
പൂമണം തങ്ങിത്തുളുമ്പുമച്ചോലവി_
ട്ടാമോദപൂർവ്വമവർ കണ്ടു മുന്നിലായ്
നാനാമണിഗണശോഭിതപ്രാകാര-
മാനാകമൌന്നത്യമാളുന്ന ഗോപുരം. 564

---

86 കുണം കളാ ലുയർന്ത വള്ളല് കോ തമൻ കമല ത്താൾകൾ
വണംകിനൻ വലം കൊ ണ്ടെത്തി മാശറു കറ്പിൻ മിക്ക
അണങ്കിനൈ യവൻകൈ യീന്താ ണ്ടരുന്തവ നോട്ടും വാശം
മണംകിളർ ചോലൈ നീങ്കി മണിമതിർ കിടക്കൈ കണ്ടാർ

മിഥിലാദർശനം

1 "കുററമററെഴും മലർ
        വിട്ടിട്ട പൂമങ്കയാൾ
മുററും താൻ നടത്തിയ
        പെരിയ തപസ്സാലെ
ഇങ്ങുവന്നവതാരം
        ചെയ്തു" വെന്നല്ലോ ചൊല്ലി
പൊങ്ങിയ രത്നദ്ധ്വജ-
        ഹസ്തങ്ങൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടേ
കാവലാണ്ടീട്ടും പുരി
        കമലനേത്രൻ രാമ-
ദേവനെ വിളിക്കുന്നു
        വിരയെ വന്നീടുവാൻ.

2 മററാരുമില്ലാ രാമ-
        നല്ലാതെയുചിതനാ-
യുററവനായുമെന്നു
        നിനച്ചും കൊണ്ടു തന്നെ   8

മിതിലൈക്കാട്ചി പ്പടലം

1 മൈയറു മലരി നീങ്കി യാൻചെയ്മാ തവത്തിൻ വന്തു
ചെയ്യവളിരുന്താ ളെൻറു ചെഴമണി ക്കൊടിക ളെന്നും
കൈകളെ നീട്ടി യന്ത ക്കടിനകർ കമല ച്ചെങ്കൺ
ഐയനൈ യൊല്ലൈ വാവെ ൻറഴൈപ്പതു പോൻറ തമ്മാ.

2 നിരമ്പിയ മാട ത്തുമ്പർ നിരൈമണി ക്കൊടിക ളെല്ലാം
തരംപിറ രിമൈന്മൈ യുന്നി ത്തരുമമേ യുതു ചെല്ല

ധർമ്മത്തെത്തന്നെ ദൌത്യ-
കർമ്മത്തിന്നയസ്സവേ,-
യമ്മനോജ്ഞാംഗിക്കിതാ
മംഗല്യം ചാർത്തീട്ടവാൻ

വന്നിട്ടുന്നല്ലോ രാമ-
നെന്നു സമ്മോദം പൂണ്ടു
സ്വർന്നാരീജനം നൃത്തം
ചെയ്‌വതുപോലെ കണ്ടാർ

നിറന്നമേടകളി-
ലണിയായുയന്നിട്ടു
നിരന്ന കൊടിക്കൂറ
കാററിലാടീട്ടും കാഴ്ച.

3 പകലിന്നൊളി പാടേ
മറച്ചും, മാനം പാലിൻ
കടലായ് മാററിക്കൊണ്ടും,
മിഥിലാനഗരത്തിൻ

മാളികമേലേ നീണ്ടു
നിന്നിട്ടും കൊടിത്തുകിൽ-
മാലകൾ, മുകിൽക്കുലം
തൊട്ടിട്ടും പൊഴുതെല്ലാം

നനയും, വീണ്ടും മുകിൽ
ചൂഴ്ന്നതാമകിൽപ്പുക
തടവും തോറും പെട്ടെ-
ന്നുണങ്ങും കാഴ്ച കണ്ടാർ. 20

വരംപില്‌പേ രഴകി നാളൈ മണം ചെയ്‌വാൻ വരുകിൻ റാനെൻറു
അരംമൈപെയർ വിശുമ്പി നാട്ട മാടലി നാട ക്കണ്ടാർ.

3 പകർക്കതിർ മറൈയ വാനം പാർക്കടല് കട്ടപ്പ നീണ്ട
തുകിർകൊടി മിതിലൈ മാട ത്തുമ്പരില് തുവൻറി നിൻറ
മുകിർക്കുലം തടവും തോറു നനൈവന മുകിലില് ചൂഴ്ന്ത
അകിർപ്പുകൈ കതുവും തോറും പുലർവന വാക ക്കണ്ടാർ

4 ആശയോടമൃതത്തിൽ-
 ത്തൂലിക മുക്കി, ത്തനി-
ക്കായതില്ലവയവ-
 സൌന്ദര്യം വരച്ചീടാൻ
ആ വിധം മദനനെ-
 യത്ഭുതസ്തബ്ധനാക്കു-
മ്മാറേററമഴകുററ
 സീതയെപ്പെററ മൂലം
ഇന്ദിരയിരുന്നെഴും
 പങ്കജമായിത്തീന്ന
പൊന്മതിലാളും പുരി
 പൂകിനാരവരപ്പോൾ.

5 ഭാഷയ്ക്കു ശാസ്ത്രം ചൊന്ന
 മാമുനി കുടിക്കയാൽ
ശേഷിച്ച രത്നാകര-
 വിസ്തൃതതലം പോലെ,
അല്ലിങ്കൽത്തിളങ്ങുന്ന
 മീനൊളി വാനം പോലെ,
നല്ലഴകാണ്ടും നീണ്ടും
 വിളങ്ങും വീഥികളിൽ
വെണ്മതിക്കലപോലാം
 ഫാലത്തിന്നൊളിയാളും
പെണ്മണിമാരും കാന്ത-
 വൃന്ദവും വെറുക്കയാൽ 32

4 ആതരി ത്തഴകിർ കോരോയ് ത്തവയവ മമൈമക്കം തമെന്മ
യാതെന ത്തികൈക്കു മല്ലാൻ മ തനറ്കു മെഴുത വൊണ്ണാ-
ച്ചീമൈ യയൈ ത്തരുത ലാലേ തിരുമകളിരുന്ത ചെയ്യ
ദപാമ ദന പ്പൊലിന്തു തോൻറും പൊന്മതിൻ മിതിലൈ പുക്കാർ.

5 ചൊർ കലൈ മുനിവ നുണ്ട ചുടർമണി ക്കടലും തുന്നി
അർ കലും തിലങ്കു പൻമീ നരുമ്പിയ വാനം പോല

പൊന്നണിയെല്ലാമൂരി-
യെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞവ
മിന്നിട്ടും വീഥികളിൽ-
പ്പൂകിനാരവരപ്പോൾ.

6 അങ്കുശമറുത്തേതു-
മഞ്ചാതെ കുന്നിന്നൊക്കും
കുഞ്ജരർ പൊഴിക്കുന്ന
മദനീരാറായ്ത്തീർന്നു.
അക്കരിയാറും, കടി-
വാളത്തോടോട്ടുന്നതാ-
മശ്വത്തിൻ വായ്‌വെൺനുര-
പ്പുഴയും കലന്നൊന്നായ്
തേരുരുളാലേ ചെളി
പെട്ടതിൻ മീതെ വീണ്ടും
തേരുകൾ പോകെപ്പൊടി-
പൊന്തിയു, മിതേ മട്ടിൽ
ഒന്നിനോടൊന്നു മാറി-
യിന്നപോലെന്നോതീടാ-
നെന്നാക്കുമരിപ്പമാം
തെരുവിൽ ച്ചെന്നാരവർ.

7 ഇമ്പമായ് മൊഴിഞ്ഞീട്ടും
പെൺകൊടിമാരക്കാമ-
സമ്പ്രഹാരത്തിൽ കോപി-
ച്ചെറിഞ്ഞ പൂമാലകൾ, 44

വിർകടലെ നതലി നാരു മൈന്തരും വെറുത്തു നീത്ത
പൊർകലൻ കിടന്ത മാട നെട്ടന്തൊരു വതനിർ പോനാർ.

6 താറുമായ് തറുകട് കൻറ ന്തഃമത വരുവി താഴ്പ്പ
ആറു മായ് ക്കലിന മാവി ലാഴിയാ ലഴിന്തോരം റായ്-
ച്ചേറുമായ് ത്തേർക ളോട ത്തുകളുമാ യൊൻറാ ടൊൻറു
മാറുമാ റാകി വാളാ കിടക്കിലാ മറുകിർ ച്ചെൻറാർ

7 തണ്ടത ലിൻറി യൊൻറി ത്തലൈത്തലൈ ച്ചിറന്ത കാതല്
ഉണ്ട പിൻ കലവി പ്പോരി നൊശിന്തമെൻ മകളി രേപ്പോല്

നീങ്ങാതെയിരുപുറ-
മൊരു പോലൊന്നായ്ത്തീർന്നു
വിങ്ങീടും കാമക്കനി-
യാസ്വദിച്ചതിൻ ശേഷം
താന്തയായ് ശയിക്കുന്ന
കാന്താംഗി കണക്കെങ്ങും
വണ്ടുകൾ മേലേ പൂണ്ടും
തേൻതുള്ളി വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടും
ചന്തത്തിൽക്കിടക്കുന്ന
പൂമേടത്തെരുവിങ്കൽ
സാന്ദ്രസമ്മദം പൂണ്ടു
നടന്നു ചെന്നാരല്ലോ.

8 തേനൊലി പോലെ നീണ്ടു
തിരണ്ട വീണാനാദം
താനമായ്ച്ചേരും കള-
കണ്ഠജഗാനത്തോടെ
മദ്ദളദ്ധ്വാനം പൊന്തി-
യിണങ്ങും മേളം പൊങ്ങി,
ഹസ്തങ്ങൾ ചെല്ലുന്നിടം
നേത്രങ്ങ, ളവയ്യ്ക്കൊപ്പം
ചിത്തവും ചെല്ലെ, ക്കൃശ-
മദ്ധ്യകൾ മനോഹര-
നൃത്തനമാടും സ്വർണ്ണ-
ശാലകൾ കണ്ടാരവർ. 56

പൺതരു കിളവി യാർതം പുലവിയിർ പരിന്ത കോതൈ
വണ്ടൊട്ടു കിടന്തു തേൻചോർ മണിനെടും തെരുവിർ ചെൻറാർ.

8 നെയ്തിര ണരംപി ററന്ത മഴലൈയി നിയൻറ പാടല്
തൈവരു മകര വീണൈ തണ്ണുമൈ തഴുവി ത്തുങ്ക-
കൈവഴി നയനം ചെല്ല ക്കൺവഴി മനമും ചെല്ല
യ്‌എയന ണ്ണിടൈയാ രാട്ടു മാടക വരങ്ക കണ്ടാർ.

9 വണ്ടുകൾ കൃശോദരം
  കണ്ടേററമനകമ്പ
പൂണ്ടതിദൈന്യത്തോടെ
  മുരണ്ടു പൊന്തീടവേ
ചെമ്മെഴും പവിഴക്കാ
  ചേന്ന നന്മരതക-
സമ്മിതം കവുങ്ങിന്മേൽ-
  ത്തങ്ങിട്ടമൂഞ്ഞാലിന്മേൽ
കമ്പം മുററും ജന്മം
  പോലവേ വന്നും പോയും
പെണ്മണിമാരാട്ടമ്പോ-
  ളായതിന്നൊപ്പം തന്നെ
കണ്ടു നിന്നീട്ടന്നോരു
  കാമുകന്മാക്കും ചിത്തം
തിണ്ടാട്ടം മനോഹര-
  ദൃശ്യവും കണ്ടാരവർ.

10 രത്നവും പൊന്നും ഹാരം
  ചമരിവാലും കാട്ട-
പെററതാമകിൽ, മയിൽ-
  പ്പീലിയുമാനക്കൊമ്പും
വയലിൽ വരമ്പിന്നു
  കഷ്കർ കുമ്പാരങ്ങൾ
കുമിക്കും പടി വാരി-
  ക്കാവേരി, കരകളിൽ 68

9 പൂശലി നെഴുന്ത വണ്ടു മരുങ്കിന ക്കിരങ്കി പ്പൊങ്ക
മാശ്ശുറ പിറവി പോല വരുവതു പോവ താകി-
ക്കാശറു പവള ച്ചെങ്കായ് മ്മരതക ക്കമുകിർ പൂണ്ട
ഊശലിൻ മകളിർ മൈന്തർ ചിന്തൈയോ ടുലവ കണ്ടാർ

10 വരപ്പറു മണിയും പൊന്നു മാരമും കവരി വാലും
ചുരത്തിടൈയകിലും മയിൽത്തോകൈയും തുമ്പിക്കൊമ്പും

പരത്തും പോലെ, വണിക്-
ശ്രേഷ്ഠന്മാരിവയെല്ലാം
നിരത്തി വിററീട്ടന്നോ-
രാപണം കണ്ടാരവർ.

11 മത്തുകോൽ തയിർക്കല-
ത്തിങ്കൽപോൽ മനസ്സിനെ
മന്മഥബാണം മഥി-
ച്ചുന്മത്തപ്രേമമോടെ
പിണങ്ങിപ്പിന്നെപ്പോരി-
ലിണങ്ങും ജായാവരർ-
ക്കിണയായ് വജ്രദന്ത-
ദ്വന്ദ്വങ്ങൾ കൊണ്ടു കുത്തി
കത്തിട്ടും കോപം കണ്ണിൽ
കാട്ടി മാമല പോലെ
മത്തമാതംഗം മാറാ-
തേററിട്ടും രംഗം കണ്ടാർ.

12 കൂർപ്പിച്ച നഖം മിന്നും
കൈത്തളിർ നോവും പടി
കെല്ലോട്ട മുറുക്കാണി
പിടിച്ചു തിരുകിയും
തേനൊലി പോലാം വീണാ-
ക്കമ്പികൾ മുറുക്കിയും

കുരപ്പമൈണെ നിരപ്പു മള്ളർ കുവിപ്പുറ ക്കരൈക ടോറും
പരപ്പിയ പൊന്നി യന്ന വാവണം പലവും കണ്ടാർ.

11 തയീരുറു മത്തീർ കാമ ശരംപട തലൈപ്പ ട്ടൂട്ടം
ഉയീരുറു കാത ലാരി നൊണ്ടൈൻറ യൊ ൺറാരുവ കില്ലാ
ചെയീരുറു മനത്ത വാകീ ത്തീത്തിരൾ ചെങ്കൺ ചിന്ത
വയീരവാൻ മരുപ്പി യാനൈ മലൈയെന മലൈവ കണ്ടാർ.

12 വള്ളുകിർ തളിർക്കൈ നോവ മാടകം പററി വാർന്ത
കള്ളന നരമ്പു വീക്കി കൈയൊട്ട മനമും കൂട്ടി

മാനസം വിരൽത്തുമ്പി-
ന്നൊപ്പമേ ചെല്പത്തിയും
പുഞ്ചിരിതൂകി, വിരു-
ന്നൂട്ടും പോൽ കല്യാംഗികൾ
കൊഞ്ചിടും തെളിഗാനം
നുകർന്നു ചെന്നാരവർ.

13 മൺകുടം മെനയുന്നോൻ
തിരിക്കും ചക്രം പോലെ
മണ്ഡലഗതിയോടും,
മഹത്വമാളുന്നവർ
തങ്ങളിൽക്കൊള്ളും പ്രേമം
പോലേററമഭംഗമായ്
നീങ്ങിയും ജ്ഞാനിക്കുള്ള
ബോധം പോലേകാഗ്രമായ്
കടിഞ്ഞാണിട്ടോരശ്വ-
ജാലങ്ങൾ കണ്ണിന്നേതും
പിടികിട്ടാതേ ശീഘ്രം
പാഞ്ഞിടും കാഴ്ച കണ്ടാർ.

14 രാകിയ വേലും രതീ-
കാന്തൻെറ വില്ലും ഭൃംഗ-
രാജികൾ പോലാം നീല-
ച്ചുരുളും ചെന്തൊണ്ടിയും

വെള്ളിയ മുറുവ റോൻറ വിരുന്തെന മകളി രീന്ത
വെള്വിളി പ്പാണി ത്തീ ദന്തൻ ചെവിമട്ട ത്തിനിതു ചെൻറാർ

13 കൊട്പുറു കലിന പ്പായ്മാ കുലാൻമകൻ മുട്ടക്കി വിട്ട
മട്കല ത്തികിരി പോല വാളിയിൻ വരുവ മേലോർ
നട്പിനി നിമൈടയ റാവായ് ഞാനിക ളുണർവി നൊൻറായ്
ക്കട്പുല ത്തിമൈനെയ വെൻറു തെരിവില തെരിയ ക്കണ്ടാർ.

14 വാളരം പൊരുത വേലും മന്മതൻ ചിലൈയും വണ്ടിൻ
കേളൊട്ട കിടന്ത നീല ച്ചുരുളുംചെം കിമൈടയും കൊണ്ടു

തന്നിലേ കൊണ്ടും, നീണാൾ
തങ്ങിയ കളങ്കത്തെ-
യൊന്നോടെ നീക്കിക്കൊണ്ടും
മണിമാളിക തോറും
നിരക്കെക്കണ്ടോരവർ
ജാലകദ്വാരങ്ങളി-
ലുദിച്ചു പൊന്തും പൂർണ്ണ-
ചന്ദ്രമണ്ഡലമേറെ.

15 പളുങ്കുകിണ്ണങ്ങളിൽ-
പ്പകന്ന നറും പൈന്തേൻ
പരുകി, പ്പാൽപ്പുഞ്ചിരി
തൂകിയും പേയോതിയും
ഒളിപ്പിച്ചാലുമേതു-
മൊളിയാപ്പിണക്കങ്ങൾ
വെളിക്കു കാട്ടീട്ടന്നോ-
രാനന്ദത്തഴപ്പാർന്നും
നിരക്കെക്കണ്ടോരവ-
രങ്ങെങ്ങും ചെന്താമര-
മലർക്കൊത്തീടും മഞ്ജു-
വദനം മനോരമ്യം.

16 മെയ്യോട്ടു മെയ് ചേർന്നുണ്ടാം
ഭോഗവുമതിന്മീതെ
മെയ്യിനു വിലയായി-
പ്പണവും കൊള്ളുന്നോരായ് 104

നീളിരும് കളങ്ക നീക്കി നിരൈമണി മാട നെററി-
ച്ചാളരം തോറും തോൻറും ചന്തിര വൃതയം കണ്ടാർ.

15 പളിക്കുവ് ള്ളത്തു വാക്കും പശ്ശുനറും തേറൻ മാന്തി
വെളിപ്പട്ട നകൈയ വാകി വെറിയിനൈ മിഴററു കിൻറ
ഒളിപ്പിനു മൊളിക്ക വൊട്ടാ വൂടലൈ യുണത്തു മാപോർ
കളിപ്പിനൈ യുണർത്തും ചെവ്വിക്കമലംകൾ പലവും കണ്ടാർ

16 മെയ്‌വരു പോക മൊക്ക വുടനണ്ടു വിലൈയും കൊള്ളും
പൈയര വല്‌ക ലാർത മുള്ളമും പളിങ്കം പോല

ഉരഗഫണം പോലാം
 ജഘനമെഴും വാര-
തരുണിമാർക്കുള്ളതാ-
 മുള്ളം പോൽ, പളിങ്കു പോൽ
മയ്ക്കണ്ണിൻ മുനയേല്ക്കേ-
 ക്കറുത്തും കൈത്തലത്തി-
ലെത്തുമ്പോൾ ചെമപ്പാർന്നും
 തോന്നുമാറാതിരമ്യം
കന്ദുകജാലങ്ങളെ-
 ക്കൊണ്ടങ്ങു പലതരം
സുന്ദരലീലാരംഭം
 കണ്ടുകണ്ടവർ ചെന്നാർ.

17 കടകം കുണ്ഡലവും
 ഹാരവും കാലിംഗമാം
വസനം വീണാദിയു_
 മങ്ങനെ പലവക
പന്തയം വെച്ചുകൊണ്ടും
 സൗരഭം മുററും കുന്ദ-
കുന്തളാവലിയേറെ-
 ച്ചന്തമോടഴിയവേ
പളുങ്കു കരുക്കളെ-
 പ്പാടലപ്രഭമാക്കി-
പ്പങ്കജനയനകൾ
 ചൂതാട്ടമിടം കണ്ടാർ. 116

മൈയരി നെടും ക ണ്ണോക്കാം പട്ടതല്യം കരുകി വന്തു
കൈപ്പുകിററ് ശിവന്തു കാട്ടും കന്തുകം പലവും കണ്ടാർ

17 കടകമും കുഴൈയും പൂണ മാരമും കലിംക നുണ്ണൂല്
വടകമു മകര യാഴം വട്ടിനി കൊട്ടുത്തു വാശ-
ത്തൊമൈടയലം കോമൈത ചോര പ്പളിങ്കനായ് ചിവപ്പത്തൊട്ടു-
പ്പമൈടനെട്ടും കണ്ണാ രാട്ടും പമൈണ്ണകൾ പലവും കണ്ടാർ

18 പങ്കജം, കരും നെയ്തൽ,-
ലാമ്പലും, പടർവള-
പ്പൂങ്കൊടി, നീലോല്പലം,
ചെങ്കിട, തരംഗങ്ങൾ,
കെണ്ടമീൻ, ചെനവരാൽ
—ഈ വകയെല്ലാമഴ-
ലാണ്ടിട്ടും പടി തുല്യ-
മററുള്ളോരവയവം
പൂണ്ടീട്ടമഴകുററ
മങ്കമാർ സവിലാസം
നീന്തിട്ടും പൂമ്പൊയ്കകൾ
പലതും കണ്ടാരവർ.

19 അങ്ങെങ്ങും പാഞ്ഞു ചെല്ലു-
മിന്ദ്രിയഗ്രാമങ്ങളിൽ
മങ്ങിയും മയങ്ങിയും
നിന്നിട്ടും ബോധം പോലെ
പൊങ്ങിയും മേലേ തങ്ങി
മറഞ്ഞും നില്ക്കും മട്ട
ഭംഗിയായ് യുവാക്കന്മാ-
രാടിട്ടും കാഴ്ചകണ്ടാർ.

20 പകലോനൊളിയാർന്ന
മേനിയും പൊരുളാക്കും
പകരും തന്മയുള്ള
കരളും കലർന്നുള്ളോർ 128

18 പങ്കയ ക്കുവളൈ യാമ്പല് പടർകൊടി വള്ളൈ നീലം
ചെങ്കിടൈ തരംകം കെണ്ടൈ ചിനൈ വരാ ലിനൈയ തേമ്പ-
ത്തങ്കുൾവേ റുവമൈ യില്ലാ വയവം തഴുവി ച്ചാലും
മങ്കൈയർ വിരുമ്പിയാട്ടും വാവികൾ പലവും കണ്ടാർ

19 ഇയങ്കുറു പുലൻകൾ ഉാങ്കു മിങ്കാകൊ ണ്ടേക വേകി
മയങ്കുച്ചു തിരിന്തു നിൻറു മറുകുറു മുണർവി തെന്ന-
പ്പുയങ്കളിർ കലവൈ ച്ചാന്തും പുണർമുലൈ ച്ചുവടു നീങ്കാ-
പ്പുയങ്കെഴു കുമരർ വട്ടാ ട്ടാടിടം പലവും കണ്ടാർ

20 വെഞ്ചുട തരുവി റന്ന മേനിയർ വേണ്ടി ററീയും
നെഞ്ചിന രീശൻ കണ്ണി നെരുപ്പറ വനങ്ക നന്നാർ

പകയായ് പരമേശൻ
തൃക്കണ്ണിലെരിക്കാതെ
പുകഴായ്പ്പുലർന്നീടും
പൂവമ്പന്മാരായുള്ളോർ
പകയോർക്കേററം ഭയ-
മുണ്ടാക്കും വരിവില്ലു
പകഴിയോടും ചെന്താർ
കൈയ്കളിൽ വിളങ്ങുന്നോർ
പകയാററാനായ് പത്മ-
ലോചനാപാദം താങ്ങി
സ്വകമാം ശിരസ്സിങ്കൽ
ചെഞ്ചായമേററുള്ളവർ
സകലജനചിത്ത-
നേത്രങ്ങൾ കവർന്നീടും
സരസയുവവീര-
ന്മാരെയും കണ്ടാരവർ.

21 പൈങ്കിളിയോടും പല
പാൽമൊഴി ചൊല്ലീ നാക-
പ്പെണ്മണിമാർ നാണിക്കെ-
പ്പൂങ്കുല കൊയ്യുന്നേരം
മയിലും പൂവല്ലിയും
പോലെഴും മല്ലാക്ഷികൾ
വഴിയേ തോറേറാടീട്ട-
മരയന്നത്തെക്കാൺകെ
വണ്ടിനം കളിയാക്കി-
യാത്തിട്ടും പൂങ്കാവുകൾ
കണ്ടുകണ്ടാനന്ദിച്ചു
നടന്നാരവർ വീണ്ടും. 142

ചെഞ്ചിലൈ ക്കരത്തർ മാതർ പുലവികൾ തിരുത്തിച്ചേന്ത
കഞ്ചിയർ ചൂഴ നിൻറ മൈന്തർ തം കുഴാംകൾ കണ്ടാർ

21 പാകൊക്കുംചൊർ പൈങ്കിളി യോടും പലപേശി
മാക ത്തുമ്പർ മങ്കൈയർ നാണ മലർ കൊയ്യും
തോകൈ ക്കൊമ്പി നന്നവർ കന്ന നടൈ തോററു-
പ്പോക കണ്ടു വണ്ടിന മാർക്കും പൊഴില് കണ്ടാർ

22 ഉമ്പർക്കു ചേരും മണി-
സൗധത്തിൻ നിഴൽപാഞ്ഞി-
ട്ടിങ്ങുതാൻ ദേവലോക-
സൗന്ദര്യമെന്നോതിയും

ഗംഗയോടൊത്തും രാജ-
ഗേഹത്തിൽ പൊന്നിൻമതി-
ലെങ്ങുമേ ചുഴ്ന്നു മിന്നും
കിടങ്ങു കണ്ടാരവർ.

23 പൊന്നിനുള്ളൊളി, പൂവിൻ
കാന്തിയും മണം, നൽത്തേ-
നിന്നെഴം രുചിയും പോൽ,
കാവ്യത്തിൻ രസം പോലെ

അന്നങ്ങൾ പേടയൊത്തു
വിളയാടീട്ടം കാഴ്ച
കന്നിമാടത്തിൻ മുൻപിൽ
കണ്ടാരൊട്ടയലത്തായ്.

24 പത്മജൻ മുതലായോ-
രെല്ലാരുമുപമിക്കാ-
നെപ്പൊഴുമഴകിങ്കൽ
പത്മയെ നിനയ്ക്കുന്നു; 152

22 ഉമ്പർ ക്കേയും മാളികൈ യോളി നിഴല് പായ
ഇമ്പർ ത്തോൻറും നാകർക നാട്ടി നെഴില് കാട്ടി-
പ്പമ്പി പ്പൊങ്കും കങ്കൈയി നാഴ്ന്ത പടൈമന്നൻ
അമ്പൊർ കോയിർ പൊന്മതില് ചുററും മകഴ് കണ്ടാർ

23 പൊന്നിൻ ചോതി പോതിനി നാററം പൊലിവേ പോല്
തെന്നുൺ ടേനി ററീഞ്ചുവൈ ചെഞ്ചൊർ ക്കവിയിമ്പം
കന്നി മ്മാട ത്തുമ്പരിൻ മാടേ കളിപ്പോട്ട
അന്നം മാട്ട മുൻറുറൈ കണ്ടാം കയനിൻറാർ

24 ചെപ്പും കാലൈ ചെങ്കമലത്തോൻ മുതല് യാരും
ഒപ്പെൺ പാലും കൊണ്ടുവ മിപ്പോ രുവമിക്കും

അപ്പത്മയല്ലോ നിൽപ്പ്;
മററൊന്നായുപമാനം
കല്പിപ്പാനില്ലാതായി
കവികൾക്കാകും തന്നെ!

25 പാർവതീദേവിക്കൊക്കും
പാൽമൊഴിമാരെല്ലാരും
പാത്തീടിൽ കരാഞ്ജലി
ശീഷത്തിലർപ്പിച്ചീട്ടും
പാരമക്ഷാമഗുണ-
ശാലിനീതിരുമേനി
പൂരിക്കുമഴകൊളി-
ക്കന്തമേ കാണത്തവർ
പാരിങ്കലുള്ളോരെല്ലാം
കണ്ണുകൾക്കിമ വന്ന-
പാടോർത്തു ശപിച്ചീട്ടും
തന്നെത്താൻ നിരന്തരം
വാനവരനിമേഷ-
രോർത്തീട്ടമിരുകണ്ണാൽ
നൂനമിന്നൊരുഫല-
മില്ലാതെ വന്നെന്നേവം.

26 മാനിനെ വെന്നും കൊല-
വാളിനെക്കൊന്നും കയൽ-
മീനിനെപ്പിന്നാക്കിയും
പിടയും കണ്ണുള്ളവൾ 164

അപ്പെണ്ടാനേ യായിന പോതിം കയല് വേറോർ
ഒപ്പും കേകൊൺ ടെവ്വകൈ നാടി യുരൈ ചെയ്വേം

25 ഉമൈയാ ളൊക്കു മങ്കൈയ രുച്ചി ക്കരം വൈകം
കമൈയാൺ മേനി കണ്ടവർ കാട്ചി ക്കുരൈ കാണ
ഇമൈയാ നാട്ടം പെററില മെൻറാ രിരു കണ്ണാല്
അമൈയാ തെൻറാ രന്തര വാന ത്തവരെല്ലാം

26 വെൻറം മാനൈ ത്താരയില് വേലും കൊലൈവാളും
പിൻറം മാന പ്പേർകയ ലഞ്ച പ്പിറഴ് കണ്ണാൾ

മേരുവും പാലാഴിയു-
മില്ലാതെ വാനോരന്ന-
ച്ചാരുവാം വെണ്മാടത്തിൽ
ച്ചേർന്നതാമമൃതല്ലോ.

27 തേന്മൊഴിയാളാമൊരു
പെണ്ണിനെത്തരാനിനി
നാന്മുഖനസാദ്ധ്യമാ-
വാനവരിരന്നാലും
നന്മണിയെഴുമാഴി-
ക്കമൃതല്ലാതേ വേറെ-
യൊന്നിനിത്തന്നീടുവാ-
നാവതല്ലോർത്തീടണം.

28 വാനകം കാത്തീടുന്നോ-
രിന്ദ്രനും കൊതി തോന്നും
മേനക തുടങ്ങിയ
മാന്മിഴിമാരെല്ലാരും
ആ നവനീതാംഗിത-
ന്നഴകു കണ്ടിട്ടേററം
മാനസമഴൽപ്പെട്ടു
മാഴ്കുന്നു ദിനംതോറും.
മാനിനീമണിമാരാ-
മവർതന്മുഖശീത-
ഭാനുവിന്നെന്നും പക-
ലെന്നായിത്തീർന്നു നൂനം. 186

കൻറം മാട ക്കോവി നളിക്കും കടലൻറി
അൻറം മാട ത്തുമ്പ രളിക്കും മമൃതന്നാള്.

27 പെരുന്തേനിൻ ചൊർപെണ്ണി വളൊപ്പാളൊരു പെണ്ണെ
തരുംതാ നെൻറാ നാന്മുക നിന്നും തര ലാമേ
അരുംതാ വന്ത ദേതവ രിരന്താ ലമിഴ്തെന്നും
മരുംതേ യല്ലാ തെന്നിനി നല്കും മണിയാഴി

28 അണൈയാൺ മേനി കണ്ടപി നണ്ട ത്തരശാളും
വിണൈകോർ മേവും മേനകൈ യാതിം മിളിർവേർകൺ
ഇണൈയോ രുള്ള ത്തിന്നലി നോർതം മുകമെന്നും
പ്പനി തോയ് വാനിൻ വെണ്മതി ക്കെൻറും പകലൻറേ

29 ചെന്താരു വെടിഞ്ഞിന്നീ
മങ്കയാൾ മന്നിൽ പ്പിറ-
ന്നെന്നതിൻമൂലം, മേനി
വാട്ടിട്ടും തപോവ്രതം
അന്തണന്മാരോ ധർമ്മ-
മൂർത്തിയോ ദേവന്മാരോ
സന്തതം ചെയ്യ്താരെന്ന-
തെങ്ങനെയുരച്ചീടാം?

30 തങ്ങൾക്കു തുല്യം തങ്ങ-
ളെന്നോതും മട്ടിൽ മിന്നും
മങ്കമാർ "മാനേ! തേനേ!
അമ്മണീ! അമൃതമേ!"
ഇങ്ങനെ താലോലിച്ചു
മുന്നിലായ്പ്പൂക്കൾ തൂവി;-
യങ്ങതിൻമീതേ മന്ദം
കാൽത്തളിർവെയ്പ്പൂ ദേവി.

31 പൊന്നണിക്കിങ്ങിണിയും
രത്നമാലകൾ പുഷ്പ-
സുന്ദരഹാരങ്ങളും
മേഖലാഭരണങ്ങൾ
എന്നിവയണിഞ്ഞങ്ങു
പൂങ്കൊടിമാരും തോഴീ 197

29 മലർമേ നിൻറിം മങ്കൈയി വ്വൈയ ത്തിടൈവൈക-
പ്പലകാ ലുന്തം മെയ്ന്നനി വാട്ടും പടി നോററാർ
അലകോ വില്ലാ വന്തണ രോന ല്ലറമേയോ
ഉലകോ വാനോ വുമ്പർകൊ ലോവീ തുണരേമാല്

30 തന്നേ രില്ല്യാ മങ്കൈയർ ചെങ്കൈ ത്തളിർമാനേ
അന്നേ തേനേ യാരമിർ തേയെ ൻറടി പോററി
മുന്നേ മുന്നേ മൊയ്മ്മലർ തൂവി മുറൈ ചാര
പ്പൊന്നേ ചൂഴും പൂവി നൊതുങ്കി പ്പൊലികിൻറാൾ

31 പൊൻചേർ മെൻകാർ കിൺകിണി യാരം പുനൈയാരം
കൊഞ്ചേ മല്കൻ മേകലൈ താങ്കി ക്കൊടിയന്നാർ

വൃന്ദങ്ങൾ ചുററും നില്ക്കേ
വിളങ്ങീ മനോജ്ഞാംഗീ
മിന്നലിൻ ശതകോടി
ചുററിലും സേവചെയ്കെ
മിന്നിടും മഹാറാണി-
യാകിയ മിന്നൽക്കൊപ്പം.

32 കൊന്നിടും വേലും കാല-
നെന്നിവ മുഴവനും
വെന്നിടുമെന്ന മൊഴി
ചൊന്നിടും മിഴിയുള്ളോൾ
അന്നിലയുറേറാൾ തന്നെ-
യെങ്കിലും കല്ലും പുല്ലും
കുന്നുമെന്നിവ കണ്ടാ-
ലുരുകും കനിയല്ലോ.

33 കൗതുകപ്പൂവ്വും നോക്കും
കണ്ണുകൾക്കൊരുത്സവ-
കൗതുകം ചേർക്കും മങ്ക-
മാരുടെ കണ്ണിന്നെല്ലാം
കൗതുകമുണർത്തുന്നോ-
രമൃതായ്ത്തീരും ദേവി
കാകുത്സ്ഥ,ന്നസ്സദ്ദേവ-
ന്നെന്തുതാനായിത്തീരാം! 208

തൻചേർ കോല ത്തിന്നെഴില് കാണ ച്ചതകോടി
മിൻചേവിക്ക മിന്നര ചെന്നും പടി നിൻറാൾ

32 കൊല്ലും വേലും കൂററമു മെന്നും മിവൈയെല്ലാം
വെല്ലും വെല്ലും മെന്ന മതർക്കും വിഴികൊണ്ടാൾ
കൊല്ലും തമ്മെ ത്തൻറതു കൻറും ചുവരുന്തിൺ
കല്ലും പുല്ലും കണ്ടുരു കപ്പെൺ കനികിൻറാൾ

33 വെങ്കളി വിഴിക്കൊരു വിഴവു മായവർ
കൺകളിർ കാണവേ കളിപ്പു നാല്കലാൻ
മങ്കെയർ ക്കിനിയതോർ മരുന്തു മായവൾ
എങ്ക ണാ യകർകിനി യാവ താങ്കൊലോ

34 കാതണികളും മണി-
മാലയുമതിൻമുന്നേ
കാമിനിമാർക്കെല്ലാക്കും
കാമ്യമാമണിയായി;
കാതരമിഴി സീതാ-
ദേവിയാളണിഞ്ഞപ്പോ-
ളായവയെല്ലാമഴ-
കേററവുമുണ്ടായ് വന്നു!

35 എണ്ണിടാ നന്മയാളും
ദേവിയാളേവം നില്ക്കെ-
ക്കണ്ണോട്ട കണ്ണുരണ്ടും
ചേർന്നൊന്നു മറെറാന്നിനെ
കവന്നനേരമുണ-
ർവ്വുംററവരൊന്നായ് ചിത്തം
കലർന്നിട്ടാര്യൻ നോക്കി;
ദേവിയും നോക്കീടിനാൾ.

37 ആ നോട്ടമാകും പാശം
കൊണ്ടവർ പരസ്പര-
മാലോലചിത്തം തങ്ക-
ലാക്കിനാരിരുവരും

218

34 ഇഴൈകളും കുഴൈകളു മെന്ന മുന്നമേ
മഴൈപൊരു കണ്ണിണൈ മടന്തൈ മാരൊടും
പഴകിയ വെനിനുമി പ്പാവൈ തോൻറലാല്
അഴകെനു മണിയുമോ രഴകു പെററവേ

35 എണ്ണരു നലത്തിനാ ളിനൈയ ണിൻറുഴി-
ക്കണ്ണൊട്ട കണ്ണിണൈ കവ്വി യൊൻറൈയൊൻറു
ഉണ്ണവു നിലൈപെറാ തുണർവു മൊൻറിട
അണ്ണലു നോക്കിനാ ളവളു നോക്കിനാൾ.

36 നോക്കിയ നോക്കെനു നതികൊൾ വേലിണൈ
ആക്കിയ മതുകൈയാൻ റോളി നാഴ്ന്തന

അങ്ങനെ വില്ലാളിയും
മല്ലാക്ഷിതാനും മന-
മങ്ങിങ്ങു മാററിത്തങ്ങ-
ളൊന്നായിത്തീന്നാരല്ലോ!

38 തന്വംഗീമണിയാളും
താമരനേത്രൻ താനു-
മൊന്നായിത്തീന്നാരേവം
കണ്ടൊരാ നിമിഷത്തിൽ
ഒന്നിച്ചു പാലാഴിയിൽ
പള്ളികൊണ്ടവർ പിന്നെ-
യൊന്നിക്കും നേരമൊന്നു-
ചൊല്ലുവാനുണ്ടോ വേറെ?

39 അന്തമററഴകിൻെറ
മന്ദിരമാകും രാമ-
ചന്ദ്രനെ ച്ചന്ദ്രാനന
നോക്കിനാളനിമേഷം
സുന്ദരപ്രതിമപോൽ
നിന്നുപോയ് പൊന്നിൻവള 227

വീക്കിയ കനൈകഴല് വീരൻ ചെങ്കണും
താക്കണം കനൈയവ ടനത്തി നൈററവേ.

37 പരുകിയ നോക്കെനും പാശത്താർ പിണിത്തു
ഒരുവരൈ യൊരുവർ ത മുള്ള മീർത്ത ലാല്
വരിചിലൈ യണ്ണലും വാട്ക ണങ്കൈയും
ഇരുവ'രു മാറിപ്പു ക്കിതയ മെയ്തിനാർ

38 മരുങ്കിലാ നങ്കൈയും വശൈയി ലൈയ്യനും
ഒരുങ്കിയ വിരണ്ടുടർ കയിരൊ ൻറായിനാർ
കരുങ്കടർ പള്ളിയിർ കലവി നീങ്കിപ്പോയ്
പ്പിരിന്തവർ കൂടിനാർ പേശല് വേണ്ടുമോ?

39 അന്തമില് നോക്കിമൈ യണൈകി ലാമൈയാല്
പൈന്തൊടി യോവിയ പ്പാവൈ പോൻറനൾ

തൻതിരുകൈത്തെണ്ടിമ്മേ-
ലണിഞ്ഞോരലസാംഗി
ചിന്തയും ധൃതിയൊത്തു
പിൻതുടന്നല്ലോ യുവ-
സുന്ദരൻ മുനിയുമായ്
മറഞ്ഞനേരം മന്ദം.

40 പൂമണം ചിന്തും മാല-
യണിഞ്ഞ പുരാൻ കണ്ണു
പൂകാത്ത ദൂരത്തെത്തി
മറയും മുഹൂർത്തത്തിൽ
പുത്തനാം തിങ്കൾപ്പൊളി-
ത്തുനെററി വിളങ്ങുമ-
പ്പൂങ്കൊടിക്കുളവായി
ഭാവഹാവങ്ങളാകെ.

41 ചിത്തമാം മദയാന-
യ്ക്കുറെറാരു നിയന്ത്രണ-
മററുപോയ് ധൈര്യാഖ്യമാ-
മങ്കുശമയഞ്ഞപ്പോൾ,
രാമനെക്കണ്ടതോടെ
കൺവഴിയുള്ളിൽപ്പുകും
പ്രേമമക്കൃശമദ്ധ്യ-
യ്ക്കുള്ളില്ലമുടയില്ലം

238

ചിന്തെയു നിറൈയുമെയ് ന്നലനും പിൻചെല
മെന്തന മുനിയൊടു മറൈയ പ്പോയിനാൻ

40 പിറൈയെന നുതലവൾ പെണ്മെ യെൻ പട്ടം
നറൈകമ ഴലംകലാ നയന കോചരം
മറൈതല്ല മനമെന മത്ത യാനൈയിൻ
നിറൈയെനാ മങ്കുശ നിമിർന്തു പോയതേ

41 മാലുറ വരുതലു മനമു മെയ്യും താൻ
നൂലുറു മരുങ്കുല്പോ നുടങ്ക് വാണെട്ടും

പാലിങ്കൽ കലന്നുള്ളോ-
തുറപോലെല്ലാടവും
ചാലവേ പരക്കയായ്,
നോവേററം വളർക്കയായ്.

42 നൊന്തവളതിൻ കഥ-
യാരോടും ചൊല്ലാൻ വയ്യാ-
തന്തരാ വിമ്മിക്കൊണ്ടാ-
ളൂമപോലവശയായ്;
ചെന്താരിൻ ശരം കാമൻ
തൊട്ടത്താ; നപ്പോളുള്ളു
വെന്താളുമെരിതീയിൽ
വിറകായ്ക്കലാശിച്ചു.

43 നെയ്യിടാതേയും തീയ്യിൽ
കാച്ചാതെ നിശിതമായ്-
ച്ചെയ്തിട്ടും വേലുണ്ടെന്നാ-
ലായതിന്നൊക്കും നേത്രം
ത്തുയമാം കപോലത്തി-
ലൊളി വീശീട്ടും കമ്മ-
ലായപോലെത്തിത്തൊട്ടു-
മ്മട്ടേഴും മനോജ്ഞാംഗി
ചായലും പൂഞ്ചേലയു-
മഴികെ വാടീടിനാൾ
തീയാളുമിടംതന്നിൽ-
പ്പതിച്ച പൂവല്ലിപോൽ. 250

കാല്പറു കൺവഴി പ്പുകന്ത കായനോയ്
പാല്പറു പിരൈയെന പ്പരന്ത തെങ്ങമേ

42 നോമ്പറു നോയ്നിലൈ നവല കീററിലൾ
ഊമരിൻ മനത്തിടൈ യന്നി വിമ്മുവാൾ
കാമന മൊരു ശരം കരുത്തി ലെയ്തനൻ
വേമെരി യ തനിടൈ വിറകി ട്ടെന്നവേ.

43 നിഴലിട്ട കുണ്ഡലമതനി നെയ്യിടാ
അഴലിടാ മിളിർന്തിട്ട മയല്കൊൾ കണ്ണിനാൾ
ചുഴലിട്ട കുന്തലും തുകിലും ചോർതര-
ത്തഴലിട്ട വല്ലിയേ പോല ച്ചാമ്പിനാൾ

44 മുഴങ്ങുമരഞ്ഞാണം-
  മുറഞ്ഞ ധൈര്യം, ശംഖും
ഉഴന്നോരുള്ളം, ബോധം,
  മെയ്യുഴകിവയെല്ലാം
ഇഴിഞ്ഞോ, ളിമയറേറാർ
  കടയും നേരമെല്ലാം
വഴിഞ്ഞ കടൽ പോലെ
  വറുതിയുറേറാളായീ.

45 അണികൾ വീണും നാണ-
  മൊഴിഞ്ഞും നിറമററു-
മണിമാർത്തട്ടി ലല-
  രമ്പേററും മാൻപേടപോൽ
അവശം വീഴും പീലി-
  ച്ഛായലാൾ തന്നെ ത്താങ്ങി-
യവിടം വിട്ടാരാളി-
  മാരേറെ വിഷണ്ണരായ്.

46 കാതണിയാളും കയൽ-
  ക്കണ്ണിയെ സ്സഖികുലം
പാദവും കരതല-
  മൊത്ത നൽത്തളിരാലേ 260

44 തഴങ്കിയ കലൈകള്ള നിറൈയും ശങ്കമും
മുഴങ്കിയ വുള്ളമു മറിവു മാമൈയും
ഇഴന്തവ ളിമൈയവർ കടൈയ യാവൈയും
വഴങ്കിയ കടലെന വറിയ ളായിനാൾ

45 കലങ്കളൈ ന്തുകനെട്ടു നാണും കണ്ണുറ
കലങ്കളൈ താനകിൻ മുകത്തി നേവുണ്ട
മലങ്കളൈ യെനവുയിർ വരുന്തി ച്ചോർതര-
പ്പൊലങ്കഴൈ മയിലൈക്കൊ ണ്ടരിതിർ പോയിനാർ.

46 കാതൊട്ടും കുഴൈ പൊരു കയറ് കണൈക്കെതൻ
പാതമും കരങ്കള്ള മനൈയ പല്ലവം

ശീതളതരമായി-
        പ്പട്ടത്ത മെത്ത തന്നി-
ലാതുരഭാവം തീർപ്പാൻ
        ചേർത്തിതങ്ങനന്തരം.

47 വഞ്ഞിപോൽ പനിമഴ
        പെയ്തു താർപ്പൊയ്ക പോലെ
പാമ്പു തീണ്ടീട്ടും ചാരു
        വെണ്മതിബിംബം പോലെ
പാരമപ്പൂതുമലർ-
        പ്പൂമെത്ത വാട്ടും വണ്ണം
പാരവശ്യത്തോടങ്ങു
        കിടന്നു കുമാരിയും.

48 മലമേൽത്തടത്തിങ്കൽ
        പൊഴിയും മഴപോലെ
മുലമേൽ നെട്ടുംകണ്ണു
        വീഴ്ത്തിട്ടും തൂമുത്തുകൾ
ചിലയാം പുരികത്തിൽ-
        ത്താക്കിയ വേല്ക്കണ്ണാൾ ത-
ന്നുലയാം ചുട്ടവീർപ്പി-
        ലപ്പപ്പോൾ മാഞ്ഞു മുററും. 270

താതൊട്ടും കുഴൈയൊട്ട മട്ടത്ത തൺപനി-
ച്ചീതന ണ്ടളിമല രമളി ച്ചേർത്തിനാർ.

47 നാളറാ നറുമല രമളി നണ്ണിനാൾ
പൂളൈ വീ പുരൈപനി പ്പുയർക തേമ്പിയ
താളതാ മരൈമലർ തന്നൈന്ത പൊയ്കൈയും
വാളരാ നുങ്കിയ മതിയും പോലവേ

48 മലൈമിസൈ ത്തട്ടത്തുക മഴൈക്കണാലി പോല്
മുലൈ മുകട്ടുതിർന്തന നെട്ടങ്കൺ മുത്തിനം
ചിലൈനുകർ കടൈയുമൈ ചെറിത്ത വേർകണാൾ
ഉലൈമുക പ്പുകൈനിമി രുയിർപ്പിൻ മായ്ന്തതേ

49 അൻപെഴാ വനവേടൻ
തൊട്ടത്തു വിട്ടീട്ടന്നോ-
രമ്പേററു തളർന്നീട്ടം
മായൂരി കണക്കവൾ
വെമ്പിയൊട്ടുള്ളം കത്തി-
ക്കാളവേ വാടീട്ടം പൂ-
ങ്കൊമ്പുപോൽ പൂമെത്തയിൽ-
ക്കഴഞ്ഞു ചാഞ്ഞീടിനാൾ.

50 ചൊരിഞ്ഞ നറുമലർ
തറഞ്ഞു പൂമേനിയിൽ;
പൊരിഞ്ഞ കുറിച്ചാർത്തു
തീപ്പൊരിയായിത്തീർന്നു;
എരിഞ്ഞ കനലേററി-
ട്ടിഴന്തുലററം പോയി;
കരിഞ്ഞ മട്ടായിത്തു
വിരിച്ച തളിർത്തൊത്തും.

51 ദാസികൾ പോററമ്മമാർ
മററമ്മ തന്മക്കളും
വൈശസമിതുകണ്ടു
വല്ലാതെ മനം മാഴ്കി 280

49 കമ്പമില് കൊട്ടമന ക്കാന വേടൻകൈ
അമ്പൊട്ട ചോർവതോർ മയില്യ മന്നവൾ
വെമ്പുറു മനത്തനല് വെതുപ്പ മെന്മലർ-
ക്കൊമ്പെന വമളിയിർ കഴൈന്തു ചായ്ന്തനൾ

50 ചൊരിന്തന നറുമലർ ചുറുക്ക ണ്ടേറിന
പൊരിന്തന കലവൈകൾ പൊറിയിർ ചിന്തിന
എരിന്തവെം കനല്ചുട വിഴൈയിർ കോതന്തുല്
ചരിന്തന കരന്തന പല്ല വങ്കളേ

51 താതിയർ ചെവിലിയർ തായർ തൈയ്യർ
മാതുയ രുഴന്തുഴ ന്തഴുങ്കി മാഴ്കിനർ

ആ സുഖവിപര്യയ-
ഹേതുവൊന്നറിയാതെ-
യാശിസ്സുകുറിപ്പല-
പൂക്കളൊലുഴികയായ്.

52 ആളികളുടുത്തു നി-
ന്നാലവട്ടങ്ങൾ വീശി;-
യാളിട്ടമെരിതീയ്യാ-
ക്കാററിനാൽ കത്തിക്കാളി;
മാലകൾ കരികയായ്,
കനലാ;യേവം ദേവി-
യാലയിലുരുകുന്ന
പൊൻപാവ കണക്കായി.

53 "അല്ലിനെ വകുത്തൊരു
പൂമാലക്കാടാ മുടി;
വല്ലുന്ന തോളോ തുണാം
പച്ചക്കൽക്കുന്നായിടാം;
കണ്ണുകൾ കമലങ്ങൾ;
മാരിവില്ലോട്ടം പാരിൽ
വന്നവതാരം കൊണ്ട-
കൊണ്ടലാം കൊണ്ടൽവണ്ണൻ. 292

യാതുകോ ലിതുവെന വെണ്ണു റേററലർ
പോതുട നയിനി നീർ ചുഴററി പ്പോററിനർ

52 അരുകിനി ൻറശൈ ക്കിൻറ വാല വട്ടക്കാല്
എരിയിനൈ മികത്തിട വിഴൈയു മാലൈയും
കരികുവ തീവന കനല്'വ കാട്ടലാല്
ഉരുക ചോർ പാവൈയു മൊത്തു ത്തോൻറിനാൾ

53 അല്ലിനൈ വകുത്തതോ രലങ്കർ കാടെനും
വല്ലെഴു വല്ലവേൻ മരക തപ്പെരും
കല്ലെന മിരുപ്പുയം കമലം കണ്ണെനും
വില്ലൊട്ടു മിരുന്തതോർ മേക മെന്നുമാല്

54 ഞെരുക്കിയുള്ളിൽച്ചെന്നെൻ
ധൈര്യവും ലജ്ജാദിയു-
മുരുക്കിയുയിരാണ്ടു
പോയൊരായുവധീരൻ
ശരിക്കും കാമനല്ലാ,
കുന്നൊത്ത തോളിൽ പുണ്യം
പെരുത്തു ചാഞ്ഞ വില്ലു
കരിമ്പിൻ തണ്ടല്ലല്ലോ.

55 മാനിനിമാർക്കുള്ളോരു
മാനവും മര്യാദയും
നാണവും വിവേകവും
ഞാനേതും കാണ്മീലല്ലോ.
മണ്ണിങ്കൽ തൃക്കാൽ നോവും
വണ്ണമേ നടന്നിങ്ങു
വന്നെന്നിൽ കടന്നാന-
ക്കള്ളനെൻ കണ്ണിലൂടെ.

56 ഇന്ദ്രനീലത്തിന്നൊളി
പൂണ്ടതാം കേശങ്ങളു-
മിന്ദുവിന്നൊപ്പം മുഖ-
മാജാനുബാഹുക്കളും 302

54 നെരുക്കിയുട് പുകുന്തരാ നിറൈയും പെൺമൈയും
ഉരുക്കിയെന്നുയിരൊടു മുണ്ടു പോനവൻ
പൊരുപ്പുറഴ് തോൾ വുണർ പുണ്ണിയത്തനു
കരുപ്പുവില്ലൻറവൻ കാമ നല്ലനേ

55 പെൺവഴി നലനൊടും പിറന്ത നാണൊടും
എൺവഴി യുണർവും നാ നെങ്കും കാൺകിലേൻ
മൺ വഴി നടന്തടി വരുന്ത പ്പോനവൻ
കൺ വഴി നുഴൈയു മോർ കള്വ നേകൊലാം.

56 ഇന്തിര നീലമൊ ത്തിരുണ്ട കുഞ്ചിയും
ചന്തിര വതനമും താഴ്ന്ത കൈകളും

സുന്ദരം നീലശൈല-
സന്നിഭം ഭുജങ്ങളു-
മെന്നി,യെന്നുയിർ കൊണ്ട-
തോക്കിലാ മന്ദസ്മേരം!

57 പരന്നു പാരമൊളി
പരന്നും, കാണ്മോരുയിർ
പരുകും മാറും, ചെന്താർ
ക്കഴലും മാത്രമല്ലാ
ചൊരിയും മദനീര-
മാന്നതാം ഗജേന്ദ്രൻെറ
നടയും നന്നായെൻെറ
കരളിൽപ്പതിഞ്ഞല്ലോ.

58 നിനയ്ക്കിലനിമേഷ-
നല്ലവൻ നറുമണം
തഴയ്ക്കും ചെന്താമര-
ക്കണ്ണുകളിമയ്ക്കുന്നോൻ
ധരിക്കും വരിവില്ലു
കരത്തിൽ; പൂണൂൽ മാറിൽ;
ശരിക്കുമൊരു രാജ-
നന്ദനനെന്നേ തോന്നൂ. 312

ചുന്തര മണി വരൈ ത്തോള്ക മേയല്ല
മുന്തിയെ ന്നുയിരൈയം മുറുവലുണ്ടതേ

57 പടർന്തൊളി പരന്തുയിർ പരുക മാകവും
തടന്തരു താമരൈ ത്താള്ക മേയല
കടന്തരു മാമത ക്കളിനല് യാനൈ പോല്
നടന്തതു കിടന്തതെ നുള്ള നണ്ണിയേ.

58 ഉരൈ ചെയി റേറവർത മുലരു ളാനലൻ
വിരൈചെറി താമരൈ യിമൈക്ക മെയ്മ്മൈയാൻ
വരിചിലൈ ത്തടക്കൈയൻ മാർപി നൂലിനൻ
അരചിളം കുമരനേ യാകല് വേണ്ടുമാല്

59 എന്നുടപ്പിറപ്പായ
ധൈര്യമാം യന്ത്രം ചൂഴ്ന്ന
കന്യകാത്വമാം കോട്ട
ഭേദിച്ച കുമാരനെ
കണ്ണിനാലൊരു കുറി-
യിനിയും കാണും മുന്നേ-
യെന്നുയിർ പോയീട്ടമോ-
യെന്നഴൽകൊണ്ടീട്ടന്നേൻ''

60 ഇങ്ങനെ പുലമ്പിനാൾ
പലതും; ''മുന്നിൽ വന്നു
നിന്നിതോ? പിന്നെപ്പോയി
നീങ്ങിനാ''നെന്നും ചൊല്ലി
തിങ്ങിന മാരാതപം
വിങ്ങിട്ടം മനമോടേ-
യൊന്നിനൊന്നല്ലാതോരോ-
ന്നങ്ങനെ നിനയ്ക്കുവേ.

61 അന്നത്തിൻ നടയാൾക്കു
പെരുകും കാമത്തീയു
തന്നെയും ചുട്ടവതു
പൊറുക്ക വയ്യെന്നോതി 322

59 പിറന്തുടൈ നലനിറൈ പിണിത്ത വെന്തിരം
കറങ്കുപു തിരിയുമെൻ കന്നി മാതില്
എറിന്തവ കുമരനൈ യിന്നും കണ്ണിൻ കണ്ടു
അറിന്തുയി രിഴക്കവു മാകുമേ കൊലാം.

60 എൻറിവൈ യിനൈയന വിളമ്പു മെല്വെയിൻ
നിൻറന നിവണെന്നു നീങ്കി നാനെനും
കൻറിയ മനത്തുറു കാമ വെട് കൈയാല്
ഒൻറല പലനിനൈ ന്തുരുകം കാലൈയേ.

61 അന്നമെ ന്നടൈയവട് കമൈന്ത കാമത്തീ-
ത്തന്നൈയും ചുട്ടവതു തരിക്കി ലാനെന

മുന്നമേ വേവും കതി-
രാന്നവൻ കരമെല്ലാം
തന്നിലേ ചുരുക്കിയ-
ക്കടലിൽ ച്ചാടീ വേഗം.

62 വിടന്ന പൂവിൻമണം
കലന്ന തെന്നലാകും
വീശിയ പാശത്തോട്ടം
ചെമ്മാനമിരുളോട്ടം
ചെമ്പകമേനിസ്സുഴൽ
ചേക്കുവാനെത്തീ രാവും
ചെമ്പിച്ച കേശം പൂണ്ട
കറുത്ത കാലൻ പോലെ.

63 മീതെയപ്പറവയാം
പറയും കീഴേ തുള്ള-
മോതയാം ചിലമ്പൊട്ടും
ചെമ്മാനച്ചോരയോട്ടും
പാതകമേറുമിരുൾ-
പ്പൂതപ്പും ചാർത്തി വരും
ഭൂതമാമെന്നേ സന്ധ്യാ-
വേളയെച്ചൊല്ലീടാവൂ. 332

നന്നെട്ടും കരംകളൈ നട്ടക്കി യോടിപ്പോയ്
മുന്നൈ വെം കതിരവൻ കടലിൻ മൂഴ്കിനാൻ.

62 വിരിമലർ ത്തെൻറലാം വീച്ചു പാശമും
എരി നിറ ച്ചെക്കരു മിരുളും കാട്ടലല്
അരിയ വട് കനറരു മന്തി. മാലൈയാം
കരുനിറ ച്ചെമ്മയിർ ക്കാല നേർറാൻററിനാൻ.

63 മീതറൈ പറവൈയാം പറൈയും കീഴ് വിളി
ഓത മെൻ ചിലമ്പൊട്ട മുതിര ച്ചെക്കരും
പാതക വിരുള് ചെയ്കം ചുകമും പററലാർ
ച്ചാതക മെന്നവും തകൈത്തി മ്മാലൈയേ,

64 പൊയ്കയാം തീയിൽച്ചാടി-
　　പ്പൂക്കളിൻ വിഷം പൂശി-
പ്പോന്നിട്ടും തെന്നൽ വന്നു
　　നുഴയും പൊഴുതെല്ലാം
കാമൻെറ ക്രൂരമ്പേററു
　　പുൺപെട്ട പൂമേനിയിൽ-
ക്കൊള്ളുന്ന നോവേററിട്ടു
　　കാമിനി തളൎന്നുപോയ്!

65 കടലോ കാറോ നീല-
　　മലയോ കായാമ്പൂവോ
പടരും നീലോല്പലം
　　കറുത്തോരാമ്പൽപ്പൂവോ?
ഉടൽചേർ മങ്കസ്സുയിർ
　　പോക്കുവതേതെന്നോക്ക-
യടരാണ്ടീടും ദൈത്യൻ
　　നിറത്തോടെത്തീയന്തി.

66 പരക്കും കരിനിറം,
　　താരമാമെകിർപ്പല്ലു,
മിരസ്സും കാററാമൂത്തും
　　ചെമ്മാനവിഷവായും
നിരക്കെയിവയാളു-
　　മന്തിയാം പാമ്പേ നാക്കു　　　　343

64 കയങ്ക ളെന്നും കനറോയ്ന്തു കടിനാൺ മലരിൻ വിടംപൂശീ
ഇയങ്ക ഒതൻറൻ മയ്യതവേ ളെയ്ത പുണ്ണിനിടൈ നുഴൈയ
വയങ്ക മുണർവു നന്നലമു മുരുക്കി ച്ചേർവാ ളുയിരുണ്ണ
വയങ്ക മാലൈ വാനോക്കി യിതുവോ കൂററിൻ വടിവെൻറാൾ

65 കടലോ മഴൈയോ മുഴുനീലക്കല്ലോ കായാ നറുംപോതോ
പടർപൂം കുവളൈ നറുമലരോ നീലോർ പലമോ പാനലോ
ഇടർചേർമടവാ രുയിരുൺപതിയാതോവെൻറു തളർ വാണ്മൻ
അടല്ചേ രസുരർ നിറംപോലു മന്തി മാലൈ വന്തതുവേ.

66 മൈവാളിറത്തു മീനെയിററു വാടൈയുയിർപ്പിൻ വളർ ചെക്കർ
പ്പൈവാ യന്തി പ്പട വരവേ യെന്നാ വളൈത്തു പ്പൈകെത്തിയാല്

വളച്ചു നീയെന്തിന്നു
　　വരുത്തീടുന്നു ദുഃഖം?
എയ്യുവാനൊരാളെന്നെ-
　　ത്തയ്യാറായ് നിന്നീടുന്നു
പൊയ്യല്ല കയ്യുക്കേററ-
　　മുള്ളവൻ മലരമ്പൻ
ഈയുള്ളോർക്കയിരൊന്നേ;
　　വേറില്ല; പോററാനേതും
വയ്യെന്നോ? പഴിയേല്പ-
　　തെന്തിനോ? പകയുണ്ടോ?

67 "ലോകത്തിൽ കാളകൂടം
　　പരന്നോ? കരിങ്കടൽ
തീരത്തെക്കവിഞ്ഞെങ്ങും
　　കിളന്നോ? ചിന്തിക്കുകിൽ
നീലക്കാർ നിറമെങ്ങും
　　നിരക്കെക്കാണുന്നതു
നീലാളിവർണ്ണൻ തന്നെ-
　　യെല്ലാരും നിനപ്പാനോ?
കാലൻെറ കരിനിറ-
　　മഞ്ജനത്തിങ്കൽ ചേർത്തു
ചാലവേ കുഴച്ചിട്ടു
　　വാനവും പാരും മററും
നന്നായി മെഴുകിയ-
　　തെന്നായും വരാം ചുററും
കുന്നിക്കുമിരുട്ടിൻെറ
　　കൂത്താട്ടം കണ്ടീടുകിൽ. 366

എയ്‌വാനൊരുവൻ കൈയോയാനയിരു മൊരൻെറയിനിയില്ലെ
ഉയ്‌വാനുറവി പ്പഴി പൂണ വെന്നോട്ട നക്കുപ്പകൈയുണ്ടോ?

67 ആല മുലകിറു പരന്തതുവോ വാഴി കിളർന്ത തോവവർതം
നീല നിറത്തൈ യെല്ലോരു നിനൈക്ക വതുവായ് നിരമ്പിയതോ
കാല നിറത്തൈ യഞ്ചനത്തിറ് കലന്തു കുഴൈത്തു ക്കായത്തിൻ
മേല നിലത്തു മെഴുകിയതോ വിളൈക്കു മിരുളായ് വിളൈന്തതുവേ,

68 ''കണ്മുന്നിൽ നിന്നോൻ പോയി-
മറഞ്ഞോ; നാരും തന്നെ-
യമ്മദനാഹരൻ തന്നെ-
ത്തടുപ്പാൻ മുതിന്നില്ല!
ഇങ്ങനെ ഗതിയററ
പെണ്ണെന്നു നണ്ണാതേ നീ;-
യിങ്ങനെ യൊളിയമ്പു
കോകമേ തൊടുക്കാതേ!
ഇരുട്ടത്തേവം ചെയ്യാ-
നോതിയതലരമ്പൻ
കരുത്ത; നല്ലെന്നാലോ
ഞാൻ ചെയ്ത പുരാപാപം!''

69 അങ്ങനെയഴലേററം
ചിന്തയിൽ നീറിപ്പാര-
മംഗനാമണി നില്ക്കെ,-
യങ്ങേററം വാനത്തോളം
തുംഗതയാളും കന്നി-
മാടത്തിൽ ചന്ദ്രകാന്ത-
സുന്ദരശിലാവേദി
തന്മേലേ വിളങ്ങീട്ടും
നെയ്‌ വിളക്കുകൾ നീക്കി-
പ്പകരം ചൂടാകാത്ത
പൊന്മണിദീപം വെച്ചു
രാവെല്ലാം പകലാക്കി. 378

68 വെളിനി ൻറവരോ പോയ്മറൈന്താർ വിലക്ക വൊരുവറു-
തമൈക്കാണേൻ
എളിയൻ പെണ്ണെ ൻറിരങ്കാതേ യെല്ലി യാമത്തിരുളൂടേ
ഒളിയം പെയ്യു മന്മതനാ രുനക്കിമ്മായ മുരത്താരോ
അളിയെന പെയ്ത തീവിനൈയേ യൻറിലാകി വന്തായോ.

69 ആണ്ടം കനൈയാ ളിനൈയ നിനൈന്തഴുങ്ക മേല്വൈ യകല്വാന-
ന്തീണ്ട നിമിർന്ത പെരും കോയിറ് ചീത മണിയിൻ-
വേതികൈ വായ്
നീണ്ട ചോതി നെയ്വിളക്കം വെയ്യ വെൻറം കവൈ നീക്കി-
ത്തൂണ്ടല് ചെയ്യാ മണിവിളക്കിൻ ചുടരാലിരവൈ പ്പകല്ചെയ്താർ.

70 മന്ഥരം മഹാവിഷ്ണു
 നാട്ടിയുമതിന്മീതേ
ബന്ധുരം നാഗമണി-
 ത്താമ്പൊന്നു ചുററിക്കൊണ്ടും
അംബരചാരീജന–
 മമൃതുണ്ടാക്കിയുള്ളൊ-
നംബുധി കടഞ്ഞപ്പോൾ
 ച്ചിന്തിയ രത്നങ്ങളും
അംഭസ്സിൻ കണങ്ങളു-
 മനന്തതാരാഗണ-
സംഖ്യസ്സുമതിവേല-
 മായ് മിന്നിത്തിളങ്ങവേ
അംഭസാം നിധി മീതെ-
 യമൃതശാതകുംഭ-
കുംഭംപോൽ പൊന്തിപ്പൊന്തി-
 യുദിച്ചു വെൺതിങ്കളും.

71 പണ്ടാലിന്നിലമേലേ
 കിടന്നു പാരും നീരു-
മുണ്ടാനംകൊണ്ടൽവർണ്ണ-
 നുണ്ടായ വിശപ്പോടെ
വണ്ടായിട്ടജനന്നു
 നാന്മറ മുരണ്ടപ്പോ-
ളുണ്ടായീ ചെന്താമര-
 പ്പൊക്കിളാമാഴിക്കുള്ളിൽ! 390

70 പെരുന്തി ണ്ണെട്ടമാല് വാരെനിറുവി പ്പിണിത്ത–
 പാമ്പിൻ മണി താമ്പിൻ
വിരിന്ത തിവലൈ യുതിർത്തമണി വിശുമ്പിൻ മീനിൻ മേല്വിളങ്ക
അരുന്ത വമരർ കലക്കിയനാ ളമുതു നിറൈന്ത പൊൽകലശം
ഇരുന്ത തിടൈവ നെഴുന്തതെന വെഴുന്ത വെഴുന്ത താഴി വെണ്ടിങ്കൾ.

71 വണ്ടാ യയനാൻ മറൈപാട മലർന്ത തൊരുതാമരൈ പ്പോതു
പണ്ടാ ലിലൈയിൻ മിശൈക്കിടന്തു പാരു നീരും
 പശിത്താൻപോല്

കണ്ടാവാമത്തു, കടൽ,
മറ്റൊരു നല്ല വെള്ള-
ത്തണ്ടാരായ് വെന്തിങ്കളെ-
യ്യയത്തീ വാനിൽത്തദാ.

72 താരകനിരപൂത്ത
പുള്ളിവാനത്തിന്നുള്ളിൽ
ചേരും കൂരിരുൾക്കൂട്ടം
നക്കിട്ടും നീലാക്കറ്റ
കിഴക്കേ ദിക്കിൻമീതേ
വെച്ചതാം വെൺകുംഭത്തി-
ന്നകത്തു വിരിയുന്ന
പൂക്കുല പോലേ മിന്നി.
അക്കാഴ്ച കാണുന്നേര-
മെന്തെല്ലാം വികാരങ്ങ-
ളക്കിളിമൊഴിക്കുണ്ടാ-
മെന്നു ഞാനോർത്തീടുന്നു!

73 നിറന്ന സന്ധ്യാകാല-
ഹസ്തങ്ങൾ നീട്ടി, പ്പാരിൽ-
പ്പരന്നോരിരുട്ടെല്ലാം
വിഴുങ്ങാൻ മതിയൊത്തു 400

ഉണ്ടാ ന ്ധി ക്കടല് പൂത്ത തോ തക്കടല്യം താൻ വേറോർ
വെണ്ടാമരൈയിൻ മലർ പൂത്ത തൊത്ത താഴി വെണ്ടിങ്കൾ.

72 പുള്ളി ക്കറിയി ട്ടെന വൊൺമീൻ പൂത്ത വാനം പൊലികങ്കല്
നള്ളിർ ചിറന്ത വിട്പിഴമ്പൈ നക്കി നിമിരു നിലാക്കറ്റൈ
കീളൈള ക്കിളവി ക്കെന്നാംകൊല് കീഴ്പാ ററിശൈയിൻ
മിശൈവൈത്ത
വെള്ളി ക്കുംപ ത്തിളങ്ക മുകിൻ പാളൈ പോൻറു വിരിന്തു ളതാല്

73 വണ്ണ മാലൈ കൈപരപ്പി യുലകെ വളൈന്ത വിരുളെല്ലാം
ഉണ്ണ വെണ്ണി ത്തൺമതിയ ത്തുതയത്തെഴുന്ത നിലാക്കറ്റൈ

കിളന്ന നിലാക്കററ
പരന്നു വിണ്ണും മണ്ണും
നിരന്നു നില്ലും 'ചട-
യപ്പ്'ന്റെ പുകൾപോലെ.

74 നീരാഴി തന്നിൽ നിന്നും
പൊന്തിയ തിങ്കൾത്തച്ചൻ
പാരാകെപ്പരത്തിയ
കരങ്ങൾ കൊണ്ടുമേലെ
നാരായണൻ തൻ തിരു-
നാഭിയിൽ പ്പണ്ടുണ്ടായോ-
രീരേഴുലോകം വീണ്ടും
പുതുക്കാനെന്ന മട്ടിൽ
വാരെഴും പുതുവെണ്മ
പൂണ്ടുള്ള സുധാമയ-
സാരമാം നിലാവെങ്ങും
പൂശിനാൻ പുരുമോദം,

75 ത്തുമണം വഴിഞ്ഞുള്ള
താമരപ്പൂക്കൾ വാടീ
ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി ഭൃംഗ-
രാജിയോടൊത്തൊഴിയവേ
ആ മഹാചക്രവർത്തി-
യൊഴികെ സ്സാമന്തന്മാർ
കേമത്തമാളുംപോലെ-
വിടന്നിതാമ്പൽപ്പൂക്കൾ. 412

വിണ്ണു മണ്ണും തിശൈയനൈത്തും വിഴുങ്കി ക്കൊണ്ടു വിരിനന്നീർ
പ്പണ്ണൈ വെണ്ണെയ് ച്ചടൈയൻറൻ പുകഴ്പോ ലെങ്കും പരന്തുളതാല്

74 നീത്ത മതനിൻ മുളൈത്തെഴുന്ത നെട്ടുവെണ്ടിങ്കളെനും തച്ചൻ
മീത്തൻ കരങ്ക ളവൈപരപ്പി മികു വെണ്ണിലവാം വെൺചുതൈയാർ
കാത്ത കണ്ണൻ മണിയുന്തി കമലനാളത്തിടൈ പ്പണ്ടു
പൂത്ത വണ്ടം പഴൈയതെൻറു പുതുക്ക വാനും പോൻറുളതാല്.

75 വിരൈചെയ് കമല പ്പെരും പോതു വിരുമ്പി പ്പുകുന്ത തിരുവിനോടും
കുരൈചെയ് വണ്ടിൻ കുഴാമിരിയ ക്കുമ്പി ച്ചാമ്പിക്ക വിന്തുളതാല്
ഉരൈചെയ് തികിരി തനൈ യുരുട്ടി യൊരുകോ ലോച്ചി യുലകാണ്ട
അരചനൊഴുങ്ക ത്തലൈ യെടുത്ത കുറുമ്പു പോൻറ തരക്കാമ്പല്

76 ''കുററാക്കററിരുട്ടിൻെറ
മട്ടിൽ വന്നലരത്തെ
മുററുമേ വിഴങ്ങിയ
കറുത്ത തീക്കട്ടയിൽ
പെട്ടെന്നു പൊന്തിക്കൊണ്ട
വെൺതീയാം ഭവാൻ നിദ്ര-
വിട്ടിടാതെഴുന്നോരാ-
നീലക്കാർ വണ്ണൻ തൻെറ
നിറത്തോടേററു തോററു
പുറമേ പോയിട്ടേററ-
മലയുമാഴിക്കൊപ്പ-
മെനിക്കുമഴലേററി.''

77 കൊടിയോനല്ലല്ലോ നീ
തിങ്കളേ, കൊല്ലാത്തവൻ
വടിവിലമൃതത്തോ-
ടൊത്തിങ്ങു വന്നോനല്ലീ?
പിടിയിൻ നടയാളാം
പെണ്ണൊട്ടും പിറന്നവൻ
കൊടിയ ചൂടേററുന്നോ
കടലിൻ മകനാം നീ?

78 വാനത്തു തിങ്ങിവിങ്ങും
വെണ്ണിലാക്കതിർച്ചാട്ട-
വാറങ്ങു മാറിൽക്കൊണ്ട-
വാറങ്ങു വരാംഗിയാൾ 424

76 നീങ്കാ മായൈ യവർതമക്കു നിറമേതോററു പ്പുറമേപോയ്
എങ്കാക്കിടക്കു മെറികടർക മെനക്കും കൊടിയൈ യാനായേ
ഓങ്കാ നിൻറ വിരുളായ്വ ത്തുലകൈ വിഴുങ്കി മെന്മേലും
വീങ്കാനിൻറകരു നെരുപ്പിനിടൈയേ യെഴുന്ത വെണ്ണെരുപ്പേ

77 കൊടിയൈ യല്ലൈ നീ യാരൈയും കൊല്കിലായ്
വടുവി ലിന്നമു തത്തൊടും വന്തനൈ
പിടിയിൻ മെൻനടൈ പ്പെണ്ണൊടെ ൻറാലെനൈ-
ച്ചുടുതി യോകട റേറൻറിയ തിങ്കളേ

78 മീതു മൊയ്ത്തെഴു വെണ്ണില വിൻകതിർ
ത്തൂമാത്തു മത്തികൈ മെൻമുലൈ മേറ്പട

വാരുററൊരന്നപ്പേട
    കനലിൽപ്പെട്ടും പോലെ
വാരിജപ്പൂമെത്തയിൽ
    വീണുരുണ്ടാടൽപ്പെട്ടാൾ,

79 നീങ്ങാതെ പരന്നുള്ള
    പൂനിലാക്കതിരേററു
മങ്ങിയാ മനോജ്ഞാംഗി
    വേവുററു തളന്നു പോയ്
വിടന്ന ചെന്താമര-
    പ്പൂക്കളും വാടിത്തെല്ലു
കിടന്ന നേരം പൂവ-
    ലാംഗിയും വാടീടിനാൾ.

80 ചന്ദനം സുരഭിലം
    മേനിയിൽപ്പൂശുന്തോറും
സുന്ദരി താപാത്തയാ-
    യുഴന്നാ; ളാളീജനം
പൊൻതാലവൃന്തം കൊണ്ടു
    വീശവേ കൊങ്കത്തട-
ത്തിങ്കലും കനലൊളി;
    മരുന്നില്ലീ മാലിന്നോ. 434

ഓതി മപ്പെടൈ വെങ്കന ലുറെറന-
പ്പോതു മൊയ്ത്തമ ളിപ്പുരണ്ടാളരോ

79 നീക്ക മിൻറി നിമിർന്ത നിലാക്കതിർ
താക്ക വെന്തു തളർന്തു ചരിന്തനൻ
ചേക്കൈ യാകി മലർന്ത ചെന്താമരൈ
പ്പൂക്കൾ പട്ടത പ്പൂവൈയും പട്ടനൾ

80 വാശ മങ്കല വൈക്കളി വാരിമേർ
പൂശ പ്പൂശ പ്പുലർന്തു പുഴങ്കിനള്
വീശ വീശ വെതുമ്പിനൺ മെന്മുലൈ
ആശൈ നോയ്ക്കു മരുന്തുമു ണ്ടാങ്കൊലോ.

81 പൂമ്പൊടി ചിന്തും പുതു
　　പൂക്കളെക്കൊണ്ടും പുത്തൻ
നാമ്പെഴും തളിരാലും
　　തീർത്തുള്ള പൂമെത്തകൾ
പൂമേനിച്ചൂടാൽക്കരി-
　　ഞ്ഞീടവേ യവമാററി-
ത്തായമാക്കൊക്കും ചേടി-
　　മാരവരോരോന്നായി
ആയവർ വീണ്ടും വീണ്ടും
　　വിരിച്ചാരേവം മെത്ത-
യായിരത്തിരട്ടിയാ-
　　യട്ടക്കിവെച്ചാരല്ലോ.

(വൃത്തഭേദം)

82, 83 അങ്ങനെ കന്യക കന്നിമാടത്തിലെ-
പ്പൊന്നൊളിപ്പൂമെത്തതന്നിൽ ശയിക്കവേ
മിന്നലൊളി മേനിയാളെപ്പൊട്ടന്നനെ-
ക്കണ്മുന്നിലായ് ക്കണ്ട കാമവിവശനാം
ശ്രീരാമദേവനോ മാമുനിയൊത്തുതൻ
നേരാമനുജനുമൊന്നിച്ചു ചെല്ലവേ
മന്നൻ ജനകനവരെയെതിരേററു
നിന്നാ, രനന്തരമുത്തമമായൊരു 448

81 തായ രിററ്പരി ചേടിയർ താഉള്ള
വീയ രിത്തളിർ മെല്ലണൈ മേനിയില്
കായെ രിക്കരി യക്കരി യക്കൊണർന്തു
ആയി രത്തിനിരട്ടി യട്ടക്കിനാർ.

82 കന്നി നന്നക രിർകമഴ് ചേക്കെയുൾ
അന്ന മിന്നണ മായിന ളായവൾ
മിന്നിൻ മിന്നിയ മേനി ക ണ്ടാനെന-
ചൊന്ന വണ്ണലുക്കുററു ചൊല്ലുവാം

83 ഏകി മന്നൈ ക്കണ്ടെതിർ കൊണ്ടവൻ
ഓക്കൈ യോട്ട മിനിതുകൊ ണ്ടുയ്ത്തിട-

പൊന്മേട തന്നിലവരെ സ്സമാദരി-
ച്ചൃഷിഷത്കൗതുകം സൽക്കരിച്ചീടിനാൻ.

84 ചെന്താമരത്തിരുച്ചേവടിപ്പൂംപൊടി
തന്തളിർമേനിയിലേററവൾ തന്മകൻ
വന്തപസ്സാകാരമാർന്നു വന്നാൻ ശതാ-
നന്ദനാമന്ദിരം തന്നിലമന്ദമേ.

85 വന്ന തപോധനൻ തൻപദം കുമ്പിനാൻ
സുന്ദരൻ ശ്രീരാമനാനന്ദപൂർവ്വകം
തന്നേക്കെതിരേററു വന്നതാമഗ്ഗാധി-
നന്ദനൻ തന്നരികത്തു ചെന്നീടിനാൻ.

86 ഗാധിസുതനാം തപസ്വിയോടിങ്ങനെ-
യോതിനാൻ ഗൗതമനന്ദനൻ സാദരം:-
''പൂതമീഭൂതലംചെയ്ത തപോഫല-
മേതാദൃശം യുഷ്മദാഗമനോത്സവം.'' 452

പ്പോക പൂമിയിർ പൊന്നക രന്നതോർ
മാക മാട ത്തമൈനവരും വൈകിനാർ

84 വൈക മവ്വഴിമാതവം യാവുമോർ
ചെയ്കൈ കൊണ്ടു നടന്തെന ത്തീതറു
മൊയ്കൊാം വീരൻ മുളരിയ ന്താളിനാൻ
മെയ്കൊൺ മങ്കൈ യരുൺ മുനിമേവിനാൻ

85 വന്തെ തിർന്ത മുനിവനൈെ വള്ളല്ലും
ചിന്തൈ യാര വണങ്കല്ലും ചെൻെറതിർ
അന്ത മില്കുണ ത്താനെടി താശികൾ
തന്തു കോശിക ൻറൻമരു കെയ്തിനാൻ

86 കോത മൻറരു കോമുനി കോശിക
മാത വൻറനൈ മാമുക നോക്കിയി-
പ്പോതു നീയിവട് പോതപി പ്പൂതലം
ഏതു ചെയ്ത തവമെ ൻറിയമ്പിനാൻ

87 ആ സരോജാസനദേവസമാനനാം
ഭാസുരാത്മാ ശതാനന്ദതപസ്വിയെ
ആസാദിതശാസ്ത്രതത്ത്വനാം കൗശിക-
നാസ്ഥയാ നോക്കിപ്പറഞ്ഞിതേവം വിധം:-

88 "കേൾക്ക തപോനിധേ! താടകാഭീതിയെ-
പ്പോക്കിയ വീരനീ രാജകുമാരനാം.
പിന്നെയെൻ യാഗത്തെ രക്ഷിച്ചു, നിന്നുടെ
ധന്യയാമമ്മയ്ക്കു ശാപമൊഴിച്ചുടൻ
എന്നുള്ളിലുള്ളോരിടരാകവേ നീക്കി-
യെന്നുള്ളതെല്ലാമറിഞ്ഞാലുമേ ഭവാൻ."

വിശ്വാമിത്രോപാഖ്യാനം

89 ഇങ്ങനെ കൗശികൻ ചൊല്ലവേ ഗൗതമ-
നന്ദനനോതിനാനാനന്ദമഗ്നനായ്:-
"എല്ലാം തവ ദയാവായ്പിനാൽ വന്നതെ-
ന്നല്ലോ നിനപ്പു ഞാൻ താപസോത്തംസമേ!
അല്ലായ്കിലീവീരരാജന്യനന്ദന-
രെല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെങ്ങനെ ചെയ്‌വതും?" 468

87 പൂന്തൺ ചേർക്കൈ പ്പുനിത നൈയേ പൊരു
ഏയ്ന്ത കോൺമൈ ച്ചതാനന്ത നെൻറുമൈ
വായ്ന്ത മാതവൻ മാമുക നോക്കി നൂല്
തോയ്ന്ത ചിന്തൈയൻ കൗശികൻ ശൊല്ലുവാൻ

88 വടിത്ത മാതവ കേട്ടിയി വ്വള്ളറാൻ
ഇടിത്ത വെങ്കര ററാടകൈ യാക്കൈയും
അട്ടുത്തെൻ വേള്‌വിയു നിന്നമൈ ശാപമും
മുടിത്തെ ന്നെഞ്ച ത്തിടർമുടി ത്താനെൻറാൾ

89 എൻറു കോശികൻ കൂറിട വീറിലാ
വൻറ പോതനൻ മാതവ നിന്നരുൾ
ഇൻറു താനുള തേലരി തിയാതിന്ത
വെൻറി വീരർ ക്കെനപ്പും വിളയ്പ്പിമേല്

90 ഇന്ദ്രനീലോപലം നീലോല്പലം ലസ-
ദിന്ദിന്ദിരകുല, മംബുദജാലവും
ചന്തമെഴുന്ന കായാവിൻ സുമമിവ-
യ്ക്കേറ്റു മഴകുററതാം തിരുമെയ്യൊളി
സന്തതാനന്ദസന്ദായകം കണ്ടു ക-
ണ്ടന്തരാ നന്ദിച്ചുകൊണ്ടതിശാന്തനാം
വന്ദ്യ യമി ശതാനന്ദൻ മൊഴികയാ-
യിന്ദുസമാനനം നോക്കിയേവം വിധം:-

91 "നാഥ! നറുമലർ മാല പൂണും വിശ്വ-
നാഥ! കഥിപ്പൻ കഥ യൊന്നു കേൾക്ക നീ
ഗാഥിസുതനീ മുനി പുരാ ധാത്രിക്കു
നാഥനായ് നീണാൾ നയിച്ച കാരുണ്യവാൻ.

92 ധമ്മസംരക്ഷണം ചെയ്തു വാഴുംകാല-
മത്തഹാൻ കാട്ടിൽ നായാട്ടിന്നെഴുന്നെള്ളി
ബ്രഹ്മഷി ലോകൈകവന്ദ്യൻ വസിഷ്ഠൻെറ
ധമ്മാശ്രമത്തിൽക്കരേറിനാൻ ഭൂപനും.

93 മാന്യനാം മന്നനു വേണ്ടും സപര്യക-
ളന്നുനടത്താനരുന്ധതീജാനിയും 486

90 എള്ളില് പൂവൈയും മിന്തിര നീലമും
അള്ളല് വേലൈയു മമ്പുത ചാലമും
വിള്ളും വീയുടൈ പ്പൂവൈ മേവുമെയ്
വള്ള റന്നൈ മതിമുക നോക്കിയേ

91 നറുമ ലർത്തൊരടെ നായക നാ നനക്കു
അറിവു റത്തുവെൻ കേളി വ്വരുന്ത വൻ
ഇറൈയെ നപ്പുവി ക്കീറില്പ ല്ലാണ്ടെലാം
മുറൈയി നീർ പുര ന്തേയരുൺ മുററിനാൻ

92 അരചിൻ വൈകി യറനി നമൈന്തുഴി
വിരശ്ശു കാനിടൈ ച്ചെൻറനൻ വേട്ടൈ മേല്
ഉരചെയ് മാതവ ത്തോങ്ക വശിട്ടനും
പരശ്ശു വാനവൻ പാലണൈ ന്താനരോ.

93 അരുന്തതി കണവൻ വേന്തർ കരുങ്കടൽ മുറൈയി നാററി
ഇരുന്തരു ടരുയി യെന്ന വിരുന്തുഴി യിനിതു നിർക

ഉന്നി വിളിച്ചു സുരഭിയെപ്പീയൂഷ-
സന്നിഭമന്നാദിയാനയിച്ചീട്ടവാൻ.
നന്നായ് ചുരത്തിനാളദ്ദേവധേനവു-
മെന്നതുനേരമുരച്ചാൻ വസിഷ്ഠനും:-

94 'മന്നവ! ഷഡ്രസപൂരിതമാകുമീ-
യന്നമനീകിനിയൊത്തു ഭുജിക്കുക'
വന്ദ്യവസിഷ്ഠവാക്യത്താൽ നരേന്ദ്രനും
നന്ദിച്ചുകൊണ്ടാനതിഥിസൽക്കാരവും
പിന്നെ നറുമലർ മാല്യം സുരഭില-
ചന്ദനാദ്യാദിയാമംഗരാഗങ്ങളും
വന്നു ചേർന്നു സകലർക്കും; ശ്രമം തീർത്തു
മന്നനുമോത്തുണർത്തീടിനാനിങ്ങനെ:-

95 'മാമുനേ! യങ്ങെഴുന്നേററീല, സൈന്യമോ
മാനിതമായിതിഗ്ഗോവിനാലിങ്ങനെ
മന്നവർക്കല്ലേ വിധിച്ചു വേദാദിക-
ളുന്നതവസ്തുക്കളാകയാലങ്ങിനി

96 മാഹാത്മ്യമേറുമിക്കാമസുരഭിയെ
മാനിച്ചെനിക്കു തന്നാലും വിരഞ്ഞിനി' 504

വിരുന്തിനി യമൈപ്പെ നെന്നാ ചുരവിയൈ വിളിത്തു നീയേ
ത്തുരന്തരു ളമിർത മെന്ന വണ്മൈയൈ ചുരന്ത തൻേറ

94 അറുചുവൈ ത്തായ വുണ്ടി യരചനിൻ നനിക ത്തോട്ടും
ചെറുകെന വളിത്തു വേന്തോ ടിയാവരും തുയ്ത്ത പിമെൻറ
നറുമലർ ത്താരും വാച ക്കലവൈയും നല്‌ക ലോട്ടം
ഉറുതുയർ തണിന്തുമന്ന നയ്ത്തുണ ന്തുരൈക്ക ലുററാൻ.

95 മാതവ വെഴുന്തി ലായ്നീ വയപ്പുടൈ പ്പടൈകട് കെല്ലാം
കോതറു മമിർത മിക്കോ വുതവിയ കൊൾകൈ തന്നാല്
തീതറു കണത്താൻ മിക്ക ചെഴുമറൈ തെരിന്ത നൂലോർ
മേതരു പൊരുള്കൾ യാവും വേന്തരു ക്കൈയ്യെ തന്നാല്

96 നിർകിതു തകുവ തൻറാ നീടരും ചുരപി തന്നൈ
എറ്കരു ളെൻറ ലോട്ട മിയംപലൻ യാതും പിന്നർ

മൗനമാണ്ടാൻ മുനി ചെററുനേരം പിന്നെ-
യാനരപാലനോടോതിനാനിങ്ങനെ:-
'നൽക്കൊലവാളാന്ന രാജനങ്ങയ്ക്കിതു
വൽക്കലധാരി ഞാനേകില്ല ചൊല്ലുവൻ.
കേൾക്ക! തനിയേ വരുമിപ്പശു തവ-
പക്കലെന്നാകിലോ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളുക'

97 ഇത്ഥം ശ്രവിച്ചിദമിദ്ധമെന്നോർത്തുട-
നത്ഥാനവും ചെയ്തു പാർത്ഥിവോത്തംസവും
ബദ്ധമാമുത്സാഹമോടേ സുരഭിയെ-
ബ്ബദ്ധയാക്കിപ്പുറപ്പെട്ടനേരം ദ്രുതം
വിദ്ധമാക്കിസ്സ്വയം ബന്ധന, മോതിനാ-
ളദ്ധേനു ദേവർഷിവര്യനോടിങ്ങനെ:—
'വിദ്യമാനൻ ഭവാൻ സർവ്വവേദാംഗാദി-
വിദ്യയു,മെന്തെന്നെ വിട്ടുകൊണ്ടീടുവാൻ'?

98 ചൊന്നാൻ വസിഷ്ഠനും 'ഞാനല്ല നല്ലിയ-
തിന്നാ നൃപൻ സ്വയം നിന്നെ ബന്ധിച്ചതേ.'
എന്നതു കേട്ടു സുരഭി കുപിതയായ്
ചൊന്നാൾ:- 'മുടിക്കുവൻ ഞാൻ തന്നെയിപ്പൊഴേ
മന്നവനുള്ള പടകളെല്ലാ'; മുടൻ
തന്നുടെ മേനിരോമങ്ങളെഴുന്നുപോയ്! 524

വറ്കവൈ യുടൈയെൻ യാനോ വഴങ്കലെൻ വരുവ താകിറ്
കൊർകൊൾവേ ലുഴവ നീയേ കൊണ്ടകല് കെൻറു കൂറ

97 പണിത്തു പുരിവെ നെന്നാ പ്പാർത്തിപ നെഴുന്തു ചെങ്കി-
പ്പിണിത്തനൻ ശുരപി തന്നൈ പ്പെയർ വുഴി പ്പിണിയൈ വീട്ടി
മണിത്തട ന്തോളി നാർക ക്കൊട്ടത്തിയോ മറൈകൾ യാവും
കണിത്തവെം പെരുമ വെന്നക്കൈലമറൈ മുനിവൻ ചൊല്വാൻ

98 കൊട്ടത്തിലെൻ യാനേ മററക്കൈ കെഴു വേന്ത ൻറാനേ
പിടിത്തകല് വുററ തെന്ന പ്പെരും ചിനം കതുവു നെഞ്ചോടു
ഇടിത്തെഴു മുരശു വേന്തൻ ചേനൈയൈ യാനേ യിൻറു
മുടിക്കുവെൻ കാണ്ടി യെന്നാ മൊയ്മ്മയിർ ചിലിർത്തതൻേറ

99 വേടരും ചീനരും പിന്നെ യവനരു-
മേവം പലപല ജാതിയിൽപ്പെട്ടവർ
വേഗം പടക്കോപ്പുമേന്തിപ്പുറപ്പെട്ടു
ധേനുവിൻ രോമപടലിയിൽ നിന്നഹോ!
വേന്തൻെറ കെല്പുററ സേനയെയപ്പട
വെട്ടിയെരിഞ്ഞു നുറുക്കിയ വേളയിൽ
വേവലാതിപ്പെട്ടു കോപിച്ചു വന്നിതു
വേലേന്തുമാനൃപൻ തന്നുടെ മക്കളും.

100 അക്കാമധേനുവിൻ ശക്തിയാലല്ലിതു
മിക്ക വേദജ്ഞൻ മുനിക്കുള്ള മായയാം
ധിക്കാരിയായ മുനിതൻ ശിരസ്സിന്നു
വെക്കമെരിഞ്ഞിടാമെന്നോർത്തു രുഷ്ടരായ്
അക്കൗശികന്മാരട്ടക്കേ വസിഷ്ഠൻെറ
നൽക്കോപവഹ്നിയിലായവർ ചാമ്പലായ്.

101 അയ്യിരുപത്തുസുതരുമഴിവതു-
മിയ്യരചൻ കണ്ടു കോപിച്ചുകൊണ്ടുടൻ
നെയ്യൊഴിച്ചുള്ളതാം തീയ്യുപോല്യജ്വലി-
ച്ചയ്യും വെടിഞ്ഞൊരു തേരിലേറീടിനാൻ.
കൈയ്യിലെടുത്തുള്ള വില്ലു കുലച്ചു കൊ-
ണ്ടെയ്യും ശരനിര കണ്ടൊരു മാമുനി 544

99 പപ്പര രെയിനർ ചീനർ ചോനകർ മുതല പല്ലോർ
കൈപ്പടൈ യവനി രനാട്ടും കപിലൈമാ ട്ടുതിത്തു വേന്തൻ
തുപ്പുടൈ ച്ചേനൈ യാവും തൊലൈവുറ ത്തുണിത്ത ലോട്ടും
വെപ്പുടൈ ക്കൊടിയ മന്നൻറ നയർകൾ വെകുണ്ടുമിക്കാർ

100 ചുരപിയിൻ വലിയി തൻറാർ ചുരുതിണ്ടു ലുണര വല്ല
വരമുനി വഞ്ച മെന്നാ മററവൻ ശിരത്തൈ യിന്നേ
അരികുതു മെന്ന പ്പൊങ്കി യടർത്തന രടര വന്നാൻ
എരിയെഴ വിഴിത്ത ലോട്ട മിറന്തനർ കുമര രെല്ലാം.

101 ഐയിരു പതിൻമർ മൈന്ത രവിന്തമൈ യരശൻ കാണാ
നെയ് പൊഴി കനലിർ പൊങ്കി നെട്ടും കൊടി ത്തേർകടാവി-

കൈയ്യിലിരിക്കമബ്രഹ്മദണ്ഡത്തൊടാ-
'യീയ്യായുധങ്ങൾ തടുക്ക'കെന്നോതിനാൻ.

102 ദിവ്യാസ്ത്രമുൾപ്പെടെ മന്നനറിവുള്ള
ഭവ്യായുധങ്ങളയച്ചതഖിലവും
ദിവ്യമബ്രഹ്മദണ്ഡം ഗ്രസിച്ചിങ്ങനെ-
യവ്യാഹതം വിളങ്ങുന്നതു കാൺകവേ
അവ്യാജഭക്തി കലർന്നു വാഴ്ത്തീ നൃപ-
നവ്വീധരായുധപാണിയാം ദേവനെ
ശര്വനുമപ്പോൾ പ്രസാദിച്ചു നൽകിനാൻ
ഖര്വേതരഗുണം ദിവ്യായുധം ക്ഷണം.

103 വിട്ടാൻ നൃപനതു മാമുനിതന്നേക്കു
ചുട്ടാൻ ഭുവനങ്ങളെന്നഞ്ചി വാനവർ
ഒട്ടുമുൾക്കൊണ്ടൊളി ചിന്നി മേനിയിൽ
പൊട്ടിക്കിളന്നു പുറപ്പെട്ട തീപ്പൊരി
ഒട്ടലരെച്ചുട്ടമീശാസ്ത്രമപ്പൊഴ-
മ്മട്ടിലമോഘമഹത്വമെഴുന്നതായ്

104 കണ്ടാനരചന് നതുകാൺകെയോത്തുപോ-
"യാണ്ട തപശ്ശക്തിപൂണ്ടവർക്കെന്നിയേ
ഉണ്ടാകയില്ലീ മഹത്വമന്യർക്കു; ഭൂ-
മണ്ഡലനാഥപ്രഭാവം പ്രഭാവമോ?" 564

കൈതൊടർ കണൈയി നോട്ടം കാർമുകം വളൈയ വാങ്കി
എയ്തനൻ മുനിയും തൻകൈ തണ്ടിനൈ യെതിർക വെൻറാൻ

102 കടവുളർ പടൈക ളീറാക്കററന പടൈകൾ യാവും
വിട വിട മുനിവൻ റണ്ടം വിഴുങ്കിമേല് വിളങ്കല് കാണാ
വടവരൈ വില്ലി തന്നൈ വണങ്കിനൻ വഴുത്ത ലോട്ടം
അടല്പുടു പടൈയൊ ൻറീയാ വന്നവ നകൻറാ നൻേറ

103 വിട്ടനൻ പടൈയൈ ദ വന്തൻ വിണ്ണുളോ രുലകൈ യെല്ലാം
ചുട്ടന നെന്ന വഞ്ചി ത്തുളങ്കിനർ മുനിയും തോൻറി
ക്കാട്ടിയ പടൈയൈ യുണ്ടു കിളർന്തനൻ കിളരു മേനി
മുട്ടവെം പൊറികൾ ചിന്ത പൊരുപടൈ മുരണ്ടതീറേ

104 കണ്ടന നരചൻ കാണാ ക്കലൈമറൈ മുനിവർ ക്കല്ലല്
തീണ്ടിറല് വലിയം തേശു മുളമെനല് ചീരി തൻറാല്

ഇണ്ടലോടേവം നിനച്ച കൗശികനു–
മണ്ടർകോൻ ദിക്കിലണഞ്ഞാൻ തപസ്സിനായ്.

105 ആ രാജപുംഗവൻ ബ്രഹ്മർഷിതൻ തപഃ–
പ്രാഭവം കണ്ടു ചിന്താകുലനായ്പ്പരം
ആ വിധമുള്ള തപഃശക്തി നേടുവാ–
നായിത്തുനിഞ്ഞോ; നതുകണ്ടു വാസവൻ
ആവില ചിത്തനായ് ദേവാംഗനാരത്ന–
മായ തിലോത്തമ തന്നെയയക്കയായ്.

106 അംഗനാരൂപത്തിലാകൃഷ്ടനായ് മുനി–
യംഗജബാണമേററുള്ളമഴിഞ്ഞുടൻ
അങ്ങനെ കാമജലധിയിൽ രാപ്പക–
ലങ്ങുമുഴകി, പ്പരിണതപ്രജ്ഞനായ്
പൊങ്ങിനാൻ പിന്നെ, യച്ചെയ്തികളാകവേ
നഞ്ഞെന്നു നണ്ണിച്ചിരിച്ചുപോയ് കൗശികൻ.

107 വിണ്ണവർകോൻതൻെറ വഞ്ചനയെന്നതു
തിണ്ണമറിഞ്ഞു മുനി ശപിച്ചീടിനാൻ:
"മന്നിലൊരു മർത്ത്യനാരിയായ്പ്പോക നീ"
യെന്നിങ്ങനെ കട്ടം കോപത്തോടേ മുനി 582

മണ്ടല മുഴുതും കാക്കു മൊയ് മ്പൊരു വലിയൻറെന്താ
ഒണ്ടവം പുരിയ വെണ്ണി യുമ്പർകോ ൻറിശൈയൈ യുററാൻ

105 മാണ്ട മാതവത്തോൻ ചെയ്തവലനൈയേ മനത്തിനെണ്ണി–
പ്പൂണ്ടമാതവത്തനാകിയ രചർകോൻ പൊലിയു നീർമൈ
കാണ്ടലുമമരർ വേന്തു ണക്കുറു കരുത്തി നോട്ടം
തൂണ്ടിന നരമ്പൈമാരുട്ടിലോത്തമൈയെന്നു ഞ്ചോൻമാനൈ.

106 അന്നവർ മേനി കാണാവനങ്കവേള് ചരങ്കള് പായ–
ത്തന്നുണർ വഴിന്തു കാതറ് ചലതിയിന ഴുന്തി വേന്തൻ
പന്നരും പകനീർ വുററുപ്പ രിണരർ തെരിത്ത നൂലിൻ
നന്നയ മുണർന്തോനാകി നഞ്ചെനക്കനൻറു നക്കാൻ

107 വിൺമുഴുതാളി ചെയ്ത വിനൈയെന വെകുണ്ടു നീ പോയ്
മൺമകളാതി യെൻറു മടവര റന്നൈ യേവി–

കണ്ണും ചുവപ്പിച്ചു പെട്ടെന്നവിടത്തിൽ
നിന്നുപോയാൻ യാമ്യദിക്കുനോക്കീ സ്വയം.

ത്രിശങ്കുകഥ

108 അങ്ങെത്തിയുഗ്രതപസ്സുചെയ്യും പൊഴ-
തന്നയോദ്ധ്യാധിപനാമ'ത്രിശങ്കു'വും
തന്നുടലോടെ വാനോർപുരി പൂകണ-
മെന്നുള്ളൊരാശ വസിഷ്ഠനോടോതിനാൻ
എന്നതു കേട്ടു കുലഗുരു ചൊല്ലിനാ-
'നിന്നെനിക്കേതുമതാവില്ല, മന്നവ!'

109 ചൊല്ലീ നൃപനും 'ഭവാനിതു സാധിക്ക-
യില്ലെങ്കിലീമന്നിൽ മററു വല്ലോരെയും
നല്ലപോലെൻഹിതം ചെയ്യുന്നവരെ ഞാൻ
മെല്ലവേ തേടി യജ്ഞാദി ചെയ്യിക്കുവൻ'
എന്നതു കേട്ടു വസിഷ്ഠനോതീ 'കേൾക്ക
മന്നവ! പൂർവ്വികാചാര്യനെ വിട്ടു നീ
നിന്നിഷ്ടമേകിട്ടമന്യനെത്തേടുകി-
ലിന്നു നീ നീചചണ്ഡാലനായ്പ്പോയിട്ടും''

110 പൂമകൻ തന്മകനേകിയ ശാപത്തി-
നാൽ മഹാതേജസ്വിയായ നരവരൻ 600

കൺമലർ ചിവപ്പ വുള്ളങ്ങ് കറുപ്പുറ ക്കടിതി നേകി
എണ്മരിൻ വലിയ നായ വെമൻറിശൈ തന്നൈ യുററാൻ

108 തെൻറിശൈ യതനൈ നണ്ണി ച്ചെയ്തവ ഞ്ചെയ്യും ചെവ്വി
വൻറിറ ലയോത്തി വാഴ മൻറിരി ചങ്കു വെൻപാൻ
തൻറുണൈ ക്കുരുവൈ നണ്ണി ത്തനുവൊടു ത്തുറക്ക മെയ്ത
ഇൻറെനക്കരുള്ളു കെന്ന യാനറി ന്തിലന തെൻറാൻ.

109 നീനക്കൊലാ താകി നൈയ നീണില ത്തിയാവരേനും
മനക്കിനി യാരൈ നാടി വകുപ്പല്യാൻ വേള്വി യെന്ന-
ച്ചിനക്കൊടു ന്തിറലോയ് മുന്നർ ത്തേശികർ പിഴൈത്തു വേറോർ
നീനക്കിതനാടി നിൻറായ് നീചനായ് വിട്ടതി യെൻറാൻ.

110 മലരുളോൻ മൈന്തൻ മൈന്ത വഴങ്കിയ ശാപ ന്തന്നാല്
അലരിയോൻ റാന നാണും പഴിവിഴ ന്തരയർ കോമാൻ

കോമളത്താമരത്താരൊത്ത തന്മുഖ-
മാകെ വാടീ ലോകമെല്ലാമികഴ്ത്തിട്ടും
നീചജന്മാകാരമേററിതന്നേരമേ
നീലാരവിന്ദനയന! നിരുപമ!

111 ഹാരകിരീടാദിയാഭരണങ്ങള-
ന്നേരം കറുത്ത പൊന്നാകവേ, പൂണനൂൽ
ചാരുപട്ടാംബരമെന്നിവ തോലായി-
താരമ്യമേനിയഴക്കു പുരളവേ
പാരം നിറംകെട്ട പോന്നാൻ ത്രിശങ്കുവും
നേരേ പുരിക്കു തിരികെ, യപ്പോൾ ജനം
ക്രൂരാപഹാസം പൊഴിച്ചു നൃപതിയും
ഘോരാടവീതലം നോക്കിയോടീടിനാൻ.

112 കാട്ടിലെല്ലാമലഞ്ഞീട്ടും വിധൗ ചെന്നു
പെട്ടിതു കൌശികൻ വാഴും വനാന്തരം
കണ്ടതു നേരം മുനിയുമാരാഞ്ഞിതു
'ചണ്ഡാലനായ നീയാരെ,ന്തുവന്നതും?'
ഉണ്ടായതെല്ലാം മൊഴിഞ്ഞാൻ ത്രിശങ്കുവു-
മിണ്ടലോടായതു കേട്ട ഗാഥിസുതൻ

113 'വിണ്ടലം ഞാനേ തരുവ,നൊരു യാഗ-
മുണ്ടതി,നെന്നോതി മാമുനിമാർകളെ 620

പുലരിയങ്ങ് കമലം പോലും പൊലിവൊരീഇ വതനം പൂവില്
പലരുമാങ്കികഴ്തറ് കൊത്ത പടിവം വന്തുററതൻേറ.

111 കാശൊട്ടു മുടിയും പൂണും കരിയതാം കനകം പോൻറും
തുശൊട്ടു മണിയു മുന്നൂല് തോല്തരും തോററം പോൻറും
മാശൊട്ടു കരുകി മേനി വനപ്പഴി ന്തിടവ്വർ വന്താൻ
ശീശിയെ ൻറിയാരു മെള്ളത്തികൈപ്പൊട്ടു പഴവഞ്ചോർന്താൻ.

112 കാനിടൈ ച്ചിറിതു വൈകല് കഴിത്തൊർ നാട് കൗശി കപ്പേർ-
ക്കോനിനി തുറൈയും ചോലൈ കുറുകിനൻ കുറുക വന്നാൻ
ഈനനീ യാവ നെനൈ നേർന്തതി വ്വിടൈയി നെന്ന
മേനികഴ് പൊരുൾക ളെല്ലാം വിളമ്പിനൻ വണങ്കി വേന്തൻ

113 ഇററിതോ വെനന ക്കന്നാൻ യാനിരു വേള്വി മുററി
മററുല കളിപ്പെ നെന്നാ മാതവർ തമ്മൈയെല്ലുവ-

കൊണ്ടുവന്നാനതിനായിപ്പൊട്ടുന്നനെ
'വേണ്ടിതെ'ന്നോതി വിലക്കി വസിഷ്ഠനും,
'കണ്ടീല ശാസ്ത്രത്തിലൊന്നിലും ക്ഷത്രിയൻ
ചണ്ഡാലനായിട്ടു യാഗാഗ്നി കൊൾവതേ'

114 തങ്ങളിതിന്നു കൂട്ടില്ലെന്നു ചൊല്ലവേ
തിങ്ങുന്ന കോപം കലർന്നുടൻ കൗശികൻ
'നിങ്ങളോ വേടരായ്പ്പോകെ'ന്നുരസ്സവേ-
യങ്ങനെയായിട്ടലഞ്ഞാരവരഹോ!

115 'ചണ്ഡാലനായിതാ യാഗാഗ്നിയേകിനേൻ
വിണ്ടലത്തുള്ളവർ വന്നിതു കൊള്ളുവിൻ!'
ചണ്ഡതപസ്വി കുശികാത്മജൻ യജ്ഞ-
ഖണ്ഡം ഭുജിപ്പാൻ, ക്ഷണിച്ചു വാനോർകളെ!
എന്നേ! മഹാത്ഭുതം! വന്നതില്ലാരുമ-
തെണ്ണി നിന്ദിച്ചു ചിരിച്ചാനനന്തരം
മന്നനെ നോക്കി യുരച്ചാൻ 'കയറുക
നിന്നിമേഷാലയം; ഞാനേ തപസ്സിനാൽ
ചൊന്നേൻ' ഉടനേറി നിന്നാനവിടത്തിൽ
വന്നതാം വാനവിമാനത്തിലന്നൃപൻ. 638

ച്ചുററു റു മുനിവർ യാരും തൊക്കനർ വച്വിട്ടൻ മൈന്തർ
കററില മരചൻ വേള്വി കനററുമൈറ പുലൈയർ കീവാൻ.

114 എൻറു മൈത്തിയാങ്കളൊല്ലോ മെൻറന രെന്ന പ്പൊങ്കി-
പ്പുൻെറഴീർ കിരാത രാകിപ്പോകെന പ്പുകറ ലോട്ടും
അൻവ രെയിന രാകി യടവിക ടോറും ചെൻറാർ
നിൻറു വേള് വിയൈയ്യു മുററി നിരാചനർ വരുക വെൻറാൻ.

115 അരചനി പ്പുലൈയർ കെന്നേ യനററുമൈറ മുററി യൈമ്മെ
വിരച്ചുക വല്ലെ യെൻപാൻ വിഴുമിതെ ൻറികിഴ്ന്തു നക്കാർ
പുരചൈമാ കളിററു വേണ്ടെ പ്പോകനീ തുറക്കം യാനേ
ഉരൈചെയ്തേ ൻറവത്തിനെന്ന വോങ്കിനൻ വിമാനത്തുമ്പർ.

116 അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തവേ ദേവരോ
'ഇങ്ങു നീ ചണ്ഡാലനെന്തിനു വന്നതും?
അങ്ങു പൊയ്ക്കൊള്ളുക ഭൂമിയിൽ' കോപത്തൊ_
ടിങ്ങനെ തള്ളിയയച്ചാൻ ത്രിശങ്കുവെ.
താങ്ങററു മന്നൻ തലകീഴ് മറിഞ്ഞങ്ങു
മോങ്ങീ 'ശരണം തപസ്വി'നെന്നിങ്ങനെ.
'അങ്ങു നീ നില്ക്ക നീ നില്ക്കെ'ന്നു കൗശികൻ
തുംഗാരവത്തിൽ ചിരിച്ചുരച്ചീടിനാൻ.

117 'എൻ വാക്കു തെല്ലും മതിക്കാതവമതി
യെൻ നേക്കു കാട്ടിയ വിണ്ണവർ തങ്ങടെ
എല്ലാപ്പദവിയും വാനുലകങ്ങളു-
മേതും മടിയാതെ ഞാനാരചിക്കുവൻ.
സൂര്യനും ചന്ദ്രനും താരങ്ങളും ഗ്രഹ-
മോരോന്നുമെന്നും ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെ
നേക്കു തെക്കുവടക്കായിച്ചരിക്കണം
മിക്കതുമിങ്ങനെ തോററുവൻ ഞാനുടൻ.

118 ശക്രനും നാന്മുഖദേവനും രുദ്രനും
മിക്ക സുരന്മാർ മുനികളുമോതിനാർ:-
'ഒക്കെപ്പൊറുക്ക മുനേ, സാധുരക്ഷണം
ത്വൽക്കമമാം ധർമ്മമേ, നന്നു നന്നായംതു

658

116 ആങ്കവ ൻറുറക്ക മെയ്ത വമരർകൾ വെകുണ്ട നീചൻ
ഈങ്കവ ന്തിട്ടവ തെന്നേയിരുനില ത്തിഴിക വെന്ന
ത്താങ്കലില് വഴിവാൻ മററു ത്താപത ചരണ മെന്ന
ഓങ്കിന നിന്നി ലെന്ന വുരത്തുരു മൊക്ക നക്കാൻ.

117 പേണലാ തികഴ്ന്ത വിണ്ണോർ പെരുംപത മുതലാ മറ്റൈറ-
ച്ചേൺമുഴ തമൈപ്പ ലെന്നാച്ചെഴുംകതിർ കോണാ ടിങ്കൾ
മാണൊളി കെടാതു തെർകു വടക്കവായ് വരുക വെൻറു
താണവോ ട്ടർവ വെല്ലാം ചമൈക്കുവെ നെന്നും വേലൈ.

118 നറൈത്തരു വുടൈയ കോനു നാന്മുക ക്കടവു ടാനും
കുറൈത്തരു കളനു മറൈറ ക്കടവുളർ പിറരും തൊക്ക

അക്കാശ്യപീനാഥനാകും ത്രിശങ്കുവും
നക്ഷത്രമണ്ഡലത്തിങ്കൽ വിലസിട്ടും.

119 രാജർഷിയായ് ഭവാൻ വാഴ്ക! തവയശോ–
രാജി രാജിച്ചിട്ടമഞ്ചുതാരങ്ങളാൽ'
ദേവഗണമേവമോതി മറയവേ
കേവലമാം തപശ്ചര്യ ചെയ്തീട്ടവാൻ
ആവതും വേഗം നടന്നാൻ ജലനിധി-
ക്കാകെയധീശൻെറ ദിക്കുനോക്കി സ്വയം.

ശുനശ്ശേഫകഥ

120 പൂട്ടിയ വില്ലൊട്ടം സേനയോട്ടം സ്വധ–
യീട്ടിയ ചൊല്ലെഴമംബരീഷനൃപൻ
നാട്ടിലുള്ളോക്കുയിരായവൻ പൊന്നണി-
ത്തട്ടിയന്നുള്ളതാം തേരിലേറിത്തദാ
കാട്ടിലലഞ്ഞാൻ നരബലിക്കായൊരു
കുട്ടിയെത്തേടിപ്പലപല ദിക്കിലും.

121 താപസനാമൃഷീകേശൻ വസിച്ചിട്ടും
താരൊളി ചേന്ന വനത്തിലെത്തീ നൃപൻ
തന്നാശചൊല്ലവേ മൂന്നുപേർ മക്കളിൽ
ത്തായസ്സിളയവനുററവനെന്നോതി 676

പ്പൊറുത്തരുൺ മുനിവ നിന്നെപ്പുകല് പുകം രവനൈ പ്പോററും
മറത്തിറ നൻറു താര കണത്തൊട്ട മമൈക വന്നാൻ.

119 അരചമാ തവനീ യാതി യൈന്തു നാട്ടെൻപാല് വന്തുൻ
പുരൈവിള ക്കിട്ടക വെന്നാക്കടവുളർ പോയ പിന്നർ
നീരൈത്തവൻ വിരൈവി നേകി നെട്ടംകടർ കിറൈവൻ വൈകം
ഉരവീട മതനൈ നണ്ണിയുറുതവ മഞ്ഞററും കാലൈ

120 കതൈ വരി ചിലൈവാ ട്ടാനൈ ക്കോമക നമ്പ രീടൻ
ചുതൈതരു മൊഴിയൻ വൈയത്തു യിർക്കുയീ രായ തോൻറല്
വതൈപുരി പുരുട മേതം വകുപ്പവോർ മൈന്തർ കൊൾവാൻ
ചിതൈവിലൻ കനക ത്തേർകൊണ്ടടവികട്ടരുവി ച്ചെൻറാർ.

121 നററവ രിചീകൻ വൈക നനൈവരും പഴവ നണ്ണി–
ക്കൊററവൻ വിനവ ലോട്ടമിശൈന്തനർ കമരർ തമ്മുൻ

തന്തയ്ക്കു മൂത്തവൻ തന്നുയിരെന്നതും
ഹന്ത! ചൊന്നീടവേ മദ്ധ്യമനാം സുതൻ

122 ചൊന്നാൻ നൃപനോട്ട 'ദാരിദ്ര്യമാം ക്ഷീണ–
മൊന്നാകെ മാററുംപടി ഭവാനിക്ഷണം
എന്നെ വളത്തിയോരച്ഛനു നല്ലണം
ഇന്നെനിക്കുള്ള വിലയായ് വരും പണം'.
പിന്നെപ്പിതാവിനെ വന്ദിച്ചു മന്നവൻ
തന്നോടൊരുമിച്ചു തേരിലേറീടവേ
ഉന്നിദ്രതീക്ഷ്ണകിരണൻ ദിനകരൻ
ചെന്നേറി വാനവിമാനമദ്ധ്യം, തദാ

123 മന്നനും മാദ്ധ്യന്ദിനാദി ചെയ്യാൻ, തേരിൽ
നിന്നുമിറങ്ങീ കുമാരനോടൊത്തുടൻ
ദുർന്നിവാരങ്ങളാം ദുർഗ്ഗുണം പോക്കിയോ–
രുന്നതതാപസൻ കൗശികൻ തന്നെയും
അന്നാവനത്തിൽ മുനിസുതൻ കണ്ടതി–
ഖിന്നനായ് തൽപാദപങ്കജം കൂപ്പിനാൻ.

124 ഏറും മരണഭയത്തോടെ മാനസം
നീറി വണങ്ങും കുമാരനെക്കാൺകവേ 694

വെററവ ളിളവ ലെർകേ യെൻറനൽ പിതാമു ന്നൻ ാൽ
മറൈറയ മൈന്ത നക്ക മന്നവൻ തന്നൈ നോക്കി.

122 കൊട്ടത്തരുൾവെറു കൈ വേണ്ടി ററാർകഠാം വിഴമംകൻറ
എട്ടത്തെനൈ വളർത്ത താതൈ ക്കെൻറവ ററാഴ്ത്തു വേന്തൻ
തട്ടപ്പരും തേരി നേറി ത്തടൈയിലാ പ്പടർത ലോട്ടം
ചുടർക്കതിർ ക്കടവുൾ വാന ത്തുച്ചിയം ചൂഴല് പുക്കാൻ.

123 അവ്വയി നീഴന്തു വേന്തനരുംകടൻ മുറൈയി നാററ–
ച്ചെവ്വിയ കരിശി റാനും ചെൻറന നിയമം ചെയ്‌വാൻ
അവ്വിയ മവിത്ത ചിന്തൈ മുനിവനൈ യാണ്ടു ക്കാണാ–
ക്കവ്വൈയി നോട്ടും പാത കമലമ തുച്ചി ചേർത്താൻ

124 വിറപ്പൊട്ടു വണക്കം ചെയ്തു വിടലൈയൈ യിനിതു നോക്കി
ചിറപ്പുടൈ മുനിവ നെന്നേ തെരുമരല് ചെപ്പു കെന്ന

പാരം കരുണയോടാരാഞ്ഞിതാധിക്കു
കാരണമദ്ദയാവാരിധി കൗശികൻ.
'ധർമ്മജ്ഞ! കേട്ടാലുമെന്നെ വിററാ,രെൻെറ
യമ്മയുമച്ഛനുമമീനരപാലനായ്!'

125 ആവൃത്തനും തൻഭഗിനിയും ചെയ്യതാ-
മാവാത്ത കേട്ട വിശ്വാമിത്രനോതിനാൻ;
'ആവിലഭാവമൊഴിക, കാത്തീട്ടവാ_
നാവുമെനിക്കിതാ നിന്നുടെ ജീവനെ'.
പിന്നെത്തിരിഞ്ഞു തൻ പുത്രരെപ്പാർത്തിതു
ചൊന്നാൻ: 'ഇവനു പകരമായ്പ്പോകണം
നിങ്ങളിലാരെങ്കിലുമൊരാളീനൃപ _
നൊന്നിച്ചുട'നെന്നു കേൾക്കവേ മക്കളും

126 തന്നാജ്ഞ കൊള്ളാതെ നില്ക്കവേ കൗശികൻ
തന്നയനങ്ങൾ ചുവന്നൊളി വീശവേ
മിന്നും രവിപ്രഭ നാണിച്ചുപോയ്; മനം
നന്നെത്തപിച്ചിതു; രോമകൂപങ്ങളിൽ
നന്നായ് ബഡവാനലജ്വാല പൊന്തി; തൻ
നന്ദനന്മാരെ ശ്ശപിച്ചാനിതുവിധം:
'കുന്നിയും കാരുണ്യമില്ലാത്തവർ നിങ്ങ-
ളിന്നു മുതൽക്കു പുളിന്ദരായ്ത്തീർന്നീടും!'' 714

അറപ്പൊരു ളുണർന്തോ യെൻറ നന്നൈയും തായൈ താനും
ഉറപ്പൊരുൾകൊണ്ടു വേന്തർ ക്കുതവിന രെൻറാനുറേറൻ.

125 മൈത്തുന നോട്ടു മുന്നോൾ വഴങ്കിയ മുറൈമൈ കേളാ—
ത്തത്തുറ ലൊഴിനീ യാനേ തട്ടപ്പെനി അയിരൈ യെന്നാ
പ്പുത്തിരൻ തമ്മൈ നോക്കി പ്പോകവേ റോട്ടു മെന്നാ
അത്തക മുനിവൻ കൂറ വവർമറു ത്തകറല് കാണാ.

126 എഴുംകതി രവനു നാണ ച്ചിവന്തന നിരുക ണെഞ്ചം
പുഴുംകിനൻ വടവൈ തീയ മയിർപ്പുറം പൊറിയി റുള്ള
അഴങ്കലില് ചിന്തൈ യിർനീ രടവിക ടോറും ചെൻറേറ
ഒഴുങ്കറു പുളിഞരാകി യുറുതുയ രുക വെൻറാൻ

127,128 അങ്ങനെ മാമുനിതൻ കോപമേററിട്ടു
നന്ദനന്മാർ നാൽവരപ്പോൾ ശബരരായ്;
മുന്നിൽനിന്നീട്ടും മരുമകൻതന്നോടു
ചൊന്നാൻ :- "മനം നൊന്തു മാഴ്കൊലാ നീയിനി
ഇന്നിതാ നല്ലവൻ രണ്ടു മന്ത്രം; മാറിൽ
മിന്നിടും മാലയണിഞ്ഞ നീയിപ്പൊഴേ
മന്നവനൊന്നിച്ചു പോക, യൂപസ്തംഭ-
മൊന്നിൽ നിന്നെക്കെട്ടു,മപ്പോൾവിരയെ നീ
നന്നായുരുക്കഴിച്ചീടണം മന്ത്രങ്ങ-;
ളെന്നാൽ ത്രിമൂർത്തികൾ, ദേവരും വന്നിടും.
നിർണ്ണയം യജ്ഞവും പൂർത്തിയാം, നിൻ ജീവ-
നെന്നുമൊരാപത്തു വന്നീടുകില്ലെടോ'
എന്നതു കേട്ടു ശുനശ്ശേഫനും തൊഴു-
തന്നിലം വിട്ടു തിരിച്ചാൻ നൃപനൊടും.

129 ആ മറയോൻ ചൊന്നവണ്ണം കുമാരനു-
മാമന്ത്രയുഗ്മമുരുക്കഴിച്ചീടവേ
അങ്ങു വന്നു ഹംസവൈനതേയവൃഷ-
ഭങ്ങളിൽ മൂർത്തികൾ മൂവരും, ദേവരും.
ഭംഗമെന്യേ മുനിസൂനുവിൻ പ്രാണനും
തുംഗമഖവുമവർ കാത്തുകൊണ്ടിതു. 734

127 മാമുനി വെകുളി തന്നാൻ മടികലാ മൈന്തർ നാല്വർ
താമുറു ചവരരാകച്ചപിത്തെതിർ കലിത്ത ചിന്തൈ
ഏമുറ ലൊഴികെ വിന്നേ പെറുകെന വിരണ്ടു വിഞ്ചൈ
കോമരം കനക്ക നല്കി പ്പിന്നരും കുറിക്ക ലുററാർ

128 അരചനൊ ടേകി യൂപ ത്തുണൈക്കുപി മ്മറൈയൈ യോതിൻ
വിരുത്തുവർ വിണ്ണ ളോരും വിരിഞ്ചനും വിടൈവ ലോനും
ഉരൈ ചെറി വേള്വി മുററു മുന്നുയിർ ക്കീറുണ്ടാകാ
പിരചമെന്താരാ യെന്ന പ്പഴിച്ചൊടും പെയർന്തു പോനാൻ

129 മറൈമുനി യുരൈത്ത വണ്ണ മന്തിര മൈന്ത നായ
ച്ചിറൈയുറു കലുഴ നന്നം ചേമുതർ പിറവു മൂരും
ഇറൈവർ തൊ ക്കമരർ ചൂഴ വിളവറ നുയിരും വേന്തൻ
മുറൈതരു മകമും കാത്താർ വടതിശൈ മുനിയും ചെൻറാൻ

130 എത്തിനാൻ കൗശികനുത്തരദിക്കിലായ്
പൊത്തിനാനംഗുലികൊണ്ടുതൻ നാസിക
ഇദ്ധയോഗം പ്രാണനെല്ലാം സുഷുമ്‌നയിൽ
ബദ്ധമാക്കീയിഡാപിംഗലാമാർഗ്ഗമായ്
ശുദ്ധം പ്രണവവും ധ്യാനിച്ചു നിശ്ചല-
മുത്ഥാനശീഷം നയിച്ചു സമകളെ.
എത്തി വളന്നതാം മൂലാഗ്നി മൂലമായ്
വിദ്ധമാക്കീ തൽകപാലം പൊട്ടുന്നനെ
ഊദ്ധ്വമുഖമായുയന്നു ധൂമം പര-
ന്ന ദ്ധ്വാന്തതുല്യമുലകു മറയ്ക്കയായ്.

131,132 അത്രിപുരാന്തകൻ പണ്ടു ഗജാസുര-
മൂത്തിയുരിച്ചു ധരിച്ച തോലെന്നപോൽ,
മെത്തിയുയന്ന കാർമേഘങ്ങളെന്നപോൽ
പൃത്ഥ്വിയിലെങ്ങും നിറഞ്ഞു ധൂമാവലി
വർദ്ധിതഘോരാന്ധകാരപടലങ്ങ-
ളുത്ഥാപനം ചെയ്തു മൂടി മാർത്താണ്ഡനെ
ഊർദ്ധ്വലോകത്തിലെദ്ദിക്പാലകാക്ഷിയെ-
യിദ്ധരാധാരദിഗിഭനേത്രങ്ങളെ!' 752

130 വടാതിശൈ മുനിയു നണ്ണി മലർക്കര നാശി വൈത്താങ്കു
ഇടാവുപിംകലൈ യാനൈ യ വിതയത്തു ടെഴുത്തൊൻറണ്ണി
വിടാതുപല് പരുവ നിർപ മൂലമാ മുകട്ട വിണ്ട
തടാതിരുട് പടലൈ മൂട ച്ചലിത്തതെ ത്തലമും താവി.

131 എയിലെ രിത്തവൻ യാനൈയു രിത്തനാൾ
പയില്വു റു ഞ്ഞുരി പോർത്തനൻ പൺപെന
പ്പുയല് വി രിത്തെഴും താലെന പ്പൂതലം
കുയില്വു റുത്തി ക്കൊഴും പുകൈ വിമ്മവേ

132 തമന്തി രണ്ടുല കിയാവൈയും താവുറ
നിമിർന്ത വെങ്കതിർ ക്കറൈയു നീങ്കുറ-
ക്കമന്ത മാതിര ക്കാവലർ കണ്ണോട്ടും
ചുമന്ത നാകമുൻ കൺചും പുളിത്തവേ

133 അങ്ങനെ ക്രൂരിരുളെങ്ങും പരക്കവേ
ജംഗമാജംഗമജാതികളാകവേ
എങ്ങുമനങ്ങാതെ നിന്നു പകലവൻ
മങ്ങീ, നടുങ്ങീ ഭയന്നു നിലിമ്പരും.

134 പുണ്ഡരീകോത്ഭവൻ പക്ഷീന്ദ്രകേതു വൈ-
കുണ്ഠൻ കുലിശധരാദിസുരഗണം
ദണ്ഡമേറാങ്ങു വെവ്വേറെ വണങ്ങിനാർ
ചണ്ഡതപസ്വിയെക്കണ്ടുകൊണ്ടീടുവാൻ.

135 വെണ്മതിചൂഡൻ വനമാലി നാന്മുഖ-
നെന്നിവർ വന്നിതു ചൊന്നാർ മുനിയൊടും:-
'ഉണ്മയിൽ വേദപാരംഗതനായ് ഭുവി-
യിന്നാരു വേറെ ഭവാനെന്നിയേ മുനേ!'

136 ആയമി കൗശികനായതു കേട്ടട-
നാനമിച്ചാൻ ശീഷ്, മോതിനാനിങ്ങനെ
'ആര്യമാം കർമ്മഫലമിന്നു കൈവന്നി';-
തങ്ങനെ പോയി മറഞ്ഞാർ ത്രിമൂർത്തികൾ. 768

133 തിരിവ നിർപ ചെകതല ത്തിയാവൈയും
വെരുവ ലുററന വെങ്കതിർ മീണ്ടന
കരുവി യുററ കകനമെ ലാം പുകൈ
ഉരുവി യുററിട വുമ്പർ തുളങ്കിനാർ

134 പുണ്ടരീ കനും പുട്ടിരു പ്പാകനും
കുണ്ടൈ യൂർതി കുലിചിയു മററുള
അണ്ടർ താമും വ ന്തവ്വയി നെയ്തിവേറു
എണ്ട പോതന ൻറനൈ യെതിർന്തനർ.

135 പാതി മാമതി ചൂടിയും വൈന്തുഴായ്
ച്ചോതി യാനമ ത്തുയ്മല രാളിയും
വേത പാരകർ വേറിലർ നീയലാൻ
മാത ചോതന വെന്ന വഴങ്കിനർ.

136 അന്ന വാചകം കേറു ണ രന്തണൻ
ചെന്നി താഴ്ത്തിരു ചെങ്കമ ലങ്കവിത്തു
ഉന്നു നല്വിനൈ യുററതെ ൻേറാങ്കിനാൻ
തുന്നു തേവർതം ചൂഴല്ലട് പോയിനാർ.

137 മുന്നേ നടന്ന കഥകളിവ; പാക്കി-
ലിന്നിതുപോലെ തപസ്സിദ്ധിയാണ്ടവർ
മന്നിലില്ലീ; മഹാൻ നിങ്ങളിൽക്കാരുണ്യ-
മിന്നു കാട്ടീ ; യതുമൂലം കുമാരരേ
നിങ്ങൾക്കസാദ്ധ്യമായെന്തുണ്ട കാര്യങ്ങ-
ളെന്നതുമോക്കണം രാഘവവീരരേ!''

138 എന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലി ഗൗതമനന്ദനൻ;
കുന്നിച്ചൊരത്ഭുതാനന്ദങ്ങളോട്ടടൻ
വന്ദിച്ചു വീരകുമാരരും മാമുനി
തന്നുടെ പാദങ്ങ; ളപ്പോൾ മഹർഷിയും
നന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാനാശീർവചനങ്ങ-
ളെന്നതിൻ ശേഷമണഞ്ഞാൻ നിജാലയം.

രാമൻെറ വിരഹതാപം

139 മാമുനികൗശികൻ തമ്പിയുമായ്ച്ചെന്നു
മെല്ലെയുറക്കറപുക്കോരനന്തരം
കൂരിരുട്ടിൻ കനിക്കൊത്ത നിറമാർന്ന
രാമൻതിരുവടിതാരമത്തിങ്കളും
രാവുമാരാജീവനേത്രയുമായ്സ്വയം
രാവുമുഴവനേകാകിയായ്പ്പോക്കിനാൻ. 736

137 ഈതു മുന്നർ നികഴ്ന്ത യിവൻറു ണൈ
മാത വത്തുയർ മാൺപുടൈ യാരിലൈ
നീതി വിത്തക ൻറന്നരു ണേർന്തനിർ
യാതു മക്കരി തെൻറന നീറിലാൻ.

148 എൻറു കോതമൻ കാതലൻ കൂറിട
വെൻറി വീരർ വിയപ്പൊട്ട വന്തെഴാ
ഒൻറു മാതവൻ റാടൊഴ തോങ്കിയ
പിൻറൈ യേത്തി പ്പെയർ ന്തനൻറന്നിടം.

139 മുനിയും തമ്പിയും പോയ്മുറൈ യാററമക്ക
ഇനിയ പള്ളിക ളെയ്തിനർ പിന്നിരുട്
കനിയും പോല്പവൻ കങ്കുല്യം തിങ്കളും
തനിയും താനുമ തൈയെല്ല മായിനാൻ

140 "വിണ്ണിങ്കൽ നിന്നിങ്ങു നീങ്ങിയിതുപോലെ
പെണ്മണിയാകുമോ മിന്നൽപ്പിണരൊളി?
എണ്ണീടിലായതവിശ്വാസ്യമാകുമോ?
കണ്ണിലുമുള്ളിലും കാണ്മതു കാരണം.

141 കാർമുകിൽവർണ്ണനിളകൊണ്ട പാലാഴി
നേരാം നയനങ്ങളുള്ളൊരസ്സുന്ദരി
എൻകരൾത്താമരസ്സുള്ളിലതുള്ളനു;
പങ്കജമങ്കയാളാണെന്നു നിർണ്ണയം!

142 കാരുണ്യലേശമില്ലെങ്കിലുമാശയാൽ
പാരം വിഷലിപ്തനേത്രങ്ങൾകൊണ്ടവൾ
എന്നെ വിഴുങ്ങിയ മൂലമുലകിങ്ക-
ലെല്ലാമവൾക്കെഴും പൊന്മേനി കാണ്മു ഞാൻ.

143 പൂണാരണിപ്പൊൻകലശങ്ങളെൻപുണ്യ-
മേലാത്തമാറിലമർന്നീലയെങ്കിലും
ചേണററ പുഞ്ചിരി ചെന്തൊണ്ടിയെന്നിവ
ചേരും മതിയൊന്നു കാണുമാറാകുമോ? 902

140 വിണ്ണി നീങ്കിയ മിന്നരു വിമ്മുറൈ–
പ്പെണ്ണി നന്നലം പെററ തുണ്ടേ കൊലോ
എണ്ണി നീതല തെൻററി യേനിരു
ങ്കണ്ണി ലുള്ളും കരുത്തിനും കാൺപനാല്

142 വള്ളർ ചേക്കൈ ക്കരിയവൻ വൈകുറും
വെള്ള പ്പാർക്കടല് പോൻമിളിർ കണ്ണിനാൾ
അള്ളർ പൂമക ളാകുംകൊ ലോവെനതു
ഉള്ള ത്താമരൈ യുള്ളുറൈ കിൻറതാല്.

142 അരുളി ലാളെനി നമ്മന ത്താശൈയാല്
വെരുള നോയ് വിട ക്കണ്ണിൻ വിഴുങ്കലാല്
തെരുളി ലാവുല കിർചെൻറു നിൻറുവാഴ്
പൊരുളെ ലാമവൾ പൊന്നുരു വായവേ

143 പൂണ ലാവിയ പൊർകല ശംകളെൻ
ഏണി ലാക ത്തെഴുതല വെന്നിനും
വാണി ലാമുറു വറ്കനി വായ്മതി
കാണ ലാവതൊർ കാലമു ണ്ടാം.കൊല.

145 മഞ്ജുളമേഖല പൂണ്ടതേർത്തട്ടമാ-
നഞ്ചണി വാളാം നയനം കുചങ്ങളും
പുഞ്ചിരിയെന്നതുമുണ്ടെൻെറയുൾക്കള-
മഞ്ചുമാറാ യമനിത്രയും വേണമോ?

145 കന്നൽക്കരിമ്പു ചിലയേന്തിയോൻ വിര-
ഞ്ഞുന്നം പിഴയ്ക്കാതെ പൂക്കണമാരിയാൽ
എന്നെയിന്നെയ്തു തുലയ്ക്കുമെന്നാലിനി
വന്മയെന്നുള്ള ഗുണമാക്കു തങ്ങിടും?

146 തള്ളിയലയ്ക്കുന്ന പാലാഴിയിലുള്ള
വെള്ളം കണക്കേ പരന്നുള്ള ചന്ദ്രിക
ഉള്ളത്തിലോരും പൊഴുതുയിർ ചൂഴ്ന്നിടും
വെള്ളനിറമാം വിഷമാണു നിശ്ചയം.

147 പോകുമോ പൊല്ലാ വഴിക്കെൻെറമാനസ-
മാകയാലാമലർത്തേന്മൊഴി കന്യയാം.'' 916

144 വണ്ണ മേകലൈ തേരൊൻറു വാണെട്ടും
കണ്ണി രണ്ടു കതിമുലൈ താമിരണ്ടു
ഉണ്ണി വന്ത നകൈയുമെ ൻെറാൻറുണ്ടാല്
എണ്ണും കൂററിനു ക്കിത്തനൈ വേണ്ടുമോ.

145 കന്ന ലിൻകരു പ്പുച്ചിലൈ യാൻ വിരൈ
പൊന്നെ മുന്നിയ പൂങ്കണൈ മാരിയാല്
എന്നൈ യെയ്തു തൊലൈക്കുമെ ൻറാലിനി
വൻമൈ യെന്നുമി താരിടൈ വൈകുമേ

146 കൊള്ളൈ കൊള്ള ക്കൊതിത്തെഴു പാർകടർ
പള്ള വെള്ള മെനപ്പട രുന്നിലാ
ഉള്ള വുള്ള വുയിരൈ ത്തുരുവിട
വെള്ളൈ വണ്ണ വിടമുമു ണ്ടാങ്കൊലോ.

147 ആകു നല്വഴി യല്വഴി യെൻമനം
ആകു മോവതർ കാകിയ കാരണം
പാകു പോൻമൊഴി പൈന്തൊടി കന്നിയേ
യാകും വേറിതർ കൈയുറ വില്ലൈയേ

148 തിങ്കൾ മറഞ്ഞു നിശയാമരചൻെറ
വെൺകുളിർക്കൊററക്കുട ചാഞ്ഞ പോലവേ
വാരുണിദേവിതൻ വാരുററ നെററിക്കു
ചേരുന്ന ചുട്ടിക്കുറി മാഞ്ഞപോലെയും.

149 ഈശൻ ശശാങ്കൻ മറഞ്ഞതുകാരണ-
മാശാംഗനാജനമംഗരാഗാദികൾ
ആകുലപൂർവ്വമഴിച്ചതുമാതിരി-
യാകവേ മാഞ്ഞുപോയ് പൂനിലാവിന്നൊളി.

ഉദയവർണ്ണന

150 തിങ്ങും മലർമാല ചാർത്തിയ മാധവ-
നിങ്ങനെ യാടലിൽപ്പെട്ടു തളരവേ
വിങ്ങുമഴകാണ്ട ചെങ്കമലങ്ങളെ-
യെങ്ങും വിടർത്തും ദിനകരൻ മെല്ലവേ
പൊങ്ങുമിരുളാം കരിന്തുകിൽ മേനിയി-
ലങ്ങണിഞ്ഞുള്ളോരുദയാദ്രിരുദ്രൻെറ
ചെങ്ങിയ മൂന്നാം നുതൽക്കണ്ണുപോലവേ
തുംഗാഭ കൈക്കൊണ്ടുദിച്ചുയന്നീടിനാൻ. 932

148 കഴിന്ത കങ്കു ലരചൻ കതിർ ക്കുടൈ
വിഴുന്ത തെന്നവു മേററിശൈ യാൾച്ചുടർ
ക്കൊഴുന്തു ചേർ നുതർ കോതറു ചുട്ടിപോയ്
അഴിന്ത തെന്നവു മാഴ്ന്തതു തിങ്കളേ

149 വീശു കിൻറ നിലാച്ചുടർ വീന്തതാല്
ഈശ നാമതി യേകലും ചോകത്താല്
പൂശു വെൺകല വൈപ്പനൈ ചാന്തിനൈ
ആശൈ മാത രഴിത്താന രെന്നവേ.

150 തതൈയുമലർ ത്താരണ്ണു ലിവ്വണ്ണു മയല്യഴന്തു തളരു മേല്വൈ
ചിതൈയു മന ത്തിടരുടൈയ ചെങ്കമല മുകമലരച്ചെയ്യു വെയ്യോൻ
പുതൈയിരുളി നെഴുകിൻറ പുകർമുകയാനൈ യിനുരിവൈ-
പ്പോർവൈ പോർത്ത
ഉതയകിരി യെന്നുംകടവുണുതല് കിഴിത്ത
വിഴിയേ പോ ലുതയം ചെയ്താൻ.

151,152 പോരിനല്ലെങ്കിൽ പൊരുളിനോ പൊയ്പോയ
നേരം മുതലേ വരും വേളയും കാത്തു
ഓരോ നിമേഷം യുഗം പോലെ പോക്കുന്ന
നാരീമണിയാൾ, നിജപ്രാണവല്ലഭൻ
വണ്ടുകൾ തെണ്ടുന്ന പൂമാലയുമണി-
ഞ്ഞിണ്ടലകന്നു മണിത്തേരിലിങ്ങനെ
വീണ്ടും വരും കാഴ്ചകണ്ടു ചിത്താഹ്ലാദ-
മാണ്ടു വിലസുന്നമാതിരി, യങ്ങെഴും
പുണ്ഡരീകങ്ങൾ വിടന്നു വിളങ്ങുന്ന
തണ്ടലർപ്പൊയ്കകളക്കാല്യവേളയിൽ.

153 എണ്ണമില്ലാത്ത വേദങ്ങൾ മുഴങ്ങവേ
കിന്നരർ പാടവേ ലോകം സ്തുതിക്കവേ
വിണ്ണവന്മാരും മുനികളും വേദിയ-
രെന്നിവരെല്ലാം കരം കൂപ്പിനില്ക്കവേ
വാരിധി മദ്ദളദ്ധ്വാനം മുഴക്കവേ
വാനാമരങ്ങത്തു നർത്തനം ചെയ്യുന്ന
വാസരനാഥനാം കൃത്തിവാസസ്സിൻെറ
ധൂസരകേശങ്ങളായീ കതിരൊളി. 950

151 വിശൈയാടർ പഞ്ചുമ്പുരവി ക്കരമിതിപ്പ വുതയകിരി വിരിന്ത തുളി
പശൈയാക മറൈയവർ കൈ ന്നറൈ മലരുനിറൈ
പുനലും പരന്തുപായ
അശൈയാത നെടു വരൈയിൻ മുകട്ടു തോറു
മിളങ്കതിർ ചെ ൻറളൈന്തു വെയ്യോൻ
തിശൈയാളു മത കരിയൈ ചിന്തുര മപ്പിയ പോർ ശിവന്തു മാതോ.

152 പണ്ടു വരും കറിചകന്നു പാശറൈയിർ പൊരുൾ
വയിനിർ പിരിന്തു പോന
വണ്ടു തൊടർ നറും തെരിയ ലുയിരനൈയ
കൊഴുനർ വര മണിത്തേരോട്ടും
കണ്ടു മനം കളിചിറപ്പ വൊളികിറന്തു
മെലി പകലും കർപിനാർ പോല്
പുണ്ടരിക മുക മലര വകമലരന്തു
പൊലിന്തനപൂം പൊയ്കൈ യെല്ലാം.

153 എണ്ണിയ മറൈയിനൊടു കിന്നരർക ളിശൈപാട വുലക മേത്ത
വിണ്ണ വരു മുനിവർകളും വേതിയരും കരം കുവിപ്പ വേലൈ യെന്നും
മണ്ണുമണി മുഴവതിര വാനങ്കി നടം പുരിവാ ളിരവി യാന
കണ്ണു തല്വാ നവൻകനക ച്ചടൈ
വിരിന്താ ലെന വിരിന്ത കതിർക ളെല്ലാം.

154 കൊല്ലും സുദർശനം നീക്കി, ക്കുനവളർ
വില്ലു തൃക്കയ്യിലെടുത്ത ദാമോദരൻ
മെല്ലെയിളംകരം കൊണ്ടിനൻ തൃപ്പാദ-
പല്ലവം തൊട്ടു തലോടിനവേളയിൽ
അല്ലാകുമാഴിതന്നക്കരയെത്തിനാ;-
നല്ലെങ്കിലാര്യനുറക്കമുണ്ടായിതോ?
നല്ലമാണിക്യവിളക്കുകളായിര-
മെല്ലാം ജ്വലിക്കുമനന്തതല്പോപരി
ചൊല്ലെഴും പാലാഴിയിൽ പള്ളികൊണ്ടവ-
നല്ലലാമാഴിയിലല്ലോ ശയിച്ചതും.

155 നീങ്ങീ യുഗംപോലെ യാമിനി, നിദ്രയും
നീങ്ങിയെണീററു ഗജേന്ദ്രഗഭീരനായ്
നിത്യനൈമിത്തികാനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങ-
ളെത്തിച്ചു വന്ദിച്ചു താപസപാദരെ
തമ്പിയോടൊത്തു രാഘുവരൻ, മൈഥിലൻ
തന്നുടെ യജ്ഞശാലയ്ക്കകം പൂകിനാൻ.

156 ഉന്നതമാണിക്യമണ്ഡപത്തിൽ സർവ്വ-
സന്നുതൻ കൗശികൻ നാന്മുഖസന്നിഭൻ 968

154 കൊല്ലാഴി നീത്തം കോർ കുനിവയിര
ച്ചിലൈതടക്കൈ ക്കൊണ്ട കൊണ്ടല്
എല്ലാഴി ത്തോരിരവി യിനംകരത്താ ലടി
വരുടി യനന്തല് തീർപ്പ
അല്ലാഴി ക്കരൈ കണ്ടാ നായിരവായ്
മണിവിളക്ക മഴല്യം ചേക്കൈ-
ത്തൊല്ലാഴി ത്തുയിലാതേ തുയരാഴി
നെട്ടും കടല്യ ട്ടു യിൽകി ൻറാനേ.

155 ഊഴിപെയർ ന്തെനക്കങ്ക ലൊരുവണ്ണും പുടൈപെയര വുറക്ക നീത്ത
ചൂഴിയാ നൈ യിനെഴുന്തു തൊന്നിയമ ത്തുറൈ മുടിത്തു ച്ചുരുതി യന്ന
വാഴിമാ തവർപണിന്തു മ നക്കിനിയ തമ്പിയൊടും വമ്പിൻ മാലൈ
താഴുമാ മണിമൗലി ത്താർച്ചെനകൻ
പെരുവേള്വി ച്ചാലൈ ചാർന്താൻ.

156 മുടിച്ചനകർ പെരുമാന മുറൈയാലേ മറൈവേള്വി മുററി ച്ചുററും
ഇടിക്കുരലിൻ മുര ചിയംപ വിന്തിരൻ
പോർ ചന്തിരൻ റോയ് കോയി ലെയ്തി

കോദണ്ഡപാണിയാം ശ്രീരാമദേവനും
സോദരൻ സൗമിത്രിയൊത്തിരുന്നീടിനാൻ.

157 ആ രാജനന്ദനന്മാരുടെ സൗന്ദര്യ-
സാരാമൃതം നയനത്താൽ നുകരവേ
മൈഥിലൻ താപസപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചു
മന്ദസ്മിതം പൂണ്ടു ചോദിച്ചിതിങ്ങനെ:

158 "ആരുവാൻ സ്വാമിൻ! കുമാരകന്മാരിവ-
രാരെന്നു കേൾപ്പതിന്നുണ്ടു മേ കൗതുകം."
ചൊന്നാൻ കുശികസുതൻ: "വിരുന്നാളരായ്
വന്നാരിവർ തവ യജ്ഞമവീക്ഷിക്കുവാൻ.
ചാപവും കാണണമെന്നുണ്ടു, കോസല-
ഭൂപതി നന്ദനരാണിവർ മന്നവ!"
പിന്നെക്കുശികാത്മജൻ മുനി രാഘവ-
നന്ദനൻതന്മഹത്വങ്ങളുരയ്ക്കയായ്. 982

എട്ടത്തമണി മണ്ടപത്തു ളെണ്ട വത്തു
മുനിവരൊടു മിരുന്താൻ വൈന്താർ
വടിത്ത കനി വരിചിലൈ കൈ മൈ-
ന്തനന്തമ്പിയുമരുകിനിരുപ്പമാരോ.

157 ഇരുന്തകുല കുമരർ തമൈ യിരുകണ്ണും മുകന്തഴക പരുക നോക്കി
അരുന്തവനൈ യടിവണങ്കി യാരിവരൈ യുരൈത്തിടുമി നടികളെന്ന
വിരുന്തിനർക ണിന്നുടൈയ വേൾവി കാ-
ണിയ വന്താർ വില്ലും കാൺപാർ
പെരും തകൈമൈ ത്തയരതൻറൻ
പുതല്വരന വവർ തകമൈ പേശ ലുററാൻ.

സൂര്യവംശചരിത്രം

1 ആരറിയാത്തവർ വൈവസ്വതമനു-
വായോരിനകുലകൂടസ്ഥനെബ്ഭുവി?
വേറിട്ടുകാണുന്ന ജീവികളെ ക്ഷുധാ-
വേദന തീർത്തു രക്ഷിക്കുവാനാരുവാൻ
ജ്യോതിർമ്മയചാപമേന്തി ഭൂമങ്കതൻ
പൂതമാം കൊങ്ക ചുരത്തിച്ചുപോൽ പുരാ
ആ ദിവ്യശാസനനാം സാർവ്വഭൗമനീ-
യാദിത്യവംശസമുത്ഭവനാം മഹാൻ.

2 കർമ്മബന്ധങ്ങളകലെച്ചിരം തപോ-
ധർമ്മമേ കൈക്കൊണ്ടു രാജർഷിവര്യനായ
ബ്രഹ്മദേവൻതന്നെയാരോ ഭജിച്ചതി-
സമ്മോഹനാനന്തശയ്യാസമേതനാം
അമ്മഹാതേജസ്വരൂപിയാം ദേവനെ
നമ്മൾക്കു കാണുമാറാക്കും പടി പുരാ
അമ്മഹാനിക്ഷ്വാകുരംഗനാഥാത്മക-
നമ്മനുവംശ്യ, നറിയാത്തതാരുവാൻ?

കുല മുറൈ കിളത്തു പടലം

1 ആതിത്തൻ കുലമുതല്വൻ മനുവിനൈ യാരറിയാതാർ
പേതിത്തവുയിരനൈത്തും പെരും പശിയാല് വരുന്താമല്
ശോതിത്തൻ വരിശിലൈയാണിലമടന്തൈ മുലൈ ചുരപ്പി-
ച്ചാതിത്ത പെരുന്തകൈയു മിവർ കുലത്തോർ തരാപതി കാൺ

2 പിണിയരങ്ക വിനൈയകലപ്പെരുങ്കാലം തവം പേണി
മണിയരങ്ക നെട്ടുമുടിയായ് മലരയനൈ വഴിപട്ടു-
പ്പണിയരങ്ക പ്പെരും പായറ് പരഞ്ചുടരൈ യാങ്കാണ
അണിയരങ്കത്തനാനൈ യറിയാതാരറിയാതാർ,

3 തന്നാൽ തട്ടക്കുവാനാവാഞ്ഞ ദാനവർ
തൻതല കൊയ്യുതൻ നാടേകണമെന്നു
തങ്ങുന്ന സങ്കടം പൂണ്ടിരന്നാനിന്ദ്ര-
നിങ്ങു വന്നപ്പോഴേ വില്ലേന്തിയാരുവാൻ,
സങ്ക്രന്ദനൻ സ്വയം കാളയായ്നില്ക്കവേ
തൻകകുത്തിങ്കൽക്കരയേറി നിന്നുടൻ,
സംഗരത്തിന്നു മുതിർന്നൊരാമന്നവൻ
തുംഗപരാക്രമരാമിവർ പൂർവ്വികൻ.

4 അക്കകുത്തിന്നു പിൻവന്നവരെപ്പററി-
യൊക്കകിട്ടേണ്ടതുണ്ടെനിക്കു വർണ്ണിക്കുവാൻ
അക്കലിശായുധന്നുണ്ടായ വാർദ്ധക്യ-
മൊക്കെയകററുമമൃതമുണ്ടാക്കുവാൻ
ഇക്കുമുരുപകുലോത്ഭവമന്നനാം
പാൽക്കടലാഴ്ത്തിക്കടഞ്ഞു മഹാൻ നിമി.

5 എണ്ണമററുള്ള മഹത്വമിയന്നവ-
രെണ്ണമില്ലാതിക്കുലത്തിൽ പിറന്നവർ
ദണ്ഡചക്രം കൊണ്ടു മൂന്നു ലോകത്തെയും
ദണ്ഡമില്ലാതെ പാലിച്ചവരായവർ.
ദണ്ഡധര! ധരാനാഥ! നീ ബോധിക്ക
പണ്ണാദവർഗ്ഗവും വൻപുലിക്കൂട്ടവും
തണ്ണീർത്തുറയിലൊരുമിച്ചു നില്ക്കുന്ന
വണ്ണമീയൂഴിപാലിച്ചാനൊരു നൃപൻ. 38

3 താൻറനക്ക വെലറ്കരിയതാനവരൈത്തലൈ തുമിത്തു
വാൻററക്കിററികൊലെൻറു കുറൈയിരപ്പവരങ്ക്കൊട്ടത്താങ്കു
ഏൻറെട്ടത്ത ചിലൈയിനനായികല് പുരിന്തവിവർ കുലത്തോർ
തോൻറലൈ പ്പണ്ടിന്തിരൻ കാൺ വിടൈയേ റായ്ച്ചുമന്താനം.

4 അരശനവൻ പിൻനോരൈ യെന്നാലു മളപ്പരിതാല്
ഉരൈ കുറുക നിമിർകീർത്തിയിവർ കുലത്തോനൊരുവൻ കാൺ
നരൈതിരൈ മൂപ്പിവൈ മാററിയിന്തിരന നന്താമല്
കരൈ കടലൈ നെട്ടുവരൈയാറ് കടൈന്ത മുതു കൊട്ടത്താനം

5 കരുതലരും പെരും കണക്കത്താരിവർ മുതലോർ കണക്കിറന്തോർ
തിരുപുവന മുഴുതാണ്ടു ചുടർനേമി ചെല നിൻറോർ

(പാഠാന്തരം)

നില്ലാത ജീവകാരുണ്യമെഴുന്നവ-
രെല്ലാരുമിക്കുമാരന്റെ വംശോത്ഭവർ
ചൊല്ലെഴുമാജ്ഞ നടത്തിനാൻ പോലുല-
കെല്ലാമൊരു നൃപൻ മാന്ധാതൃനാമവാൻ.
കൊല്ലും പുലികളും മാൻപേടകളൊത്തു
ചെല്ലുമാറുണ്ടവൻനാട്ടിലെപ്പൊയ്കയിൽ.
എല്ലാവരും ജാതിവൈരം മറന്നേതു-
മല്ലലെഴാതെ നയിച്ചുപോൽ ജീവിതം.

6 ഹാരകിരീടാദി വേദോക്തമായണി-
ഞ്ഞായുധധാരിയായ് ചാപവുമേന്തിയും
ആരോ പരം ധർമ്മമൂർത്തിയായക്ഷമ-
രായോരസുരരും ദേവരുമേല്ലവേ
ആരമ്യമാകുമമരാവതി കാത്തി-
താരാജമൗലിയുമിക്കുലസംഭവൻ.

7 പ്രാണിലോകത്തിനും പ്രാണനായ് ഭൂതലം
വാണാനൊരുനൃപൻ പണ്ടു നരപതേ
പാവമാം പ്രാവിന്റെ ജീവനു വേണ്ടിയ-
പ്പാവനൻ തന്നുയിരേകി മഹാമതി
ഇന്നു നാമെല്ലാം പുകഴ്ത്തിടും മാഹാത്മ്യ-
മാന്നൊരാമന്നനിനകുലസംഭവൻ. 58

പൊരുതുറൈ ചേർ വേലിനായ് പുലിപ്പോത്തും പുല്വായും
ഒരു തുറൈയി നീരുണ്ണ വുലകാണ്ടോ നളനൊരുവൻ.

6 മറൈമന്നുമണിമുടിയുമാരവും വാളൊട്ട മിന്ന-
പ്പൊറൈമന്നു വാനവരും താനവരും പൊരുമൊരുനാള്
വിറൻ മന്നർ തൊഴുകഴലായ് യിവർകുലത്തോൻ വിറ്പിടിത്ത-
അറമെന്ന വൊരുതനിയേ തിരിന്തമരാപതി കാത്തോൻ.

7 ഇന്നുയിർക്കു മിന്നുയിരാ യിരു നിലം കാത്താരെൻറു
പൊന്നുയിർക്കും കഴലവരൈ യാം പോലും പുകഴ്കിർ പാം
മിന്നുയിർക്കു നെട്ടവേലാ യിവർകുലത്തോൻ മെൻപറവൈ
മന്നുയിർക്കു ത്ത ന്നുയിരൈ മാറാക വഴങ്കി നനാല്

8 നാളികേരത്തിൻ ചിരട്ടകളെന്നപോൽ
കാലിനാൽത്തട്ടി ഞെരിച്ചു ഗിരികളെ
പാരിടം കുന്നു കുഴിയാക്കുമാറുപ്പു-
ചാലാം കടലൊന്നു തോണ്ടിയാരോ പുരാ
പാരിച്ച ദുഃഖം കലൻറു യാഗാശ്വത്തെ-
യാരാഞ്ഞു ചെന്നാ, രവരുമീ വംശ്യരാം.

9 കൊന്നമലർമാല ചൂടിയ ദേവനെ-
ച്ചെന്നു നമിച്ചു ജടയിലൊതുങ്ങിയ
ഗംഗയെ വാനിങ്കൽനിന്നു വരുത്തിയ
തുംഗപ്രഭാവനുമീവംശജാതനാം.

10 ആഴിയരഞ്ഞാണുടയവളാകിയോ_
ത്തുഴിയെക്കൈത്തലനെല്ലിക്കയാക്കിയും
ആദിതേയാധിപന്നല്ലല് യററുമാ-
റാരൊരുനൂറു യജ്ഞങ്ങൾ നടത്തിയോൻ

11 ഇന്ദുവെ വെന്നവൻ രുദ്രനെ വെന്നവൻ
തുന്ദുവെയമ്പെയ്തു കൊന്നവനിങ്ങനെ
വന്നു പിറന്നാർ ദിലീപാദികളായ
മന്നവന്മാരുമീയന്വയം തന്നിലേ. 76

8 ഇടരോട്ട വിനനെടിയ വരൈ യുരുട്ടിയിവ്വുലകം
തിടരോട്ട മെന ക്കിടക്കും വകൈയിരങ്കി ത്തെവ്വേന്തർ
ഉടരോട്ട നെട്ട വേലാ യിവർകുലത്തോരുവരിനീർ
ക്കടരോട്ടാ രെനിൻവേറോർ കട്ടുരൈയും വേണ്ടുമോ.

9 തൂനിൻറ ചുടർവേലോ യനന്തനേ ചൊല്ലാനേല്
യാനിൻറു പുകഴ്ന്തുരൈത്തർ കെളിതോവേ ടവിഴ്കൊൻറൈ-
പ്പൂനിൻറ മവുലിയൈയും പുക്കളൈന്ത പുനർകംകൈ
വാനിൻറു കൊണർന്താനു മിവർകുലത്തോർ മന്നവൻ കാൺ.

10 കയർകടല് ചൂ ഴുലകെല്ലാം കൈനെല്ലിക്കനി യാക്കി
ഇയർകൈനെറി മുറൈയാലേ യിന്തരർക മിട രിയററ
മുയർകറൈയിൻ മതിക്കുടൈയാ യിവർകുലത്തോൻ മുന്നൊരുവൻ
ചെയർകരിയ പെരു വേള്വി യൊരുനൂറും ചെയ്തമൈത്താൻ

11 ചന്തിരനൈ വെൻറാനു മുരുത്തിരനൈ ച്ചായ്ത്താനും
തു ന്തുവെനും താന വനൈ ച്ചുട്ട ശരത്താററുണിത്താനും
വന്തകുല ത്തിടൈ വന്ത രകു വെൻപാൻ വരിചിലൈയാല്
ഇന്തിരനൈ വെൻറുതിശൈ യിരു നാങ്കുഞ്ചെരുവെൻറാൻ

12 വില്ലാം മലകൊണ്ടു വേന്തരാമാഴിയെ-
യെല്ലാം കടഞ്ഞതിൽ നിന്നു പിറന്നതാം
മന്ദസ്മിതോജ്ജ്വലചാരുമുഖി സതി-
യിന്ദുമതിയാകുമിന്ദിരാദേവിയെ
ഇന്ദിന്ദിരവണ്ണനെന്നപോലെ രഘു-
നന്ദനനാമജൻ തൻഭുജസീമനി
സുന്ദരാലങ്കാരമായണിഞ്ഞീടിനാൻ;
മന്നനവനമീവംശസമുത്ഭവൻ.
ആ മഹാമന്നനാമീവംശ്യനോക്കണ-
മമ്പിളിക്കൊരത്ത കുടയുടയോൻ ഭവാൻ!

13 ആ മഹാനാകുമജന്റെ തനയനാം
ശ്രീമദ്ദശരഥരാജാധിരാജനെ
ഈ മഹിയിങ്കലറിയാതെയാരുവാ?-
നാമന്നവന്റെ കുമാരകരീയിവർ.
ആളല്ല നാന്മുഖൻപോലുമീവീരരി-
ന്നാളും മഹത്വമാമാഴിയളക്കുവാൻ.
ആകിലുമായതറിയുന്നപോലെ ഞാ-
നാകെയുരസ്സുവൻ കേട്ടുകൊണ്ടാലുമേ.

14 ചക്രായുധോപമ,നക്കൻ ഹിമം കണ-
ക്കക്രമിമാരായ ശത്രുജനങ്ങളെ
ഒക്കെയും തുമ്പംപെട്ടത്താതതിദ്രുതം
നിഷ്ക്രമിപ്പിച്ചു ധരാതലം കാത്തവൻ 98

12 വില്ലെന്നു നെട്ടുവരൈയാല് വേന്തെന്നും കടല്കലക്കി
എല്ലെന്നു മണിമുറുവ ലിന്തുമതി യെന്നും തിരുവൈ
അല്ലെന്നും തിരുനിറത്ത വരിയെന്ന വശനെൻപാൻ
മല്ലെന്നും തിരൾപുയത്തു ക്കണിയെന്ന വൈത്താനേ.

13 അയൻപുതല്വൻ റയരതനൈ യറിയാതാരിലൈയവൻ
പയന്തകുല ക്കമര രിവർ തമക്കുള്ള പരിചെല്ലാം
നയന്തുരൈത്തു ക്കരൈ യേറനാന്മുകർക്കു മരിതാം പല്
ഇയന്തുവൈത്ത കട്ടൈത്തലൈയാ യംനറിന്ത പടികേളൂയ്.

14 തുനിയിൻറി യുയിർ ചെല്ല ച്ചുടരാഴിപ്പടൈ വെയ്യോൻ
പനിവെൻറ പടിയെന്ന പ്പകൈ വെൻറു പടികാല്ലോൻ

തൽക്കരകോദണ്ഡമെന്നീ തുണയററ
വിക്രമി, ധർമ്മകവചമണിഞ്ഞവൻ,
അക്കലകൂടസ്ഥനാം മനുതന്നെയും
നിഷ്പ്രഭനാക്കിയോൻ നീതിധർമ്മങ്ങളാൽ,
മക്കളില്ലാതെ മനം നൊന്തു മാഴ്കിനാ-
നൽക്കടം പംക്തിരഥനായ മന്നവൻ.

15 വില്ലണിഭ്രൂവല്ലിയുള്ളവർ, ചെങ്കനി-
യ്യല്ലല്ലുണ്ടാക്കിടും ചുണ്ടുമിയന്നവർ,
അല്ലണിവേണിമാർ മിന്നലിനൊപ്പമാം
മെല്ലിടയുള്ള ഗണികാഗണങ്ങളെ,
മാററത്തു കൊമ്പുള്ള ജന്തുക്കളെന്നോർത്തു
കൂറൊത്തചിത്തം കലന്നു നിജാശ്രമം
ആരന്നു വിട്ടുവന്നെത്തിനാൻ ശ്രീ ലോമ-
പാദൻെറ മുന്നിലായാമുനിവര്യനെ
ആ രാജരാജൻ ദശരഥൻ വൈശസ-
മാറുവാനന്നു നിനച്ചുകൊണ്ടീടിനാൻ.

16 പുത്രകാമേഷ്ടി നടത്താൻ വിഭണ്ഡക-
പുത്രനെത്തന്നെ വരുത്തീ നൃപതിയും
ചൊന്നാനടിപണിഞ്ഞീവിധം: "മാമുനേ-
യിന്നോളവും മമ പത്നികൾ മൂവരും
ഗർഭം ധരിച്ചീല; പൂമാല ചൂടിയോ-
രർഭകന്മാരുടെ മഞ്ജുവദനങ്ങൾ 120

തന്ന വൻററി ത്തുണൈയില്ലാൻററുമത്തിൻ കവചത്താൻ
മന്നവൻെറ നീതിയാൻ മകവിൻറി വരുന്തുവാൻ.

15 ചിലൈക്കോട്ടു നതർകതലൈ ച്ചെങ്കനിവായ് ക്കരുനെടുങ്കൺ
വിലൈക്കോട്ടും പേരല്കൽ മിന്നുടങ്ക മിടൈയാരൈ
മുലൈക്കോട്ടു വിലങ്കെൻറം കടന ണകി മുൻ നിൻറ
കലൈക്കോട്ടു പ്പെയർമുനിയ റുയർ നീങ്ക ക്കരുതാനാൻ.

16 താർകാത്ത നറും കഞ്ചിത്തനയർകളെ ൻറവമിൻമൈ
വ്ാർകാത്ത വന മുലൈയാർ മണിവയിറു വായ്ത്തിലരാല്

കാണ്മാൻ കൊതിപൂണ്ടു കാലം നയിക്കുന്നു;
കാത്തേൻ കടൽകാത്ത ഭൂതലമേറെനാൾ.
എന്നുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാലിനിപ്പാരു
നന്നായ് ഭരിക്കാനരുമ കലരുന്ന
നന്ദനന്മാരുളവാകാനരുളണേ
നന്ദിയോടേ വരം കാരുണ്യവാരിധേ''

17 അപ്പോൾ വിഭണ്ഡസുതനരുളീടിനാൻ:—
''ഇപ്പൊഴേ കോപ്പിട്ടുകൊൾക യാഗത്തിനായ്.
ഇപ്പാരിടം മാത്രമല്ലീയുലകാകെ-
യെപ്പൊഴും നന്നായ് ഭരിച്ചുകൊണ്ടീടുവാൻ
കെല്പെഴും പുത്രരുണ്ടാകാനൊരു മഹാ-
സത്രമാരംഭിക്കവേണം നമുക്കിനി.''

18 പുത്രകാമേഷ്ടിക്കു വേണ്ടുന്നതാകവേ
തത്ര വരുത്തി വിരയേ, യനന്തരം
അത്താപസോത്തമൻ യാഗം വിഹിതമായ്
പൂർത്തീകരിച്ചാ; നഗ്നികുണ്ഡത്തിൽനിന്നുടൻ
ഒത്ത തേജസ്സൊടേ പൊൽക്കലശം കൈയ്യി-
ലേററിയൊരു ഭൂതസത്തമൻ പൊന്തിനാൻ.

19 വേദജ്ഞനാം മുനിതന്നരുളാൽ ധരാ-
നാഥനാക്കുംഭവിലഗ്നമാം പായസം 140

നീർകാത്ത കടല് കാത്ത നിലംകാത്തേ നെന്നിർപിൻ
പാർകാത്തർ കുരിയാരൈ പ്പണിനീയെ ൻറടിപണിന്താൻ

17 അവ്വുരൈകേട്ട മുനിയുമരുൾ ചുരന്ത വുവകൈയനായ്
ഇവ്വുലക മൻറിയേ യെവ്വുലകമിനിതളിക്കും
ചെവ്വിയിളം ചിറുവർകളൈ ത്തരുകിൻെറ നിനിത്തേവർ
വവ്വിനകർ പെരുവേൾവിക്കുരിയവെലാം വരുകെൻറാൻ.

18 കാതലരൈ ത്തരുംവേൾവിക്കുരിയവെലാം കടിതമൈപ്പ
മാതവരിർ പെരിയോനു മററതനൈ മുററുവിത്താൻ
ചോതിമണി പ്പൊർകലത്തുച്ചുതൈ യനൈയ വെൺമോറോർ
പൂതകണ ത്തരചേന്തി യനനിൻറും പുറപ്പട്ട

19 പൊന്നിൻ മണി പ്പരികലത്തിർ പുറപ്പട്ട വിന്നമുതൈ-
പ്പന്നുമറൈ പ്പൊരു ളുണർന്ത പെരിയോൻറൻ പണിയിനാല്

വേറെ വേറേ നാലുപങ്കാക്കി പത്നിമാർ
മൂവക്കുമേ മുറപോലെ കൊടുത്തിതു.

20 പാരിടമാകെപ്പരന്ന പാപം ചെയ്ത
പാപപരീപാകശക്തിയാലും പരം
വേദോക്തധമ്മങ്ങളാകവേ ചെയ്തുള്ള
സാധുവാം കമ്മനിരതൻ ഫലത്തിനാൽ
വന്നു പിറന്നാൻ കടലൊളിവണ്ണനും
സുന്ദരീ കൗസല്യതന്നുടെ സൂനുവായ്.

21 തള്ളാനരിപ്പമാമുൽകൃഷ്ണനീതിയാം
വെള്ളമൊലിച്ചു ചേരുന്നൊരു സാഗരം,
എല്ലാന്തരത്തിലും സൗശീല്യസൗന്ദര്യ-
ഫുല്ലഗുണാരാമനാകുമീ രാമനു
തുല്യനായ്മിന്നും ഭരതകുമാരനെ
മല്ലാക്ഷി കൈകേയി പെററാളനന്തരം.

22 ധമ്മസംഭേദികളായോരരക്കക്കു
വന്മദം തീത്തുരുഭീതി വളത്തുവോർ
പൊന്മല പോലെയും, വെള്ളിമലയ്ക്കുള്ള
വെണ്മ കലന്നും വിളങ്ങും കുമാരകർ
രണ്ടുപേർ വന്നു പിറന്നാർ സുമിത്രയ്ക്കു
കൊണ്ടൽനേർവണ്ണനുടപ്പിറപ്പായവർ. 160

തന്നമൈയ നീറൈ കണത്തുത്തശരതനം വാന്മൂറൈയാല്
നന്നുതലാർ മൂവരുക്കു നാലുക്കു റിട്ടളിത്താൻ.

20 വിരിന്തിട്ടതീ വിനൈ ചെയ്ത വെവ്വിയതീ വനൈയാലും
അരും കടൈയിൻ മറൈയറൈന്ത വറംചെയ്ത വറത്താലും
ഇരും കടക ക്കരതലത്തിവെ്വഴതരിയ തിരുമേനി
ക്കരുംകടലൈ ച്ചെങ്കനിവായ് ക്കവുശലൈ യൻ പാൾ പയന്താൾ

21 തള്ളരിയ പെരു നീതി ത്തനിയാറു പുകമണ്ടും
പള്ളീ മെനും തകൈയാനൈ പ്പരതനെനും പെയരാനൈ
എള്ളരിയ കുണത്താലു മെഴിലാലു മിവ്വിരുന്ത
വള്ളലൈയേ യനൈയാനൈ കേകയർകോൻ മകൾപയന്താൾ

22 അരു വലിയ തിറലിനരാ യറം കൊട്ടക്കും വിറലരക്കർ
വെരുവരുതി ണ്ടിറലാർകൾ വിടല്ലന്തു മെനിർ ചെമ്പോർ
പരു വരൈയു നെട്ട വള്ളിപ്പ തമും പോല്വാർകൾ
ഇരുവരൈയു മിവ്വിരാവർക്കടൈയാള മീന്റട്ടത്താൾ

23 വിദ്യാവിചക്ഷണത്വത്തിലാവാണിതൻ
വിശ്രുതമാകുന്ന നാല്പ മുഖങ്ങളായ്
വില്ലിൻെറ വിദ്യയാരായും ധനുർവ്വേദ-
മെല്ലാം വിട്ടപണി ചെയ്യുമാറന്നവർ
നാമ്പറ പോലെ വളന്നാ, രലയാഴി
പൂർണ്ണചന്ദ്രോദയവേളയിലെന്നപോൽ.

24 സാമന്തഭൂപാലവൃന്ദസമാരാദ്ധ്യ-
നാമം ധരിക്കും ദശരഥഭൂപനോ
നാമം ധരിക്കും ജനകനേ മക്കൾക്കു;
നാമം ധരിപ്പിച്ചുപനയനാദികൾ
ആമംഗളവെല്ലാം നടത്തിവളർത്തിയ-
താമഹാതാപസനായ വസിഷ്ഠനേ.

25 അങ്ങനെ വാഴും പൊഴുതെൻെറ യജ്ഞാദി
ഭംഗം വരുത്തുന്ന ദുഷ്ടരെക്കൊല്ലുവാൻ
പൂങ്കഴല്പള്ളോരിപ്പെതങ്ങളെ ക്കാട്ടി-
ലങ്ങുഞാൻ കൊണ്ടുപോയ് ചെന്നതോടൊപ്പമേ
കൊന്നാൻ രഘുവരൻ താടക തന്നെയു-
മൊന്നാമതുണ്ടായപോരിലീബാലകൻ! 178

23 തലൈയായ പേരുണർവിർ കലൈമകട്കു ത്തലൈവരായ്
ച്ചിലൈയായും തനുവേതം തെവ്വരെപ്പോർ പണിചെയ്യ
ക്കലൈയാഴി ക്കതിർത്തിങ്ക ളുതയത്തിർ കലിത്തോങ്കും
അലൈയാഴി യെനവളർന്താർ മറൈനാങ്കു മനൈയാർകൾ.

24 തിറൈയോട്ടു മരചിറൈഞ്ചും ചെറികഴർകാ റെറചരതനും
പൊറൈയോട്ടും തൊടർമനത്താൻ പുതല്വരെനും പെയരേ കാൺ
ഉറൈയോട്ടു നെട്ടുവേലായുപനയന വിതിമുടിത്തു
മറൈയോട്ടു വിത്തിരൈ വളർത്താനും വശിട്ടൻകാൺ

25 ഇരങ്കിവരാ ലെൻവേൾവിക്കിടൈയൂറു കടിതിയറ്റും
തീങ്കുടൈയ കൊടിയോരൈ ക്കൊല്വിക്കും ചിന്തൈയനായ്
പൂങ്കഴലാർ ക്കൊണ്ടുപോയ് വനംപുക്കേൻ പുകാമുന്നം
താങ്കരിയ പേരാറ്റ റാടകൈയേ തലൈപ്പട്ടാൾ.

26 കോളാണ്ട നീലക്കടലിനൊളിയാർന്ന
കോമളനാമിവൻശക്തിയതുലമാം;
ഘോരസ്വരൂപിണി താടകതന്മാറു
കീറി, മലയും മരങ്ങളും ഭേദിച്ചു
പാഞ്ഞു പാത്തട്ട പിളന്നുപോയ്, പാക്കില-
ന്നാഞ്ഞതിക്കുമാരനയച്ചോരു ബാണവും!

27 ചെമ്പൻ മുടിയുള്ളരക്കർതലകളെ-
ക്കുമ്പാരമായ് കൂട്ടിയെല്ലുമററങ്ങനെ
അമ്പൊന്നിനാലൊരു താടകാപുത്രനെ-
യുമ്പരുലകത്തിലേയ്ക്കയച്ചീടിനാൻ.
അമ്പെബ്ഭയന്നു രണ്ടാമനൊളിച്ചോടി-
യമ്പെബ്ഭയന്നി,ങ്ങുപോന്നിതു ഞങ്ങളും.

28 രാജ,നജനുമറിയാനരിമയീ-
രാജന്യബാലമഹത്വമോർത്തീടണം.
ഈ ജഗത്താകവേ ഭസ്മമാക്കും ശസ്ത്ര-
രാജി തപശ്ചര്യകൊണ്ടു ഞാൻ നേടിനേൻ.
ആയതെല്ലാമിക്കുമാരനു നല്കിനേ;-
നീജലജാക്ഷനെസ്സേവനം ചെയ്യുയാം! 202

26 അലൈയുരുവ ക്കടലുരുവ ത്താണ്ടകൈത്തർ നീണ്ടുയർന്ത
നിലൈയുരുവ പ്പുയവലിയൈ നീയുരുവ നോക്കൈയാ
ഉലൈയുരുവ ക്കനലുമിഴ്കട്ടാടകൈതൻ നുരനുരുവി
മലൈയുരുവി മരമുരുവി മണ്ണുരുവി റൊരുവാളി.

27 ചെക്കർനിറ ത്തെരികുഞ്ചി ച്ചിരക്കുവൈകൾ പൊരുപ്പെന്ന
ഉക്കനവോ മുടിവില്ലെ യോരമ്പി നൊട്ടമരക്കി
മക്കളിലം കൊരുവൻ പോയ് വാൻപുക്കാൻ മറൈറയവൻ
പുക്കവിട മറിന്തിലേൻ പോന്തനെനെൻ വിനൈ മുടിത്തേ

28 ആയ്ന്തേറ വുണരൈയ വയർകേയു മറിവരിയ
കായ്ന്തേയി വ്വുലകനൈത്തും കടലോട്ട മലൈയോട്ടും
തീയ്ന്തേറ ച്ചുട്ടകിർകും പടൈകലങ്കൾ ചെയ്തവത്താല്
ഈന്തേൻ മനമുട്ക വിവർകേവല് ചെയ്കുനവാല്.

29 പുണ്ഡരീകാരമ്യപാദപാംസുക്കളാൽ
പണ്ടെഴും ശ്രുപമഗ്ഗൗതമപത്നിക്കു
വീണ്ടെടുത്തീടിനാനീമനോമോഹനൻ;-
നുണ്ടെനിക്കേറ്റമിവങ്കൽ പ്രണയവും!
എത്രയുമത്ഭുതം തൽഭുജത്തിൻ ബലം;
ചിത്രതരമാം കുലചരിത്രാദിയും. 208

---

29 കോതമൻറൻ പന്നിക്കു മുന്നൈയുരു കൊടുത്തതിവൻ
പോതു നിൻറ തെന പ്പൊലിന്ത പൊലൻ കഴറ്കാറ്റെ പാടികണ്ടായ്
കാതലെൻറ നുയിർമേലുമിക്കരിയോൻ പാലുണ്ടായ്
ഈതിവൻറൻ വരലാറും പുയവലിയു മെനവുരൈത്താൻ.

ചാപഭഞ്ജനം

1 "മററെന്തു ചൊൽവു ഞാ; നെന്മായ വില്ലൊട്ടു
തോററെൻ മനസ്സുഴറുന്നു; ലഘുതരം
ഏററുകിൽ വില്ലിക്കുമാര, നെന്നെ ക്കര-
യേററുമഴൽക്കടലിങ്കൽ നിന്നും ദ്രുതം.
നോററവളെൻ പുത്രി പൂർവ്വജന്മങ്ങളി-
ലേററം ശുഭവ്രതമെന്നുമുറച്ചിടാം."

2 എന്നോർത്തു മൈഥിലൻ; തന്മുന്നിൽനിന്നങ്ങു
വന്ദിച്ച സേവകരോടൊന്നു ചൊല്ലിനാൻ:—
"കുന്നൊത്തതാമാവരിചിലകൊണ്ടിങ്ങു
വന്നിട്ടുവി"നേവമാജ്ഞ കൈക്കൊണ്ടുടൻ
നന്നായ്ത്തൊഴുതവർ നാലുപേരോടിനാർ;
പൊന്നണിവില്ലാർന്ന ശാല പൂകീടിനാർ.

3,4 നീണ്ടാളിളയ്ക്കേററ ഭാരം മുതുകിങ്കൽ
നിന്നു നീങ്ങീടവേ, നിസ്തുലഗൗരവം

14

കാർമുകപ്പടലം

1 മാററമാ റുരൈപ്പതെൻ മായ വിററ്ക നാൻ
തോററവാ റെണ്മന ത്തുളങ്ക കിൻറതാല്
നോററന ണങ്കൈയു നൊയ്തി നൈയൻവില്
ഏററുമേ വിടർക്കട ലേററു മെൻറനൻ.

2 എൻറന നേർന്റുത ന്നെതിർനി ൻറാരൈയ–
ക്കുൻറുറഴ് വരിചിലൈ കൊണർമി നീണ്ടെന
നൻറന വണങ്കിനർ നാല്വ രോടിനർ
പൊൻറിണി കാർമുക ച്ചാലൈ പുക്കനർ.

3 നെട്ടനില മകൺമുതു കാററ നി ൻറുയർ
തട നിമർ വടവരൈ താന്റു നാണുറ

ചേരും മഹാമേരു നാണിച്ചുപോകവേ,
പാരിലിടമിനിയില്ലെന്ന മാതിരി
പൗരാവലി കടലൊത്തിരമ്പിക്കൊണ്ടു
പാരം കുതൂഹലമാന്നു നോക്കീടവേ,
മത്തഗജബലമൊത്തവർ പര്വ്വത-
സത്വരറുപതിനായിരമപ്പൊഴേ
ഒത്തുരുളിട്ടു തണ്ടേററി ശ്രദ്ധയോടു
സത്വരം വില്ലങ്ങു കൊണ്ടുവന്നീടിനാർ.

5 ശംഖഗദാ ചക്രധാരി ഹരിയെന്നി-
യിങ്ങാരു തീണ്ടുമിശ്ശൈവചാപത്തിനെ?
ഇന്നാമുകുന്ദനീവില്ലേററുമെങ്കിലോ
വന്നിടും മങ്കമാർക്കു മംഗല്യഭാഗ്യവും.

6 കൈതവം വില്ലെന്നു ചൊൽവതു; മേരുതാൻ;
എയ്തവനാരിതു പണ്ടേററിയിച്ചില?
ചെയ്തതല്ലീവില്ലു കൈയ്യുളാൽ നന്മുഖൻ
ചെയ്ത തപശ്ശക്തി കൊണ്ടുളവാക്കിനാൻ. 30

ഇടമിലെ യുലകെന വന്ത തെങ്കണും
കടല്പുരൈ തിരുനക രിരൈത്തു കാണവേ.

4 ഉറുവലി യാനൈയൈ യൊത്ത മേനിയർ
ചെറിമയിർ ക്കല്ലെന ത്തിരണ്ട തോളിനർ
അറുപതി നായിര രളവി ലാററലർ
തറിമട്ടു ത്തിടൈയിടൈ ത്തണ്ടി ററാങ്കിനർ.

5 ശങ്കൊടു ചക്കരം തരിത്ത ചെങ്കൈയ
ചിങ്കവേ റല്ലനേ ലിതനൈ ത്തീണ്ടുവാൻ
എൻകുല നൊരുവനിൻ റേററി നിച്ചിലൈ
മങ്കൈതൻ റിരുമണം വാഴ്മാ ലെൻപാർ.

6 കൈതവ നതൻവെനല് കനക കര ൻെറൻപാർ
എയ്തവൻ യാവനോ വേററി പ്പണ്ടെൻ പാർ
ചെയ്ത തത്തിശൈമുകൻ റീണ്ടി യൻറുതൻ
മൊയ്തവ പ്പെരുമൈയിൻ മുയററ്ചി യാലെൻപാർ.

7 ആ മഹാമേരുതാനിങ്ങനെയായതാം,
അല്ല പാലാഴികടഞ്ഞുള്ള മത്തുതാൻ!
അല്ലെങ്കിലാദിശേഷൻതാ,നതോ വാന-
വില്ലിങ്ങു പാരിടത്തിങ്കൽ പതിച്ചതോ?

8 ഇന്നെന്തിനിങ്ങിതു കൊണ്ടുവന്നു? പാർക്കിൽ
മന്നരിതുപോലെ മററാരു മന്ദനായ്?
മുന്നമേ ചെയ്തുള്ള പുണ്യം ഫലിച്ചെന്നു
വന്നിടാം, കന്യയാളീവില്ലു കാണുമോ?

8 ഇച്ചിലയ്ക്കുററതാം ലാക്കേതു; മന്നവൻ
വെച്ചിതുറപ്പിനായ് മംഗല്യവാഴ്ചയിൽ;
നിശ്ചയം വില്ലു വളച്ചിട്ടും രാഘവൻ;
അച്ചോ! വിധിചെയ്ത ദോഷമെന്നും വരാം.

10 പാരിൻമുതുകുളുക്കീടുന്ന മട്ടിലാ
വീരചാപം തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചീടവേ
ആരുകുലയ്ക്കുമീ വില്ലെന്നൊരത്ഭുത-
സ്ഫാരനയനരായ് ചൊല്ലിയരചരും, 46

7 തിണ്ണെട്ടു മേരുവൈ ത്തിരട്ടി റോവെൻപാർ
വണ്ണവാൻ കടല്പണ്ടു കടൈന്ത മത്തെൻപാർ
അണ്ണല്വാ ളരവിന ക്കരച നോവെൻപാർ
വിണ്ണിട്ടു നെടിയ വില്വീഴ്ന്ത തോവെൻപാർ.

8 എന്നിതു കൊണർകെന വിയമ്പി നാനെൻപാർ
മന്നവ രുളർകൊലോ മതികെ ട്ടാരെൻപാർ
മുന്നൈയൂഴ് വിനൈയിനാൻ മുടിക്കി ലാമെൻപാർ
കന്നിയു മിച്ചിലൈ കാണ മോവെൻപാർ.

9 ഇച്ചിലൈ യുവൈത്തകോർ കിലക്ക മിയാതെൻപാർ
നച്ചിലൈ നങ്കൈമേ നാട്ടംവേന്തെൻപാർ
നിച്ചയ മെട്ടുക്കാ കൊടുനമി യാനെൻപാർ
ചിററ്ചിലർ വിതി ചെയ്ത തീമൈ താനെൻപാർ.

10 മൊയ്ത്തന രിന്നണ മൊഴിയ മന്നൻ മുൻ
ഉയ്ത്തനർ നിലമുതു കുളുക്കി ക്കീഴുറ
വൈത്തനർ വാങ്കു നരിയാവ രോവെനാ-
ക്കൈത്തലം വിതിർത്തനർ കണ്ട വേന്തരോ.

11 കേസരീബാലസമനാം കുമാരൻെറ
കേവലസൗന്ദര്യമീക്ഷിച്ചു മൈഥിലൻ
വേദനചേർക്കമാവില്ലിനെ വീക്ഷിച്ചു;
ചേതനകൊണ്ടു മകളെയുമീക്ഷിച്ചു.
ഗൗതമനന്ദനനപ്പോളിതുവിധ-
മോതിനാനീശശരാസനോദന്തവും:

12, 13 "മാമല വില്ലായ ദേവൻെറ ചാരുവാം
വാമാംഗമംഗീകരിച്ചൊരു ദേവിയെ
പൂമകൻ തന്മകനായ ദക്ഷനപ-
മാനിക്കകാരണം ക്രോധവിവശനായ്
ഈ വില്ലെടുത്തേററമക്ഷമനായുട-
നീശൻ ക്രതുശാലനോക്കിയോങ്ങീടവേ
പല്ലും കരവും കൊഴിഞ്ഞുള്ള വാനവ-
രെല്ലാവരുമോടിയെങ്ങോ മറഞ്ഞുപോയ്!
ദക്ഷയാഗാഗ്നിയും ത്ര്യക്ഷകോപാഗ്നിയു-
മക്ഷണമാറിത്തണുത്തുപോയെങ്കിലും
കൈയ്യിലെടുത്തൊരിക്കാർമ്മുകം കണ്ടതി-
കാതരഭാവം കലർന്നുപോയ് വാനവർ. 64

11 പോതക മനൈയവൻ പൊലിവു നോക്കിയ-
വ്വേതനൈ തരുകിൻറ വില്ലൈ നോക്കിത്തൻ
മാതിനൈ നോക്കുവാൻ മനത്തൈ നോക്കിയ
കോതമൻ കാതലൻ കൂറൻ മേയിനാൻ.

12 ഇമൈയവില് വാങ്കിയ വീശൻ പങ്കിനൈ
ഉമൈയിനൈ യികഴ്ന്തന നെന്ന വോങ്കിയ
കമൈയറു ചിനത്തനി ക്കാർമു കംകൊളാ-
ച്ചമൈയുറു തക്കനാർ വേള്വി ചാരവേ.

13 ഉക്കന പല്ലൊടു കരങ്ക ളോടിനർ
പുക്കനർ വാനവർ പുകാത ചൂഴല്കൾ
തക്കനല് വേള്വിയി റഴല്ല മാറിന
മുക്കണെ ണ്ടോളവൻ മുനിവു മാറിനാൻ.

14 ദേവനതുകണ്ടു ദേവകൾക്കുള്ളൊരു
വേദന പോക്കുവാനീരാജരാജൻെറ
പൂർവ്വികനാം ദേവരാതനു നല്കിനാൻ
പൂരിതാനന്ദമിത്ര്യംബകം മുനേ!

15 സർവ്വജ്ഞതുല്യനാം മാമുനേ, യങ്ങയ്ക്കു
സർവ്വവും ജ്ഞാതമാണെങ്കിലും ചൊല്ലുവൻ
ശർവ്വപ്രിയനാം ജനകൻെറ പുത്രിയ-
ശ്ശർവ്വരീശാനന തൻെറ ചരിത്രവും.

16 കാരിരുമ്പൊത്തകൊമ്പൊത്തുള്ള രണ്ടേറു
കാളക്കഴുത്തിൽ പളുങ്കുനുകത്തടി
ചേലൊട്ടു ചേർത്തേ,നതിൽച്ചെമ്മെഴും രത്ന-
ജാലം പതിച്ച കനകക്കലപ്പയിൽ
വൈരക്കൊഴുവെച്ചു ഞങ്ങൾ പലപല
ചാലുകൾ ചാലേയുഴുതു യാഗത്തിനായ്.

17 അങ്ങനെയുഴുമ്പോഴുഴും കൊഴു തന്മുന
തങ്ങി,യുദയരവിപ്രഭ ചിന്തിയും 80

14 താളുടൈ വിരിചിലൈ ചമ്പു വുംപർത–
ന്നാളുടൈ മൈയിനവർ നടുക്ക നോക്കിയി-
ക്കോളുടൈ വിടൈയനാൻ കുലത്തുത്തോൻറിയ–
വാളുടൈ യുഴവനോർ മന്നൻപാല് വൈത്താൻ.

15 കാർമുക വലിയൈയാൻ കഴറല് വേണ്ടുമോ
വാർചടൈ യരനികർ വരത നീയലാല്
യാരുളര റിപവരിവറ്കു ത്തോൻറിയ
തേർമുക വല്കുലാള് ചെപ്പി കേളെനാ.

16 ഇരുമ്പനൈയ കരുനെടുങ്കോ ട്ടിണൈയേററിൻ പണൈയേററ
പെരുമ്പിയലിറ് പളിക്കുറുകമ്പിണൈത്ത തനൊടണൈത്തീർക്കും
വരമ്പിൻമണി പ്പൊറ്കലപ്പൈ വയിരത്തിൻ കൊഴുമടുത്തിട്ടു
ഉരമ്പൊരുവി നിലം വേള്വിക്കലകില് പല ചാലുമുഴുതേം.

17 ഉഴുകിൻറ കൊഴുമുകത്തി നതിക്കിൻറ കതിരിനൊളി
പൊഴുകിൻറ പുവിമടന്തൈ യുരുവെളിപ്പട്ടെനപ്പുണരി

ഭൂദേവിപോലെയും പാലാഴിമങ്കയാം
ശ്രീദേവിപോലൊരു പെണ്മണിപ്പൈതലാൾ
പൊങ്ങിയെഴുന്നാൾ, കരാഞ്ജലിപൂർവ്വക-
മങ്ങൊരേടത്തങ്ങൊതുങ്ങി നിന്നീടിനാൾ.

18 എന്തു ചൊല്ലേണ്ടൂ ഗുണങ്ങളോരോന്നുമേ
പന്തിയായ് വന്നിങ്ങു വാഴവാൻവേണ്ടിയോ
ചന്തമെഴുന്നൊരിപ്പൂങ്കൊടിമേൽച്ചേർന്നി-
തന്തരാ മാത്സര്യമാർന്നു കൂട്ടം മുദാ.
വൻതപം ചെയ്തുതാൻ വന്നണഞ്ഞൂ ദൃഢം
സൗന്ദര്യദേവത മേനി പുൽകീട്ടവാൻ.
മഞ്ജുളകുണ്ഡലശാലിനി മാനിനി
മന്നിൽപ്പിറക്കവേ മററുള്ള മങ്കമാർ
മന്ദാകിനീദേവി മാനത്തു നിന്നങ്ങു
വന്നപ്പൊഴന്യനദികളെപ്പോലെയായ്.

19 അത്ഭുത, മഭ്യസ്തവിദ്യയും ശീഷ്ത്തി-
ലർപ്പിതരേഖയും വെവ്വേറെ നില്ക്കയായ്!
അമ്മഹാലക്ഷ്മിയെക്കാമിച്ചു വിണ്ണവ:-
രിമ്മഹാലക്ഷ്മിയെ മന്നരെല്ലാവരും. 98

എഴുകിൻറ തെള്ളമുതോടെഴുന്തവള്ള മിഴ്ന്തൊതുങ്കി-
ത്തൊഴുകിൻറ നന്നലത്തു പ്പെണ്ണരശി തോൻറിനാൾ

18 കണങ്കളൈയെൻ കുറുവതു കൊമ്പിനൈ ച്ചേർന്തവൈയുയ്യ-
പ്പിണങ്കുവന വഴകി വളൈത്തവണ്ചെയ്ത പെററതു കാൺ
കണങ്കുഴൈയാള് തോൻറിയപിൻ കതിർവാനിറ് കങ്കൈയനും
അണങ്കിഴിയ പ്പൊലിവിഴന്ത വാറൊത്താർ വേറുള്ളാർ

19 ചിത്തിരമികിതുവൊപ്പ തെങ്കണ്ട ചെയ്‌വിനൈയാല്
വിത്തകമും വിതിവശമും വെവ്വേറേ പുറങ്കിടപ്പ
അത്തിരുവൈ യമരർ കല മാതരിത്താ രെന വറിഞ്ഞ
ഇത്തിരുവൈ നിലവേന്ത രെല്ലാരും കാതലിത്താർ,

20 ആത്തിരമ്പും പടയാം കടലോട്ടമ-
പ്പാത്ഥിവകുഞ്ജരർ വന്നാർ തുരുതുരെ
പാണിഗ്രഹണകുതുകികളായവർ
പാഞ്ഞു പാരാവാരതുല്യരാവത്തൊട്ടും
പാത്തവരോട്ട പറഞ്ഞേൻ ശിവചാപ-
ഭഞ്ജനം കന്യകാശുല്ക്കമെന്നുള്ളതും.

21 മാരാരി വില്ലിതുതാങ്ങുവാനാവാതെ
മാരചാപാഹതി താങ്ങാനശക്തരായ്
മാമലവില്ലിൻ പണയമാം മങ്കയിൽ
മാനസമാണ്ടൊരാ മന്നവസഞ്ചയം
മാനഭംഗം പൂണ്ട മാററലരായവർ
മാറിയലറിപ്പൊരുതിത്തുടങ്ങിനാർ!

22 ഇമ്മന്നവൻതൻ പടകൾ പുകഴിന്നു
വിമ്മും വദാന്യസമ്പത്തെന്ന പോലെയായ്
കന്യയെക്കാമിച്ച മന്നവർ തൻപട
തന്നാശപോലേ വിഫലമായ്ത്തിന്നുപോയ്! 114

20 കലിത്താനൈ ക്കടലോട്ട കൈത്താന ക്കളിററരചർ
ഒലി ത്താഴി യെനവന്തു മണമൊഴിന്താർ ക്കെതിരുട്ടത്ത
പുലിത്താനൈ ക്കളിററുരിവൈ പ്പോർവൈയാൻ പോർവില്ലെ
വലിത്താനേ മങ്കൈ തിരുമണത്താനെൻറിയാം വലിത്തേം.

21 വല്വില്ലു കാററാർകൺ മാരവേള് വളൈകരുംപിൻ
മെല്വില്ലു ക്കാററാരായ് ത്താമെമ്മൈ വിളികററാർ
കല്വില്ലോ ട്ടടൻവന്ത കണങ്കഴൈയൈ ക്കാതലിത്തു-
ച്ചൊൽവില്ലാ ധുലകളിപ്പായ്പോർചെയ്യ ത്തൊടങ്കിനാർ.

22 ഇമ്മന്നൻ പെരുഞ്ചേനൈ യീവതനൈ മേറ്കൊണ്ട
ചെമ്മന്നർ പുകഴ്വേട്ട പൊരുളോ പോറേറയ്ന്തതാല്
പൊമ്മെന്ന വണ്ടലമ്പും പുരികുഴലൈ ക്കാതലിത്ത
അമ്മന്നർ ചേനൈതമ താശൈ പോലായിററാല്.

23 മറെറങ്ങുമില്ലാത്തമാതിരി മാഹാത്മ്യ-
മൊത്തൊരീമന്നൻ മഹാഭുജവിക്രമൻ
മാഹേശചാപപരിപാലനവ്യഥ
മൂലം മഹാരണം ചെയ്‌വതുകാരണം
ദൈന്യതപൂണ്ടു തളൎന്നുകണ്ടു കാ-
രുണ്യമിയന്നു ദിവൗകസസഞ്ചയം
മന്നനന്നേകീ ചതുരംഗസേനയെ;—
യെന്നതുകണ്ടുടൻ മാററലരാകവേ,
ഉന്നിദ്രഭീതികലൎന്നിതു കൗശിക-
സന്നിധൗ രാത്രിയിൽ കാകരെപ്പോലവേ.

24 അന്നുമുതല്ക്കീ നിമിഷത്തൊളമൊരു
മന്നനും വില്ലിന്നരികിലണഞ്ഞീല!
അന്നു പൊയ്‌പോയവരാരും തിരിച്ചിങ്ങു
വന്നുമില്ലല്ലോ കുമാരിയെ വേൾക്കുവാൻ!
എന്നുമിനിയിവൾ കന്യയായ് വത്തിക്ക—
മെന്നിങ്ങനെയഴലേന്തുന്നു ഞങ്ങളും.
ഇന്നിക്കുമാരകൻ വില്ലേററുമെങ്കിലോ
നന്നു; ഴകിന്നു സാഫല്യവും വന്നിടും"

25 എന്നു ശതാനന്ദവാക്യങ്ങൾ കേൾക്കവേ
നന്നായ് ജടാഞ്ചലചാലനം ചെയ്തുടൻ
ഉന്നതതാപസൻ കൗശികൻ രാഘവ-
നന്ദനൻ തന്മുഖം നോക്കീ സകൗതുകം. 136

23 മറ്കാക്കമ്മണിപ്പുയത്തു മന്നനിവൻ മഴവിടൈയോൻ
വിറ്കാക്കും വാളമരുൺ മെലികിൻറാ നെനവിരങ്കി
എറ്കാക്ക മുടിവിണ്ണോർ പടൈയീന്താ രെന വേന്തർ
അറ്കാക്കൈ കുകൈയെക്ക ണ്ടഞ്ചിനവാ മെനവകൻറാർ.

24 അൻറുമുത ലിൻറളവു മാരുമിന്ത ച്ചിലൈ യരുക
ചെൻറുമിലർ പോയൊളിത്ത തേർവേന്തർ തിരിന്തുമിലർ
എൻറുമിനി മണമില്ലൈ യെൻറിരുന്തേം, മിവനേററിൻ
നൻറുമലർക്കുഴറ്ചീതൈ നലം പഴുതാ കാതെൻറാൻ.

25 നിനൈന്തമുനി പകർന്തവെല്ലാ നെറിയുന്നി യറിവനുന്തൻ
പുനൈന്തചടൈ മുടിതുളക്കി പ്പോരേററിൻ മുകം പാർത്താൻ

സുന്ദരനിന്ദീവരദളലോചന-
നിന്ദ്രോപലനിഭശ്യാമളൻ കോമളൻ
ഇങ്ഗിതമെന്തെന്നറിഞ്ഞുടൻ നോക്കിനാൻ
ഇന്ദുചൂഡൻതൻ ശരാസനം തൽക്ഷണം.

26 ചിന്തിട്ടും നെയ്യാകുമാഹുതി വീഴവേ
ചെന്തീക്കനലൊളി പൊന്തിട്ടും മാതിരി
സുന്ദരൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനെണ്ണീക്കവേ
വൃന്ദാരകന്മാർ വിളിച്ചാർത്തു ചൊല്ലിനാർ:
"ചന്ദ്രക്കലാധരചാപമിന്നിക്ഷണം
ഭഞ്ജിച്ചു, വന്നു ഭവിച്ചു കല്യാണവും"
കാമാദി വെന്ന യമികളാശിസ്സുക-
ളാമാന്യരാജന്യനന്ദനന്നേകിനാർ.

27 അപ്പോഴനംഗാരിചാപമറുക്കുവാ-
നബ്ജദളാക്ഷൻ നടക്കും ദശാന്തരേ
അങ്ങെഴമംഗനാവൃന്ദചിന്താശത-
ത്തിങ്കലമ്പെയ്യെസ്സവശത പൂണ്ടഹോ
ആയിരമായിരം വില്ലൊടിച്ചീടിനാ-
നായുവചിത്തമഥനനാമംഗജൻ. 154

വനൈന്തനൈയ തിരുമേനി വള്ളല്യമ മ്മാതവത്തോൻ
നിനൈന്തവെലാ നിനൈന്തന്ത നെടുഞ്ചിലൈയൈ നോക്കിനാൻ

26 പൊഴിന്തനെ യ്യാകുതി വായ്വഴി പൊങ്കി
എഴുന്ത കൊഴും കനലെന്ന വെഴുന്താൻ
അഴിന്തതു വില്ലെന വിണ്ണവ രാർത്താർ
മൊഴിന്തന രാശികൾ മുപ്പകൈ വെൻറാർ.

27 തുയ ത വങ്ക ടൊങ്കിയ തൊല്ലോൻ
ഏയവൻ വല്വി ലിറുപ്പതൻ മുന്നം
ചേയിഴൈ മങ്കൈയർ ചിന്തൈ തൊറെയ്താ
ആയിരം വില്ലെ യനങ്ക നിറുത്താൻ.

28 മാനിനിമാരവർ ചൊല്ലിനാരോരോന്നു:-
"മാമലയ്ക്കൊപ്പമീ വില്ലു മഹത്തരം!
നാണമഴകണിയായൊരമ്മങ്കതൻ
പാണിയാം പല്ലവമീയുവകോമളൻ
ചേണുററ തൽക്കരത്താരിലണയ്ക്കാതെ
വാണീടിലാവാഴ്വ പാഴായി നിണ്ണയം!"

29 കഞ്ജസമാനകരങ്ങൾ കൂപ്പിയൊരു
മഞ്ജുളഗാത്രിയാൾ ചൊന്നാളിതുവിധം:
"കുഞ്ജരസന്നിഭനിന്നിവൻ വില്ലേററി-
യെൻ കണ്ണിലാനന്ദബാഷ്പം തെരുതെരെ
സഞ്ജാതമാക്കിയില്ലെങ്കിലോ ചാട്ടവൻ
ചെന്തീയിൽ ഞാനെൻെറ സീതയുമൊത്തുടൻ."

30 മററൊരു നാരിയാൾ ചൊല്ലിനാൾ: "തമ്പുരാൻ
തെററാണു ചെയ്തതിക്കാര്യത്തിലോക്കുകിൽ
തെററെന്നു കന്യയെ നല്കാതെ യെന്തിനി-
ക്കററച്ചിടയോനെൻെറ വില്ലു വരുത്തിനാൻ?" 170

28 காணான நூஞ்சிலை காலவலி தென்பார்
நாணுடை நங்கை நலங்கிளர் செங்கேழ்
பாணியிவன் படர் செங்கை படாதேல்
வாணுதனங்கையும் வாழ்விலளென்பார்.

29 கரங்கள் குவித்திரு கண்கள் பனிப்ப
இரங்கலி ரிச்சிலை யேற்றில னாயின்
நரந்த நறைக் குழ னங்கையு நாமும்
முருங்கெரி யிற்புக மூழ்குது மென்பார்.

30 வள்ளல் மணத்தை மகிழ்ந்தன னென்றால்
கொள்ளென முன்பு கொடுப்பதை யல்லால்
வெள்ள மனைத்தவன் வில்லை யெடுத்தீ
ப்பிள்ளைமு நீட்டு பேதைமை யென்பார்.

31 "ജ്ഞാനിയാമിമ്മുനിക്കില്ലൊരു നാണവും
മാനിയാം മന്നനതിക്രൂരനോതിടാം
പീനസ്തനിയുടെ ജീവിതം പാഴിലാ-
മീനരപാലകുമാരനില്ലെങ്കിലോ."

32, 33 പീലിക്കുഴലാളരായ തന്വംഗിമാ-
രീവിധമോരോന്നു ചൊല്ലിനിന്നീടവേ
സാധുജനങ്ങൾ പരസ്പരം സന്തോഷ-
സാദരവത്കളോതി നിന്നീടവേ,
വാനവരാനന്ദമത്തരായ് നില്ക്കവേ,
വാരുററതാം വൃഷഭത്തിനെപ്പോലവേ
നാഗവും സൗവർണ്ണനാഗവും കണ്ടഞ്ചു
നാണിക്കുമാറാ നരപതി നന്ദനൻ
മന്ദം നടന്നു മഹാമേരുതുല്യമായ്
മിന്നിട്ടും ശൈവചാപത്തെ, ലഘുതരം
ചെന്നെടുത്തീടിനാൻ, സീതയ്ക്കു ചൂട്ടവാ-
നന്നീയോരേടലർ മാല്യമതെന്നപോൽ.

34 കണ്ണിമ കൂട്ടാതിരുന്നവരാരുമേ
കണ്ടീല കാലൂന്നി വില്ലു കുലച്ചതായ് 188

31 ഞാന മുനിക്കൊരു നാണിലൈ യെൻപാർ
കോനിവ നിറ്കൊടി യോനിലൈ യെൻപാർ
മാനവ നിച്ചിലൈ കാല്വളൈയാനേല്
പീന തനത്തവള് പേറില ളെൻപാർ.

32 തോകൈയ രിന്നന ചൊല്ലിട നല്ലോർ
ഓകൈ വീളമ്പിട വുമ്പരു വപ്പ
മാക മടങ്കലു മാല് വിടൈ യമ്പൊൻ
നാകമു നാകമു നാണ നടന്താൻ.

33 ആടക മാല്വരൈ യന്നതു തന്നൈ-
ത്തേടരു മാമണി ചീതൈ യെന്നുംപൊറ്
ചൂടക വാല്വളൈ ചൂട്ടിട നീട്ടും
ഏടവിഴ് മാലൈയി തെന്ന വെടുത്താൻ.

34 തടുത്തിമൈ യാമ ലിരുന്തവർ താളിൻ
മടുത്തതു നാണുതി വൈത്തതു നോക്കാർ

കണ്ടാർ കരത്തിലെടുത്തതു തൽക്ഷണം
തുണ്ടായ് മുറിഞ്ഞുള്ളൊരൊച്ച കേട്ടാരവർ।

34 ഘോരനിനദമിതണ്ഡഗോളത്തിനെ-
പ്പാടേ പിളന്നുപോയെന്നോർത്തുകൊണ്ടഹോ
ആരിടം പുകമഭയമെന്നാത്തരായ്
പാരമമരസമുദയം ഞെട്ടിപോൽ.
പാരിടത്തുള്ളവർതൻ കഥ ചൊല്ലേണോ?
പാരിനെത്താങ്ങിനിന്നായതിനുററതാം
വേരാമരവപ്പെരുമാളിടിയെന്നു
നേരേ നിനച്ചു വിറച്ചു പൊട്ടുന്നനെ.

36 പൂമഴ വഷിച്ചു വിണ്ണവർ; വാനമോ
പൊന്മഴ തൂകി; നരയണിയാഴിയോ
നന്മണിജാലങ്ങൾ തൂകിയാർത്തു; വാഴ്ത്തി
നന്മുനിമാരാജ്ജനകനെ, ധന്യനെ!

37 മാലയുമാഭരണങ്ങളും ചൂർണ്ണവും
മാലേയവും പുഴ്കും പലമുത്തുകൾ 204

കട്ടപ്പിനി ലിയാരു മറിന്തിലർ കൈയാൻ
എടുത്തതു കണ്ടന രിററതു കേട്ടാർ.

35 ആരിടൈ പ്പുകുതു നാമെ ൻറമരർകൾ കമല ത്തോൻറൻ
പേരുടൈ യണ്ട കോളം പിളന്ത തെ ൻേറകി നൈന്താർ
പാരിടൈ യുററ തൻമൈ പകർവതെൻ പാരൈ ത്താങ്കി
വേരെന ക്കിടന്ത നാക മിടിയെന വെരുവി ററൻേറ.

36 പൂമഴൈ ചൊരിന്താർ വിണ്ണോർ പൊന്മഴൈ പൊഴിന്ത മേകം
പാമമരർ കടല്കൾ എല്ലാം പന്മണി തൂവി യാർത്ത
കോമുനി ക്കണങ്ക ളെല്ലാം കൂറിന വാശി കൊററ
നാമ വേറ്ചനകറ് കിൻറു നല്വിനൈ പയന്ത തെന്നാ.

37 മാലൈയു മിഴൈയും ചാന്തും ചുണ്ണമും വാശ നെയ്യും
വേലൈവെൺ മുത്തും പൊന്നും കാശു ന ണ്ടുകിലും വീശി–

പൊന്നും മണികളും വാരിവിതറിയും
കുന്നിച്ച മുത്തോട്ട വാദ്യം മുഴക്കിയും
പൂർണ്ണചന്ദ്രോദയത്തിങ്കൽ തിമിക്കുന്നൊ–
രർണ്ണവമെന്നപോലാർത്തു പുരജനം.

38 വേലുപോൽ കൂർത്തനയനങ്ങളും മതി–
പോലാം മുഖവും കലർന്ന നതാംഗിമാർ
വീണാനിനദമാം തേൻ വഴിഞ്ഞീടവേ
ചേണുററ കാതണിക്കാന്തി ചിന്തീടവേ
മന്ദസ്മിതം പൊഴിച്ചാടീ, മഴക്കാറു
വന്നു തഴയ്ക്കെ മയിലുകൾ പോലവേ.

39 പീലി കറുത്തു മദനീർ പൊടിയുന്ന
ലോലവിലോചനമാകെച്ചുവന്നവർ
നീളെക്കലഹിച്ചു വാണ നതാംഗികൾ
ചാലവേ പുൽകിനാർ തങ്ങടെ കാന്തരെ!
നീലനിറകടൽ നീരത്തെ വെണ്മുകിൽ
മാല വിലോലം കുടിക്കുന്ന മാതിരി
നേരാണ്ടു നേടിയ മന്നൻെറ സമ്പത്തു
നേരെയെടുക്കയായ് നിസ്വരനാകുലം. 222

പ്പാല്വളൈ യമിഴ്ത ളായ പല്ലിയം തുവൈപ്പ മുന്നീർ
ഓല്കിളർ ന്തുവാവു ററന്ന വൊലിനകർ കിളർന്ത തൻേറ.

38 നല്ലിയൻ മകര വീണൈ ത്തേനക നകൈയ്യം തോട്ടം
വില്ലിട വാളും വീശ വേല്കിട ന്തനൈയ നാട്ടത്തു
എല്ലിയൻ മതിയ മന്ന മുകത്തിയ രെഴിലി തോൻേറ–
ച്ചൊല്ലിയ പരുവ നോക്കും തോകൈയി നാടി നാരേ.

39 ഉണ്ണറ വരുന്തി നാരിറ് ചിവ ന്തൊളിർ കരുങ്കൺ മാതർ
പുണ്ണുറു പുലവി നീങ്ക ക്കൊഴുനരൈ പ്പുല്ലി ക്കൊണ്ടാർ
വിണ്ണിറ മേക മേന്മേല് വരികടല് പരുക മാപോല്
മണ്ണുറുവേന്തൻ ചെല്വം വറിയവർ മുകന്തു കൊണ്ടാർ.

40 നർത്തകന്മാരുടെ മഞ്ജുഗീതങ്ങളും
നൽത്തേന്മൊഴിമാർ പൊഴിക്കുന്ന ഗീതവും
സാത്വികം വൈണികർ പാടുന്ന ഗീതവും
മെത്തിടും പുല്ലാങ്കുഴലിൻെറ ഗീതവും
ഒത്തുചേർന്നാസ്വദിച്ചീടും സുരകുലം
ചിത്രാപ്പിതമെന്നപോലെ ലസിച്ചുപോയ്!

41 രാമദേവൻ വില്ലെടുത്തു കുലച്ചതിൻ
ഭൂമാവു കണ്ടമരാംഗനമാർ സ്വയം
താഴെയിറങ്ങിത്തഴുകിനാർ പാരിലെ-
ത്താരണിവേണിമാരെത്തനുഗാത്രിമാർ.
ആടലിൽപ്പാടലിലാകാരഭംഗിയി-
ലാകെയവരൊരുപോലെ വിലസിനാർ.
എങ്കിലും ഭൂലോകമങ്കമാർ മയ്യണി-
ക്കൺകളിമപ്പതിലത്ഭുതം പൂണ്ടുപോയ്!

42 "പംക്തിരഥൻെറ തിരുമകനാണിവൻ
ചെന്താമരദളലോചനൻ താനിവൻ
കാർകൊണ്ട കൊണ്ടലിൻ പൂമേനി പൂണ്ടവൻ
കായാമ്പുവൊത്ത തിരുവുടലാണ്ടവൻ
മാനുഷനാണിവനെന്നു ചൊല്ലുന്നവർ
മായാവിമൂഢരാം; മാനുഷനല്ലിവൻ. 242

40 വയിരിയർ മതുരകീതം മങ്കൈയ രമുത കീതം
ചെയിരിയർ മകരയാഴിൻ റേം പിഴിതെയ്‌വ കീതം
പയിർകിളൈ വേയിൻകീത മെൻറിവൈ പരുകി വിണ്ണോർ
ഉയിരുടൈ യുടമ്പു മെല്ലാം മോവിയ മൊപ്പ നിൻറാർ.

41 അയ്യൻ വില്ലിറുത്ത വാററല് കാണിയ ലമരർ നാട്ടു-
തൈയലാ രിഴിന്തു പാരിൻ മകളിരൈ ത്തഴുവി ക്കൊണ്ടാർ
ചെയ്കൈയിൻ വടിവി നാടല് പാടലി റെറളിത റേററാർ
മൈയരി നെടുങ്ക ണോക്ക മിമൈത്തല്യ മയങ്കി നിൻറാർ.

42 തയരതൻ പുതല്‌വ നെൻപാർ താമരൈ ക്കണ്ണ നെൻപാർ
പുയലിവൻ മേനി യെൻപാർ പൂവൈയും പൊരുവു മെൻപാർ

പാലാഴിയിൽ പള്ളികൊള്ളും പരൻ പുമാൻ''
പൗരാവലി പലതിങ്ങനെയോതിനാർ.

43 ''കണ്ണുകളായിരം വേണമിക്കാർമുകിൽ
വണ്ണനെക്കാണുവാൻ സീതയ്ക്കു നിർണ്ണയം!
പൂങ്കൊടിക്കുള്ളോരഴകു കണ്ടീടാനു-
മങ്ങനെതന്നെയാ രാജകുമാരനും!
തമ്പിയെക്കാണുവിൻ ലോകമിന്നെത്രയ്ക്കു
വൻതപം ചെയ്യുന്നതോർക്കുന്നു ഞാനെടോ!
ഇന്നിവർ തമ്മെയിന്നാട്ടിൽ വരുത്തിയോ-
രിമ്മുനിതന്നെ നമിക്ക സാഷ്ടാംഗമായ്.''

44 രാജസഭയിലീവണ്ണം നടക്കവേ
രാജമുഖി നിശാദേവി മറയവേ
രാജീവനേത്രനാം തൻ ജീവനാഥന്റെ
രാജന്മുഖാംബുജം പിന്നെയും കാണുവാൻ
രാജീവകോരകചാരുസ്തനി സഖി-
രാജിപരീത കൊതിച്ചു വാണീടിനാൾ.

45 ഊയലാടീട്ടുമുയിരോട്ടുരുകിട്ടും
പൂമലർമെത്ത വെടിഞ്ഞു കുമാരിയാൾ 260

മയലുടൈത്തുലക മെൻപാർ മാനുട നല്ല നെൻപാർ
കയല് പൊരു കടലുള് വൈകും കടവുളേ കാണ മെൻപാർ.

43 നമ്പിയൈ ക്കാണ നങ്കൈ ക്കായിര നയനം വേണ്ടു-
കൊമ്പിനൈ ക്കാണും തോറും കരിശിറ്കു മന്നതേയാല്
തമ്പിയൈ ക്കാണ്മിനെൻപാർ തവമുടൈത്തുലകമെൻപാർ
ഇമ്പരി ന്നകരിററന്ത മുനിവനൈ യിറഞ്ചുമെൻപാർ.

44 ഇററിവ ണിന്ന താക മതിയൊട്ടു മെല്ലി നീങ്ക-
പ്പെററുയിർ പിന്നും കാണമാശൈയാററ് ചിറിതു പെററ
ചിററിടൈ പ്പെരിയ കൊങ്കൈ ച്ചേയരി ക്കരിയ വാട്കൺ
പൊററൊടി മടന്തൈ ക്കപ്പാ ലുററതു പുകല ലുററാം.

45 ഊശലാ ട്ടുയിരി നോട്ടു മുരുകപ്പൂം പള്ളി നീങ്കി-
പ്പാശിഴൈ മകളിർ ചൂഴപ്പോയൊരു പളിക്കമാട-

തോഴികൾ ചുഴവേ പോയാളൊരുകുളിർ-
ത്താമരപ്പൊയ്കസ്തൂരികിലെഴുന്നതായ്
ഇന്ദൂപലങ്ങൾ പട്ടത്ത തളിമങ്ങൾ
തങ്ങും പളുങ്കൊളി പൂണ്ടൊരു മേടയിൽ
നീഹാരശീകരശീതളകോമളം
നീരലർമെത്തയിൽത്തമ്പി വീണീടിനാൾ.

46 "പെണ്ണിവളിങ്ങനെയെന്നോർത്തു മേചക-
വണ്ണം കലരുമിലകളാലെന്നുടെ
ഖിന്നത പോക്കുവാനന്നിയതെത്രയു-
മുന്നതമാം മനോഭാവം സരോജിനി!
എൻതനുപല്ലവശ്രീ കവർന്നുള്ളൊരാ-
സ്സുന്ദരൻ തൻ നയനത്തിൻെറ ചന്തവും
ചെന്താരിതളിനാൽക്കാട്ടി നീയെന്തുവാ-
നെന്നുയിർ മീളാൻ മടിക്കുന്നു പത്മിനി?

47 മേരു നാണിക്കുമാ വില്ലിൽ വിലസുന്ന
ചാരുതോണിന്മേലുലാവുന്ന പാണിയും
തൂണൊത്ത തോളും ശരങ്ങൾ നിറച്ചതാം
തൂണീരവും വനമാല ലസിച്ചിട്ടും
പൂണൂലണിഞ്ഞ തിരുമാറുമങ്ങനെ
കാണുകിൽ പ്രാണങ്ങൾ വീണ്ടുമെത്തും ധ്രുവം! 280

ക്കാശിറാ മരൈയിൻ പൊയ്കൈ ച്ചന്തിര കാന്ത മീൻറ
ശീതനീർ തെളിത്ത മെൻപൂ ഞ്ചേക്കൈയൈ യരികിർച്ചേർന്താൾ

46 പെണ്ണിവ ളുററതെന്നും പെരുമൈയാ ലരുമൈ യാന
വണ്ണമ മിലൈകളാലേ കാട്ടലാല് വാട്ടം തീർന്തെൻ
തണ്ണുറും കമല ങ്കാളെ ൻറളിർ നിറ മുണ്ട കണ്ണി-
നുണ്ണിറം കാട്ടി നീരെ ന്നുയിർതാവു ലോവി നീരേ.

47 നാണലാവു മേരുവോട നാണലാവു പാണിയും
തൂണലാവു തോളും വാളി യൂട്ടലാവു തൂണിയും
വണിലാവി.നൂലുലാവു മാലൈ മാർപു മീളവും
കാണലാക മാകിനാവി കാണലാക മേകൊലാം.

48 വിണ്ടലത്തിങ്കലെത്തിങ്കളും മോളിലായ്
വണ്ടലമ്പുമലർക്കുന്തലേന്തുന്നതാം
കൊണ്ടലൊന്നണ്ടതു കണ്ണു രണ്ടുംകൊണ്ട
കൊണ്ടിതെൻ ജീവനമുണ്ടുപോയാകവേ.
ഉണ്ടുപോലക്കൊണ്ടലെന്നുള്ളിലെന്നെന്നു-
മുണ്ടായിരിക്കമതെന്നുമോരുന്നു ഞാൻ.

49 പഞ്ചശരൻ മഹാക്രൂരൻ, ശരനിര
നെഞ്ചകത്തിങ്കലെയ്തെന്നുടെ ജീവനെ
പഞ്ചവിളകൾ കൊട്ടുംതീയ്യിലെന്നപോൽ
വെൺചാരമാക്കിനാൻ സഞ്ചിതശക്തിമാൻ.
ചാഞ്ചല്യമേവമീത്തയ്യലാളാളവേ-
യെഞ്ചാരവേ വന്നഭയമതുളളവാൻ
'അഞ്ചരുതഞ്ചരു'തെന്നൊന്നുരയ്ക്കുവാ-
നഞ്ചിടും മാരൻെറയാണ്മയൊരാണ്മയോ?

50 തെല്ലുമിളയ്ക്കാതെഴുമെൻകുചങ്ങളേ!
വല്ലായ്മയെന്തെന്തു നിങ്ങളിച്ചെയ്‌വതും?
തെല്ലുപോലും വളയ്ക്കാനരുതാത്തതാം
വില്ലു വളച്ചോരാക്കല്യൻെറ മാറിടം
ഉല്ലാസമോടങ്ങു ചേരണമെങ്കിലോ
നല്ല തപസ്സു താൻ നിങ്ങൾ ചെയ്തീടുവിൻ! 300

48 വിണ്ടല കലന്തിലങ്ക തിങ്കളോട്ട മീതുചൂഴ്
വണ്ടല മ്പലങ്കറങ്ക പങ്കിയോടും വാർചിലൈ-
ക്കൊണ്ടലൊ ൻറിരണ്ടു കണ്ണിൻ മൊൺകൊണ്ടെ ന്നാവിയൈ
ഉണ്ടതുണ്ടെ നെഞ്ചിനിൻറു മുണ്ടതെൻറു മുണ്ടരോ

49 പഞ്ചരങ്ക തീയിനാവി പററനീട്ട കൊററവില്
വെൺചരങ്കണെഞ്ചരങ്ക വെയ്യകാമനെയ്യവേ
ചഞ്ചലങ്ക ലന്തപോതു തയ്യലാരൈ യ്യുവന്തു
അഞ്ചലഞ്ച ലെൻകിലാത വാൺമൈയെന്ന വാൺമൈയോ.

50 ഇളൈക്കലാത കൊങ്കൈകാ ളെഴുന്തു വിമ്മിയെൻ ചെയ്തിർ,
മുളൈക്കലാ മതിക്കൊഴുന്തു പോലും വാൺമുകത്തിനാൻ
വളൈക്കലാത വിറ്ക്കൈയാളി വള്ളന്മാർ പിന്നുള്ളുറ-
ത്തിളൈക്കലാക മാകിലാന ചെയ്തവങ്കള് ചെയ്മ്മിനേ.

51 ഇന്ദുവിതെങ്ങുന്നു വന്നുപൊന്തീയെൻെറ-
യന്തരംഗത്തിലുലാത്തുവാ, നങ്ങനെ
ചെന്താർശരശരം കൊണ്ടു മാലേററിയെൻ
പൊന്തിടും കൊങ്കമേൽ വഷിച്ചിതു വിഷം!
അന്തിയിലിന്നലെപ്പൊന്തിയോനല്ലിവ:-
നേന്തുന്നതില്ലകത്തല്പം കളങ്കവും!

52 കോപിച്ചനംഗൻ ചൊരിഞ്ഞ ശരവിഷ-
വാപിയിൽ മുങ്ങിയ മേനിയിൽ നിന്നുമേ
വേകാതെഴുന്നു മദഹരി പാദങ്ങൾ
വേഗമഭയമണഞ്ഞതാമെന്നുയിർ
വേറിട്ടു പോകാതെ പിന്നെയും വന്നതു
വേറെന്തിനെന്നെ വലയ്ക്കുവാൻ തന്നെയാം!

53 മിന്നലാം പൂണൂലണിഞ്ഞങ്ങു വാനത്തു
നിന്നുമിറങ്ങിയ കാർകൊണ്ടലെന്നപോൽ
വന്നൊരാക്കോമളനെന്നുള്ളിലാണ്ടപോ-
തൊന്നുമറിഞ്ഞീലതാരെന്നു, പിന്നെയും
കണ്ണിന്നു നേക്കുന്നു ന്നിന്നപ്പൊഴുമിവ-
ളിന്നാരതെന്നുമറിഞ്ഞീലതത്ഭുതം. 318

51 എങ്കനിൻ റെഴുന്തതിന്ത വിന്തു വന്തെ നെഞ്ചുലാ
അങ്കിയൻറ നങ്കനെയ്ത വൻപിൻവന്ത ചിന്തൈനോയ്
പൊങ്കകിൻറ കൊങ്കൈമേല് വിടംപൊഴിന്ത തെന്നിനും
കങ്കുല്വന്ത തിങ്കളൻറ കങ്കളങ്ക മില്ലൈയേ.

52 അടർന്തുവ ന്തനങ്കനെ ഞ്ചഴൻറുചിന്തു മമ്പെനും
വിടങ്കുടൈന്ത മെയ്യിനൻറു വെന്തിടാ തെഴുന്തു വെം
കടന്തൈനന്ത കാരിയാനൈയ ന്നകാളൈ താളടൈന്തു
ഉടൻറാടർന്തു പോനവാവി വന്തവാവെ നുള്ളമേ

53 വിണ്ണുളേ യെഴുന്തമേകവാർപിന്നലിൻ മിന്നൊടി-
മ്മണ്ണുളേ യിഴന്തതെന്ന വന്തുപോന മൈന്തനാർ
എണ്ണുളേ യിരുന്തപോതും യാവരെൻറു തേർകിലേൻ
കണ്ണുളേ യിരുന്തപോതു മെൻകൊല് കാൺകിലാതവേ.

54 പീയൂഷപൂരിതം പൊല്ക്കുടം കണ്ടുന്നി-
ലായപോതായതു കൈവിട്ട കേണിട്ടം
മൂഢയെപ്പോലെ ഞാനപ്പൊഴേയക്കൈ-
ളൂഢരാഗം പുണരാതെ പുലമ്പയാം!"

55—61 ഇങ്ങനെ പൊന്നണി മാറെഴും മങ്കയാൾ
വിങ്ങി വിതുമ്പിയോരോന്നു പുലമ്പവേ,
തിങ്ങുമഴലാകുമാഴിയിലാഴവേ-
യങ്ങൊരു മിന്നൽപോൽ പാഞ്ഞുവന്നീടിനാൾ
കോമളകണ്ഠവിലഗ്നഹാരങ്ങളാൽ
ത്തൂമ കലരുന്ന കാതണിക്കാന്തിയാൽ
മാരിവില്ലിൻെറ മനോഹാരിതയതേ
മാതിരിയെങ്ങും വിതറും വിലാസിനി
മാലയണിഞ്ഞ കാർക്കുന്തലഴിയവേ
മാറണിച്ചേല ചീളെന്നു മാറീടവേ
നീലവിശാലനയനസുഭഗയാം
നീലമാലാഖ്യയെഴമൊരു തോഴിയാൾ.
ആടിയും പാടിയും ആനന്ദരൂപിണി-
യോടിവന്നാ; ളടിക്കുപ്പാൻ മറന്നുപോയ്! 336

54 പെയ്കടറ് പിറന്തയല് പെറർകൊണാ മരുന്തു പെററു
ഐയ്പൊറ് കലത്തൊടങ്കെ വിട്ടിരുന്ത വാതർപോല്
മൊയ് കിടക്കു മണ്ണുറോൺ മുയങ്കിടാതു മുന്നമേ
കൈകടക്ക വിട്ടിരുന്തു കുട്ടരെപ്പ തെൻകൊലോ.

55 എൻറു കൊണ്ടു ണെന്തുനൈ ന്തിരങ്കി വിമ്മി വിമ്മിയേ
പൊൻറണിന്ത കൊങ്കൈമങ്കൈയിടരിൻ മൂഴ്ക പോഴ്തിൻ വായ്
കുൻറമൊൻറു ചിലൈമുറിന്ത കൊള്കൈ കണ്ടു കുളിർ മനത്തു
ഒൻറുമുൺകൺ മതിമുകത്തൊരുത്തി ചെയ്തുരൈ ചെയ്വാം.

56 വടങ്കളും കുഴൈകളും വാനം വില്ലിട-
ത്തൊടർന്തു പൂങ്കുഴല്കളും തുകിലും ചോർതര
നുടങ്കിയ മിന്നെന നൊയ്തിനാള്
നെട്ടുന്തടം കിടൈന്തക ണ്ണീലമാലൈയെ.

57 വന്തടി വണങ്കിലള് വഴങ്കു മോതെയള്
അന്തമി ലുവകൈയ ളാടിപ്പാടിനള്

"എന്തു നീ ചൊല്ലുടോ സുന്ദരീ,യെന്തൊരു
സന്തോഷവാർത്തയുണ്ടായതു മത്സഖി?"
ചോദിച്ചു ജാനകിയിങ്ങനെ കൗതുക-
ചോദിതയായ് നിജതോഴിയോ,ടായവൾ
"ആന കുതിര തേർ കാലാൾപ്പട കട-
ലാളും വദ്യാനൻ ദശരഥഭൂപതി
ആ നരപാലകൻ തൻ സുതൻ, കാമനെ-
യാകാരഭംഗിയിൽ വെന്ന കുമാരകൻ,
ആദിശേഷങ്കൽ ശയിക്കുന്ന ദേവനെ-
ന്നാരുമേ ശങ്കിക്കുമത്ഭുതപൂരുഷൻ,
തമ്പിയോടും തപോവാരാശി കൗശികൻ
തന്നൊട്ടുമൊത്തീ നഗരത്തിലെത്തിനാൻ.
എത്തിനാൻ ത്ര്യംബകമൊന്നു കാണുവാ-
നെന്നതറിഞ്ഞു രാജാജ്ഞയാലങ്ങുടൻ
എത്തിച്ച വില്ലു ഞാണേററി നിന്നാൻ പുരു-
ഷോത്തമ:നപ്പോൾ നടുങ്ങീ നിലിമ്പരും. 352

ചിന്തൈയുൺ മകിഴ്ച്ചിയും പുകുന്ത ചെയ്കയും
ചുന്ദരി ചൊല്ലുന തൊഴുതു ചൊല്ലുവാള്.

58 കയരത തുരകമാക്കടലൻ കല്വിയൻ
തയരത നെന്നും പെയർത്തനിച്ചെൻനേമിയാൻ
പുയല്പൊഴി തടക്കൈയാൻ പുതല്വൻ പൂങ്കണൈ
മയല്വിളൈ മതനറ്കും വടിവു മേന്മൈയാൻ

59 മരാമര മിവൈയെന വളർന്ത തോളിനാൻ
അരാവണൈ യമലനെ ൻറയിർക്കു മാററലാൻ
ഇരാമനെൻപതു പെയരിളൈയ കോവൊടും
പരാവരു മുനിയൊടും പതിവ ന്തെയ്തിനാൻ.

60 പൂണിയൻ മൊയ്മ്പിനൻ പുനിതനെയ്തവില്
കാണിയ വന്തനനെന്ന കാവലൻ
ആണൈയി നടൈന്തവി ലതനൈ യാണ്ടകൈ
കാണിനി തേററിനാ നടുങ്കി റുമ്പരേ.

മാത്രസ്ഥകം പദം കൊണ്ടുന്നിയത്രസ്ഥ-
മാത്രം പഴകിയ ശസ്ത്രം കണക്കിനെ
സത്വബലത്താൽ വളച്ചാ,നനിമേഷ-
രെത്രയും വാഴ്ത്തിനാർ, പെയ്തു പൂവർഷവും.
രാജസഭസ്ഥം നടുക്കമുണ്ടായ്, രാജ-
രാജിതമൗലിധനുസ്സു മുറിഞ്ഞുപോയ്!''

62 മാമുനിയോടൊരുമിച്ചങ്ങു വന്നൊരു
കാർമുകിൽ വർണ്ണനാം താമരക്കണ്ണനാം
കാമനായ്ത്താൻകണ്ട കോമളനെന്നോർത്തു
വാമാംഗി വൈവശ്യമാർന്നു കുഴഞ്ഞുപോയ്!
വീർത്തു ജഘനം പെരുകവേ മേഖല-
ച്ചാർത്തു വലിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു തകർന്നുപോയ്!

62 മെല്ലിടയാൾക്കു വിതുമ്പി വാർകൊങ്കകൾ
''ചൊല്ലിയതോക്കിലക്കോമളൻ താനവൻ
അല്ലെങ്കിലോ ഞാൻ മരിക്കു;മിതിന്നൊരു
കില്ലില്ല''യെന്നവളോർത്തുറച്ചീടിനാൾ. 368

61 മാത്തിരൈ യളവി ററാൺ മട്ടത്തു മുൻപയില്
ചൂത്തിര മിതുവെന ത്തോളിൻ വാങ്കിനാൻ
ഏത്തിന രിമൈയവ രിഴിന്ത പൂമഴൈ
വേത്തവൈ നടുക്കുറ മുറിന്തു വീഴ്ത്തവേ.

62 കോമുനി യുടൻവരു കൊണ്ട ലെൻറപിൻ
താമരൈക്കണ്ണിനാ നെൻറ തന്മൈയാല്
ആമവനേകൊലെ ൻറൈയ നീങ്കിനാൾ
വാമമേ കലൈയിറ വളർന്ത തൻകുലേ.

63 ഇല്ലൈയേ നുശുപ്പെൻപാ രുണ്ടു ണ്ടെന്നവും
മെല്ലിയൻ മുലൈകളും വിമ്മ വിമ്മുവാൾ
ചൊല്ലിയ കുറിയന ത്തോൻറ ലേയവൻ
അല്ലനേ ലിറപ്പനെൻറ കത്തു ളുന്നിനാൾ

64, 65 ഇങ്ങനെ മങ്കയനംഗാത്തി പൂണ്ടങ്ങു
മങ്ങിമയങ്ങിയതുളും ദശാന്തരേ
വില്ലുമുറിച്ചതിലുല്ലസദാനന്ദ-
ഫുല്ലഹൃദയനായ് മൈഥിലനിങ്ങനെ
ചൊല്ലിനാൻ കൗശികനോട്ട "തപോനിധേ
കല്യാണമിന്നു കൊണ്ടാട്ടവാൻ കല്പന
തന്നാതുളീടിലതങ്ങനെ,യല്ലെങ്കി-
ലിന്നുതന്നെ പറ കൊട്ടിയെല്ലാടവും
ചെന്നറിയിക്കാം, ദശരഥമന്നനെ-
യിന്നഗരത്തിൽ വരുത്താം വരമുനേ".

66 ചൊന്നാൻ മുനിയും "വരട്ടെ ദശരഥ-
മന്നനെല്ലാവരുമൊ,ത്തതേ വേണ്ടതും."
ഉന്നതാനന്ദം ജനകൻ വിശേഷങ്ങ-
ളൊന്നൊഴിയാതെ യെഴുതിയൊരോലയിൽ
സന്ദേശപൂർവ്വമയച്ചിതു ദൂതരെ;-
സ്സന്തോഷമോടെ വസിച്ചിതെല്ലാവരും. 384

---

64 ആമൈശയുററയർ പവളന്ന ളായിനൾ
പാശമൈട ക്കമലത്തോൻ പമൈടത്ത വില്ലിറും
ഓമൈശയിറ് പെരിയതോ രുവമൈക യെയ്യിയ-
ക്കോശികറ് കൊരുമൊഴി ചനകൻ കൂറുവാൻ.

65 ഉമൈരച്ചെയെം പെരുമവുൻ പുതല്വൻ വേള്വിതാൻ
വിമൈരവിനിൻറൊരു പകൻ മുടിത്തല് വേട്കൈയോ
മുരചെറിന്ത തിർകഴൻ മുഴങ്ക താമൈനയ-
വ്വരമൈചെയ്യു മിവ്വഴി യമൈഴത്തല് വേട്കൈയോ.

66 മല്വലാ നവ്വുമൈര പകര മാതവൻ
ഒമൈല്ലയി ലവനാം വന്തുറുത നൺറന
എമൈല്ലയി ലുവമൈകയാ നിമൈയന്ത വാറെലാം
ചെല്ലുകെ നേർറാമൈലയ്യു ന്തുതും പോക്കിനാൻ.

ദശരഥൻെറ യാത്ര

1 ഇടിയൊലിപോലെ ഭേരി മുഴങ്ങീട്ടമയോദ്ധ്യാഖ്യ-
നഗരിയിൽജ്ജനകൻെറ ദൂതസഞ്ചയം
കാററിനെത്തുരത്തുമാറു കാൽനടയായ് ദൂരം താണ്ടി-
യെത്തി പുരദ്വാരത്തിങ്കൽ പതുങ്ങിനിന്നു।
പംക്തിരഥപദപാംസു മൗലിയിങ്കലേല്ക്കും രാജ_
പംക്തികളെക്കൊണ്ടവിടം ഞെരുങ്ങി നിന്നു.

2 അരുളപ്പാടിനാൽ ദൂതരരചസന്നിധി പൂകി-
ത്തിരുവടി രണ്ടും കൂപ്പിപ്പുകഴ്ത്തിനിന്നാർ
"അവിടത്തെത്തിരുമകൻ പോയപിന്നെയുള്ളതേവ-
മറിഞ്ഞാലു"മെന്നു ദൂതർ പറഞ്ഞിതെല്ലാം.

3 വാറോലയുമവർ തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചാ,രരചനോ
വാങ്ങിയതു വായിക്കുവാൻ കല്പനയിട്ടാൻ. 12

എഴച്ചിപ്പടലം

1 കട്ടകിയ തൂതരും കാലിററ് കാലിററ് ച്ചെൻറു
അടികുരൻ മുരചതിരയോത്തിയെയ്ത്തിനാർ
അടിയിണൈ തൊഴവിട മിൻറി മന്നർതം
മുടിയൊട്ടു മുടിപൊരു വായിൻ മുന്നിനാർ.

2 മുകുന്തനർ തിരുവരുൺ മുറൈയിനെയ്തിനാർ
തികഴ്ന്തൊളിർ കഴലിണൈ തൊഴുതു ചെല്വനൈ
പ്പുകഴ്ന്തനരരശനിൻ പുതല്വർ പോയ പിൻ
നികഴ്ന്തതൈ യിതുവെന നെടിതു കൂറിനാർ.

3 കൂറിയ തൂതരും കൊണർന്ത വോലൈയൈ
ഇറൈവിറല്വൺ പുകഴിനാ യിതുവ തെൻറനർ
വേറൊരു പുലമകൻ വിരുമ്പി വാങ്കിനാൻ
മാറതിർ കഴലിനാൻ വാശി യെൻറനൻ,

4 മകനുടെ മഹത്വങ്ങൾ മാന്യനന്യമന്നനന്നു
മാനിച്ചെഴുതിയ കഥ വായിച്ച നേരം
മലപോലെ പെരുകിയ വജ്രഭുജത്തിങ്കൽ മിന്നും
മനോഹരകടകങ്ങളുറുന്നുപോയി!

5 ഏഴുരണ്ടുലോകങ്ങളും ഞെട്ടുമാറുള്ളൊച്ചകേട്ട-
തേവം നിജസുതൻ ശിവധനുസ്സയത്നം
ഞാണേററവേ ഭഞ്ജിച്ചതാണെന്നറിഞ്ഞു ദശരഥ-
നാനന്ദാഭിമാനാദികൾക്കാകരമായി.

6, 7 പട്ടും വളകളും പിന്നെപ്പലപലതരം വില-
പ്പെട്ട സമ്മാനങ്ങളുമന്നേകി നരേന്ദ്രൻ
പുഷ്ടമോദം ദൂതന്മാരെയയച്ചിട്ടു വസിഷ്ഠരു-
മൊത്തു പടയോട്ടും കൂടിയൊരുങ്ങിനിന്നാൻ.
"പകലവകുലപുണ്യപൂരത്തിനാൽപ്പിറന്നൊര-
പ്പുരമസുന്ദരൻ വാഴും മിഥില നോക്കി
പടകളുമരചരും ചെല്ലു മുന്നേ, യാനമേലേ
പടഹാദിയേററി"യെന്നപ്പാർത്ഥിവനോതി. 28

4 ഇലൈ മുകപ്പടത്തവ നെഴുതി ക്കാട്ടിയ
തലൈമകൻ ചിലൈത്തൊഴില് ചെവിയിറ് ചാർതലും
നിലൈമുക വലയങ്ക ണിമിർന്തു നീങ്കിട
മലൈയെന വളർന്തന വയിര ത്തോള്കളേ

5 വെറ്റിവേൻ മന്നവർ റക്കൻ വേള്വിയില്
കറ്റൈവാർ ചടൈമുടി ക്കണിച്ചി വാനവൻ
മുററവേ ഴുലകൈയും വെൻറ മൂരിവില്
ഇററപേരൊലികൊല ൻറിടിത്ത തീങ്കെൻറാൻ.

6 എൻറുരൈ ത്തെതിരെതി രിടൈവി ടാതുനേർ
തുൻറിയ കനൈകഴ ററൂതർ കൊള്കെനാ-
പ്പൊൻറിണി കലങ്കളും തുഞ്ചും പോക്കിനാൻ
കൻറന വുയരിയ കുവവു ത്തോളിനാൻ

7 വാനവൻ കുലത്തെമർ വരത്തി നാല്വരും
വേനില്വേ ളിരുന്തവം മിതിലൈ നോക്കിനൻ
ശേനൈയു മരചരും ചെല്ക മുന്തെനാ_
ആനൈമേ ലണിമുര ശറൈകെ ൻേറവിനാൻ

8 തേൻപൊഴിയും വനമാല്യമണിഞ്ഞ പുണ്ഡരീകാക്ഷ-
നാംപരിച്ചുലകമെല്ലാമളന്ന, നാളിൽ
ജാംബവാനപ്പെരുമ്പറ താക്കിയപോൽ പൊന്തീ നാദം
വൻപടക്കുതിരത്തിരക്കോൾക്കടലിങ്കൽ.

9 ആനകദുന്ദുഭിവാദ്യജാലം ഭടവൃന്ദമപ്പോ-
ളാനപ്പുറത്തേറിത്താക്കിമുഴക്കും മുന്നേ
സാമന്തരും ചതുരംഗസേനകളും പൗരന്മാരും
സീമന്തിനീസമേതരായ് പുളകമാന്നു.
"സുന്ദരനാം രാമചന്ദ്രനെങ്ങളുടെ കുമാരകൻ
ചന്ദ്രചൂഡചാപമതു ഭഞ്ജിച്ചുവല്ലോ"
എന്നിങ്ങനെ മധുരമായ് ചൊന്നു ചില തന്വംഗിക-
ളുന്നതാനന്ദത്തോടോടി നടന്നുചെന്നാർ.

10 വൃഷഭഗതിയാം നരപതിതന്റെയനീകിനി-
യിടയിനിയുലകിതിലില്ലെന്ന മട്ടിൽ
പ്രളയകാലാഹതോഗ്രവാത്യവന്നടിക്കെപ്പെരും
കടൽ പുട പുഴങ്ങിട്ടും വിധമെഴന്നു.

11 മന്നിടമേ ചെറുതെന്ന മട്ടിൽത്തിങ്ങും തേരുകളിൽ
മന്നവന്മാരിനതുല്യം വിളങ്ങിനിന്നു 46

8 വാംപരി വിരിതിരൈ ക്കടലൈ വള്ളുവൻ
തേമ്പൊഴി തുഴായ്മുടി ച്ചെങ്കൺ മാലവൻ
ആമ്പരി ചുലകെലാ മളന്തു കൊണ്ടനാള്
ചാമ്പുവ ൻറിരിന്തെന ത്തിരിന്തു ചാററിനാൻ

9 ചാററിയ മുരശൊലി ചെവിയിറ് ചാരുമുൻ
കോറെറാടി മകളിരും കോല മൈന്തരും
വേററരു കുമരരും വെൻറി വേന്തരും
കാറെറ റി കടലെന കളിപ്പി നോങ്കിനാർ.

10 വിടൈപൊരു നടൈയിനാൻ സേനൈ വെള്ളമോർ
ഇടൈയിലൈ യുലകിനി ലെന്ന വീണ്ടിയ
കടൈയുക മുടിവിനി ലെവൈയും കാറ്പട-
പ്പുടൈപെയർ കടലെന വെഴുന്തു പോയതേ

11 ചില്ലിട മുലകെന ച്ചെറിന്ത തേർകടാം
പുല്ലിട ചുടരെന പ്പൊലിന്ത വേന്തരാല്

പൊന്നണിഞ്ഞ നെററിപ്പട്ടം കെട്ടിയ ഗജവീരന്മാർ
മിന്നീ മഴവില്ലണിഞ്ഞ മുകിലുകൾ പോൽ.

12 വിടർന്നു പൊന്തിയ കൊററക്കുടകൾ വെൺചിറകുകൾ
വിടർത്തിപ്പറന്നീടുന്നോരന്നങ്ങളായി
തടവിയലാതെ പാറും കുറകളോ വാനിൻതുക—
ലടർത്തിപ്പറന്നുചിന്നും മാതിരി മിന്നി.

13 പറന്ന വെൺകൊടിക്കൂറ, മദഗജസേന കണ്ട
നിറന്ന വൻകടലെന്നു നിനച്ചുകൊണ്ട
പരന്ന വാനിടം വിട്ടു ജലപാനത്തിന്നു താഴെ-
യിറങ്ങും വെണ്മുകിലായി വിളങ്ങി മേന്മേൽ.

14 എഴമണിയിളവെയിലൊളിവീശിടവേ, വെയിൽ
തഴകളിൽത്താഴെയെങ്ങും പരന്നിടവേ,
തഴകളാമഴമുകിലഴകു മറയ്ക്കു, മുകിൽ
വഴിയുമിടിയൊലിയെത്തകർത്തു ഭേരി.

15 കിങ്കിണികളണിയുന്ന കുതിരമേലേറി വന്നു
മങ്കകളാററലർ ചാർത്തിലന്നങ്ങൾ പോലെ 62

എല്ലിട്ടുകതിർമണിയെറിക്കു മോടൈയാല്
വില്ലിട്ടു മുകിലെന പ്പൊലിന്തവേഴമേ.

12 കാല്വിരി വെണ്കുടൈ കണക്കി ലോതിമം
പാല്ചിറൈ വിരിത്തുവിൺ പറപ്പ പോൻറന
മേല്വിരി വെഴുകൊടി പ്പടലൈ വിണ്ണെലാം
തോലുരി ത്തുകുവന പോൻറു തോൻറുമാല്.

13 നുടങ്കിയ തുകിറ്കൊടി നുഴൈ കൈമ്മലൈ-
ക്കടങ്കലുഴ് ചേനൈയൈ ക്കടലി താമെന
ഇടംപട വെങ്കണു മെഴുന്ത വെണ്മുകില്
തടംപുനല് പരുകിട ത്താഴ്വ പോൻറവേ.

14 ഇഴൈയിടൈ യിളവെയി ലെറിക്കു മവ്വെയില്
തഴൈയിടൈ നിഴല്കെട ത്തവഴ്മ തത്തൈ
മഴൈയിടൈ യെഴിൽകെട മലരു മമ്മഴൈ
കുഴൈവുറ മുഴങ്കിട്ടും കഴാംകൊള് പേരിയേ.

15 മന്മണി പ്പുരവി കൺമകളി രൂർവന
അന്നമും തിയതിരൈ യാറു പോൻറന

പൊന്നണിപ്പോർമുലയാളർ മിന്നൽപ്പിണരെന്നപോലെ
മിന്നീ മഴക്കാറായ് നില്ക്കും കരിണിമേലേ.

16 തിങ്ങിത്തിങ്ങിക്കൂട്ടമായിപ്പോയീടവേ മങ്കമാരിൻ
കൊങ്കകളിൽ തങ്കിടുന്ന കുങ്കുമപങ്കം,
സംഗതമാം യുവജനസംഘത്തിന്റെ ഭുജങ്ങളിൽ-
ച്ചന്തമാർന്നു ചാർത്തിയുള്ള ചന്ദനച്ചാറും
അങ്ങു ചേർന്നിഴകിവീണു പടകടൽപോകുംവഴി-
യെങ്ങും കാണായ് മണിയറപ്പമെത്തപോലെ!

17 മെത്തിടുന്ന മധുരിമ തത്തിടുന്ന ചൊല്ലുള്ളവ-
രുത്തരീയംകൊണ്ടൊളിക്കും കുത്തുമുലകൾ
മുത്തുകൊണ്ടു മുഴനിലാവെങ്ങും വീശി രമ്യരത്ന-
മൊത്തമാല്യംകൊണ്ടു നീളെയിളവെയിലും.

18 വില്ലെടുത്തും വാളെടുത്തും മൗലിയിങ്കൽ സുരഭിലം
മല്ലികപ്പൂ ചൂട്ടും ദൃഢഭുജശാലികൾ
വല്ലികൾ പോലുള്ള മങ്കമാർക്കു കാവലായിപ്പോയാർ
ചൊല്ലെഴും കരിണികൾക്കു കരികളെപ്പോൽ. 78

പൊന്നണി പുണർമുലൈ പുരിവെൻ കുന്തലാർ
മിന്നെന മടപ്പിടി മേകം പോൻറവേ.

16 ഇണൈയെടു ത്തിടൈയിടൈ നെരുക്ക വേയെർ
തുണൈമുലൈ ക്കുങ്കുമ ച്ചുവടു മാടവർ
മണിവരൈപ്പുയങ്കളിറ് ചാന്തു മാഴ്കിമെ-
ല്ലണൈയെന പ്പൊലിന്തത ക്കടല്'ചെലാറരോ.

17 മുത്തിനാൻ മുഴനില വെറിക്കു മൊയ്മ്മണി-
പ്പത്തിയാ ലിളവെയില് പരപ്പും പാകിനം
തിത്തിയാ നിൻറചൊറ് ചിവന്ത വായ്ച്ചിയർ
ഉത്തരാ ശങ്കമി ട്ടൊളിക്കും കുററമേ.

18 വില്ലിനർ വാളിനർ വെറിത്ത കുഞ്ചിയർ
കല്ലിനൈ പ്പഴിത്തുയർ കനക ത്തോളിനർ
വല്ലിയിൻ മരുങ്കിനർ മരുങ്കു മാപ്പിടി
പുല്ലിയ കളിറെന മൈന്തർ പോയിനാർ.

19 നറുമണമുള്ള പുതുമലർചൂഴ്ന്ന മഴമുകിൽ-
ത്തിറമെഴും കുന്തളുറേറാർ മുഖങ്ങൾ മാത്രം
പുറത്തു കാൺകയാൽ മുഴമതിയേറും വിമാനത്തിൻ
തരത്തിലായവർ കേറും ശിബികാജാലം.

20 നിരത്തിങ്കൽത്തുരുതുരെയൊഴുക്കിയ മദനീരിൻ
പെരുക്കിൽക്കാൽകുഴഞ്ഞൊട്ടും നീങ്ങവയ്യാതെ
തിരക്കടൽ മുഴങ്ങുന്ന തുമ്പിക്കയ്യു പൊക്കിച്ചീററി-
ത്തിരയുന്നോ മദഗജം ദിഗ്ഗജങ്ങളെ!

21 ദേവഗണമെന്നപോലെ, വെളിയിലാർദ്രത കാട്ടും
ദേവദാസീഗണത്തിൻെറ മനം പോലെയും,
താവിടുന്ന കിങ്കിണിയും മാലകളും പൂണ്ട പാദം
ഭുവിലേതും തൊടാതോടീ തുരംഗമങ്ങൾ.

22 ഒട്ടകോപമുള്ളിൽക്കൊണ്ടും ചുട്ടനെടുവീപ്പും മേന്മേൽ
വിട്ടും പുരികങ്ങൾ കോട്ടിക്കലഹിനികൾ
മട്ടലർമാല്യങ്ങൾ കുന്തൽക്കെട്ടിൽനിന്നു വിട്ടു,മിഷ്ട-
പ്പെട്ടവക്കുള്ളയിരുപോലരികേപോയാർ. 94

19 മൻറലം പുതുമലർ മഴൈയിറ് ചൂഴ്ന്തെന-
ത്തുൻരിരും കുന്തലാർ മുകങ്കടോൻറലാല്
ഒൻറലാ മുഴുമതി യൂരുമാനം പോറ്
ചെൻറന വാലവർ ശിവികൈ യീട്ടമേ.

20 മൊയ്തിരൈക്കടലെന മുഴങ്കു മുക്കരൈ-
കൈയ്കളി ററിശൈനിലൈ ക്കളിററൈ യായ്വന
മെയ്യല്ല ററിഴിമത മഴൈയ രാമൈയാല്
തൊയ്യലൈ ക്കടന്തില ചൂഴി യാനൈയേ

21 ചൂരരൈ നിലൈയെനത്തോയ്ന്തും തോയ്കിലാ
വാരരൈ വനമുലൈ മകളിർ ചിന്തൈപോല്
താരൊട്ടും ചതിയൊട്ടും താവുമായിനും
പാരിടൈ മിതിക്കില പരിയിൻ പന്തിയേ.

22 ഊടിയ മനത്തിന രുറാത നോക്കിനർ
നീടിയ വുയിർപ്പിനർ നെരിന്ത നെററിയർ
തോടവിഴ് കോതൈയും തുറന്ത കുന്തലർ
ആടവ രുയിരെന വരുക പോയിനാർ

23 മാറാതങ്ങുനിന്ന തടം തകർത്തു മാമരം താറു-
മാറാക്കിയൊടിച്ചു ചായ്ച്ചുമുരസിക്കൊണ്ടും
ആറുപോലെ പാഞ്ഞുചെന്നിതരുവിയായ് മദജലം
ചേറാക്കുന്ന ചെന്നിയോട്ടും മദഗജങ്ങൾ.

24 ഉഴന്നിടാനിടമില്ലാതെഴുന്ന പരന്ന പട-
യ്ക്കെഴുന്ന മുന്നണിയെത്തി മിഥിലയിങ്കൽ
അഴലുള്ള ജീവികളിൽത്തഴക്കുമൻപുള്ള മന്ന-
നെഴുന്നള്ളിയില്ലിനിയും പുരിയിൽനിന്നും!

25 കണ്ടിട്ടുന്ന കാമുകർക്കു കരളാട്ടംപടി, മിന്നി
വണ്ടിയിൽ വണ്ടിണ്ടയാർക്കും കുന്തളമുള്ളോർ
കണ്ടിതപ്പോളവരേറും വണ്ടിയൊരു മനോഹര-
പുണ്ഡരീകതടാകമായ് കാണികളെല്ലാം.

26 പെൺകൊടിയാളൊരുവളെശ്ശകടത്തിലേററിപ്പിന്നിൽ-
ത്തങ്കും പ്രേമത്തോടെ പായും കമനനപ്പോൾ
പങ്കജാക്ഷിയവൾ നീട്ടും കടക്കണ്ണു നൽകിയുള്ളോ-
രഞ്ജനം മധുരാമൃതപാഥേയമായി. 110

23 മാറെന ത്തടങ്കളൈ പ്പൊരുതു മാമരം
ഊറുപ ട്ടിടവിടൈ യൊടിത്തു ച്ചായ്ത്തുരായ്
ആറെന ച്ചെൻറന വരുവി പായ്കവുള്-
താറെന ക്കനല്വ കുതറുകൺ യാനൈയേ.

24 ഉഴന്തിട വിടമിലൈ യുലക മെൻകണും
അഴന്തിയ വുയിർക്കെലാ മരുട്കൊം പായിനാൻ
എഴുന്തില നെഴുന്തിടൈ പ്പടരും ചേനൈയിൻ
കൊഴുന്തുപോയ് ക്കൊടിമതിൻ മിതിലൈ കൂടിറേ.

25 കണ്ടവർ മനം കൾകൈ കോപ്പക്കാതലിൻ
വണ്ടിമിർ കോതൈയർ വതന രാശിയാല്
പണ്ടികൾ പണ്ടികൾ പരിശിർ ചെല്വന
പുണ്ടരീ കത്തടം പോവ പോൻറവേ.

26 പാണ്ടിലിൻ വൈത്തവോർ പാവൈ തന്നൊട്ടും
ഈണ്ടിയ വൻപിന നേക വാനിടൈ
ക്കാണ്ടല്വ നോക്കിയ കടൈക്ക ണഞ്ചനം
ആണ്ടകൈ ക്കിനിയതോ രമുത മായതേ

27 ഇളമാനിൻ കണ്ണിയാളെപ്പിരിഞ്ഞ കമനനങ്ങു
നളിനത്തിൽക്കളഹംസനടനം കാൺകെ
ഇളകിയ മനത്തൊട്ടുമുടലൊട്ടുമുയലാടി-
ത്തളൎന്നുപോയ് നിനവുകൾ കുമിഞ്ഞിതപ്പോൾ.

28 ഭംഗിയെഴും പാരിടത്തിലരചചിഹ്നങ്ങളമ്പോ
തിങ്ങി! ശംഖപടഹാദി മുഴങ്ങിയെങ്ങും
പൊങ്ങിയ വെൺകൊററക്കുട വെൺചാമരമിവയേന്തി-
ത്തിങ്ങിപ്പോകും സേന ഗംഗാസമാനം മിന്നി.

29 അമരാംഗനമാരൊത്തോരമൃതാധരികളുയിർ
കവരും കൂർമ്മുനക്കണ്ണാം കാലവേലിനാൽ
യുവചിത്തം തുളസ്സുമാറങ്ങു ചേൎന്നു നടക്കയാൽ
സമരഭൂമിക്കു തുല്യം വിളങ്ങി സൈന്യം.

30 നെരുങ്ങും തൂണുകൾ പോലെ നെരുങ്ങി തോളുകൾ വാനിൽ
നെരുങ്ങും മിന്നൽകണക്കേ വാളുകൾ മിന്നി
നെരുങ്ങും ചെന്താരു പോലെയിടതിങ്ങി പാദങ്ങളും
നെരുങ്ങും സിംഹങ്ങളെപ്പോൽ വിളങ്ങി കാലാൾ. 126

27 പിളൈളമാ നോക്കിയൈ പ്പിരിന്തു പോകിൻറാൻ
അള്ള നീർ മരുതവൈ പ്പതനി നന്നമാം
പുള്ളു മെൻ റാമാ രൈ പ്പൂവും നോക്കിനാൻ
ഉള്ളമും താനുനി ൻറൂശ ലാടിനാൻ.

28 അങ്കൺ ഞാല ത്തരശു മിടൈന്തവാ
പൊങ്ക വെൺകുടൈ ചാമരൈ പോത്തലാല്
കങ്കൈയാറു കടുത്തതു കാരെന-
ച്ചങ്ക പേരി മുഴങ്കിയ താനൈയേ.

29 അമര രഞ് ചൊലണങ്കനൈ യാരുയിർ
കവരങ്കൂർനുതി ക്കണ്ണനഞ് കാലവേല്
കമരർ നെഞ്ചുട് കുളിപ്പ വഴങ്കലാല്
ചമരപൂമിയു മൊത്തതു താനൈയേ.

30 തോൺമി ടൈന്തന തൂണ മിടൈന്തന
വാൺമി ടൈന്തന വാൻമീൻ മിടൈന്തന
താൺമി ടൈന്തന തമ്മി മിടൈന്തന
ആൺമി ടൈന്തന വാളി മിടൈന്തന.

31 വാർകൊങ്കയിൽ വെച്ച കണ്ണു വാങ്ങിട്ടവാൻ വയ്യാതൊരു
വാരൊളികലന്ന യുവകാമുകനാഹാ!
വന്നണഞ്ഞ വഴിമുന്നിൽക്കാണാതെയൊരന്ധനെപ്പോൽ-
ച്ചെന്നുമുട്ടി മുന്നേയുള്ള മദയാനമേൽ.

32 ചുഴിയുള്ള കുതിരമേൽപ്പായുമൊരു സുന്ദരിയാൾ
വഴുതിവീഴവേയൊരു രസികോദാരൻ
എഴും നിജഭുജത്തിനാലെടുത്തു തറയിൽ നിത്താ-
തഴകൊട്ട തഴകിയാനിലയിൽത്തന്നെ!

33 ചെന്താരിണ നോവും പടിനടന്നുഴന്നഴൽപ്പെട്ടും
സുന്ദരിയെ,ക്കുരമ്പിൻ കണ്ണുടയവളെ,
മാന്താർ ശരശരവ്യമാമൊരുവൻ കാൺകവേ ചൊന്നാൻ
'ഹന്ത! മമ സങ്കടമിന്നെന്തു ചൊൽവതും?
ബന്ധുരാംഗിയിവളുടെ പരുത്ത കൊങ്കയാം മദ
ദന്തിയെയണയ്ക്കാനില്ലൊരിടമെന്മാറിൽ!'

34 ചുരുണ്ട മുടിയെച്ചുററി വണ്ടിണ്ടകളാർത്തുനില്ക്കേ
വിരണ്ട മദഗജത്തിലിരിക്കുമേകൻ

142

31 വാർക ലാമുലൈ വൈത്തകൺ വാങ്കിട-
പ്പേർകി ലാതു പിറങ്ക് മുകത്തിനാൻ
ഥേർകി ലാനെറി യന്തരിറ് ചെൻറൊരു
മൂരിമാമത യാനൈയൈ മുട്ടിനാൻ.

32 ചുഴികൊള് പായ്പരി തുള്ളവൊർ തോകൈയാള്
വഴുവി വീഴല്പ് ററാളൈയൊർ വള്ളറാൻ
എഴുവി നീള്പ്പുയ ത്താലെട്ട ത്തേന്തിനാൻ
തഴുവി നിൻറാഴി യാൻറ മൈ മേല്വൈയാൻ.

33 തുണൈത്ത താമമൈ നോവ ത്തൊടർന്തടർ
കണൈക്ക രുങ്കണി നാളൈയൊർ കാളൈതാൻ
പണൈത്ത വെമ്മുലൈ പ്പായ്മത യാനൈയൈ
അണൈക്ക നങ്കൈ ക്കകലിട മില്ലെൻറാൻ.

34 ചുഴിയുങ്കുഞ്ചി മിശൈച്ചുരും പാർത്തിട-
പ്പൊഴിയു മാമത യാനൈയിർ പോകിൻറാൻ

ഒരംഗനാമണിതൻെറ മിഴിനോക്കിക്കുത്തതേതെ-
ന്നറിവാനോ കൈക്കല്ലുള്ള കുന്തവും നോക്കി.

35 തരംഗിതകുന്തളവും താമരത്താരെതിർത്താളും
കരുംകണ്ണുമെഴുന്നോളോടൊരുവനോതി:-
"നെരുങ്ങും പൂണ്മുലകളും നീൾവളകളണിത്തോള-
മിണങ്ങും നിന്നിടയെങ്ങു മറന്നുവെച്ചു?"

36 നോട്ടം കൊണ്ടു മാത്രം കൊല്ലുമൊരുവാക്കും ചൊല്ലാതുള്ളോ-
രുററമുള്ള മങ്കയോടു കാമുകൻ ചൊന്നാൻ:-
"ആററുനീരിലാരു ചൊല്ലു കൈകൾകൊണ്ടു നിന്നെത്താങ്ങി-
യേററുമെന്നു കാണാ,മപ്പോൾ മിണ്ടീടുമോ നീ?"

37 തള്ളാനാവാതുള്ള ഭാരം താങ്ങിട്ടന്നോരൊട്ടകങ്ങൾ
ചൊല്ലെഴും തളിർപ്പുല്ലുകളൊന്നും തിന്നാതെ
ഉള്ളം പോലെ വായും വാടി വരണ്ടു, വേപ്പില തേടി
ക്കള്ളു മോന്തും കുട്ടർക്കുള്ള നിലയിലായി. 166

കഴിയ കൂരിയ വെൻെറാരു കാരികൈ
വിഴിയെ നോക്കിത്തൻ വേലൈയു നോക്കിനാൻ.

35 തരങ്ക് വാർകുഴ ററാമരൈ ച്ചീറടി-
ക്കരുങ്ക്കൺ വാളുടൈ യാളൈയൊർ കാളൈതാൻ
നെരുങ്ക് പൂൺമുലൈ നീള് വളൈത്തോളിനീർ
മരുങ്ക് ലെങ്ക് മറന്തുവൈ ത്തീരെൻറാൻ.

36 കൂററാം പോലും കൊലൈക്കണി നാലൻറി
മാററം പേശുകി ലാളൈയൊർ മൈന്തൻറാൻ
ആററു നീരിടൈ യംകൈക ളാലെടുത്തു
ഏററു വാരുമൈ യാവർകൊ ലോവെൻറാൻ.

37 തള്ള രുംപര ന്താങ്കിയ വൊട്ടകം
തെള്ളു തേങ്കഴൈ യാവൈയും തിങ്കില
ഉള്ള മെന്ന ത്തംവായു മുലർന്തന
കള്ളുൺ മാന്തരിറ് കൈപ്പന തേടിയ

38 ആരക്തമാം കണ്ണുകളുമിരുണ്ട മേനിയുമുള്ളോർ
ഭാരം കൊണ്ട കാവും താങ്ങി നടന്നാരല്ലോ
ആത്രുദ്ധമാം ദണ്ഡും പിന്നെക്കണയവും കഴത്തിങ്കൽ-
പ്പേറ്റും മദയാനയ്ക്കൊപ്പം നടന്നിതവർ.

39 മത്തഗജം പിണങ്ങിയപ്പിടിയാനമേലേ തുമ്പി-
യെത്തിക്കവേ മേലിരുന്നിട്ടഞ്ചും മങ്കമാർ
കൈത്തലത്താൽ നീണ്ട കണ്ണു പൊത്തിമറയ്ക്കാനാവാതെ-
ചിത്തമേററം വാടിയവർ തളർന്നിതല്ലോ.

40 വാമമേഖലകളണിമങ്കമാരോടൊത്തുചേർന്നു
വാമനരും പിടിയാനമേലേറിവന്നാർ
താമരത്താരൊളിത്തെളിത്തടാകത്തിൽനീന്തിട്ടന്നൊ-
രാമമേലേ സഞ്ചരിക്കും മണ്ഡൂകം പോലെ.

41 ചങ്ങലക്കുച്ചിട്ട മദഗജനിര പിൻതുടരെ-
ത്തൻകഴല്യ വളച്ചോങ്ങിക്കുതിച്ചു പൊങ്ങി
മങ്കയാളെപ്പുറത്തേററിപ്പാഞ്ഞുവന്നു കുതിരയൊ-
ന്നിന്ദ്രനൊത്തോളിവളെന്നു കരുതും പോലെ. 182

38 അരത്ത നോക്കിന രററിരൺ മേനിയർ
പരിത്ത കാവിനർ പപ്പര രേകിനാർ
തിരുത്തു ക്കുടമൈത്ത ത്തിൺകമൈണ യമൈത്താട്ടം
എരുത്തി നേന്തിയ മാല്കളി റെന്നവേ.

39 പിത്ത യാമൈന പിണങ്കി പ്പിടിയിർകൈ
വൈത്ത മേലിരു ന്തഞ്ചിയ മമൈങ്കമാർ
എയ്ത്തി ട്ടക്കണ്ണ ററാർ പുമൈത ത്താർക്കിരു
കൈത്ത ലംകളിർ കണ്ണട ങാമൈമയേ.

40 വാമ മേകലൈ യാരിടൈ വാലതി
പൂമി രതായ്പിടി ച്ചിന്തരും പോയിനാർ
കാമർ താമമൈര നാണ്മലർ ക്കാനത്തുൾ
ആമൈമ മേല്വരും തോമൈരയി നായരോ

41 ഇമ്പർ നാട്ടിൻററമല്ല ളിങ്കിവൾ
ഉമ്പർ കോമകർ കെങ്കിൻെറ തൊക്കമാല്
കമ്പ മാവര ക്കാല്കൾ വമൈളത്തൊരു
കൊമ്പ നാമൈള ക്കൊണ്ടോട്ടം കതിമൈരയേ

42 ചന്തമെഴും വാർകുന്തളമഴിഞ്ഞതു താങ്ങിടാതെ
ചിന്തും മേഖലാമണികളെട്ടത്തിടാതെ
സന്തോഷിച്ചോടിനാർ ചില മാനിനികൾ, യുവജനം
'എൻതമ്പുരാൻ വില്ലൊടിച്ചെ'ന്നാർത്തു ക്രകവേ.

43 കട്ടമദകരിയെയും കാമിനിമാരെയുമഞ്ചി
നട്ടക്കം പൂണ്ടന്തണന്മാരനേകമപ്പോൾ
കുടകളും കുണ്ഡികകൾ കൈയ്യിലേന്തി,യേന്തിയേന്തി
നടന്നു നാസികാഗ്രത്തിൽ കൈവിരൽ ചേർത്തും.

44 കരിമുകിൽനിറത്തോനെക്കണ്മുന്നിലായ് നേരേ കണ്ട-
പ്പരിമളമിളദേണീരമണീകുലം
പരിഭവമൊട്ട ചൊന്നാർ: "നീയേ നേരേ വന്നോ? വെക്ക-
മിരിക്കകിത്തേരി"ലെന്നു കരങ്ങൾ നീട്ടി.

45 തേരൊലിയും കരിതുരഗാദി ഗളഗളന്നാദം
ഭേരീരവമിവയെങ്ങും മുഴങ്ങീട്ടമ്പോൾ
ആരുമാരുമുരസ്സുവതാരുമാരും കേൾക്കാതായി-
ത്തീരുമാനമവരെല്ലാമൂമകളായി. 19

42 ചന്ത വാർകുഴല് ചോർപവൈ താങ്കലാല്
ചിന്തു മേകലൈ ചിന്തെയും ചെയ്കലാർ.
എന്തൈ വില്ലിറു ത്താനെന്റ മിൻചൊലൈ
മൈന്തർ പേശ മനംകളി ത്തോട്ടവാർ.

43 കുടൈയർ കുണ്ടികൈ തൂക്കിനർ കന്തിയ
നടൈയർ നാശി പുതൈത്തകൈ നാററലർ
കടക ളിററെയും കാരികൈ യാരെയും
അടൈയ വഞ്ചിയ വന്തണർ മുന്തിനാർ

44 നാറു പൂങ്കുഴ നങ്കൈയർ കണ്ണിനീർ
ഊര നേർവ ന്തുരുവു വെളിപ്പട
മാറു കൊണ്ടനൈ വന്തനൈ യാകില്വന്തു
ഏറു തേരെന കൈകൈ ളിഴിച്ചുവാർ.

45 കുരൈത്ത തേരും കളിറും കതിരെയും
നിരൈത്ത വാർമുര ശും നിമിർ ന്തെങ്കണും
ഇരൈത്ത പേരൊലി യാലിടൈ യാവരും
ഉരൈത്തു ണർന്തില രുമരി നേകിനാർ

46 നേരിയ പട്ടിഴത്തുകിലണിഞ്ഞും വണ്ടിണ്ടയൊലി-
ച്ചേരും കരിക്കുന്തലണിമാനിനീകുലം
നൂപുരത്തിനുള്ളിലുള്ള മുത്തുമണി ചിലമ്പുമ്മാ-
റാവഴി നടന്നു കിളിയാക്കും പൊയ്ക്കപോൽ.

47 പാലാഴി മങ്കയോടൊത്ത ലോലാംഗികളതിലോല-
ലോലമാം നിചോളം വഴിയയച്ച കൺകൾ
ചേലായ്ക്കണ്ട കാമുകാക്ഷിയാത്തുപോയീ മദനീരിൻ
ചോലകണ്ട വണ്ടിൻകൂട്ടം മുരണ്ട നീളേ.

48 കാമുകർക്കുള്ളുയിർ തുളപ്പെടുത്തുന്ന കരുവിയാം
കാളിമകലന്ന കണ്ണിൻമുനയെഴന്നോർ
കാലിലണിഞ്ഞുള്ള നല്ല ചിലങ്കകൾ സപ്തസ്വര-
മേളിതമാം ഗാനധാരയുയത്തിയെങ്ങും.
കാർമുകിലിൻ നിര തട്ടംപോലെ പൊങ്ങും വാജിഹേഷ
കാമ്യമാകും പക്കമേളമതിന്നു നല്കി.

49 മണ്ണിനും പുളകമേകി നടന്നിട്ടും മാനിനിമാർ-
കണ്ണിണകൾ കണ്ട ചില കാമുകരോതി
''കഞ്ജസൂനത്തിങ്കൽ കളിയാടീടുന്ന വണ്ടിണ്ടകൾ''
കാമനതുകേൾക്കേ കരൾ തുടിച്ചീടുന്നു. 216

46 നട്ചി ലംപി വനൈന്തന നണ്ടുകില്
കട്ചി ലാംപു കരുംകുഴ ലാർകുഴ
ഉട്ചി ലാംപു ചിലമ്പ വൊതുങ്കലാല്
പുട്ചി ലമ്പിട്ട പൊയ്കൈയും പോൻറതേ

47 തെണ്ടി രൈപ്പര വൈത്തിരു വന്നവർ
നണ്ടി രൈപ്പുര നോക്കിയ നോക്കിനൈ
ക്കണ്ടി രൈപ്പന വാട വർ കൺകളി
വണ്ടി രൈപ്പന യാനൈ മതംകളേ

48 ഉഴൈക ലിത്തന വെന്ന വുയിർത്തുണൈ
നഴൈക ലിക്കരും കണ്ണിയർ നൂപുര
വിഴൈ കലിത്തെന വിന്നിയ മാവെഴ
മഴൈ കലിത്തെന വാചി കലിത്തവേ.

49 മൺക ളിപ്പ നടപ്പവർ വാണുതല്
ഉൺക ളിക്കമ ലംകളി നള്ളുറൈ
തിൺക ളിച്ചിറു തുമ്പി യെന ച്ചിലർ
കൺ കളിത്തന കാമൻ കളിക്കവേ

50 നണ്ണുവാനമരുതാത്തവണ്ണമതിലോലമദ്ധ്യം
മിന്നിട്ടും പവിഴച്ചുണ്ടും തേൻകനിച്ചൊല്ലും
എണ്ണമിവയൊത്തതാകും പെണ്ണുങ്ങൾ തൻ കൊങ്കതുകും
ചൂണ്ണമെങ്ങും പൊങ്ങീ പൊടിപടലമൊപ്പം.

51 ചിത്രതരരഥമേറിപ്പൂരുഷരും മങ്കമാരു-
മെത്രയെന്നൂഹിക്ക വയ്യാതത്രയ്ക്കു മാത്രം
ഇത്തരത്തിലാർത്തുകൊണ്ടു നിരത്തുകൾ തകർത്തെത്തി
യാത്രയേവം തുടന്നിതു വൈദേഹമെത്താൻ.

52 കടിവാളം കൊണ്ടതാകും കുതിരയും തേരും കാലാൾ-
പ്പടയുമുതിർത്ത പൊടിപടലം പൊങ്ങി
പൊടിയും നീർത്തുള്ളിചാട്ടും കാറിൻതുളകളും, മദം
പൊടിയും ദിക്കരികടദാരവും മൂടി.

53 പരിചയെടുത്ത കൈയ്യിൽ പരിചൊട്ട വാളുമേന്തി-
പ്പരിമൃദുകരതളിർ പിടിച്ചുകൊണ്ടും
പാദസരം പൂണ്ട പല്ലവാംഗികളെ മദജല-
പൂരിതമാം പാത വഴി നയിച്ചുമെല്ലെ. 232

50 എണ്ണ മാത്തിര മുമ്മരി താമിടൈ
വണ്ണ മാത്തുവർ വായ്ക്കനി വായ്ച്ചിയർ
തിണ്ണ മാത്തോളിർ ചെവ്വിള നീരിഴി
ചുണ്ണ മാർത്തന തുളിയു മാർത്തവേ.

51 ചിത്തി രത്തടം തേർമൈന്തർ മങ്കൈയർ
ഉയ്ത്തു രൈപ്പ നിനൈപ്പ വുലപ്പിലർ
ഇത്തി റത്തിന രെത്തനൈ യോപലർ
മൊയ്ത്തി രൈത്തു വഴിക്കൊണ്ടു മുന്നിനാർ.

52 കുശൈയുറു പരിയും തേരും വീരരും കഴമി യെങ്കും
വിശൈയൊട്ടും കടുക പ്പൊങ്കി വീങ്കിയ തുളി വിമ്മി-
പ്പശൈയുറു തുളിയി ൻറാരൈ പ്പശ്ശും തൊളൈ യടൈത്ത മേകം
തിശൈതൊറു നിൻറ യാനൈ മതത്തൊളൈ ചെമ്മിററൻേറ

53 കോടക ത്തടക്കൈ യാലേ കിളരൊളി വാളും പററി-
ച്ചൂടകത്തളിർക്കൈ മറെറ ച്ചുടർമണി ത്തടക്കൈപ്പററി
ആടക ത്തോടെ യാനൈ യഴിമത ത്തിട്ടക്ക ലാററില
പാടക ക്കാലി നാരൈ പ്പയപ്പയ ക്കൊണ്ടു പോനാർ.

54 പൊയ്കയിലും വയലിലും നീർനിറഞ്ഞ ചിറകളിൽ
നെയ്തലാമ്പൽ നിറന്നുള്ള ചെന്താമരകൾ
കൈയ്കൾ മുഖം ചുണ്ടും കണ്ണും കാണിക്കവേ കാമിനിമാർ
'കൊയ്തരി'കെന്നുകെഞ്ചി കണവരോടായ്.

55 ചന്തമെഴും കുതിരമേൽ നിന്നിറങ്ങും കാന്താംഗികൾ
കുന്തളമഴികെ, രത്നഹാരങ്ങൾ വീഴ്കെ,
ബന്ധുരദുകൂലം മാത്രം കൈത്തളിരാൽത്താങ്ങിയോടി
ദന്തികളെക്കണ്ടുഴന്ന മയിൽക്കുലം പോൽ.

56 കുടയൊട്ടു കരികളും പീലിത്തഴക്കൊടികളു-
മിടയ്ക്കിടെക്കലന്നെങ്ങുമിരുൾ പരത്തി
പടവാളും മുടിയണിയിവവെയിലെങ്ങും വീശി-
യിടമെങ്ങുമിരവായിപ്പകലുമായി.

57 മുരുക്കിൻപൂച്ചുണ്ടും മുത്തുപോലാം പല്ലും പുഞ്ചിരിയു-
മൊരുക്കിയ മുഖാംബുജം തൊട്ടുത്ത വാളാൽ
ഞെരുക്കത്തെപ്പിളർത്തിട്ടും, നിങ്ങൾ നീങ്ങി,നെന്നു കേട്ടോ
ദ്രതരുക്കെന്നാണുങ്ങൾ വഴിയൊഴിഞ്ഞുമാറി. 248

54 ചെയ്കളിൻ മട്ടുവി നന്നീർ ച്ചിറൈകളി നിറൈയ പ്പൂത്ത
നെയ്തലും കുമുത പ്പൂവു നെകിഴ്ന്തചെ ങ്കമല പ്പോതും
കയ്കളും മുകമും വായും കൺകളും കാട്ട ക്കണ്ടു
കൊയ്തിവൈ തരുതിരെൻറു കൊഴുനരൈ ത്തൊഴുകിൻറാരാല്.

55 പന്തിയം പുരവി നിൻറും പാരിടൈ യിഴിന്തോർ വാശ-
ക്കുന്തള പാരം ചോര ക്കലമണി ക്കലൻകൾ ചിന്ത-
ച്ചന്തനുണ്ടുകിലും വീഴ ത്തളിർക്കൈയാ ലണൈത്തു ച്ചാര
വന്തതു വേഴമെന്ന മയിലെന വിരിയല് പോവാർ.

56 കുടൈയൊട്ടു കളിറും തൊങ്കർ കഴാങ്കളും കൊടിയിൻ കാട്ടും
ഇടൈയിടൈ മയങ്കി യെങ്കും വെളിക്കര ന്തിരുളൈച്ചെയ്യ-
പ്പടൈകളു മുടിയും പൂണും പടർവെയില് പരപ്പി ച്ചെല്ല
ഇടൈയൊരു കണക്കി നുള്ള യിരവുണ്ടു പകലു മുണ്ടേ.

57 മുരുക്കിതഴ് മുത്ത മൂരൻ മുറുവലാർ മുകങ്ക ളെന്നും
തിരുക്കിളർ കമല പ്പോതിററീട്ടിന കിടന്ത ക്കൂർവാർ
നെരുക്കിടൈ യറുക്ക നീർക ണീങ്കുമി നീങ്കു മെൻറൻറു
അരുക്കനി ലൊളിരു മേനി യാടവ രകല പ്പോവാർ,

58 നീങ്ങിടുവാനരുതാത്ത വഴിയിലാൾക്കൂട്ടം തിങ്ങി–
നീളെപ്പൊട്ടിയററമുത്തുമണികൾ തട്ടി
നീരജാക്ഷിമാരണിഞ്ഞ നൂപുരം ചിലമ്പിത്തളിർ
നേരാം പാദം നൊന്തുനൊന്തു കുഴഞ്ഞുനിന്നു.

59 കൊട്ടും വാദ്യമിടിവെട്ടുപോലെ പൊന്തി വണ്ടികളിൽ
കെട്ടിയ കാളകളെങ്ങും വിരണ്ടോടവേ
മട്ടോൽമൊഴിമാരെല്ലാരുമരയന്നപ്പിടയെന്ന–
മട്ടിലതു കണ്ടു പേടിച്ചൊഴിഞ്ഞിടവേ
കെട്ടിവെച്ച ഭാരം പാശമററോരോന്നു വീഴ്കെ,ബന്ധം
വിട്ട യോഗിയെപ്പോലവ തുഷ്ടികൊൾകയായ്.

60 കാററിൻവേഗമുള്ളതായ വില്ലുണ്ടകളാനക്കാര–
രെററിയിട്ടും, കച്ചയണിക്കൊങ്കകൾക്കൊപ്പം
നെററിത്തടങ്ങളും കൊമ്പും കാട്ടിനിന്നു ഗജവീരർ
നീററിൽ, പ്പാലാഴിയിൽ പ്പൊങ്ങുമൈരാവതംപോൽ.

61 കരിംകുന്തൽ, കൂർവാൾക്കണ്ണും, തൊണ്ടിപ്പഴച്ചുണ്ടുള്ളൊരു
കമനിമാരൊത്തു വീണാവാദകഗണം 264

58 നിന്തിരു നെറിയി നററ നെരുക്കിനാർ ചുരുക്കു ണ്ടേറു–
ക്കാന്തിന മണിയു മുത്തും ചിന്തിന കലാപം ചൂഴ്ന്ത
പാന്തളി നലക ലാർതം പരിപുരം പുലമ്പ പ്പൈദമ്പാർ
പൂന്തളി രുരൈപ്പ മാഴ്കി പ്പോക്കരി തെന്ന നീർപാർ.

59 കൊററ നല്ലിയം കളങ്കം കൊണ്ടലിററുവൈപ്പപ്പണ്ടി–
പ്പെററവേ റന്നം പുള്ളിർ പേടൈയർ വെരുവി നിങ്ക
മുററു പരങ്ക ളെല്ലാ മുറൈ മുറൈ പാശത്തോട്ടം
പററ വീശി യേകി യോകിയിർ പിരിവു തീർന്ത

60 കാറ്ചെറി വേകപ്പാകർ കാർമുക വുണ്ടൈ പാരാ
വാർച്ചിറൈ കൊങ്കൈ യന്നകമ്പമു മരുപ്പും കാണ–
പ്പാർചെറി കടലി റേറാൻറും പനൈക്കൈമ്മാല് യാനൈ യെന്ന
നീർചിറൈ പററിയേറ നിൻറക ൻറനൈയ വേഴം.

61 അറലിയർ കുന്തർ കൺവാ ളമുളുക കമുത ച്ചെവ്വായ്
വിറലിയ രോട്ട നല്യാഴ് ച്ചെയിരിയർ പുരവി മേലാർ

കുതിരമേലേറിക്കാതിലമൃതു ചൊരിയും രംഗ-
ലഹരിപെയ്തു കിന്നരമിഥുനം പോലെ.

62 അങ്കുശമോങ്ങവേയഞ്ചി,യരുവിചൊരിയും മല-
യങ്ങെഴുന്നപോലെയാന വിരണ്ടുപാഞ്ഞു
തിങ്ങിട്ടും ജനങ്ങളോടി, വരിവണ്ടിൻനിര മദം
വിങ്ങിപ്പൊട്ടും പിടികൾക്കു പിന്നാലെക്കൂടി
അംഗനമാരുടെ സുരഭിലതര കൈശികത്തിൽ-
ത്തങ്ങിട്ടവാൻ കൊതിപൂണ്ടു പറന്നിതല്ലോ.

63 അറയും പറകളൊലിയുറയവേ,യാനതേരു-
മുറയും കുതിര കാലാൾപ്പടകളോടെ
കറയാന്ന വേലിൻ കണ്ണാൾകളുമവർകമനരും
നിറമതിപൊന്തിട്ടമ്പോൾ, കടലുപോലെ,
നിറയവേ നിരത്തെങ്ങും ദശരഥമനോരഥം
നിറയ്ക്കും പ്രണയിനികൾ പുറപ്പാടായി.

64 സഖികളായിരം.ചൂഴെ, മണിമയശിബികയിൽ
സുരസുന്ദരിമാർ ലജ്ജാവിവശരാകെ,
അഴകുററ കമലങ്ങൾ വിരിഞ്ഞ പൊയ്കയിലന്ന-
ക്കൊടിയെന്ന പോലെ മിന്നീ കേകയപുത്രി. 282

നിരൈ ചെവി പ്പെയ്‌വ തെന്ന നൈവള വമുത പ്പാടല്
മുരൈമുരൈ പകർന്തു പോനാർ കിന്നര മിതുന മൊപ്പാർ.

62 അരുവി പെയ് വരൈയിർ പൊങ്കി യങ്കുശ നിമിര വെങ്കം
ഇരിയലിർ ചനങ്കൾ ചിന്തുമിളംകളി ച്ചിറുകൺയാനൈ
വരിചിറൈ ത്തുമ്പി വേറോർ വാർമതം തോയ്ന്തു മാതർ
പുരികുഴറ് പാടിയ വേററിൻ പിടിയൊട്ടും തൊടർന്തു ചെല്പ.

63 നിരൈമതി ത്തോററം കണ്ട നീ നെട്ടും കടലിതെന്ന
അരൈപറൈ തുവൈപ്പ ത്തേരു മാനൈയു മാടൻമാവും
കരൈകെഴ വേറ്ക ണാരുമൈന്തരും കവിനി യൊഴെല്ല.
നെറിയിടൈ പ്പടര വേന്തനേയമം കൈയരെ ഴുന്താർ.

64 പൊയ്കൈയം കമല ക്കാനിർ പൊലിവതോ രന്ന മെന്ന-
ക്കൈകയർ വേന്തൻ പാവൈ കണ്ണിൽകൈയ രണിയി നീട്ടം
ഐയിരു നൂറു ചൂഴ വായ്മണി ച്ചിവികൈ തന്മേല്
തെയ്‌വമം കൈയരു നാണത്തേനിശൈ മുരല പ്പോനാൾ,

65 കാരണ ക്കൂടാതെ കനൽകാളും കണ്ണുടയോർ, കൈയ്യിൽ
ച്ചൂരല്വള്ളോ, രടിതൊട്ടും കഞ്ചുകമുള്ളോർ,
താരണിക്കുതിര മേല്യം താഴെയുമായ് ക്കാവലാണ്ടോർ,
താരിൽത്തനപിയൊത്തവരെ,യഞ്ചും ചൊല്ലാണ്ടോർ.

66 അരിയ കിങ്കിണിയണിക്കോവേറിൻമുതുകേറിക്കൊ-
ണ്ടരുവയറീരായിരമരികിൽ ച്ചൂഴ്കെ
കരിമുകിൽക്കുള്ളിൽ മിന്നൽപ്പിണർപോലെയെഴുന്നെള്ളീ
കരിനീലപ്പല്ലക്കൊന്നിൽ സുമിത്രാദേവി.

67 ചെന്തളിർക്കരത്തിൽ മയിലന്നപ്പേട,കിളി,പാവ,
പൊന്തും വെഞ്ചാമരമിവയഴകിൽത്താങ്ങി
സുന്ദരിമാരില്ലവേറെയെന്നതാക്കും തോന്നുംമട്ടിൽ
തന്നരികിൽ നടകൊണ്ടു ദാസിമാരെല്ലാം.

68 വെണ്മ തിരണ്ടുള്ള ദന്തപംക്തിയും ചെന്തൊണ്ടിവായും
വെണ്മതിയെ വെല്ലും മുഖകാന്തിയുമെഴും
കോസലേശസുത, രാമചന്ദ്രജനനിയാളേറീ
കോമളരത്നഖചിത ശിബികതന്നിൽ 298

65 കാരണ മിൻറി യേയും കനലെഴ വിഴിക്കും കണ്ണാർ
വീരവേ ത്തിരത്താർ താഴ്ന്തു വിരന്തകം ചുകത്തു മെയ്യാർ
താരണി പുരവി മേലാർ തലത്തുളാർ ചലിത്ത ചൊല്ലാർ
ആരണം കനൈയ മാത രടിമുറൈ കാത്തു പ്പോനാർ.

66 വിരിമണി ത്താർകൾ പൂണ്ട വേശരി വെരിനി റോൻറും
അരിമലർ ത്തടങ്ക ണല്ലാരായിര ത്തിരട്ടി ചൂഴ-
ക്കരുമണി ച്ചിവിഗൈ തൻമേർ കൊണ്ടലിൻ മിന്നിതെന്ന
ഇരുവരൈ പ്പയന്ത നങ്കൈ യാഴിശൈ മുരല പ്പോനാർ.

67 ചെങ്കൈയിൻ മഞ്ഞൈ യന്നം ചിറുകിളി പൂവൈ പാവൈ
ചങ്കറൈ കഴിഞ്ഞ വന്ന ചാമരൈ മുതല താങ്കി
ഇങ്കല തെണ്ണും കാലി വ്വെഴുതിരൈ വളാകം തന്നില്
മങ്കൈയ രില്ലൈ യെന്ന മടന്തൈയർ മരുങ്ക പോനാർ:

68 വെള്ളെയി ററിലവച്ചെവ്വായ് മുകത്തൈ വെണ്മതിയ മെൻറു
കൊള്ളൈയി ററിരള മീൻകൾ കഴുമിയ വനൈയ വൂർതി

വന്ദിജനഗീതമെങ്ങും മുഴങ്ങവേ,യനിമേഷ-
വൃന്ദം വന്നു വണങ്ങവേ തുടർന്നു യാത്ര.

69 കൂനന്മാരും കുള്ളന്മാരും തോഴികളുമേറും വെള്ള-
ത്തൂനിറക്കുതിരയന്നം പോലേറെമിന്നി
തേനിൽക്കൊതികൊള്ളും പലവണ്ടിൻകൂട്ടം പററിനിന്ന
പൂനിറഞ്ഞ കുന്തൽക്കെട്ടിന്നഴകു കാട്ടി
ആ നിലത്തൂകൂടെ മന്ദം നടക്കവേ കണ്ടു പിടി-
യാനകൾക്കുള്ളഴകുററ യാനങ്ങളാരും.

70 മുത്തും പവഴങ്ങൾ നല്ല മരകതരത്നങ്ങളും
മെത്തും കാന്തികലർത്തിയ വാഹനങ്ങളിൽ
തത്തും കൊങ്കത്തടമുള്ളോരറുപതിനായിരംപേർ
ചിത്രപ്രതിമകൾ പോലെ വിലസിയപ്പോൾ.

71 ചെവിവഴി വേദാമൃതമുൾക്കൊണ്ടവർ ദേവകൾക്കായ്
ഹവിരാജ്യാദികൾ കൈയ്യാൽ നൽകിടുന്നവർ
ഭുവിയാളും സുരജനമീരായിരം ചൂഴ്കെ രത്ന-
ശിബികയിൽ കുടക്കീഴിലെഴുന്നരുളീ.
അവികല ചരിതയാമരുന്ധതി തൻകണവ-
നവദാതഹംസോപരി വിധിദേവൻ പോൽ. 316

തെള്ളരി പ്പാണ്ടി പ്പാണിച്ചെയിരിയ രിശൈത്തേൻ ചിന്ത
വള്ളലൈ പ്പയന്ത നങ്കൈ വാനവർ വണങ്ക പ്പോനാർ.

69 കൂനൊടു കുറളും ചിന്തും ചിലതിയർ കുഴാമും കൊണ്ട
പാനിറ പ്പുരവി യന്ന പ്പുള്ളെന പ്പാരിർ ചെല്ല-
ത്തേനൊടു മിളിറും വണ്ടും തുമ്പിയും പരന്ത ചെയ്യ
പൂനിറൈ കൂന്തൻ മാതർ പൃടൈപിടി നടൈയിർ പോനാർ.

70 തുപ്പിനിൻ മണിയിർ പൊന്നിർ ചുടർമര കതത്തിൻ മുത്തിൻ
ഒപ്പറ വമൈത്ത വൈയ മോവിയം പോല വേറി
മുപ്പതിററിരട്ടി കൊണ്ട വായിര മുകിഴ്മെൻ കൊങ്കൈ
ച്ചെപ്പരും തിരുവി നല്ലാർ തെരിവൈയർ ചൂഴ പ്പോനാർ.

71 ചെവി വയി നമുത ത്തേള്വി തെവിട്ടിനാർ തേവർ നാവിൻ
അവിക്കൈയി നളിക്കു നീരാ രായിര ത്തിരട്ടി ചൂഴ
കവിക്കൈയി നീഴർ കർപി നരുന്തതി കണവൻ മുത്തു-
ച്ചിവിക്കൈയി നന്ന മൂരും തിശൈമുക നെന്ന ച്ചെൻറാൻ,

72 പോരാനയും കുതിരയും തേരും വീരക്കഴൽ ചേരും
പോരാളിനിരയുമാഴിച്ചൂഴം മല പോൽ
മുന്നും പിന്നുമണിയായി നടക്കവേ വീരലക്ഷ്മി
മിന്നും മാറുടയ രണ്ടു കുമാരകന്മാർ
കുലചിലയേന്തിയണിരഥമേറി മുനിക്കുപിൻ
നിലപററി രാമഭദ്രസൗമിത്രിമാർ പോൽ.

73 നിത്യനിയമാദി ചെയ്തു ചക്രായുധപാദം മൂർദ്ധ്നി
ചേർത്തു മറയോർക്കു മണിത്തരങ്ങൾ പൊന്നും
പൃത്ഥ്വിയും ഗോക്കളുമേകിപ്പുറപ്പെട്ടാൻ ശുഭമുഹൂ-
ർത്തത്തിൽത്തന്നെ മുത്തണിഞ്ഞ പാർത്ഥിവമൗലി.

74 ഇരുപിറപ്പാളോരെണ്ണായിരമണിക്കലശങ്ങ-
ളെടുത്തുമന്ത്രങ്ങളോതി പ്രോക്ഷണംചെയ്താർ
അരിയ മേഖലപൂണ്ടോരംഗനമാരൊരു കോടി
യരചനാശിസ്സുരച്ചു യാത്ര തുടർന്നാർ.

75 'കണ്ടതില്ല നൃപനെന്നെക്കടാക്ഷിച്ചു ദേവനെന്നെ
കുണ്ഡലം വീണു പോയിനിക്കാണ്മതെങ്ങനെ?
ഉണ്ടുപോലെഴുന്നള്ളത്തു, ശംഖനാദമതിനല്ലീ'
മണ്ഡലേശരേവം ചൊല്ലിനിരന്നുതിങ്ങി. 334

72 പൊരുകളി റിവുളി പൊറേറർ പൊലംകഴർ കുമരർ മുന്നീർ
അരുവരൈ ചൂഴ്ന്ത തെന്ന വരുകു മുൻ പിന്നും ചെല്ല-
ത്തിരുവളർ മാർപർ തെയ്‌വ ച്ചിലൈയിനർ തേരർ വീരർ
ഇരുവശം മുനിപിൻ പോന വിരുവരു മെന്ന പ്പോനാർ.

73 നിത്തിയ നിയമ മുററി നേമിയാൻ പാതം ചെന്നി
വൈത്തപിൻ മറൈവ ല്ലോർക്കു വരപ്പറു മണിയും പൊന്നും
പത്തിയാ നിരൈയും പാരും പരിവുട നല്കി പ്പോനാൻ
മുത്തണി വയിര പ്പൂണാൻ മങ്കല മുകൂർത്ത നന്നാൾ.

74 ഇരുചിറ പ്പാള രെണ്ണായിരർമണി ക്കലശ മേന്തി
അരുമറൈ വരുക്ക മോതി യംകൈനീർ തെളിത്തു വാഴ്ത്ത
വരൻമുറൈ വന്താർ കോടി മങ്കല മപ്പലൈ ച്ചെവ്വായ്-
പ്പരുമണി ക്കലാപ ത്താർപല്ലാണ്ടിശൈ പരവ പ്പോനാർ

75 കണ്ടില നെന്നൈ യെൻപാർ കണ്ടന നെന്നൈ തെൻപാർ
കണ്ടലം വീഴ്ന്ത തെൻപാർ കുറുകരി തിനിച്ചെ ൻറൻപാർ
ഉണ്ടുകൊ ലെഴുച്ചി യെൻപർ രൊലിത്തതു ശങ്ക മെൻപാർ
മണ്ടല വേന്തർ വന്തു നെരുങ്കിനർ മയങ്കി മാതോ,

76 പൊൻകങ്കണമണിഞ്ഞവർ പൊൻകിങ്കിണിക്കുതിരമേൽ
പങ്കജങ്ങൾ പൂത്തോരലകടലായ് നില്ക്കെ
തൻകരാബ്ജമരചക്കു കോരകിതമാകെ വേറേ
പൊൻകതിരോൻപോലെ മണിത്തേരേറിപ്പോയാർ.

77 നിരന്നിതാകാശമെങ്ങും വീണ്ടുമങ്ങുദിക്കുകളിൽ
പരന്നിതു പരസ്പരം കാണാത്തമട്ടിൽ
തിരികെയറ്റ്പ്പൂഴി തിരക്കടലിനെ നികത്തുവാൻ
തിരിക്കയായ് സ്സഗരരിൽപ്പുകവൂണ്ടപോൽ.

78 ശംഖവും കുഴലും കൊമ്പും കാഹളവുമിലത്താളം
മംഗലഭേരിയും ചേൻന്ന മുഴക്കം മേളം
ഇടിയൊലിപ്പൊലിമസ്സുമിടർച്ചയുണ്ടാക്കമ്മാറു
പുട പുഴങ്ങവേ പംക്തിരഥൻ രഥത്തിൽ
സുരനിര വാനിൽത്തിങ്ങിപ്പുരമാത്ഭുതത്തിൽമുങ്ങി-
ത്തിരക്കവേ പുരത്തിങ്കൽനിന്നെഴുന്നെള്ളി.
തൊങ്കൽ, കുട, തഴയിവ വെയിലിനെ മറസ്സുയായ്
തിങ്കൾ കൊററക്കുട കണ്ടു തരിച്ചുനിന്നു!

79 വേദമന്ത്രഗീതം വലംപിരിശ്ശംഖിൻ മന്ദ്രനാദം
വേദിയന്മാരരുളുന്ന മംഗലാശിസ്സും 352

76 പൊറെറാടി മകളി രുരും പൊലൻകൊ ടാർ പ്പുരവി വെള്ളം
ചുററു റു കമലം പൂത്ത തൊട്ടക ററിരൈയിർ ചെല്ല-
ക്കൊററവേൻ മന്നർ ചെങ്കൈ പ്പങ്കയ ക്കുഴാങ്കൾ കൂമ്പ
മറെറാരു കതിരോ നെന്ന മണിനെടും തേരിർ പോനാൻ.

77 ആർത്തതു വിശ്ശുമ്പൈ മുട്ടി മീണ്ടക ൻറിശൈക കളങ്കം
പോർത്ത തം കൊരുവർ തമ്മൈ യൊരുവർകട് പുലംകൊളാമൈ-
ത്തീർത്തതു ചെറിന്ത തോടി ത്തിരൈ നെടും കടലൈയെല്ലാം
തൂർത്തതു ശകര രോടു പകൈത്തെന ത്തുളി തുവെള്ളം

78 ശങ്കമും പണൈയും കൊമ്പും താളമും കാള ത്തോടു
മങ്കല പേരി ചെയ്യ പേരൊലി മഴൈയൈ യോടു-
തൊങ്കലും കുടൈയും തോകൈ പ്പിച്ചമും ചുടരൈയോടു-
ത്തിങ്കൾവെൺ കുടൈക ണ്ടോടത്തേവരു മരുള ച്ചെൻറാൻ.

79 മന്തിര കീത വോതൈ വലംപുരി മുഴങ്കു മോതൈ
അന്തണ രാശി യോതൈ യാർത്തെഴു മുരശി നോതൈ

ആർത്തെഴുന്ന മുരശൊലി, കെട്ടകുററി പൊട്ടിച്ചോട്ടം
മത്തഗജവ്യൂഹത്തിൻെറ ഗർജ്ജനങ്ങളും
വന്ദിജനഗീതങ്ങളുമൊന്നിച്ചൊലിപൊങ്ങിപ്പരം
ദിങ്മുഖങ്ങളപ്പൊഴെങ്ങും മുഴങ്ങിനിന്നു.

80 നോക്കിയ ദിക്കുകളെല്ലാം തന്നെ നോക്കും മുടിമന്നർ
കൂപ്പിന കൈച്ചെന്താർനിര ചന്തമായ് നില്ക്കേ
തിക്കമാനകുതിരതേർ കാലാൾപ്പട നീങ്ങീട്ടമ്പോൾ
പൊക്കും പൂഴികൊണ്ടു വിണ്ണു മണ്ണുലകായി.

81 ആളാനകൾ തേർകുതിര യിടകലന്നുള്ള പട
നീളേ നീങ്ങിയെന്നാകിലുമില്ലിടം നീങ്ങാൻ
നീരമുടയാടയാന്നോൾ തന്മുതുകു ഞെളിഞ്ഞുപോയ്!
പാരിൻ ഭാരം നൃപൻനീക്കിയെന്നാക്കു ചൊല്ലാം?

82 മന്നനേവം പോയി രണ്ടു യോജന തുടർന്നു യാത്ര
പൊന്നിൻമല പോലാം ചന്ദ്രശൈലത്തിലെത്തി
മന്മഥ മാതംഗമാന്ന മാരനമ്പും കൊങ്ക ചേന്ന
ചന്ദനവും മണക്കുന്ന സേനയുമെത്തി. 368

കന്തുകൊല് കളിററി നോമൈത കടിമൈകയർ കവിമൈത യോമൈത
ഇന്തിര തിരുവൻ ചെല്ല വെഴുന്തന തിശൈക ളെല്ലാം.

80 നോക്കിയ തിശൈക ടോറും തന്നൈയെ നോക്കിച്ചെല്ലും
വീക്കിയ കഴർ കാല് വേന്തർ വിരിന്തകൈ മ്മലർകൾ കൂപ്പ
ത്താക്കിയ കളിറും തേരും പുരവിയും പടൈഞർ താളും
ആക്കിയ തൂളി വിണ്ണുമണ്ണുല കാക്ക പ്പോനാർ.

81 വീരരും കളിറും തേരും പുരവിയു മിടൈന്ത ചേനൈ
പേർവിട മില്ലൈ മററോരുലകില്ലൈ പെയർവാതക
നീരുടൈ യാടൈ യാളും നെളിത്തനൾ മുതുകൈ യെൻറാർ
പ്പാർപൊറൈ നീക്കി നാനെൻറു രൈപ്പതെ പ്പരിശു മന്നോ.

82 ഇന്നണ മേകി മന്നൻ യോശനൈ യിരണ്ടു ചൊൻറാൻ
പൊൻവരൈ പോലു മിന്തു ശൈലത്തിൻ ചാരല് പുക്കാൻ
മൻമത ക്കളിറും മാതർ ക്കൊങ്കൈയും മാരനമ്പും
തേൻവരൈ ച്ചാന്തും നാറും ചേനയു മിറുത്ത തൻറേ.

ചന്ദ്രശൈലദർശനം

1 മുത്തുവടങ്ങളിണങ്ങിയനംഗനെ-
യൊത്തെതിരേററു തടാകസഖ്യം പെട്ടും
കുത്തുമുലകളുള്ളോ,രവയ്യൊത്തതാം
മത്തേഭഗണ്ഡത്തെ വിട്ടിറങ്ങീടവേ
തത്തുമാമാറു യുവഭുജം മുട്ടവേ-
യുത്തുംഗചന്ദനദേവദാരുക്കളിൽ
കെട്ടിത്തളച്ചു ഗജപാലരാമദം
പൊട്ടിവിരണ്ട ഗജേന്ദ്രരെത്തൽക്ഷണം.

2 നേരേ ജയിക്കാനരുതാത്ത ശത്രുവെ-
ച്ചേരുന്ന തന്ത്രവിധിയാൽ ജയിച്ചിട്ടും
വീരനരപാലകാലോചന പോലെ
വേരോടിറുത്താൻ ഗജമൊരുവന്മരം.

3 മേദുരമുത്തുംഗശാഖാവിലസിത-
ദ്ദാമ്മരുതദ്വയം മദ്ധ്യേ മുറിയവേ 14

വരൈകാട്ചിപ്പടലം

1 കോവൈ യാർവട കൊഴുങ്കുവ ടൊടിതര നിവന്ത
ആവി വേട്ടന വരിചിലൈ യനങ്കൻമേർ കൊണ്ട
ചൂവൈ വായ്ച്ചിയർ മുലൈചിലർ പുയത്തൊട്ടും പൂട്ട
തേവ താരത്തും ചന്തിനും പൂട്ടിന ചിലമാ.

2 നേരൊ ട്ടുങ്കലില് പകൈയിനൈ നീതിയാല് വെല്ലും
ചോർ വിടം പെറാ വുണർവിനൻ ചൂഴ്ച്ചിയേ പോല
ക്കാരൊ ട്ടുംതൊടർ കവട്ടെഴിൻ മരാമര ക്കവട്ടൈ
വേരൊ ട്ടുംകൊട്ടു കിരിയെന നടന്തതോർ വേഴം

3 തിരണ്ട താണൊട്ടും ചെറിപകൈ മരുതിടൈ യൊടിയ
പ്പുരണ്ടു പിൻവരു മുരലൊട്ടു പോനവൻ പോല

നന്നായുരുണ്ടോരുരല്ല വലിക്കുമാ
നന്ദകുമാരനാം കണ്ണനെപ്പോലവേ
പിന്നിലുരുളും തറിയോടിരുമര-
മൊന്നിച്ചു വട്ടം മുറിച്ചുകൊണ്ടങ്ങനെ
ഉന്നതനാമൊരു മാതംഗവീരനും
ചെന്നിതങ്ങെങ്ങുമലഞ്ഞൂററമോടഹോ.

4 ചീററമാററീടാനിനിയ ചൊല്ലോതിട്ടു-
മുററവനാം ഗജപാലകൻ മന്ത്രിപോൽ
ശാസ്ത്രോക്തമാം വിധി മെല്ലവേ ചൊല്ലുവ-
തത്രയും തള്ളിത്തനിക്കുതോന്നും വിധം
ഒത്തപോലേ നടന്നീട്ടും നരപാല-
നൊത്തുനടന്നാനൊരു മദയാനയും.

5 മാററാനൊരാനയെക്കാണാതെ തമ്മണ-
മേററു കാട്ടാന പായുന്ന വഴികളിൽ
ഏററമിടിപോലലറിയൊരു ഗജം
കാററുപോലോടീ കഴക്കൾ പിൻചെല്ലവേ
മുററുമൊരാറുപാഞ്ഞുള്ള വഴിചെന്നു
പററിട്ടും മറെറാരാറെന്ന പോലായിതു.

6 ആളാനമാൻറുള്ള പന്തിയിലേഴിലം
പാലാനറുമണമെങ്ങും പരക്കവേ 34

ഉരുണ്ട കാറൊടർ പിറകിട്ട തറിയൊട്ട മൊരുങ്കേ
ഇരണ്ടു മാമര മിടൈയിറ നടന്തതോ രിയിനൈ.

4 കതംകൊൾ ചീററത്തൈ യാററുവാ നിനിയന കഴറി
പ്പതംകൊൾ പാകന മന്തിരി യൊത്തനൻ ചന്തുല്
വിതങ്കളാലവൻ മെല്ലന മെല്ലന വിളമ്പും
ഇതങ്കൾ കൊൾകിലാ വിറൈ വനൈ യൊത്തതോ രിയാനൈ.

5 മാറു കാൺകില തായ് നിൻറു മഴൈയെന മുഴങ്കം
താറു പായ്കരി വനകര തണ്ടത്തൈ ത്തടവി-
പ്പാറു പിൻചെല ക്കാലെന ച്ചെല്വതു പണ്ടോർ
ആറു പോകിയ വാറുപോ മാറുപോ ൻറതുവേ

6 പാത്ത യാനൈയിൻ പതംകളിർ പട്ടമത നാറ-
ക്കാത്ത വങ്കശ നിമിർന്തിട ക്കാല്പിടി ത്തോടി-

ആളെയുമങ്കുശം തോട്ടിയും തട്ടി വി-
ട്ടാനത്തലവനൊരുവൻ പൊട്ടുന്നനെ
ആ വനം തിങ്ങിയോരേഴിലം പാലക-
ളാംകെശന്തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കിനാൻ.

7 സിന്ധുരവീരസംഘാന്തരാ ശോഭിച്ചു
സിന്ദൂരസുന്ദരാലംകൃതമായിട്ടും
ബന്ധുരമസ്തകത്തോടേ കരിണിക-
ളന്തമററുള്ള കളഭഗണങ്ങളും
ചന്തമെഴും വനം യൂഥസമേതമായ്;
ചന്ദ്രശൈലം തദായൂഥാധിനാഥനായ്!

8 ഉന്നതന്മാരോടുചേരിൽ ചെറിയവ-
ർക്കുള്ളതാം മൗഢ്യം മറഞ്ഞതു ഞായമേ.
പൊന്നു പൊതിഞ്ഞോരുരുള്ള പാഞ്ഞക്കരിം
കല്ലിലും പൊന്നൊളി ചേർത്തിതോട്ടം രഥം.

9 ബിംബാധരം കണ്ടു കാട്ടുമയിലുക-
ളിന്ദ്രഗോപങ്ങളെക്കൊത്തിയെന്നോർത്തുതാൻ
കമ്രമാം മേഖല പൂണ്ട മാൻകണ്ണിമാർ
തന്നണിപ്പൂഞ്ചായൽ നോക്കിനടക്കയായ്. 52

പൂത്ത വേഴിലം പാലൈയൈ പ്പൊടിപ്പൊടിയാക-
ക്കാത്തി രംകളാ ററലത്തൊട്ടം തേയ്ത്തതോർ കളിറു.

7 അലകില് യാനൈക ളനേകമു മവററിടൈ മിടൈന്ത
തിലക വാണുതർ പിടികളും കുരുളൈയും ചെറീന്ത
ഉലവൈ നീള്വന ത്തുതമേ യൊത്തവ വൃത
ത്തലൈവ നേയൊത്തു പ്പൊലിന്തതു ച്ചന്തിര ശൈലം

8 തെരുണ്ട മേലവർ ചിറിയവർ ച്ചേരിനു മവർതം
മരുണ്ട പുൻമൈയൈ മാററ്വ രെനുമിതു വഴക്കേ
ഉരുണ്ട വായ്തോറും പൊന്നുരു ളൈരെത്തുരൈ ത്തോടി
ഇരുണ്ട കല്ലൈയും തന്നിറ മാക്കിയ വിരതം

9 കൊവ്വൈ നോക്കിയ വായ്കളൈ യിന്തിര കോപം
കവ്വി നോക്കിന വെൻറുകൊല് കാട്ടിന മയില്കൾ
നവ്വി നോക്കിയർ നലംകൊൺമേ കലൈ പൊലം ചിയർ
ചെവ്വി നോക്കിന തിരിവന പോല്വന തിരിന്ത

10 വാജിമേൽനിന്നുമിറങ്ങിക്കളഹംസ–
രാജിപോൽ മെല്ലെ നടന്നങ്ങു മങ്കമാർ
രാജൽക്കലാപാദിപൂണ്ട തരുവര–
രാജിദ്വയകം തണലത്തു നിന്നീടവേ
രാജീവലോചനമാരവർ പൂങ്കുല
രാജിച്ച വല്ലികളെന്നപോൽ മിന്നിപോൽ.

11 തിങ്ങും ദളമാന്ന താമരയെന്നോർത്തു
ചെങ്ങും മുഖത്തിലും ചേവടിത്താരിലും
തങ്ങി വണ്ടിണ്ടകളാക്കവേ യാത്രയി–
ലങ്ങുതളന്നുറങ്ങീടിനാർ മങ്കമാർ.
അങ്ങവർമേനി പളുങ്കൊളിപ്പാറയി–
ലെങ്ങും നിഴലിച്ചുകണ്ടു വിരണ്ടുടൻ
എങ്ങെങ്ങുറങ്ങുന്നുവെന്നോർത്തു തപ്പിനാ–
രെങ്ങുമവരെസ്സശംകം സഖീജനം.

12 മിന്നലണിക്കാറു വന്നു പടിഞ്ഞപോൽ
സുന്ദരിമാരെച്ചുമന്ന കരിണികൾ
അന്നിലത്തെത്തവേ മഞ്ജീരശിഞ്ജിതം
ചിന്നിയ മംകമാർ, പൂമാതിനൊത്തവർ
മിന്നും ശിബിരമകം പൂകുവാൻ സ്വയം
മന്ദമിറങ്ങിനടന്നു തന്വംഗികൾ. 72

10 ഉയ്ക്കും വാചിക ളിഴിന്തിള വന്നത്തി നൊതുങ്കി
മെയ്ക്ക ലാപമും കുഴൈകളു മിഴൈകളും വിളങ്ക–
ത്തൊക്ക മെന്മര നിഴല് പട ത്തുവൻറിയ ചൂഴല്
പുക്ക മങ്കൈയർ പൂത്തകൊം പാമെന പ്പൊലന്താർ

11 തളറ കൊടാമരൈ യെനത്തളി രടിയനു മുകത്തും
വളം കൊൺ മാരലൈവ ണ്ടലമര വഴിവരും തീനരായ്
വിളംക തമ്മുരു പ്പളിങ്കിടൈ വെളിപ്പട വേറോർ
തുളങ്ക പാറൈയി റേറാഴിയ രയിർത്തിട ത്തുയിൻറാർ

12 പിടിപ്പു ക്കായിടൈ മിന്നൊട്ടും പിറങ്കിയ മേകം
പിടിപ്പു ക്കാലെന പ്പടിതര പ്പരിപുറം പുലമ്പ–
ത്തുടിപ്പു ക്കാ ഥിട തംിരുമക ടാമരൈ തുറന്തു
കടിപ്പു ക്കാലെന കടിപ്പുക്കാർ കൊടിയന്ന മടവാർ

13 തീററി കൊട്ടത്തു പല്വപല ദേശത്തു
പൊററിത്തുരുഷ്ക്കർ വളർത്തിവന്നുള്ളതായ്
മാററിയന്നുള്ളോരണികൾ പൂണ്ടുള്ളതാ-
യൂററം കലന്നു ഹേഷാരവം കൊണ്ടിട്ടും
കൂററൻകുതിരപ്പടയെ, യീമന്നിനു
പററും നവരത്നഹാരമതെന്നപോൽ
അററമില്ലാതെയപ്പന്തി നിരക്കവേ
കുററി നാട്ടിക്കെട്ടിനിർത്തിയനന്തരം.

14 നീരലപോലെ നിരന്നു ശിബിരങ്ങൾ;
നീരാഴിതൻനിര പോലാപണങ്ങളും
നീരദവ്രാതസമം ദ്വിരദങ്ങളും;
മാരുതതുല്യം തുരംഗമരാജിയും.

15 ആട്ടം മയിലിൻ നടയുടയോർ ഭയ-
ന്നോട്ടം മറിമാൻ മിഴിയുടയോർകളും
ഈട്ടററ കൂർത്തവേലേന്തിയ വീരരും
പാട്ടപെട്ടങ്ങിങ്ങു ചുററിത്തിരിയവേ
ആട്ടം കൊടി മുരജാദിഘോഷം വളർ-
ന്നീട്ടമരചശിബിരമറികയായ്. 90

13 ഉണ്ണമൃത മുന്തിയെയനൈ യോ നകർ കൊണർന്തു
തുള്ളുന്റ മുഴക്കിന തുരുക്കർതര വന്ത
മൺമകടൻ മാർപിനണി വന്നചര മെന്ന
പ്പണ്ണിയല് വയപ്പരികൾ പന്തിയി നിരൈത്താർ

14 നീർത്തിരൈ നിരൈത്തവെന നീടിരൈ നിരൈത്താർ
ആർകലി നിരൈത്തവെന വാവണ നിരൈത്താർ
കാർനിരൈ യെനക്കളിറു കാവിടൈ നിരൈത്താർ
മാരുത നിരൈത്തവെന വാചിക ണിരൈത്താർ.

15 നടിക്കുമയി ലെന്നവരു നവ്വി വിഴി യാരും
വടിക്കു മയില് വീരരു മയങ്കിനർ തിരിന്താർ
തുടിക്കു മുര ചക്കുരലി നേങ്കു മുരല് ശങ്കിൻ
കൊടിക്കളി നുണർന്തരചർ കോനക രടൈന്താർ

16 പൊങ്ങും പൊടിയുടലിന്നൊളി മൂടിയ—
തങ്ങു നറും പാൽനുരയണിപ്പട്ടിനാൽ
തങ്ങൾക്കെഴും തരുണന്മാർ തുടസ്സവേ
തിങ്ങും തിരളൊളികൊൾകയായ് മങ്കമാർ.
മങ്ങിയ ചിത്രം മിഴിവു വരുത്തവേ
വിങ്ങിയഴകു വഴിയും കണക്കവർ.

17 ഉന്നതാധിത്യകചേരും ഗിരിക്കുമേൽ
നിന്നിറങ്ങി വരും കേസരി വീരർപോൽ
മന്നവരാനപ്പുറത്തുനിന്നും മന്ദ-
മന്ദമിറങ്ങി വെഞ്ചാമരം പൊന്തവേ.
അന്നിലത്തങ്ങു വരിവരിയായ് വെണ്മ-
ചിന്നിയ കൂടാരമുൾപ്പുക്കു മേവിനാർ.

18 വെൺനിറപ്പട്ടണിക്കൂടാരമേറിന
പെണ്മണിമാരുടെ ചാരുസ്മിതാനനം
വെണ്മുകിൽ വാനിൽത്തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങിന
വെൺമതിയാഴിയിൽ ബിംബിച്ച പോലെയായ്.

19 മണ്ണിൽപ്പുതഞ്ഞുവാനത്തെ മുട്ടും പടി
തിണ്ണന്നെഴന്നേററൊരു മത്തവാരണം 108

16 മിതിക്കനിമിർ തുളിയിൻ വിളക്കമറു മെയ്യൈ
ച്ചുതൈക്കണരൈ യൈപ്പൊരുവു തുശ്ശുകൊട്ടു തുയ്ത്തായ്.
ഉതിർത്തന രിളംകുമര രോവിയരി നോവം
പുതുക്കിന രെനത്തരുണ മകൈയർ പൊലിന്താർ

17 താളുയർ കടക്കിരി യിഴന്തുതരൈ ചേരും
കോളരിയെ നക്കരികൾ കൊററവ രിഴിന്തിർ
പാളൈ വിരി യൊത്തുലവു ചാമരൈ പടപ്പോയ്
വാളെഴ നിരൈത്തപട മാടമവൈ പുക്കാർ.

18 തുശിനൊട്ടു വെൺചട മുടൈക്കടില്ക ടോറും
വാശനകൈ മങ്കെയർ മുകംകൺ കമഴൈവാനിൻ
മാശിൻമതി യിൻകതിർ വഴങ്കുനിഴ ലെങ്കും
വീശുതിരൈ വെൺപുനല് വിഴുങ്കിയതു പോലും

19 മണ്ണുറ വിഴുന്തുനെട്ടു വാനുറ വെഴുന്തു
കണ്ണുതല് പൊരുന്തവരു കണ്ണനിൻ വരുങ്കാർ

തന്മേൽപ്പ്രകൃതിയിൽനിന്നു വെൺപൂഴിയെ-
ത്താനേ തുടച്ചുവരുവതു കാൺകിലോ
തൻവലത്തായി മുക്കണ്ണുനോട്ടം ചേർന്നു
താർമകൾക്കൻപുററ കണ്ണനായ്ത്തോന്നിടും.

20 തീയവരോടു കലർന്ന പിൻപായവർ
തീയവരെന്നുണർവുററു നല്ലുംള്ളവർ
തീരെയവരെ വെടിയുന്നപോലശ്വ-
മാരേണ തട്ടിയെറിഞ്ഞു പൊടുന്നനെ.

21 മുപ്പിരിപ്പാശമറുത്താന്തരാജ്ഞയാൽ
തൽപ്രേഷ്ഠസത്യമാസ്ഥാനമറികയാൽ
അപ്പാരലൗകികതത്ത്വജ്ഞനാം യോഗ-
തൽപരനെന്നപോലശ്വസമുച്ചയം,
അല്പേതരവേഗമെത്തി വീണ്ടും പൂർവ്വ-
കല്പിതസ്ഥാനത്തിലത്യന്തശാന്തമായ്!

22 വാനിൽ നിന്നൂർന്ന തുമഞ്ഞൊത്ത വെൺതുകി-
ലാടവേ മങ്കമാർ തൻകരിങ്കണ്ണുകൾ
ഓരോ കുടീരത്തിലും മിന്നി,വെൺതിര-
മാലയിൽത്തത്തും കയൽമീൻനിരകളായ് 126

ഉണ്ണീറ നറും പൊടിയൈ വീശിയൊരു പാകം
വെണ്ണീറ നർംപൊടി പൂനൈന്തമത വേഴം

20 തീയവരോ ടൊൻറിയ തിറത്തരു നലത്തോർ
ആയവരൈ യന്നിലൈ യറിന്തനർ തുറന്താങ്കു
ഏയവരു നൺപൊടി പിടിന്തുട നെഴുന്താൺ
പായ്പരി വിരൈന്തുതറി നിൻറന പരന്തേ

21 മുമ്മൈപുരി വൻകയിറു കൊയ്തുചെയൻ മൊയ്മ്പാല്
തമ്മൈയു മുണർന്തുതരൈ കണ്ടു വിരൈകിൻറ
അമ്മൈയിനൊ ടിമ്മൈയൈ യറിന്തുനെറി ചെല്ലും
ചെമ്മൈയവ രെന്ന നനി ചെൻറന തുരംകം

22 വിഴുന്തപനി യന്നതിരൈ വീഴ്പുരൈ തോറും
കഴങ്കു പയിൻ മങ്കെയർ കരുംകൺ മിളിർകിൻറ
തഴങ്കു കഴി ചിന്തിയ തരംപയി റരംകത്തു
എഴുന്തിടൈ പിറഴ്ന്തൊളിർ കൊഴുങ്കയല്കളെന്ന

23 ഇല്ലാത്തകാലത്തുമാഴമായ്ത്തോണ്ടുകിൽ
നല്ലനീർ നൽകിട്ടും നല്ലാറു പാക്കുകിൽ
ഇല്ലാത്ത കാലത്തുമാക്കുമുതവികൾ
നല്ലപോൽ നൽകുമുദാരവദാന്യനാം.

24 ഒട്ടു തഴച്ചുവളന്ന തലമുടി-
യാട്ടി, യെരിതീ ചുഴന്ന വാർമിന്നൽപോൽ
തിളിട്ടെഴും രത്നഹാരാദി മിന്നുന്ന മാർ-
ത്തട്ടുള്ള പുരുഷർ, പൂമണം വാർന്നതായ്
കെട്ടിയ കൂടാരമുൾപ്പൂകി മാമല-
ത്തട്ടിൽ ഗുഹകളിൽസ്സിംഹങ്ങളെന്നപോൽ.

21 കുത്തതാം വേല്യമെകിറുമൊത്തുള്ളൊരാ
മസ്തകരോമങ്ങൾ സിന്ദൂരമാർന്നതായ്
മത്തഗജങ്ങളന്യോന്യം കലന്നങ്ങു
കുത്തിക്കലക്കും തടാകങ്ങൾ കാൺകിലോ
ധൂർത്തരായുള്ള മധുകൈടഭാസുര-
രൊത്തുകലക്കും കരിംകടലെന്നപോൽ.

26 ഒക്കും നെറിയുരപ്പോർകുറി കൊള്ളാതെ
പക്കമിയ,ന്നയലാരലസ്സുന്നതും 144

23 വെള്ളനെടു വാരിയുറ വീശിയില വേനം
കിള്ളുവെഴു കിൻറ പുനല് കേളിരിൻ വിരുമ്പി-
ത്തെള്ളു പുന ലാറുചിറി തേയുതവു കിൻറ
ഉള്ളതു മാറാതുതവ വള്ളലൈയു മൊത്ത.

24 തുൻറിനെറി പങ്കിക ട്ടുളക്കിയഴ ലോട്ടും
മിൻറിരിവ വെന്നമണി യാരമിളർ മാർപർ
മൻറൻമണ നാറുപട മാടനുഴൈ കിൻറാൻ
കുൻറിൻ മുഴൈ തോറുനുഴൈ കോളരിക ളൊത്താർ

25 നെരും കയി ലെയിററനൈയ ചെമ്മയിരി നെററി-
പ്പൊരുംകലിക മപ്പിയന പോർമണിക ളാർപ്പ
പെരും കളി റലൈപ്പുനല് കലക്കുവന പെട്കും
കരുംകടല് കക്കമതു കൈടവരെ യൊത്ത

26 ഒക്കനെറി യുയ്പ്പവ രുരൈത്ത കുറി കൊള്ളാ
പക്കമീന മൊയ്ക്കയ ലലൈക്കനനി പാരാ

ലക്ഷ്യമാകാതെ മദകരി വേശ്യതൻ
ലാക്കിലാപ്പെട്ടോൻ കണക്കു നീരാടിനാൻ.

27 പൂന്തുകിൽ ചാർത്തുന്ന മങ്കമാരോടൊത്തു
പൂരുഷർ ഞെങ്ങിപ്പകലോൻ പകസ്സുവേ
പൃഷ്ഠാഗ്നിയിങ്കലകിൽത്തടി കത്തിച്ചു
പൂരിതമാക്കീ പുകയെങ്ങു, മങ്ങനെ
പൂവ്വ്പുരിയെന്നപോലതിടിനാദ-
പൂവ്വ്മല്ലാത്ത മുകിൽ മൂട്ടമാഴിയായ്.

28 മാനുഷസഞ്ചാരമില്ലാതിരിക്കുമാ-
മാമലമേലേ വസിച്ച വിദ്യാധരർ
മാനാധികമാമനീകിനി കണ്ടൊട്ടു
മാനിച്ചു തങ്ങളെക്കൂടി മറക്കയായ്
മാനവമാനിനിമാരുടെ മാധുര്യ-
മാമനോജ്ഞാംഗരിൽ വിസ്മയം ചേർത്തിതു
മാനത്തുനിന്നുമാവാനവലോകമീ-
മാതിരി താഴെയിറങ്ങിയെന്നോർത്തുപോയ്!

29 മുന്നേയുറക്കമുണന്നവർ, കാന്തരോ-
ട്ടുന്നിക്കലഹിച്ചുപോന്ന നതാംഗികൾ
നന്നേ മധുരം കുയിലോട്ട സല്ലപി-
ച്ചുന്നിദ്രനൂപുരകപാണമുണർത്തിയും 164

മൈക്കരി മതത്ത വിലൈമാതർ കലൈയല്കുർ
പുക്കവരൈ യൊത്തന പുനർചിറൈക ളോ

27 തുകിലിടൈ മടന്തൈയരൊ ടാടവർ തുവൻറി-
പ്പകലിടൈയ വട്ടിലിൻ മട്ടത്തെരി പരപ്പും
അകില്പുകൊ ഴുംപുകൈ യഴുങ്കലിൻ മുഴങ്കാ
മുകില് പട്ട നെട്ടുംകടലൈ യൊത്തുളത മൂതൂർ

28 കമരുറു പൊരുപ്പിൻ വാഴും വിഞ്ചൈയർ കാണ വന്താർ
തമരൈയു മറിയാർ നിൻറു തികൈപ്പുറും തകൈമൈ ചാൻറ
കമരരു മങ്കൈ മാരും കുഴമലാല് വഴവി വിണ്ണിൻറു
അമരർനാ ടിഴന്ത തെന്ന പ്പൊലിന്തതവ്വനീക വെള്ളം.

29 വെയനിറം കരൈയ ച്ചോതി മിന്നിഴല് പരപ്പ മുന്നം
തുയിലുണർ ചെവ്വിയാരും തുനിയുറു മുനിവിനാരും

പൊന്നണിയെങ്ങും പരത്തി വെയിലൊളി
നന്നായ്ത്തുരത്തിയും ചോലകൾ തോറുമേ
സുന്ദരമായുരിമാരുടെ മോഹന-
മന്ഥരസഞ്ചാരചാതുരി കാട്ടിനാർ.

30 അപ്പാദനൂപുരമാർപ്പു വിളിക്കവേ
ഷട്പദമാല കോലാഹലം കൊള്ളവേ
പക്കത്തിലുൽക്കടഖഡ്ഗം തിളങ്ങവേ
നൽക്കടകോജ്ജ്വലകാന്തി മിന്നീടവേ
ഉദ്യത്ഭുജോന്നതമാം ഗിരിക്കൂടങ്ങൾ
ഉദ്ധതം ചൂഴവേയുററുനോക്കിത്തദാ
അദ്ധാ നടന്നു സിംഹേന്ദ്രപരാക്രമ-
രുദ്ദാമയൗവ്വനാത്യുദ്ധഭടജനം.

31 സേനകൾ ചൂഴമച്ചന്ദ്രശൈലം കട-
ലേഴും വളഞ്ഞ മഹാമേരുവായ് മിന്നി
മാനവവീരരും മങ്കമാരും യുവ-
മന്നരും ബന്ധുമിത്രാദിസമേതമായ്
ആ മഞ്ജുശൈലത്തെ ദർശിച്ചതിൻവിധ-
മാമളവൊന്നു വർണ്ണിക്കുവേനീവിധം.

32 ഇമ്പമായ് ത്തേനുണ്ടു വണ്ടുപാട്ടുന്നിടം
കുംഭികൾ ചെന്നു പനത്തണ്ടിനൊത്തതാം 184

കയിലൊട്ടു മിനിതു പേശി ച്ചിലമ്പൊട്ടു മിനിതു ക്കൂവി
മയിലിനം തിരിവ നെന്ന ത്തിരിന്തനർ മകളി രെല്ലാം.

30 താളിണൈ കഴല്ക ളാർപ്പ ത്താരിടൈ യളിക ളാർപ്പ
വാൾപുടൈ യിലങ്ക ച്ചെങ്കേഴ് മണിയണി വലയമിന്ന-
ത്തോളെന വുയർന്ത കൻറിൻ ചൂഴല്ക ളിനിതു നോക്കി
വാളരി തിരിവ വെന്നത്തിരിന്തനർ മൈന്തരെല്ലാം

31 ചുററിയ കടല്ക ളെല്ലാം ചുടർമണി ക്കനകക്കുൻെറ
പ്പുററിയ വളൈന്ത വെന്ന പ്പരന്തുവ ന്തിറുത്ത ചേനൈ
കൊററവർ തേവി മാർകൺ മൈന്തർകൾ കൊമ്പ നാർവന്തു
ടററവർ കാണ ലുററ മലൈനിലൈ യുരൈത്തു മൻേറ.

32 പമ്പുതേൻ മിളിറു തുമ്പി പരന്തിചൈ പാടി യാട്ടും
ഉമ്പർവാ നകത്തു നിൻറ വൊളി തരു തരുവി നോക്കും

തുമ്പിക്കരം നീട്ടിയാഞ്ഞു തളിരൊട്ട-
മുമ്പരുലകിലെക്കല്പതരുക്കളിൻ
കൊമ്പൊടിച്ചേകുന്ന ജീവനേക്കാളേററ-
മൻപുററു മേവും കരിണികൾക്കായ് മുദാ.

33 ഇമ്പമായ് പാട്ടും പവിഴവായും കരി-
യാമ്പലിൻ കണ്ണും കലന്ന വേടത്തികൾ
സമ്പ്രതി കൊയ്യാം തിനക്കതിരെന്നു ചൊ-
ന്നമ്പേ മലക്കുന്ന വേങ്ങാമലർക്കുല
തുമ്പികൾ തേനുണ്ടു പാടേ വെറുത്തുടൻ
പൊൻപുന്നാതൻ പൂക്കളെന്നു കരുതിയോ
അമ്പിളി മിന്നുന്ന വാനിലെത്താരത്തി-
ലൻപൊടു പററുവാൻ പാറിപ്പറക്കയായ്.

34 താരങ്ങളാകും പിടികളോട്ടം വെണ്മ-
ചേരും മതിയാം മദഗജം വാനത്തു
പാരം വളഞ്ഞ കലയായ കൊമ്പിനാൽ
ഭൂരുഹാഗ്രത്തിലെത്തേൻകൂട്ട കുത്തിനാൻ.
ചോരുമത്തേന്മട മാററി,ത്തിനവേടർ
ചോത്തിനോരാകാശഗംഗാജലത്തിനാൽ
അച്ചന്ദ്രശൈലത്തിലായവർകാത്തിട്ടും
നെൽകൃഷിപ്പാടം നനച്ചുപോന്നിടിനാർ. 204

കൊമ്പുകൾ പനൈക്കൈ നീട്ടി ക്കഴൈയൊട്ട മൊടിത്തു ക്കോട്ട-
ത്തുമ്പിക ളുയിരേ യന്ന തുണൈമട പ്പിടിക്കു നല്കും

33 പൺമലർ പവള ച്ചെവ്വായ് പ്പനിമലർക്കുവളൈ യന്ന
കൺമലർ ക്കൊടിച്ചി മാക്കു ക്കണിത്തൊഴില് പുരിയും വേങ്കൈ
ഉൺമലർ വെറുത്ത തുമ്പി പുതിയതേ നുവവു നാക-
ത്തൺമല രെൻറു വാന ത്താരകൈ താവു മൻേറ.

34 മീനെനും പിടികളോട്ടം വിളങ്കുവെൺ മതിനല് വേഴം
കൂനല്വാൻ കോട്ട നീട്ടിക്കുത്തിട ക്കുഴറി പ്പായും
തേനുകു മടൈയൈ മാററി ച്ചെന്തിനൈ ക്കുറവർ മുന്തി
വാനനീ രാറു പായ്ച്ചി തൈവനം വളർപ്പർ മാതോ

35 അപ്പുറം ചെല്ലാനരിമയാമക്കല-
ധാത്രീധരത്തിൻെറ താഴ്വര തന്നിലായ്
അത്ഭുതം! തങ്ങി നട്ടങ്ങിത്തിളങ്ങിട്ട-
മപ്പൂർണ്ണചന്ദ്രാഖ്യസുന്ദരമണ്ഡലം
ഇപ്പുറം വേടത്തിമാരുടെ മെയ്യണി-
ക്കോപ്പഴകങ്ങനെ കാണിച്ചു നില്ക്കവേ
അപ്പുറം ദേവവിലാസിനിമാക്കുള
ചൊല്ലെറും ദർപ്പണമായി വിളങ്ങിപോൽ!

36 ആലയുലയിങ്കലാളിട്ടം തീയുമാ-
വാളലകൊണ്ട വിഷവ്യം മയക്കുവാൻ
നീളെപ്പുരട്ടുന്ന നെയ്യുമില്ലാതെയു-
മാരെയും കൊല്ലുന്ന കണ്ണേഴന്നോരുടെ
ആരമ്യഫാലമളക്കുന്നു വേടരും
ചാരുവാമമ്പിളിക്കീറിനാലെപ്പൊഴും.

37 മുററത്തു കേളികളാടുന്നു പെണ്ണാന
പെററ കിടാങ്ങൾ മുകിൽക്കുരുന്നൊത്തതാ.
ഉററ ചന്ദ്രക്കലയൊത്തു വേടത്തിമാർ
പെററ കിടാങ്ങളുമങ്ങു മേളിക്കയായ്. 212

35 കപ്പുറർ കരുമൈ യാല ക്കലവരൈ ച്ചാരല് വൈകി
ഒപ്പുറ ത്തുളങ്ക കിൻറ വുടുപതി യാടി യിൻകൺ
ഇപ്പുറത്തേയും കാൺപാർ കറത്തിയ രിയൈന്ത കോലം
അപ്പുറ ത്തേയും കാൺപാ രരംപൈയ രഴക്കു മാതോ.

36 ഉതിയുറു തുരുത്തി യൂതു മുലൈയുറു തീയും വായിൻ
അതിവിട നീരു നെയ്യു ളൂൺകിലാ താവിയുണ്ണും
കൊതിനുനൈ വേർകൺ മായർ കറത്തിയർ നുതലിനോട്ട
മതിയിനൈ വാങ്കി യൊപ്പു ക്കാൺകുവർ കറവർ മന്നോ

37 പേണുതർ കരിയ മേക ക്കുരുളൈ യും ചിടിക ളിൻറ
കാണുതർ കിനിയ വേഴ ക്കൻെറാട്ട കളിക്കു മുൻറില്
കോണുതർ കരിയ തിങ്കട് കുഴവിയും കറവർ തങ്കൾ
വാണുതർ കൊടിച്ചി മാതർ മകവൊട്ട തവഴു മാതോ

38 ഇന്ദ്രനീലോപലത്തിങ്കൽ മദഗജ-
ഭഞ്ജനം ചെയ്ത സിംഹേന്ദ്രപാദങ്ങളും
കുന്തളരമ്യവിദ്യാധരച്ചൂഡയിൽ
മഞ്ജുലാക്ഷാങ്കിതപാദവും കണ്ടിടാം.

39 കണ്മിഴി കാതോളമോടാതെ, പുഞ്ചിരി-
ക്കൊഞ്ചലില്ലാതെ, പൂഞ്ചായലഴിയാതെ
ചഞ്ചലത്ഭ്രൂകുടി കോടാതെ, കണ്ഠവും
ചെന്തളിർക്കൈയ്കളും ചേർന്നു കൂട്ടും വിധം
മങ്കമാർ തന്ത്രിയിലാലപിക്കും ഗീത-
മങ്ങനെ കിന്നരർ കേട്ടു മയങ്ങിനാർ.

40 തേനൊലിപ്പൂക്കളണിഞ്ഞവർ മാറത്തു
തേച്ചതാം കുങ്കമച്ചാറു തങ്കുന്നതാം
ചേലൊട്ടു ചെമ്മണികൊണ്ടുള്ള ഭാജന-
ജാലങ്ങളിൽ മധു പൂരിച്ച പോലവേ
പാലൊളിവെള്ളപ്പളുങ്കുപാറക്കളിർ
നീരണിയുററുകൾ നീളേ വിളങ്ങിപോൽ.

41 കാമുകർക്കുള്ളം തളരവേ കാർമഷി
ചേരുന്ന കണ്ണീർക്കണങ്ങൾ ചൊരിയവേ 230

38 അഞ്ചനക്കിരിയി നന്ന വഴിവുകൾ യാനൈ കൊൻറ
വെഞ്ചിന ത്തരിയിൻ റിൺകാർ ചുവടൊട്ടു വിഞ്ചൈ വേന്തർ
കുഞ്ചിയം തലത്തു നീല ക്കമണി ത്തലത്തു മാതർ
പഞ്ചിയം കമലം പൂത്ത പശ്ചുംചുവ ട്ടൈത്തു മന്നോ

39 ചെങ്കയ ലനൈയ നാട്ട ഞ്ചെവിയുടെ മുറവ റോൻറ
പൊങ്കിരും കൂന്തല് ചോരാ പുരുവങ്ക ണെരിയാ പൂവിൻ
അങ്കൈയു മിടറും കൂട്ടി നരംപളൈ ന്തഴത മൂറും
മങ്കൈയർ പാടല് കേട്ടു ക്കിന്നര മയങ്കു മാതോ.

40 കള്ളവിഴ് കോതൈ മാതർ കാതൊട്ടു മുറവു ചെയ്യും
കൊള്ളൈവാട് കണ്ണി നാർതം കുങ്കുമ ക്കുഴമ്പു തങ്കം
തെള്ളിയ പളിങ്കു പ്പാറൈ ത്തെളിചുനൈ മണിയിർ ചെയ്ത
വള്ളമു നറവു മെന വരമ്പില പൊലിയു മന്നോ.

41 ആടവ രാവി ചോര വഞ്ചന വാരി ചോര
ഉഴടലിർ ചിവന്ത നാട്ട ത്തുമ്പർതം മരമൈ മാതർ

കാളം കലഹം കലർന്നു ചോന്നുള്ളതാം
കണ്ണുകളോടെ നിലിമ്പമുഗ്ദ്ധാംഗികൾ
കാറൊളിക്കുന്തലിൽ നിന്നെറിഞ്ഞുള്ളൊരു
കല്യമാം മന്ദാരമഞ്ജുളമാലകൾ
വാടാതെ തേൻകുറഞ്ഞീടാതതാതിടം
പാരുററ വണ്ണം കിടക്കുന്നു പുത്തനായ്.

42 മാന്തളിർ മേനികളായ കുറത്തികൾ
മാല, കമുങ്ങണിപ്പൂക്കലത്തൊങ്ങലിൻ
ചാലേയണിഞ്ഞു കാർക്കുന്തലിൻ കെട്ടിന്റെ
ചാലത്തു വെച്ചൊത്തുനോക്കി രസിക്കയായ്.
ചന്തമെഴും മാല ചാത്തിയ സ്വർല്ലോക-
സുന്ദരിമാർ മണിത്തോൾവളച്ചാർത്തുകൾ
കാന്തളിർപ്പൂക്കളിൽച്ചേർത്തുനോക്കീ കര-
ച്ചെന്തളിർക്കാന്തിപ്പൊലിമ കണ്ടീട്ടവാൻ.

43 അമ്പുതൊട്ടത്ത ശരത്തിനെ വെല്ലുന്ന
തൻ പുരികങ്ങൾ കോട്ടാതെ വീണക്കുമേൽ
അൻപൊടേ കൈയ്‌വിരൽ ചേർത്തുപാടീ, മയി-
ലഞ്ചുന്ന നർത്തനമാടിക്കഴയവേ,
ഉമ്പർപുരിയിലെപ്പെണ്മണിമാർ വെറു-
ത്തമ്പേയെറിഞ്ഞ ശരപ്പൊളിമാലകൾ
കൊമ്പത്തിരിക്കുന്നൊരാൺ കുരങ്ങായതു
തൻ പ്രിയമാക്കണിയാക്കിസ്സുഖിക്കയായ്. 252

തോടവിഴ് കോതൈ നിൻറു നുറന്തമം താര മാലൈ
വാടല നറവ റാതു വയിൽ വയിൻ വയങ്കു മാതേം.

42 മാന്തളി രനൈയ മേനി കുറത്തിയർ മാലൈ ചൂട്ടി
ക്കുന്തലം കമുകിന്റു പാളൈ കുഴലിനോ ടൊപ്പു ക്കാൺപാർ
എന്തിഴൈ യരംപൈ മാത രെറിമണി ക്കടകം വാങ്കി-
ക്കാന്തളം പോതിർ പെയ്തു കൈകളോ ടൊപ്പു ക്കാൺപാർ

43 ശരംപയില് ശാപ മന്ന പുരുവംക ടമ്മി നാടാ
നരംപിനോ ടിനിതു പാടി നാടക മയിലോടാട്ടം
അരം പൈയർ വെറുത്തു നീത്ത വവിർമണി ക്കോവൈ യാരം
മരം പയില് കടവൻ പൂണ മന്തിക ണ്ടുവക്ക മാതോ

44 ചന്ദനദാരുക്കൾ തിങ്ങും തടങ്ങളിൽ-
ച്ചെന്നിറമാണ്ട ധാതുക്കളേററങ്ങിനെ
പൊന്തിടും രോമങ്ങളുററ കാർമേനിയിൽ-
സ്സിന്ദൂരമേററു കരിണീകുലമലം.
കാന്തമണിദ്യുതിയക്കതിരിന്നൊളി-
യേന്തിക്കലെന്ന വാൻചെമ്മാനമെപ്പൊഴും.

42 ഭൂമീവിഭൂഷണം മുക്തമുക്തം ഹിമ-
ഭൂധരജാമാതൃചൂഡാസരിൽപ്രഭം
പൂതകാന്തസ്വരരേണു സങ്കീർണ്ണമായ്
ശ്വേതമാം നിർഝരം ശൈലോച്ചസംഭവം
ഭൂലോകമാപകദേവദോരന്തര-
ഭൂഷായിതോത്തരീയോപമമായിതു.

46 നീട്ടററ കൊമ്പത്തു തഞ്ചുന്ന പുന്നാഗ-
കോമളസൂനം ലവംഗപുഷ്പങ്ങളും
ചൂടി, കളിവണ്ടണിയെയോടിച്ചു തേ-
നാടി മദിച്ച സേനാനികളങ്ങുടൻ
കേടററ വീണകൾ കിന്നരദമ്പതി
പാടിവായിക്കവേ,യശ്വമുഖഗണം
പാടേ കലഹം വെടിഞ്ഞു മേളിച്ചിട്ടും
കാടേറിയായതു കണ്ടു രസിക്കയായ്. 272

44 ചാന്തുയർ തടങ്ക ടോറും താതുരാ കത്തിർ പാർന്ത
കുന്തലം പിടികള ളെല്ലാം കുങ്കമ മണിന്ത പോലും
കാന്തിന മണിയിൻ ചോതി ക്കതിരൊട്ടും കലന്തു പൂച
ച്ചേന്തുവാ നകമെ പ്പോതും ചെക്കരൈ യൊക്കു മൻേറ.

45 നിലമകട് കണികളെന്ന നിരൈ കതിർ മുത്തം ചിന്തി
മലൈമകൾ കൊഴുനൻ ചെന്നി വന്തു വീഴ് കങ്കൈ മാന
അലകില് പൊന്നലംപി യോടി യാരംചേ രരുവി മാലൈ
ഉലകള ന്തവൻറൻ മാർപി നുത്തരീ കത്തൈ യൊത്ത

46 കോട്ടലാ നാക പ്പോതോ ടിലവങ്ക മലരും ചൂട്ടി-
ച്ചൂട്ടുവാർ കളിവ ണ്ടോച്ചി ത്തുനറും തേറല് കൊൾവാർ
കേടിലാ മകര യാഴിർ കിന്നര മിതുനം പാട്ടും
പാടലാലൂട നീങ്കം പരിമുക മാക്കൾ കണ്ടാർ.

47 ധീരയുവജനചിത്തം തകൎക്കുന്ന
ചാരുകൊങ്കത്തടം പോൽ കോങ്കുമൊട്ടുകൾ
ചാരേ വിലസി കൃശമദ്ധ്യമെന്നതു
പോലെയിളകിയാടുന്ന പൂവല്ലികൾ.
ഇമ്പമോടായതിൻ തേൻ നുകൎന്നീടുന്ന
പെൺവണ്ടണികണ്ടതിമോദമോടുടൻ
തൻ കരിംകുന്തലിലാർത്തു മുരണ്ടിട്ടു-
മാൺവണ്ടുകളവയോടു രസിക്കുവാൻ
തങ്ങും കുതുകമോടോടിയടുപ്പതാ
മങ്കമാർ കണ്ടും മനം കുളിർത്തീടിനാർ.

48 സ്ഫാടികനിൎമ്മലമാം തലമെന്നോർത്തു
മോടി കലൎന്ന തരുണികളിൽച്ചിലർ
ഓടിത്തെളിനീർക്കുഴിയിൽ വീണപ്പടി-
യാടകളെല്ലാം നനഞ്ഞു നിന്നീടവേ
ഹാടകശില്പകടകാഞ്ചിതഹസ്ത-
താഡനം ചെയ്തു ഹസിച്ചു യുവജനം.

49 പൂമെത്തയങ്ങിങ്ങു കണ്ടാർ; രരിംപൊന്നു-
മാലകൾ താംബൂലതമ്പലഭംഗിയും
കാമുകരെപ്പിരിഞ്ഞുള്ള വിദ്യാധര-
കാമിനിമാരുടെ പല്ലവശയ്യകൾ
കാമാഗ്നികൊണ്ടു കരിഞ്ഞുകിടപ്പതും
കണ്ടാരവരങ്ങുമിങ്ങുമക്കാട്ടിലേ. 294

47 പെരുങ്കളി പ്പുററ മൈന്തർ പേരെഴി ലാക ത്തോട്ടു
പൊന്തുമൈണെ ക്കൊങ്കൈ യന്ന പൊരുവില് കോം കരുമ്പിൻമാടേ
മരുങ്കെന ക്കുഴൈയും കൊമ്പിൻ മടപ്പടൈ വണ്ടും തങ്കൾ
കരുങ്കുഴറ് കളിക്കും വണ്ടും കടിമണം പുണർതല് കണ്ടാർ

48 പടികത്തിൻ റലമെ ൻെറണ്ണിപ്പടർ ചുമൈന മുട്ടകി പ്പുക്ക
ചുടിമകെ പൂം കമല മന്ന ചുടർമതി മുകത്തി മുകത്തി നാർതം
വടകത്തോ ടുടുത്ത തുമൈശ മാശിനീർ നമൈനപ്പ വിഴ്ത്തും
കടകമൈക്ക ഗെയറിന്തു നോക്കി ക്കരുംകുഴല് വീരർ നക്കാർ.

49 പൂവമൈണെ പലവും കണ്ടാർ പൊന്നരി മാമലെ കണ്ടാർ
മേവരും കോപ മന്ന വെള്ളമൈല ത്തമ്പല് കണ്ടാർ
ആവിയി നിനി കൊൺകർ പ്പിരിന്തറി വഴിന്ത വിമൈഞ്ച-
പ്പാമൈവെയർ വൈക ത്തീയ്ന്ത പല്ലവ ശയനം കണ്ടാർ

50 നീലോല്പലരമ്യലോചനം നീട്ടിയും
ലോലപ്രവാളാധരസ്മിതം തൂകിയും
ആലോലരത്നമാല്യങ്ങൾ പലവക
മാലേയമാന്ന മാറത്തു ചാഞ്ചാടിയും
ലോലംബജാലമളകാവലീരമ്യ-
നീലകേശാന്തികമെത്തി മുരളവേ
ചേലെഴും കുണ്ഡലമാടവേ വിണ്ണവ-
നാരികളുയലാടുന്നതും കാൺകയായ്.

51 ചെമ്പവിഴാധരം വണ്ടുകളെന്നിവ
യമ്പേ കുടിച്ചു വെറുത്തു കൈവിട്ടതാം
തേൻ പാത്രമങ്ങിങ്ങു കണ്ടിതു വേശ്യക-
ളൻപററു വിട്ട തരുണക്കു തുല്യമായ്.

52 അല്ലു പകലാക്കിടുന്ന പളുങ്കൊളി-
ക്കല്ലുതറയിൽ പടുത്ത പൂമെത്തയിൽ
വല്ലുന്ന തോളെഴും വാനവകാമുകർ
വില്ലൊത്ത ചില്ലിമാരൊത്തു മേളിക്കവേ
മല്ലാക്ഷിമാരവർ കല്പകമാല്യവും
കല്ലൊളിമാലയും മാററിയെറിഞ്ഞവ
എല്ലാതുമാവനവീഥിയിലങ്ങിങ്ങു
കല്യാണദം കണ്ടു കൗതുകമാണ്ടിതു. 214

50 പാനലം കൺക ളാട പ്പവളവായ് മുറുവലാട-
പ്പീനവെം മുലൈയി നിട്ട പെരുവിലൈ യാര മാട-
ത്തേൻമുര ൻറളക ത്താട ത്തിരുമണി ക്കുഴൈക ളാട
വാനവർ മകളി രാട്ടം വാശനാ നൂശല് കണ്ടാർ

51 ശുന്തര വതന മാതർ തുവരിതഴ് പ്പവള വായും
അന്തമില് ശുരുമ്പും തേന മിളിറുമ് ണ്ടല്കല് വിർകും
പൈന്തൊടി മകളിർ കൈത്തോർപരൈയില്ലൈ യെന വിട്ട
മൈന്തരി നീത്ത തീന്തേൻ വള്ളങ്കൾ പലവും കണ്ടാർ.

52 അർപക ലാക്കും ചോതി പ്പളിക്കറൈ യമളി പ്പാങ്കർ
മർപക മലർന്ത തിണ്ടോൾ വാനവർ മണന്ത കോല
വിർപകൈ നുതലി നാർതം കലവയിൻ വെറുത്തു നീത്ത
കർപക മീൻറ മാലൈ കലനൊടും കിടപ്പ കണ്ടാർ.

53,54 കൈത്തളിർപോലെ മലരാൻ കൊതിക്കുന്ന
കാന്തളിർമൊട്ടുകൾ കണ്ടു പാമ്പെന്നോർത്തു
കാമിനിമാർ ചിലർ തൻകരിംകുവള-
പ്പൂവെതിർക്കണ്ണു ഭയന്നു പൊത്തീടിനാർ.
നെയ്യെന്നപോലെ മിനുത്ത വൈരപ്പാറ-
നീളേ നിഴലാക്കി നിത്തിയ പൂക്കളെ
'നീയ്യെനിക്കേകുക കൊയ്യ്'ന്നു കെഞ്ചിനാർ
മയ്യേൽമിഴികൾ നിജകാന്തരോടഹോ!
കൈയ്നഖം കൊണ്ടശോകത്തളിർ തുണ്ടാക്കി
വെയ്ച്ചു തൻ കൊങ്കമേൽ ചിത്രമെഴുതിയും
മെയ്യൊളി പൂണ്ടുള്ള മങ്കമാർ പൂക്കളെ
മിയ്യുതുമെത്തിപ്പറിച്ചു ചൂടീടിനാർ.
വണ്ണം പലതായി മിന്നിട്ടമന്നങ്ങ-
ളന്നാമലയിൽത്തെളിനീർത്തടാകത്തിൽ
ഒന്നിച്ചുചെന്നു മുഴുകിയ മാതിരി-
യന്നനടയോർ ചിലരതിൽപ്പുകിനാർ.

55 പൊന്നിളം പല്ലവം വീഴ്വതെല്ലാം തനി-
പ്പൊന്നിളം പല്ലവം തന്നെയാം പാക്കിലോ
പിന്നെയെങ്ങും നാഗമെങ്ങുമേ നാഗമേ
പുന്നാഗ നാഗങ്ങൾ നാഗങ്ങൾ കണ്ടിടാം. 334

53 കൈയെന മലരവേണ്ടി യരുംപില കാന്ത ണോക്കി–
പ്പെയര വിതുവെ ൻറഞ്ചി പ്പടൈക്കൺകൾ പുതൈക്കിൻറാരും
നെയ് തമഴ് വയിര പ്പാറൈ നിഴലിടൈ ത്തോൻറും ചോലൈ
ക്കൊയ്തിലൈ തരുതി രെൻറു കൊഴുനരൈ ത്തൊഴുകി ൻറാരും.

54 പിന്നംക ളുകിരിർ ചെയ്ത പിണ്ടിയം തളിർകൈക്ക കൊണ്ട
ചിന്നംകൺ മുലൈയി നപ്പി ത്തേമലർ കൊയ്കി ൻറാരും
വന്നംകൾ പലവും തോൻറ മണിയൊളിർ മലൈയി നില്ലാ
അന്നംകൾ പുകുന്ത വെന്ന വകഞ്ചുനൈ കുടൈകി ൻറാരും

55 ഈൻറ മാഴൈ യിളന്തളി രേയൊളി
ഈൻറ മാഴൈ യിളന്തളി രേയിടൈ
മാനും വേഴമു നാകമു മാതർ തോൺ
മാനും വേഴമു നാകമു മാടെലാം.

56 കുരിരുട്ടൊത്തതാം പന്നികൾ കങ്കുമ-
ച്ചേറായ ചേറായതൊക്കെ മേൽച്ചാത്തിനാർ
നേരെയച്ചന്ദനമാമരമ്മാമരം
തോരവേ തേച്ചുതേച്ചങ്ങു നടക്കയായ്
ചൊല്ലുള്ളൊരാമാതരാകെയമരിമാർ
തുല്യമമരുമമരുമമരരും.

57 പൊന്തും കൊതിയാൽ പെരുമ്പാമ്പു വന്മുള-
ക്കൊമ്പു വേരോടേ പിഴുതു ചാടീടവേ
വെമ്പിക്കുതിച്ചതാം കാട്ടുപൈക്കൾക്കുള-
മ്പമ്പെയുയർത്തീ പൊടിപടലം പരം
പിൻപപ്പൊടിയൊഴുകുന്ന നീർച്ചോലയിൽ
കുമ്പിട്ടടിഞ്ഞുടനപ്പോടിടഞ്ഞുപോയ്.

58 കോളരിപോലരിക്കോളരിയുന്നവർ
തോളോട്ടു തോളണി മാറിൽ മാറാത്തതായ്
വാളൊളിക്കണ്ണിണയുള്ളവർ തന്മുല-
യാരവും ചന്ദനകുങ്കുമമെന്നിവ
വാരൊളിചേർത്തുപോലാമലവാരത്തി-
നാരവും ചന്ദനകുങ്കുമമെന്നിവ. 352

56 തിമിര മാവുടർ കങ്കുമ ച്ചേതകം
തിമിര മാവൊട്ടും ചന്തൊട്ടും തേയ്ക്കുമാല്
അമര മാതരൈ യൊത്തൊളി രംചൊലാർ
അമര മാതരൈ യൊത്ത വ്വാനമേ.

57 പേര വാവൊട്ട മാത്തുണം പേരവേ
പേര വാവൊട്ട മാത്തുണം പേരവേ
ആര വാരത്തി നോട്ട മരുവിയേ
ആര വാരത്തി നോട്ട മരുവിയേ

58 പൂകല്യം വാളരി ക്കണ്ണിയർ പൊർപൃയം
പൂകല്യം വാളരി ക്കണ്ണിയർ പൂൺമുലൈ
അകില്യ മാരമു മാരവം കോങ്കമേ
അകില്യ മാരമു മാര വം കൊങ്കമേ

59 അങ്ങെഴും രംഭാ കദംബമവിരത-
മങ്ങെഴും രംഭതന്നുരുക്കൾ പോലെയാം
അംഗനമാരു വായിച്ചിതു കിന്നര-
മങ്ങനങ്ങീടാതെ കേൾക്കവേ കിന്നരം.

60 ആടീ കടയൊളം വൃക്ഷം, മദജല-
മാടീ കടം വഴി പാഞ്ഞ ഗജങ്ങളാൽ.
ആറായിതാട്ടകളങ്ങിങ്ങു പാഞ്ഞിട്ട-
മാറായിതാറായിതെന്നോർത്തു പാവമേ!

61 കൊല്ലിയെട്ടത്തു കുറത്തികൾ കായ്കനി
കൊള്ളാൻ പറയും പറയുമറഞ്ഞവർ
കൊല്ലാനടുക്കം നടുക്കമുണ്ടാക്കുന്ന
പുള്ളിപ്പുലികൾനടുക്കൽ നിന്നീടിനാർ.

62 പുഷ്കരസന്നിഭമത്തേഭമങ്ങൊരു
പുഷ്കരസന്നിലയത്തിലാണ്ടീടവേ
പുഷ്കരസങ്കുലം തീരസ്ഥിതാശ്വത്ഥ-
പുഷ്കരസാലസമേതം പതിക്കയായ്. 368

59 തുന്ന രംപൈ നിരമ്പിയ തോല്വരൈ
തുന്ന രംപൈയ രുരുവി ററൊൻറുമാല്
കിന്ന രംപയില് കീതങ്ക ളെന്നലാം
കിന്ന രംപയില് കിൻറന രേഴൈമാർ.

60 ഊറു മാകട മാവുറ വൂകെലാം
ഊറു മാകട മാമത മോട്ടമേ
യാറു ചേർവന മാവരൈ യാട്ടമേ
യാറു ചേർവന മാവരൈ യാട്ടമേ.

61 കല്ലി യങ്ക കരും കുറ മങ്കൈയർ
കല്ലി യങ്കകഴ് കാമർ കിഴങ്കെടാ
വല്ലി യങ്ക ണെരുങ്ക മരുങ്കെലാം
വല്ലി യങ്ക ണെരുങ്കി മയങ്കുമേ.

62 കോളി പങ്കയ മൂഴ്ക കുളിർകയം
കോളി പങ്കയ മൂഴ്ക കളൈന്തവാല്
ആളി പൊങ്ക മരം പൈയി രോതിയേയ്
ആളി പൊങ്ക മരം പൈയ രോതിയേ

63 കാർമുകിൽ മാലകൾ മാനത്തു തിങ്ങിയ-
പ്പൂമലർമാലകൾ താഴത്തു തങ്ങവേ
കാർമുകിൽവർണ്ണനശൈലവനങ്ങളിൽ-
പ്പൂമലർമങ്കയോടൊത്തു വന്നെന്നപോൽ.

64 തിങ്ങിനിറഞ്ഞ തേനുണ്ണുവാൻപൂക്കളി-
ലെങ്ങും നിറഞ്ഞ വണ്ടിണകളെന്നപോൽ
തുംഗമാമമ്മല തൻ താഴ്വരകളി-
ലംഗനാവൃന്ദവും പൂരുഷവീരരും
നീങ്ങാതെകൊണ്ടു മേളിച്ചു വിളയാടി
നിന്നാരനാരതം നീണാളാനാകുലം.

65 വിട്ടിറങ്ങേണമെന്നുള്ള നിനവിനാൽ
പെട്ടിടും വൻപിഴയെന്നതു കാരണം
വിട്ടു വിട്ടതലണഞ്ഞവരെന്നപോ-
ലൊട്ടുമവർ മറന്നീലതിൻ മേന്മകൾ.

66 കാറാണ്ട മാമലയാനയാ,മേററവും
ചൂടാണ്ടതാം കതിരോനൊരു സിംഹമാം 284

63 ആക മാലൈയ മാകവു ളാള്പൊലി
വാക മാലൈ യുളാരെന ലാകമാല്
മേക മാലൈ മിടൈന്തന മേലെലാം
മേക മാലൈ കിടന്തതു കീഴെലാം

64 പൊങ്ക തേങ്കർ പൂമിളി റാമെന
എങ്ക മാതരു മൈന്തരു മീണ്ടിയ
ത്തുങ്ക മാല്വരൈ ച്ചുഴല്ക ളിയാവൈയും
തങ്കി നീങ്കലർ താമിനി താട്ടുവാർ.

65 ഇറക്ക മെൻപതൈ യെണ്ണില രെണ്ണുംകാല്
പിറക്കു മെൻപതോർ പിഴൈയ താതലാല്
തുറക്ക മെയ്തിയ തുയവ രേയെന
മറക്ക കിററില രന്നതൻ മാൺപെലാം.

66 മഞ്ചാർ മലൈ വാരണ മൊന്തതു വാനിനോട്ടും
വെഞ്ചാമെയ യുടൈക്കതി രങ്കതൻ മീതു പായും

മേലാഞ്ഞുകേറിയപ്പഞ്ചാനനൻ കൊന്നു
പോലാക്കരിയെ,യന്നേരമൊലിച്ചതാം
ചോറാണ്ട ചെഞ്ചോരതന്നെയക്കാണായ
ചെമ്മാനമെന്നതേ തോന്നുന്നിതാക്കുമേ.

67 മാമരച്ചില്ലകൾ തോറുമച്ചെമ്മാന-
മാകെ വിരിച്ചിതു ചെന്തളിർപ്പട്ടുകൾ
മാമലയാകെയന്നേരമൊരു മഞ്ജു-
മാണിക്യരത്നമയമായ ശൈലമായ്.

68 കണ്ണിന്നിനിതായ് വിളങ്ങിട്ടും കാഴ്ചയാൽ
എണ്ണമററുള്ളതാം ശീഷ്ണങ്ങളാല്യമേ
വണ്ണ്യമാം ചന്ദനം മാർവിലണിഞ്ഞൊരു
കണ്ണൻ തിരുമേനിപോലെയായീ മല.

69 ഊനമുയിരും കണക്കൊരോരുത്തരും
തേനുണ്ട വണ്ടിൻ നിരയാർത്തുകൊള്ളവേ
ആനയിനവും പിടികൾ സിംഹങ്ങളും
മാനും കലകളും പോലങ്ങു തങ്ങിനാർ. 300

പഞ്ചാ നനമൊത്തതു മററതു പായവൂറും
ചെഞ്ചോരി യെനപ്പൊലി വുററതു ചെക്കർ വാനം.

67 തിണിയാർ ചിനൈ മാമര മിയാവൈയും ചെക്കർ പായ
അണിയാത നറും തവി രീൻറന പോൻറു താഴ
അണിയാ രൊളിവന്തു നിരമ്പലി നങ്ക മെങ്കും
മണിയാ ലിയൻറം മലൈ യൊത്ത വ്വാശില് കുൻറം.

68 കണ്ണു ക്കിനി താകി വിളങ്കിയ കാട്ചിയാല്യം
എണ്ണർ കരി താകി യിലംക ചിരങ്കളാല്യം
വണ്ണു ക്കൊഴുംചം തനം ചേർന്തതു മാർപണിന്ത
അണ്ണർ കരിയോൻറനൈ യൊത്ത വ്വാശില് കുൻറം.

69 ഊനും മുയി : മനൈയാ രൊരുവർ ക്കൊരുവർ
തേനും മിളിറും ചിറുതുമ്പിയും പമ്പിയാർപ്പ
യാനൈ യിനമും പിടിയും മികലാളിയേറും
മാനും കലൈയുമെന്ന മാല്വരൈ വന്തി ഴിന്താർ

70 അത്യുഗ്രമാകും നഖരകിരണങ്ങൾ
മെത്തും ഹരീശനാ വാനായ കാനനം
അസ്തമനദിഗ്ഗിരിയിൽ മറയുവാ-
നത്തവ്വിൽ വിട്ടുപോയപ്പോൾ ദ്രുതതരം
മത്തകരികൾകണക്കേ തമോരാശി-
യൊത്തങ്ങു വന്നാ മലയിൽ പരക്കയായ്.

71 മന്ദാരസൂനമകരന്ദസൗരഭം
പൊന്തിട്ടും പൂമാല പൂണ്ടു വിളങ്ങിട്ടും
ഇന്ദ്രോപമനൃപാനീകമാമംഭോധി
ചെന്താമരകൾ വിടർത്തി ദീപങ്ങളാൽ.

72 വെണ്ണിലാവിന്നൊളിവെണ്മണൽ ത്തിട്ടിലായ്
വെണ്മുത്തുപാളിയിൽ മിന്നുന്ന ശംഖുപോൽ
വെമ്പിയുയർന്നു കടൽത്തിരയിങ്കൽ നി-
ന്നമ്പിളി താരങ്ങളൊത്തു വാനിൽത്തദാ.

73 മീനെഴമാഴിയിൽനിന്നൊരു വെണ്മതി
മാനത്തു പൊന്തിയതേതും പൊറാത്തപോൽ
ആ നരേന്ദ്രാനീകസാഗരമായിര-
മാനനചന്ദ്രബിംബങ്ങളുയർത്തിപോൽ! 318

70 കാല്വാ നകത്തേരുടை வெய்யவன் காய்க டும் கண்
கோன்மாய் கதிர்ப்புல்லை க்கோல்சின க்கோள ரிம்மா
மேல்பான் மலையிர் புக வீங்கிருள் வேறி ருந்த
மால்யானை யிட்டமென வந்து பரந்ததன்றே

71 மந்தார முந்து மகரந்த மணங்க லாவும்
அந்தா ரரசர் க்கரசன்ற னநீக வெள்ளம்
நந்தா தொலிக்க ன்னரலை ப்பெரு வேலை யெல்லாம்
செந்தா மரை பூத்தென த்தீப மெடுத்தவன்றே.

72 தண்ணீர் கடலி றலிசிந்து தரங்க நீங்கி
விண்ணீர் சுடர்வெண் மதிவந்து மீன்கள் சூழ
வண்ண க்கதிர் வெ ண்ணிலவீன்ற வால்ய கத்துட
ஒண்ணித்தில மீன்றாளிர் வால்வளை யூர்வ தொத்தே

73 மீனாறு வேலை யொருவெண்மதி யீனும் வேலை
நோனா ததனை நவலர்கரும் கோடி வெள்ளம்
வானா டியரீர் பொலி மாதர் முகங்களென்னும்
ஆனா மதியம்கண் மலர்ந்த தனீக வேலை.

74 നർത്തനമാട്ടമിടങ്ങളിൽ കേൾക്കുന്ന
മദ്ദളത്തിന്നൊലി മങ്കമാർഗീതവും
കൈത്തലം കൊണ്ടുള്ള താളവും തന്ത്രികൾ-
ക്കൊത്തതായീട്ടമപൂർവരാഗങ്ങളും
ഹൃദ്യമാം വേണുഗാനങ്ങളും വാനവ-
രത്തൽപ്പെട്ടമ്മാറവയനവദ്യമേ.

85 നല്ലകിലിൻപുക കുന്തലിലേല്ക്കുന്ന
നല്ലാർമണികൾ മണിയണി മാററിനാർ
ചൊല്ലെഴും വെണ്മുത്തുമാലകൾ മാററു
മെല്ലെയണിഞ്ഞു, കുളിർമ്മകൊണ്ടീട്ടവാൻ
മല്ലികാദാമം വെറുത്തു നറുമണ-
മുള്ളതാം പിച്ചിമലർമാല ചാർത്തിനാർ.

76 പുത്തനായിപ്പിടിച്ചുള്ള ഗജങ്ങളെ-
ക്കെട്ടിത്തളച്ചു പാടുന്ന ഗീതങ്ങളും
മത്തേഭയാനകളോടു തൽക്കാന്തരു-
ന്മത്തരായ്പ്പേശും മദനകാര്യങ്ങളും
വിത്തത്തിനായ്മേനി വില്ക്കുന്നവരര-
ക്കെട്ടിലണിഞ്ഞുള്ള മേഖലാനാദവും
മത്തഗജേന്ദ്രർ വെറികൊണ്ടു പാഞ്ഞങ്ങു
കുത്തിത്തകർത്തമററീട്ടമലർച്ചയും
അത്രയും നാദവിശേഷങ്ങളപ്പൊഴു-
തൊത്തിട ചേന്നാഗ്ഗിരിതടം പൂരിച്ചു, 330

74 മണ്ണും മുഴവിന്നൊലി മങ്കൈയർ പാട ലോതൈ
മണ്ണും നരംപിർ ചയിലാവിശൈ പ്പാണി യോതൈ
കണ്ണുമ്മുടൈ വേയിശൈ കണ്ണുള രാടരോറും
വിണ്ണും മരുളുംപടി വിമ്മി യെഴുന്ത വന്റേ

75 മണിയി ന്നണിനീക്കി വയം കൊളി മുത്തം വാങ്കി
അണിയും മുലൈയാ രകിലാവി പുലത്തു നല്ലാർ
തണിയും മതുമല്ലികൈ ത്താമം വെറുത്തു വാശ-
ന്തിണിയും മികഴ് പ്പിത്തികൈ ക്കത്തികൈ ചേർത്തു വരും.

76 പുതുക്കൊണ്ട വേഴം പിണിപ്പോർ പുനൈപാട ലോതൈ
മതു ക്കൊണ്ട മാന്തർ മടവാരിൻ മിഴററു മോതൈ
പൊതുപ്പെണ്ടി രല്കർ പുനൈമേകലൈ പ്പൂശ ലോതൈ
കതക്കൊണ്ട യാനൈ കളിയാർ കളിക്കിൻറ വോതൈ

77 ആസ്വാദിക്കാത്തോരമൃതാം രതികലാ–
രാസവിലാസനിമഗ്നരായീ ചിലർ,
അംഗനമാരിലമൃതൊത്തവർക്കേററ
ഭംഗം പരിഹരിക്കുന്നു ചിലർ, ചിലർ
സംഗീതസൗഖ്യത്തിലാഴ്ന്നി,താരാത്രി
യിങ്ങനെപോക്കുന്നു സൈനികരേവരും. 336

---

77 ഉണ്ണാ വമുതന്ന കലൈപ്പൊരു ളുള്ള തുണ്ടും
പെണ്ണാ രമുതം മനൈയാർ മന ത്തുടല് പേർത്തും
പണ്ണാർന്ത പാടല് ചെവിമാന്തി പ്പയൻകൊ ളാടല്
കണ്ണാനിനിതുയ് ക്കവ്വുംകങ്കുല് കഴിന്ത തന്റേ.

ഉദ്യാനക്രീഡ

1 താരങ്ങളാം കോരപ്പല്ലിൻ നിരയെഴമിരവാകും
ഘോര ഹിരണ്യാസുരനെക്കൊല്ലുവാനായി
പാരമെരിക്കൊള്ളും കരമായിരവും നീട്ടി രവി
നേരേ പൂർവ്വദിക്കാം തൂണ പിളന്നു ചാടി.

2 മുറയെല്ലാം മുടിച്ചപിൻപരചൻ തേരേറി മന്നർ
മുറ പോലെ വണങ്ങവേയെഴന്നെള്ളത്തായ്
നിറമണൽത്തിട്ട കാടായ്, കുഴികളിൽ ചെങ്ങഴിനീർ
നറും പൂവിൻകൊടിതിങ്ങിപ്പടന്നതായി
തുറയെല്ലാം ചെങ്കമലം നിറഞ്ഞതാം ശോണാനദി
തിറമൊടണഞ്ഞൂ നൃപസൈനികരപ്പോൾ.

4 അങ്ങണഞ്ഞ പിന്നെയക്കനാകാശത്തിനുച്ചിചേന്നി-
തംഗനമാർ കുമാരരും യുവമന്നരും 12

പൂക്കൊയ് പടലം

1 മീനുടൈ യെയിററു ക്കങ്കർ കനകമൈ വെകുണ്ട്ട വെയ്യ
കാനുടൈ ക്കതിർക ളെന്നു മായിരം കരങ്ക ളോച്ചി-
ത്താനുടൈ യ്യു ൗയ മെന്നും തമനിയ ത്തറിയി നിൻറു
മാനുട മടങ്ക ലെന്ന ത്തോൻറിനൻ വയങ്കു വെയ്യോൻ.

2 മുറൈയെലാ മുടിത്തപിന്നർ മന്നനു മൂരി ത്തേർമേല്
ഇറൈയെലാം വണങ്ക പ്പോനാ നെഴുന്തുടൻ ശേനൈ വെള്ളം
കുറൈയെലാം ചോലൈ യാകി ക്കുഴിയെലാം കഴുനീരാകി-
ത്തുറൈയെലാം കമലമാന ശോണൈയാ റടൈന്ത തന്റേ

3 അടൈന്തവ ണിറുത്ത പിന്നര രുക്കനു മുമ്പർ ച്ചാര
മടൈന്തയർ കുഴാങ്ക ളോട്ടു മന്നരു മൈന്തർ താമും

ഭൃംഗരാജി വിരാജിതസുമചയം സഞ്ചയിക്കാൻ
ഭംഗിതരംഗിതം തീരവനത്തിലെത്തി.

4 അരുവയർ ചിലമ്പൊലിയുതിക്കെ, വണ്ടിണ ചേർത്ത
തിരുകിയ മുടിച്ചാർത്തിലാർത്തുകൊള്ളവേ
അരികിലെപ്പൂമ്പൊയ്കയിലന്ന, മവർനട കണ്ടി-
ട്ടരിയ നാണമാർന്നതിലാണ്ടു മുങ്ങവേ
'പുരികങ്ങളാകും' വില്ലിൻ കരിങ്കണ്ണാമമ്പേറ്റിവ-
രരിഞ്ഞിട്ടുമുടലെന്നു നിനയ്ക്കുകൊണ്ടോ
മയിലുകൾ മദഭരംനടനവും വെടിഞ്ഞങ്ങേ
മലയിലെ മരച്ചാർത്തിൽ മറഞ്ഞുനിന്നു.

5 ചെമ്പൊന്നോല ചുററും തനിക്കാതണികൾപൂണ്ടു മധു-
വെമ്പിയുണ്ണും വണ്ടു പാറിച്ചുഴന്നീടവേ
ചെമ്പകമേനികൾ തോഴിമാരൊത്താടുന്നതു കണ്ടു
ചെന്താരൊളിമാല പൂണും യുവജനങ്ങൾ
എമ്പാടുമക്കാടുകളിൽ വണ്ടു പാടുമ്പോഴാടും പൂ-
ങ്കൊമ്പുകളേതെന്നറിയാതുഴന്നുനിന്നു!

6 പൊന്നരഞ്ഞാണണിയരക്കെട്ടെഴന്നോർ പാട്ടിന്നിമ്പം
തന്നിട്ടും മൊഴികൾ ചേർന്നു മൊഴിഞ്ഞിട്ടുമ്പോൾ 30

കടൈന്തു വ ണ്ടുറൈയ മെൻപൂ ക്കൊയ്തിനി താട മൈതീർ
തടങ്കളു മട്ടവും ചൂഴ്ന്ത തണ്ണറും ചോലൈ ചാർന്താർ.

4 തിൺചിലൈ പുരുവ മാക ച്ചേയരി ക്കരുക ണമ്പാല്
പുൺ ചില ചെയ്വ രെൻറു പോവന പോൻറ മഞ്ഞൈ
പൺചിലം പളിക ളാർപ്പ നാണിനാർ പറന്ത പോൻറ
ഉൺചിലം പാർപ്പ മാത രൊതുങ്കതോ റൊതുങ്ക മന്നം.

5 ചെമ്പൊൻചെയ് ചുരുളും തെയ്വ ക്കുഴൈകളും ചേർന്തു മിന്ന
പ്പമ്പുതേ നലമ്പ വൊല്കി പ്പൈണ്ണയി നാട നോക്കി
ക്കൊമ്പൊടും കൊടിയ നാരൈ ക്കറിത്തറി ന്തുണർത റേ ററാർ
വമ്പവി ഴലംകൻ മാർപിൻ മൈന്തരു മയങ്കി നിൻറാർ.

6 പാശിഴൈ പ്പരവൈ യല്കല് പണ്ടരു കിളവി തണ്ടേൻ
മൂശിയ ക്കുന്തൻ മാതർ മൊയ്ത്ത പേ രമൂലൈ കേട്ടു

വന്ന നാണംകൊണ്ടാം പേടി വന്നതിനാലല്ലോ കുയി-
ലന്നവിടെച്ചുണ്ടു പൂട്ടി മിണ്ടിയതില്ല!
നന്നായൊരാളിനിതാകും ചൊല്ലുകൾ ളുകുന്നതിനു
മുന്നിൽനിന്നു വാതുറക്കാനുന്നവതാരോ?

7 നഞ്ചംഞ്ചിട്ടം നോട്ടത്താലേയമൃതുപൊഴിപ്പോർ കൊമ്പു
കഞ്ജദല കരതലംകൊണ്ടു താഴ്ത്തവേ
തഞ്ചിലമ്പടിയിൽ പൂക്കൾപൊഴിച്ചിതു വല്ലി, യാരാം
തേഞ്ചൊല്ലാളർ പാദങ്ങളെ വണങ്ങിടാത്തോർ?

8 അംബുജമാനിനിക്കൊത്ത മങ്കമാരു മലർക്കൈയ്യാ-
ലമ്പൊടേ തൊട്ടം പൊഴുതു തളന്നു താഴും
കുംഭിവരകുംഭതടദംഭം പോക്കും കേസരിപോൽ
ഗംഭീരരാം വീരരുടെ ഭുജഗിരികൾ
ചെമ്പവിഴത്തളിർത്തൊത്തും മഞ്ജരിയും ലസിക്കുന്ന
കൊമ്പു തല താഴ്ത്തും കഥ പറയണമോ?

9 നദിയിലും കുളത്തിലും വിടരാതെ നിന്നിട്ടന്ന
നളിനങ്ങൾ കുവലയപ്പൂക്കളോടൊപ്പം
മതിനുതൽ വല്ലിയിങ്കൽ വികസിച്ചു കണ്ടു വണ്ടു
നടന്നിട്ടമതിശയമാർന്നങ്ങുചെന്നു. 48

ക്ലശിന വല്ല പേശ നാണിന കുയില്ക ളെല്ലാം
വാശകം വല്ലാർ മുന്നിൻ റിയാവർ വായ് തിറക്ക വല്ലാർ

7 നഞ്ചിനും കൊടിയ നാട്ട മമുതെന നയന്തു നോക്കി
ച്ചെഞ്ചെവേ കമല കൈയാ ററീണ്ടല്യ നീണ്ട കൊമ്പർ
തഞ്ചിലം പടിയിൻ മെൻപൂ ച്ചൊരിന്തുട ൻറാഴ്ന്ത വെൻറാല്
വഞ്ചിപോൻ മരുങ്ക ലാർമാ ട്ടിയാവരേ വണങ്ക ലാതാർ.

8 അമ്പുയ ത്തണങ്കി നന്നാ രമ്മലർ ക്കൈക ലാതാർ
വമ്പിയ ലലങ്കർ പങ്കി വാളരി മരുളും കോളാർ
തമ്പുയ വരൈകൾ വന്തു താഴ്വന തളിർത്ത മെൻപും
കൊമ്പുക ടാഴ മെൻറല് ക്കുറലാ ന്തകൈമൈ ത്തൊൻറേ

9 നതിയിനും കുളത്തും പൂവാ നളിനങ്കൾ കുവളൈ യോടു
മതിനുതല് വല്ലി പൂപ്പ നോക്കിയ മഴലൈ ത്തുമ്പി

പുതിയതാം പൊരുൾതേടിച്ചെല്ലുന്നവരത്തു കണ്ടാൽ
മതി വരാതങ്ങു വിട്ടുപോകുമാറുണ്ടോ?

10 ശിലാദൃഢഭുജശാലികളായ് മാല്യം മാറിലാർന്ന
വിലാസികൾക്കടിപെട്ടും വിലാസിനിപോൽ
ചിലചില പൂങ്കൊമ്പുകൾ തല ചായ്ച്ചു, മററുള്ളവ
കലഹാന്തരിതപോലെ നിവർന്നുനിന്നു.

11 പൂക്കളെല്ലാമിറുത്തതിൻമൂലം പൊലിവററ വല്ലി
നോക്കി "കാന്തനിതുകാൺകെയെന്തു തോന്നുമോ?"
വാക്കിതോതിയൊരുചാരു മൈക്കണ്ണിയാൾ തന്നണി
പ്പൊൻ
മെയ്യോപ്പുകളതിൽച്ചാർത്തിയുററുനോക്കിനാൾ.

12 മട്ടുമലരിങ്കൽനിന്നു മധുവുണ്ടു നടന്നൊട്ടു
മട്ടപ്പു വന്നതാം മധുകരനികരം
മടവാരിൻനറുമണമെഴും വെറും കുന്തൽക്കെട്ടിൽ
മലർമാല്യമില്ലാഞ്ഞിട്ടും മണത്തണഞ്ഞു
മനക്കാമ്പിനിമ്പമേകും മലരെയുമവർ വിട്ടു;
മഹത്വമാണ്ടവർ നല്ലേ കൊതിച്ചു ഞായം. 64

അതിശയ മെയ്തി പ്പുക്ക വീഴ്ന്തന വലൈക്ക പ്പോകാ
പുതിയന കണ്ട പോഴ്തു വിട്ടവരോ പുതുമൈ പാർപ്പാർ

10 ഉലന്തരു വയിര ത്തിണ്ടോ ളൊഴുകിവാ ളൊളികൊ ണ്ടേനി
മലർന്തപൂ ന്തൊടൈയൻ മാലൈ മൈന്തർപാൻ മയിലി നന്നാർ
കലന്തവർ പോല വൊല്കി യൊശിന്തന ചിലകൈ വാരാ-
പ്പുലന്തവർ പോല നിൻറ വുള ചില പൂത്ത കൊമ്പർ.

11 പൂവെലാം കൊയ്തു കൊള്ള പ്പൊലിവില തുവള നോക്കി
യാവൈയാം കണവർ കണ്ണു ക്കഴകില വിവൈയെ ൻെറണ്ണി
ക്കോവൈയും വടമു നാണും കഴൈകളും കഴൈയു പ്പൂട്ടി
പ്പാവൈയർ പനിമെൻ കൊമ്പൈ നോക്കിനർ പരിന്തു നിർപാർ

12 കുറുംപോതിനി റേറൻറുവൈ ത്തുണ്ടുഴ റുമ്പി യീട്ടം
നറുംകോതൈ യോട്ട നമൈചിന്നമു നീത്ത നല്ലാർ
വെറുംകുന്തൻ മൊയ്ക്കിൻറന വേണ്ടല വേണ്ടു പോതും
ഉറും പോക മേലോർ നലൻറവഴി യുൺപ രൻേറ.

13 മലർമാതിനൊത്തൊരുത്തി മലർച്ചെണ്ടു കയ്യിലേന്തി
നലമാന്ന വെൺപളുങ്കിൽത്തൻനിഴൽ കാൺകെ
'അലമലമിവളെൻെറ കണവൻെറ കരൾ കക്കു-
മലസാംഗി'യെന്നോർത്തവളവശയായി,
നളിനനയനങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞ ബാഷ്പവുമായി-
യളിവേണിയനങ്ങാതെയവിടെ നിന്നാൾ!

14 വാരൊളിപ്പൂമാലയൊരു മന്നൻതൻെറ മാറിൽനിന്നു-
മൂരിയൊരു പീലിച്ചായലാൾക്ക ചാർത്തവേ
കാറണിഞ്ഞ തിങ്കൾമുഖമുള്ളൊരുവളതു കണ്ടു
പോർമുലക്കൺമീതേ കണ്ണീർ പൊഴിച്ചുനിന്നു.

15 മയിൽക്കുന്തലാളാം തന്വീമണിയുടെ മനം കാണാൻ
മഞ്ജുമാധവീകുഞ്ജത്തിലൊരു മന്നവൻ
മായം പൂണ്ടു മറയവേ, മാറിപ്പിരിയാതെ നീണാൾ
മണാളനുമൊത്തു വാണോൾ മനമുരുകി
മറഞ്ഞതാമുയിരുള്ളോരിടം തേടുമുടലുപോൽ
മാനിനിയാളുഴന്നെങ്ങുമലയുകയായ്!

16 മയ്യണിഞ്ഞ കരുംകണ്ണു ചുവന്നു കലങ്ങിയൊരു
തയ്യലാളു കാന്തനോടു കലഹം കൊൾകെ

82

13 • മെയ്പ്പോതി നങ്കൈ ക്കണി യന്നവൾ വെൺപ ളിങ്കിൽ
പൊയ്പ്പോതു താങ്കി പ്പൊലികിൻറതൻ മേനി നോക്കി
ഇപ്പാവൈ യെങ്കോർ കയിരന്നവ ളെന്ന വുന്നി
കൈപ്പോതി നോട്ടനെടും കൺപനി കാര നിൻറാൾ.

14 കോളുണ്ട തിങ്കൺ മുകത്താളൊരു കൊമ്പൊർ മന്നൻ
തോളുണ്ട മലൈ യൊരു തോകൈയൈ ച്ചൂട്ട നോക്കി
ത്താളുണ്ട കച്ചി ററിടൈയുണ്ട മുലൈക്കൺ മീതു
വാളുണ്ട കണ്ണീർ മഴൈയുണ്ടെന വാര നിൻറാൾ.

15 മയില്പോല് വരുവാൺ മാനം കാണിയ കാതൻ മന്നൻ
ചെയിർതീർ മലർക്കാവിനൊർ മാതവി ച്ചൂഴല് ചേര
പ്പയില്വാ ളീറൈപെണ്ട പിരിന്തറി യാൾച തൈത്താൾ
ഉയിർനാടി യൊല്കും മുടല്പോ ലലമ ന്തുഴൻറാൾ.

16 മൈതാഴ് കരുംകൺകൾ ശിവപ്പുറ വന്തു തോൻറ
നെയ്താവും വേലാനൊടു നെഞ്ചു പുലന്തു നിൻറാൾ

കയ്യെത്താത്ത കൊമ്പിൽനിൽക്കും പൂ പറിച്ചുതരുവാനായ്
കൈകൾകൂപ്പിക്കെഞ്ചിനിന്നാൾ കുയിലിനോടായ്.

17 പൊക്കമേറും തെങ്ങിൽനില്ക്കുമിളനീർക്കുടങ്ങൾ കണ്ട-
പ്പക്കം നില്ക്കും തൻകാന്തയോടിങ്ങനെ ചൊല്ലി:—
"നോക്കുകെന്താശ്ചര്യമവ മങ്കമാർതൻപോർക്കൊങ്കകൾ-
ക്കൊക്കു"മേവം കേട്ട പാവം പെണ്ണു പരുങ്ങി.
"ഇക്കണക്കതുള്ളോളേവൾ?"എന്നു ചൊല്ലിത്തീരും മുമ്പേ
മൈക്കണ്ണിയാൾ മനം നൊന്തു വിയർത്തുവിങ്ങി

18 പോരെന്നതാം വാക്കുകേൾക്കെപ്പൊരുപൊരുപ്പുള്ള വീരൻ
മാരോപമൻ മലത്തോളാന്നൊരു മന്നവൻ
താരെങ്ങുമേ കണ്ടു കൊയ്തുകൊണ്ടുനില്ക്കെ,പ്പിന്നിലൂടെ
ചാരെയെത്തിത്തൻകാന്തയാൾ കണ്ണുകൾ പൊത്തി.
'ആരോ....'മുഴവനാക്കിയില്ലാവാത്ത,യകിന്നുമുന്നേ
യാരോമലാൾക്കതുടലിന്നെരിതീയായി!

19 ഊറും നറും തേന്മലരു ചേറിൽപ്പിറക്കാത്താമര-
ത്താരും തല താഴ്ത്തും കൈകൾ നീട്ടിക്കൊയ്യവൻ
വീരനൊരു യുവമന്നൻ തന്നിരുപക്കങ്ങളിലായ്
ചേരും കാന്തമാക്കു നല്ലാതങ്ങനെ നിന്നു! 100

എയ്താതു നിൻറം മലർനോക്കി യെനക്കി തീണ്ട
ക്കൊയ്തീ യെൻേറാർ കുയിലൈക്കരം കൂപ്പു കിൻറാർ.

17 ചെമ്മാർന്ത തെങ്കി ന്നിളനീരൈയൊർ ചെമ്മ നോക്കി
അമ്മാവിവൈ മങ്കെയർ കൊങ്കൈയി നായ വെന്ന
എമ്മാതർ കൊങ്കൈ ക്കിവൈയൊപ്പന വെൻറൊ രേയൈ
വിമ്മാ വെതുംപാ വെയരാ മുകം വെയ്ത്തു യിർത്താൾ.

18 പോരെന്ന വീങ്കും പൊരുപ്പന്ന പൊലംകൊ ടിണ്ടോൾ
മാരൻ നയൈനയാൻ മലർകൊയ്തിരു ന്താനൈ നങ്കോർ
കാരന്ന കൂന്തർ കുയിലന്നവൾ കൺപു തൈപ്പ
ആരെന്ന ലോട്ടും മനലെന്ന വെതുമ്പു കിൻറാൾ.

19 ഊററാർ നറൈനൊൺ മലർമാത രൊരുങ്ക വാച
ച്ചേററാല് വിളൈയാത ചെന്താ മരക്കൈക ണീട്ടി

താരെതിരാം കൈയ്കൾനീട്ടിത്തരികതാരെന്നിരുവർ
ചാരേ നില്ലെപ്പിശുക്കൻ പോൽ നടുവിൽ നിന്നു!

20 തന്നുയിരാം മന്നനേതോ പെണ്ണിൻപേരു മാററിത്തമായ്-
ച്ചൊന്നു കേട്ട മാനം പൂണ്ടു വിമ്മിക്കരഞ്ഞു
തന്വംഗിയാൾ പൂക്കളൊന്ന തൻകരത്തിൽമുഖം ചേത്താൾ;
തൻചുടുനിശ്വാസത്താലാപ്പൂക്കളോ വാടി.

21 തൻകുലദേവിമാരുടെ മയ്യണിഞ്ഞു മനോജ്ഞമാം
കണ്മിഴികൾ കണ്ടാനന്ദിച്ചൊരു മന്നവൻ
തന്മദനീരുള്ളും വരിവണ്ടുകളെക്കണ്ട മദ-
വൻകരിയെപ്പോലിളകിയാനന്ദം പൂണ്ടാൻ.

22 നിന്ദിക്കാനാവാത്ത രൂപഗുണമെഴുമൊരു നൃപൻ
മന്ദിയാതിറുത്തെടുത്ത മന്ദാരപ്പൂക്കൾ
അന്തിത്തിങ്കൾക്കുലാനുതലഴകുള്ളവൾക്കുമാരും
നന്ദിച്ചിട്ടമൊരുവൾക്കും പകുത്തു നൽകി.
സുന്ദരിമാരവരതുതാഴെച്ചിന്തിനോക്കീ ചുക-
പ്പേന്തും കണ്ണാൽ,തിരിഞ്ഞവർ നടന്നുപോയി. 116

ഏററാർ കതവാ നിടൈയേന്തിന നിൻറാ ഴിന്താൻ
മാററാ നയവാൻ കട്ട വച്ചൈയൻ പോലൊർ മന്നൻ

20 തൈക്കിൻറ വേനോക്കിന ടന്നുയി രന്ന മന്നൻ
മൈക്കൊണ്ട കണ്ണാളെതിർ മാററവൾ പേർവി ളമ്പ
മെയ്ക്കൊണ്ട മാനം തലൈക്കൊണ്ടിട വിമ്മി മെൻപൂ
കൈക്കൈക്കൊണ്ടു മോന്താ ളുയിർപ്പുണ്ടു കരിന്ത തന്റേ

21 തിണ്ട രരചൻ നൊരുവൻ കുല ത്തേവി യർതം
ഒണ്ടാ മരൈ വാൺ മുകത്തുൺമളി രുൺക ണെല്ലാം
കണ്ടാ തരിപ്പ ത്തിരിവാൻമതം കവ്വി യുണ്ണു
വണ്ടാ തരിക്ക ത്തിരിമാ മതയാനൈ യൊത്താൻ.

22 ചന്തി ക്കലാവെ ണ്മതിവാ ണുതലാ ടനക്കും
വന്തിക്ക ലാകം മടവാട്കും വകുത്തു നല്കി
നിന്തിക്ക ലാകാ വുരുവത്തിന നിർക മെൻപൂ
ച്ചിന്തി ക്കലാപം മയിലിർകൺ ചിവന്തു പോനാർ

23 വന്നെങ്ങും തന്നുയിരെങ്ങെന്നാരാഞ്ഞിട്ടം പോലെയോമ-
റെറാന്നേതാനും തേടിയെങ്ങും നടക്കും പോലെ
ചിന്നും തുയ മണം സ്വതേയെഴുന്ന കുന്തളബന്ധം
ചിന്നിയഴിഞ്ഞതുമേതും ഗണിച്ചിടാതെ
മിന്നും മുത്തുമണിയററുപോയതും പൂഞ്ചേലയര-
യീന്നഴിഞ്ഞിഴഞ്ഞുള്ളതുമറിഞ്ഞിടാതെ
സന്നതാംഗിയാളൊരുവൾ കാട്ടിലെങ്ങുമോടി മണ-
മാന്ന പൂക്കളെല്ലാം തേടിയിറുത്തുകൊൾവാൻ

24 വീണാസ്വനം നാണിച്ചിട്ടം വാണിയാണ്ടോൾതൻ
പാദത്തിൽ
വീണ നാഥനോട്ട കയത്തൊട്ടവിൽത്താനേ
വീണാക്കിത്തൻ പിണക്കത്തെയിളകുമുള്ളത്തോടററം
കാണാക്കള്ളം നടിച്ചുടനവന്നരികിൽ
ചേണാന്നതൻ പൈങ്കിളിയെ വിട്ടതിനെപ്പിന്നെത്തേടി-
ക്കാണാൻ ചെന്ന മട്ടിൽക്കണ്ടു കണവനെയും!

25 അഴകിയ മലർമാല്യമണിഞ്ഞതാം മാർവിടത്തി-
ലലർശരം നൂറായിരമേറെറാരു മന്നൻ
അഴിഞ്ഞ മാനസത്തോടെയന്തംവിട്ട ചിന്തയോടേ-
യരിമുല്ലപ്പൂങ്കുന്തലാളരികിൽച്ചെന്നാൻ
അവളോട്ട മൊഴിഞ്ഞിതു "മാധവീവല്ലരി, തരി-
കയി! മമ മന്ദാരപ്പൂവലസാതേ നീ!" 136

23 വന്തെ ങ്കംതൻ മന്നുയി രേയോ പിറിതൊൻേറ
കന്തം തുൻറും ചോർകുഴല് കാണാൻ കലൈപേണാൻ
അന്തം തോറു മററുക മുത്തം മവൈ പാരാൻ
ചിന്തും ചന്ത ത്തേമലർ തേടി ത്തിരിവാളും.

24 യാഴൊ ക്കുംചൊർ പൊന്നനൈ യാളോ രികൻമന്നൻ
താഴ ത്താഴാ ടാഴ്ന്ത മനത്താ ടളർകിൻറാൻ
ആഴ ത്തുള്ളും കള്ള നിമനെപ്പാ ളവനിൻറ
ച്ചൂഴറ് കേതൻ കിളൈള്ളയൈ ഭയവി ത്തൊടൻവാളും.

25 അന്താ രാക ത്തൈങ്കണൈ ആറാ യിരമാക
ച്ചിന്താ നിൻറ ചിന്തൈയി നാൻചെയ് കുവതോരാൻ
മന്താ രംകൊ ണ്ടീകുതി യോമാ തവി യെൻേറാർ
ചന്താർ കൊങ്കൈ ത്താർകുഴ ലാള്പാ ററളർവാനും

26 കലഹമുണ്ടാക്കിക്കററം കണവനിൽച്ചാത്തി,യതിൽ
ക്കലിതകൗതുകമാളുമൊരു കമനി
കാട്ടിലെങ്ങും തേടിത്തേടിപ്പൂവിറുത്തു നറുമാല്യം
കെട്ടിച്ചൂടിക്കണ്ണാടിയിലഴകു നോക്കി
കാത്തിരുന്നാൾ കാന്തനതു കണ്ടു വന്നു കലഹത്തെ
മാററുമെന്നോത്ത,വൻവരാതേററവും വാടി.

27 മാററാരുടൽ കാലന്നുണായ് മാററിട്ടുന്ന കാന്തൻപെരു-
മാററത്തിനിന്നേരമെത്തിച്ചേന്നീലെന്നാലോ
മറെറന്തിനീപ്പിറപ്പെന്നു കരുതിത്തന്നണിയെല്ലാം
മാററിത്തൻെറ സഖിക്കേകിയൊരു മാനിനി.

28 പൊന്നും കൊങ്കത്തടമേന്തി മെല്ലിട നൊന്തിട്ടും വണ്ണം
കുന്തിക്കുന്തിക്കൈത്തലത്തിൽ പൊൻകിണ്ണവുമായ്
പൈന്തേന്മൊഴിയൊരുവൾതൻ പൈങ്കിളി പൂമരക്കൊമ്പിൻ-
ച്ചെന്തളിരിലൊളിക്കവേ തേടി വലഞ്ഞാൾ.

29 അന്നപ്പിട നട കണ്ടു തന്നേർക്കുട്ടപ്പതും കണ്ടി-
ട്ടുന്നിദ്രകൗതുകമൊരു സന്നതാംഗിയാൾ 152

26 നാടിക്കൊണ്ടാൻ കുററ നയന്താൺ മുനിവാററാൾ
ഊടി ക്കാണ ക്കാട്ടു നലത്താ ളുടനില്ലാൾ
തേടി ത്തേടി ച്ചേർത്ത ചെഴുമ്പൂ നറുമാലൈ
ചൂടി ചൂടി ക്കണ്ണടി നോക്കി ത്തുവൾവാളും.

27 മറലി ക്കുണാം വൻകതിർ വേലാ നിടൈ യേ വന്തു
ഉറവ് ക്കോലം പെററിലെ നെൻറാ ലുടൻ വാഴ്വി
പ്പിറവി ക്കൊല്ലേ നെൻചെയ്വ തിപ്പേ രണിയെന്നാ
വിറലി ക്കീവാ ളൊത്തിഴൈ യെല്ലാം വിട്ടവാളും.

28 വമ്പിർ ചൊങ്കം കൊങ്കൈ ചുമക്കും വലിയിൻറി
ക്കമ്പി ക്കിൻറ നുണ്ണിടൈ നോവ ക്കശിവാരും
പൈമ്പൊർ കിണ്ണം മെല്വിര റാങ്കി പ്പയില്കിൻറ
കൊമ്പിർ കിളൈള പ്പിളൈള യൊളിപ്പ ക്കൈവാളും.

29 തന്നൈ ക്കണ്ടാൺ മെന്നടൈ കണ്ടാ ടമരേപോല്
ഉന്ന ക്കണ്ടാ ടോഴമൈ യെൻറാ ട്ടുണൈ യെൻറാൾ

"നന്നു നന്നു നീയെൻതോഴി, നിന്നെക്കണ്ടാലാരു: പഴി
ചൊന്നീട്ടും നീയെന്തേ ചേലയുട്ടത്തതില്ല?"

30 നേരിയ മുണ്ടുടുത്തൊരു തേൻനേർമൊഴ പരന്ന തൻ
ചാരുനിതംബത്തെയാട്ടം ഫണിയെന്നോർക്കെ
ചാരത്തെഴം മയിൽ കൊത്താൻ ചാട്ടമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു
ചാരിനിന്നാളവളൊരു പൂമരം പററി.
ആരുമാരും കാണരുതിക്കാഴ്ചയെന്നു കരുതിയോ
താരിൻതൊത്തോടൊത്തകയ്യാൽ പൊത്തീ കണ്ണുകൾ!

31 'പൊന്നേ! തേനേ! പൂമകളേ! യൊളിച്ചേൻഞാൻ കണ്ടു
പിടി-
ക്കെന്നേ'യെന്നാൾ തന്നേരില്ലാ നല്ലാർമണിയാൾ
മുന്നേയൊരുപൂവല്ലിതൻ പിന്നേപററി,ത്തോട്ടം തോഴി
തന്നേത്രങ്ങൾപൊത്തി'ക്കണ്ടേ'ന്നപഹസിച്ചാൾ!

32 ഇടംകയ്യിൽ ഞാണേററിയ വില്ലും മറേറക്കയ്യിൽ നിറം
പെട്ടും ചെന്താമരപ്പൂവും താങ്ങിയ വീരൻ
പിടമിഴിമാരുടയ മുഖസരോജങ്ങളാകെ
വിടർത്തിട്ടും കതിരോനായ് വിളങ്ങിട്ടുന്നു. 168

உன்னை க்கண்டா ரெள்ளுவர் பொல்லா துட்டீயென்று
அன்ன க்கன்னி க்காடை யளிப்பாளமை வாழும்.

30 பாகொ க்கஞ்சொ ணல்கலையாடன் படரல்கல்
ஆக க்கண்டா ராடர வாமென்ராயனணும்
தோகை க்கஞ்சி க்கொம்பி னொதுங்கித்துணரீன்ற
சாகை த்தன்கை க்கண் கல் புதைத்துத்தளர் வாழும்.

31 பொன்னே தேனே பூமக ளேகாணென்னை யென்னா-
த்தன்னே ரில்லா இங்கொரு கொய்பூந்தழை மூழ்கி
இன்னே யென்னை க்காணுதி நீயெ ன்றிகலித்தன்
நன்னீ லக்கண் கையான் மறைத்து நகுவாளும்.

32 வில்லிர் கோதை நாணுற மிக்கோ நிகலங்கம்
புல்லி க்கொண்ட தாமரை மென்பூ மலர்தாங்கி
அல்லிர் கோதை மாதர் முகப்பே ரரவிந்த
ச்செவ் - க்கானிர் செங்கதிரென்ன த்திரிவானும்.

33 പെയ്യുമമൃതൊത്ത രസമാർന്ന നല്ല കരിമ്പുവിൽ
കയ്യിലുള്ള കാമനേയും ജയിക്കും വീരർ
മയ്യേൽമിഴിമാതുരസ്സും മട്ടമൊഴി പുകഴ്ത്തിനാർ;
ദിവ്യഗാനഗരിമയെശ്ശാസ്ത്രജ്ഞർപോലെ.

34 ചോലകളിൽ വരിവണ്ടിൻ പുല്ലാങ്കുഴലൊലി ഗോപ-
ബാലൻ പോലെ കാമന്നുതും കാഹളമാകെ
നീലലോചനമാർ ചൂഴെ നിന്നു കാന്തർ,പൈക്കൂട്ടത്തിൽ
മാലക്കാലത്തങ്ങു ചെല്ലും കൂററരെപ്പോലെ.

35 ഊക്കമുള്ളിലുള്ള മുനിമാക്കു കഴിവേററമുണ്ടാം
കാക്കാൻ കാമൻ താക്കീട്ടുന്ന വില്ലടിയേതും
വാക്കിൽ മാത്രമിതു സത്യ,മല്ലെന്നാകിൽ പൂവിറുക്കും
മൈക്കണ്ണിമാർപുരികവില്ലാക്കുനേർത്തീടാം?

36 പുന്നമരത്തിന്മേൽ പൂക്കളിറുക്കുവാനേറിയൊരു
സുന്ദരന്റെ മനക്കൊമ്പിലൊരുത്തിയേറി;
ഇന്നതാക്കു തട്ടത്തിടാം?തടമുലയുള്ള തമ്പി
തന്നെവെല്ലാനാകില്ലറിവുയർന്നവക്കും 184

33 ചെയ്യിർ കൊള്ളും തെള്ളമുതച്ചെം ചിലൈയൊൻറു
കൈയിർ പെയ്യും കാമനും നാണും കവിനാർതം
മൈയർ പേരൈ മാതർ മിഴററു മഴലൈച്ചൊല്
തെയ്‌വ പ്പാടല് ചൊറ്കലൈയെന്നു തെരിവാരും.

34 ചോലൈ ത്തുമ്പി മെൻകുഴ ലാകത്തോടെ മേവും
കോലൈ ക്കൊണ്ട മന്മത വായൻ കുറിയു യ്പ്പ
നീല ത്തുൺകൺ മങ്കൈയർ ചൂഴ നിരൈയാവിൻ
മാലൈ പ്പോതിൻ മാല്‌വിടൈയെന്നു വരുവാരും.

35 ഊക്ക മുള്ള ത്തുടൈയ മുനിവരാല്
കാക്ക ലാവതു കാമൻകൈ വില്ലെനും
വാക്കു മാത്തിര മല്ലതു വല്ലിയർ
പൂക്കൊയ് വാള്‌പുരു വക്കൈ പോതുമേ

36 നാറു പൂങ്കുഴ നന്നുതല് പുന്നൈമേല്
ഏറി നാൻമന ത്തുമ്പർചെ ൻേററിനാൾ
ഊറു ഞാന ത്തുയർന്തവ രായിനും
വീറു ചേർമുലൈ മാതരൈ വെല്‌രോ.

37 ഉമ്പർക്കുമൊന്നെഴുതുവാൻ വമ്പില്ലാതവണ്ണമഴ-
കമ്പെയെഴുമൊരുവളിൽക്കരളും കണ്ണും,
തമ്പെരുമയോടെ ചേർത്തു നിന്ന മൂലം പൂ പറിക്കാൻ
കൊമ്പത്തേറി നിന്ന യുവരസികനുടൻ
ചെമ്പവിഴച്ചുണ്ടെഴുന്നോരവൾക്കു പറിച്ചു നൽകീ
ചെന്തളിരും മൊട്ടുകളും പൂക്കളോടൊപ്പം.

38 വണ്ടണിക്കുഴലാളുടെ മുഖം നോക്കെയവളുടെ
തൊണ്ടിപ്പഴച്ചുണ്ടു രണ്ടും തുടുത്തു കാൺകെ
ഉണ്ടു കോപമെന്നുകണ്ടിട്ടതുമാററാനാളാകാതെ
ദണ്ഡായുധപാണിയൊരു വീരൻ പകച്ചു!

39 ഏവമവർപൂങ്കാവിങ്കലേറെ നേരം ലീലചെയ്തി-
ട്ടേറും വെറുപ്പിയന്നുടനവിടം വിട്ടാർ
ഏറിയേറിയലച്ചിടും വെൺതിരകളെഴും നല്ലൊ-
രാറിലവർ ജലക്രീഡയ്ക്കായിത്തിരിച്ചാർ. 198

37 ചിനൈയിൻ മേലിരു ന്താനരു ത്തേവരാല്
വനൈയ വുമ്മരി യാൽവന പ്പൻറലൈ
നിനൈവു നോക്കമു നീക്കലൻ കൈകളാല്
നമൈയു നാൺ മുറി യുംകൊയ്തു നൽകിനാൻ.

38 വണ്ടു വാഴ്കുഴലാൺമുക നോക്കിയോർ
തണ്ടു പോർപുയ ത്താൻററു മാററിനാൻ
ഉണ്ടു കോപമെ ൻറുള്ള ത്തുണർന്തവാം
തൊണ്ടൈ വായി റുടിപ്പൊൻറു ചൊല്ലവേ

39 ഏയും തന്മൈയ രിവ്വകൈ യാരെല്ലാം
തൂയ തണ്ണീഴറ് ചോലൈ തുറുമലർ
വേയും ചെയ്കൈ വെറുത്തനർ വെണ്ടിരൈ
പായും തീം പുനർ പഴ്ണ്ണ ചെൻറയ്തിനാർ.

ജലക്രീഡ

1 മലർനിരകൾ തങ്ങിട്ടും നീർച്ചാല്യ നോക്കിയ-
മ്മധുപകുലമാർപ്പിട്ട പൊന്തുമാറങ്ങനെ
വിനയറുതിചെയ്യിട്ടും വിണ്ണവർ നാട്ടിലെ-
ജ്ജനതതികൾ നാണിച്ച്യ നില്ക്കുമാറങ്ങനെ
തരുണകുലമാമലർപ്പൂങ്കാവിൽ നിന്നുടൻ
കരികരിണിമാരെന്നപോലവേ പോകയായ്!

2 സരിദമലചൂഡസമാനൻ മഹർഷിയ-
ന്നരിയ ചിനമാണ്ടു ശപിച്ചതുമൂലമായ്
സുരനഗരസമ്പത്തുമൊത്തമരാംഗനാ-
നികരമധിദുഗ്ദ്ധാബ്ധി മുങ്ങിന പോലവേ
സുമസുരഭി നീരലർച്ചാത്തിലാ മങ്കമാർ
സുകരസുഖമജ്ജനം ചെയ്തു കൊണ്ടീടിനാർ.

3 അസിതകുസുമം പോലെ ലോചനം മിന്നിയാ
ലസിതമഷിയാന്ന കണ്ണുല്പലം പോലെയായ് 14

പുനല് വിളയാട്ടുപ്പടലം.

1 പുനൈമലർ ത്തടങ്ക ണോക്കി പ്പൂശല്വ ണ്ടാത്തു പ്പൊങ്ക
വിനൈയറു തുറക്ക നാട്ടു വിണ്ണവർ കണമു നാണ
അനകര മണങ്ക നാരു മമ്മലർ ച്ചോലൈ നിൻറു
വനകരി പിടികളോട്ടു വരുവന വെന്ന വന്താർ.

2 അങ്കവർ പണ്ണൈ നന്നീ രാട്ടുവാ നമൈന്ത തോററം
കങ്കൈവാർ ചടൈയോ നന്ന മാമുനി തനല മേനാൾ
മങ്കൈവാർ കൂട്ട ത്തോടും വാനവർ ക്കിറൈവൻചെല്വം
പൊങ്കുവാർ കടലിർ ചെല്ലും തോററമേ പോൻം തൻേറ.

3 മൈയവാങ്ങ് കുവളൈ യെല്ലാ മാതർകൺ മലകൾ പൂത്ത
കൈയവാ മുരുവ ത്താർതങ്ങ് കണ്മലർ കുവളൈ പൂത്ത

വികസിതസരോജത്തിനൊപ്പം മുഖങ്ങളും
മുഖസദൃശമായി വിളങ്ങീ സരോജവും.

4 നളിനഭവയെന്നപോൽ കാന്തൻെറ മാറിലും
വിലസി ഭുജസീമ്നി ജയലക്ഷ്മിപോലെയും
സലിലസിതപാളികൾ പാളപോൽച്ചിന്തവേ
കളമൊഴികൾ കാന്തരെപ്പുൽകി മീൻ തുള്ളവേ.

5 ചിലർ സുരഭിചൂർണ്ണങ്ങൾ തൂകിനാർ വണ്ടുകൾ
കലപിലനെയങ്ങുമുരണ്ടു കൂടീടവേ
മലരണിമനോഹരമാല്യങ്ങൾ ചൂഴ്ന്നെറി-
ഞ്ഞലകളെയലം മുറിച്ചങ്ങു നീന്തീ ചിലർ.
കവിൾ നിറയെ വെള്ളം നിറച്ചൂതി കാന്തരെ-
ക്കളിവിരുതു കാട്ടിക്കളിപ്പിച്ചിതു ചിലർ.
കമലകലികോപമം കൈക്കുമ്പിളാക്കിയ-
ങ്ങമലജലമാനനത്തിങ്കലെററീ ചിലർ.

6 മുളയൊടടഴകേന്തിട്ടും തോളെഴും തമ്പിയാ-
ളളകനിര കൈത്തലം കൊണ്ടു നീക്കി സ്വയം
കളമൊഴികളേവം മൊഴിഞ്ഞാൽ "വരിക നീ
കളി പലതുമാടാം കളഹംസി! മത്സഖീ!" 32

ചെയ്യതാ മരൈക ളെല്ലാം തെരിയവർ മുകങ്കൾ പൂത്ത
തൈയലാർ മുകങ്കൾ ചെയ്യ താമരൈ പൂത്ത വൻറേ.

4 താളൈയേയ് കമല ത്താളിൻ മാർപുറ ത്തഴവു വാരും
തോളൈയേ പററി വെററി ത്തിരുവെന ത്തോൻറു വാരും
യാളൈയേ വിരിന്ത തെന്ന പ്പുത്തുനീ രുന്തു വാരും
വാളൈമീ നാകളവഞ്ചി മൈന്തരൈ ത്തഴവു വാരും.

5 വണ്ടുണ ക്കമഴും ചുണ്ണം വാശനെയ് നാന ത്തോടും
കൊണ്ടെതിർ വീശു വാരങ്ങ് കോതൈകൊ ണ്ടേച്ചു വാരും
തൊണ്ടൈവായ് പെയ്തു തുനീർ കൊഴുമർമേ റൂകി ൻറാരും
പുണ്ടരീ കക്കൈ കൂപ്പി പുനല് മുക ത്തിറൈക്കി ൻറാരും.

6 മിന്നൊത്ത വിടൈയി നാരും വേയൊത്ത തോളി നാരും
പിന്നത്തി നളക പന്തി തിരുമുക മറൈപ്പ നീക്കി

ജലകണിക, പൂഞ്ചുണങ്ങാൻ മിന്നുന്നതാം
മുലയിണയിൽ വീണതും താങ്ങാതെ മാഴ്കിനാൾ.

7 പവിഴമണി താമരത്താരു, ചെന്തൊണ്ടിയും
കവിയുമഭിമാനം വെടിഞ്ഞ ചുണ്ടൊത്തവർ
കുവലയവിലോചനരമ്യമാർ കന്നലിൻ
ചുവ കലരുമഞ്ചിതം കൊഞ്ചലിയന്നവർ
കയൽനിറയുമാ നീർത്തടാകങ്ങൾ കാൺകവേ
കണവരൊട്ട കൌതുകം പൂണ്ട ചോദിക്കയായ്:
''കളിമൊഴികൾ ചൊല്ലുകയല്ലെന്തുപൊയ്കയിൽ
കരിമഷിയെഴും കണ്ണു കാണുന്നു നീളവേ?''

8 മധുഭരിതമന്ദാരമാല്യമണിഞ്ഞവൾ
മധുരതരലാവണ്യധാമമായ് മിന്നുവോൾ
മലിനരഹിതാംബുവിൽ തന്നിഴൽ കണ്ടുടൻ
കലിതകുതുകത്തോടേ സുസ്മിതം തൂകിനാൾ
''നതലഴകിയോളിവളെൻ തോഴി, ഞാൻ ചിരി-
ച്ചുളവിലിവൾ പുഞ്ചിരി തൂകുന്നു സുന്ദരി.''
കുലയുവതിയുള്ളം കുളിർത്തുടൻ തന്നുടെ
മുലയണിമനോഹരഹാരമൊന്നേകിനാൾ.

9 മണികളണികുണ്ഡലം മണ്ഡലമാളവേ-
യണികനകഹാരങ്ങൾ മിന്നലിളക്കവേ 52

അന്നത്തൈ വരുതി യെന്നോ ടാടവെ ൻറമൈക്കിൻറാരും
പൊന്നൊത്ത മുലൈയിൻ വന്തു പൂവൊററ വുളൈകി ൻറാരും.

7 പണ്ണുളർ പവള ത്തൊണ്ടൈ പങ്കയം പൂത്തു തന്ന
വണ്ണ വായ് കുവളൈ യൊൺകൺ മരുങ്കിലാ ക്കരുമ്പി
ഉണ്ണിരൈ കയലൈ നോക്കി യോട്ടനീർ ത്തടങ്കട് കെല്ലാം
കണ്ടുള വാങ്കൊ ലെൻറു കണവരൈ വിനവു വാരും.

8 തേനക നറവ മാലൈ ചെറികുഴ റെറയ്വ മന്നാൾ
താനുടൈ ക്കോല മേനി തടത്തിടൈ ത്തോൻറ നോക്കി
നാനക നകകി ൻറാളി നന്നുത റോഴി യാമെൻറു
ഊനമില് മുലൈയി നാര മുളങ്കളിർ ന്തുതവു വാളും

9 കണ്ടലം തിരുവില് വീശ കുലമണി യാര മിന്ന
വിൺ ടൊടർ വരൈയിൻ വൈക മെന്മയിർ കണങ്കൾ പോല

ഗിരിമുകളിൽനിന്നും മയൂരങ്ങൾ പോലവേ
തരുണികളനാകുലം താരണി വേണികൾ
തരുണരൊട്ട ചേരുവാനാശിച്ചുപോയിനാർ
തെളിമ കലരും തടാകത്തിൻ തടങ്ങളിൽ.

10 അവിടെയൊരു തെററെന്തു ചെയ്തുപോൽ കാന്തനെ-
ന്നറിവതിനരിപ്പമാം; കാന്താംഗി കാന്തയാൾ
വെറി കരുതിയത്തടാകത്തിൽ ത്തഴച്ചിട്ടും
നറുമലരിടയ്ക്കു മറഞ്ഞു നിന്നീടിനാൾ.
കമലസുമമേതു തൻ കാമിനി തൻമുഖ-
കമലസുമമേതെന്നു കാന്തൻ തിരകയായ്.

11 കനകവലയങ്ങളും ശംഖവളകളും
കളകളരവംകൊണ്ടു വണ്ടു പുലമ്പവേ
അലകളിളകുന്നതാം നീരിലൊരു നാരി-
യാഴ്ന്നു മുങ്ങീടവേ നീങ്ങിയ മേഖല
പരിമൃദുലപാദതലങ്ങളിൽച്ചുററവേ
പാമ്പെന്നു നണ്ണി നടുക്കമിയന്നുപോയ്,

12 അമൃതമഥനത്തിലമർത്ത്യാംഗനാഗണം
ചുഴലെയെഴമാമഹാമന്ദരം പോലവേ 70

വണ്ടഴല് കോതൈ മാതർ മൈന്തർതം വയിരത്തീണ്ടോർ
തണ്ടക ടഴവു മാഥൈ പ്പുനറ്കരൈ ചാർകി ൻറാരും.

10 അങ്കിടൈ യുററ കുററം യാവതെ ൻററിത റേററാം
ചെങ്കയ ലനൈയ നാട്ടം ചിവപ്പുറ ച്ചീറി പ്പോന
മങ്കൈയോർ കമല ച്ചൂഴൻ മറൈന്തനൺ മറൈയമൈന്തൻ
പങ്കയ മുകമെ തേറാര നൈയുറു പ്പാർക്കി ൻറാനും.

11 പൊററൊടി തളിർക്കൈ ച്ചങ്കം വണ്ടൊടു പുലമ്പിയാർപ്പ
എററുനീർ കുടൈയും തോറു മേന്തുപേ രല്കു നിൻറു
കററൈമേ കലൈക ണീങ്കി ച്ചീറടി കവ്വ ക്കാലിറ്
ചുററിയ നാക മെൻറു തുണുക്കത്താ ററുടിക്കി ൻറാരും

12 കുടൈന്തുനീ രാടി മാതർ കഴാംപുമൈ ചൂഴ വാഴി-
ത്തടംപുയം പൊലിയ വാൺടോർ താർകെഴു വേന്ത നിൻറാൻ

കനകരചിതാംഗദമാന്നൊരു മന്നവൻ
കമനിമണികൾ ചൂഴ്കെയുയർന്നിതു പൊയ്കയിൽ.

13 തുട്ടുടെ വിളങ്ങും ചൊടികളിൽപ്പുഞ്ചിരി
പൊടിയുമലസാംഗിമാരാററിൽ നീരാടവേ
തടമുലകളോളമിളക്കി നില്പോരുടെ
നടുവിലൊരു മന്നൻ വിലാസി വിളങ്ങിനാൻ.
മട്ടമലരു വേലിയായുള്ള കാട്ടാററില-
പ്പിടികൾ വളയുന്നതാം മാതംഗമെന്നപോൽ.

14 വനമയില്ല വമ്പദം തള്ളിട്ടും വാരുററ
വാരിദം വമ്പുകളെല്ലാം വെടിഞ്ഞിട്ടും
വളരൊളിയെഴും കുന്തലേവമുള്ളോർ ചൂഴ്കെ
വന്നു വിളങ്ങിയൊരു യുവമന്നവൻ
വടിവിയല്യമനവധിക താരങ്ങൾ മിന്നിട്ടും
വാനവഗംഗയിൽ വാർതിങ്കളെന്നപോൽ.

15 നിജനയനരമ്യവിലാസങ്ങളാൽപ്പരം
നീരലർബാണബാണങ്ങൾ തൊട്ടുക്കുവാൻ
നിപുണതരയൊരുതരുണി പലരമണിമാരുടെ
നിരയിലതിസുന്ദരിയായി വിളങ്ങിനാൾ 88

കടൈന്തനാ ഇമിഴ്തി നോട്ടം കടലിടൈ വന്തു തോൻറും
മടമൈന്തെയർ ചൂഴ നിൻറ മന്തരം പോല മാതോ.

13 തൊടിയുലാം കമല ച്ചെങ്കൈ തുനകൈ തുവർത്ത ചെവ്വായ്
ക്കൊടിയുലാ മരുങ്കു നല്ലാർ കുഴാത്തൊരു കരിശി നിൻറാൻ
കടിയുലാം കമല വേലി ക്കണ്ണകൻ കാനിയാററു-
പ്പിടിയെലാം ചൂഴ നിൻറ പെയ്മത യാനൈ യൊത്താൻ.

14 കാനമാ മയില്ക ളെല്ലാം കളികെട ക്കളിക്കും ചായല്
ചോനൈവാർ കുഴലി നാർ തം കുഴാത്തൊരു തോൻറ നിൻറാൻ
വാനയാ റതനൈ നണ്ണി വയിൻ വയിൻ വയങ്കി ത്തോൻറും
മീനെലാം ചൂഴ നിൻറ വിരികതിർ ത്തിങ്ക ളൊത്താൻ.

15 മേവലാം തകൈമൈ ത്തല്ലാല് വേഴവി ററടക്കൈ വീരറ്കു
ഏവെലാം കാട്ടകിൻറ വിണൈനെട്ടും കണ്ണാ രേഴൈ

നിരവധികനീർപ്പൂക്കൾ നിന്നിട്ടം പൊയ്കയിൽ
നീരജസൂനം വിടന്നു പോലവേ.

16 നിശിതതരമസിലതയെ മൂർച്ഛയിൽ വെന്നിട്ടം
നീലായതനേത്രമുള്ളൊരു സുന്ദരി
നിബിഡതരമായൂരപിഞ്ഛികാകുന്തളം
നിരുപമിതമോഹനശ്യാമളമാണ്ടെഴും
നിജസഖികളൊട്ടസലിലലീല ചെയ്തീടവേ
നീരിലെഴുന്നു നിന്നീടിനാൾ തെല്ലവർ
നിറയെയിതൾകലരുമതിസുന്ദരസൂനങ്ങൾ
നീളെത്തഴച്ചിട്ടം കല്പകവല്ലിപോൽ.

17 രഥവിശദജഘനതലമുടയവ,ളിളന്നീരു
ലജ്ജിക്കുമാറുള്ള മാറുകളുള്ളവൾ
അപരയൊരുലലനയില്ലമൊരുപൊഴുതു കാണാത്തൊ-
രാരമ്യരൂപസുഷമയെഴുന്നവൾ
തെളിമയെഴുമമലജലമതിലവൾ മലർന്നങ്ങു
തെന്നി നീന്തീ മുലത്തട്ട കാണുംവിധം
അവളുടയവദനമതു പൊഴുതു ജലബിംബിത-
മമ്പിളിപോലെ വിളങ്ങി വിലസിതം.

18 മലകളൊട്ട പട കരുതുമുന്നതമാം ഭുജം;
മാനിനിമാർ ചേല മുററും ജഘനവും; 108

പാവൈമാർ പയന്ത കോല പ്പൈങ്ങയിർ പൊലിവാം വണ്ണ-
പ്പൂവെലാ മലർന്ത പൊയ്കൈ ത്താമരൈ പൊലിവ തൊത്താം.

16 മിടലുടൈ ക്കൊടിയ വേലേ യെന്നലായ് മിളിർവ വെന്ന-
ച്ചുടർമുക ത്തുലാവു കണ്ണാ ടോകൈയർ ചൂഴ നിൻറാൾ
മടലുടൈ പ്പോതു കാട്ടും വളർകൊടി പലവും ചൂഴ
ക്കടലിടൈ ത്തോൻറും മെൻപൂം കർപക വല്ലി യൊത്താൾ.

17 തേരിടൈ ക്കൊണ്ട വല്കു റെങ്കിടൈ ക്കൊണ്ടു കൊങ്കൈ
പാരിടൈ ച്ചെൻറും കൊള്ളാ വൊൺകലാ വഴകം കൊണ്ടാൽ
വാരുടൈ ത്തനമീ താടമൂഴ്കിനാൾ വതന മൈതീർ
നീരിടൈ ത്തോൻറും തിങ്ക ണിഴാലന പ്പൊലിന്ത തന്റേ.

18 മലൈക നടന്ത പുയൻകൺ മടന്തൈമാർ
കലൈക ടന്തക ലല്കുല് കടംപട്ട

ഘടതുലിതകുചയുഗവുമേവം പലവക
പടപൊരുതിയൊന്നൊന്നുവിങ്ങി ഞെരുങ്ങവേ
തടപരിധി കവിയുമിതി പൊങ്ങീ ജലം ദ്രുതം
തദ്ദേശമെങ്ങും പരന്നുലാവീ പരം.

19 അധരപുടരാഗമഴിഞ്ഞു വിളർത്തു പോ-
യംഗരാഗത്തൊട്ടുമാടയഴിഞ്ഞു പോയ്
അതു പൊഴുതു ലോചനം ചെങ്ങീ മുലകളി-
ലാർന്ന പത്രാവലി മാഞ്ഞു മറകയായ്
അനുകരൊട്ട ചേരുന്ന മട്ടിലായ് മങ്കമാ-
രങ്ങനെ പൊയ്കയിൽച്ചേന്നു കിടക്കയാൽ.

(വൃത്തഭേദം)

20 ജ്ഞാനികളോട്ട ചേരുന്ന കേവലൻ
ജ്ഞാനിയായ്ത്തീൻവെന്നതു ഞായമേ
തേനും കസ്തൂരി തേക്കകിലിൻ മണം
മീനുകളാന്നു; വേറൊന്നു വേണമോ?

21 മിക്ക മന്നോരിൻ മെയ്യണിച്ചാന്തൊട്ട
പൂക്ക മങ്കമാർ മാറണിക്കുങ്കുമം
ചേക്കയാൽ നീലക്കാർമുകിൽമേൽച്ചെന്നു
നില്ക്കും ചെമ്മാനമായീ തടാകനീർ. 126

മുലൈക ടന്തമിൻ മുന്തി നെരുങ്കലാല്
നിലൈക ടന്തു പരന്തതു നീന്തമേ.

19 ചെയ്യ വായ് വിളർ പ്പക്കൺ ചിവപ്പുറ
മെയ്യ രാക മഴിയ ത്തുകിനെക-
ത്തൊയ്യിൻ മാമുലൈ മറങ്കൈയർ തോയ്തലാല്
പൊയ്കൈ കാതറ് കൊഴുനരും പോൻറതേ.

20 ആന തൂയവ രോട്ടട നാടിവാർ
ഞാന നീരവ രാകുവർ നൻറരോ
തേന രാവിയും തേക്കകി ലാവിയും
മീന നാറിന വേറിനി വേണ്ടുമോ.

21 മിക്ക വേന്തർത മെയ് യഴി ചാന്തൊട്ടും
പുക്ക മങ്കൈയർ കങ്കുമം പോർത്തലാല്
ഒക്ക നീല മുകിററലൈ യോടിയ
ചെക്കർ വാനക മൊത്തത തീംപുനല്.

22 കാകതുണ്ഡവും ചന്ദനച്ചാറിവ-
യാകെ നീരിലലിഞ്ഞതു കാരണം
നാകനാരീസമാനകൾ തന്നുടൽ
ചാണയിൽത്തേച്ച രത്നമായ് മിന്നിപോൽ.

23 കോളരിക്കൊത്ത വീരനാം കാന്തൻെറ
തോളണിച്ചാന്തലിഞ്ഞതു കാൺകവേ
കാളും കോപത്താൽ കണ്ണു ചുവന്നുപോയ്
കാമിനിക്കന്യാസംഗമശങ്കയാൽ.

24 തൂമണം തങ്ങിപ്പൂമ്പൊടി തൂവിട്ടും
തൂയ താമരത്താരുകൾ തത്തിട്ടും
തൂമ തേട്ടും കുളിർപ്പൊയ്ക മങ്കയ്ക്കു
കാമത്താൽച്ചുട്ടും തീക്കുളമായിതു.

25 താർമകളെത്തൻ തുമ്പിക്കരംകൊണ്ടു
തണ്ണീരാട്ടും ഗജേന്ദ്രനെപ്പോലവേ
താരൊളിത്തനിമാലയണിഞ്ഞുള്ള
താരമ്പതുല്യനായൊരു തമ്പുരാൻ 138

22 കാക തുണ്ട നറും കല വൈക്കളി
ആക മുണ്ട തടങ്കല്യ നീങ്കലാല്
പാക ടൈന്ത പനിക്കവി വായ്ച്ചിയർ
വേക ടഞ്ചെയ് മണിയെന മിന്നിനാർ

23 പായ രിത്തിറ ലാൻ പഞ്ചും ചാന്തിനാല്
തൂയ പൊറ്പൂയ ത്തുപ്പൊതി തുക്കറി
മീയ രിത്തു വിളക്കവൊർ മെല്ലിയല്
ചേയ രിക്കരും കൺകൾ ചിവന്തവേ

24 കതംപ നാൾവിരൈ കള്ളവിഴ് താതൊട്ടും
തതുമ്പു പൂന്തിരൈ ത്തന്തപുനല് ചുട്ടതാല്
നിതംപ പാരത്തൊർ നേരിഴൈ കാമത്താല്
വെതുമ്പു വാളുടല് വെപ്പും വെതുപ്പവേ

25 തൈയ ലാളൈയൊർ യാരണി തോളിനാൻ
നെയ്കൊ ളോതിയി നീർമുകം തെററിനാൻ

തമ്പിതൻ തഴക്കുന്തലിൽ,ത്തൻകരം
തന്നിലാക്കിയ കണ്ണീർ ചൊരികയായ്.

26 ലളിതയാനത്താൽ തങ്ങളെത്തോല്പിച്ച
ലലനമാർപദത്തോടൊപ്പമിങ്ങനെ
നളിനസൂനങ്ങൾ കണ്ടരയന്നങ്ങൾ
മിളിതകോപമവയെ മെതിക്കയായ്.

27 പൊൻകലശത്തിൻചുററിലും നൂലിനാൽ
തങ്കരേക്കിട്ട മട്ടിലായ് കൊങ്കകൾ
കുങ്കുമാദിയഴിഞ്ഞു നഖക്ഷതം
തങ്കിക്കാമുകർ കണ്ടു വലഞ്ഞുപോയ്!

28 തിങ്ങിട്ടമിതൾ വിട്ട ചെന്താരൊളി
തങ്ങും തൻകരംകൊണ്ടൊരു മന്നവൻ
ഭംഗിയോടൊരു മുദ്ര കാട്ടിയുടൻ
തൻകമനിയോട്ട സങ്കേതം ചൊല്ലവേ
തൻകളിത്തോഴി നീട്ടിയ കൺകളാൽ
മങ്കയാളവളോതീ മറുപടി. 154

ചെയ്യ താമരൈ ച്ചെല്വിയൈ ത്തീംപുനല്
കൈയി നാട്ടും കളിററര ചെന്നവേ

26 ചുളിയു മെന്നടൈ തോററ്ക നടന്തവർ
ഒളികൊൾ ചീറടി യൊപ്പന വാമെന
വിളിവു തോൻറ മിയപ്പന പോൻറന
നളിന മേറിയ നാകിള വന്നമേ.

27 എരിന്ത ചിന്തൈയ രെത്തനൈ തെൻകൊനോ
അരിന്ത കുറുകി രാലഴി ചാന്തുപോയ്
തെറിന്ത കൊങ്കൈകൾ ചെവ്വിയ നൂല്പുടൈ
വരിന്ത പൊററ്കല ശംകളൈ മാനവേ.

28 താഴ നിൻറ തമൈമലർ കൈയിനാല്
ആഴി മന്നൊരു വന്നരൈ ത്താനതു
വീഴി യിൻകനി വായൊരു മെല്ലിയല്
തോഴി കണ്ണിറ് കടൈക്കണിറ് ചൊല്ലിനാൾ.

29 തള്ളിയോടിയലസ്സുമലനീരി-
ന്നുള്ളിൽ മുങ്ങി മറയും ചെന്താമര
പുള്ളിമാൻമിഴിമാർമുഖം കണ്ടേററ-
മുള്ളിൽ നാണം കലർന്നൊളിച്ചീട്ടന്നോ?

30 അങ്ങനെയെത്തി നീരാടി മന്നരു-
മംഗനമാരു,മങ്ങെഴും പൊയ്ക്കയ്ക്കു
മങ്ങിപോലുള്ളമായവർ കേറവേ
തങ്ങൾക്കുള്ളണിയാടകൾ ചാത്തവേ.

31 താരകകളും ചന്ദ്രനമില്ലാത്ത
വാനമെന്നതുപോലെയുമപ്പൊയ്ക
താമരത്താരു പൊയ്പോയ പോലെയു-
മായിതായവരെല്ലാമൊഴിയവേ.

32 മാന്മിഴിമാരും കാന്തരും നീരാട്ടം
മേന്മ നോക്കിക്കതിരവനന്നേരം
വിണ്മടി വിട്ടു മീനാളുമാഴിയിൽ
ചെമ്മേ ചാടിക്കുളിച്ചുരസിക്കുവാൻ. 170

29 തള്ളി യോടി യലൈതട്ട മാറലാല്
തെള്ളു നീരിൻ മുഴുകുചെ ന്താമരൈ
പുള്ളി മാനനൈ യാർമുകം പോല്കിലാതു
ഉള്ളി നാണി പൊളിപ്പന പോൻറവേ.

30 ഇനൈയ വെയ്തിയിരുംപുന ലാടിയ
വനൈക രുംകഴൻ മൈന്തരു മാതരും
അനൈയ നീർവറി താകവ ന്തേറിനാർ
പുനൈന റുന്തുകില് പൂണൊട്ടും താങ്കിനാർ.

31 മേവിനാർ പിരി ന്താരന്ത വീങ്കുനീർ
താവു തണ്മതി സന്നൊട്ടും താരകൈ
ഓവു വാനമു മുണ്ണിറൈ താമരൈ-
പ്പൂവെ ലാംകടി പോനതും പോൻറതേ.

32 മാനി നോക്കിയർ മൈന്തരൊ ടാടിയ
ആന നീർവിളൈ യാടലൈ നോക്കിനാൻ
താനു മന്നതു കാതലി ത്താനെന
മീന വേലൈയൈ വെയ്യവ നെയ്തിനാൻ.

33 ഊററമില്ലാതെ, മാററാരെവെല്ലാതെ
തോററ മന്നർപോൽ, നാരീമുഖത്തോട്ട
ഏററു തോററു മറഞ്ഞൊരുവെണ്മതി-
യുററം പൂണ്ടുതിരിച്ചുദിച്ചാൻ തദാ. 174

---

33 ആററ ലിൻമൈയി നാലഴി ന്തേയുന്തം
വേററു മന്നർത മേല്വരും വേന്തർപോല്
ഏററു മാതർ മുകങ്കളൊ ടെങ്കണും
തോററ ചന്തിരൻ മീളവും തോററിനാൻ.

മധുപാനം

1 വെണ്ണിറമാന്ന മധുരസം പോലെയും
കണ്ണിനു കാണാകും ഗീതം പോലെ
ഉള്ളിലെക്കാമം കവിഞ്ഞൊഴുകും പോലെ
വെണ്ണിലാവെങ്ങും പരന്നു ചാലെ.

2 കൂടിക്കഴിവോർക്കു പീയൂഷമായ്, കാള-
കൂടമായ് വിട്ടുപിരിഞ്ഞോർക്കാകെ
ഊടൽകലർന്നോർക്കു ദൂതിയായ് ചന്ദ്രിക
പാടേ പരന്നു പൂവമ്പൻചൊല്ലാൽ.

3 ആറെല്ലാം ഗംഗയാ,യാഴി മുഴുവനും
വാരുററ പാൽക്കടലായി, കുന്നോ
മാറീ പുരാരിതൻ കൈലാസശൈലമായ്;
വേറെന്തുരയ്ക്കാൻ നിലാവിൻ പുകഴ്? 12

ഉണ്ടാട്ടുപ്പടലം

1 വെണ്ണിറ നറൈനിറൈ വെള്ള മെന്നവും
പണ്ണിറം ചെറിന്തിടൈ പ്പരന്ത തെന്നവും
ഉണ്ണിറൈ കാമമി ക്കൊഴുകി റെറന്നവും
തണ്ണിറൈ നെട്ടുനിലാ ത്തഴൈ ത്തെങ്കുമേ.

2 കലന്തവർ ക്കിനിയതോർ കള്ളു മായ്പ്പിരിന്തു
ഉലന്തവർ ക്കുയിർ ചുട്ടു വിടമു മായുടൻ
പുലന്തവർ ക്കുതവിചെയ് പുതിയ തൂതുമായ്
മലർന്തതു നെട്ടുനിലാ മതനൻ വേണ്ടവേ

3 ആറെലാം കങ്കൈയേ യരയ വാഴി താം
ഊറുപാർ കടലൈയേ യൊത്ത കുൻറെലാം
ഈറിലാൻ കയിലൈയേ യിമൈയെന്ത വെന്നിനി
വേറിയാം നുകല്വതു നാലവിൻ വീക്കമേ

4 ദിക്കെല്ലാം വെണ്മയിൽ മുങ്ങി ചരാചര-
മൊക്കെയും വെണ്ണിറക്കോലമാണ്ടു,
ഇക്കണ്ട പാരാകെ കാമൻ പിറന്ന നാൾ
ചൊൽക്കൊണ്ടു ചുററിയ വെള്ളാടയായ്.

5 താരകസുന്ദരം മുത്തുകൾ കൊണ്ടതി
ചാരുവാം പന്തലിൻ തൂനിഴലിൽ,
മേലാപ്പായ് കാർമുകിൽ തിങ്ങിയ ചോലയാം
നീലത്തിരശ്ശീല ചുഴെ നിൽക്കെ
വെള്ളപ്പളുങ്കുകൾ പാകിയ കാട്ടുകൾ-
ക്കുള്ളിലെപ്പൂപ്പന്തൽ പൂകിയവർ.

6 പൂമണം ചിന്തുന്ന കുന്തളമുള്ളവർ
പൂമലർ മെത്ത വിരിച്ചതിന്മേൽ
പൂവമ്പൻ തൻകേളിയാട്ടുവാനാശിച്ചു,
പൊന്നിറാൽ തീർത്ത ചഷകം തന്നിൽ
പുത്തൻ മധുരമധുരസമാവോളം
പൂരിച്ചു മന്ദം കുടി തുടങ്ങി.

7 വിണ്ണിലെപ്പെൺകൊടിമാരും വിദ്യാധര-
പ്പെൺമണിമാരും കൊതിച്ചുപോകും 30

4 എള്ളരும് തിശൈകളോ ടിയാരും യാവൈയും
കൊള്ളൈവെ ണ്ണിലവിനാർ കോലം കോടലാല്
വള്ളുറൈ വയിരവൺ മകര കോതനൻ
വെള്ളണി യൊത്തതു വേലൈ ഞാലമേ

5 തയങ്കുതാ രകൈപ്പുരൈ തരള നീഴലും
ഇയങ്കു കാർ മിടൈന്ത കാ വെഴിനി ച്ചുഴലും
കയങ്കൾ പോൻ റൊളിർപളി ങ്കട്ടത്ത കാനമും
വയങ്കു പൂം പന്തരു മകളി രെയ്തിനാർ.

6 പൂക്കമ ഴോതിയർ പോതു പൊങ്കിയ
ചേക്കൈ യിൻ വിളൈചെരു ച്ചെരുക്കും ചിന്തൈയർ
ആക്കിയ വമിഴ്തെന വംപൊൻ വള്ളത്തു
വാക്കിയ പത്തു നറൈ മാന്തൻ മേയിനാർ.

7 മീനരൈ വിശുമ്പിനാർ വിഞ്ചൈ നാട്ടവർ
ഊനരൈ യുടംപിനാ രുരുവ മൊപ്പിലാർ

മന്നിലെ മങ്കമാർ മദ്യം നുകന്നു പൂം-
കിണ്ണത്തിൽനിന്നു വണ്ടെന്ന പോലെ.

8 ചന്ദ്രികാസുന്ദരമായ ചഷകം കൈയ്-
ച്ചെന്താരുകൊണ്ടു ചെമന്നു പോയി
പൈന്തേനായ് മദ്യമൊരുവൾ കുടിക്കവേ
പന്തിയിലായതമൃതമായി.
സുന്ദരിയാമവൾ മയ്ക്കണ്ണു മദ്യത്തിൻ
കാന്തിയാലാകെച്ചെമന്നുപോയി!

9 ദാമമൃഗനാഭിസൗരഭമാണ്ടകിൽ-
ദ്ധൂമമവുമേററ വാർകുന്തലുള്ളോൾ
സാമജഗാമിനി സേവിച്ചാൾ മാധുര്യ-
ധാമമദകരമദ്യസാരം
ഹോമകുണ്ഡത്തിൽ നെയ്യെന്നപോലാമധു-
കാമാഗ്നി കത്തിജ്വലിപ്പിക്കയായ്.

(വൃത്തഭേദം)

10 വിഷമാർന്ന നെട്ടം നോക്കമമൃതാന്ന തെളിവാക്കും
വിളങ്ങുന്നോക്കുള്ള മൗഢ്യം പോലാക്ക മൗഢ്യം? 46

മാനടൈ നോക്കിനാർ വായിൻ മാന്തിനാർ
തേനടൈ മലരിടൈ ത്തേൻപെയ് തെന്നവേ.

8 ഉക്കപാല് പുരൈ നിലാ വുണ്ട വള്ളമും
കൈക്കൊളി ന്നൊളിപട ച്ചിവന്തു കാട്ടത്തൻ
മൈക്കണം ചിവന്തതോർ മടന്തൈ വായ്വഴി-
പ്പുക്കതേ നമിർതമായ് പ്പൊലിന്ത പോൻറവേ.

9 താമമു നാനമും തതൈന്ത തണ്ണകില്
തൂമ മുൺ കുഴലിയ തുണ്ട തൂനറൈ
ഓമവെം കുഴിയുക നെയ്യി നള്ളറൈ
കാമവെം കനലിനൈ ക്കനററി ക്കാട്ടിറേ.

10 വിടനൊക്കു നെടിയ നോക്കി നമിഴ്തൊക്കു മിൻചൊ ലാർതം
മടനൊക്കു മടന മുണ്ടേ വാണുത ലൊരുത്തി കാണാ

വിധുകലാഫാലമുള്ളോളൊരുവൾതൻ നിഴൽ തെളി-
മധുവിങ്കൽ കണ്ടു പാവം പറഞ്ഞിതേവം:-
"മധുരവചനേ! സഖി! മടിക്കേണ്ട വന്നാലും നീ
മധുപാനം വേണ്ടുവോളമാസ്വാദിച്ചാലും".

11 അതികൃശമദ്ധ്യയായോൾ മററൊരുത്തി നിജാളകം
മതിമുഖം തൊണ്ടിച്ചുണ്ടും നീണ്ട കൺകളും
മതിസമമായ മധുചഷകത്തിലതേ വിധം
പ്രതിഫലിച്ചതു കണ്ടു മയങ്ങിച്ചൊന്നാൾ:
"മതിമതി മതിഭ്രമം, മതിമുഖിയെന്തു ചെയ്‌വി-
തതിലതാ മധു നിനക്കാവോളമുണ്ടേ.
അരുതരുതനുചിതമുച്ഛിഷ്ടം നീ കഴിക്കരു"-
തിതി മുല്ലമലർച്ചിരി പൊഴിച്ചു നിന്നാൾ.

12 നിറനിലാക്കററ പാഞ്ഞു മണിമയചഷകത്തിൽ
നിറഞ്ഞതു കണ്ടു മധുവെന്നു നിനച്ചു
നിറമേനിയാളാമൊരു മാനിനിയാൾ കുടിക്കവേ
നിറം കെട്ടു നാണിച്ചുപോയ് പലർ ചിരിക്കെ.

13 വീണാവേണുസ്വനമാകെ നാണിച്ചിട്ടും വാണിയാന്നോ-
രേണാക്ഷിതൻ കരിനിറക്കണ്ണുകൾ രണ്ടും 164

ത്തടനൊക്ക നിഴലൈ പ്പൊൻചെയ് തണ്ണറും തേറല് വള്ളത്തു
ഉടനൊക്ക വുവന്തു നീയു മുണ്ണുതി തോഴി യെൻറാൾ.

11 അച്ചനുൺ മരുങ്ങു ലാളോ രണങ്കനാ ള്ളകപന്തി
നച്ചുവേർ കരുകട് ചെവ്വായ് നകൈ മുക മതുവു ട്ടോൻറ
പ്പിച്ചിനീ യെൻചെയ് തായി പ്പെരുനറ വിരുക്ക വാളാ
എച്ചിലൈ നുകർതി യോവെ ൻെറയിററരും പിലങ്ക നക്കാൾ.

12 പുറമെലാ നകൈചെയ് തേശ പ്പൊരു മേനി വേറോർ
മറമുലാം തൊലൈവേർ കണ്ണാൺ മണിയിൻ വള്ളത്തു വെള്ളൈ
നിറനിലാ ക്കററൈ പായ നിറൈന്തതു പോൻറു തോൻറ
നറവെന വതനൈ വായിൻ വൈത്തന ണാണുട് കൊണ്ടാൾ.

13 യാഴ്ക്കു മിൻ കുഴർകു മിൻപ മളിത്തന നിറൈയാ മെന്ന-
ക്കേട്കുമെൻ മഴലൈ ച്ചൊല്ലാർ കിഞ്ചുകം കിടന്ത വായാൾ

നീലേന്ദീവരദളങ്ങൾ കലന്ന മദിരതന്നിൽ
നിഴലിക്കെ വണ്ടെന്നോർത്തു വിരണ്ടിതേററം.

14 മദിരാക്ഷിയൊരുത്തിയാ മദിരയിൽ മിന്നിടും വെ-
ണ്മതിബിംബം കണ്ടു ചൊന്നാൾ മതിമയങ്ങി:
''മതി ഭയ,മഭയം ഞാനരുളുവൻ സപ്പഭീതി-
യതിനാലേയല്ലീ വന്നിങ്ങൊളിച്ചു നീയും?''

15 അഴിയുമറിവിനാലോ മൗഢ്യത്താലോ, നദിയിലെ-
ച്ചുഴിയെന്നു തോന്നും നാഭീതലമെഴുന്നോൾ
പൊഴിയും തേൻചോരും മലർപ്പന്തലിന്നിടയിൽത്താഴെ
വഴിയും നിലാവു വാങ്ങാനെടുത്തു പാത്രം!

16 മിന്നലിടയാന്നോളൊരു കന്നൽമൊഴി മൊഴിഞ്ഞ വാ-
ക്കൊന്നൊന്നായി മാറിമാറിക്കുഴഞ്ഞുപോയി
പൊന്നരഞ്ഞാണഴിച്ചവൾ പൂമാലയരയിൽ ചുററി-
പ്പൊന്നാടയുരിഞ്ഞു പുരികുഴലിൽ ചാർത്തി. 188

താട്കരും കുവളൈ തോയ്ന്ത തണ്ണറൈ ച്ചാടി യുട്ടൻ
വാട്കണി നിർലൈ ക്കണ്ടാൾ വണ്ടെന വോച്ചു കിൻറാൾ.

14 കളിത്തകൺ മതർപ്പ വാാങ്കാർ കനംകുഴൈ കള്ളി നള്ളാല്
വെളിപ്പട്ടു കിൻറ കടെ്ചി വെണ്മതി നിഴലൈ നോക്കി
അളിത്തന നപയം വാന ത്തരവിനൈ യഞ്ചി നീ വന്തു
ഒളിത്തനൈ യഞ്ച ലെൻറാങ്ക് കിനിയന വുണർത്തു കിൻറാൾ

15 അഴികിൻറ വറവി നാലോ പോതൈമൈയാ ലാ വാററിർ
ചുഴി യൊൻറി നിൻറ തന്ന വുന്തിയാ ളൊരുത്തി ചെന്തേൻ
പൊഴികിൻറ പൂവിൻ വേയ്ന്ത പന്തരൈ പ്പുരൈത്ത ക്കീഴ്വന്തു
ഇഴികിൻറ കൊഴുനി ലാവൈ നറവെന വള്ളത്തേററാൾ.

16 മിന്നെന നുടങ്ക കിൻറ മരുങ്കുലാ ളൊരുത്തി വെള്ളൈ
ഇന്നമിഴ് തനൈയ വിൻചൊ ലിടൈത്തടുമാറി യെന്നേ
വന്നമേ കലൈയൈ നീക്കി മലർത്തൊടൈ യല്കുല് ചൂഴ്ന്താൾ
പൊന്നരിയാടൈ കൊണ്ടു പുരികുഴല് പുനൈയ ലുററാൾ.

17 വെണ്മതി മധു കൊതിച്ചു വീണപോലെയെന്നോർത്തു
ചൊന്നാൾ
പെണ്മണി തൻമുഖച്ഛായ പാത്രത്തിൽ കാൺകെ
"മന്മഥനോനായകനോട്ടു കലഹിക്കെച്ചുട്ടനീററും
തന്മ വിട്ടു തണുത്താൽ ഞാൻ തരുവൻ മദ്യം."

18 എള്ളിൻപൂവിന്നൊത്ത മൂക്കിന്നഴകേലുമൊരുവൾ ത-
ന്നുള്ളംകൈയ്യു വിറകൊണ്ടു മധു തൂകിപ്പോയ്
ഉള്ളം മയങ്ങിയ മൂലമുള്ളിലുണ്ടെന്നോർത്തു വീണ്ടും
വെള്ളിപ്പാത്രം വാങ്ങിയവൾ ചേർത്തു ചെഞ്ചുണ്ടിൽ.

19 വണ്ടിൻകൂട്ടം വാനത്തോളം പൊന്തി,പ്പിശുക്കൻെറ
മുന്നിൽ
തെണ്ടിക്കൂട്ടമെന്നപോലെ മുരണ്ടുനില്ക്കേ
തണ്ടാരൊളിച്ചുണ്ടു തുറക്കാതൊരുത്തി ചെങ്ങഴിനീർ-
ത്തണ്ടു കൊണ്ടു മധുവെല്ലാമുറുതിക്കൊണ്ടാൾ.

20 ജലചരപക്ഷികുലസമാകുല കമലിനീ-
ജലത്തിൽ മത്സരിച്ചോട്ടം കയൽമീനോട്ടം 202

17 കണ്മണി വള്ള ത്തുള്ളേ കളിക്കുന്തൻ മുകത്തൈ നോക്കി
വിണ്മതി മതുവി നായൈ വീഴ്ന്തതെൻ റൊരുത്തി യുന്നി
ഉണ്മകിഴ് തുണൈവ നോട്ടു മൂട്ടനാൾ വെമ്മൈ നീങ്കി
ത്തണ്മതി യാതിയാകി റരുവനി ൻററവൈ യെന്നാൾ.

18 എള്ളൊത്ത കോല മൂക്കി നേന്തിഴൈ യൊരുത്തി മുൻകൈ
തള്ളത്ത ള്ളറവൈ യെല്ലാം തവശിമൈറ യുകുത്തു ത്തേറാൾ
ഉള്ളത്തിൻ മയക്ക ന്തന്നാ ലുട്പുറ ത്തുണ്ടെ ൻെറണ്ണി
വള്ളത്തൈ മറിത്തു വാങ്കി മണിനിറ വിതഴിൻ വൈത്താൾ.

19 വാൻ റുണൈ പ്പിരിത ലാററാ വണ്ടിനം വച്ചൈ മാക്കൾ
ഏൻറമാ നിതിയം വേട്ട വിരവല രെന്ന വാർപ്പ
ത്തേൻറരു കമല ച്ചെവ്വായ് തിറന്തന ണകര നാണി
ഊൻറിയ കഴുനീർ നാള ത്താളിനാ ലൊരുത്തി യുണ്ടാൾ.

20 പുള്ളുറൈ കമല വാവി പ്പൊരുകയല് വെരുവിയോട
വള്ളുറൈ കഴിത്ത വാള്പോല് വശിയുറ വയങ്ക കണ്ണാൾ

ഫളഫളമിന്നുമസിലതാഗ്രത്തിനോട്ടം സാമ്യം
കലരുന്ന കരിമിഴിയഴകേന്തിയോൾ
മട്ടുളുകും മലരണിക്കുന്തല്യള്ളോൾ മയിൽപ്പേട-
യടിതൊഴും നടയെഴും നതാംഗീരത്നം
മധു മോന്താതുള്ള തൻെറ കാന്തനുള്ളിൽക്കൂടികൊൾകെ-
മധുവേതും തൊട്ടിടാതൊട്ടകലെ മേവി.

(വൃത്തഭേദം)

21 കൊല്ലും നയനം ചുവപ്പിച്ചു, നെററിയിൽ
ചില്ലി വളച്ചു, കടിച്ചുതൻ പല്ലുകൾ
അല്ലണിവേണി മദമാന്ത തൻകര-
പല്ലവം മുന്നുപിന്നാക്കിയാടീടിനാൾ.

22 മറെറാരു സുന്ദരി ചെഞ്ചൊടിയിൽ ച്ചേർത്തു
വെച്ചു കടിച്ചു നിലാവൊളിപ്പല്ലുകൾ
മുററും കുരുതി നിറമാണ്ട വേലൊട്ട
പററും നയനം മിഴിച്ചു നോക്കീടവേ
പൊട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞ വിയർപ്പു കണികക-
ളൊട്ടു പുറത്തു തെളിഞ്ഞ മദിരയായ്!

23 ചിന്തിപ്പതൊന്നു മറെറാന്നു താനോതിട്ട-
മന്തരമില്ലിതേ മാതിരി നാരികൾ 220

കള്ളുമൈറ മലർമെൻ കൂന്തർ കളിയിള മഞൈഞ്ഞ യന്നാൾ
ഉള്ളുറൈ യൻപനുണ്ണാ നെനനറ വുണ്ണ ലെണ്ണാൾ.

21 കൂററുറഴ് നയനങ്കൾ ശിവപ്പ ക്കുനതല്
ഏററിവാ ളെയിറുക ളുക്കി യിൻറളിർ
മാററരും കരതല മറിക്ക മാതൊരു
ചീററമാ മപിനയം തെരക്കി ൻറാരിനേ

22 തുടിത്തവാ ൻറുവരി തഴ് ത്തൊമൈണ്ട തുനിലാ
ക്കടിത്തവാ ലെയിറുക ളുക്കി ക്കൺകളാല്
വടിത്തവെം കുരുതിവേല് വിഴിക്ക മാതർമെയ്
പൊടിത്തവേർ പുറത്തുക നറവം പോൻറതേ.

23 കനിത്തിര ളിതഴ് പൊതി ചെമ്മൈ കൺപുക
ന്റിമനെപ്പരയാ ൻറുമൈരപ്പതൊ ൻറാമെർ നേരിഴൈ

ചന്തമെഴുന്നോളൊരുത്തിക്കുടനതാ
ചെന്തളിർച്ചുണ്ടൊളി കണ്ണിൽപ്പരക്കവേ
ചെന്താമരയിൽ കുലഞ്ഞിതു ചാപങ്ങൾ
ചന്ദ്രക്കലയിൽപ്പനിനീർ കുമിഞ്ഞുപോയ്!

24 ചെന്തൊണ്ടി വായ്മലർച്ചന്തം മറയവേ
ദന്താന്തരമധുലാലയൂറീടവേ
ചന്തമെഴും മുലക്കച്ചയോടൊപ്പമേ
ചെന്തളിർപ്പട്ടുടയാടയഴിയവേ
മന്ദേതരഹാസമേന്തവേ കേളിയിൽ
കാന്തരും മദ്യവുമൊപ്പമായ് നാരിയിൽ!

25 വീരനാം കാമൻ കരുമന ചേർപ്പതാ-
വീതാഘനോടറിയിക്കുവാൻ ചൊല്ലിനാൻ
വിദ്യുന്മണിയണി പൂണ്ടൊരു നായിക
വിശ്വസ്തയാം സഖിയോടോതി പിന്നെയും:
"വിക്രമിയെൻ തോഴി നീയങ്ങു തങ്ങുമോ
വിക്കഴിഞ്ഞെന്മനം പോൽ? തിരിച്ചെത്തുമോ?"

26 മാന്മിഴിയാളൊരു മാനിനി തൻ തോഴി-
മാരെയോരോന്നായ് കണവനരികിലായ് 238

തനിരവട മരൈമലർ മുകത്തു ചായമും
കനിത്തതു പനിത്തതു കഴവി ത്തിങ്കളേ.

24 ഇലവിത ട്ടുവർവിട വെയിററു ത്തേൻവര
മുലൈമിശൈ ക്കച്ചൊട്ടു കലൈയു മൂട്ടറ
അലൈകുഴല് ചോർതര വശതി യാടലാറ്
കലവിചെയ് കൊഴുനരും കള്ളു മെത്തവേ

25 കനൈ കഴറ് കാമനാർ കലക്ക മുററതൈ
അനകന ക്കറിവിയെ ൻററിയ പ്പോക്കുമോർ
ഇനമണി ക്കലൈയിനാ ടോഴി നീയുമെൻ
മനമെന ത്താഴ്തിയോ വരുതി യോവെൻറാൾ

26 മാനമർ നോക്കിയോർ മതുകൈ വേന്തൻ പാല്
ആനതൻ പാങ്കിയ രായി നാരെലാം

പോയവർ പോയവർ തൊട്ടുതൊട്ടങ്ങനെ
പോകും പടിയയച്ചാളൊട്ടുവിൽ സ്വയം
താനുമവർക്കുപിമ്പാകുലചിത്തയായ്
താനേ നടന്നാൾ തനിയ്ക്കുററ തോഴിയായ്!

27 ഭൂമണം വീയും മലരണി മെത്തമേൽ
കാമാംബുധിയിൽ മുഴുകിയവശയായ്
വാമാംഗിയേകാകിനിയായ് കണവൻെറ
നാമാവലിയുരച്ചീടുന്ന തത്തയെ
പ്രേമാനുഭൂതി കലർന്നു ചിത്താനന്ദ-
ഭൂമാവൊട്ടും പുൽകി വീണ്ടും തളർന്നുപോയ് !

(വൃത്തഭേദം)

28 നറുമണം തുളുമ്പിടും നലമാർന്ന തലമമ-
ന്നൊരു നാരി തൻകിളിയെത്തഴുകിയോതി:
"നല്ലവളല്ലയേ, നീയെൻ വല്ലഭനെക്കൊണ്ടു വന്ന
തില്ലയല്ലോ, പിന്നെന്തു നീയെനിക്കു ചെയ്യും?
അല്ലലെനിക്കേകിയെന്നെ ക്കുരരിപോൽ ദീനയാക്കി-
യല്ലോ"യെന്നു ചീററം പൂണ്ടു കരഞ്ഞിതവൾ.

29 വളയണിഞ്ഞുള്ളോ,ളൊരുമയിൽച്ചായലുടയവ-
ളിളയവൾ പേരു കാന്തൻ വിളിച്ചു കേൾക്കെ 256

പോനവർ പോനവർ ത്തൊടര പ്പോക്കിനാൾ
താനുമ ങവർകൾപി ൻറമീയ ളേകിനാൾ

27 വിരൈചെയ്പൂ ഞ്ചേക്കൈയി നട്ടക്ക മീമിശൈ
ക്കരൈ ചെയാ വാശൈ യങ്ക കടലു ളാളൊരു
പിരശമെൻ കുതലൈയാൾ കൊഴുനൻ പേരെലാം
ഉരശൈയും കിളൈളയൈ യുവന്തു പുല്ലിനാൾ

28 മൻറനാ രൊരുചിരൈ യിരുന്തൊർ വാണുതല്
തൻറുണൈ ക്കിളൈളയൈ ത്തഴീ ഇയെന്നാ വിയൈ
ഇൻറുപോയ് ക്കൊണർകിലൈ യെൻചെയ് വായെനക്കു
അൻറിലോ ടൊത്തിയെൻ റഴുതു ചീറിനാൾ.

29 വളൈപയിൻ മുൻകൈയോർ മയില നാടക്കു
ഇളൈയവൾ പെയരിനൈ ക്കൊഴുന നീതലും

മുളയൊളിപ്പല്ലു കാട്ടി മുറുവലിയന്നു മുററും
കളകളക്കണ്ണീർ കയൽകണ്ണികൾ വീഴ്ത്തി.

30 കുററം ചെയ്ത കണവൻ തൻമാനിനീതൻ നിതംബത്തിൽ
പററിച്ചേർന്ന മേഖലയിൽ തൊട്ടൊരു നേരം
കററക്കാർകുഴലാളവൾ കൈയ്കൾ തട്ടി കണ്ണിൽ നിന്നു-
മിററിററായി വെണ്മുത്തുകൾ പൊഴിച്ചു നിന്നാൾ.

31 പാടലാധരിയൊരുവളോക്കുകയായ്: "തന്നനുക-
നോട്ട പിണങ്ങണോ ചേർന്നു വിളയാടണോ?
പാടവത്തോടവൻ ഗുണഗണം വീണ വായിച്ചൊന്നു
പാടണമോ?" പിന്നെയേവം പലതുമോത്താൾ.

32 വീണക്കമ്പി മുറുക്കിയൊരേണമിഴി ചെന്താമര-
ച്ചേണിയന്ന പാണിതലം ച്വവന്നു പോകെ
പാടീ കാന്തനോട്ടുണ്ടായ കോപമൂലകഥ തൻെറ
ചേടീജനത്തോടതൊന്നുമുരചെയ്യാതെ. 270

മുളൈയെയി റിലങ്കിട മുറുവല് വന്തു
കളകകള വുതിർന്തന കയറ്കണാലിയേ.

30 ചെററ മുൻ പുരിന്തതോർ ചെമ്മല് വെമ്മൈയാല്
പററല്യ മല്കലിറ് പരന്ത മേകലൈ
അററു കമണിയിൻ മുൻ പവനി ചേർന്തന
പൊററൊടി യൊരുത്തികൺ പൊറാതമുത്തമേ.

31 തോടവിഴ് കുന്തലാളൊരുത്തി തോൻറലോട്ട
ഊട്ടകെ നോവ്വയി രുകുക നോയ്കെട-
ക്കൂട്ടകെ നോവവൻ കണങ്കൾ വീണൈയില്
പാട്ടകെ നോവെന പ്പലവും പിന്നാൾ.

32 മാടകം പററിയ മകര പീണൈതൻ
തോടവിഴ് മലർക്കരം ചിവപ്പ തൊട്ടനൾ
പാടിനാളൊരുത്തീതൻ പാങ്കിമാർകളോട്ട
ഊടിന തുമൈ ചെയാ ളുള്ളത്തുള്ളതേ.

33 തളിർത്ത പൂവല്ലിക്കൊത്തോളൊരുത്തി മേളനവൃത്തം
വരച്ചതു പിഴസ്സയാലുഴന്നു മുററം
തറസ്സും പൂവമ്പു വന്നു പിഴസ്സാതെ കൊണ്ടിട്ടപ്പോൾ
തനിക്കുയിരുണ്ടെന്നതും ധരിക്കയായി!

34 പന്തണി വിരലുള്ളവളൊരുത്തി വിരഹത്തിനാൽ
സുന്ദരനാം കാന്തൻപക്കൽ ദൂതിയെ വിട്ടാൾ
മന്ദമവൻ വന്നാനപ്പോൾ, കതകുകൾ മൂടിക്കൊണ്ടാൾ;
ചിന്തിച്ചതിൻ പൊരുളെന്തോ? ചുവന്നു കൺകൾ.

35 ഒരുക്കിയ പൂമെത്തമേൽ കാത്തുകാത്തു കിടന്നതാ-
മൊരുത്തിക്കു മനസ്സുണ്ടു കലഹം മാററാൻ
തരത്തിലായതു തെല്ലുമറിഞ്ഞില്ല കാന്തൻ; കൈകാൽ
നിവത്തിനാൾ 'എത്രനേര'മെന്നു ചോദിച്ചാൾ.

36 പതസ്സും കലഹമാന്നോളൊരുത്തി ചെമ്മഞ്ഞി തേച്ച
പദത്താലേ കണവനെ മെതിച്ചുകൊണ്ടാൾ
വിതച്ചതാം കാമവിത്തു രസാർദ്രശരീരമാകും
നിലത്തങ്ങു മുളച്ചപോൽ പുളകം പൊന്തി! 286

33 കുഴൈത്ത പൂങ്കൊമ്പനാ ളൊരുത്തി കൂടലൈ
ഇഴൈത്തന ളുവ വളിട്ട പോതെല്ലാം.
പിഴൈത്തലു മനങ്ക വേള് പിഴപ്പിലെമ്പൊട്ടും
ഉഴൈത്തന ളുയിർത്തന ളുയിരുണ്ടെന്നവേ

34 പന്തണി വിരലിനാ ളൊരുത്തി പൈയുളാൾ
ചുന്തര നൊരുവൻ പാററൂതു പോക്കിനാൾ
വന്തനനെ ക്കടൈയടൈത്തു മാററിനാൾ
ചിന്തൈെന തെരിന്തില ഞ്ചിവന്ത നാട്ടമേ.

35 ഉയ്ത്തപൂം പള്ളിയി നൂട നീങ്കുവാൻ
ചിത്തമു ണ്ടൊരുത്തിക്ക തൻപൻ റോർകിലാൻ
പൊയ്ത്തതോർ മൂരിയാ നിമിർന്തു പോക്കിനാൾ
എത്തനൈ യിറന്തന കടിമൈ യീണെൻറാൾ

36 വിതൈത്ത മെൻ കാതലിൻ വിത്തു മെയ്ന്നിറൈ
ഇതൈ പ്പുന നനൈത്തിട മുളൈത്ത വേയെന-
പ്പതൈത്തന ളൊരുത്തൻമേ ലൊരുത്തി പഞ്ചടി
ഉതൈത്തലും പൊടിത്തന വുരോമരാശിയേ

37 തന്നരിനിരയെയെല്ലാം വെന്നിട്ടുന്ന വാളാന്നുള്ള
മന്നനേകൻ തന്മങ്കതൻ കൊങ്കകൾ രണ്ടും
തന്നെപ്പിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടു ചുണ്ടിയതുകണ്ടു ചിത്തം
തന്നിലേററം നന്ദിക്കവേ പുളകമാർന്നാൻ.

38 അഴകൊളിയാർന്ന വീരനൊരുവൻ തന്മങ്ക ശയി-
ച്ചുരുളും പൂമെത്തയുടെയരികിൽച്ചെൽകെ
അനംഗബാണങ്ങളെങ്ങും ചിന്തിയപോൽ കണ്ടു പൂക്ക-
ളിളംതളിർവാടിക്കണ്ടുമിമ്പമൊട്ടാർന്നാൻ.

39 ഈട്ടിയ ചന്ദനച്ചാറു വറട്ടുന്ന മട്ടിലുടൽ
വാട്ടും കാമതാപംകൊള്ളും മങ്കതൻ കൊങ്ക
'നാട്ടിനെ നീ കാത്തീടേണ'മെന്നാശിസ്സു ചൊല്ലിപ്പട-
വെട്ടിടുന്ന വീരനേകും പൊൽക്കുടമായീ.

40 കിലുകിലെക്കിലുങ്ങുന്ന കിങ്ങിണി നൂപുരങ്ങളും
ചിലമ്പുന്ന മേഖലയുമഴിച്ചു മാററി
ചലാപാംഗിതൻ കാമുകസവിധത്തിൽ പോകാനുന്നീ
നിലാവിനെയ്ക്കുപിച്ചേററം തുറിച്ചുനോക്കീ. 302

37 പൊലിന്തവാൺ മുകത്തിനാൻ പൊങ്കി ത്തന്നൈയും
മലിന്തപേ രുവകൈയൻ മാററുവേന്തരൈ
നലിന്തവാ ളുഴവനോർ നങ്കൈ കൊങ്കൈപോയ്
മെലിന്തവാ നോക്കിത്തൻ പുയങ്കൾ വീക്കിനാൻ

38 ഏയ്‌ന്തപേ രെഴിലിനാ നൊരുവ നെയ്തിനൻ
വേയ്‌ന്തപോ ലെങ്കണു മനങ്കൻ വെങ്കണൈ
പായ്‌ന്തപൂം പള്ളിയിറ് പട്ടത്ത പല്ലവം
തീയ്‌ന്തന നോക്കിനൻ റികൈക്കും ചിന്തൈയാൻ

39 ഊട്ടിയ ചാന്തുവെ ന്തുലറും വെമ്മൈയാൻ
നാട്ടിനൈ യളിത്തിനീ യെൻറു നല്ലവർ
ആട്ടു നീർ ക്കലശമേ യെന്ന ലാനവോർ
വാട്ടൊഴിൻ മൈന്തറ്കോർ മങ്കൈ കൊങ്കൈയേ.

40 പയിരുറു കിൺകിണി പരന്ത മേകലൈ
വയിര വാൻ പൂണവൈ വാങ്കി നീക്കിനാൾ
ഉയിരുറു തലൈവൻപാർ പോക വുന്നിനാൽ
ചെയിരുറു തിങ്കളൈ ത്തീയ നോക്കിനാൾ.

41 കരിമ്പു വില്ലെട്ടക്കാത്ത കാമനായ കാമുകൻെറ-
യിരുമ്പുതോളൊരുകുയിൽമൊഴിയാളപ്പോൾ
അരിംപുള്ള മലർമാല കെണ്ടേ കെട്ടി, യനക്കുവാൻ
തരിമ്പുമാകാതെ, യതിൻ കരുത്തു കണ്ടോ?

42 നീലവേണിയൊരുത്തിതൻ മനസ്സിലെ മാല്യരസ്സാൻ
ചാലേ മാരൻ ചിത്രം നോക്കി, ത്തോഴിയെ നോക്കി
ശീലമേവമുള്ളറിഞ്ഞ തോഴിയാളോ തേൻകിനിയും
മാലചൂട്ടം നായകൻെറ നിലയും നോക്കി.

43 വിരഞ്ഞോടിപ്പോയാളൊരു കുരംഗാക്ഷി ക്രൂരമ്പുകൾ
കരത്തിൽ വിലസും നിജകാന്തനെ നോക്കി
ഇരവാണോ മാരനാണോ മധുവാണോ കാമിനിയെ
വിരവിലിത്തരത്തിലങ്ങയച്ചതാരോ!

44 പരിപുഷ്ടപ്രണയത്തിൽപ്പരാജിതയായിപ്പോയ
പരപുഷ്ടഭാഷിണിതൻ പരുഷോക്തികൾ
പളുങ്കൊളിക്കണ്ണീർതൂകിച്ചിരിക്കവേ കാന്ത 'നെന്തു
പറക നിനക്കുപററി' യെന്നു ഹസിച്ചാൻ! 318

41 ഏലുമി വ്വൈമെയ്യെ യെന്നൻ റുന്നതും
ആലൈമെൻ കരുംപിലാ വൊരുവർ കാങൊരു
ചോലൈമെൻ കയിലനാൾ ചുററി വീക്കിയ
മാലൈയെ നിമിർന്തില വയിര ത്തോൾകളേ.

42 ചോർകുഴ ലൊരുത്തിതൻ വരുത്തം ചൊല്ലുവാൻ
മാരനൈ നോക്കിയോർ മാതൈ നോക്കിനാൾ
കാരികൈ യാളവൾ കരുത്തൈ നോക്കിയോർ
വേരിയ ന്തെരിയലാൻ വീട്ടു നോക്കിനാൾ

43 ചിനംകെഴ വേറ്കൈയോർ ചെമ്മല് പാലൊരു
കനം കുഴൈ മയിലനാൾ കടിതു പോയിനാൾ
മനംകുഴൈ നറവമോ മാലൈ താൻകൊലോ
അനംകനോ യാർകൊലോ വഴൈത്ത തൂതരേ

44 തൊകുതരു കാതർകു ത്തോററ ചീററതോർ
വകിർമതി നെററിയാൾ മഴൈക്ക ണാലിവന്തു
ഉലകുതല്യ മുററതെ നെൻറു കൊററവൻ
നകുതല്യ നക്കന ണാണു നീങ്കിനാൾ.

45 എത്രയും കൃശത മദ്ധ്യത്തിന്നുള്ളോരു തരുണിതൻ
കൈത്തലത്തെ വേർപെട്ടത്തിപ്പൂച്ചും വേളയിൽ
ചിത്രതരമത്തൊഴിലു കണ്ടു കണവനുമാറിൽ
ശസ്ത്രമേററപോലെ തോന്നിത്തരിച്ചുപോയി!

46 തന്വംഗിയാളൊരുവൾ തൻതോഴിയെത്തലോടിക്കൊണ്ടു
തന്നനുകനോട്ടു ദൂതു പോകെന്നു ചൊല്ലാൻ
ഉന്നി നില്ക്കേ നാണം വന്നു നീണ്ടു നീണ്ട രാവെല്ലാമേ
തന്നെത്താനേ വാണു കേണാൾ മനമുരുകി.

47 അനുരാഗവതിയൊരു മതിമുഖി, പരാങ്ഗനാ-
പരാങ്മുഖപതിതൻെറ കുചേഷ്ടിതങ്ങൾ
പരിമളമിളകും പൂഞ്ചായലുള്ള സഖിയോടു
പറയണമെന്നു നണ്ണിപ്പറഞ്ഞിടാതെ
പരവശയായിപ്പിന്നെപ്പലപല വാർത്ത വേറേ
പറഞ്ഞവളിംഗിതത്തെ മറച്ചുകൊണ്ടാൾ.

48 ഒരൊററളവിയന്നതാണയിരുമുള്ളവുമുള്ളിൽ
പെരുത്തിട്ടും രാഗവായ്പുമഭിന്നം തന്നെ 334

45 പൊയ്ത്തലൈ മരുങ്കുലാ ളൊരുത്തി പുല്ലിയ
കൈത്തല നീക്കിനാൾ കരുത്തി നീക്കലൾ
ചിത്തിരം പോൻറവ ച്ചെയലൊർ തോൻറർകു
ച്ചിത്തിരം മാർപിടൈ തൈത്തത തൊത്തതേ

46 മെല്ലിയ ലൊരുത്തി താൻ വിരുമ്പും ചേടിയൈ
പ്പുല്ലിയ കൈയിനാൾ പോതി തൂതെന
ച്ചൊല്ലുവാ ന്തുമുറ നാണിർ ചൊല്ലലൾ
എല്ലൈയില് പൊഴുതെലാ മിരുന്തു വിമ്മിനാൾ.

47 ഊറുപേ രൻപിനാ ളൊരുത്തി തന്നുയിർ
മാറിലാ ക്കാതലൻ ചെയലൈ മററൊരു
നാറുപൂം കോതൈപാ നവില നണ്ണുവാൾ
വേറു വേ റുളചില മൊഴിവി ളംപിനാൾ.

48 കരുതൊരു തൻമൈയ തുയിരു മൊൻറു തം
അരുത്തിയു മത്തുണൈ യായ നീരിനാർ

ഒരുത്തിയുമൊരുവനുമൊരുപോലായുടലിനും
പൊരുത്തമെന്നുരസ്സുമാറുറച്ചു പുൽകീ.

49 മററൊരുത്തി മാരോപമൻ നേരേ‌ വന്നു നിന്ന നേരം
തെററന്നവൾ മനമാഞ്ഞു മുൻചെന്നെന്നാലും
തെററന്നവൻ ചെയ്കയാലോ ചുമ്മാ തല താഴ്ത്തി
നിന്നാൾ
കററക്കുഴലാളാമവൾ; ഭയന്നു കാന്തൻ!

50 പ്രണയകലഹം കൊണ്ടു മനം വാട്ടും നാരിക്കുതൻ
കണവനെ കാത്തുകാത്തു കരളുരുകെ
തനിയേ താൻ തോഴി വന്നാൾ, തായ പോലെയെന്തോ
ചൊന്നാ;
ളിനിയ തെന്നലും രാവുമെന്നപോലായാൾ!

51 ആക്കമാന്ന രാഗത്തോട്ടമന്തിനേരം വിധിയാഞ്ഞു
താക്കിയതാം മട്ടിലാന്നാളൊരുത്തിയപ്പോൾ
നോക്കി നിന്നാൾ ചുമ്മാതൊന്നും ചൊല്ലുവതു
കേൾക്കാതങ്ങു
പോക്കിയവൾ ദൂതിയേയുമുണർവിനേയും. 3.8

ഒരുത്തിയു മൊരുവനു മുടലു മൊൻറെന
പ്പൊരുത്തിന രിവരെന പ്പുല്ലി നാരോ

49 വെതിർ പൊരു തോളിനാ ളൊരുത്തി വേന്തൻവന്തു
എതിർതലും തന്മന മെഴുന്തു മുൻചെല
മതിമുകം കുമെന വണങ്കി നാളതു
പുതുമൈയാ തലിനവർ കച്ചം പൂത്തതേ.

50 തുനിവരു നലത്തൊടു ചോർകി ൻറാളൊരു
കനി വരു നുതലിക്കു ക്കൊഴുന നിൻറിയേ
തനിവരു തോഴിയും തായൈ യൊത്തനൾ
ഇനിയ പൂന്തെൻറലു മിരവു മെന്നവേ.

51 ആക്കിയ കാതലാ ളൊരുത്തി യന്തിയില്
താക്കിയ ദൈവമു ണ്ടെന്നും തന്മൈയൾ
നോക്കിന ണിൻറന ണവൻറ തോർകിലൾ
പോക്കിന തുതിനോ ടുണർവും പോക്കിനാൾ.

52 മറക്കാതെ കാന്താഗമം കാത്തിരിപ്പോളൊരു നാരി
പിറപ്പിറപ്പുകൾക്കൊത്തു മനം മാറുവോൾ
പുറത്തു വന്നൊന്നു നോക്കുമകം പൂകും മഴക്കാറി-
ന്നിടയ്ക്കു വന്നെത്തിനോക്കും തുമിന്നൽ പോലെ.

53 കൊങ്കകളിലനംഗാസ്ത്രമേററു പുൺപെട്ടൊരുത്തി തൻ
പൊൻകാപ്പണിക്കരം മാറിലണച്ചു കേണാൾ
തൻകളിത്തോഴിയോടോതി ദൂതിയാവാനിടയ്ക്കവൾ
പൊൻകതിർ പുഞ്ചിരി തൂകി വണങ്ങിനിന്നാൾ.

54 ആർത്തിയും തനിക്കുററതാമവസ്ഥയും മററുള്ളോരെ-
പ്പേർത്തറിയിപ്പതുമോർത്താൽ കുറവല്ലയോ?
വേർത്താളൊട്ടു ചിത്തം വാടിത്തളർന്നു ചാഞ്ഞിതു തൻപൂ-
മെത്ത തന്നിൽ തോഴിയെയും നോക്കീ സാകൂതം.

55 കൊങ്കത്തടമെഴുന്നതാം പെൺകൊടിമാരിലുമേററം
മുമ്മടങ്ങവിടവിടെക്കളിച്ചു കാമൻ
മങ്കമാർ തൻമനം തന്നിൽ കള്ളനവൻ നുഴഞ്ഞേറി-
ത്തങ്കും മധു കുടിച്ചെന്നു നിനപ്പു ഞാനും.

374

52 മറപ്പിലള് കൊഴുനനൈ വരവു നോക്കുവാൾ
പിറപ്പിനൊ ടിറപ്പെന പ്പെയരും ചിന്തൈയാൾ
തുറപ്പരു മുകിലിടൈ ത്തോൻറും മിന്നെന-
പ്പുറപ്പെട്ടും പുകുമൊരു പൂത്ത കൊമ്പനാൾ.

53 എഴുതരും കൊങ്കൈമേ ലനങ്ക നെയ്തവം പു
ഉഴുതവെം പുൺകളില് വളൈക്കൈ യൊററിനാൾ
അഴുതനൾ ചിരിത്തന ളററം ചൊല്ലിനാൾ
തൊഴുതന ളൊരുത്തിയൈ ത്തൂതു വേണ്ടിയേ

54 ആർത്തിയു മുററതു മറിഞർ ക്കററം താൻ
വാർത്തൈയി നുണർത്തുതല് മാശൻ റോവെനാ
വേർത്തനൾ വെതുമ്പിനൾ മെലിന്തു ചായ്ന്തനൾ
പാർത്തന ളൊരുത്തിതൻ പാങ്ക നാളൈയേ.

55 തനംകളി നിളൈയവർ തമ്മിൻ മുമ്മടി
കനം കന മിടൈയിട ക്കളിക്കും കൾവനായ്
മനംകളി നുഴൈന്തവർ മാന്തു തേറലൈ
അനംകന മരുന്തിനാ നാതല് വേണ്ടുമാല്

56 മണമാർന്ന മലർമാല ചൂടിട്ടുന്ന യുവജനം
പുണരുവാനുറേറാരേണമിഴിമാർ ചാർത്തും
അണിയാടയെറിഞ്ഞതിവിശാലനിതംബബിംബ-
മണിയും മണിമേഖല വെറുത്തെറിഞ്ഞാർ
അതുമിതും പുലമ്പിട്ടുന്നവരെ മാററിട്ടമാരു-
മതിനിഗ്ഗുഢമാം ചെയ്തി തുടരുന്നവർ.

57 പൊന്നണികളാടയെന്നീപ്പുറവണി ദൂരെ നീക്കി-
യെന്നതിലെന്തുണ്ടു ചൊല്ലാൻ പുതുമ പാർത്താൽ?
തന്നുള്ളിലെ നാണം പോലും പോക്കിയവളെല്ലാം വിട്ട
സന്ന്യാസിപോൽ; കാമത്തിങ്കൽ തന്മ നിൽക്കുമോ?

58 മദനനു സമാനനാമൊരു യുവകാമുകനും
മലർമാതിനൊത്ത മനോമോഹിനിയാളും
മലർമെത്തപ്പോരിൽപ്പരം മത്സരിച്ചാരിരുവരും
മടങ്ങാതെ നിന്നാരൊപ്പം ജയിക്കാതെയും.
ഇരുവക്കുമൊന്നുതന്നെയുടലുമുണർവ്വുംമെങ്കി-
ലിരുവരും ജയിക്കയില്ലൊരുവരെയും.

59 ഉയിർക്കൊള്ളകൊള്ളും വാളിൻമുനക്കണ്ണാളൊരുത്തിതൻ
മുരുകതുല്യനാം കാന്തൻ തന്നുടെമാറിൽ 392

56 നറൈകമ ഴലങ്കൻ മാലൈ നളിർ നറുംകഞ്ചി മൈന്തർ
തുറൈയറി കലവി ച്ചെവി ത്തോകൈയർ തുയ്ത്തുവീശി
നിറൈയക ലല്കല് പുല്കം കലൈ പഴി ത്തകല നീത്താർ
അറൈപറൈ യനൈയ നീരാ രരുമറൈ ക്കാവ രോതാൻ.

57 പൊന്നരും കലനും തുശം പുറത്തുള തുറത്തല് വമ്പോ
നന്നുത ലൊരുത്തി തൻപാ ലകത്തുള്ള നാണു നീത്താൾ
ഉന്നരും തുരവു പൂണ്ട വുരനുടൈ യൊരുവനേപോല്
തന്നൈയും തുറക്കം തന്മൈ കാമത്തേ തങ്കി ററൻേറ.

58 പൊരു വറ മതനൻ പോല്വാ നൊരുവനും പൂവിൻ മേലൈ-
ത്തിരുവിനു ക്കുവമൈ ചാല്വാളൊരുത്തിയും നേരൈക്കെ പ്പോരില്
ഒരുവരു ക്കൊരുവർ തോലാ രൊത്തന രുയിരു മൊൻറേ
ഇരുവര തുണർവ്വു മൊൻറേ യെൻറപോ തിയാവർ വെല്വാർ.

59 കൊളൈള്ളപ്പോർ വാട്ക ണ്ണാളും കൊരുത്തിയോർ കുമരനന്നാൻ
വള്ളററാ രങ്കലം തന്നൈ മലർക്കൈയാർ പുതൈപ്പ നോക്കി

പരിമൃദുകാൽത്താർ കൊണ്ടു മർദ്ദിക്കവേ കാന്തൻ മലർ-
ക്കരതലംകൊണ്ടു പൊത്തിപ്പിടിച്ചു കണ്ടാൾ
"ഉയിരൊത്തോളൊരുവൾ നിൻഹൃദയത്തിലുണ്ടാമവൾ
ക്കുദുഃഖമുണ്ടാമെന്നല്ലീ കരുതീ കള്ളൻ!"
പരിഭവമോടുമവളിതുവിധമോതിപ്പാര-
മെരിതീയു കണ്ണിൽക്കാട്ടിക്കലഹം പൂണ്ടാൾ.

60 പാലഞ്ചിട്ടും വാക്കും നല്ല തൊണ്ടിപ്പഴച്ചുണ്ടും കൂർത്ത
വേലഞ്ചിട്ടും നോക്കുമുള്ള മെല്ലിടയാളെ
വേലാതിഗപ്രേമമോടെ വദാന്യനാമൊരുവീരൻ
മേലേ വാഴും രംഭയായിക്കണ്ടു രസിച്ചാൻ.

61 മയിൽത്തഴപ്പീലിച്ചായലെഴുമൊരു മനോജ്ഞാംഗി
മണവാളൻ പൊയ്യുരച്ചതറിഞ്ഞു ചീറി
മദനലീലയിലവൾ ചിനമാകെയഴിയവേ
മനസ്സിലൊളിഞ്ഞ രാഗം ജയിച്ചുയർന്നു.

62 കൊല ചെയ്യുമെന്നു ചൊല്ലും കൊടിയ നോക്കുള്ളോരൊരു
ചലാപാംഗി കണവനെ മുറുകെപ്പുൽകി
മല പോലാമവൻ മാറു തുളച്ചുവോ തന്നുടയ
മുലകളെന്നവൾ തപ്പിയവൻ മുതുകിൽ! 410

ഉള്ളത്താ രുയിരൻ നാണമേ ലുതെപട്ട മെൻറു നീർനും
കള്ളത്താർ പുയൈത്തീ രെന്നാ മുഖന്നെയിർ കനൻറു മിക്കാൾ.

60 പാലുള പവള ച്ചെവ്വായ് പ്പണൈമുലൈ നികർത്ത മെൻേറാൾ
വേലുള നോക്കി നാളോർ മെല്ലിയല് വേലൈ യന്ന
മാലുള ചിന്തൈ യാനോർ മഴൈയുള തടക്കൈ യാർക്കു
മേലുള വരമ്പൈ മാത രെൻപതോർ വിരുപ്പൈ യീന്താൾ

61 പുനത്തുറൈ മയിലനാൾ കൊഴുനൻ പൊയ്യുരൈ
നിനൈത്തനൾ ചീറുവാ ളൊരുത്തി നീടിയ
ചിനത്തൊടു കാതല്കൾ ചെയ്ത പോരിടൈ
മനത്തുറൈ കാതലേ വാകൈ കൊണ്ടതേ

62 കൊലൈയുരു വമൈത്തന ക്കൊടിയ നാട്ടത്താർ
കലൈയുരു വല്കലാൾ കണവർ പുല്കുവാൾ
ചിലൈയുരു വഴിതര ച്ചെറിന്ത മാർപിററൻ
മുലൈയുരു വിനവെന മുതുകൈ നോക്കിനാൾ.

63 കുങ്കുമമുതിർന്നു പിന്നെക്കുന്തലുമഴിഞ്ഞുവീണു
ചങ്കുവള കിലുങ്ങിയാ മേഖല ചാഞ്ഞൂ
തങ്കച്ചിലമ്പൊലിയാർന്നൂ പൂരുഷന്മാരിതുവിധം
മങ്കമാരു നൽകും നവരീതി രസിച്ചൂ!

64 മഞ്ഞാകവേ ഖരകിരണാവലി തുരത്തും പോലെ
മഞ്ജുകേകിയാനയാൾതൻ പെരുത്ത കാമം
സഞ്ജാതമാം കോപമാററിപ്പതറിയ മനത്തോടേ
സവ്യാജമുറങ്ങിപ്പിന്നെ വെളിവായ് തന്നെ.
തന്നരികിൽ ശയിക്കുന്ന കണവനെക്കിനാവിൽത്താ-
നെന്നപോലെ ഗാഢഗാഢം പുണർന്നുകൊണ്ടാൾ.

65 വട്ടമുഖവടിവൊത്ത കുട്ടിക്കുരംഗാക്ഷി തക്കം
കിട്ടിയപ്പോൾ കെട്ടിയാഞ്ഞു പുൽകീ കാന്തനെ
വീട്ടിലവരിരവിന്നറുതി വന്നതറിഞ്ഞതി-
ല്ലൊട്ടിപ്പോയിതവരുടെയുടലുരണ്ടും.

66 മദഗജസമവീരയുവജനങ്ങൾക്കും നീല-
നിബരീസകബരികളായുള്ളവൾക്കും 426

63 കുങ്കുമ മുതിർന്തന കോതൈ ചോർന്തന
ചങ്കിന മുരൻറന കലൈയും ചായ്ന്തന
പൊങ്കിന ചിലമ്പുകൾ പൂശ ലിട്ടന
മങ്കൈയ രിളനല മൈന്ത രുണ്ണവേ.

64 തുനിയുറു പുലവിയൈ ക്കാതല് ചൂഴ്ചുടർ
പനിയെന ത്തുടൈത്തലും പഴൈയക്കും ചിന്തൈയാൾ
പുനൈയിഴൈ യൊരുമയില് പൊയ്യു റങ്കുവാൾ
കനവെന നലത്തിനാർ കണവർ പുല്ലിനാൾ

65 വട്ടവാൺ മുകത്തൊരു മയില്ലു മന്നനും
കിട്ടിയ പോതുടല് കിടൈക്ക പ്പുല്ലിനാർ
വിട്ടിലർ കങ്കുലിൻ വിടവു കണ്ടിലർ
ഒട്ടിയ വുടല് പിരി പ്പുണർകി ലാമൈയാല്

66 അരുങ്കളി മാല്കളി റനൈയ വീരർക്കും
കരും കുഴൻ മകളിർക്കും കലവി പ്പൂശലാല്

മദനസമരമേററ മൂലമന്നു രജനി പീ-
വരസ്തനീമദ്ധ്യം പോലെ കൃശതയാൻ.

67 പുണ്യകർമ്മം പൂർണ്ണമായിച്ചെയ്യാത്തോൎക്ക ലക്ഷ്മി പോലെ
വിണ്ണിൽനിന്നുമിന്ദുമെല്ലെയകന്നുപോയി
പുണ്ഡരീകനേത്രൻമാറിൽ കൗസ്തുഭംപോൽ, കരിനീല-
വർണ്ണമാന്ന കടലിൽ നിന്നുയർന്നു സൂര്യൻ. 432

നെരുങ്കിയ വനമുലൈ ത്തുമക്കു നേർകലാ
മരുങ്കുല്പോ റേറയ്ന്തതം മാലൈ ക്കങ്കുലേ.

67 കടൈ യുറ നന്നെറി കാൺകി ലാതവർകൾ
ഇടൈയുറു തിരുവെന വിന്തു നന്തിനാൻ
പടർതിരൈ ക്കരും കടർ വരമൻ മാർപിടൈ-
ച്ചുടർ മണി ക്കരചെന വിരവി തോൻറിനാൻ.

എതിരേല്പ്

1 പൊങ്ങും കൊററക്കുട ചെങ്കോൽകൊണ്ടു ധമ്മനീതികൾക്കു
ഭംഗം വന്നീടാതെ ധര കാക്കും മന്നൻെറ
തുംഗമതംഗജകടമദനീർച്ചാല്യകൾ വന്നു
തിങ്ങും പടക്കടലെത്തീ ഗംഗാതീരത്തിൽ.

2 അപ്പൊഴുതപ്പട തെളിനീരു കുടിക്കയാൽ ഗംഗ-
യൊപ്പം കാട്ടീ പാതാളവും മണൽപ്പരപ്പും
എപ്പൊഴും സുലഭശുദ്ധജലപാനം ചെയ്തീട്ടന്നൊ-
രുപ്പുകടലിന്നാദ്യമുദിച്ചു ദാഹം!

3 അങ്ങുനിന്നെഴുന്നള്ളിപ്പോയ് പരന്ന വയൽപ്പാടങ്ങൾ
തങ്ങും മിഥിലാനഗരസമീപം മന്നൻ
തുംഗതുരംഗമസേനാസംഗതനായ് കാരുണ്യാർദ്ര-
മംഗലഹൃത്താം ജനകൻ കഥയറിഞ്ഞു! 12

എതിർകൊള് പടലം

1 അടാനെറി യരൈതല് ചെല്ലാ വരുമറൈ യറൈന്ത നീതി
വിടാനെറി പ്പുലമൈ ച്ചെങ്കാല് വെൺകുടൈ വേന്തർ വേന്തൻ
പടാമുക മലൈയി റേറാൻറും പരുവമൊത്തരുവി പല്കും
കടാ നിറൈ യാറു പായും കടലൊട്ടും കങ്കൈ ചേർന്താൻ

2 കപ്പുടൈ നാവി നാകരുലകമും കണ്ണിറേറാൻറ
ത്തപ്പുടൈ മണലിററാക്കീ ക്കങ്കൈനീർ ചുരുക്കിക്കാട്ടു
അപ്പുടൈ യനീക വേലൈ യകൻപുനൻ മുകന്തുമാനി
ഉപ്പുടൈ ക്കടലു ണ്ണെണ്ണീരുണ്ണൈശ യുററതൻറേ.

3 ആണ്ടു നിൻെറഴുന്തു പോകിയകൻ പണ്ണൈ മിതിലൈയെന്നും
ഈണ്ടുനീർ നകരിൻ പാങ്കരിരുനില ക്കിഴവനെയ്ത
ത്താണ്ടുമാ പുരവിത്താനൈത്തണ്ണളിച്ച നകനെന്നും
തുണ്ടരു വയിരത്തോളാൻ ചെയ്തതു ചൊല്ലലുററാം.

4 വന്നൂ സാർവഭൗമനെന്നു കേട്ടന്നതാനന്ദം പൂണ്ടു
വന്നാനങ്ങു ജനകൻ തൻ പടകളോടെ
ഇന്ദു ചെന്നു രവിയോടു ചേരുംപോലെ തോന്നുംവിധം
ഇന്ദ്രതുല്യൻതന്നെ മന്നനെതിരേററല്ലോ.

5 ഗംഗാജലപൂതരാജസൈനികസമുദ്രം തന്നിൽ
പങ്കജമങ്കയെപ്പെററ പാലാഴിതന്നെ
അങ്ങു വന്നു ചേരും പോലെ മൈഥിലൻെറ നാഗരിക-
സൈന്യമാകും സാഗരവും ലയിച്ചുപോയി!

6 അലകടലേഴുമുള്ളിലലസും മകരമത്സ്യ-
കുലത്തോടെ ചതുരംഗപ്പടയായ് മാറി
ഉലകെല്ലാം പരന്നതുപോലെ മിന്നീ ദിനകര-
കുലഹീരനരവരൻ തന്നനീകിനി.

7 തൊങ്കലാന്ന വെൺകുടയും മയിൽത്തഴയിട ചേന്നി-
ട്ടെങ്ങും വിണ്ണു മറച്ചിനൻ മറഞ്ഞുനില്ക്കേ
തങ്ങിയിരുളപ്പോൾ സേന വെളുപ്പും ചുവപ്പുമാന്ന
പങ്കജങ്ങളുള്ള നല്ല പൊയ്കയായ് മിന്നി. 28

4 വന്തന നരചനെന്ന മതത്തെഴുമുവകൈ പൊങ്ക
ക്കന്തട്ടും കളിറും തേരും കലിനമാക്കടലും ചൂഴ-
ച്ചന്തിര നിരവിതന്നൈ ച്ചാർവതോർ തന്മൈ തോൻറ
ഇന്തിര തിരുവൻറന്നൈ യെതിർകൊള്വാനെഴുന്തു വന്താർ.

5 കങ്കൈനീർ നാടൻ ചേനൈ മററുള കടല്കളെല്ലാം
ചങ്കിന മാർപ്പ വന്തു ചാർവന പോലച്ചാര-
പ്പങ്കയത്തണങ്കൈത്തന്ത പാർക്കടലെതിർവതേപോല്
മങ്കൈയൈപ്പയന്ത മന്നൻ ചേനൈവന്തെതിർന്തതൻറേ

6 ഇലൈകലാവയിലിനാനനികമേ ഴെനവുലായ്
നിലൈകലാ മകരനീർ നെടിയ മാകടലെലാം
അലകിൻമാ കളിറുതേർ പുരവിയാളെനവിരായ്
ഉലകെലാനിമിർവതേ പൊരുവുമോരുവമൈയേ.

7 തൊങ്കല് വെൺകുടൈ തൊകൈപ്പിച്ച മൂട്പടവിരായ്
എങ്കും വിൺപുതൈതരപ്പകൻ മറൈന്തിരുളെഴ-
പ്പങ്കയഞ്ചെയ്യവും വെളിയവും പലപട-
ത്തങ്കു താമരൈയുടൈ ത്താനമേ പോലുമേ.

8 കൊടിയിലോ കുടയിലോ കുലപരമ്പരയിലോ
കടൽപോലാം പടയിലോ മുടിയിലാമോ
മടിയില്ലാതരചാളും മുടിമന്നൻ മാർവിൽത്താനോ
കുടികൊൾവൂ മലർമാതെന്നറിഞ്ഞതില്ല!

9 കച്ചയണിക്കൊങ്കമാരിൻ കുന്തലിൽക്കുമിയും വണ്ടി-
ന്നൊച്ചയായി മാറി സപ്തസ്വരസംഗീതം
ഉച്ചണ്ഡാബ്ധിഗർജ്ജനമായ് തേരൊലികൾ, വാനത്തിടി-
യൊച്ചയായി ഗജവീരഗർജ്ജനനാദം.

10 ചൂഴും കടലെല്ലാമപ്പോൾ മേടാക്കിയ പൊടി പൊങ്ങി-
യേഴപാരിൽത്തങ്ങിയെന്നു ചൊല്വതല്പമാം.
ആഴിപ്പെണ്ണിൻകാന്തൻ ലോകമന്നളക്കെത്തുക്കാൽ വഴി
ന്നൂഴമാറപ്പൊടി ചെന്നങ്ങപ്പുറം പററി.

11 ഉന്നതമാം കുടയെല്ലാം ഞെരുക്കി വാനത്തെ മൂടി
നിന്ന നിഴൽ തരുമിരുൾ തുരത്താം വെക്കം
പൊന്നണിഞ്ഞോരണിയുന്ന രത്നജാലം പൊഴിക്കുന്നു
മിന്നൽ മഴവില്ലും വെയിൽ നിലാവൊളിയും.   44

8 കൊടിയുള്ളോതനി ക്കുടൈയുള്ളാളോകുല–
പ്പടിയുള്ളാളോകട റ്പടൈ യുള്ളാളോ പകർ
മടിയിലാ വാശിനാൻ മാർപുള്ളാളോ വളർ
മുടിയുള്ളാ ളൊതെരിന്തുണർകിലാ മുളരിയാൾ.

9 വാർമുക ങെഴുവു കൊങ്കൈ യർ കരുങ്കുഴലിൻവണ്ടു
ഏർമുഴങ്കരവ മേഴിശൈ മുഴങ്കരവമേ
തേർമുഴങ്കരവം വെണ്ടിരൈ മുഴകരവമേ
കാർമുഴങ്കരവം വെങ്കരി മുഴങ്കരവമേ.

10 ചൂഴുമാ കടല്കളുന്തിടർ പടത്തുകട വഴ്ന്തു
ഏഴുപാരകമു മുററുള തെനറ്കെളി തരോ
ആഴിയാന്റലകളന്തൻറു താള് ചെൻറവ–
പ്പൂഴൈയൂടേ പൊടിത്തപ്പുറം പോയതേ.

11 മന്നൊട്ടും കുടൈ മിടൈന്തടൈയവാൻ മറൈതര–
ത്തുന്നിട്ടും നിഴല് വഴകിരുട്ടരപ്പെളിതരോ
പൊന്നിട്ടും പു ലിയിട്ടും പുനൈ മണിക്കലനെലാം
മിന്നിട്ടും വില്ലിട്ടും വെയിലിട്ടുന്നിലവിട്ടും.

12 ആവിലേതരനാം ദശരഥനൃപൻ വന്നിടവേ-
യാവില്ലാളി ജനകൻ വന്നെതിരേല്ക്കവേ
ആ വഴിയിൽ തൂവീ നറുമണമുള്ള ചൂർണ്ണം, മധു-
താവും പരാഗവും പിന്നെപ്പൊൻതരികളും.

13 നറുമണം പൊന്തും തേനും മൃഗമദം കുങ്കുമച്ചാ-
റകിൽച്ചേറും ചന്ദനത്തിൻകുഴമ്പുമേവം
മദഗജം പൊഴിക്കുന്ന ദാനാരുവി ചേർന്നു മുററും
വഴിയെല്ലാമെങ്ങും ചേറായ് നിറഞ്ഞുനിന്നു.

14 പൂവണിച്ചായലാൾ കുലമണിഞ്ഞുള്ള പൊന്മാലകൾ
പാവുമൊളിചേർന്ന ജയക്കൊടിനിരയും
മേൽവിതാനങ്ങളും പിന്നെ വെൺകൊററക്കുടതഴക-
ളേവം നല്കും തണൽമാത്രം തണലായ് നിന്നു.

15 അതുലിത ഭുജബലശാലി ദശരഥനൃപ-
ഭടജനാവലിതന്നിൽ ജനകസൈന്യം
അണയവേ പൊന്തിയുള്ളോരാരവമംബുധിതന്നി-
ലപഗ വന്നണഞ്ഞിട്ടൊലിയായ്ത്തോന്നി. 60

12 താവിൻമന്നവർ പിരാൻ വരമുരട്ചനകനാം
ഏവരും ചിലൈയിനാ നെതിർ വരുന്നേറിയെലാം
തൂവുതൺ ചുണ്ണമും കനകൻണ്ടുളിയും
പൂവിൻമെൻറാതുകം പൊടിയുമേ പൊടിയെലാം.

13 നറുവിരൈത്തേന നാനമുനറുങ്കുങ്കമ-
ച്ചെറിയകിറേറയ്വൈയും മാൻമതത്തേക്കരും
വെറിയുടൈക്കലവൈയും വിരവു ചേററമിക
ചെറി മതക്കലുഴിപായ് ചേറുമേ ചേറെലാം

14 മൻറല കോതൈയാർ മണിയിനും പൊന്നിനും
ചെൻറുവന്തുലവു മച്ചിതൈ വിലാനിഴലിനേർ
വെൻറനിൺ കൊടിയൊടുന്നെടുവിതാനമും വിരായ്
നിൻറ വെൺകുടൈ കളിന്നിഴല്കാള നിഴലെലാം.

15 മാറിലാ മതുകൈയാൻ വരു പൊരുന്താനൈമേല്
ഊറുപേരുവകൈയാ നനികം വന്തുററപോതു
ഈറിലോതൈയിനോട്ടം മെറിതിരൈപ്പരവൈമേല്
ആറു പായ്കിൻറതോരമലൈ പോലാനതേ

16 ദന്തിവരസേനായുതൻ ജനകനും സർവ്വജന-
സന്തതിക്കും താതൻ ദശരഥനു മുൻപിൽ
ചിന്തനസമമാം നിജരഥമതിലേറി പ്രേമ-
മുന്തിക്കൊണ്ടു വന്നാപോലെയങ്ങെത്തിവേഗം.

17 വന്ന ജനകനോ തേരിൽ നിന്നിറങ്ങിത്തന്നനീകം
പിന്നിൽ നില്ക്കെ മുന്നോട്ടങ്ങു നടന്നു ചെന്നാൻ
എന്നനേരം ദശരഥൻ കരം നീട്ടിത്തേരിലേറു-
കെന്നു ചൊൽകെക്കൂടെയേറിയിരുന്നു മന്നൻ.
ഉന്നതാനന്ദത്താൽ മുഖമുന്നിദ്രമായ് ദശരഥ-
നുള്ളഴിഞ്ഞു തഴുകിനാൻ മിഥിലേശനെ.

18 പുലി വന്നു മുന്നിൽനിന്ന സിംഹമെന്നപോലെ മുററു-
മുലകത്തിനുയിരാകും കോസലനാഥൻ
മുറമുറയായിക്കേട്ടാൻ കുശലങ്ങൾ പിന്നെ മുന്നേ
പുറപ്പെട്ടുകെന്നു ചൊന്നാൻ ജനകനോടായ്.

19 ഇരുവരുമേവമൊത്തു മിഥിലയ്ക്കെഴുന്നെള്ളവേ
പുരരിപുചാപഭംഗകരനാം ദേവൻ
അരിയൊരാനഗരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, വേഗം
പരിവാരപൂർവ്വമുപചരിക്കുവാനായ്.   78

16 കന്തൈയേ പൊരുകരി ച്ചനകനും കാതലോട്ടു
ഉന്തവോ തരിയതോർ തന്മൈയോ ട്ടുലകുളോർ
തന്തൈയേ യനൈയവത്തകവിനാൻ മുൻപുതൻ
ചിന്തൈയേ പൊരുനെട്ടും തേരിൻ വന്തെയ്തിനാൻ

17 എയ്തവന്തിരു നെട്ടും തേരിഴിന്തി നിയിതൻ
മൊയ്കൊടിൺ ചേനൈ പിന്നറ്ക മുൻചേറല്യം
കൈയിൻ വന്തേറെന ക്കടിതിൻ വന്തേറിനാൻ
ഐയനും മുകമലർന്തകമുറത്തഴുവിനാൻ

18 തഴുവിനിൻറവനിരുങ്കി ളൈ യൈയുന്തമരൈയും
വഴുവില് ചിന്തനൈയിനാൻ വരിശൈയിന്നളവളായ്
എഴുകമുത്തുറവെനാ വിനിതുവന്തെയ്തിനാൻ
ഉഴുവൈമുന്തരിയനാ നെവരിനും മുയരിനാൻ.

19 ഇന്നവറിരുവരും മിനിയവാ റേകവ-
ത്തുന്നുമാനകരിനിൻറെതിർവരത്തുന്നിനാൻ
തന്നൈയേ യനൈത വൻറഴലൈയേ യനൈയവൻ
പൊന്നിൻവാർ ചിലൈയിറ പ്പുയനിമിർത്തരുളിനാൻ

20 ഉമ്പരുമീലോകർ നാഗസങ്കുലവും നമിച്ചീട്ടും
തമ്പുരാനോ രഥിജനസമേതനായി
ചെമ്പൊന്നണിത്തേരിൽ വന്നു ചേർന്നു മിഥിലയിൽ
നിന്നു
തമ്പിയൊത്തു പിതാവിനെയെതിരേല്ക്കുവാൻ.

21 ജനകനെയെതിരേല്ക്കാൻ ജനിതസമ്മോദം പോകും
ജനൃശ്ശുരൻ തന്നുടയ പാർശ്വസേവക്കായ്
ജനകനരവരാജ്ഞ കൈക്കൊണ്ടെത്തും സേനതന്നിൽ
ഗജങ്ങളോ വാജികളോ കരിണികളോ
രഥരാജികളോ മുററിയുള്ളതെന്നതറിയുവാൻ
ഗണിതത്തിലില്ലാ സംഖ്യാസംജ്ഞകളൊന്നും!

22 മുന്നേ പിരിഞ്ഞതാം ജീവൻതന്നെ വീണ്ടുമണഞ്ഞപോൽ
ഇന്ദീവരലോചനനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
ചെന്നു നിജ്ജാതതൻ മുന്നിൽനിന്നു കഴൽകുപ്പുന്നേരം
മന്നവനോ മകനെത്തൻ മറോട്ടു ചേർത്താൻ.

23 മേരുവൊത്ത ശൈവചാപം ഭഞ്ജിച്ചോരു വീരൻ തന്റെ
ചാരുഭുജങ്ങളാം പെരും മലകളപ്പോൾ 94

20 തമ്പിയും താനുമത്താനൈ മന്നവനകര-
പ്പമ്പുതിൺ പുരവിയും പടൈഞരും പുടൈവര-
ച്ചെമ്പൊനിററ് പത്തുമണി ത്തേരിൻ വന്തെയ്തിനാൻ
ഉമ്പരുമ്മിന്മരും മുരകരും തൊഴവുളാൻ.

21 യാനൈയോ പിടികളോ ഇരതമോ വിവുളിയോ
ആനപേരൂറെയിലാ നിരൈവൈയാര റികുവാർ
താനൈയേർ ചനകനേ വലിനെട്ടും താതൈമുൻ
പോനപോരുഴുവർതം പുടൈ വരും പടൈയിനേ.

22 കാവിയും കുവളൈയും കടികൊള്കാ യാവുമൊത്തു
ഓവിയം ചവികെടപ്പൊലിവതോരുരുവൊടേ
തേവരും തൊഴുകഴററ് ചിറുവൻ മുൻപിരിവതോർ
ആവി വന്തെന്ന വന്തരചൻ മാടാണുകിനാർ

23 അനികം വന്തടി തൊഴ ക്കടിതുചെൻററ ശർകോൻ
ഇനിയപൈങ്കഴല് പണിന്തെഴ കല്വന്ത ഴുവിനാൻ

മനുകുലമണി ദീപമായ മന്നോർമന്നൻ തൻെറ
മഹാശൈലം പോലാം മാറിൽ മറഞ്ഞുപോയി.

24 തങ്കനിറമാർന്ന തമ്പി സൗമിത്രിയും താതപാദ-
പങ്കജത്തിൽത്താണുവീണു നമസ്കരിക്കെ
തങ്കരളഴിഞ്ഞു, മാറിൽത്തങ്ങിട്ടം മാലകൾഞെങ്ങി_
വിങ്ങുമാറു നരപതി തഴുകി നിന്നാൻ.

25 കററച്ചിടയോൻെറ വില്ലുകുലച്ചൊരു കുമാരകൻ
പെററ തായയേയും പിന്നെ മററുള്ളോരേയും
ഉററ ഭക്തിയോടെ കാല്ക്കൽ വീണു കൂപ്പിത്തൊഴുതപ്പോ-
ളിററുവീണിതെല്ലാവർക്കുമാനന്ദബാഷ്പം.

26 തന്നിലെന്നുമൻപെഴുന്ന ഭരതകുമാരൻ കാല്ക്കൽ
വന്നു വീഴ്കെ രാമഭദ്രൻ താതനെപ്പോലെ
കുന്നിക്കും സന്തോഷത്തോടെ പുൽകിനില്ക്കെ നനഞ്ഞു
പോയ്
പൊന്നണിഞ്ഞ തിരുമാറദ്ധീരചിത്തനും!. 108

മന്മെനും തകൈയൻ മാർപിടൈ മറൈന്തനമലൈ-
ത്തനിനെടും ചിമൈയിറത്തവഴ്തടങ്കിരികളൈ.

24 ഇളൈയ പൈങ്കരിശില് വന്തടിപണി തെഴുതലും
തളൈവരും തൊടൈയൻമാർ പുറവുറത്തഴുവിനാൽ
കളൈവരും തുയരറക്കനമെണ്ടിശൈയെലാം
വിളൈതരും പുകഴിനാ നെവരിനും മെയ്മ്മൈയാൻ

25 കറൈറ വാർ ചടൈയിനാൻ കൈക്കൊളുന്തനവിറ-
ക്കൊററനീള് പുയനിമിർത്തരുളുമക്കരിശില്പിൻ
പെററ തായരൈയുമപ്പെററിയിറൈറാഴുതെഴുന്തു
ഉററപോ തവർമന ത്തുവകൈയാരുരൈ ചെയ്വാർ

26 ഉന്നപേരൻപുമി ക്കൊഴുകിയൊത്തൊൺ കണ്ണീർ
പൊന്നതാളൈകടരത്തൊഴുതെഴും പരതനൈ
പൊന്നിൻമാർ പുറവണൈത്തുയിരുറപ്പുല്ലിനാൻ
തന്നൈയത്തായൈ മുൻറഴുവിനാന്നവേ

27 കാറൊളിവണ്ണനെയെന്നും പിൻതുടരും കുമാരനും
കാളും ഭക്തി കലരുന്നോൻ തൻെറ തമ്പിയും
കാറിടഞ്ഞ മുടിക്കെട്ടിൽ താരെഴുന്ന നറും മണം
കാലിണയിൽച്ചേർത്തവരും നമിച്ചാരല്ലോ.

28 കോലാൽ വരും നീതിയേയും കൂട നല്ലും ദയയേയും
ചേലാം സമ്പത്തായിക്കാത്ത താതനെപ്പോലെ
മേലേ വരും ഗുണമോടെ നാന്മറയരുളും തത്ത്വ-
ജാലമൊത്തു വിളങ്ങിനാർ കുമാരർ നാലും.

29 ചെങ്കോലിനെസ്സാക്ഷിയാക്കിത്തായപോലെ ജനങ്ങളെ
ത്തൻകാരുണ്യപാത്രമാക്കും പംക്തിസ്യന്ദനൻ
''തുംഗസേനയൊത്തുപോക മുമ്പേ''യെന്നു ചൊല്ലി,രഘു
പുംഗവകുമാരനപ്പോളനുജ്ഞ നൽകി.

30 സാമജവരന്മാരൊത്ത സേനാനികൾക്കുദിച്ചതാം
പ്രേമാനന്ദാദികളെത്രയെന്നാർക്കു ചൊല്ലാം?
പൂമാല ചൂടിയ രാജകുമാരന്മാർ ചെല്ലെസ്സൈന്യ-
മാമഹാസമ്രാട്ടിനൊപ്പമാനന്ദമാണ്ടു. 124

27 കരിയവൻപിൻപുചെൻറവനരു കൊതലിറ്
പെരിയവ ൻറംപിയെൻറിനൈയതോർ പെരുമൈയ-
പ്പൊരുവരും കമരർതം പുനൈനറും കഞ്ചിയാല്
ഇരുവർ പൈങ്കഴല്യം വന്തിരുവരും വരുടിനാർ.

28 കോല്വരും ചെമ്മൈയും കുടൈ വരു തണ്മൈയും
ചാല്വരും ചെല്വമെൻറുണർപെരും താതൈപോല്
മേല്വരും തകൈമൈയാൻ മിക വിളങ്കിനർകടാം
നല്വരും പൊരുവിനാൻ മറൈയനും നടൈയിനാർ

29 ചാൻറെനത്തകൈയ ചെങ്കോലിനാലുയിർകടാം
ഇൻറനെററായെന ക്കരുതു പേരരുളിനാൻ
ആൻറവിച്ചെല് വമിത്തനൈയുമൊയ്ത്തരുകറ-
ത്തോൻറ ലൈക്കൊണ്ടുമുറ് ചെല്കെന ച്ചൊല്ലിനാൻ.

30 കാതലോ വറികില കരികളൈ പ്പൊരുവിനാർ
തീതിലാവു വകൈ ചിറിതരോ പെരിതരോ
കോതൈ ചൂഴ്കുഞ്ചിയക്കുമരൻ വന്തെയ്തലും
താരെതയോ ടൊത്തത ത്താനൈയ്ൻറണ്മൈയേ,

31 തൊഴുതിരുകുമാരരും പിൻതുടർന്നു കുതിരമേ-
ലഴിവില്ലാമോദമാർന്നങ്ങുപചരിക്കെ
തഴകിയ ശംഖം പടഹാദിയങ്ങു മുഴങ്ങവേ_
യെഴുന്നള്ളിയൊരു തേരിൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ

32 മഞ്ഞുളം ചെമ്പഞ്ഞി തേച്ച ചേവടിയെഴുന്നോർ സുധാ-
രഞ്ജിതമാം മാളികയിൽത്തിരക്കി നില്ക്കേ
നഞ്ചു ചൂഴും മിഴികളാൽ പ്പൂമഴകൾ പൊഴിക്കവേ-
യഞ്ചിതമാം രാജവീഥിയണഞ്ഞു ഭദ്രൻ.

33 കങ്കണങ്ങൾ കില്ലുങ്ങവേ, കുന്തളമഴിഞ്ഞു പാദ_
ചെങ്കമലം നൃത്തശാസ്ത്രം പുലമ്പിടവേ
കൊങ്കത്തടം കൊണ്ടു ദന്തിദന്തമദം പോക്കിടുന്ന
മങ്കമാർ വിളങ്ങും മേട കൂത്തരങ്ങല്ല.

34 ആദിദേവദേവനങ്ങു വന്നണയെക്കുമാരിക-
ളാദിയായ തരുണികൾ കുലമൊന്നാകെ
ഹേതി കൊണ്ട മാരനോതി വന്നു വന്നു നാഗരിക-
വീഥിയെല്ലാം നിരന്നതിൻ കഥ പറയാം. 140

---

31 തൊഴുതി രണ്ടരുക മൻപുടയ തമ്പിയർ തൊടർന്തു
അഴിവില് ചിന്തൈയിന വന്താടന്മാമി ചെവര
ത്തഴുവു ചങ്കൊട്ട നെട്ടും പണൈ തഴങ്കിടവെഴുന്തു
എഴുതരും തകൈയതോർ തേരിൻ മേലേകിനാൻ.

32 പഞ്ചി ചൂഴ് മെല്ലടിപ്പാവൈമാർ പണ്ണൈ ചൂഴ്
മഞ്ചു ചൂഴ് നെടിയ മാളികൈയിൻ വന്തിപെവിരായ്
നഞ്ചു ചൂഴ് വിഴികൾ പൂമഴൈയിൻമേല് വിഴ നടന്തു
ഇഞ്ചി ചൂഴ് മിതിലൈ മാവീതി ചെൻറയ്തിനാൻ

33 ചൂടകത്തുപല്വര ക്കോതൈ ചോർതരമലർ_
പ്പാടകം പരതന്നൂല് പകരവെങ്കടകരി_
ക്കോടരം കിടവഴും കവിതടം കൊങ്കൈയാർ
ആടരം കല്ലവേ യണിയരങ്കയലെല്ലാം.

34 പേതൈമാർ മുതല് കടൈപ്പേരിളം പെൺകടാം
ഏതിയാർ മാരവേ ളേവവന്തെയ്തിനാർ
ആതിവാനവർ പിരാനണുകലാലണികൊൾകാർ
ഓതിയാർ വീതിയായുററ വാറുരൈ ചെയ്‌വാം.

നഗരപ്രദക്ഷിണം

1 മാൻപേടക്കൂട്ടം വരും പോലെയും മയിലുകൾ
മന്ദസഞ്ചാരം ചെയ്തു വരും പോലെയും
മാനത്തു താരാനിര വന്നു തിരക്കും പോലെ
മാളികതോറും മിന്നൽക്കൊടികൾ പോലെ
മത്തമധുകരങ്ങളൊത്തുചേന്നാർപ്പിടവേ
മഞ്ജുമഞ്ജീരനാദം പൊഴിഞ്ഞീടവേ
പൂന്തേനാലീറനായ കുന്തലോടങ്ങു വന്നു
പൂരിതാനന്ദം പുരസുന്ദരികൾ.

2 വാർമുടിക്കെട്ടഴിഞ്ഞു വീണതും മേഖലകൾ
വാർന്നിഴിഞ്ഞതുമേതുമറിഞ്ഞീടാതെ,
പൂന്തുകിലഴഞ്ഞതു താങ്ങാതെ, തനുമദ്ധ്യം
താന്തമായതുകണ്ടു തങ്ങിടാതെ,
തിക്കിത്തിരക്കി വന്നു തിങ്ങി 'നീങ്ങുവി'നെന്നു
റൽക്കിളിമൊഴി ചൊല്ലിക്കലഹമാന്നും
തേനുണ്ണാൻ കൊതിപൂണ്ടു തെണ്ടിട്ടും വണ്ടിണ്ട പോൽ
തേന്മൊഴിമാരവിടെ ഞെരുങ്ങി വന്നു. 16

ഉലാവിയറ് പടലം

1 മാനിനം വരുവപോൻറും മയിലിനം തിരിവ പോൻറും
മീനിനം മിളിർപോൻറും മിന്നിനമിടൈവ പോൻറും
തേനിനം ചിലമ്പിയാർപ്പ ച്ചിലമ്പിനം പുലമ്പവെങ്കും
പൂനനൈ കുന്തൻ മാതർ പൊമ്മെനപ്പുകുന്തു മൊയ്ത്താർ

2 വിരിന്തു വീഴ് കുന്തല് പാരാർ മേകലൈ യറ നോക്കാർ
ചരിന്ത പൂന്തുകില് കടാങ്കാ രിടൈ തട്ടമാറത്താഴാർ
നെരുങ്കിനർ നെരുങ്കിപ്പുക്ക നീങ്കമി വീങ്കമിന്നെൻറു
അരുങ്കല മനൈയ മാതർ തേൻകരളിയിൻ മൊയ്ത്താർ.

3 "കണ്ണിനാൽക്കണ്ടു നമ്മൾ കാമനെ, യിന്നു വന്നു
പെണ്ണായിപ്പിറന്നതിൻ പുണ്യഫലം"
മന്നിലെ നീരു വററി മാനത്തും മുകിലററു
നിന്നിട്ടും കാലത്തൊരു നീർത്തടാകം
കണ്ണിൽപ്പെട്ടമ്പോൾ കേഴമാൻകുലത്തിന്നുണ്ടാകു-
മുന്നതാനന്ദമവരനുഭവിച്ചു.

4 പൊൻചിലമ്പൊലി കേൾക്കേ, പ്പൂമാല മാറിൽത്തത്തി-
ച്ചാഞ്ചാടിയാടീടവേ, യിടകൾ നൊന്തും
രാമനിൽചെന്ന ചിത്തമാഞ്ഞുപിടിപ്പാനോങ്ങി-
പ്പോവതു പോലെയോടിയെത്തിയല്ലോ.

5 ആരക്തമേനിയാളാം സുന്ദരീയഹല്യയ്ക്കു-
ത്യാനന്ദമരുളിയ പാദങ്ങളും
അക്കരിംകുഴലാൾക്കു വേണ്ടി വില്ലൊടിച്ചതാ-
മത്ഭുതഭുജങ്ങളുമൊന്നു കാണ്മാൻ
തിക്കിത്തിരക്കി രാജവീഥിയിലെത്തി മധു-
സക്തഷട്പദങ്ങൾപോൽ മനോജ്ഞാംഗികൾ.

6 കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കും കാമിനിമാരുടയ
കർണ്ണാന്തനേത്രങ്ങളിൽ, ത്തേരിലേറി 34

3 കണ്ണിനാറ് കാതലെന്നും പൊരുളൈയേ കൺകിൻറാമി-
പ്പെണ്ണിനീർ മൈയിനാ ലെയ്തും ചയനിൻറു ചെറുമെൻപാർ
മണ്ണിനീ രുലന്തു വാന മഴൈയറ വറന്ത കാലത്തു
ഉണ്ണുനീർ കണ്ട വീഴ മുഴൈക്കുലം പലവുമൊത്താർ.

4 പള്ളത്തു പ്പായു നന്നീ രനൈയവർ പാനല് പൂത്ത
വെള്ളത്തും പെരിയ കണ്ണാർ മെൻകിലം പലമ്പമെൻപൂ-
ത്തള്ളത്തം മിരകൈ ണോവ ണമൈ വഖി ത്തവൻപാറ് ചെല്ലും
ഉള്ളത്തൈ പ്പിടിത്തു നാമെൻോട്ടകി ൻറാരുമൊത്താർ.

5 അരത്തമുണ്ടനൈയ മേനി യകലിക്കൈ ക്കളിത്ത താളും
വിരൈക്കരും കുഴലി ക്കാക വില്ലിറ നിമിർന്തു വീങ്കും
വരൈത്തട ന്തോളും കാണ മറുകിനിൻ വീഴമാതർ
ഇരൈത്തുവ ന്തമിഴ്തിൻ മൊയ്ക്ക മീയിന മെന്ന ലാനർ

6 വീതിവായ് ച്ചെല്കി ൻറാർപോല് വിഴിയിതിമൈ യാതു നാൻറ
മാതരാർ കൺകളുടെ വാവുമാൻ റേരിറ് ചെല്വാൻ

ത്തുണ്ണ്മാവീഥിയിലൂടെന്നപോലെഴന്നെള്ളു-
മണ്ണോജജനേത്രനാകും രാമചന്ദ്രൻ
'കണ്ണ'നെന്നുള്ള പേരിന്നുൾപ്പൊരുളരുളീട്ടം
വണ്ണമന്നെല്ലാവക്കും 'കണ്ണ'നായി!

7 മാനസവേഗത്തെയും മാനിയാതതിദ്രുതം
മാനാതിശയമാർന്നു പാഞ്ഞുപോകും
മന്നവകുമാരനെച്ചിന്തിച്ചു സുന്ദരികൾ
മന്മഥവിവശരായ് നിന്നുപോയി!
മന്നിടം കടന്നിട്ടു വിണ്ണോളം വളർന്നൊരാ-
മാധവൻ തന്നെക്കണ്ടൊരാനിമിഷം
മയ്യണിമിഴികളിൽനിന്നു മാറാതെ കാത്ത-
മാനിനീമണിക്കുള്ള മഹത്വമെന്താം?

8 പ്രൗഢയാമൊരു നാരി ചാർത്തിയ പൂഞ്ചേലയും
പാലൊളിച്ചങ്കുവളച്ചാർത്തണിയും
പാഴററ നന്മ, തന്മ, മേനിയഴകും വജ്രം
പാകിയ ഹാരങ്ങളും പരികരവും
പാവം! തൻ നാണംപോലും മറെറന്നുമേതും നിജ
പ്രാണനൊഴികെ വിട്ടു പകച്ചു നിന്നാൾ!

9 നീലനീൾചേൽക്കണ്ണുകൾ കൊണ്ടൽപോൽ മാരിപെയ്യെ
നീരലരമ്പിൻ നിര മെയ്യിലേല്ക്കെ, 54

യാതിനു മുയർന്തോർ തന്നൈ യാവർക്കും കണ്ണനെൻറ
ഓതിയ പെയർക്ക ത്താനേ യുറുപൊരു ളുണർത്തി വിട്ടാൻ.

7 എൺകടന്തലകിലാ തിൻ റേകു മിവൻ റേരെൻറു
പെൺകടാ ന്തമ്മി നൊത്തു പേതുറുകിൻറ കാലൈ
മൺകട ന്തമരർ വൈകാ വാൻകട ന്താനൈത്താൻറൻ
കൺകട വാതു കാത്ത കാരിഗൈ പെരിയ ളേകാൺ.

8 പയിരെൻറു കലൈയും ചങ്കും പഴിപ്പുറു നലനും പൺപും
ചെയിരിൻറി യലർന്ത പൊററ്പും ചിന്തൈയു മുണർവ്വന്തേശും
വയിരം ചെയ്‌ പൂണു നാണു മടനും തൻറിരൈയും മററും
ഉയിരൊൻറു മൊടിയ വെല്ലാ മുകത്തൊരു തെരിവൈ നിൻറാൾ

9 കുഴൈയുറാ മിളിരും കെണ്ടൈ കൊണ്ടലി നാലി ചിന്ത
ത്തഴൈ യുറാ ക്കരുമ്പിൻ ചാപ ത്തനങ്കവേള് ശരങ്കൾ പായ

നൂലിഴപോലും തെല്ലും നൂഴാത്ത മട്ടിൽത്തിങ്ങി-
ച്ചേലെഴും കൊങ്കത്തടം തങ്കിട്ടവോൾ
കാർമുകിൽ തെളിക്കാത്ത മിന്നലിനൊത്ത മദ്ധ്യം
പോലേററമവശയായ് ത്തളർന്നുനിന്നാൾ.

10 ചെമ്മഞ്ഞിച്ചാറണിഞ്ഞ ചേവടിയാളരെയ്യും
കണ്മുന കൊണ്ടാര്യൻെറ മെയ് കറുത്തോ?
അഞ്ജനവർണ്ണൻ തൻെറ മഞ്ജുളവർണ്ണമേററി-
ട്ടഞ്ജനനയനങ്ങൾ കറുത്തിരുണ്ടോ?

11 മാന്തളിർമേനിയൊരു സുന്ദരി മദനൻതൻ
പൂന്തൊത്താമമ്പെയ്തിട്ടും പുകില്ല നോക്കി
മന്നൻെറയാജ്ഞനോക്കാതാവീരരാജസുതൻ
തൻ വില്ലിൻ വല്ലവത്തം മതിച്ചിടാതെ
'ഇങ്ങനെയബലകൾ മേലങ്ങുമമ്പെയ്യുന്നോ-
രംഗജനവനാരെ'ന്നുരച്ചീടിനാൾ.

12 ചൊല്ലിൻമേന്മയെ വെല്ലും നല്ല ശൃംഗാരരസം
ഫുല്ലമാം രൂപം പൂണ്ട മട്ടിലാക്കി
നല്ലഴകറിയുന്ന ചിത്രലേഖകനൊരു
കല്യമാമാലേഖ്യമായ് വരച്ചപോലെ 72

ഇഴൈയുറാ പ്പുണ്ണു റാത വിളമ്പലൈ യൊയുത്തി ചോർന്തു
മഴൈയുറാ മിന്നി നന്ന മരുങ്കല് പോ ന്ഡങ്കി നിൻറാൾ

10 പഞ്ചണി വിരലി നാർതം പടൈനെട്ടും കൺക ളെല്ലാം
ചെഞ്ചവേ യൈയൻ മെയ്യിറ് കരുമൈയൈ ച്ചേർന്തവോതാം
മഞ്ചന മേനി യാൻറൻ മണിനിറ മാത രാർതം
അഞ്ചന നോക്കം പാർക്ക വിരുണ്ടതോ വറികിലേമാല്.

11 മാന്തളിർ മേനിയാളോർ വാണതൻ മതനനെങ്കം
പൂന്തുണർ വാളി മാരി പൊഴികിൻറ പൂശ നോക്കി
വേന്തർ കോ നായെ നോക്കാൻ വീരൻവി ലാൺമൈ പാരാൻ
ഏന്തിഴൈ യാരൈ യെയ്‌വാൻ യാവനോ വൊരുവനെൻറാൾ

12 ചെന്നലം കടന്ത കാമ ച്ചുവൈയൈയേ യുരുവ മാക്കി
ഇന്നലം തെരിയ വല്ലാ നെഴുതിയ തെന്ന നിൻറാൾ

കല്യാണിയൊരുനാരി നിന്നുപോയ്; ഇന്ദിരയ്ക്കു
തുല്യയാണവളോരിലാകാരത്തിൽ.
പൊന്നൊളിയെല്ലാം പോകെ, ത്തന്നെയും താങ്ങാനാവാ-
തങ്ങനെയൊററത്തുകിൽ താങ്ങിനിന്നാൾ.

13 വില്ലിനെ വെല്ലും വളർചില്ലിയും നെററിത്തടം
വല്ലാതെ വിയർത്തുടൻ വിളറീടവേ
ഉൾത്തടം തളർന്നൊരു മുഗ്ദ്ധാംഗി, മയിൽപ്പീലി-
ക്കൊത്ത പൂഞ്ചായല്യള്ളോൾ, തരിച്ചുനിന്നു!
തൻ പുരോഭൂവിൽ മററു യാതൊന്നും കാണാതവൾ
'തമ്പുരാൻ തനിയേയോ'യെന്നു ചൊന്നാൾ.

14 കാർകുന്തലാളാമൊരു കല്യംഗി കുമാരനിൽ
കാമാതുരതയാർന്നുള്ളുരുകി നിന്നാൾ.
'വഞ്ചകനവൻ വന്നെൻ നെഞ്ചകം പൂകി,യിനി
വഞ്ചിച്ചു കണ്ണിലൂടെ കടന്നിടായ്‌വാൻ
ചിക്കെന്നടച്ചേനെൻെറ മൈക്കണ്ണു രണ്ടും തോഴി
വെക്കമെൻ പൂമെത്ത നീയൊരുക്കു''കെന്നാൾ.

15 മോഹിനിക്കൊത്തമേനിമേലലരമ്പേററു-
മോരാതെയരക്കെട്ടിൽ നിന്നിഴിയും 90

പൊന്നൈയും പൊരുവു നീരാൾ പുനൈന്തന വെല്ലംപോക്കി-
ത്തന്നൈയും താങ്ക ലാതാള് തുകി ലൊൻറും താങ്കി നിൻറാൾ.

13 വിററങ്കു പുരുവ നെററി വെയർവര പ്പചലൈ വിമ്മ-
ച്ചുററെങ്കു മെറിപ്പ വുള്ളം പോരവോർ തോകൈ നിൻറാൾ
ചൊററം ചെയ്കൊലൈവേ ലെന്ന ക്കുറെറന ക്കൊടിയ കണ്ണാൾ
മറെറാൻറും കാൺകി ലാതാ ടമിയനോ വള്ളലെൻറാൾ

14 മൈക്കരും കുന്തല് ചെയ്‌വായ് വാണുത ലൊരുത്തി യുള്ളം
നെക്കന വുരുക കിൻറാ ണെഞ്ചിടൈ വഞ്ചൻ വന്തു
പുക്കനൻ പോകാ വണ്ണക്കണ്ണിനും പുലംകൊൾവായും
ചിക്കെന വടൈത്തേ നേൻറാഴി ചേരുതു മമളി യെൻറാൾ.

15 താക്കണം കനൈയ മേനി തൈത്തവേള് ശരങ്കൾ പാരാൾ
വീക്കിയ കലൈയും തുകിലും വേറുവേ റാന തോരാൾ

ചേലയും മേഖലയും താങ്ങാതെ,യണിപ്പാവ-
പോലഴകേലുമൊരു നാരീരത്നം
നീലക്കാർവർണ്ണൻമേനി നോക്കീട്ടും തന്വികളിൽ
കോലുന്ന കോപംപൂണ്ടു തുറിച്ചുനോക്കി.

16 'കാതോളം നീണ്ടും കള്ളമാവോളമൊളിപ്പിച്ചും
കാതര്യം പൂണ്ടുംമണ്ടിപ്പിടഞ്ഞോടിയും
ആനന്ദത്തഴപ്പാർന്നുമാരക്തരേഖ ചേർന്നു-
മാകെക്കറുത്തുമുള്ള മിഴികളോടെ
കാമസമാനൻതന്നെ ക്കാണുവാൻ വന്നാളൊരു
കാമിനി; യവശയായറയിൽപ്പുക്കാൾ.

17 കാർകുന്തൽക്കെട്ടും കച്ച മൂടിയ കൊങ്കത്തട്ടും
വാരുററ മേഖലകൾ പൂണ്ട മദ്ധ്യം
നാരിമാരിവകൊണ്ടു നേരേ മറച്ചു കാഴ്ച
വേറില്ല വഴി തിരുമേനി കാണാൻ
ഏവമുഴറി നിന്ന മറെറാരു നീലായത-
ലോചന കുമാരനെയൊന്നുകാണാൻ
ഏററിയ കൊതിയോടെ നോക്കിനാളവരുടെ
നേരിയോരുദരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ.

18 കെട്ടിയ വരിവില്ലു കൈക്കൊണ്ട മാരൻ മാറിൽ
വിട്ടതാം കുരമ്പാകും മലർനിരയും 110

ആക്കിയ പാവൈ യന്നാ ളൊരുത്തിയാ ണ്ടമലൻ മേനി
നോക്കുറു വാരൈ യെല്ലാ മെരിയെഴ നോക്കു കിൻറാൾ

16 കളിപ്പന മതർപ്പ നീണ്ടു കതുപ്പിനൈ യളപ്പ കള്ളം
ഒളിപ്പന വെളിപ്പ ട്ടോട പ്പാർപ്പന ചിവപ്പു ള്ളൂറ
വെളുപ്പന കറുപ്പ വാന വേറ്കണാ ളൊരുത്തി യുള്ളം
കുളിർപ്പൊട്ടു കാണ വന്താള് വെതുപ്പൊട്ട് കോയില് പുക്കാൾ

17 കരുങ്കുഴറ് പാ ാം വാർകൊള് കനമുലൈ കലൈചൂഴല്കല്
നെരുങ്കിന മറൈപ്പ വാൺടോർ നീക്കിടം പെറാതു വിമ്മും
പെരുന്തടം കണ്ണി കാണും പേരൊഴി ലാമൈശ തുണ്ട
മരുങ്കലിൻ വെളികെ ളൂടെ വള്ളലൈ നോക്കുകിൻറാൾ.

18 വരിന്ത വാ ളുവങ്കൻ വാളി മനങ്കുഴൻ റനവു മാതർ
എരിന്ത പൂ ണിനമും കൊങ്കൈ വെയർത്തപോ തിഴിന്ത ശാന്തും

മട്ടോലും മൊഴിമാക്കുമാരമാലേററു പാരം
ചുട്ടതാമുടൽ വിട്ടോ പൊന്നണികൾ
ഒട്ടു വിയർത്ത കൊങ്കത്തട്ടിൽ നിന്നിററു താഴെ
പെട്ടതാം സുരഭിലചന്ദനവും
തട്ടിട്ടോലും മേഖലകൾ മുത്തുമാലകൾ കുന്തൽ-
ക്കെട്ടിലെപ്പൂമാലയും പൊൻവളയും
ഒട്ടിവയല്ലാതന്നാ വീഥിയിൽത്താഴെ വീണു
പെട്ടതായ് മററൊന്നുമേ കണ്ടതില്ല.

19 തോൾ കണ്ടോർ തോളേ കണ്ടാർ, വീരക്കഴലെഴും തൃ-
ക്കാൽ കണ്ടോർ ചെന്താമരക്കാലേ കണ്ടാർ,
അത്തിരുക്കൈത്താർ കണ്ടോരായതേ കണ്ടാർ വാളി-
ന്നൊത്ത കണ്മുനയെഴും പെണ്മണികൾ
ആ രൂപമാരുമുററും കണ്ടവർ, മതമോരോ-
ന്നാവിരാഡ്രൂപം തന്നെയെന്ന പോലെ.

20 തയ്യലാമൊരുകൃശമദ്ധ്യതൻ മാനസത്തി-
ലയ്യമററിടാനാര്യനെഴുന്നരുളി
ഈയ്യുലകങ്ങളെല്ലാം തന്നുദരത്തിലാക്കു-
മയ്യനിൽ പെരിയവനാരു വേറെ?

21 വണ്ടാർ കുഴലാളൊരു സുന്ദരിയോരോന്നോർത്തു
കൊണ്ടു തിരഞ്ഞെടുത്തോരണികൾ പൂണ്ടും 130

ശരിന്തമേ കലൈയു മുത്തും ചങ്കമും താഴ്ന്ത കുന്തല്
വിരിന്തപൂ വൊടൈയു മൻറി വെള്ളിടൈ യരിതവ്വീതി

19 തോൾകണ്ടാർ തോളേ കണ്ടാർ തൊടുകഴറ് കമല മന്ന-
ത്താൾകണ്ടാർ താളേ കണ്ടാർ തടക്കൈകണ്ടാരു മഹ്തേ
വാൾകൊണ്ട കണ്ണാർ യാരേ വടിവിനൈ മുടിയ ക്കണ്ടാർ
ഊഴ്കൊണ്ട ചമയ ത്തന്നാ നുരുവുക ണ്ടാരൈ യൊത്താർ

20 തൈയല് ചിററിടൈ യാളൊരു താഴ്കുഴല്
ഉയ്യ മററവ ളുള്ള ത്തൊട്ടങ്കിനാൻ
വൈയ മുററും വയിററി നടക്കിയ
ഐയ നിററ്പെരി യാ രിനി യാവരേ.

21 അലമ്പു പാര ക്കുഴലിയെം രായിഴൈ
ചിലമ്പു മേകലൈ യുമ്മൊലി ചെയ്യിട

മഞ്ജീരമേഖലകൾ മഞ്ജുളതരം മൃദു-
ശിഞ്ജിതം പെയ്തു മന്ദം നടന്നുകൊണ്ടും
പൂങ്കൊടിപോലെ വന്നാൾ; ചേടികൾ ചേർത്ത കയ്യാം
പൂമഞ്ചത്തിങ്കലേറിത്തിരിച്ചുപോയാൾ!

22 അബ്ജകോരകസ്തനിയാമൊരു മനോജ്ഞാംഗി-
യപ്പൊഴുതേവം ചൊന്നാൾ മനമുരുകി:-
"കാരിരുമ്പൊത്ത കരളെങ്കിലുമൊരു കൊച്ചു-
കാമിനിക്കായിപ്പെരും വില്ലൊടിച്ചു;
കാരുണ്യശാലി, നെന്നെക്കാത്താലും, ക്രൂരനാമ-
ക്കാമൻെറ കരിമ്പുവില്ലൊടിച്ചിദാനീം."

23 മയ്യൊളിക്കരിക്കണ്ണാളോതിനാൾ മറെറാരുവ-
"ളയ്യയ്യോ! തേരിലേറിപ്പോയാനവൻ!
ഈയുള്ളോൾ കണ്ണിൻനേരേ വന്നതു ചിന്തിക്കുകിൽ
പൊയ്യാമോ? കാഴ്ചയിതു കിനാവുതാനോ?"

24 മറെറാരു നാരി മനമല്ലാതെ ദൂതിയായി
മറെറാരുവരെപ്പോക്കാതുള്ളുരുകി
ചെററുചിന്തിച്ചുരച്ചാൾ: "സുന്ദരി ജനകജ
മുററിയ തപം ചെയ്തോൾ, വിവാദമില്ല." 148

നലമ്പെയ്‌ കൊമ്പി നടന്തുവ ന്തെയ്തിനാൾ
പുലമ്പു ചേടിയർ കൈമ്മിശൈ പ്പോയിനാൾ

22 അയ്യപ്പു മെൻമുലൈ യാളംകൊ രായിഴൈ
ഇരുപ്പു നെഞ്ചിനെ യേനുമൊ രേഴൈക്കാ
പ്പൊരുപ്പു വില്ലൈ പ്പൊടി ചെയ്ത പുണ്ണിയാ
കരുപ്പു വില്ലിറു ത്താട്‌കൊണ്ട കാവെന്നാൾ.

23 മൈത വഴ്ന്ത കരുംകണൊർ വാണുതല്‌
ചെയ്ത വൻറനി ത്തേർമിശൈ ച്ചേറല്‌വിട്ട
എയ്ത വന്തെതിർ നിൻറമൈ താനിതു
കൈത വങ്കൊല്‌ കനവു കൊ ലോവെൻറാൾ.

24 മാതൊ രുത്തി മനത്തിനൈ യല്ലതോർ
തൂതു പെററില ളിന്നുയിർ ചോർകിൻറാൾ
പോത രിക്കട്‌ പൊലൻകഴൈ പ്പൂൺമുലൈ-
ച്ചിതൈ യെത്തവം ചെയ്തന ളോവെൻറാൾ.

25 സാലഭഞ്ജികാതുല്യയായവളൊരു തന്വി
സാദം കലർന്നു ചുട്ടവീർപ്പുവിട്ടും
സാരസനേത്രയവൾ ചൊല്ലിനാൾ സവിധഗ-
യായതൻ സഖിയോടു സാഞ്ജലിയായ്:-
"സ്വാമിയാം രാമനെയിക്കാമനും ചിത്രപട-
ച്ഛായയിലെഴുതുവാൻ കഴിവുണ്ടാമോ?"

26 ചന്തമിയന്നിടുന്ന വായ്മലരുള്ളോളൊരു
സുന്ദരി ചൊല്ലി: "പാർത്തു നോക്കുകിലോ
ഹന്ത! മനുജക്കാക്കുമുത്തമലക്ഷണങ്ങൾ
സന്ധിക്കയില്ല തെല്ലുമിതുപോലവേ
ചെന്താമരാക്ഷനിവൻ സാക്ഷാൽ ശ്രീ മഹാവിഷ്ണു;
സന്ദേഹമില്ല ഞാനതറിയിക്കുന്നേൻ."

27 പൊന്നിൻ നൂപുരങ്ങളുകൈവളകളോടൊപ്പം
തന്നെത്താന്നൂർന്നു മനം നൊന്തൊരുവൾ
ചൊന്നിതു: "പണ്ടു ജനകാദികൾ ചെയ്ത പുണ്യ-
മൊന്നിനാലിങ്ങുവന്നാനനഘനിവൻ!"

28 തന്നഴകുടൽ വിട്ടു പോകുമാറവശയായ്
തന്വിയാളൊരുവൾ കണ്ണീരു തൂകി 166

25 പഴുതി ലാവൊരു പാവൈയെ ന്നാൾപതൈന്തു
അഴുതു വെയ്തുയിർ ത്തൻപുടൈ ത്തോഴിയൈ
ത്തൊഴുതു ചോർന്തയർ വാളിന്ന ത്തോൻറലൈ
എഴുതലാം കൊലി മ്മന്മത നാലെൻറാൾ.

26 വണ്ണ വായൊരു വാണുതൻ മാനിടർക്
എണ്ണും കാലി വ്വിലക്കണ മെയ്തിട
ഒണ്ണുമോവി തുണർത്തുകി നേർനിവൻ
കണ്ണ നേ യിതു കണ്ടിരും പിന്നെൻറാൾ

27 കനക നൂപുരം കൈവളൈ യോടുക
മനനെ കുംപടി വാടിയോർ വാണുതല്
അനക നിന്നക രെയ്തിയ താതിയിർ
ചനകൻ ചെയ്ത തവ പ്പയ നാലെൻറാൾ

28 നനിവ രുത്തി നലംകുടി പോയിട
പ്പനിവ രുംകണ്ണാർ പാശിഴൈ യല്കുലാൾ

ചൊന്നിതു: ''മുനികളും മന്നരും ചുററുമില്ലാ-
തൊന്നിവൻ വന്നെങ്കിലോ കനവിൽത്താനോ?

29 കൊണ്ടല്ല കണ്ടാനന്ദം കൊണ്ടിട്ടും മയിലൊത്ത
വണ്ടാറണിക്കുഴലാമൊരുത്തിയപ്പോൾ
മിണ്ടാതെ മനമാണ്ട രാഗവായ്പിനെയുള്ളിൽ-
ക്കൊണ്ടു മറയ്ക്കയായി മനോഹരിയാൾ
തണ്ടലാർ ബാണനതു കണ്ടിതു, രഹസ്യങ്ങൾ
മിണ്ടാതിരിക്കുകില്ല മുഖഭാവത്താൽ.

30 ഇന്ദുവദനയൊരു നീലായതാക്ഷിയലർ
ചിന്തിയ മെത്ത തന്നിൽക്കിടന്നരുണ്ടാൾ
പന്തണിമുല വേർത്തു മിന്നലിൽപ്പെട്ട പാമ്പായ്!
എന്തിക്കരഞ്ഞു ചുട്ട വീർപ്പു വിട്ടാൾ.

31 ചെമ്പവിഴാധരിമാരിങ്ങനെ പലരുയിർ
വെമ്പിയുടലിൽക്കിടന്നുഴന്ന പോലായ്
സമ്പ്രതി ചിററിടയാൾ സീതയെപ്പോലെ ചിത്തം
സമ്പ്രീതമാകാനവക്കെന്തു ഞായം? 182

മുനിവ രുംകുല മന്നരു മൊയ്പ്പുറ
ത്തനിവ രും കൊല് കനവി ൻറലൈയെൻറാൾ

29 പുനം കൊൾ കാർമയില് പോല്യമൊർ പൊററ്കൊടി
മനംകൊൾ കാതൻ മറൈത്തലൈ യെണ്ണിനാൾ
അനംക വേള തറിന്തന നററൻതാൻ
മനംകൾ പോല മുകമും മറൈക്കമേ

3() ഇണൈനെ ടുങ്ക ണൊ രിന്തു മുകത്തി പൂ
വണൈയ ണൈന്തിടി യുണ്ട വരാവെന
പ്പുണർന്ന ലങ്കിളർ കൊങ്കൈ പുഴുങ്കിട
ഉണർ വഴുങ്ക വുയിർത്തന ളാവിയേ

31 ആമ്പ ലൊത്തമു ഇുറുചെ വ്വാല്ച്ചിയർ
താമ്പ തൈത്തുയി രുട്ടു മാറുവാർ
തേമ്പു ചിററിടൈ ച്ചീതൈയൈ പ്പോററ്ചിറിതു
എമ്പല് വെററില രെങ്ങനെ മുയ്വരേ,

32 വേർത്തുടൻ മേനി തളന്നാകവേ,യുയിർ വിമ്മി-
യാർത്തി കലർന്ന മങ്കമാരെയേതും
തീർത്ഥപാദനാമവൻ ചിന്തയിൽ, കടക്കണ്ണിൽ
പാർത്തതില്ലിതുസ്സൗൻപു കലരാത്തോനോ?

33 അങ്ങു വന്നൊരു മങ്കയോതിനാൾ: "നല്ലീ മുന്നം
തങ്ങൾക്കുള്ളുയിരുമിക്കുലത്തിലുള്ളോർ;
ഞങ്ങൾക്കുള്ളുയിരേവം ഞങ്ങൾക്കു നല്ലാ മട്ടി-
ലെങ്ങനെയിവനിന്നീ മനസ്സു വന്നു?"

34 ആ നറുമണമെഴും കുന്തലുടയ മർത്ത്യ-
നാരിമാരുടെ കഥയല്ലാതിപ്പോൾ
വാനവനാരിമാരിലാവസന്തത്തിൻ തോഴർ
വാശിയിൽപ്പൊരുതിയ പോരെന്തോതാം?
വാരുററ മലരമ്പു വാനത്തിൽ ചെന്നു വാര-
നാരിമാർ മാറിലാഞ്ഞു തറഞ്ഞുവല്ലോ.

35 "ആരിലുമിവനൊരു നാരിയിലൻപുകൊണ്ടു
നേരിലൊന്നരുളാതെ പോകയായി! 198

32 വേർത്തു മേനി തളർന്തുയിർ വിമ്മലോടു
ആർത്തി യുററ മടന്തൈയ രാരെയും
തീർത്ത നിത്തനൈ ചിന്തൈയിറ് ചെങ്കണില്
പാർത്തി ലാ നട് പരിവില നോ വെൻറാൾ

33 വൈയം പററിയ മങ്കൈയ രെണ്ണിലർ
ഐയൻ പൊററ്പു ക്കളവിലൈ യാതലാല്
എയ്യും പൊററ്ചിലൈ മാരന മെൻചെയ്വാൻ
കൈയം വറുടൈ വാളിനും കൈവൈത്താൻ.

34 നാന വാർകുഴ നാരിയ രോടലാല്
വേനല് വേളൊടു മേലുറൈ വാർകളോടു
ആന പുശ ലറിന്തില മമ്പുപോയ്
വാന നാടിയർ മാർപിനും തൈത്തവേ

35 മരുങ്ങ യങ്ക മടന്തൈയർ മാട്ടൊരു
പൊരുങ്ങ യന്തിലൻ പോകിൻറ തെയ്‌വൻ

കാരുണ്യമെന്നതേതും കണ്ടറിയാതുള്ളവ-
നാരിവൻ പരിണതൻ? കൊലയാളിയാം.''

36 ചന്ദനച്ചാറു തേച്ചും ചിന്തിട്ടും ചൂട്ട പൊന്നും
പന്തണിമുലയെഴും തുടിയിടയാൾ
തൻതനുവൊപ്പമവൾ ചിന്തയും കുഴഞ്ഞൊരു-
മെന്തിവളുയിർക്കൊള്ളുമെന്നു ചൊൽകെ
ഹന്ത വിവശയായി ച്ചെന്തളിർപ്പൂമെത്തയിൽ
കാന്താംഗി തളർന്നങ്ങു വീണുപോയി!

37 പൂവിളം ചേവടികൾ പുണ്ണാകും പടിയോടി
പൂന്തേൻ മൊഴിയാളൊരു പൂവലംഗി
പൂവണിരഥത്തിനു പിൻപോയി വീണ്ടും വന്നു
പൂഗബദ്ധമാമൂഞ്ഞാലാടിട്ടും പോൽ.

38 മുററിയ കാമമോഹം കൊണ്ടൊരു മുഗ്ദ്ധ ചൊന്നാൾ
മറെറാരുത്തിയെ നോക്കി "യെൻെറ ചിത്തം
കററക്കാർവേണി! നീയുമാവഴിയെങ്ങാൻ കണ്ടോ?
പററുമോ നാണമാശമുററി വന്നാൽ? 214

കരുണൈ യെൻപതു കണ്ടറി യാൻപെരും
പരുണ തൻകൊല് പട്ടകൊലൈ യാനൻറാൾ.

36 തൊയ്യില് വെയ്യ മുലൈ ത്തുടി പോലിടൈ
നെയ്യ നൊയ്യ മരുംകുലൊർ നങ്കൈ താൻ
കൈയ്യു മെയ്യു മറിന്തിലൾ കണ്ടവർ
ഉയ്യു മുയ്യു മെനത്തളർ ന്തോയ്വുററാൾ.

37 പൂക വൂശല് പുരിപവർ പോലൊരു
പാകിൻ മെൻമൊഴി തന്മലർ പ്പാതങ്കൾ
ചേക ചേർതര ച്ചേവക ൻേററിൻപിൻ
ഏക മീള്ള മിതെൻചെയ്ത വാറവരാ

38 പെരുത്ത കാതലിർ പേതൂറു മാതറാൻ
ഒരുത്തി മററം കൊരുത്തിയൈ നോക്കിയെൻ
കരുത്തു മവ്വഴി ക്കണ്ടതു ണ്ടോവെൻറാൾ
അരുത്തി യുററപി നാണമു ണ്ടാകുമോ.

39 അങ്ങു വന്നൊരു മങ്കയോതിനാൾ: "നല്ലീ മുന്നം
തങ്ങൾക്കുള്ളുയിരുമിക്കുലത്തിലുള്ളോർ;
ഞങ്ങൾക്കുള്ളുയിരേവം ഞങ്ങൾക്കു നൽകാമട്ടി-
ലെങ്ങനെയിവനിന്നീ മനസ്സു വന്നൂ?"

40 നാമത്താലുള്ളഴിഞ്ഞൊരോമലാൾ ചൊന്നാൾ, "ശൈവ-
ചാപത്തെക്കുലച്ചതിന്നോർത്തിട്ടമ്പോൾ
കേമത്തം കാട്ടാൻ തന്നെ, യാമത്തകാശിനിയിൽ
പ്രേമത്താലല്ലെന്നതുതീർത്തുചൊല്ലാം."

41 ഹാരവും തുകിലും മററാഭരണാദികളു-
മാകെയഴിഞ്ഞു ജീവൻ തളന്നൊരുത്തി
"ഘോരനീ വില്ലാളിക്കു മുന്നിലിട്ടെന്നെക്കൊല്ലും
മാരനെപ്പോലെ വീരൻ മററാ"രെന്നാൾ.

42 ഇങ്ങനെ പലപല മങ്കമാരണയവേ
സുന്ദരൻ രാമചന്ദ്രൻ വസിഷ്ഠനോട്ടം
വേദപാരംഗതനാം കൗശികനോട്ടം ചേർന്നു
വേദിക തന്നിലെഴുന്നെള്ളീടിനാൻ.
സേനകളൊത്തു രാജമണ്ഡലം രാജസഭാ-
ശാലാന്തരാളത്തിങ്കൽ നിരന്നിരുന്നു. 232

39 നങ്കൈ യങ്കൊരു പൊന്നയം താരുയ-
ത്തങ്ക ളിന്നുയി രുംകൊട്ടു ത്താർതമർ
എങ്ക ളിന്നുയി രെങ്കളു ക്കീകലാ
വെങ്ക ണെങ്കൻ വിളൈന്ത തിവർകെൻറാൾ.

40 നാമ ത്താലഴി വാളൊരു നന്നുതല്
ചേമ ത്താർവി ലിറുത്തതു തേരുങ്കാല്
ട്ടുമ ത്താർകുഴ റുമൊഴി ത്തോകൈപാല്
കാമത്താലൻറു കല്വിയി നാലെൻറാൾ.

41 ആര മുന്തുകി ലുങ്കല നിയാവൈയും
ചോര വിന്നുയിർ ചോരുമൊർ ചോർകുഴല്
കോര വില്ലി മുനേയെനൈ ക്കൊല്കിൻറാൻ
മാര വേളിൻ വലിയവർ യാരെൻറാൾ.

42 മാത രിന്നണ മൊയ്ത്തിട വള്ളല്പോയ്
ക്കോതില് ചിനൈ വശിട്ടനും കോശിക
വേത പാരന മേവിയ മണ്ഡപം
ഏതി മന്നർ കുഴാത്തൊട്ടു മെയ്തിനാൻ.

43 മിന്നലിന്നൊളി ചിന്നും പൊന്നാഭരണാവലി
മിന്നുന്ന കരിമുകിൽ പടിഞ്ഞ പോലെ
ഇന്ദിരാകാന്തൻ രമചന്ദ്രനും മുറ പോലെ
വന്ദിച്ചാൻ മുനികളെയിരുവരെയും.

44 ധർമ്മസംരക്ഷണാർത്ഥം വന്നവതരിച്ചൊരു
ശർമ്മദനാശിസ്സേററിട്ടമന്ദാനന്ദം
തന്നിഴൽപോലെ കാവൽ നിന്നിട്ടും തമ്പിമാരോ-
ടൊന്നിച്ചു ചിത്രാസനമലങ്കരിച്ചാൻ.

45 താരങ്ങളൊത്തു വാനിൽ വെണ്മതിപോലെ പരി-
വാരങ്ങളൊത്ത പംക്തിസ്യന്ദനനും
ആ മണിമണ്ഡപത്തിലാഗതരായി വര-
മാമുനിമാരെ നമോവാകം ചെയ്താൻ.

46 അന്തണവൃന്ദമാശിസ്സേകവേ മേലെ നിന്നും
ചിന്തനപുഷ്പവർഷമേററുകൊണ്ടും
ഇന്ദ്രനുപോലും മുഖത്തീർഷ്യയുദിക്കെ, മാന-
വേന്ദ്രനാമണ്ഡപത്തിലിരുന്നരുളി. 248

43 തിരുവി നായകൻ മിൻററിരി ന്താലെന-
ത്തുരുവീൻ മാമണി യാരം തുയല്വര
പ്പരുവ മേകം പടിന്തതു പോർപടിന്തു
ഇരുവർ താള്ള മുറൈയി നിറൈഞ്ചിനാൻ.

44 ഇറൈഞ്ച വന്നവ രേത്തിന രേവവോർ
നിറൈഞ്ച പൂന്തവി ചേറിനിഴ റ്കൾ പോല്
പുറം പെയ് തമ്പിയ രുട്പൊലി ന്താനരോ
അറം മെയ് കാവറ് കയോത്തിയി റേറാൻറിനാൻ

45 ആന മാമണി മണ്ടപ മന്നതു
താനൈ മന്നൻ റമരൊട്ടും ചാർന്തനൻ
മീനെ ലാം തന പിൻ വര വെണ്മതി
വാന്റി ലാവുറ വന്തല മാനവേ.

46 വന്തു മാതവർ പാതം വണങ്കിമേല്
ചിന്തു തേമലർ മാരീ ചിറന്തിട
അന്ത ണാളർക ളാചിയൊ ടാ ശനം
ഇന്തി രൻമുക നാണുറ വേറിനാൻ.

47,48, ഗംഗനും കലിംഗനും കൊങ്ങനും സിംഹളേന്ദ്ര-
49 നംഗേശൻ കേരളനും പാണ്ഡ്യമന്നൻ
മാളവൻ കുളിന്ദനും ചീനനും വംഗേശനും
മാഗധൻ മറാട്ടനും ചോളമന്നൻ
മാത്സ്യനും മ്ലേച്ഛാധീശൻ വൈദർഭൻ ലാടാധിപൻ
മററുള്ള വീരന്മാരും തുരുഷ്കനാഥൻ
കൊങ്കണദേശീയരും കർണ്ണാടമന്നൻ ശാകൻ
തെങ്കണൻ മഹാചീനൻ തെലുങ്കുനാടൻ
അങ്ങനെ പഞ്ചഭൂതഹേതുവാമാകാശത്തെ-
ത്താങ്ങുമൂഴിയിലുള്ളോരരചരെല്ലാം
അന്നങ്ങു വന്നുചേർന്നാ; രായവക്കുചിതമായ്
മിന്നുമിരുപ്പിടങ്ങളലങ്കരിച്ചാർ.

50 കല്ലുണ്ടവാണിമാരാം കല്യാണിമാർ വീയുന്ന
ചൊല്ലേണ്ട വെഞ്ചാമരം കണ്ടെന്നാലോ
നല്ലംകൾപ്പമരത്തിലങ്ങുലസിക്കും തളിർ-
ത്തൊത്തുകളെന്നതാരുമോർത്തുപോകും. 264

47 കങ്കർ കൊങ്കർ കലിംകർ കുലിംകർകൾ
ചിങ്ക ളാതിപർ ചേരലർ തെന്നവർ
അങ്കർ ചീനർ കുലിന്ത രവന്തികർ
വങ്കർ മാളവർ ചോളർ മരാടരേ

48 മാന മാകതർ മച്ചർ മിലേച്ചർകൾ
ഏനൈ വീര വിലാടർ വിതർപ്പർകൾ
ചീനർ തെങ്കണർ ചെഞ്ചകർ ചോമകർ
ചോന കേശർ തുരുക്കർ കുരുക്കളേ

49 ഏതി യാത പരേഴ് തിറ ർകൊങ്കണർ
ശേതി രാശർ തെലുങ്കർ കരുനടർ
ആതി വാനം കവിത്ത വവനിവാഴ്
ശോതി നിണ്ടുടി മന്നരും തുന്നിനാർ

50 തീംക രുംപിനും തിത്തിക്കു മിൻചൊലാർ
താങ്കു ചാമരൈ മാട്ടു തയങ്കുവ
ഓങ്കി യോങ്കി വളർന്തുയർ ശീർത്തിയിൻ
പൂങ്കൊ ഴുന്തു പൊലിവന പോൻറവേ

51 ആ മണിരചിതസിംഹാസനത്തിങ്കലാള-
മാമന്നോർ മന്നനാകും ദശരഥനെ
ആരംമ്യാഗികൾ വാഴ്ത്തിപ്പാടിനാരവികല-
മാധുര്യ്യം വഴിയും ഗീതാദികളാൽ.

52 തൻകുലവല്ലരിയാം മങ്കയ്ക്കുണ്ടാകും തിരു-
മംഗല്യമഹോത്സവമൊന്നു കാണാൻ
തിങ്കൾ മാനത്തുനിന്നു വന്നു വിളങ്ങും വണ്ണം
വെൺകൊററക്കുട പൊന്തി നിവന്നു നിന്നു.

53 നീട്ടം പടക്കടലന്നാക്കു മൊന്നിളകുവാൻ
കൂടിയുമിടമില്ലാതാത്തുനില്ക്കേ
ആട്ടം മദയാനകളുള്ള ജനകൻ തൻെറ
നാടെല്ലാമൊരു നല്ല നഗരമായി.

54 അന്തമററുള്ളോരാശയ്ക്കപ്പുറം കടന്നതാം
സ്വന്തമാം സമ്പന്നിര നിരവധികം
സുന്ദരി സീതാദേവിതൻ പിതാവതിതരാം
സന്തോഷമോടെല്ലാക്കുമരുളി നില്ക്കേ
എന്തോതാമിതിൽപ്പരം ? സാധാരണക്കും രാമ-
ചന്ദ്രനും സമാനമായ് ലഭിച്ചിതെല്ലാം. 282

---

51 ചുഴലും വണ്ടു മിഞ്ചിറും ചുരുമ്പും ചൂഴ്ന്തു
ഉഴലും വാശ മതുമല രോതിയർ
കുഴലി നോട്ടറ ക്കുറുപ ല്ലാ ണ്ടൊലി
മഴലൈ യാഴിശൈ യോട്ടു മലിന്തവേ

52 വെങ്ക ണാനൈയി നാൻറനി വെൺകുടൈ
തിങ്ക ടങ്കൾ കുലക്കൊടി ച്ചീതൈയാം
മങ്കൈ മാമണം കാണിയ വന്തതുൾ
പെങ്കി യോങ്കി ത്തഴൈപ്പതു പോൻറതേ.

53 ഊട്ടു പേർവിട മിൻറിയൊ ൻറാം വകൈ
നീട്ടമാകവെ ററാനൈ നെരുങ്കലാല്
ആടൻ മാ മാതവ നൈ ച്ചനകർ കോൻ
നാടൈ ലാമൊരു നന്നക രായതേ.

54 ഒഴിന്ത വെന്നിനി യൊണ്ണുത റാതൈതൻ
പൊഴിന്ത കാത റൊടൊറ പ്പൊരുളെലാം
അഴിന്തു വന്തു കൊ ണ്ടൊലി നൻപുതാൻ
ഇഴിന്തു ളാർക്കു മീരാമർക മൊത്തതേ.

നിശ്ചയതാംബൂലം

1 രത്നസിംഹാസനത്തിങ്കൽ ദശരഥൻ
പത്നീസമേതം വിളങ്ങീടവേ
മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ വസിഷ്ഠൻ മധുരമായ്
മൈഥിലനോടേവമോതീടിനാൻ:-
"തോഴിമാരൊന്നിച്ചിങ്ങാനയിച്ചാല്യമ-
ക്കേഴമാൻ കണ്ണാളാം ജാനകിയെ"

2 തേനൊലിപ്പൂക്കളണിഞ്ഞുള്ള ദാസിമാ-
രേതാനും പേരെയയച്ചാൻ മന്നൻ
ഉൾപ്പൂവിലൈത്രയുമൻപെഴമായവ-
രുൽക്കടവേഗമകത്തു പൂകി
ഉററവരായുള്ള തോഴിമാരോടോതി
കററക്കാർവേണിയെക്കൊണ്ടുപോരാൻ.

3 പൊന്നണി, സീതതൻ സൗന്ദര്യസാരത്തെ-
ച്ഛന്നമായ്ത്തീർത്തിട്ടുമെന്നോരാതെ 14

കോലംകാൺ പടലം

1 തേവിയർ മരുങ്കു ചൂഴ വിന്തിര നിരുക്കൈ ചേർന്ത
ഓവിയ മുയിർപെ റെറന്ന വുവന്തര ചിരുന്ത കാലൈ
ത്താ വില്വെൺ കവിക്കൈ ച്ചെങ്കോ് ചനകനൈ യിനിതു നോക്കി
മാവിയ നോക്കി നാളൈ കൊന്നർകെന വശിട്ടൻ ചൊന്നാൻ.

2 ഉരൈചെയ ത്തൊഴ്ത കൈയ നവന്തവു ള്ളത്തൻ പെണ്ണുക്കള
അരചിചെയ ത്തരുതി രീണ്ട ൻറായിഴൈ യവരൈ യേവ
കരൈ ചെയറ് കരിയ കാതല് കടാവിട ക്കടിതു ചെൻറാർ
പിരശമൊ ത്തിനിയ ചൊല്ലാർ പേതൈതാ തിയരിർ ചൊന്നാർ

3 അമിഴിമൈ ത്തുണൈകൾ കണ്ണു ക്കണ'യെ വമൈക്ക മാപോല്
ഉമിഴ്ചുടർ ക്കലൻക ണങ്കൈ യുരുവിനൈ മറൈപ്പ തോരാർ

പീയൂഷത്തിന്നു മാധുര്യം കൊട്ടുക്കുംപോൽ-
ത്തോഴിമാർ ദേവിക്കണികൾ ചാർത്തി
ഏഴാഴിചൂഴുന്നോരൂഴിയിലുള്ളവ-
രേവരും പോഴത്തമുള്ളോരല്ലോ!
കണ്ണിണ മൂട്ടമിമകളെന്നാകിലും
കണ്ണിന്നഴകവ ചേർത്തിട്ടുന്നൂ!

(വൃത്തഭേദം)

4 കണ്ണൻതൻനിറം തൻെറ-
　　യുള്ളം നിറഞ്ഞു ചാടി-
ത്തിണ്ണെന്നു വല്ലിയായി
　　പാരിൽപ്പരന്ന പോലെ
മിന്നുന്ന കുന്തളത്തെ
　　വിണ്ണിലേക്കാറിനിന്ദും-
വെന്നപോൽ മലർമാല
　　കൊണ്ടു ബന്ധിച്ചുവല്ലോ.

5 വാനത്തു താരാമാല
　　വന്നുടനമ്പിളിയെ
വാരുററു കമ്മും പോലെ
　　കെട്ടിനാർ ചുട്ടി, പിന്നെ
കാർമ്മുകിൽ പെററൊരിന്ദു-
　　ലേഖയെ നക്കും മട്ടിൽ
കമ്രാളകങ്ങൾ ചുററി-
　　പ്പൂട്ടിനാർ 'പൂട്ട്'മവർ. 28

അമിഴ്തിനൈ ച്ചുവൈചെയ് തെന്ന വഴകിനു ക്കഴക്കു ചെയ്താർ
ഇമിഴ് തിരൈ പ്പരവൈ ഞാല മേഴൈമൈ യുടൈത്തു മാദോ

4 കണ്ണൻറൻ നിറന്ത ന്നുള്ള ക്കരുത്തിനൈ നിരൈത്തു മീതിട്ടു
ഉണ്ണിൻറും കൊടിക ളോടി യുലീകെങ്കും പരന്ത തന്ന
വണ്ണംചെയ് കുന്തർ പാര വലയത്തു മഴൈയി റേറാൻറും
വിണ്ണിൻറ മതിയിൻ മെൻപൂം ചികഴിഴൈ ക്കോതൈ വേയ്ന്താർ.

5 വിതിയത്തു വകൈയാല് വാന മീനിനം പിറൈയൈ വന്തു
കതുവുറു കിൻറ തെന്ന ക്കൊഴുന്തണി കണല തുക്കി
മതിയിനൈ ത്തന്ത മേക മരുങ്കനാ വളൈപ്പ തെന്ന
പ്പൊതിയിരുന്ത ള്ളക പന്തി പൂട്ടിയ പൂട്ടുമിട്ടാർ.

6 "ഉള്ളം കവന്നു മേനി-
    യെല്ലാം തളത്തി പ്പെണ്മ-
യള്ളിക്കൊണ്ടന്നു പോയ
    ചൊല്ലെഴും കുമാരനോ
വെള്ളം ജടാജൂടത്തി-
    ലുള്ള ദേവൻെറ വെററി-
പ്പുള്ളി വില്ലൊടിച്ചുള്ള
    വീരനാം യുവാ"വേവം
ഉള്ളത്തിന്നുഞ്ഞാലാട്ടം
    ചൊല്ലീട്ടും മട്ടിലല്ലോ
തുള്ളിയാടീട്ടും നല്ല
    കുണ്ഡലമണിയിച്ചാർ.

7 ആ നറും പാഞ്ചജന്യം
    വന്നിളകൊണ്ട കണ്ഠ-
മാകമ്രമെന്നാകില്ല-
    മാകെയലങ്കരിച്ചാർ
മാനേല്പം മിഴിമാൎക്കു
    മംഗല്യസൂത്രരമ്യ-
മാകിയ കണ്ഠത്തിനു
    താനണിയാണെങ്കിലും
മായയാം ശ്രീദേവിക്കു
    കണ്ഠത്തിന്നണിയായി
മറെറന്തു കാണമവർ?
    തോററുപോയ് ത്തോഴിമാരും! 40

6 വെള്ളത്തിൻ ചടില ത്താൻറൻ വെഞ്ചിലൈ യിറുത്ത വീരൻ
തള്ളത്ത ന്നാവി ചോര ത്തനിപ്പെരു പെണ്മൈ തന്നൈ
അള്ളിക്കൊ ണ്ടകൻറ കാളൈ യല്ലൻകൊ ലാംകൊ ലെൻപാൾ
ഉള്ളത്തി നൂശ ലാട്ടം കുഴൈനിഴ ലുമിഴവിട്ടാർ

7 കോനണി ചങ്കം വന്തു കുടിയിരു ന്തനൈയ കണ്ടത്തു
ഊനമില് കലൻക ടമ്മി ലിയൈവന വണിതല് ചെയ്യല് ചെയ്യാർ
മാനണി നോക്കി നാർത മങ്കല ക്കഴുത്തു കെല്ലാം
താനണി യാന പോതു തനക്കണി യാതു മാതോ.

8 താർകാമണി കോർത്തു
കെട്ടിയ മാലതാനോ
ചാരു ചന്ദ്രക്കലകൾ
ബന്ധിച്ചു നിർമ്മിച്ചതോ
ചന്ദ്രികാരമ്യസ്മിത-
മിങ്ങനെ പരന്നതോ
ശങ്കിക്കാം കൊങ്കമേലേ
ചാർത്തിന മാല കാൺകെ.

9 ചെന്താരിന്നിയലുന്ന
ചെന്നിറം ചേവടിത്താർ
ചെമ്മേയണച്ച ദേവി
തന്മാറിൽ വെൺമുത്തുകൾ
ചെന്നിറം കൊണ്ടു പാരം
ചെമ്മുള്ളോർ തങ്ങളോട്ട
ചേരുമ്പോളാരുമൊപ്പം
ചെമ്മുള്ളോരായിത്തീരും.

10 ചെപ്പണിക്കൊങ്കയുള്ള
ഭാരത്താൽ തെല്ലു ചാഞ്ഞു
നല്ലെഴമലങ്കാര-
മാണ്ടുള്ള തോള രണ്ടും 50

8 കോണിലാ വാന മീൻക ളിയൈവന കോർത്ത തെൻകോ
വാണീലാ വന്വങ്ക ചെവ്വി വളർപിറൈ വകിർന്ത തെൻകോ
നാണിലം നകൈയി നിൻറ നളിർനിലാ ത്തവഴ്ന്ത തെൻകോ
പൂണിലാ മുലൈമേ ലാര മുത്തെയാൻ പുകല്‌വ തെന്നോ.

9 മൊയ്കൊംഗ ചീ റടിയൈ ച്ചേർന്ത മുരളിക്കും ചെമ്മൈ യീന്ത
തൈയലാ ളമിഴ്ത മേനി തയം കൊളി തഴുവി ക്കൊള്ള
വെയ്യപൂൺ മുലൈയിൻ ചേർന്ത വെൺമുത്തം ചിവന്ത വെൻറാല്‌
ചെയ്യവർ ച്ചേർന്തു ളാരും ചെയ്യരായ് ത്തികഴ്വ രൻറേ.

10 കൊമ്മൈയുറ വീങ്ക കിൻറ കലികച്ചെ പ്പനൈയ കൊങ്കൈ-
ച്ചുമ്മൈയുറ നുടങ്ങ കിൻറ നുണ്ണുപ്പിനാൽ പൂൺപെയ് തോള്‌ക്ക

ചോപ്പെഴ്ം പത്മരാഗം
വെൺമുത്തു ചേൎന്നു മിന്നും
കെൽപുററ മുളങ്കണ-
യുണ്ടായാലതിന്നൊക്കും.

11 താരണിക്കുന്തലാളാം
ജാനകി തൻ തളിർക്കൈ-
ത്താമര, രാമപാണി
ചേരുവാൻ നോററതല്ലോ.
ഏവരും പുകഴ്ത്തിടും;
രാവിലും കുമ്പീടരു-
തേവം കരുതിയിളം
വെയ്ലൊളി വളയിട്ടാർ.

12 ചന്ദനം കസ്തൂരിയും
ചന്തത്തിൽക്കലർത്തിയ
ചാന്തിനാൽ കൊങ്കത്തട-
ത്തങ്കക്കുടത്തിൽ പിന്നെ
തൻ തോഴിമാരെഴുതി
സുന്ദരം പത്തിക്കീററു-
മെന്താരമ്പൻെറ വില്ലും;
ആയതിൻ ഭാരം മൂലം
സന്തതം ഞെട്ടീടുന്നു
സാക്ഷാൽ പരംപൊരുൾ പോൽ
സന്ദേഹാസ്പദമായ
സുന്ദരീകൃശമദ്ധ്യം. 62

ഇമ്മൈ യുറ വിമൈക്കും ചെങ്കേ ഴിനമണി മുത്തി നോട്ടും
അമ്മൈയുറ വമൈവ തുണ്ടാ മാകിനൊ പ്പാക മൻറേ.

11 തമ്മെളയവിഴ് കോതൈ യോതി ച്ചാനകി തളിർക്കൈ യെന്നും
മുളരീക ളിരാമൻ ചെങ്കൈ മുറൈമൈയി ററീണ്ട നോററ
അളിയന കങ്കുറ് പോതും കുവിയല വാക മെൻറങ്ക
ഇളവെയിൽ ചുററി യന്ന വെരിമണി ക്കടക മിട്ടാർ.

12 ചില്ലിയ ലോതി കൊങ്കൈ ത്തിരൺമണി ക്കനക ച്ചെപ്പിൽ
വല്ലിയു മനങ്കൻ വില്ലും മാൻമത ച്ചാന്തി ററീട്ടി
പ്പല്ലിയ നെറിയിറ് പാർക്കും പരംപൊരു ളെ.ന്ന യാർക്കും
ഇല്ലൈയു ണ്ടെന്ന നിൻറ വിടൈയിന ക്കിട്ടക്കൺ ചെയ്താർ.

13 വെൺപട്ട ചേല മേലേ
ചെമ്പൊന്നിൻ മേഖലയും
ഇമ്പത്തിലതിൻ താഴെ-
ത്താരകമണിപ്പട്ടും
അൻപുററ സഖീജനം
സമ്പ്രതി ചേർക്കെ ദേഹ-
കാന്തിപ്പകിട്ടിലവർ
കണ്ണുകളഞ്ചിപ്പോയി.

14 ആട്ടും ഫണി തൻ ഫണം
പോലാം നിതംബബിംബ-
മോടിയെഴുന്നോൾ തൻെറ-
യേടലർച്ചേവടിയിൽ
ചേടികൾ ചേർത്ത ചില-
മ്പമ്പിൽപ്പുലമ്പി തിരു-
ച്ചേവടിത്തളിരേററം
പേലവമെന്നു വീണ്ടും.

15 നഞ്ചിനോടമൃതത്തെ-
ച്ചാലിച്ച ചലമിഴി-
ച്ചഞ്ചരീകങ്ങളോടി-
ച്ചെഞ്ചോരിരേഖ ചേർന്നും 72

13 നിറംചെയ് കോശിക നണ്ടൂശ്ശ നീവിനീ വാത വല്കല്
പുറംചെയ് മേകലൈയും താഴ ത്താരകൈ ച്ചമൈമ പൂട്ടി
ത്തിറംചെയ് കാശീൻറ ചോതി പേതൈചേ യൊളിയി ററിർന്ത
കറങ്കപ്പു തീരിയ ത്താഴം കൺവിള ക്കററു നിൻറാർ.

14 ഐയവാ മനിച്ച പ്പോതി നതികമു നൊയ്യ വാടല്
പൈയര വല്ക ലാടൻ പഞ്ചിൻറി പ്പഴത്ത പാതം
ചെയ്യപൂം കമല മന്ന ച്ചേർത്തിയ ചിലമ്പു ചാല
നൊയ്യവേ നൊയ്യ വെൻറോ പലപട നവല്വ തമ്മാ.

15 നഞ്ചിടൈ യമിഴ്തം കൂട്ടി നാട്ടങ്ക ളാന വെന്ന-
ച്ചെഞ്ചവേ നീണ്ടു മീണ്ടു ചേയരി ചിതറി ത്തീയ

വഞ്ചനം കളവുക-
ളില്ലാതെ കുളിരൊളി
തഞ്ചി വിളങ്ങി നില്പ-
തഞ്ജനത്തിൻ നിറമോ?
കഞ്ജലോചനൻ രാമ-
ചന്ദ്രന്റെ തിരുമേനി
സഞ്ചയിച്ചുള്ള മഞ്ജു-
വർണ്ണമോ ചൊല്ലവല്ലേ.

16 നീലക്കരിംകുവള-
പ്പൂക്കൾ വിളങ്ങുമൊരു
ചേലൊത്ത ചെന്താമര-
ത്താരിലുദിച്ചു പൊന്തും
പാലൊത്ത നിലാവോലും
പഞ്ചമി ചന്ദ്രനുള്ളിൽ
മേളത്തിലൊരു കൊച്ചു-
താരകയുണ്ടാമെങ്കിൽ
മൂവുലകത്തിൽ നാരീ-
ലോകത്തിൻ തിലകമാം
ദേവിതൻ തിലകത്തിൻ
ചാരുത്വം ചാർത്തുമല്ലോ.

17 പട്ടിളം പൂക്കൾ കിള്ളി-
ക്കട്ടിക്കാർക്കുന്തൽക്കുള്ളി_
ലൊട്ടിടവിടാതവ-
യൊട്ടിച്ചു ചേർത്തു പിന്നി 84

വഞ്ചമും കളവു മിൻറി മഴൈയെന മതർത്ത കൺകൾ
അഞ്ചന നിറമോ വള്ളല് വണ്ണമോ വറിയ രേ റാം.

16 മൊയ് വളർ കുവളൈ പൂത്ത മുളരിയിൻ മുളൈത്ത മുന്നാൾ
മെയ്‌വളർ മതിയി നാപ്പൺ മീനുണ്ടേ ലനൈയ തേയ്പ്പ
വൈയക മടന്തൈ മാർക്കാ നാമർകോ തൈയർക്കും വാന
ത്തെയ്‌വമാം മൈയർ മെല്ലാ ന്തിലതത്തെ തിലകം ചെയ്താർ.

17 ചിന്നപ്പൂ ചെരുക ൻപൂ ച്ചേകര പ്പോതു കോതില്
കന്നപ്പൂ കഞല മീതു കർപ്പക ക്കൊഴുന്തുമാന

ഒട്ടതിൻ മീതെയൊരു
　　ശേഖരമാല്യം ചാർത്തി
കുററമില്ലാതെ കണ്ണി-
　　പൂരമാം പൂവണിഞ്ഞു
തിരിട്ടോലും പൂക്കളെല്ലാം
　　കല്പകത്തളിരെന്ന-
മട്ടിലാവാനായ് പൂന്ന-
　　പ്പൂമ്പൊടിയൊട്ടിനില്ലേ
വട്ടത്തിൽപ്പലജാതി
　　വണ്ടുകൾ തേനുണ്ടീടാൻ
മട്ടോലും മൊഴിയാളെ-
　　ച്ചുററി വലത്തുവെച്ചു.

18　നെയ്‌വിളക്കാട്ടി നല്ല
　　നീരൊട്ടും പൂവും തൂവി
ദൈവപ്രീതി വരുത്തി
　　വൈദികദാനം ചെയ്തു
അയ്നി നീരാട്ടി വെള്ള-
　　ക്കട്ടകുമണികൾ നെററി-
ക്കയ്യുമററീടാനിട്ട
　　തോഴികൾ പിന്നെ മെല്ലെ
കയ്യാൽ വളർത്തുമൊരു
　　കൊച്ചു മയിൽപ്പേടയാം
തയ്യലാൾതന്നെ വലം
　　ചൂഴ്ന്നു തൃക്കാപ്പും കെട്ടി.　　106

മിന്നപ്പൂം ചുരുമ്പും വണ്ടു മിളറുംത്താം പികളും പാംപ
പ്പൂവെന്നെപ്പം ന്താത്തു മാനും പൊാറ്പൊടി യപ്പി വിട്ടാർ.

18　നെയ്‌വളർ വിളക്ക മാട്ടി നീരൊട്ടു പൂവു ത്തൂവി-
ത്തെയ്‌വമും പരാവി വേതപാരകർ ക്കീന്തു ചൊമ്പൊൻ
ഐയവി നതലിറ് ശേർത്തിയായ്‌നിറ വയിനി ചുററി-
ച്ചെക്കവളർ മയില നാമെള വലംചെയ്തു കാപ്പു മിട്ടാർ.

19 കഞ്ജത്തിൻ മാദകമാം
തേൻകവൻനുണ്ണും വണ്ടിൻ
തഞ്ചത്തിൽത്തോഴിമാരാ-
പ്പുഞ്ചാരവാണിയുടെ
അഞ്ചിതസൌന്ദര്യത്തിൻ
സാരം കുടിച്ചുന്മദം
കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞിട്ടെന്തോ
ചൊല്ലിനാർ മറന്നെല്ലാം
ആയതു ചിന്തിക്കുമ്പോ-
ളാണിനും പെണ്ണിനുമി-
പ്പാരിങ്കലെന്തു ഭേദം
ഭാവവികാരങ്ങളിൽ?

20 ആടിക്കാർ കുന്തലുള്ള
ചേടികളവരെല്ലാം
മോടി കലർന്നു നില്ക്കും
പാടീരസ്തനിയാളെ
രാകേന്ദുമണ്ഡലത്തെ-
യെന്നപോൽ നോക്കിപ്പാര-
മാനന്ദവൈവശ്യങ്ങ-
ളാണ്ടടങ്ങി നിന്നുപോയാർ!
മാന്മിഴി മാർക്കുള്ളതാ-
മംഗങ്ങളോരോന്നുമേ
മാൺപുററതെന്നാകില്ല-
മൊന്നിച്ചോരാളിലെല്ലാം 118

19 കഞ്ചത്തു കളിക്കു മീൻറേൻ കവർന്തുണും വണ്ടു പോല
അഞ്ചൊററ്കൾ കിളൈള്ള ക്കെല്ലാ മരുളിനാ ളഴകൈ മാന്തി—
ത്തഞ്ചൊററ്കൾ കുഴറി ത്തത്ത ന്തകൈകെതട്ടു മാറി നിൻറാർ
മഞ്ചർക്കു മാത രാർക്കു മനമെൻപ തൊൻറേ യൻറോ.

20 ഇഴൈകുലാ മുലൈയി നാളൈ യിടൈയുവാ മതിയി നോക്കി
മഴൈകുലാവോതി നല്ലാർ കളിമയ ക്കുററു നിൻറാർ

ഉന്നിദ്രസൗന്ദര്യമേ
　　കുന്നിച്ചു കാണുന്നേര-
മിന്നാരതിങ്കൽ മന-
　　മുന്നാതെ നില്ക്കുന്നവർ?

21　ശംഖകരാബ്ജത്താലു-
　　മംബുജവാസത്താലും
എങ്ങും പരന്നു വെവ്വേ-
　　റുള്ളത്തിലാലേഖ്യം പോൽ
അങ്ങെങ്ങും വിളങ്ങുന്നോ-
　　രരുന്ധതീ തുല്യയാകും
മങ്കയാൾക്കുപമാനം
　　രാമനാം, മറെറന്തോതാം?

22　മേഖല, പാദസരം,
　　നൂപുരം. കൈവളയും
മേന്മയെഴും ചിലമ്പും
　　മേന്മേൽ ചിലമ്പിയാർക്കെ
മേനക തുടങ്ങിയോർ
　　പോലഴകാർന്നതോഴി-
മാരെല്ലാം ചൂഴ്കെ ദേവി
　　മെല്ലെ നടന്നാളല്ലോ, 128

ഉഴൈകലാ നയന ത്താർമാ ട്ടൊൻറൊൻറേ വിരുപററ് കൊത്തു
അഴകെലാ മൊരുങ്കേ കൺടാല് യാവരേ യാററ വല്ലാർ.

21　ശങ്കങ്കൈ യുടൈമൈ യാലു ന്താമരൈ ക്കോയി ലാലും
എങ്കെങ്കും പരന്തു വെവ്വേ റുള്ള ത്തി നെഴുതിററന്ന
അങ്കങ്കേ ത്തോൻറ ലാലു മരുന്തതി യനൈയ കറ്പിൻ
നങ്കൈയു നമ്പി യൊത്താ ണാമിനി പ്പുകല്‌വ തെന്നോ.

22　പരന്തമേ കലൈയു ങ്കോത്ത പാകശാ ലകമു നാക-
ച്ചിരഞ്ചെയ്ന്ത ചുരമും വൺട്ടു ഞ്ചിലംപൊട ശിലമ്പി യാർപ്പ-
പ്പുരന്തരൻ കോററ്കീ ഴാനോ രാമ്പൈയർ പുടൈചൂഴ്ന്തെന്ന
വരംപറു മഴലൈ ത്തീഞ്ചൊൻ മടമൈന്തെയർ തൊടർന്തു ചൂഴ്ന്താർ.

23 ബന്ധുരാംഗികൾ സഖീ-
വൃന്ദവും വാമനരും
വന്നടിവണങ്ങവേ
സുന്ദരി നടക്കയായ്
പൊന്നണിവിതാനത്തിൻ
കീഴേ നിഴലുപററി-
യിന്ദുവിൻ കല താരാ-
സംഘാതമൊത്തപോലെ.

24 പൂവല്ലിക്കുയിരേകി-
ത്താവിയ ധരാദേവി
"നോവിക്കൊല്ലിവളുടെ
ചേവടിത്താരെന്നോർത്തോ
പൂക്കളും തളിർത്തൊത്തും
പാവിയ മട്ടിൽ മണി-
ഭൂഷണകാന്തി മുന്നിൽ-
ത്തൂവി നടന്നാൾ ദേവി.

25 അന്നടയ്ക്കുള്ളഴകി-
ലന്നങ്ങൾ തോററു വീണും
പിന്നെയെഴുന്നുമേററം
ഖിന്നതയാളും വണ്ണം 138

23 ശിന്തൊട്ട കുറള്ള് ക്കുന ഞ്ചിലതിയർ കഴാമ്യന്തെററി
വന്തടി വണങ്കി ച്ചുററ മണിയണി വിതാന നിഴല്
ഇന്തുവിൻ കൊഴുന്തു വിൺമീ നിനത്തൊട്ടും വരുവ തെന്ന
നന്തലില് വിളക്ക മന്ന നങ്കൈയു നടക്ക ലുററാൾ.

24 വല്ലിയൈ യുയിർത്തനില മങ്കൈയിവൾ പാതം
മെല്ലിയ വുറൈക്കുമെന വഞ്ചിവെളി യെങ്കും
പല്ലവ മലർത്തൊകൈ പരപ്പിന ളെനത്താൻ
നല്ലണി മണിച്ചുടർ തവഴ്ന്തിട നടന്താൾ.

25 തൊഴുന്തകൈയ മെന്നടൈ തൊലൈന്തുകളി യന്നം
എഴുന്തിടൈ വിഴുന്തയർവ തെന്നവയ ലെങ്കും

തന്നിരുപാർശ്വങ്ങളിൽ
ചാമരമുലയവേ
വന്നാൾ കലാപരമ്യം
പെണ്മയിലെന്നപോലെ.

26 മന്നിലും മററുലോകം
തന്നിലുമുള്ള മുഖ്യ-
മങ്കമാർ കണ്മണിയാം
കന്യയെക്കാണരുവാനോ
വിണ്ണിങ്കൽ നിന്നു മനു-
വംശകരനാം സൂര്യൻ
തന്നെ വന്നതുപോലെ
മിന്നീ വിതാനശില്പം.

27 കററയായ്ത്തെളിഞ്ഞേററം
മുററും പൊൻകലാപവും
ചുററും മണിപതിച്ച
മററു മാലകളോടെ
ചുററിലുമൊളി ചേർത്തു
മേനിയഴകു മെയ്യിൽ-
പ്പുററുമണികൾക്കുള്ളിൽ-
ത്തത്തി ഞെരുങ്ങി നില്ക്കേ
ചിററിട തളരവേ
കററക്കാർ വേണി സീതാ
ചിററടി വെച്ചു വെച്ചു
മന്ദം നടന്നു വന്നാൾ 150

കൊഴുന്തുമൈടെയ ശാമരൈ കലാവമൈവാർ കലാവം
വഴങ്കനിഴൻ മിന്നവരു മൈഞ്ചെയെന വന്താൾ

26 മൺമുത ലമൈനെത്തുലകിൻ മങ്കൈയരു ളെല്ലാം
കൺമണി യെന ത്തകൈത കന്നിയെഴില് കാണ
അണ്ണൻമര പിറ്ചുട രരുത്തിയൊട്ടു താന-
വ്വിണ്ണിഴിവ തൊപ്പതൊർ വിതാനനിഴല് വന്താൾ.

27 കൈററവിരി പൊററ്ചുടർ പയിററുറു കലാപം
ചുററുമണി പുക്കവിഴൈ മിക്കിടൈ തുവൻറി
വിററവഴ വാണിമിര മെ യ്യുണികൺ മിന്ന-
ച്ചിററിടൈ നുടങ്കവൊളിർ ശീറടി പെയർത്താൾ.

28 പൊന്നൊളി, പൂവിൻ മണം
ചന്ദനത്തിൻ കുളിർമ്മ
മിന്നലിൻ കാന്തിയേവ-
മൊന്നിച്ച മേനി പൂണ്ടോൾ
അന്നക്കൊടിയമ്മുതും
രംഭയും നാണിക്കവേ
മന്നവസഭ തന്നിൽ
മിന്നും മണ്ഡപം പൂകി.

29 ഉൽപത്തിസ്ഥാനമില്ലാ-
തുൽഭൂതയാക മൂല-
മുൽകൃഷ്ടവേദം പോലാ-
മത്തമ്പുരാട്ടി തന്നെ
ഉൽകണ്ഠയാർന്നു കണ്ടോ-
രാണുപെണ്ണെല്ലാരുമേ
ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ
മൂകരായ് നോക്കിനിന്നാർ.

30 അന്നുതാൻ കണ്ടവളോ-
യെന്ന സന്ദേഹത്തോടെ
കന്യയാമമൃതത്തെ-
ക്കണ്ടൊരു കടൽവർണ്ണൻ 160

28 പൊന്നിനൊളി പൂവിൻവെറി ശാന്തു പൊതി ശീതം
മിന്നിനിഴ ലന്നവടൻ മേനിയൊളി മാന
അന്നു മരമൈപെയരു മാരമിർതു നാണ
മന്നവൈ യിരുന്തമണി മൺടപ മടൈന്താൾ.

29 ശമൈത്തവരൈ യിൻമൈമൈറൈ താനുമെന ലാമ-
ചമൈത്തിരൺ മുലൈത്തെരിവൈ തുയ്‌വടിവു കൺടാർ
അമൈത്തിരൾകോ ടോളിയരു മാടവരു മെല്ലാം
ഇമൈത്തില രുയിർത്തിലർകൾ ചിത്തിര മെനത്താം.

30 അന്ന വളൈ യല്ലളെന വാമെന വയിർപ്പാൻ
കന്നി യമിഴ്‌തത്തൈ യെതിർകൺട കടല്‌വണ്ണൻ

തന്നുയിർ നിലസ്സുമോ-
യെന്നാർത്തി കൊൾകെയങ്ങു
വന്ന പീയൂഷം കണ്ടു
നന്ദിച്ചോരിന്ദ്രനായി.

31 പൈന്തേനിൽ പീയൂഷത്തിൻ
തുള്ളി കലർത്തിദ്ധമ്മ-
സന്ദോഹഫലം പോല-
ക്കന്നിമാടത്തിൽ നിന്നും
ചെന്തൊണ്ടിച്ചുണ്ടു പൂണ്ട
കോകിലവാണി ചിത്ത-
ച്ചെന്താരിലിളകൊണ്ടാൾ;
എന്തേ പുറത്തുമെത്താൻ?''

32 ഇങ്ങനെ രാമനോർക്കെ-
ത്തിങ്ങിന തോഷം പൂണ്ടി-
''ട്ടെങ്ങൾ ചെയ്തുള്ള പുണ്യ-
സംഘാതഫലത്തിനാൽ
പങ്കജനാഭൻ രാമ-
ചന്ദ്രനായ് പിറന്നല്ലോ
പങ്കജമങ്കയിവ''-
ളെന്നു വസിഷ്ഠനോർത്താൻ. 170

ഉന്നുയിർ നിലൈപ്പതൊ രരുന്തിയൊ ടുഴൈന്താണ്ടു
ഇന്നമിഴ് തെഴക്കളികൊ ളിന്തിരനെ യൊന്താൻ.

31 നറത്തുരൈ മുതിർച്ചിയുറു നല്ലമുതു പില്കുറു
അറൻത്തിവിളൈ വൊത്തുമുക ടുന്തി യരുകുയ്ക്കും
നിറത്തുവ രിതഴ്ക്കുയി നിപ്പൈനിടൈ യല്ലായ്
പുറത്തുമുള തോവെന മനത്തൊടു പുകൻറാൻ.

32 എങ്കൾചെയ് തവന്തിനി നിരാമനെന വന്താൻ
ശങ്കിനൊടു ശക്കര മുടൈത്തനി മുതറ്പേർ
അങ്കണര ശാതലിന വ്വല്ലിമലർ പുല്ലും
മങ്കൈയിവ ളുംമെന വശിട്ടൻ മതിഴ്വുററാൻ.

33 ഒററച്ചെങ്കോല്ലുകൊണ്ടും
കൊററക്കുടയൊന്നാല്ല-
മററമില്ലാത്തോരാജ്ഞാ-
ചക്രം ചെല്ലുത്തും മന്നൻ
കററക്കാർവേണിയുടെ
മുററുമഴകു കണ്ടു
മെത്തിന മോദം പൂണ്ടി-
ട്ടിത്തരമോർത്തു നിന്നാൾ:
''എപ്പൊഴുമേഴു ലോകം
കാപ്പവൻ ഞാനെന്നാല്ല-
മിപ്പൊഴാണെൻ പക്കലീ-
പ്പൊൽപ്പൂവിൻ മങ്ക വന്നാൾ.''

34 വീണാവാണിയരികിൽ
വന്ന നിമിഷം ലോക-
പാലർ മൂവരും മുനി-
മാരുമൊഴികെയുള്ളോർ
ഏവരും കരാഞ്ജലി-
യർപ്പിച്ചു ശിരസ്സിങ്ക-
ലേവർക്കുമുള്ളിലവൾ
ദേവതയെന്നേ തോന്നീ.
ഗാത്രമിന്നോക്കിലാക്ക-
മന്തഃകരണഭാവ-
പാത്രമെന്നുള്ള തത്ത്വം
ഗോത്രയിലത്ര സിദ്ധം. 182

33 തുൻറുപുരി കോതൈയെഴില് കൺട്ടുലകു ചൂഴ്‌വന്തു
ഒൻറുപുരി കോലോട്ടു തനിത്തികിരി യുയ്പ്പാൻ
എൻറുമുല കേഴുമര ശെയ്തിയുള നേനും
ഇൻറുതിരു വെയ്തിയതു വെൻവയമ തെൻറാൻ.

34 നൈവള നവിററുമൊഴി നണ്ണവര ലോട്ടും
വൈയനകർ കൊററവന മാതവരു മല്ലാർ
കൈകടലൈ പുക്കന കരുത്തുളതു മെല്ലാം
തെയ്‌വമെന വുററവുടല് ശിന്തൈവശ മൻറോ

35 ചെന്താരു വെറുത്തിട്ടി-
 ബ്ബന്ധുരരാജഗേഹം
തൻ തിരുനിലയന-
 മാക്കിയ തമ്പുരാട്ടി
തന്മുറ തെററീടാതെ
 താപസന്മാരെക്കുപ്പി
യമ്മഹാരാജപാദ-
 പങ്കജം തൊഴുതുടൻ
ആനന്ദബാഷ്പം തൂകി-
 മച്ഛന്നരികിൽത്തന്നെ-
യാമന്ദഗാമിനിയാ
 ളാദരപൂർവ്വമാണ്ടാൾ,

36 "ഇന്നീ വിഷനയന-
 ത്തന്നിലാ രാജരാജ-
നന്ദനൻ മനമേവ-
 മുന്നിയതോത്താലഹോ
വില്ലിതു മാത്രമല്ലാ
 ചൊല്ലെഴം മലയേഴം
കില്ലെന്യേ പിളർന്നീട്ട"—
 മെന്നോർത്താൻ വസിഷ്ഠനും.

37 വില്ലു വളച്ചൊടിച്ചെ-
 ന്നെല്ലാരും ചൊന്നതേതു
വില്ലാളിതന്നെപ്പററി-
 യെന്ന സന്ദേഹം വിട്ടാൾ. 204

35 മാതവരൈ മുറ്കൊള വണങ്കി നെട്ട മന്നൻ
പാതമലർ കൈതൊഴുതു കൺകൾപനി ശോര
താതൈയരു ങ്കിട്ടതവി ചിററനി യിരുന്താൾ
പോതിനൈ വെറുത്തരശർ പൊൻമനൈ പുകുന്താൾ.

36 അച്ചെന നിനൈത്തമുത ലന്തണ നിനൈന്താൻ
പച്ചൈമലൈ യൊത്ത പടിവത്തട ലിരാമൻ
നച്ചുടൈ വടിക്കൺ മലർ നങ്കൈയിവ ളെൻറാല്
ഇച്ചിലൈ കിടക്കമലൈ യേഴെയു മിറാതോ

37 എയ്യുവില് വളൈത്തു മിറുത്തതു മുരൈത്തും
മെയ്വിളൈ വിടത്തു മുതലൈയം വിടലുററിൾ

ഉള്ളിൽ വിളങ്ങുന്നവൻ
മുന്നിൽ നില്ക്കവേ കര-
വല്ലിമേലുള്ളോരണി-
പ്പൊന്നൊലി വലയങ്ങൾ
മെല്ലെത്തെരുപ്പിടിച്ചു
മല്ലാക്ഷി കടക്കണ്ണാൽ
മല്ലനയനൻ തന്നിൽ-
ക്കള്ളനോട്ടങ്ങൾ ചേർത്താൾ.

38 കാളിമകോലും കട-
ക്കൺമിഴിയൊളിയാറ-
ക്കാർമുകിൽ വർണ്ണൻതൻെറ
മേനിയാമാഴിക്കുള്ളിൽ
താനേ ഞെരുങ്ങിച്ചെല്ലെ-
ത്തന്നുയിർ വീണ്ടു; നെട്ട-
ുാകിന വീർപ്പുവിട്ട-
നില്ക്കേയത്തനപീമണി
പാരമരിതാം നറും
പീയൂഷം താനേ മുററും
പാനം ചെയ്യവരേപ്പോൽ
മേനി പൂരിച്ചു നിന്നാൾ.

39 തന്നുള്ളം പൂകി നിന്ന
കള്ളനാം കാമുകനാം
തന്നെപ്പരിണയിക്കാൻ
പള്ളിവില്ലൊടിച്ചവൻ 216

ഐയനൈ യകത്തു വടിവേയല പുറത്തും
കൈവളൈ തിരുത്തുചു കടൈക്കണി നണർന്താൾ.

38 കരുങ്കടൈ നെടുങ്കനൊളി യാറുനിറൈ കണ്ണ-
പ്പെരുങ്കടലിൻ മണ്ടവുയിർ പെററിനി തുയിർക്കം
അരുങ്കല നണങ്കരശി യാരമിഴ് തനൈത്തും
ഒരുങ്കട നരുന്തിനരൈ യൊത്തുട പടിത്താൾ.

39 കണങ്കുഴൈ കരുത്തിലുറൈ കൾവനെന ലാനാൻ
വണങ്കുവി ലിറുത്തവ നെനത്തുയർ മറന്താൾ

എന്നതറിഞ്ഞുവിദ്യ
　　തീർന്നറിവുററു പരൻ
തന്നെയറിഞ്ഞ പോല-
　　ത്യന്നതാനന്ദം പൂണ്ടാൾ:

40,41 കല്യാണത്തിനു നല്ല
42 　　നാളേതെന്നറിയുവാ-
നുല്ലാസപൂർവ്വം പംക്തി-
　　സ്യന്ദനൻ ചോദിക്കവേ
നല്ല കൗശികൻ മുനി-
　　ചൊല്ലിനാനടുത്ത നാൾ
നല്ല മുഹൂർത്തമന്ന;-
　　തെന്നപ്പോൾ സാർവ്വഭൗമൻ
എല്ലാരുമെഴുന്നേററു
　　നിന്നു കൈ കൂപ്പി നില്ക്കെ
കല്യമാം ശംഖനാദം
　　പൊന്തവേ, സഭാതലം
തന്നണിക്കിരീടത്തിൻ
　　പൊന്മണിക്കിരണങ്ങൾ
മിന്നിപ്പടർന്നു നില്ക്കെ,
　　മന്ദമെഴുന്നള്ളിനാൻ. 226

അണങ്കുറു മവീഞ്ഞൈകെട വിഞ്ഞൈയീ നകംപാട്ടു
ഉണർന്തറിവു മുററുപയ നററവരൈ യൊത്താൾ.

40 ചൊല്ലുയർ കളിററരശർ കോമക നിരുന്താൻ
കല്വികരൈ യുററമുനി കൌശികനൈ മേചോയ്
വല്ലിപൊരു ശിററിടൈ മടനൈതമണ നാളാം
എല്ലൈയി നലത്തപക ലെൻറുരൈശെയ് കെൻറാൻ.

41 വാളൈയുക ളക്കയല്കൾ വാവുമയിൻ മേതി
മൂളൈമുതു കൈക്കിഴിയ മൂരിയ വരാൻമീൻ
പാളൈവിരി യക്കുതികൊൾ പണ്ണൈവള നാടാ
നാളൈയെന വുററപക നററവ നരൈത്താൻ.

42 ചൊററപൊഴു തത്തരശർ കൈതൊഴു തെഴതയൻ
ഒററവയി രച്ചുരികൊൾ ശങ്കിനൊലി പൊങ്ക

പിന്നെ മുനിപാദങ്ങൾ
 വന്ദിച്ചാശിസ്സു വാങ്ങി-
ച്ചെന്നേറി മനോജ്ഞമാം
 മാളിക പുക്കിരുന്നാൻ.

43 മന്യ കലർന്നു പാര-
 മന്നനടയാൾ തമ്പി
മന്ദം നടന്നു സഭാ-
 മണ്ഡപം വിട്ടുപോയാൾ.
അന്നേരം രാമചന്ദ്രൻ
 തന്മണിസൗധശൃംഗം
തന്നിലേയ്ക്കെഴുന്നള്ളി
 മന്നരും പിന്തുടർന്നാർ
പൊന്നിറമാണ്ട സൂര്യൻ
 പൊന്മലമേലെ നിന്നും
മന്ദം മറഞ്ഞു; മുനി-
 വൃന്ദവും പിരിഞ്ഞുപോയ്. 234

പ്പൊററട മുടിപ്പുറ്റ വെയിലു്പൊഴു് തരപ്പോയു്
നററവ രൻമൈച്ചകൊട്ടു നൻമനൈ പുകുന്താൻ.

43 അന്നമരി തിറ്പിരിയ വള്ളല്ല മകൻറ-
പ്പൊന്നിനെട്ടു മാടവമൈര പുക്കനൻ മണിപ്പൂൺ
മന്നവർ പിരിന്തനർകൾ മാതവർകൾ പോനാർ
മിൻചുട രാതവന മേരുവിൻ മറൈറന്താൻ.

സീതാവിവാഹം

1 മെത്തും പുകഴാണ്ട മൈഥിലനിങ്ങനെ-
യാത്യന്തികമുപചാരാദി ചെയ്കയാൽ
മത്തഗജവീരസേനാവിഭാഗങ്ങ-
ളൊത്ത ധരാനാഥമുഖ്യരുമങ്ങനെ
സത്വബലശാലിമാരായ തമ്പിമാർ
മററുമവർക്കിടസ്സുള്ള ജനങ്ങളും
മർത്ത്യരൂപത്തോടമരാവതീപുരി-
യെത്തിയ പോൽപ്പുരമാനന്ദമാണ്ടുപോയ്!

2 ശുദ്ധജലം കൊതിച്ചെത്രയുമാടലോ-
ടെത്തിയടുത്തു തടാകമീക്ഷിക്കവേ
എത്തിയതണ്ണീർ കുടിക്കാനുപായമൊ-
ന്നെത്താതഴൽപ്പെട്ടുഴലുന്ന മാതിരി
മത്തേഭഗാമിനിയായൊരു സീതയു-
മത്തലിലാണ്ടിതു ചൊന്നാളവശയായ്: 14

കടിമണപ്പടലം

1 ഇടംപട്ട പുകഴ്ച്ചനകർ കോനിന്നിതു പേണ
ക്കടംപട്ട കളിററരശ രാതിയിടൈ കൺടോർ
തടംപട്ട പുയത്തശറു തംപിയർകൾ കാറും
ഉടംപൊട്ട തുറക്കനക റുററവരൈ യൊത്താർ.

2 തേടരു നലത്തപ്പുന ലാശൈതെറ ലുററാർ
മാടോർതട മുററതനൈ യെയ്തുംവകൈ കാണാർ
ഈട്ടഴി വുറത്തളർവൊ ടേമുറുവ രൻറേ
ആട്കു വളൈക്കയില്ല മൻനിലൈയ ളാനാൾ.

സീതയുടെ വിരഹപീഡ

3 "ആരുണ്ടുലകിലബലമാക്കുള്ളയി-
രാകെക്കെട്ടത്തിച്ചതിക്കുമെന്നോതുവോർ?
നേരേ കതിരോൻ വരുമ്പൊഴുതെന്നാര്യ-
നാരാലെഴുന്നള്ളുമെന്നതു നിർണ്ണയം.
ക്രൂരേ നിശീഥിനീ നീ പോ മറയത്തു
വീരവാദങ്ങളോരോന്നുരയ്ക്കായ്കെടോ.

4 നീലസൂര്യാഭനാമാര്യൻെറ തൃപ്പദം
ചാലത്തു ചെന്നു ഭജിച്ചാരെൻ ചിത്തമേ
നാളെപ്പുലരിയിലിങ്ങെഴുന്നള്ളവേ
ചേലോട്ടു നീയും തിരിച്ചു വന്നീടണേ
നാളേറെയെന്നോടൊരുമിച്ചിരുന്ന നീ-
യാളാകുമോ പിരിഞ്ഞങ്ങനെ വാഴുവാൻ?

5 അന്നലേ, നീണ്ടൊരീരാവെൻ വിനകൊണ്ടു
തന്നെ പുലരാതെ നീളുമെന്നാകിലോ
അന്യായമാം നീ തനിച്ചു പറക്കാതെ
നിന്നുപഴിയേൽക്കിലിങ്ങനെ; പോക നീ.

6 വേലിനും ചെന്തീക്കുമുള്ള കൊടുമയും
വെയ്ലിൻെറ കാന്തിയുമേന്തുന്ന ചന്ദ്രികേ, 32

3 ഉരവേ തുമിലാ രുയിരീർ തുമെനാ–
ക്കരവേ പുരിവാ രുളരോ കതിരോൻ
വരവേ യൈനെയാ ളുടൈയാൻ വരുമേ
ഇരവേ കൊടിയായ് വിടിയാ യെന്നുമാൽ.

4 കരുനാ യിറുപോല് പവർകാ ലൊട്ടുപോയ്
വരുനാ ളയലേ വരുവായ് മനനേ
പെരുനാ ളുടനേ പിരിയാ തുഴല്‌വായ്
ഒരുനാ ടരിയാ തൊഴിവാ രുളരോ.

5 കനൈയേഴ് കടല്‌പോല് കരുനാ ഴികൈതാൻ
വിനൈയേൻ വിനൈയാല് വിടിയാ വിടിനീ
തനിയേ പറവായ് തകവേ തുമിലായ്
പനൈമേ ലുറൈവായ് പഴിപ്പു ണർതിയോ.

6 അയില്‌വേ ലനല്‌കാല് വനവാ നിഴലായ്
വെയിലേ യെനനീ വിരിവായ് നിലവേ

വേറൊരു കുററവുമേലാതുടൽ തേഞ്ഞു
വേകുമ്പൊഴുതുയിർ വാങ്ങുവാനിങ്ങനെ
വെല്ലുവിളിച്ചു വരുന്നതു ഭംഗിയോ
ചൊല്ലുനീ ചൊല്ലുനീ കൊല്ലാതെയിങ്ങനെ.

7 മിന്നും നിലാപ്പ,ല്ലനലവക്ത്രം, മണം
ചിന്നുമുടല്യം, കുളിർമയും കൊണ്ടതാം
തെന്നൽപ്പുലി! നീ, മലയഗുഹകളിൽ
നിന്നു വന്നെന്തിനു കൊല്ലുന്നിതെന്നെയും?

8 വീഥിയിലൂടെ നടന്നു കടന്നൊരാ
വീരനിരാപ്പകലെന്നെ വിടാതെയായ്
കാറൊളി വർണ്ണനാമക്കുലമന്നനു
ചേരുമോ കന്യാസമീപനമിങ്ങനെ?

9 വിശ്വസിക്കാനരുതാത്ത കൊട്ടും കർമ്മ-
നിഷ്ണാതനാകുമാനിർദ്ദയൻ വന്നീല
നിശ്ചയം ഞാനാ ഭുജം കൊതിക്കുന്നതു
നീരസമാകുമയുക്തമെന്നായിട്ടും.

48

ചെയിരേ തുമിലാ രുടരേയ് വുറുവാർ
ഉയിർകോ ളുറുവാ രുളരോ വുരൈയായ്.

7 മൻറല് കുളിർവാ ശംവയം കനല്വായ്
മിൻറൊ ത്തുനിലാ നകൈവീഴ് മലയ-
ക്കുൻറിറ് കുലമാ മുഴൈയിറ് കുടിവാഴ്
തെൻററ് പുലിയേ യുയിർ തേട്ടതിയോ.

8 തെരുവേ തിരിവാ രൊരുശേ വകനാർ
ഇരുപോ തുംവിടം രിതുവെന്നൈ കൊലാം
കരുമാ മുകില്പോല് പവർക ന്നിയർപാല്
വരുവാ രുളരോ കുലമ ന്നവരേ.

9 തെരുളാ വിനൈതീ യവർശേ രലർതോള്
അരുളാ തെൻറിയോ ട്ടമവാ വതുവോ

കാളിമകാളും കടലോ മറുകര
കാണാത്തതല്ലോ; കറുത്തോരിരവിതു
കഷ്ടമേ നീണ്ട യുഗമായ് വളരുന്നു
കാതരയാമെനിക്കേവമനുഭവം.

10 നീണ്ടൊരു രാത്രിയോ നീങ്ങുന്നതില്ലഴ-
ലാണ്ടൊരെൻ ചിന്തകൾ നില്ക്കുന്നിതങ്ങനെ.
നിദ്രയും കൺകളിൽ നില്പതില്ലെന്നുയി-
രത്രയുമെന്നെ വിടാതെ തുടരുന്നു.

11 ശംഖിൻ വളകളുന്നസ്വാസ്ഥത പൂണ്ട
പൊങ്ങിയെഴുന്നും തളന്നു വീണങ്ങനെ
പിന്നെയെണീററുമുറക്കം വെടിഞ്ഞൊരു
കന്യകയായോ കടലേ കഥിക്ക നീ?
കൊല്ലുവാൻ വല്ലവനായ പൂവമ്പനും
മല്ലീശരങ്ങളാൽ നിന്നെയും തല്ലിയോ?''

12 എന്നിങ്ങനെ പലതോതി സ്വയം ശയ്യ-
തന്നിലുരുണ്ടു പിരണ്ടു വിഷണ്ണയായ്
നാണവും മാനവും കൈവിട്ടു ജാനകി
കേണു കേണങ്ങനെ വാഴും ദശാന്തരേ

66

കരുളാർ കടലോ കറൈകാൺ പരിതാല്
ഇരുളാ നതുതാ നെനൈനെയ്യു ഴികൊലാം.

10 പൺണോ വൊഴിയാ പകലോ പുകുതാതു
എൺണോ തവിരാ വിരവോ വിടിയാതു
ഉൺണോ വൊഴിയാ വുയിരോ വകലാ
കൺണോ തുയിലാ വിതുവോ കടനേ

11 ഇടൈയേ വളൈശം രവെഴും തുവീഴ്ന്തു
അടലേയ് മതനൻ ശരമ ഞ്ചിനൈയോ
ഉടലോയ് വുറനാ ളുമുറം കലൈയാല്
കടലേ യുരൈനീ യുമൊക ന്നികൊലാം.

12 എനവി ന്നനപ ന്നിയിരു ന്തുളൈവാൾ
തുനിയു ന്നിനലം കൊശോർ വറുകാല്

തന്മണിമാളിക തന്നിലനഘനാ-
മന്നവനന്ദനൻ മന്മഥപീഡിതൻ
തന്നൊടൊരോ തരം ചൊന്നിതു പോലതി
ഖിന്നത പൂണ്ടു നയിച്ചാൻ നിശീഥിനീ:-

രാമന്റെ വിരഹപീഡ

13 "മുന്നമേ കണ്ടേനമേയപ്രണയമോ-
ടന്നെൻ ഹൃദയഫലകതലത്തിലായ്
കുണ്ണിണയാകുന്ന തൂവല്യ കൊണ്ടു ഞാൻ
നന്നായെഴുതിനേനാ രൂപമെങ്കിലും
പിന്നെയും കണ്ടപോതാ മുഗ്ദ്ധതാർണവ-
ത്തിൻ കരയെത്തി നോക്കാനും കഴിഞ്ഞീല!
മിന്നലൊളി കണ്ടു മങ്ങിയ കൺകളിൽ
പിന്നെ മറെറാന്നു കണ്ടീടാൻ കഴിയുമോ?

14 കായും കനിയുമായ് നിന്നു വിളയുന്ന
കാമമാം വിത്തു തഴച്ചു വളരുവാൻ
താർമകൾക്കൊത്തൊരെൻ തന്വംഗി തന്മുഖ-
ചാരുത്വമാന്ന വെൺതിങ്കളേ, നീ വളം.
എന്തു നീയേകാന്തകാമുകനാമെനി-
ക്കെന്തുകൊണ്ടിന്നൊരു തോഴനാകാഞ്ഞു നീ?

15 നീക്കാനരിപ്പമാമെന്നുയിരുന്തിയോ-
രക്കാമിനീമണി തന്മിഴി പോലെയും, 86

മനൈത ന്നില്വയം പുറംവൈ കിരുള്വായ്
അനക ന്നിനൈകിൻ റനയാ മരൈവാം.

13 മുൻകൺ ടുമുടി പ്പരുവേട് കൈയിനാല്
എൻകൺ ടുണൈകൊൺ ടതയ ത്തെഴുതി-
പ്പിൻകൺ ടുമൊർപെൺ കരൈകൺ ടിലെനാല്
മീൻകൺ ടവരും കരിവാർ വിനൈയേ.

14 തിരുവേ യനൈയാൺ മുകമേ തെരിയിൻ
കരുവേ കനിയേ വാളൈകാ മവിതൈക്കു
എരുവേ മതിയേ യിതുവെൻ ശെയ്തവാ
ഒരുവേ നോട്ടനീ യുറവാ കലൈയോ.

15 കഴിയാ വുയിരു ന്തിയകാ രികൈതൻ
വിഴിപോ ലവളർ ന്തുവീ കിലതാല്

ചൊൽക്കൊണ്ട നായകൻ പോരിൽപ്പതിക്കവേ
നിൽക്കാതുഴറിയോട്ടന്നൊരു സൈനികൻ
ഏല്ലുമഴിയാപ്പഴിയെന്ന പോലെയു-
മിക്കൂരിരുട്ടു പരന്നു വളർന്നുപോയ്.

16 മാനഞ്ചിട്ടും മിഴിയാളൊത്തു പോയൊരെൻ
മാനസ! നീയുമിന്നെന്നെ മറന്നിതോ?
മാത്രയ്ക്കു നീയെന്നെയോക്കണേ,യെന്തത്ര-
മാത്രം നെടിയതോ നീ പോയൊരാ വഴി?
ഇത്ര പോലും ഗണിയാതുള്ളോരാളോട്ട
യാത്ര ചോദിക്കവാൻ വയ്യാത്തതെന്തുവാൻ?

17 തീപ്പൊരി പാറും മിഴിയെഴും പാമ്പിൻെറ-
യപ്പല്ലിലാണു പോൽ കാകോളമെന്നതോ
ഇപ്പോഴസത്യമായ്; കൺമുന്നിലും പിന്നെ-
യുൾപ്പൂവിലും ചേന്ന നോട്ടത്തിലാണതും.

18 കല്ഹാരനീലോല്പലാദി വിളങ്ങുന്ന
കല്യതടാകങ്ങൾ പൂങ്കാവനങ്ങളും
കാർവേണിമാരാം മധുവാണികൾക്കുററ
കാമദവിശ്രമസ്ഥാനങ്ങളെന്നതോ
കള്ളമാണെൻ കരൾക്കുള്ളിലാണിങ്ങനെ
കമ്രാംഗി വന്നിളകൊള്ളുന്നു കാമിനി! 106

അഴിപോ രിറൈവൻ പടവ ഞ്ചിയവൻ
പഴിപോ ലവളർ ന്തുതുപാ യിരുളേ.

16 നീനൈയാ യൊരുകാ നെടിതോ നെറിതാൻ
വിനവാ തവർപാല് വിടൈകൊൺ ടിലൈയോ
പുനമാ നനൈയാ രൊട്ടപോ യിനവെൻ
മനനേ യെനൈനീ യുമറ ന്തനൈയോ.

17 യന്നോ ക്കെരികാ റകൈവാ ഇരവിൻ
പന്നോ ക്കിനതെൻ പതുപൺ ട്ടകൊലാം
എന്നോ ക്കിനനെ ഞ്ചിനമെൻ റുമുളാർ
മെന്നോ ക്കിനതേ കടുവല് വിടമേ.

18 കല്ലാർ മർ ചുഴ്കഴിവാർ പൊഴിലോട്ട
എല്ലാ മുളവാ യിനമെൻ മനമോ
ശൊല്ലാ രമുതിൻ ശുവൈയോ ടിനിതാം
എല്ലോ തീർതാം വിണൈയാ ടിടമേ.

പൗരോത്സാഹം

19 ദേവാദിദേവകൾക്കാദിദേവൻ മനോ-
വേദനാധീനനായ് ദീനതയാളവേ
"നാളീകനേത്രസ്സു വേളീമഹോത്സവം
നാളെ"യാണെന്നിളാനാഥൻെറയാജ്ഞയാൽ
ആളുകളാനക്കഴുത്തിലേറിപ്പുരം
നീളേ വിളിച്ചറിയിച്ചാർ സകൗതുകം

20 ഭേരീരവം പുരവീഥിയിൽ പൊന്തവേ
പൗരാവലി പരമാനന്ദമഗ്നമായ്
വേരിയെതിർമൊഴിമാരും വയോവൃദ്ധ-
രായോർ യുവാക്കളും മേളിച്ചതിദ്രുതം
ബന്ധുക്കളോടൊരുമിച്ചു പുരവീഥി
ബന്ധുരമായിട്ടലങ്കരിച്ചീടിനാർ.
പാരം പരന്നൊരാ രാവാം കടലിൻെറ
പാരമൊരുവിധമെത്തിനാരങ്ങനെ.

21 അഞ്ജനവർണ്ണനക്കഞ്ജഭവനതൻ
മഞ്ജുളകണ്ഠത്തിലന്നു പുലരവേ
മംഗല്യമാല്യമണിയിക്കുമെന്നുള്ള
മംഗളവാർത്തയറിഞ്ഞു ദിനകരൻ
തന്നന്വയത്തിൽപ്പിറന്ന കുമാരനെ-
യന്നു മണാളനായ്ക്കണ്ടു മോദിക്കുവാൻ
കൂരിരുട്ടാം തിരശ്ശീല തൻ രശ്മിയാൽ-
ക്കീറി,യൊരു തേരിലേറി വന്നീടിനാൻ. 128

19 വാണവർ പെരുമാനും മനതിനൈ വിനനാക-
ത്തേനക കുഴലാടൻ റിരുമണ വിനൈനെന്നുളൈ-
പ്പനക മണിവാശം പുനൈനെക രണിവീരെൻറു
ആനൈയിൻ മിചൈ യാണൈ യണിമുരശറൈ വിത്താൻ

20 മുരശറൈ തലുമാന മുതിയരു മിളൈയോരും
വിരൈശെറി കുഴലാരും വിരവിനർ വിരൈകിൻറാർ
ഉരൈശെറി കിളൈയോടു മുവകൈയി നയർകിൻറാർ
കരൈശെറി വരിതാക മിരവൊരു കരൈകണ്ടാർ.

21 അഞ്ചന വൊളിയാനു മലർമിശൈ യുറൈവാളും
എഞ്ചലിനു മണനാളൈ പ്പുണർകുവ രെനലോട്ടം
ശെഞ്ചുട രിരുൾശീറി ത്തിനകര നൊരുതേർമേൻ
മഞ്ചനെ യണികോലം കാണിയ വെനവന്താൻ.

22 തോരണം നാട്ടിയും പട്ടു തുണികളാൽ-
ത്തൂണുകളെല്ലാം പൊതിഞ്ഞു ചേലാക്കിയും
പൂർണ്ണകുംഭങ്ങളിൽച്ചേലകൾ ചുററിയും
സ്വർണ്ണാങ്കിതവസനങ്ങളാ, ലേററവും
ഉത്തുംഗമാം ചാരുസൗധശൃംഗങ്ങളിൽ
മെത്തും വിതാനമലംകൃതമാക്കിയും
ആരണന്മാർക്കമൃതോപമമന്നാദി
വേണുന്ന മട്ടിൽ കൊടുത്തും പുരജനം
ആ രാത്രി തൊട്ടേ തുടങ്ങിനാരുത്സവ-
മാ രമ്യമാമമ്മിഥിലാ നഗരിയിൽ.

23 അന്നഗരത്തിൽത്തെരുതെരെയെത്തിനാ-
രന്നനടയെഴും കന്യകാവൃന്ദവും
ചാരുവൃഷഭഗമനഗംഭീരരാം
പൂരുഷന്മാരും പുരസ്ത്രീസമേതരായ്
എങ്ങും കുലവാഴ നാട്ടിനാർ, വീഥികൾ
തിങ്ങീ കവുങ്ങുകൾ കൊണ്ടുള്ള തൂണുകൾ
മുത്തും പവിഴവും പൊന്നും മണികളും
ചേർത്ത മാല്യങ്ങളണിഞ്ഞു വന്നാർ പലർ.
ചിന്തിനാരെങ്ങും തെരുവിൽ സുരഭിലം
ചന്ദനച്ചാറുമകിൽച്ചാന്തുമേവരും. 150

24 ഇന്ദ്രധനുസ്സു നാണിക്കുമാറങ്ങെഴും
മന്ദിരശ്രേണീകവാടങ്ങൾ തോറുമേ

22 തോരണ നട്ടവാരു ത്തൂണമൈറ പൊതിവാരും
പൂരണ കുടമെംകും പുനൈതുയില് പുനൈവാരും
കാരണി നെട്ടുമാടം കതിർമണി യണിവാരും
ആരണ മറൈവാണർ ക്കിന്നമു തട്ടവാരും.

23 അന്നമെ ന്നടൈയാരും മഴവിടൈ യനൈയാരും
കന്നിന ന്നകർവാഴൈ കമുകൊട്ടു നട്ടവാരും
പന്നരു നിരൈമുത്തം പരിവന തെരിവാരും
പൊന്നണി യണിവാരും മണിയണി പുനൈവാരും.

24 ശന്തന മകിനാറു ഞ്ചന്തൊട്ടു തെരുവെൻകും
ശിന്തിനർ തിരിവാരു ഞ്ചെഴുമലർ ശൊരിവാരും

നാനാമണിഗണസുന്ദരഹാരങ്ങ-
ളാലോലമാതമലങ്കരിച്ചീടിനാർ.

25 മിന്നും പളിങ്കിനാൽത്തീക്കയാൽ ചന്ദ്രിക
ചിന്നിയും പിന്നെയരികിലെല്ലാടവും
പൊന്നു പതിക്കയാൽ സൂര്യപ്രഭയതിൽ-
ച്ചെന്നു കലർന്നും മിനുങ്ങിയ തിണ്ണയിൽ
വെൺകുളിർക്കാന്തിയെഴുന്ന കിണ്ണങ്ങളു-
മമ്പേ നിരത്തി മണിദീപജാലവും.

26 മന്ദരം പോലെ മനോഹരമാം മഹാ-
മന്ദിരമോരോന്നിനുള്ള മുററങ്ങളിൽ
സുന്ദരതാരാനികരവിതാനമോ-
ടിന്ദ്രനീലാകാശമിങ്ങു വന്നെന്നപോൽ
അന്തമില്ലാതൊളി പൂണ്ട വെൺമുത്തണി-
പ്പന്തൽ വിളങ്ങീ വെയിൽ തട്ടത്തീട്ടവാൻ.

27 വജ്രരചിതസൌധത്തിൽ മരതക-
രത്നഖചിതരുചിരമാം വേദിയിൽ
ചേടിമാർ ചേർന്നണി നിന്നു കൊളുത്തിനാർ
ചേലുററ ദീപജാലങ്ങൾ നിരക്കവേ. 168

ഇന്തിര തനനാണ മെരിമണി നിരൈ മാടത്തു
അന്തമില് വിലൈയാര ക്കോവൈക ളണിവാരും.

25 തളംകിളർ മണികാല ത്തവഴ്ചുട രുമിഴ്തീപം
ഇളംകുളിർ മുളൈയാർനറ് പാലികൈ യിനമെൻകും
വിളിംപുപൊൻ വകൈനാറ വെയിലൊട്ട നിലീനും
പളിംകുടൈ യുയർതിണ്ണൈ പ്പത്തിയിൻ വൈപ്പാരും.

26 മംതര മണിമാട മുൻറിലിൻ വയിനെൻകും
അംതമി ലൊളിർമുത്തി നകനിരൈ യൊളിവീശ
ഇന്തിര നെട്ടവാനം മീനലർ കുവതെന്ന-
പ്പന്തരി നിഴല്വീശ പ്പടർവെയില് കിവാരും.

27 വയിരമി നൊളിയീനും മരകത മണിവേത-
ച്ചെയിരറ വൊളിർതീപ ഞ്ചിലതിയർ കൊണർവാരും
വെയില്വിര വിയപൊന്നിൻ മിടൈകൊടി മതിതോയും
എയിലിനി നട്ടവാരു മകിലെരി യിട്ടവാരും.

28 പൊന്നൊളിക്കാമ്പു കിളന്ന പൂവല്ലികൾ
മിന്നിയുത്തുംഗമാം പ്രാകാരമൗലിയിൽ
എങ്ങുമകിൽപ്പുക പൊങ്ങി; നറുമണം
തങ്ങുന്ന പൂക്കൾ കുമിഞ്ഞു കുഹ.ചന.
കൊണ്ടുവന്നീടിനാർ ചോലകളിൽ നിന്നു
തണ്ടോടിലകളും കായ്കനി മൂലങ്ങൾ.
കുണ്ഡലത്തിന്നൊളി വീശുമാറങ്ങനെ
മണ്ഡലനർത്തനമാടിനാർ മങ്കമാർ
മത്തമതംഗജമസ്തകത്തിൽ ചിലർ
ചാർത്തിനാർ പൊന്നണിപ്പട്ടം മനോഹരം.

29 പൂശിനാർ ചന്ദനം, ചൂടിനാർ കുന്തലിൽ-
പ്പൂമാല, ചേല ഞെറിഞ്ഞുടുത്തീടിനാർ,
കണ്ണാടി നോക്കിയണിഞ്ഞാർ തിലകവും
കണ്ണെഴുതി നല്ല വാലിട്ടു ചന്തമായ്.
ലോലാതിലോലമിലവിന്നിളംപൂവു-
പോലാമധരം മധുരം മിനുക്കിനാർ.

30 ആലിംഗനത്തി,ലലങ്കാരവേളയിൽ
പീലിക്കുഴലാളരായ തന്വംഗികൾ
ആകെ വെറുത്തു വെടിഞ്ഞ വെൺമുത്തുക-
ളാ രമ്യഹാരം, വള,യംഗരാഗവും 188

28 പൺടിയി നിരൈറവാശ പ്പനിമലർ കൊണർവാരും
തന്തടലൈ യിലൈയോട്ട കനിപല തരുവാരും
കുന്തടലം വെയില്വീശ ക്കുഴൈകൾ പുരിവാരും
ഉന്തടൈകൊന്ത മതവേഴ ത്തോടൈക ളണിവാരും.

29 കലവൈകൾ പുനൈവാരും കലൈനല തെരിവാരും
മലർകഴൻ മലൈവാരും മതിമുക മണിയാടി_
ത്തിലതമു നിട്ടവാരും ഞ്ചികഴിൈകെ യണിവാരും
ഇലവിതഴ് പൊലികോല മെഴില്പെറ വിട്ടവാരും.

30 തപ്പിന മണികാശു ഞ്ചങ്കമു മയിലന്നാർ
ഒപ്പനെ പുരിപോതു മൂടലി നകപോതും

കുപ്പമേൽ കൂറപാരമാക്കിയെട്ടുത്തുകൊ-
ണ്ടപ്പുറമെങ്ങോ കളഞ്ഞു വന്നാർ പലർ.

31 മന്നവ,രന്തണർ, വൈണികർ, ചേടിക-
ളെന്നിവരെങ്ങുമേ കൂട്ടമായ് കൂടിനാർ
കന്യക തന്റെ വരണമുഹൂർത്തവു-
മുന്നിയ നാഴികവട്ടകളേന്തിയോർ.

32 ആ നാകസുന്ദരിമാരൊത്ത വേശ്യകൾ
നാനാകലാവിത്തവൃദ്ധരുമെത്തിനാർ
പൊന്മുടി ചൂടിയ മന്നവർ തങ്ങളിൽ
തിങ്ങി ഞെരുങ്ങിയ മൂലം പൊഴിഞ്ഞിട്ടും
പൊന്നും പവിഴവും മുത്തും മല പോലെ
കുന്നിച്ചു കൂടീയരമനവാതിലിൽ.

33 കേടയകാന്തി വെയിലൊളി വീശിയു-
മീട്ടററ കൂത്ത വാൾ പൂനിലാ തൂകിയും
പോരാന പോലത്യുദാരഗഭീരരാം
വീരസേനാനികൾ വന്നാരതിദ്രുതം.
മന്ദസ്മിതത്താൽ മനം കവർന്നീടുന്ന
സുന്ദരിമാരാം നടികളുമെത്തിനാർ. 206

തുപ്പുറ ഴിളവാശ ച്ചുണ്ണമു മുതിർതാതും
കുപ്പൈക ളെനവാരി ക്കൊൺടനർ കളൈവാരും.

31 മന്നവർ വരുവാരും മറൈയവർ നിറൈവാരും
ഇന്നിശൈ മണിയാഴി നിശൈമതു നുകർവാരും
ശെന്നിയർ തിരിവാരു ഞ്ചിലതിയർ ശെറിവാരും
കന്നലിൻ മണവേലൈ ക്കടികൈക ടെരിവാരും

32 കണികൈയർ തൊകുവംരു ങ്കലൈപല പയില്വാരും
പണിയണി യിനമുത്തം പലവിത നിലമന്നർ
അണിനെട്ടു മുടിയൊൻറൊൻ റമൈറതലി നുകമംപൊൻ
മണിമലൈ തൊകമന്നൻ വായിലിൻ മിടൈവാരും.

33 കേടകം വെയില്വീശ ക്കിളരയി നിലവീന-
ക്കോട്ടയർ നെട്ടവിഞ്ചെ ക്കഞ്ചര മതുപോല
ആടവർ തിരിവാരു മരിവൈയർ കളിക്കുരും
നാടക നവില്വാരു ന്നകൈയുയിർ കവർവാരും

34 മിന്നുന്ന രത്നപ്രഭാപ്രസരത്തിനാ-
ലൊന്നുപോലും കണ്ടറിയാത്ത മട്ടിലായ്
അന്നഗരമതിസുന്ദരമങ്ങെരത്തി-
നിന്നോരനിമേഷസഞ്ചയമാകവേ
സ്വർന്നാരിമാരോടൊരുമിച്ചു നോക്കവേ
സ്വർല്ലോകശങ്കാകുലരായി നിന്നുപോയ്!

35 തേരിലേറിച്ചിലർ വന്നാർ, ചിലർ മഞ്ച-
ലേറിയു, മാനപ്പുറത്തു വേറേ ചിലർ,
അശ്വത്തിലാരൂഢരായും, കരിണിമേ-
ലമ്പാരി തന്നിലമന്യം ചില ജനം,
പാത്തലം തന്നിൽപ്പദയാത്ര ചെയ്യുവോ-
രുത്തമവാഹനമേറി വേറേ ചിലർ.

36, 37 മുത്തണിയാരമണിവോർ മണിയണി
മൊത്തമേ വേണ്ടെന്നു കൈയ്‌വെടിഞ്ഞുള്ളവർ
ഉത്തമകാഞ്ചനസ്വരഹാരമാന്ന പൂം-
കൊത്തണി മാല വാർകുന്തലിൽ ചൂട്ടവോർ
ചിത്രസമുജ്ജ്വലം പൂഞ്ചേല കെട്ടിയോർ
നേത്രങ്ങളിൽ വിഷംചേർത്തു വരുന്നവർ 224

34 കതിർമണിയൊളികാല ക്കവർപൊരു ടെരിയാവാറു
എതിർച്ചുടർ തരമിന്നുറെഴുതലി നിമൈയോരും
മതുവിരി കുഴലാരും മതില്പുടൈ നെട്ടുവാനം
അതുവിതു വെനവോരാ തലമര ലുറുവാരും

35 തേർമിശൈ വരുവാരു ഞ്ചിവിമൈകയില് വരുവാരും
ഊർതിയില് വരുവാരു മൊളിമണി നിരൈയോടൈ-
ക്കാർമിശൈ വരുവാരു ങ്കരിണിയില് വരുവാരും
പാർമിശൈ വരുവാരും പൺടിയില് വരുവാരും

36 മുത്തണി യണിവാരും മണിയണി മുനിവാരും
പത്തിയി നിമിർശെംപൊററ് പല്കലൻ മകിഴ്വാരും
തൊത്തുറു തൊഴിൻമാലൈ ച്ചുരികുഴ ലണിവാരും
ശിത്തിര നിരൈതോയു ഞ്ചേന്തുകില് പുനൈവാരും

37 വിടനികർ വിഴിയാരു മമുതെന മൊഴിയാരും
കിടൈപുരൈ യിതഴാരു ങ്കിളർനകൈ വെളിയാരും

ഹൃദ്യാമൃതം വചനത്തിലുതിക്കുവോർ
അത്യന്തതാമ്രാധരോഷ്ഠങ്ങളാന്നവർ
പുത്തൻനിലാവൊളിപ്പുഞ്ചിരി പൂണ്ടവർ
മസ്തകസന്നിഭസുസ്തനമുള്ളവർ
മത്തേഭഗാമിനിമാരും കൃശതര-
മദ്ധ്യകളന്നപ്പിടപോൽ നടപ്പവർ
ഇത്തരം മാനിനിമാർ പലമാതിരി
പത്തനസീമനി വന്നണഞ്ഞീടിനാർ.

38 ആ മിഥിലാപുരിക്കുള്ളിലപ്പോൾ കുമി-
ഞ്ഞാണ്ടു പെരുകിയ സമ്പത്തശേഷവും
കണ്ണിനാൽ കാണ്മാനരിപ്പമാം ചിത്തത്തി-
ലെണ്ണാനതിലുമരിപ്പമാമത്ഭുതം!
വിണ്ണവർകോൻ മുടി ചൂട്ടും തിരുനാള-
തെന്ന പോലായീ വിവാഹമഹോത്സവഃ.

39 പൊന്നിൻ തകിടുകൾ കൊണ്ടു മേല്ക്കൂട്ടി തീ-
ർത്തുന്നതവേദിക ചേർന്നതാം മണ്ഡപം
നീളവും വീതിയും കാണാത്ത മട്ടില-
ന്നാലോകനം ചെയ്തു ലോകരെല്ലാവരും.

40 അമ്പിളിക്കൊപ്പം നിവന്ന കൊററക്കുട-
യമ്പേ നിലാവു പൊഴിക്കുമാറങ്ങനെ

244

തടമുലൈ പെരിയാരു ന്തനിയിടൈ ശിറിയാരും
പെടൈയെന നടൈയാരും പിടിയെന വരുവാരും

38 ഉണ്ണിറൈ നിമിർശെല്‌വ മൊരുതുറൈ ശെലവെൻറും
കണ്ണുറ ലരിതെൻറു കരുതുത ലരിതമ്മാ
എണ്ണുറു ളുടർവാന ത്തിന്തിരൻ മുടിശ്ശൂട്ടും
മണ്ണുറു തിരുനാളേ യൊത്തതം മണനാളേ

39 കരൈതെരി വരിയതു കനകം വേയ്‌ന്തതു
വരൈയെന വുയർന്തതു മണിയിറ് ശെയ്തതു
നിരൈവളൈ മണവിനൈ നിരപ്പു മൺടപം
അശർത മരശന മണകൻ മേയിനാൻ

40 വെൺകുടൈ യിളനിലാ വിരിക്ക മിന്നെന-
ക്കൺകുടൈ യിനമണി ടവയിലു കാൻറിട-

പൊന്നിനാൽ തീർത്ത ഹാരത്തിൽ വെയിലല-
യെങ്ങും പരന്നിട്ടലാവുമാറങ്ങനെ
പൂമാല തിങ്ങുന്ന തേൻ കുടിച്ചീട്ടവാൻ
പൂരിതാനന്ദം ഭ്രമരങ്ങളാക്കവേ,
ഊഴി നടുക്കിക്കുതിക്കും കുതിരകൾ
പൂഴിയുയർത്തിയാകാശം മറയ്ക്കവേ
മന്നോർക്കു മന്നൻ ദശരഥനാ വര-
മണ്ഡപത്തിങ്കലെഴുന്നള്ളിവന്നിതു.

41 മംഗളഭേരി മുഴങ്ങീ മഴ പോലെ
ശംഖധ്വനികളും പൊന്തി ദിശകളിൽ
ആഹവത്തിങ്കലെഴുന്ന പോലപ്പൊഴാ-
ക്കാഹളനാദവും കേൾക്കായ് ഗഭീരമായ്
രാവിൻ കടലിരയ്ക്കുന്നതുപോൽ ദ്വിജ-
രോതിടും നാന്മറ മേന്മേലുയർന്നിതു,

42 ആനയും തേരും കുതിരയും കാലാളു-
മായ പടകളിനം തിരിഞ്ഞൊത്തവേ
ആ നരനാഥനെയെന്നും നിരന്തര-
മായ് നയിച്ചീടുന്ന സാമന്തഭൂപരും
അങ്ങു വന്നെത്തിനാർ നിർജ്ജരശ്രേണിക-
ളെന്നും പുരന്ദരനോടൊന്നു ചേർന്നപോൽ. 264

പ്പൺകുടൈ വൺടിനം പാട വാടൻമാ
മൺകുടൈ തുളിവിൺ മറൈപ്പ വേകിനാൻ

41 മങ്കല മുരശിന മഴൈയി നാർത്തന
ശംകുകൺ മുരൻറന താരൈ പോരെന-
പ്പൊങ്കിന മറൈയവർ പുകല്വു നാൻമറൈ
ക്കങ്കുലി നൊലിക്കുമാ കടലും പോൻറവേ.

42 പരന്തതേർ കളിറുപായ് പുരവി പണ്ണൈയിലു്
തരന്തര നടന്തന താനൈ വേന്തനൈ
നിരന്തര ന്തൊഴുതെഴു നേമി മന്നവർ
പുരന്തരൻ പുടൈവരു മമരർ പോൻറനർ

43 അങ്ങനെയസ്സാർവഭൗമനാ വേദിയിൽ
പൊന്മയസിംഹാസനസ്ഥനായ് മിന്നിനാൻ
പിന്നെ മുറപോൽ മുനികളും മൈഥില-
മന്നനുമങ്ങെഴുന്നള്ളിയിരുന്നിതു.

44 മന്നർ മുനികൾ നിലിമ്പരും പൂമങ്ക
തന്നെയും വെന്ന പുരസ്ത്രീജനങ്ങളും
വന്നപ്പൊഴാ രവിമണ്ഡലം ചൂഴ്ന്നതാം
പൊന്മല പോലായി കല്യാണമണ്ഡപം.

45 കൊണ്ടലുണ്ടാമിന്നൽ താരങ്ങൾ താരക
മണ്ഡലം സൂര്യചന്ദ്രാദികളിങ്ങനെ
കണ്ടതിനാൽ മയനിർമ്മിതമണ്ഡപം
പണ്ടജസൃഷ്ടമാം ബ്രഹ്മാണ്ഡമായിതു.

46 വിണ്ണവരെണ്ണപ്പെടുന്ന മുനികളും
മന്നരുമന്യരും ചേർന്നൊരാമണ്ഡപം
അണ്ഡഗോളത്തെയശിച്ചുള്ള നീലാളി
വണ്ണോദരം പോലുദാരം വിളങ്ങിപോൽ. 280

43 അനൈയവൻ മൺടപ മണകി യംപൊനിൻ
പുനൈമണി യരതനം പൊലിയ ത്തോൻറിനാൻ
മുനൈവരു മന്നരു മുറൈയി നേറിനാർ
ശനകന ന്തൻകിളൈ തഴുവ വേറിനാൻ.

44 മന്നരു മുനിവരും വാനു ളോർകളും
അന്നമെൻ നടൈയണ ങ്കനൈയ മാതരും
തുന്നിനർ തുവൻറലിറ് ച്ചുടർകൾ ചൂഴ്വരും
പൊൻമലൈ യൊത്ത പ്പൊരുവില് ക്കൂടമേ.

45 പുയലുള മിന്നുള പൊരുവിൻ മീനുള
ഇയൻമണി യിനമുള ച്ചുടരി രൺട്ടുള
മയൻമുതറ് റിരുത്തിയ മണിശെയ് മ്ബുടപം
അയൻമുതറ് റിരുത്തിയ വൺട മൊത്തതേ.

46 എൺടവ മുനിവരു മിമൈയവർ യാവരും
അൺടരും പിറരുമ്പു ക്കടങ്കിറ് താതലിൻ
മൺടപം വെയമും വാനും വായ്മട്ടുത്തു
ഉൺടവൻ മണിയണി യുതര മൊത്തതേ

47 പൃത്ഥ്വീതലാദിസകലലോകത്തിൽനി-
ന്നുത്തരളാശയോടെത്തിയഖിലരും
ഇത്തവ്വിലെങ്ങനെ വർണ്ണിച്ചിടാമതു?
നിത്യനാം രാഘവൻ തൻകഥ ചൊല്ലുവൻ.

മണവാളൻെറ ചമയം

48 ശംഖസംഭൃതമാം സപ്തമഹോദധീ-
സംഭൃതതീർത്ഥജലാവഗാഹത്തിനാൽ
ഗംഗാദി വൈദികഖ്യാതമഹാനദീ-
സംഗതശുദ്ധജലപ്രോക്ഷണത്തിനാൽ
മംഗലസ്നാനമനുഷ്ഠിച്ചു ശാസ്ത്രോക്ത-
മംഗജസുന്ദരനംബുജലോചനൻ.

49 നാന്മുഖനാദി സകലത്തിനും ജന്മ-
കർമ്മജകന്മഷം നീക്കിപ്പരമമാം
നിത്യപദമരുളീട്ടവാൻ നിഷ്ണാത-
മ'ത്തിരുനാമ'വും ചാത്തിറാൻ മാധവൻ.

50 ആജന്മശുദ്ധരാം തത് കുല സംഭൃത-
രായ പിതാമഹരർച്ചിച്ചു വന്നതാം
ആ മഹാജ്യോതിഃസ്വരൂപത്തെയഞ്ജലി-
പൂർവ്വകമപ്പോൾ നമിച്ചാൻ രഘുവരൻ. 298

47 തരാതല മുതലുല കനൈത്തു നുള്ളുറ
വിരാവിന കവിന്തന വിളമ്പ വേൻട്ടമോ
അരാവണൈ തുറന്തുപോ നയോത്തി യെയ്ദിയ
ഇരാകവൻ ശെയ്തിയെ യിയമ്പു വാമരോ

48 ശങ്കിന നവഴ്കട ലേഴി റന്തന
ശിങ്കലി ലരുമറൈ തെരിന്ത തീർത്തങ്കൾ
കങ്കൈയേ മുതലിയ കലന്ത നീറിനാൻ
മലങ്ക മഞ്ചന മരപി നാടിയേ

49 എൻറുനാൻ മുകൻമുതല് യാരും യാവൈയും
നിൻറപേ രീരുളിനൈ നീക്കി നീണെറി
ശെൻറുമീ ളാക്കറി ശേര ച്ചേർത്തിട്ട
തൻറിരു നാമത്തൈ ത്താനും ശാത്തിയേ

50 കോതറു തവത്തു ത്തൻ കുലത്തു ളോർതൊഴും
ആതിയ ഞ്ചോതിയൈ യടിവ ണങ്കിനാൻ
കാതിയല് കയല്വിഴി ക്കന്നി മാർകളൈ
വേതിയർ ക്കരുമറൈ വിതിയി നല്കിയേ

51 ക്ഷീണതപസ്സിനും ധർമ്മത്തിനും രക്ഷ
പൂണ്ടും പടി കരുണാകരമാണ്ടപോൽ
ചേണുററു മിന്നും മുകിലൊളി ചേർന്നൊരാ
മേനിയിൽ വെണ്ണിലാവായിതു ചന്ദനം.

52 മംഗല്യദം ചന്ദ്രമണ്ഡലം പൂർണമായ്-
പ്പൊങ്ങും കരിങ്കടൽ തന്നിലുയർന്നപോൽ
തൻകരിങ്കുന്തലിൽ ചുററിയണിഞ്ഞിതു
ചെഞ്ചിടമാലയും തൊങ്കല്യം രാഘവൻ.

53 രാവും പകലും പ്രണയവിവശമായ്
പാരമുഴന്ന ഭൂപുത്രി തൻ ചിന്തകൾ
സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ദൂതു വന്നോതിടും
മാതിരിയല്ലോ വിളങ്ങിപോൽ കുണ്ഡലം.

54 ശ്രീ നീലകണ്ഠൻ ജടാജൂടഭൂഷയായ്
ത്താൻകൊണ്ടതമ്പിളിക്കീറൊന്നതല്ലയോ?
ഈ നീലവർണ്ണനോ പട്ടാംബരതില-
കാദിയാൽ ജ്യോതിസ്സഖിലവുമാന്നിതു! 314

51 അഴിവരു തവത്തിനോ ടറമ്മൈത്ത യാക്കുവാൻ
ഒഴിവരു കരുണൈയോ രുരുവു കൊൺടെന
എഴുതരു വടിവുകൊൺ ടിരുൺട മേകത്തെ-
ത്തഴുവിയ നിലവെന കലവൈ ശാന്തിയേ.

52 മങ്കല മുഴുനിലാ മലർന്ത തിങ്കളൈ-
പ്പൊങ്കിരു കരുങ്കടല് പൂത്ത താമെന-
ച്ചെങ്കിടൈ ച്ചികഴികൈ ച്ചെംപൊൻ മാലൈയും
തൊങ്കലു ത്തുയല്ല്വര ച്ചുഴിയ ഞ്ചൂടിയേ.

53 ഏതമി ലിരുകഴൈ യിരവു നൻപകറ്-
കാതല്കൺ ടുണർന്തന കതിരു ന്തിങ്കളും
ശീതൈതൻ കരുത്തിനെ ച്ചെവിയി നുള്ളുറ-
ത്തൂതുവ ത്തുരൈപ്പന പോൺറു തോൻറവേ.

54 കാർവിട ക്കറയുടൈ ക്കണിച്ചി വാനവൻ
വാഠശടൈ പ്പുടൈയിനോർ മതിമി ലൈച്ചത്താൻ
ശ്ശൂർത്തുടർ കുലമെലാ ഞ്ചൂടി നാനെന
വ്വീരപ്പ് ട്ടത്തൊട്ടു തിലത മിന്നവേ.

55 മഞ്ജുവദനസുദർശനസീമ്നി നൽ
പാഞ്ചജന്യോപമകണ്ഠതലത്തിലായ്
മാനവേന്ദ്രസുതൻ ചാർത്തിയ വെൺമുത്തു
മാലകൾ മിന്നീ മനോഭിരാമം പരം
മൈഥിലീമന്ദസ്മിതപ്രഭയത്തിരു-
മേനിയിലെങ്ങും വിലസുന്ന മാതിരി.

56 പന്തിയിൽ വൈരം പതിച്ച പാമ്പിൻ ഫണ-
ത്തിങ്കലെപ്പുള്ളികളൊത്തുജ്വലിച്ചിട്ടും
ബന്ധുരമാണിക്യജാലം കലർന്നെഴും
സുന്ദരമാം തോൾവലയങ്ങൾ മിന്നി പോൽ
മന്ഥമായ് നിന്നൊരാ മന്ദരത്തെപ്പണ്ട്
ബന്ധിച്ച ദന്തശൂകോത്തമൻ പോലവേ.

57 പാലനലോലകരത്തിൻ നടുവിലായ്
ലോചനാസേചകമുക്തവിനിർമ്മിതം
ചേലുററു മുപ്പിരിയാളും വടങ്ങളും
നീലാളിവർണ്ണനണിഞ്ഞാനനന്തരം
മൂവുലകങ്ങൾക്കു മുന്നേ പിറന്നവ-
നേവരുമേവമറിയുമാറങ്ങനെ. 332

55 ശക്കര ത്തയല്വരു ഞ്ചങ്ക മാമെന
മിക്കണി കഴുത്തണി തരള വെൺകൊടി
മൊയ്ക്കുമെൻ കുഴലിനാൺ മുറുവ ലുള്ളുറ-
പ്പുക്കന നീരൈത്തുമെയ് പൊടിത്ത പോൻറവേ.

56 പന്തിചെയ് വയിരങ്കൾ പൊറിയിറ് പാട്ടുറ
അന്തമില് ശുടർമണി യഴലി റേറൻറലാല്
ശുന്തര ത്തോളണി വലയ ന്തൊല്ലെനാൾ
മന്ദര ഞ്ചുററിയ വരവൈ മാനമേ

57 കോവൈയിൻ പെരുവട മുത്ത ങ്കോത്തന
കാവല്ശെയ് തടക്കൈയി നടുവട് കാന്തുവ
മൂവകൈ യുലകിറ്കു മുതല്വ നാമെന
ഷ്വരും പെരുങ്കുറി യിട്ട പോൻറവേ.

58 എപ്പൊഴുമേതുമരുളുവാൻ വെമ്പുന്ന
കല്പകദാരുവിൻ കൊമ്പിൽ വിളഞ്ഞതാം
ചൊല്പെഴും രത്നവലയങ്ങൾ പോലവേ
തൃക്കൈയ്യിലപ്പോൾ വിളങ്ങി കടകവും.

59 താമരമങ്കയിളകൊണ്ട മാറത്തു
താവിന രമ്യഹാരങ്ങൾ കണ്ടെങ്കിലോ
തൂമിന്നൽ കൊണ്ടതാം കൊണ്ടലണിഞ്ഞൊരു
വാർമഴവില്ലെന്നു ശങ്കിക്കുമാരുമേ.

60 രാഗവൈരാഗ്യനിധാനമാം ജ്ഞാനികൾ-
ക്കാഗസ്സകററുന്ന ബോധത്തിനൊപ്പമായ്
പൂതസിതാഭമാമുത്തരീയം തദാ
ഭൂതകാരുണ്യസ്വരൂപൻെറ മേനിയിൽ
ശ്വേതമുക്തോജ്ജ്വലകണ്ഠഹാരപ്രഭാ-
ജാതകിരണസമാഭ കൈക്കൊണ്ടിതു.

61 പാരമദൃഷ്യമാമഗ്നിത്രയം പോലെ
മാറിലണിഞ്ഞൊരാപ്പൂണനൂൽ പാർക്കുകിൽ
ദേവാദികൾക്കുമജ്ഞാതരാം മൂർത്തികൾ
മൂവരും തന്നിലാണെന്നുരയ്ക്കുന്നിതോ? 350

58 മാൺടപൊൻ മണിയണി വലയം വന്തെതിർ
വേൺടിനർ ക്കുതവുവാൻ വിരുമ്പി ക്കററ്പകം
ഈൺട്ടുതൻ കൊമ്പിടൈ യീൻറ താമെന-
ക്കാൺടക തടക്കൈയിററ് കടക മിന്നവേ.

59 തേനുടൈ മലർമകൾ തിളൈക്കും മാർപിനില്
താനിടൈ വിളങ്കിയ തകൈയി നിരന്താൻ
മീനൊട്ടു ത്തുടർവിട വിളങ്കു മേകത്തു
വാനിട്ടു വില്ലെന വയങ്കി ക്കാട്ടവേ.

60 നണുകവു നിമിരവു നടക്ക ഞാനത്താർ
ഉണർവിനി നൊളിതീക ഴുത്ത രിയന്താൻ
തണിവരു കരുണൈതൻ കട്ടത്തിററ് ശാത്തിയ
മണിയുമിഴ് കതിരെന മാർപി റേറാൻറവേ.

61 മേവരു ഞ്ചുടരെന വിളങ്കു മാർപിനാല്
ഏവരു മെന്തരിന്തിനി തുണർമി നിൻടെന-
ത്തേവരു മുനിവരു മെന്തരിക്ക ലാർമുതല്
മൂവരു മൻ്റെന്ന മുടിത്ത ലയാത്തതേ.

62 ചുററിലും സൗവർണ്ണകാന്തി വിതറുമാ-
റൊററമണി ഖചിതോദര ബന്ധനം
മറെറാരു വിശ്വവും ബ്രഹ്മനും വന്നിങ്ങു
പററിട്ടും മട്ടു നാഭിക്കുമേൽ പത്മമായ്.

63 മിന്നും മണിയെഴും നീലക്കടലിനെ-
ച്ചെന്നു തഴുകുന്ന പാലാഴി പോലവേ
വെൺനിറമാന്ന പട്ടാംബരം കാർമുകിൽ
വർണ്ണനണിഞ്ഞു വിളങ്ങിനിന്നാൻ പരൻ.

64 മേരുഗിരിയെ വലം വെച്ചു വന്നിട്ടും
സൂര്യനൊരു ദിക്കിൽ നില്ക്കുമാറെന്ന പോൽ
ചാരുമുക്താമണി ചേന്ന കച്ചക്കു മേ-
ലൂരിയെട്ടത്തോരുടവാൾ തൊട്ടത്തിതു.

65 മെത്തി വിരിയുമൊളി കിളന്നീട്ടുന്ന
മുത്തണികൊണ്ടരപ്പട്ട പൂണ്ടീടിനാൻ
ചാത്തിനാൻ രത്നഹാരങ്ങളരപ്പട്ട
ചാത്തുമുടവാൾ പകലോൻ വെയില്പപോൽ. 366

62 ശ്ശുററുനീ ടമണിയ ച്ചോതി പൊങ്കമേല്
ഓറൈററമാ മണിയുമി ഴുതര പന്തനം
മററുമോ രൺടമു മയൻും വന്തെഴ-
പ്പൊററട ന്താമരൈ പൂത്ത പോൻറതേ.

63 മണ്ണുറു ശ്ശുടർമണി വയങ്കി ത്തോൻറിയ
കണ്ണുറു കരുങ്കട ലതനൈ ക്കൈവളർ
തണ്ണുറ പ്പാററ്കട റഴീ ഇയ താമെന
വെണ്ണിറ പ്പട്ടൊളി വിളങ്ക ച്ചാത്തിയേ.

64 ശലംവരു തരളമു ന്തയങ്കു നീലമും
അലംവരു നിഴലുമി ഴംപൊററ് കച്ചിനാല്
കലംവരു കനകവാൻ കുൻറൈ നിൻറുടൻ
വലംവരു കതിരെന വാളും വീക്കിയേ.

65 മുകൈവിരി ശ്ശുടരൊളി മുത്തിൻ പത്തിവാൻ
തൊകൈവിരി പട്ടിക്കൈ ച്ചുടരു ഞ്ചുററിട-
ത്തകൈയുടൈ വാളെന്ന ന്തയങ്ക വെയ്യവൻ
നക്കെയില്ല വെയിലന ത്തോങ്ക നാററിയേ.

66 രത്നോജ്ജ്വലം നയനോത്സവം കൈയ്യുളാൽ
ചിത്രരചിതം 'മകരാസ്യ' മാമണി
വിദ്യുല്ലതാകാന്തി വീശിയാശാമുഖ-
ത്തുത്തരളം ദംഷ്ട്രനി: സൃതജ്യോത്സ്നയാൽ.

67 എങ്ങനെയാണോ പരന്നിനി ലോകത്തെ-
യങ്ങളന്നീടുന്നതെന്നേവമോതിയും
നന്നായ് വളഞ്ഞു തടയുന്ന മാതിരി
പൊന്നിൻ ചിലമ്പു വിളങ്ങി തൃക്കാൽകളിൽ.

68 അങ്ങനെ ദേവകാര്യാർത്ഥമായ് മാണിക്യ-
ഭംഗി തരംഗിതാനന്തതല്പം പരൻ
അങ്ങനെ തന്നെ വെടിഞ്ഞു തുയിലുണ-
ന്നിങ്ങു മണാളച്ചമയങ്ങൾ ചാർത്തിനാൻ!

69 മൂർത്തികൾ മൂവരുമാദിയായ്, ലോകത്തി-
ലാദ്യനായ്, താതനാ, യാനന്ദമൂർത്തിയായ്
അപ്പാൽക്കടലിലെഴമമൃതത്തിനു-
മൊപ്പമായുള്ളോരാച്ചിത്സ്വരൂപാംശജൻ
അപ്പോഴണിഞ്ഞോരലങ്കാരസൗന്ദര്യ-
മൊപ്പമററുള്ളതായ് വാചാമഗോചരം. 384

66 കാമശാട്ട കണ്ണിഴല് കഞല കൈവിമൈന
ഏശറു കിമ്പുറി മെയിറു വെണ്ണിലാ
വീശലിൻ മകരവായ് വിളങ്ക മിന്നെന
ആശൈയൈ യൊളികളാ ലളന്തു കാട്ടവേ.

67 ഇനിപ്പര ന്തുലകിനൈ യളപ്പ തെങ്കന-
ത്തനിത്തനി തടുപ്പന പോല്വ ഞ്ചാല്പിന
നനിപ്പുറു നൺവിനൈ ച്ചിലമ്പു നോൻകഴല്
പനിപ്പുറു നാമമൈ പ്പാതം പററവേ.

68 ഇന്നണ മോളിർതര വിമൈയ വർക്കെലാം
തന്നൈയേ യനൈയതോർ കോല നാങ്കിനാൻ
പന്നക മണിവിള ക്കഴല്യം പായല്യൾ
അന്നവർ തവത്തിനാ ലനന്ത നീങ്കിനാൻ.

69 മുപ്പരം പൊരുളിറ്കൺ മുതലൈ മൂലമൈത്ത
ഇപ്പര ന്തുടൈത്തവ രെയ്തു മിൻപമൈത്ത
അപ്പനൈ യപ്പിൻ ഉമിഴ്ത നന്നൈയേ
ഒപ്പനൈ യൊപ്പനൈ യുരൈക്ക വൊണ്ണുമോ

70 പൊന്നും പതിനായിരത്തിൽപ്പരം പശു-
വൃന്ദത്തൊടൊത്തു മണികൾ നിലങ്ങളും
നന്മ നിറഞ്ഞവർക്കായ് നല്കി, നാന്മറ
നന്മഴ തൂകവേ തേരേറി രാഘവൻ.

71 പൊന്നച്ചു പൂണ്ട രജതചക്രങ്ങളു-
മുന്മിഷദ്വജ്രരചിതമാം വേദിയും
മിന്നും മണിജാലശോഭിതമാം രഥം
തന്നിൽ വിളങ്ങീ രഘുകുലനന്ദനൻ.

72 അപ്പൊഴാ നാലു പുരുഷാർത്ഥമെന്ന പോ-
ലത്ഭുതപൂരുഷൻ തൻ തേർ വലിക്കുവാൻ
അശ്വചതുഷ്ടയം ലക്ഷണപൂരിതം
തൽ പുരോഭൂവിങ്കലാനീതമായ് ദ്രുതം.

73 നീഹാരസിക്താബ്ജസുന്ദരലോചനൻ
നീരാളതുല്യപ്രഭനരുണോജ്ജ്വലൻ
തേരിലേറി നില കൊണ്ടാൻ ഭരതനും
സാരഥ്യമേറ്റൊരു ചമ്മട്ടിയേന്തിയോൻ.
പൊൻപിടിത്താലവൃന്തങ്ങളെടുത്തുടൻ
തമ്പിമാർ നിന്നാരിരുവരും പിന്നിലായ്. 402

70 പല്പതി നായിരം പശുവും പൈപൊന്നും
എല്ലൈയി നിലനൊട്ട മണികൾ യാവൈയും
നല്ലവർ ക്കുതവിനാ നവില്നു നാൻമറൈ-
ച്ചെല്വർകൾ വഴ്ത്തുറ ത്തേർവ ന്തേറിനാൻ.

71 പൊററിറ ളച്ചതു വെള്ളി ച്ചില്ലിപ്പുക്കു
ഉററതു വയിരത്തി നററ തട്ടതു
ച്ചുററുറു നവമണി ശ്ശുടരു ന്തോററത്തതു
ഒററയാ ഴിക്കതിർ ത്തേരൊ ടൊത്തതേ.

72 നാല്വരു നൈകൈയന നനിക്കു നോൻമൈയ
ശാല്പെരു ഞ്ചെവ്വിയ തരുമ മാതിയ
നാലെയു മനൈയന പുരവി നാൻകൊരു
പാലമൈ യുണർന്തവൻ പക്കം പൂൺടവേ.

73 അനൈയതോർ തേരിനി ലരുണ നിൻറെന-
പ്പനിവരു മലർക്കണ പ്പരതൻ കോല്കൊള-
ക്കനിവിലൈ ത്തമ്പിപിൻ ക്കുട വേനൈയൻ
ഇനിയ്പൊററ് കവരികാ ലിയ്ക്ക വേകിനാൻ.

74 മററുള്ളവക്കു ലഭിക്കാനരിപ്പമായ്
മുററുമാര്യൻെറയഴകു പാർത്തങ്ങനെ
ചെററുമേ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നിന്നീടുന്ന
മർത്ത്യരനിമേഷരായ് വന്നിതത്ഭുതം!

75 'സമ്പ്രതിലോകപീഡാകരരാക്ഷസ-
സഞ്ചയത്തിന്നു ഭവിച്ചിതു നാശവും,
ഉമ്പരേവം നിനച്ചാനന്ദനർത്തനം
രംഭാദിയൊത്തു നടത്തി വാനിൽ തദാ.

76 പൂമഴ പെയ്തുാർ, പരിമളചൂർണവും
തൂകിനാ, രേകിനാർ പൊന്മണിയാടകൾ
പൂമങ്കതൻ പുരിയാളുമപ്പെൺകൊടി-
മാരിതു ചെയ്യുവാൻ കാരണമെന്തുവാൻ?
ശ്രീരാമദേവൻെറ സൗന്ദര്യമാം മധു-
സാരം കുടിച്ചു മദിച്ചതിൻ മൂലമോ?

77 ഉള്ളതെല്ലാം വാങ്ങി നിന്നവരോ"ടിനി-
ക്കൊള്ളാമിനിയു"മെന്നോതിയമ്മങ്കമാർ
തെല്ലും മടിയാതെ പിന്നെയും മേനിയി-
ലുള്ളോരണികളഴിച്ചു നല്കീടിനാർ. 420

74 അമ്മൈവരു മേനിയാ നഴകി നായതോ
കമ്മൈയ്യുറു മനത്തിനാറ് കരുത വന്തതോ
ശമ്മൈവുറ വറിന്തില ന്തക്ക താകുക
ഇമ്മൈയവ രായിനാ രിങ്കു ളാരുമേ.

75 വരംപറു മുലകിനൈ വലിന്തു മായ്‌വിൻറി-
ത്തിരംപയി ലരക്കർതം വരുക്ക ന്തേയ്‌വിൻറു
നിരമ്പിയ തെനക്കൊട്ടു നിറൈന്ത തേവരും
അരംപൈയർ കുഴാത്തൊട്ടു മാടൻ മേയിനാർ.

76 ശൊരിന്തനർ മലർമഴൈ ചുണ്ണ ത്തുവിനർ
വിരിന്തൊളിർ കാശുപൊൻ റാശു വീശിനർ
പരിന്തന രഴകിനൈ പ്പരുകി നാർകൊലാം
തെരിന്തില ന്തിരുനകർ മകളിർ ശെയ്കൈയേ

77 വള്ളലൈ നോക്കിയ മകളിർ മേനിയിൻ
എള്ളരും പൂണെലാ മിരിയ നിറ്കിൻറാർ
ഉള്ളന യാവൈയു മുതവി പ്പൂൺടവും
കൊള്ളൈയിറ് കൊൾകെന ക്കൊട്ടുക്കിൻ റാരിനേ,

78 പാരിങ്കലുള്ള ഭൂപാലരെല്ലാവരും
പോരാനകളെന്ന പോൽ സ്വയമങ്ങനെ
പാരം സപര്യാപരരായ് ദശരഥ-
പാർത്ഥിവപാർശ്വമലങ്കരിച്ചീടവേ
മേരുഗിരിയിലെഴുന്നള്ളി വന്നിട്ടും
സൂര്യനെപ്പോൽ തേരിൽ വന്നാൻ രഘുവരൻ.

79 അങ്ങു രഥത്തിങ്കൽ നിന്നിറങ്ങിയിരു-
പാങ്ങും ഭരതസൗമിത്രിമാർ നിന്നുടൻ
രണ്ടു തൃക്കൈകളും കൊണ്ടാർ, വരദനോ
മണ്ഡപത്തിങ്കലെഴുന്നള്ളി സാദരം
മാമുനിമരെത്തൊഴുതു നീതീരത-
നായൊരത്താതനെത്താണു കുപ്പീടിനാൻ.

80 വില്ലിന്നടിയിൽ മീനങ്ങളും തിങ്കളും
വല്ലിയിൽ കൊങ്കയാം മൊട്ടുകളേന്തിയും
പാലാഴി തന്നിൽപ്പുരാ പിറന്നിട്ടിങ്ങു-
പാരിൻ മകളായ് പിറന്നു വീണ്ടും സ്വയം
നേരേ മലകൾക്കിടയ്ക്കുദിക്കും വിധം
തേരേറി വന്നിട്ടിറങ്ങിനാൾ ജാനകി. 438

78 എഞ്ചലി റലക ത്തുള്ള വെറിപടൈയരശ വെള്ളം
കഞ്ചര ക്കുഴാത്തിറ് ത്തുററ ക്കൊററവ നിരുന്ത കൂടം
വെഞ്ചിന ത്തനവ ലാന മേരുമാല്വരൈയിറ് ശേരു-
ഞ്ചെഞ്ചുടർക്കടവുളെന്ന ത്തേരിടൈചെൻറു ശേർന്താൻ

79 ഇരതമാൺ ടിഴന്ത പിന്ന രിരുമരു ങ്കിരൺട്ടു കൈയ്യും
പരതന മിളൈയ കോവും പരിന്നന രേന്ത പ്പൈന്താർ
വരതന മെയ്തി മൈതീർ മാതവർ ത്തൊഴുതു നീതി
വിരതമെയ് ത്താതൈ പാതം വണങ്കിമാ ടിരുന്ത വേലൈ

80 ശിലൈയുടൈക്കയല്വാ ട്ടിങ്കളേന്തിയോഴ ശെംപൊററ് കൊമ്പർ
മുലൈയിടൈ മുകിഴ്പ്പത്തേർമേൻ മുൻറിശൈ മുളൈത്ത തന്നാൾ
അലൈകടറ് പിറന്തു പിന്നൈ യ വനിയി റേറാൻറി മീള
മലൈയിടൈ യുതിക്കിൻ റാൾപോൻ മൺടപ മതനില് വന്താൾ

81 അന്നു പാലാഴി കടയവേ പൊന്തിയ
കന്യയെ വേട്ട പുരാനുമുപരിയായ്
നന്നായഴകു കലരുന്നു രാമനി-
ലിന്നെന്നു വാനോർ പുകഴ്ന്നാർ പരസ്പരം.

82 പാരിലും വാനിലും നാഗലോകത്തിലും
നാരിമാർക്കാർക്കുമില്ലാത്തോരഴകണി
ചേരുമിപ്പൂമകൾക്കിന്നതാ കല്യാണ-
ചാരുവിഭവങ്ങൾ ചേർന്നുള്ളതോതുവാൻ
തീരെയറിവുകുറയുമെനിക്കിന്നു
ഗീരെങ്ങുവാൻ ഞാനശക്ത,നനർഹനാം.

83 ഇന്ദ്രൻ ശചിയോടുമെത്തിനാ, നീശനാം
ചന്ദ്രക്കലാധരൻ തൻ തയ്യലാളൊടും
വന്നാനജനുമാവാഗ്ദേവിയൊത്തങ്ങു
നന്ദിച്ചഴകു കണ്ടേറെപ്പുകഴ്ത്തിനാർ.

കന്യാദാനം

84 നീന്താനരുതാം കടലെന്ന പോലവേ-
യന്തണർ വേദിയരെന്നിവർ ചൂഴവേ
സന്തോഷപൂർവ്വം വിവാഹവിഭവങ്ങ-
ളേന്തി വസിഷ്ഠനും വന്നാൻ വരമുനി. 156

81 നൻറിവാ നവരെലാ മിരുന്ത നമ്പിയൈ-
ത്തുൻറിരു ങ്കരുങ്കട് റുവൈപ്പ ത്തോൻറിയ
മൻറല ങ്കോതൈയാൺ മാലൈ ശ്ശൂട്ടിയ
അൻറിനു മിൻറുടൈ ത്തഴങ്കെൻ റാരരോ.

82 ഒലികട ലുലകിനി ലുമ്പർ നാകരില്
പൊലിവതു മററിവൾ പൊററ്പെൻ റാലിവൾ
മലിതരു മണംപട്ട തിരുവൈ വായിനാൻ
മെലിതരു മുണർവിനേ നെൻവി ളമ്പുകേൻ.

83 ഇന്തിരൻ ശശിയൊടു മെയ്തി നാനിള-
ഞ്ചന്തിര മൗലിയു മൈന്തയ ലാളുടൻ
വന്തനൻ മലരയൻ വാക്കി നാളുടൻ
അന്തരം പുകന്തന നഴകു കാണവേ.

84 നീന്തരു ങ്കടലെന നിറൈന്ത വേതിയർ
കോയ്ന്തനൻ മാർപിനർ ചുററ ത്തൊന്നെറി
വായ്ന്തനല് വേൾവിക്കു വശിട്ടൻ മൈയററ
ഏയ്ന്തന കലപ്പൈയോ ടിനിതി നെയ്തിനാൻ,

85 തണ്ഡുലം പാവിയും ദർഭ പരത്തിയും
മണ്ഡലം വേണ്ടപോൽ ശുദ്ധി വരുത്തിയും
കൊണ്ടതാം പൂക്കളപ്പിച്ചു ചുററും വേദ-
മന്ത്രം ജപിച്ചു വളർത്തിനാനഗ്നിയെ.

86 അംഗജസുന്ദരൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനും
മംഗലദേവതയായൊരു സീതയും
മാംഗല്യവേദിയിലുള്ള ഭദ്രാസന-
ത്തിങ്കലിരുന്നാരട്ടത്തു തൊട്ടങ്ങനെ.
സംഗതമായിതു ഭോഗവും യോഗവു-
മിങ്ങനെയപ്പോൾ സുമംഗളവേളയിൽ.

87 'താമരമങ്കയോടൊത്തുചേരും പരം-
ധാമനെപ്പോലെൻ മകളൊട്ടും വാഴ്ക നീ.'
രാമനെ നോക്കിയുരച്ചാൻ ജനകനും
താമരക്കൈയ്കളിൽ നീർവീഴ്ത്തിയിങ്ങനെ.

88 അന്തണരാശിസ്സുരച്ചാർ, മധുരമായ്
മങ്കമാർ പാടി മാംഗല്യകഗീതവും
മന്നവർ വിണ്ണവരൊത്തു വാഴ്ത്തീടിനാർ,
മന്ദ്രമായ്ശംഖൊലിയൊത്തുപൊന്തീ തുലോം. 474

85 തൺട്ടുലം വിരിത്തനൻ റരുപ്പൈ ശാത്തിനൻ
മൺടലം വിതിമുറൈ വകുത്തു മെൻമലർ
കൊൺടവൈ ശൊരിന്തെരി കുഴുമ മൂട്ടിനൻ
പൺട്ടുള മറൈനെറി പരവി ച്ചെയ്തനൻ.

86 മൻറലിൻ വന്തു മണത്തവി ശേറി
വെൻറി നെട്ടുന്തകൈ വീരനു മാർവത്തു
ഇൻറുണൈ യന്നമു മെയ്തി യിരുന്താർ
ഒൻറിയ പോകമും യോകമു മൊത്താർ.

87 കോമകൻ മുൻശകന കൻകുളിർ നന്നീർ
പൂമക ളുംപൊരു ളുംമെന നീയെൻ
മാമക ടന്നൊടു മന്നുതി യെന്നാ-
ത്താമരൈ യന്ന തടക്കൈയി നീന്താൻ

88 അന്തണ രാശി യരുങ്കല മന്നാർ
തന്തപ ല്ലാൺടിശൈ താർമുടി മന്നർ
വന്തനൈ നാവലർ വാഴ്ത്തൊലി പോല
മുന്തിയ ശങ്ക മുഴങ്കിന മാതോ.

89 വിണ്ണോർ പൊഴിച്ചതാം പൂമഴ മന്നവ-
രെണ്ണമില്ലാതെ ചൊരിഞ്ഞ പോല്പൂമഴ
പിന്നെ മററുള്ളവർ തൂകിയ മുത്തുകൾ
ചേർന്നിട്ട താനേ വിരിഞ്ഞ സൂനങ്ങളും
മന്നിടമെല്ലാം പരന്നിങ്ങു താരകൾ
മിന്നുന്ന വാനിന്നഴകു കലർന്നിതു.

90 അപ്പൊഴുതാ വീരരാമകുമാരനു-
മഗ്നിയിലാഹുതി വീഴ്ത്തീ സമന്ത്രകം
അബ്ജദളാക്ഷിതൻ കൈത്തളിർ തന്നുടെ-
തൃക്കരം തന്നിൽ വഹിച്ചാൻ യഥാവിധി.

91 വേളിക്കു ചേർന്ന യജ്ഞങ്ങൾ തുടങ്ങിയ
വേളയിൽക്കത്തിജ്വലിച്ചിട്ടും വഹ്നിയെ
ചാലേ വലത്തു വെച്ചീട്ടും വൃഷഭവി-
ശാലസുസ്കന്ധനാം രാജകുമാരനെ
പിൻപിറപ്പിങ്കലുയിരെയുടലു പോൽ-
പ്പിൻതുടർന്നീടിനാളാമന്ദഗാമിനി.

92 മററു കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചു മുപ്പിരി-
ച്ചുററിയോരഗ്നി വലത്തു വെച്ചീടിനാർ 482

89 വാനവർ പൂമഴൈ മന്നവർ പൊറ്പൂ
ഏനൈയർ തൂവു മിലങ്കൊളി മുത്തം
താനക നാൻമല രെൻറിവൈ തമ്മാൻ
മീനക വാനിൻ വിളങ്കിയ തിപ്പാർ.

90 വെയ്യ കനററലൈ വീരനു മന്നാൾ
മൈയറുമന്തിര മുററും വഴങ്കാ
നെയ്യമൈ യാവുതി യാവൈയു നേർന്താൻ
തൈയ റളിർക്കൈ തടക്കൈ പിടിത്താൻ.

91 ഇടംപട്ട തോളവ നോടിയൈ വേൾവി
തൊടങ്കിയ വെങ്കനല് ചൂഴ്വരു പോതിൻ
മടംപട്ട ശിന്തൈയൻ മാറു പിറപ്പിൻ
ഉടമ്പുയി രെൻറൊടർ കിൻററതൈ യൊത്താൾ.

92 വലംകൊട്ട തീയൈ വണങ്കിനർ വന്തു
പൊലംപുരി നൂലവർ ശെയ്പൊരുൺ മുററി

നല്ലെഴമമ്മി മെതിച്ചിട്ടു മുന്നിലായ്
നില്ക്കുമരുന്ധതീദേവിയെക്കൂപ്പിനാർ.

93 പിന്നെ മുനിമാരെ വന്ദിച്ചു താതനെ-
നന്നായ്ത്തൊഴുതു രഘുകുലനന്ദനൻ.
പൊൻകാപ്പണിക്കൈയ്കൾ മെല്ലെ ഗ്രഹിച്ചുതൻ
പൊന്മേട പൂകീ,യുയന്നു ഭേരീരവം.

94 ശംഖധ്വനി പൊന്തി, വേദപാരായണ-
മന്തരാ കേൾക്കായ്പ്പുകഴ്ന്നു വാനോർകളും
ആർത്തിരമ്പീ കടൽ തേന്മലർ മാല്യത്തി-
ലാർത്തുകൂടീ കരിവണ്ടിണച്ചാർത്തുകൾ.

95 പെററമ്മയിലുമുള്ളതിലേറെ മുററിയ
ചുററത്തൊടേ രാമഭദ്രൻ വണങ്ങിനാൻ
ചിററമ്മയായ കൈകേയിതൻ കാൽത്തളിർ;
പെററമ്മയെപ്പിന്നെയല്ലോ തൊഴുതതും!

96 പിന്നെസ്സുമിത്രയാമമ്മതൻ ചേവടി
വന്ദിച്ച നേരം ജനകജാ സുന്ദരി 498

ഇലംകൊളി യമ്മി മിതിത്തെതിർ നിൻറ
കലങ്കലില് കറ്പി നരുന്തതി കൺടാൾ.

93 മററുള ശെയ്വൻ ശെയ്തു മകിഴ്ന്താർ
മുററിയ മാതവർ താൾമുറൈ ശൂടി-
ക്കൊററവനൈക്കഴല് കമ്പിടലോടും
പൊററൊടി കൈക്കൊട്ട നൻമനൈ പുക്കാൻ.

94 ആർത്തന പേരികളാർത്തന ശങ്കം
ആർത്തന നാൻമറൈ യാർത്തനർ വാനോർ
ആർത്തന പല്കലൈ യാർത്തന പല്ലാണ്ടു
ആർത്തന വൺടിന മാർത്തന വേലൈ.

95 കേകയ മാമകൾ കേഴ്കിളർ പാത-
ന്തായിനു മൻപൊടു താഴ്ന്തു വണങ്കാ
ആയത നന്നെ യടിത്തുണൈ ശൂടി-
ത്തൂയ ശുമിത്തിരൈ താടൊഴലോടും.

96 അന്നമ മന്നവ രമ്പൊൻ മലർത്താൾ
ശെന്നി പുനൈന്തനൾ ശിന്തൈ യുവന്താർ

കുനിച്ച ഭക്ത്യാ നമസ്കരിച്ചീടിനാൾ
മന്നിൽ വീണമ്മമാർ മൂവരേയും തദാ.

97 "നമ്മുടെ നല്ല കുമാരനണിയിവൾ
നന്മകൾ നമ്മൾക്കു നന്മകളേകുവോൾ
നല്ലോരരുന്ധതീദേവിക്കു തുല്യ"യെ-
ന്നല്ലോ പറഞ്ഞാർ പലവുരു മൂവരും.
പിന്നെയും ചൊല്ലിനാർ തങ്ങളിൽ, മൈഥിലി
തന്നെത്തഴുകി, "യിവൾക്കു നേരായിനി
സുന്ദരൻ രാമനു ചേർന്നവളായൊരു
കന്യകയുണ്ടോ കഥിക്കിനുലകിതിൽ?"

98 ഇങ്ങനെ ചൊല്ലി മരുമകൾക്കായുടൻ
പൊന്മണിമാല്യങ്ങളാടകളാദിയും
പെണ്മണിമാരായൊരാളീജനത്തെയു-
മമ്മമാർ നല്കിനാരാശിസ്സുകുറിയും.

99 വാരിധിനക്കൊത്തതാം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചൊന്ന-
മാതിരിയക്കൃപാശേവധി രാഘവൻ
ചാരുലജ്ജാവതിയാം സതിയൊത്തവ-
ദാതതല്പം പൂകി ഭോഗകല്പം സുഖം. 526

കന്നി യരുന്തതി കാരികൈ കാണാ
നൻ മക നക്കിവ നല്ലണി യെൻറാർ.

97 ശങ്കു വളൈക്കയി ലൈത്തഴീ ഇ നിൻറാർ
അങ്കണ നക്കറി യാരുള രാവാർ
പെൺക ളിനിപ്പിറ രാരുള രെൻറാർ
കൺകൾ കളിപ്പ മനങ്കൾ കളിപ്പാർ

98 എണ്ണില കോടിപൊ നെല്ലൈയിൽ കോടി
വണ്ണ വരുങ്കല മങ്കൈയർ വെള്ളം
കണ്ണക നാടൊട്ട കാശുയർ തുശും
പെണ്ണി നണങ്കനൈ യാൾപെറുമു കെൻറാർ.

99 ന്താറ്കട ലന്നവർ ശൊററ്കട നോക്കി
മാററ്കട ലന്ന മനത്തവ ളോട്ടും
വാർക്കട ലൊപ്പതൊർ കരുണൈ ക്കടല്പൺടൈ-
പ്പാററ്കട ലന്നതൊർ പായ ലണൈന്താൻ.

100 പങ്കുനിയുത്രനക്ഷത്രദിനത്തില-
ന്നാങ്ങനെ വേദവിഹിതമായ് രാഘവൻ
മാംഗല്യകർമ്മമനുഷ്ഠിച്ചതിനൊത്ത
മംഗളവഹ്നി വസിഷ്ഠൻ വളത്തിനാൻ.

101 പിന്നെജ്ജനകനരച്ചാൻ ദശരഥ-
മന്നവനോട്:—"മഹീപതേ,കേൾക്കണം.
എന്നനുജൻ ശ്രീകുശദ്ധ്വജൻ തന്നുടെ
നന്ദിനിമാരുണ്ടു മൂവ,രവരെയും
ഇന്നു ഭവത്സുതർ മൂവരും വേൾക്കണ-
മെന്നതിലാശയു,ണ്ടേകണേ സമ്മതം"

102 രാജേന്ദ്രസമ്മതം കൈക്കൊണ്ടു മൈഥിലൻ
രാജകുമാരിമാർ മൂവർക്കുമപ്പൊഴേ
വേളിമഹോത്സവം കൊണ്ടാടി സർവ്വരും
ലാളിതമോദം നയിച്ചാർ ദിനങ്ങളും.

103 മുന്നമേ താൻ നേടിവെച്ച കേളീധന-
മെന്നിയേ മററുള്ളതെല്ലാം നരവരൻ 542

100 പങ്കുനി യുത്തര മാന പകറ്പോതു
അങ്ക ണിരുക്കിനി ലായിറ നാമ-
ശ്ശിങ്ക മണത്തൊഴില് ശെയ്ത തിറത്താൻ
മങ്കല വങ്കി വശിട്ടൻ വളർത്താൻ.

101 വള്ള റനക്കിളൈ യോർക ടമക്കം
എള്ളലില് കൊററവ നെമ്പി യളിത്ത
അള്ളൻ മലർത്തിരു വന്നവർ തമ്മൈ-
ക്കൊള്ളു മെനത്തമ രോട്ടു കുറിത്താൻ.

102 കൊയ്ന്നിറൈ താരൻ കുശത്തുവ ശപ്പേർ
നെയ്ന്നിറൈ വേലവൻ മങ്കൈയർ നേർന്താർ
മൈന്നിറൈ കണ്ണിയർ വാനറൈ നീരാർ
മെയ്ന്നിറൈ മൂവരൈ മൂവരും വേട്ടാർ.

103 വേട്ടവർ വേട്ടപിൻ വേന്തനു മേനാൾ
കൂട്ടിയ ശീർത്തി കൊട്ടത്തില നല്ലാല്

ഒന്നുമൊഴിയാതെ നല്കിനാൻ ചോദിച്ചു
നിന്നവൎക്കെല്ലാം വദാന്യൻ മഹാമതി.

104 അങ്ങനെയെല്ലാം കൊട്ടുത്തു ദശരഥ-
നന്നഗരത്തിൽ തപോധനന്മാരൊട്ടും
ഒന്നിച്ചു പാൎത്താൻ ചിലദിനം; മാനന്ദ-
സ്വച്ഛന്ദി തന്നിൽ മുഴുകിയെല്ലാവരും. 548

ഈട്ടിക മെയ്പ്പൊരു ളുള്ളന വെല്ലാം
വേട്ടവർ വേട്ടവൈ വേൺടള വീന്താൻ.

104 ഈന്തള വില്ല തൊരിമ്പ നകർന്താൻ
ആയ്ന്തുണർ കേൾവി യരുന്തവ രോട്ടും
വേന്തന മന്നകർ വൈകനൻ മെള്ള-
ത്തേയ്ന്തന നാൾശില ചെയ്ത തുരൈപ്പാ.

പരശുരാമഗർവഭംഗം

1 വനജേക്ഷണ ജനകാത്മജയരുളും പുരസുഖമാം
വനരാജിയിൽ മുഴുകീ നവ വനമാലികയണിവോൻ.
വരതാപസനരുളീ പല വരമാരഘുവരനായ്
വരദൻ മുനി ഹിമസുന്ദരഗിരിയാഴ്‌വതിനുഴറി.

2 നിജസൈനികസഹിതം പുരിയണയുന്നതിനുടനേ
നൃപകുഞ്ജരഗണവന്ദിതപദനാം ദശരഥനും
മിഥിലാധിപനരുളാലതി രമണീയത കലരും
കനകാഞ്ചിതരഥവേദികയതിലേറിയിതമലൻ.

3 സുമപേലവ സുമുഖീജനപരിശോഭിതസുതരും
സുതരാം പിതൃപദതാരിനു പരിചര്യകളരുളീ
മിഥിലോത്ഭവരഖിലം നിജ വിരഹോൽകടതരമാം
കദനാബ്ധിയിൽ മുഴുകുംപടി നൃപനും വിടയരുളീ. 12

പരശുരാമപ്പടലം

1 താനാവതൊർ വകൈയെനനി ശനകൻറരു ളൈയല്ലും
നാനാവിത മുറുപോകു നകർകിൻറവ ന്നാൾവായ്
ആനാമമൈറ നെറിയാശികൾ മുനികോശിക നരുളി–
പ്പോനാൻവട തിശൈവായുയർ പൊൻമാല്‌വരൈ പുക്കാൻ

2 അപ്പോതിനിൻ മുടിമന്നവ നണിമാനകർ ശെല്‌വേ
ഇപ്പോതുന മനികത്തുണൈ യെഴുകെൻറിനി തിശൈയാ–
കൈപ്പോതക നികർകാവലർ കഴുവന്തടി കതുവ
ഒപ്പോതരു തേർമീതിനി ലിനിതേറിന നറവോൻ

3 തൻമക്കളു മരുമക്കളു നനിതൻകഴ റഴുവ
മൻമക്കളു മയൻമക്കളും വയിൻമൊയ്ത്തിട മിതിലൈ–
ത്തൊൻമക്കളും മനമുക്കുയിർ പിരിവെൻപതൊർ തുയരിൻ
വൻമൈക്കടല് പുകവുയ്പ്പതൊർ വഴിപുക്കനൻ മറവോൻ

4 മുന്നം നടകൊണ്ടു, മുടിമന്നൻ മുറപോലേ
പിന്നെപ്പുരമാണ്ടോർ മനമൊന്നായ്യവർ നടുവേ
തന്നോടഴകിയല്ലുന്നൊരു തൻ സോദരർ തഴുകേ
മിന്നൽപ്പിണരിടയാളൊട്ടുമൊന്നിച്ചിതു വീരൻ.

5 പോകുംവഴി വഴിയിൽ മയിൽ വന്തു വല, തിടമേ
കാകൻ മുതൽ പലതാം തടവേകുന്നവ നിറയേ
ആനക്കെതിർ നൃവരൻ വഴിയാകെപ്പലതക്കുഭം
കാണെക്കരുമനയാൽക്കരൾ വാടി,പ്പുഥി നിലയായ്.

6 നിന്നാൻ, ശകുനത്തിൻ മുറയറിയുന്നവനോടേ
ചൊന്നാൻ "പഴി വരുമോ പറ, നന്നായിതു വരുമോ?"
മന്നൻ തിരുവുള്ളം കുളിർ ചിന്നും പടിയപ്പോൾ
"നന്നായ്‌വരുമൊട്ടവിൽ, പിഴ വന്നാക്‌ല്ല"മെന്നാൻ.

7 വിണ്ണിന്നിരുൾനീങ്ങും വിധമെങ്ങും നിറപൊന്നാൽ
മിന്നും പടി ദിശി വീശിയ ജടയോൻ, മഴവുടയോൻ
പൊന്നിൻമലയൊത്തോൻ, കനൽ ചിന്നും മിഴി പൂണ്ടോൻ
മിന്നൽക്കൊടി ചേരും കരികൊണ്ടൽക്കുരലാണ്ടോൻ. 28

4 മുന്നേനെട്ട മുടിമന്നവൻ മുറൈയിറ്ശെല മിതിലൈ
നൻമാനക രുറൈവാർമനം നനിപിൻശെല നടുവേ
തന്നേർപുരൈ തരുതമ്പിയർ തഴുവിച്ചെല മഴൈവാഴ്
മിന്നേപുരൈ യിടൈയാളൊട്ട മിനിതേകിനൻ വീരൻ

5 ഏകുമ്മള വൈയിൻവന്തന വലമുമ്മയി ലിടമും
കാകമ്മുത ലിയമുന്തിയ തടൈശെയ്‌വന കൺടാൻ
നാകമ്മന നിടൈയിങ്കുള തിടൈയൂറെന നടവാൻ
മാകമ്മണി യണിതേരൊട്ട നിൻറാനെറി വന്താൻ,

6 നിൻറേനെറി യുണർവാനൊരു നിമൈനെവാളമൈന യഴൈയാ
നൻറോപഴ തുളതോനട്ട വുരൈനീനയ മെന്ന-
ക്കുൻറേ പുരൈ തോളാനെതിർ പുള്ളിൻകുറി കൊൾവാൻ
ഇൻറേവരു മിടൈയൂറതു നൻറായ്‌വിട്ട മെൻറാൻ.

7 എന്നും മള വിനില്‌വാനക മിരുൾ കീറിട വൊളിയായ്
മിന്നുംപടി പുടൈവീശിയ ശടൈയാൻ മഴുവുടൈയാൻ
പൊന്നിൻമലൈ വരുകിൻറതു.പോല്‌വാനനല് കാല്‌വാൻ
ഉന്നുഴല് വിഴിയാൻതു മതിർകിൻറതൊ തുമൈയാൻ

8 മുററും പടവൊത്തത്തിര മെത്തും കടൽ തത്തി-
ച്ചുററിബ്ബഹുസത്വാവലി ഞെട്ടുംപടി ബഹുധാ
ദിഗിഭാവലി തളരുംപടി ദിവി ദേവകളഖിലം
ഹൃദി ഭീതിയൊടവശം പല ദിശയോടിട്ടമളവേ
ഒരു പൊൻചില വളയും പടിയരുഞാണതിലഴകിൽ-
ത്തിരുകി,പ്പലശരസഞ്ചയമെരിതീക്കനലൊളിയായ്.

9 വിണ്ണിൻ നില താഴെക്കിഴമേലായ് വരുമെന്നോ
മന്നിൻ നിലതെററിത്തലകീഴായ് മറിയുമെന്നോ
എണ്ണ്വാൻ വഹിയാതേ പലർ കാലൻ തുറവായിൽ-
ച്ചെന്നെത്തിട്ടമെന്നോ നിനവേവം വരുമാറും
പുണ്ണിൻ തനിവായിൽച്ചൊരി ചോരപ്പുഴ ചേരും
വണ്ണം നയനങ്ങൾക്കകമാകെക്കനൽ ചിതറി.

10 പോരിൽപ്പരമേറും തൊഴിലാലേ പുക പൊങ്ങും
ഘോരം മഴ പൊക്കീ മുനിയേവം നടകൊൾകെ
തേരിൽക്കരയേറും രവി താനും വിറ കൊൾകെ
നേരിൽബ്ബുധവൻ താൻ ഭുവിയോട്ടം പടി വന്നാൻ.

11 പൊങ്ങും ഭുജയുഗ്മം ദിശ തന്നിൽപ്പെരുമാറി-
ച്ചെങ്ങും ജട വിണ്ണിൽശ്ശശിബിംബം തൊട്ടമാറും

46

8 കമ്പിത്തലൈ യെറിനീരുറു കലമൊത്തുല കലൈയ-
ത്തമ്പിത്തുയർ തിസൈയാനൈക ടളരക്കടല് ശലിയാ
വെമ്പിത്തിരി തരവാനവർ വെരുവുററിരി തരവോർ
ശെംപൊററ്ശിലൈ തെറിയാവയിൻ മുകവാളിക ടെരിവാൻ

9 വിൺകീഴുറ വെൻറോപടി മേല്കീഴുറ വെൻറോ
എൺകീറിയ വുയിർയാവെയും യമൻ വായിട വെൻറോ
പുൺ കീറിയ കുരുതിപ്പുനല് പൊഴികിൻറന പുരൈയ-
ക്കൺകീറിയ കനലാൻമുനി വിയാതെൻറയല് കരുത

10 പോരിൻമിസൈ യെഴുകിൻറതൊർ മഴുവിൻശിഖൈ പുകൈയ-
രേതരിൻമിസൈ മലൈച്ചൂഴ്‌വരു കതിരുന്തിസൈ തിരിയ
നീരിൻമിസൈ വടവൈക്കന നെട്ടുവാന്ന മുട്ടകി-
പ്പാരിൻമിസൈ വരുകിൻറതൊർ പടിവെഞ്ചുടർ പടര

11 പാഴിപ്പുയ മുയർതിക്കിടൈയ ടൈയപ്പുടൈ പടരും
ചൂഴിച്ചടൈ മുടിവിൺടൊട വയല്വെൺമതി തോററ

മണ്ണും പുനൽ തീയും മുതലഞ്ചും കഴിയുമ്പോ-
ളന്നാൾ നടമാട്ടും ശിവനൊപ്പം മുനിയപ്പോൾ.

12 ചൂഴും കടലേഴും വരുമൂഴിക്കൊരു നാഥൻ
ചേരും പടയോട്ടും പല പോരിൽത്തിറമാന്നോൻ
പാരം പെരുതാകും മരമൊന്നിൻ കവരങ്ങൾ
പോലാം കരമോരായിരമുള്ളോനൊരു മന്നൻ
ചേരാതൊരു കർമ്മം ബത! ചെയ്താ;നതിനപ്പോൾ
ഘോരം കരമെല്ലാം മഴവാലേ മുനി കൊയ്താൻ.

13 നരപാലകകുലമാകവെയിരുപത്തൊരുമുറയാ-
യറുമാറുരു മഴവാൽത്തലയരിഭീകരനരിയെ
ഉതിരുന്നൊരു രുധിരം ബഹുവിധമംബുധിനിരയായ്-
ച്ചതുരൻ മുനി മുഴകീ പല പൊഴുതും പക കളവാൻ.

14 ക്ഷമയാം വ്രതനിലയും ചുട്ടകനലാം കൊട്ടപകയും
കലരും നിലയിയലും മുനി തളരുന്നൊരു ഗിരിയിൽ
ഉരപൊങ്ങിന പഴതൊന്നുടനുളവാക്കിന പൊഴുതേ
മികവേറിന പറവസ്തുതിസുഖദം ഗതിയതിനാൽ 62

ആഴിപ്പുന ലെരികാനില മാകായമു മഴിയും
ഊഴിക്കടെ മുടിവിററി യുമൈകേൾവനെ യൊപ്പ.

12 അയിർ ചുററിയ കടൻമാനില മടൈയത്തനി പ്പടരും
ശെയിർ ചുററിയ പടൈയാനടൻ മറമന്നവർ തിലതൻ
ഉയിരുററതൊർ മരമാമെന വോരായിര മുയർതോൾ
വയിരപ്പണെ തുണിയത്തൊട്ട വടിവായ്മഴ വുടൈയാൻ.

13 നിരുപർക്കൊരു പഴിപററിട നിലമന്നവർ കുലമും
കരുവററിട മഴ്വാൾകൊട്ട കളൈകട്ടുയിർ കവരാ
ഇരുപത്തൊരു പടികാലെഴ കടലൊത്തലെ യെറിയും
കുരുതിപ്പുന ലത്നീറ്പുക മുഴ്കിത്തനി ക്കടവാൻ.

14 കമൈയൊപ്പതൊർ തവമുഞ്ചുട്ട കനലൊപ്പതൊർ ശിനമും
ചമൈയപ്പൊരി തുടൈയാനെതിർ തളർവുററിടൈ തവിരും
അമൈയത്തുയർ പറവൈക്കിനി താറാംവകൈ ശീറാ-
ച്ചിമയക്കിരി യുരുവത്തനി വടിവാളിക ടരിവാൻ.

15 ശൈലം വിലമാകെക്കടൽമേലേയെഴമാറും
സൈ്വരം നിജ ഘോരം മഴചെയ്യുമ്പടി വിലസും
വീരൻ മുനിതന്നെപ്പ്ഥി കണ്ടാൻ ദശരഥന-
ന്നേരം പരിതാപം ഹൃദി പാരം വളരുകയായ്.

16,17 ഉരുതോഷമൊടണയും പടി വിറയാന്നിട്ടമാറ-
പ്പുരികക്കൊടി വളയുംപടിയെരിതീ മിഴി ചൊരിയെ
ഒരു കേസരി രഥമേറിന നിലയിൽ സ്വയമണയും
പുരുഷോത്തമരാഘവരാമനെ മുനി നോക്കിന സമയം
അരചൻ മുനിയടിതാരിണ മുടിമാലകൾ തടവും-
പടി വീണിതു ഭുവി,യായതു ഗണിയാതൊരു മുനിയും
കടുതാം ചിനമുടയോൻ കനൽ ചിതറും മിഴിവഴിയായ്
പ്രളയാനലനുളവാക്കിയുമിടിതന്നൊലി വിതറി.

18 "പൊട്ടിച്ചൊരു വില്ലിൻ കഥയെല്ലാമിവനറിയാം
പെട്ടെന്നിത വന്നേൻ തവ കൈയ്യിൻ തിറമറിയാൻ
രാട്ടിൻ കുലനാശത്തിനു മൂലം മമ ഭുജമാം
മറ്റൊന്നിനുമല്ലെൻ വരവിപ്പോളതുമറിയാം" 78

15 മൈയംപുക നിമിരക്കട റ്ഴവുംപടി ശമൈവാൻ
മൈയിന്നുയർ മലൈന്തുറിയ മഴവാളവൻ വന്താൻ
ഐയൻറനൈ യരിതീററരു മരശന്നതു കൺടാൻ
വെയ്യൻവര നിപമെന്നെകൊ ലെനവെയ്തുറു മെല്വൈ

16 പൊങ്കുംപടൈ യിരിയക്കിളർ പുരുവങ്കടൈ നെരിയ
വെങ്കൺപൊറി ശിതറക്കടി തുരുമേറെന വിടൈയാ-
ച്ചിങ്കമെന വുയർതേർവരു കമരന്നെതിർ ശെൻറാൻ
അങ്കണ്ണര ശവനമ്മിവ നാരോവെന മളവില്:

17 അരശന്നവ നിടൈവന്തിനി താരാതനൈ പുരിവാൻ
വീരൈ ശെയ്മുടി പടിമേല്ുറ വടിമേല്ുറ വിഴലും
കരൈശെൻറില നനൈയാനെട്ട മുടിവിൻകനല് കാല്വാൻ
മുരശിൻകുരല് പടവീരന തെതിർനിൻരിവൈ മൊഴിവാൻ.

18 ഇററോടിയ ശിലൈയിൻറിറ മറിവെന്നിനി യാനുൻ
പൊരേറാംവലി നിലൈശോതനൈ പുരിവാനശൈ യുടൈയേൻ
ശെറേറാടിയ തിരടോളുറു തിനവുഞ്ചിറി തുടൈയേൻ
മറേറാർപൊരു ളിലതിങ്കിയെൻ വരവവൻറന നുർവോൻ

19 മുനിയിങ്ങനെ രഘുരാമനൊട്ടരിയാടിന പൊഴുത-
ു്മനുവംശജതിലകൻ ദശരഥനൊന്നിദമരുളി;
"ഭുവനങ്ങളെ മുഴുവൻ തവ മഴുവാൽ ജയമാണ്ട-
ു്മുനികാശ്യപനവ നല്കിയ കരുണാകര, ഭഗവൻ
ശിവനും ഹരിയജനും തവ നികരാ, ചെറുനരരെ-
ന്തിവനും വരമഭയം ദ്രുതമരുളാനടി പണിയാം."

20 തുലയേണ്ടവർ തുലയുന്നതു കൊട്ടതാം വിന ചെയ്യും
പൊഴുതാ,മിവനറിയാതൊരു പിഴ ചെയ്തതുമുണ്ടോ?
പൊരുതാൻ വരുമവരോടിതു ചിതമാം; ബത! വലിയോ-
രെളിയാരൊട്ട തരമോ? കനൽ മഴുവാൽ ചൊരിവവനേ.

21-23 നരപാലരിലതിയായ്തവ വളരുന്നൊരു പകയാ-
മെരിതീ തവ കരുണാജലമതിനാലിഹ ശമിതം.
വരതാപസ, പുനരായതു വളരുന്നതു ശരിയോ
പരനിന്ദിതബലശാലിത നിതരാം ഫലരഹിതം. 92

19 അവനന്നതു പകരുമ്പോള വൈയിൻമന്നവ നയർവാൻ
പുവനമ്മുഴ വതുംവെൻമറാരു മുനിവറ്കരുൾ പുരിവായ്
ശിവനമ്മയ നരിയുമ്മലർ ശിറുമാനിടർ പൊരുളോ
ഇവനമ്മെന തുയിരുമ്മുന തപയമ്മിനി യെൻറാൻ.

20 വിളിവാർവിളി വതുതീവിനൈ വിഴൈവാരുഴൈ യൻറോ
കളിയാലിവ നയർകിൻറന വുളവോകന ലുമിഴും
ഒളിവായ്മഴ വുടൈയായ്പൊര വുരിയാരിടൈ യല്ലാല്
എളിയാരിടൈ വലിയാർവലി തെന്നാകവ തെൻറാൻ.

21 നനിമാതവ മുടൈയായിതു പിടിനീയെന നല്കും
തനിനായക മുലകേഴൈയു മുടൈയായിതു തവീരായ്
പനിവാർകടല് പുടൈശൂഴ്പടി നരപാലരൈ യരുളാ
മുനിവാറിനൈ മുനികിൻറതു മുറൈയോവെന മൊഴിവാൻ.

22 പുറനിൻറവ രികമുമ്പടി നട്ടവിൻറമലെ പുണരാ-
ത്തിരനിൻറുയർ വലിയെന്നതൊ രറനിൻറരു ശെയലോ
അറനിൻറത ലിലൈനിൻറുയർ പുകഴൊൻറുവ തൻറോ
മറനെൻപതു മറവോയിതു വലിയെൻപതു വലിയോ

23 ശലത്തോടിയെ വീലനെൻമക നനൈയാനയിർ തപ്പുമേല്
ഉലത്തോടെതിർ തോളായെന തുറവോട്ടയി യുകവേൻ

ശരണാഗതജനപാലനരതമാം ബലമതുലം
ബലമായതു, പുരുധർമ്മമ,തിയലാത്തതു ദുരിതം
അതിനാൽ നയവിനയാദികളിയലും തവ ഭഗവൻ,
മതിയാക്കുക കടുഭാഷണമടിയന്നരുൾ ശരണം.
അപരാധമൊരണുവും മമ തനയൻ തവ ചെയ്തീ-
ലവനാപദമണകിൽപ്പെട്ടുമടിയൻ മൃതി സകലം''

24 നൃപതീന്ദ്രനുമിതു ചൊന്നടിമലർ കൂപ്പിയതണുവും
ഗണിയാതെരി കനലാളിന നിജ ദൃക്കുകളുടനേ
കനകാംബരധരസുന്ദരമുഖപങ്കജമതിലായ്
മുനി ചേർത്തൊരു സമയം നൃപനാവിലതരനായ്
ഇടിയൊച്ചയൊടൊരുമിച്ചൊരു കൊട്ടമിന്നലിനൊളി
യിൽ-
പ്പിടയുന്നൊരു പട്ടപന്നഗവരനായ് നൃപനുടനേ.

25 മാന്യൻ മുടിമന്നൻ മതികെട്ടങ്ങനെ വീഴ-
മ്മാറാ മുനി ചെയ്യും തൊഴിൽ മാററാതുടനോതി:
"മാനും മഴ ചേരും ഹരനാണ്ടോരണി വില്ലി-
നൂനം പലതോതാം കഥ, രാജാധമ, കേൾ നീ.

26-31 മിന്നും രവി തുല്യം പ്രഭ ചിന്നും വിധമുണ്ടായ്
മുന്നം കനകാദ്രിക്കിണയായിട്ടിരു ചാപം 110

നീലത്തോട്ടയർ കതിവാൻറ നെടിയായ്യന തടിയേൻ
ശലത്തോടറ മുടിയേലിതു കുറൈകൊൺടനെ നെൻറാൻ.

24 എന്നാവടി വിഴവാനൈയ്യ മികഴാവെരി വിരിയാ-
പ്പൊന്നാർകലൈ യണിവാനെതിർ പുകവാനിലൈ യുണരാ-
ത്തന്നാലൊരു ശെയലിന്മൈയെ നിനൈയാവുയിർ തളരാ
മിന്നാലയർ വുറുംവാളര വെനവെയ്തുറ ലുററാർ.

25 മാനംമുടൈ മുടിമന്നവൻമതി ശോർവുറൻ മതിയാൻ
നാനന്നിലൈ യുറുവാനുറു വിനൈയുൺടതു തവിരാൻ
ആനമ്മുടൈ യുമൈയണ്ണലൈ യന്നാളുറു ശിലൈലതാൻ
ഊനമ്മുള തതൻമേനിലൈ കേണീയെന വുരൈപ്പാൻ.

26 ഒരുകാല്‌വരു കതിരാമെന വൊളികാല്‌വന വുലൈയാ
വരുകാർത്‌വഴ്‌ വടമേരുവിൻ വലിശാല്‌വന ഒവ്വയം

കുന്നിൻ മകൾ കാന്തൻകരമെത്തീയതിലൊന്നാ-
വന്ദ്യൻ ഹരിതൃക്കൈമലർ മറേറതണിയാക്കി.
എന്നാക്കഥ,വിണ്ണോരറിവുററാ,രതിലേതാം
ഒന്നാംകിടയെന്നിങ്ങനെ കേട്ടാരജനോടായ്.
അജനാഹരിഹരരിൽ പകയുളവാം പടിയുടനേ-
യുപജാപമൊട്ടരുവാമൊരു നയതന്ത്രതയാണ്ടാൻ
പടവില്ലുകളുടയോരവർ പരമേശ്വരഹരിമാർ
കൊട്ടതാമടർ തുടരുമ്പൊഴതിടരാണ്ടിതു ഭുവനം.
ത്രിപുരാന്തകകരചാപമതുടയുന്നതിനിടയായ്
മട്ടകോപമൊടടരേററിതു ഹരിയോടതിരഭസം.
ത്രിദിവാലയർ 'മതി സാഹസ'മിതിയോതിന സമയം
നിടിലാക്ഷനുമുടനേ ചില സുരനാഥനു നൽകീ.
പിന്നെജ്ജയമാണ്ടോൻ മുകിൽവണ്ണൻ മമ ജനകൻ
തന്നച്ഛനു നൽകീ നിജ ചാപം വരസഹിതം, 124

അരുകാവിനൈ പുരിവാനുള നവനാ ലമൈ വനതാം
ഇരുകാർമുക മുളയാവൈയു മേലാതന മേനാൾ.

27 ഒൻറിനൈ യുമൈയാൾ കേൾവ നവന്തനൻ മറ്റൈ യൊൻറൈ
നിൻറുല കളന്ത നേമി നെടിയവ നങ്കൈ കൊൺടാൻ
എൻറിതു വുണർന്ത വിണ്ണോ രിരണ്ടിനും വമൈയെയ്തും
വെൻറിയ തിയാവ തെൻറു വിരിഞ്ചനൈ വിനവ വന്താൾ.

28 ശീരിതു തേവർ തങ്കൾ ശിന്തനൈ യെമ്പ തുന്നി
വേരിയ കമല ത്തോനാ വിളൈവതോർ വിനൈയ ന്തന്നാല്
യാരിനു മുയർന്ത മൂലത്തൊരുവരാ മിരുവർ തമ്മൈ
മൂരിവെ ഞ്ചിലൈമേ ലിട്ട മൊയ്യമർ മൂട്ടി വിട്ടാൻ.

29 ഇരുവരു മിരൺട്ട വില്ലുമേററിന രുലക മേഴും
വെരുവര ത്തിയശൈകൾ പേര വെങ്കനല് പൊങ്ക മേൻമേല്
ശെരുമലൈ കീൻറ പോഴ്തി ററിരപുര മെരിത്ത തേവൻ
വരിശിലൈ യിററ മററവൻ മുനിന്തു മന്നോ.

30 മീട്ടുംപോർ തൊടങ്കും വേലൈ വിന്നവർ വിലക്ക വല്വില്
നീട്ടിനൻ റേവർ കോൻകൈ നെററിയിറ് കണ്ണൻ വെററി
കാട്ടിയ കരിയ മാലുങ്കാർമുക മതനൈ പ്പാരില്
ഈട്ടിയ തവത്തിൻ മിക്കി വിരിശികറ് കീന്തു പോനാൻ.

31 ഇരിശിക നെന്തെ ക്കീയ വെന്തെയുമെനക്ക തന്ത
വരിശിലൈ യിതുന്നി നൊയ്തിൻ വാങ്കുതി യായിൻ മെന്ത

എന്നച്ഛനു നൽകീയതു; മുത്തച്ഛനമിപ്പോ-
ളിന്നെൻകരമേല്പം ചില തന്നാൻ മമ താതൻ.
അയിബാലക, ചില വാങ്ങുക, ലഘുവായിതു ഭഞ്ജി-
ക്കുകിലാഹവമിയലാ തവ തുലനം നഹിയുലകിൽ.

32, 33 വികലം ചില തകരുംപടി കലയേററിയതോത്താ-
ലതുലം ബല മഹിമാവിതി കരുതായ്കയി നൃപതേ
മനുവംശജ! പകയേററവുമിവനുണ്ടിഹ പണ്ടേ
നരപാലരൊടൊരുനാളൊരു ദിതിജോപമനരചൻ
അപരാധവുമണുവും ബത! കരുതാതിഹ മരുവും
മമ താതനെ നിഹനിച്ചതിലുരു കോപമൊടിവനും
ഇരുപത്തൊരു മുറ കൊന്നിതു നൃപവംശജ ഗളമീ-
യുരുവാം മഴുമുനയാൽ, പരമൊഴുകീ കട്ടരുധിരം
കുരുതിപ്പുഴയൊഴുകീയതിൽ മുഴുകീ പല തടവും,
പിതൃതർപ്പണവിധി ചെയ്തൊരു ചിനമങ്ങനെ പോക്കീ.

34 ഉലകാകവെയുദകത്തൊട്ടു മുനിമാർക്കിവനേകി-
പ്പക തീർത്തിതു; പലനാളൊരു ഗിരിയിൽത്തപമാന്നോൻ.
ശിവചാപമതൊടിയും കൊട്ടനിനദം മമ ചെവിയിൽ-
പ്പെട്ടവേ ചിനമതുലം സ്വയമതിനാലിഹ വന്നേൻ.
വല്ലുന്നവനല്ലീ നൃപനല്ലോ പൊരുതീടാ-
മല്ലെങ്കിലിതാ നീ മമ വില്ലേറുക വേഗം'' 144

കരിശില്ക ണിൻനൊ ടൊപ്പാ രില്ലെയാൻ കറിത്ത പോരും
പുരികിലെ നിൻനൊ ടിന്നം പുകല്വതു കേട്ടിയെൻറാൻ.

32 ഊനവില് ലിറുത്ത മൊയ്മ്പെ നോക്കുവ തുക്ക മൻറാല്
മാനവ മററു ങ്കേളായ് വഴിപ്പകൈ യുടൈയ നമ്പാല്
ഈനമി ലെന്തെ ശീററ നീക്കിനാ നെന്ന മുന്നോർ
താനവ നനെയ മന്നൻ കൊല്ലയാൻ ശലിത്തു മന്നോ.

33 മൂവെഴു മുറൈമൈ പാരിൻ മുടിയുടൈ വേന്തെ യെല്ലാം
മേവെഴു മഴുവിൻ വായാല് വേരറക്കളൈ ക ട്ടന്നാർ
തുവെഴു കുരുതി വെള്ള ത്തുറൈയിടൈ മുറൈയി നെന്തൈക്ക
ആവന കടൻക ണേർന്തേ നരുഞ്ചിന മടക്കി പ്പോന്തേൻ.

34 ഉലകെലാ മുനിവറ് കീന്തേ നുറുപകൈ യൊട്ടക്കി പ്പോന്തേൻ
അലകിൻമാ തവങ്കൾ ശെയ്തോ രരുവരൈ യിരുന്തേ നാണ്ടേ-
ച്ചിലൈയെനീ യിറുത്ത വോശൈ ശെവിയുറ ച്ചീറി വന്തേൻ
മലൈവകവൻ വല്ലെ യായിൻ വാങ്കതി തന്മൈ വ യെൻറാൻ.

35 എന്നിങ്ങനെ ചൊന്നാൻ ഭൃഗുരാമൻ ധൃതകോപം
മന്ദസ്മിതരമ്യം മുഖമാണ്ടാൻ രഘുരാമൻ.
"തന്നീടുക കയ്യിൽ ഭഗവാൻ തൻ ജയവില്ലി"
ന്നെന്നാ രവിവംശ്യൻ കരതാരിൽച്ചില വാങ്ങി
തിങ്ങും ജട ചേരും മുനിയഞ്ചും വിധമപ്പോൾ
പൊങ്ങും ഭുജമാളും ഹരിയേവം മൊഴിയോതീ.

36 "നരപാലകകുലനാശകനപി നീയൊരു മുനിയായ്
വരതാപസസുതനാകയിലയി നീ മമ വന്ദ്യൻ.
കൊലചെയ്‌വതു ചിതമല്ലിനിയുരചെയ്യുക ലക്ഷ്യം
ശരമെന്നുടെ പിഴയാ, കുറിയറിയാതതുമൊഴിയാ"

37 "നിഗമാവലി തിരയും പദതളിരാണ്ടൊരു ഭഗവൻ!
നിയതം തവ മഹിമാവിഹ തെളിവിൽ സ്വയമറിവായ്
മതിശേഖരവരിവില്ലതു മുറിയാതൊരു നിമിഷം
മതിമോഹന! തവ തൃക്കരമതിലെങ്ങനെ വിലസും?

38 കനകാഞ്ചിത വരനൂപുരരമണീയത തടവും
പദപങ്കജ! ഹരിയെന്നതുമറിവാന്നിതു ഭഗവാൻ!
അതിനാലുലകഖിലത്തിനു മഴിയാനിലയുളവാ;
മതുലം വരചില ഞാനിതു തവ തന്നതുമുചിതം. 162

35 എൻറന നെന്ന നിൻറ വിരാമനു മുറുവ ലെയ്തി
നൻറൊളിർ മുകത്ത നാകി നാരണൻ വലിയി നാൺട
വെൻറിവി ററരുക വെന്ന ക്കൊട്ടത്തനൻ വീരൻ കൊണ്ടാൻ
ഉൻറിരു ഞ്ചടൈയോ നഞ്ച ത്തോളുറ വാങ്കി ശൊല്ലും.

36 പൂതല ത്തരശൈ യെല്ലാം പൊൻറുവി ത്തമൈനയെൻ റാല്യം
വേതവി ത്തായ മേലോൻ മൈന്തനീ വിരതം പൂൺടായ്
ആതലിറ് കൊല്ല ലാകാ തമ്പിതു പിഴൈപ്പ തൻറാല്
യാതിതറ് കിലക്ക മാവ തിയമ്പുതി വിരൈവി നെൻറാൻ.

37 നീതിയായ് മുനിന്തിട നീയി ങ്കിയാവർക്കും
ആതിയാ നറിന്തനെ നലങ്ക നേമിയായ്
വേതിയാ വിറുവതേ യൻറി വെൺമതി-
പ്പാതിയാൻ പിടിത്തവില് പററപ്പോതുമോ.

38 പൊന്നുടൈ വനൈകഴറ് പൊലൊങ്കൊ ടാളിനായ്
മിന്നുടൈ നേമിയാ നാതൻ മെയ്മ്മൈയാല്
എന്നുള തുലകിനു ക്കീട്ടക്കൺ യാൻറന്ത
ഉന്നുടൈ വില്ലുമു ന്നരുള്ളു ക്കീടൻറാല്.

39 കരുണാകര, ശരമെയ്യുക, പിഴയാതതു ചെന്നെൻ
സുകൃതങ്ങളെ മുഴവൻ മുറിപെടുവാനിടയാകു."
ഏവം ഭൃഗുരാമൻ നിജഭാവം വെളിവാക്ക-
ന്നേരം രഘുരാമൻ ശ്ലഥമാക്കി ഗുണമദ്ധ്യം
ബാണം ധൃതവേഗം മുനിയാളും വരപുണ്യം
വാരി സ്വയമെത്തിപ്പുരുതുണിക്കകമേറി.

40 "അതുലാമലമണികോമളലളിതാംഗക, രുചിരം
തുളസീമലരണിമാലികയണിയുന്നൊരു ഭഗവൻ
അവിടന്നിനിയകതാരതിലയി ചിന്തന ചെയ്യു-
ന്നവയാകവെ നിറവേറിട്ടമടിയന്നരുൾ വിടയും"

41 ജവമീദൃശമുരചെയ്തൊരു ജമദഗ്നിജനമലൻ
ജയവാചകമുഖരം ഗതി തുടരാൻ വിട കൊണ്ടാൻ
ഭയമൂർച്ഛിതശയിതൻ ദശരഥനെക്കരയേററി
ഭയസാഗരമതിൽ നിന്നതി കരുണാനിധിയുടനേ.

42, 43 ഇടയിൽപ്പുരു തൂയരാം കടലടിയാണ്ടൊരു ശേഷം
പുരുസമ്മദകലശാബ്ധിയിൽ മുഴകീ മുടിമന്നൻ
മഴവേന്തിന മുനിതന്നൊട്ട പൊരുതിജ്ജയമാന്നാ-
വരിവില്ലിനു പകരം പെരുപഴിയേകിയ മകനെ 160

39 എയ്തവം പിഴൈപെഴ തെയ്തി ടാമലെൻ
ശെയ്തവ മിയാവൈയു ഞ്ചിതൈക്ക വേയെന-
ക്കൈയവ ണെകിഴ്തലും കണൈയു ഞ്ചെൻറവൻ
മെയ്യറു തവമെലാം വാരി മീൺടതേ.

40 എണ്ണിയ പൊരുളെലാ മിനിതു മുററുക
മണ്ണിയ മണിനിറ വണ്ണ വൺട്ടഴായ-
കണ്ണിയ യാവർക്കു ങ്കളൈക ണാകിയ
പുണ്ണിയ വിടൈയെന ത്തൊഴുതു പോയിനാൻ.

41 അഴിന്തവൻ പോനപി നമല നൈയുണർവ്വു
ഒഴിന്തുത ന്നയിരുലൈ ന്തുരുക താതൈയെ-
പ്പൊഴിന്തപേ രമ്പിനാ റെററാഴുതു മുന്നുപുക്കു
ഇഴിന്തവാൻ റുയർക്കടറ് കരൈനിൻ റേ ററിനാൻ.

42 വെളിപ്പട്ട മുണർവിനൻ വിഴുമ നീന്തിയേ
തളിർപ്പുറു മതകരി ത്താനൈ യാനിടൈ-
ക്കുളിപ്പ ന്തുയർക്കടറ് കോട്ട കൺടവൻ
കളിപ്പെനു ങ്കരൈയിലാ ക്കടലു ളാഴ്ന്തനൻ.

43 പരിവറു ശിന്തൈയ പ്പരശു രാമൻ കൈ
വരിശിലൈ വാങ്കിയോർ വശൈയെ നല്കിയ

ഉരുവത്സലമതിയായ്ത്തിരുനിറുകത്തടമതിലായ്
മുകരുംപൊഴുതൊഴുകും മിഴിയരുവിക്കുളിരൊലിയാൽ
വിമലാശയനഭിഷേകവുമഴകോടഥ ചെയ്താൻ
വിരിമാറിടമണയുംപടി തഴുകിസ്സുഖമാണ്ടാൻ.

44 "ഇളയോനിവനരുവാം തൊഴിലതിപൌരുഷമോടി-
ന്നൊളുതായതു കരുതുമ്പൊഴുതതുലം ബലമുടയോൻ
ഇനി നിർണ്ണയമിവനേകിടുമുചിതം ഫലമതതി-
ന്നിതമായൊരു വിന ചെയ്തിടുമുലകത്തി"നുമെന്നാൻ.

(വൃത്തഭേദം)

45 പൂമഴ പെയ്താരങ്ങു വാനവരപ്പോൾ പരം
ധാമനും വരുണനെപ്പാർത്തേവം ചൊന്നാൻ മെല്ലെ:-
"ഈ മഹത്താകും വീരചാപത്തെത്തന്നേനിതു
ധീമതാം വര,ഭദ്രം, ഭദ്രമായ്ക്കാത്തീടേണം"
സേനകളാഹ്ലാദത്താലാപ്പോലി ചെയ്യെ,യവ-
രേവരുമെത്തീ സമ്പത്തെത്തിടുമയോദ്ധ്യയിൽ.

46-47 അങ്ങനെയെല്ലാവരുമാനന്ദപൂർവ്വം പുരം
തങ്ങി വാണീടും കാലമൊരുനാൾ ദശരഥൻ 196

ഒരുവനെ ത്തഴുവിനിൻ റുച്ചി മോന്തുതൻ
അരുവിയ ങ്കണ്ണെനങ്കലശ മാട്ടിനാൻ.

44 പൊയ്മ്മെയില് ശിറുമൈയിറ് പൂരിന്ത വാട്ടൊഴില്
മുമ്മൈയി നലകിനാൻ മുടിക്ക ലാവതോ
മെയമ്മൈയി ച്ചിറുവനേ വിനൈശെയ് തോർകളുക്ക്
ഇമ്മൈയു മറുമൈയു മീയു മെൻറനൻ.

45 പൂമഴൈ പൊഴിന്തനർ പുകന്ത യേവരുൾ
വാമവേല് വരുണനൈ മാന വെഞ്ചിലൈ
ശേമിയെൻ റുതവീത്തൻ ശേനൈ യാർത്തെഴ
നാമനീ രയോത്തിമാ നകര നണ്ണിനാൻ.

46 നണ്ണിന റിൻപത്തു വൈക നാളിടൈ
മണ്ണുറു മുരശിനം വയങ്ക താനൈയാൻ
അണ്ണല പ്പരതനൈ നോക്കി യാൺടകൈ
എണ്ണരു ന്തകൈയ തോർ പൊരുളി യമ്പുവാൻ.

47 ആണെനി നതുമൂ താതൈ യൈയനിറ്
കാണിയ വിഴൈവതോർ കരുത്ത നാതലാല്

മംഗലാത്മാവായീട്ടും ഭരതകുമാരനോ-
ടിംഗിതമേവം ചൊന്നാൻ "നിന്നുടെ മാതാമഹൻ
കേകയമന്നൻ നിന്നെക്കാണുവാൻ കൊതിക്കുന്നു,
പോകണ"മെന്നിങ്ങിനെ രാജാജ്ഞ കൈക്കൊണ്ടുടൻ

48 താതപാദങ്ങൾ കൂപ്പിക്കൈകേയീസുതൻ നിജ
ഭ്രാതാവിൻ പദപത്മം സാഷ്ടാംഗം വണങ്ങിയും
പ്രാണനെപ്പിരിഞ്ഞുപോമുടലിൻ മട്ടിൽ,പ്പലർ
കാണവേ പരിക്ഷീണമാനസൻ നടകൊണ്ടാൻ.

49 മാതുലൻ യുധാജിത്തോടൊന്നിച്ചു ഭരതൻ തൻ
മാതൃഗേഹത്തേയ്ക്കും പൊഴുതാശ്ശത്രുഘ്നനും
ഒപ്പമേ ചെന്നാൻ; പിന്നെയേഴുനാൾകൊണ്ടാപ്പുകൾ
പെററതാം കേകയത്തിലെത്തിനാരവരെല്ലാം.

50 ഭരതൻ പോയ ശേഷമരചനന്യൂനമായ്
ഭരണചക്രം തിരിച്ചീടുന്ന കാലത്തിങ്കൽ
അമരർ ചെയ്ത മഹാതപസ്സിൻ ഫലം മൂല-
മവിടെ നടന്നുള്ള കഥകൾ ചൊല്ലാമിനി. 212

— ശുഭം —

[ബാലകാണ്ഡം സമാപ്തം]

കേണിയില് വളൈമുരല് കേക യമ്പുക-
പ്പൂണൊളിർ മാർപനീ പോതി യെൻറനൻ.

48 ഏവല്ല മിറൈഞ്ചിപ്പോ യിരാമൻ ചേവടി-
പ്പൂവിനൈ ച്ചെന്നിയിറ് പുനൈന്തു പോയിനാൻ
ആവിയ കവനല തില്ലൈ യാതലാല്
ഓവലി ലുയിർപിരി യുടല്ചെൻ റെന്നവേ.

49 ഉളൈവിരി പുരവിത്തേ രുതാശി ത്തെൻറെണും
വളൈമുരല് താനൈയാൻ മരുങ്കു പോതപ്പോയ്
ഇളൈയവൻ റന്നൊടു മേഴുനാളിടൈ
നളിർപുനറ് കേകയ നാടു നണ്ണിനാൻ.

50 ആനവൻ പോനപി ന്നരശർ കോമകൻ
ഊനമില് പേരര ശുയ്ക്കുനാ ളിടൈ
വാനവർ ശെയ്തമാ തവമുണ് ടാതലാൻ
മേനനി നികഴ്ന്തന വിളമ്പു വാമരോ.